

4° Inc. lat. 983

Diogenes Laertius

GW 7, sp. 436

Pellechet 4273

Hain 6197 = 6198

JH D 226

416 049 800 900 11

≠ Panzer VIII. 211. 2726.

Collegij Socijs Sen. Inq. Stadij. A. 1672.

1

Diogenis laertii historiogra

phi de philosophorum vita decem per q̄
secundi libri ad bene beateq̄
vivendū cōmotiui.

A. v. gr. 149.

Venundantur parisijs in vico diui Iacobi
apud Leonem Argenteum.

Diogenis laertii Historici apprimè eruditi succincta notatum orthopeda
protocollum vbi aliquarum dictionū hypponema videre licet cū nōnul-
lis ex celebrioribus philosophorum annotamentis Et primo de his quæ
incipiunt ab A.

A

A ntistes propheta siue sacer dos q̄si añ stās fol. iii.	Antipodas esse pythagoras docuit folio.
Academie veteris plato princeps folio v.	Architas tarētinus platonē necan- dū eripuit. cvi.
Anni diuisio p thaletem vi.	Architas pitha. cū præesset nunq̄ su- peratus. cvi.
Aeger pittacus dictus xii.	Alcmeon crotoniates. eodem
Agarlyrthus dict⁹ est pittac⁹ xiii.	Atrabilis quam greci melācholiā vo- cant. folio cviii.
Aliattes priēnē obsidet folio eodē.	Asclepiadis & menedemi amicitia. folio. xxxv
Aliattis nūcius ad biantē eodē.	Aristotelis genus. lv.
Anacharsis philosophus xvi.	Aminthas macedonū rex. eodē
Ana. ad solonē eodē	Alexāder traditur aristoteli docen- dus. lv.
Ana. & solon amici eodē	Aristo. testamētū. lvi
Anach. in patriā reditus eodē	Atheniēses frumēta & leges inuene- runt sed legib⁹ nō vtentes solum vorare frumētū nouerūt. lvi.
Ana. a fratre interfectus eodē	Amici diffinitio. lvii.
An. sententie. eodē	Aristotelis opera. eodem
An. inuenta. eodē	Agnonides theophrastum accusat. folio. lix
Ana. ad cresum epistola eodē	Anthistenes atheniensis. lxxv
Anaxilaus archadē asserens mysonē folio eodē	Anth. socratis auditor. eodem
Aristoxenus quid de misone sentiat. folio. xvii.	Anth. voluptatis cōtēptor. eodē
Athē. peste laborātes eodem	Anth. dictū in alientatores. lxxvi
Arius pagus eodem	Alexandri optatū. lxxviii
Athenarū lustratio eodem	αθλιος. i. infelix: sed αθλος certa men inde athleta. lxxix
Anaximander milesius xix.	Ab hectore manus cōtinēda. lxxi
Anaximenes milesi⁹ eodem	αυδρωος. i. habens pedes viri. folio. lxxi
Anaximenes orator: alter historicus folio. eodem	Aduersitas boni causa. lxxvii
Anaximenes ad pithagorā. eodem	Antigoni regis epistola ad zenonē. folio. eodem
Anaxagoras mētem hyle adiiciens. fol o. eodem	
Ana. celū patrē ostendēs. eodē	
Ana. rogatus cur natus esset eodem	
Ana. exulat nō autem epulat vt est in annotatione. xx.	
Ara delii lxxxix.	

Tabula

Alphabetica.

Academia quid sit & unde originem
habuit. xxxvi
Anticipationes diffinitio. lxxxii
Articulus quid sit. eodem
Adiunctum verum. lxxxiii
Amphibologia. lxxxiii
Amicitia. lxxxix
Arisonis mors. lxxxix
Arieti ob capitis duriciem cleāthes
comparatur. lxxxix
Anaxagore mors. xx
Anaxagore multi. eodem
Archelaus phisicus athē. siue mile-
sius non aut atheniensibus vt le-
gitur. xx
Animalia de limo terre nata esse ar-
chelaus dixit. xx
Alcibiades a socrate amatus. xxi
Alcibiadis aream socrates recusat.
fo. eodem
Aristides iustus. xxii
Aristophanis de societate dictum. fo.
lio. xxii
Ameusias de societate. eodem
Anytus a solone irrisus. xxiii
Athenienses penitentia ducti (non
dicti) in Socratis hostes seuiunt :
aut seuientes : non autem seuient.
folio. xxiii
Aeschines laborum patientissimus. A
folio. xxvi
Aristippus philosophus cyrenaicus.
folio. eodem
Aristippus a Dionysio consputus. fo.
lio. xxvi
Aristippi sententia. fo.
lio. xxvii
Arete Aristippi filia. fo.
lio. xxvii
Aristip. iubet aurum effundi quo le-
uetur seruus. xxviii

Arist. aurum in mare sciens misit. fo.
lio. xxviii
Arist. ad dionysii pedes. xxviii
Arist. ad meretricem responsum. fo.
lio. eodem
Aristippi sequaces. xxviii
Arcefilaus ad Antigonum legatus.
folio. li
Arcefilaus vino immodice sumpto
moritur. lli
Amphiarus argutus vates de quo
plura preclare papinius in thebai-
de tractat. lli
Ad inferos clausis itur oculis. lli
Alcibiades taxatur. llii
Accusor deponens verbum. llii
Antipater veneno infectus moritur.
folio. llii
Anaxarchus abderites. cxlii
Anaxarchi dictum in percussorem
suum. eodem
αποστέλα est egrotatio siue mor-
bus idem ἀπεψιασ signat: Itē
αποσθημα. est enim αποσ-
τεω. i. egroto. cxvi
B:

Biantis origo. xlii
Bias tripodā aureum non recipit. fo.
lio. xlii
Biantis prudens factum. xlii
Biantis non vulgaris mors. eodē
Biantis sententia. xlii
Bianti sacellum cōsecratum quod est
teutonium dictum. xlii
Bion boristhenites. lii
Bionis stulticia. lii
Bionis extrema verba. lii
Bion paralyti laborans moritur vbi
pro Bion leges lacides. lii
Beta herba quę bleta betacius & be-
cium dicitur. lxx

*Asubal alio noia cligol
mach9 folio 59*

Tabula

Bryon achiuus cratis doctor	74.
Bonum triplex	lxxxvi
Boetus cū plura relinquens iudicia.	
folio	lxxxii.
Breuitatis diffinitio	lxxxiii.
Barbarismus	eodē
Boethus asserens mundum non esse	
animal cōtra multorū opinionē vide	
folio	lxxxxi.
Bathis soror epicuri	cxiii.
C	
Caldeorū occupatōes	iii.
Creso thales sapiēs obstitit	v.
Chilonis sententie	vii.
Chilonis origo & sententie	xi.
Chilonis de citharis prestigiū.	eodē
Chilonis non vulgaris mors	xii.
Cheropades dictus est pittac⁹ & qua	
re.	xiii.
Cleoboli origo	xiiii.
Cleobulina cleoboli filia ex ametroz	
enigmatum vates	xiiii.
Cratinus poeta	eodē
Cleob. de anno elegans dictum fo	
lio.	xiiii.
Cleob. sententie	eodē
Cleo. mors	eodē
Cleo. ad solonē epistola	xiiii.
Cypselus & lycophron quorū maior	
natu (non nata) stolidus (non solti	
dus) minor vero prudens	xv.
Cadmidus scytharū rex	xvi.
Celum ex lapidibus constat vt vult	
anaxagoras	xx.
Cyri regis xenophon fit amicus fo	
lio	xxiiii.
Cyrenaicorum opinio	xxix
Captiuncule theodori	xxx.
Carbones templo ephesio suppositi	
folio	xxx.
Corneum differendi genus	xxxii.

Alphabetica

Cron⁹ reptus es siue κ & p.i. ignauis	
et deses (vt asinus repertus es) est sig	
dem ογος / asinus, inde onager id est	
asinus siluester. nisi mallet quis dice	
re es repertus cronus siue κ & p id ē	
onus siue pondus graue et lētū ad res	
pondendum sed de huius hactenus est	
tamen sciendum κρονος temp⁹ siue	
saturnum significare: hinc fit κρονι	
Δησ cronides / saturni filius Iup =	
pter significet aut aliis quod autem	
in annotatione est ocnos sciendū est	
secundum aliquos ocnum esse igna =	
um vel laboriosum sed cui⁹ vxor sit	
prodiga	xxxii.
Cōsiliū tripartitū	xlvi.
Carneades ethicus	liiii.
Clithomachus alio noīe asdrubal fo	
lio	eodē
Cynosarges erat locus vbi antisthene	
docebat vnde dicti sūt cynici phi	
losophi quidam vel κονος id est	
canis: nō aut legatur κονος. fo =	
lio.	lxvi.
Carnes crudas diogenes vorans fo	
lio	lxviii
Cotyla vas concauū diogenis ακο =	
τυλη quod est cauum si recepta =	
culum	lxix.
Cantharus animal alio nomine sca =	
rabeus	eodē
Cythare similes qui dicunt & non fa	
ciunt	eodē
Cranium vel craneum gymnasium	
apud corinthū. fo. lxxiii. & ita le =	
gatur pro	lxx
Crates thebanus	lxxiiii.
Cratis sagacitas	lxxv.
Ceramicum dicitur tegularium siue	
figularium nā κεραμια tegula	
est & erat locus athenis lege pli =	

Tabula

Alphabetica

nū libro xxxvi.	lxxvi
& lxxxvi	
Caphesii dictum in turgidum. fo	
lio.	lxxix.
Crito athē.	xxxiii.
Cebes thebanus	eodē
Coniunctio quid sit.	lxxxii.
Compositio	lxxxiii.
Coniunctum	lxxxiiii.
Cleanthes ex pugile philosophus fa	
ctus.	lxxxiiii.
Cleanthis labor	eodem
Cleanthem athenienses pecunia do-	
nare volentes	eodē
Cleanthes dictus secundus hercules	
folio.	eodem
Cleanthis continentia.	eodem
Cleanthis mors.	lxxxv.
Chrisippus tarsensis seu solensis. fo	
lio.	eodem
Crisippi medea.	lxxxvi.
Cris. fiducia.	eodē
Chris. mors	eodē
Clepsidra est fons et horologiū aqua	
riū. α κλεψιδρα. (nō κλεψιδρα)	
et significat tego siue furor &	
υδρο. i. aqua	cxiii
Cethys thracius a pirrhone cesus fo	
lio	cxv.
Cilices ieiunatis gaudent	cxvii.

D

Democriti sollicitudo.	cxii.
Druide & semnothei apud gallos. fo	
lio.	iii.
Duo principia q̄ κακοδαιμονας	
id ē malos sps και ευδαιμονας	
id est honos sps dicimus	iiii.
Duo philosophie principia.	eodē
Duo genera philosophorū.	eodē
Draco legislator.	ix.
Dematus lacedemonius patrie pro-	

ditor	xi.
Demodocus alerius.	xii.
Democriti mors.	cxii
Diogenes apolloniates	cxiii
Dialogi acephali quos non absurde	
ab α dictiōe priuatiua & η φ α λ ο ο	
caput dixerit	xxvi
Dionysio aristippus charus	eodē
Diogenes aristippum canē regiū vo	
cans	eodē.
Diogenis et aristippi verba. lege va-	
lerium maximum.	xxvi.
Dionysium semele expulit: theodo-	
ri prouerbium	xxvii.
Demetrius. rex. stilponis discipulus.	
folio.	xxxii.
Dionysius in platonē incandescens.	
folio	xxxvii
Defectio lune in morte carneadis fo	
lio.	liiii.
Disciplina est ad senectutem viaticū	
folio	lvii.
Duplex philosophie ratio.	lviii.
Demetrius phalereus.	lxiii
Demetrii opera	eodem
Demetrii imagines ab atheniensib⁹	
dirute	64.
Draco heraclidis	lxv.
Docibilis virtus. 86. &	66.
Diogenes tranquilus/ crates conti-	
nens et zenopatiens.	66.
Diogenes synopeus.	lxvii.
Dio. perseuerentia.	eodē
Dio. domus	eodem
Droxippus victor in olympia. fo	
lio.	lxix
Diogenis lepidū dictum in scorti fi-	
lium	71.
Duplex exercitatio.	72.
Dio. mors	73.
Dei diffinitio.	92.

209 vng 90

Tabula

Dialectices diffinitio	lxxx
Diffinitio.	lxxxiii
Descriptio	eodem
Dialectices chryssippeus laus	lxxxv
Damo pithagore filia.	cii
Damo continens	ci
De diis nihil diffiniendum.	fo=
lio	cx
Democritus.	cxi
Democritus nemini cognitus.	fo=
lio	cxii

E

Ephori qui erant apud lacedæmonia- os tanq̃ magistratus tribunitii a- pud Romanos & interpretantur prouisores	xi
Ebriorum pena	xii
Eutyphron	xvi
Eucrates princeps	xvi
Etheus quid sit	xvi
Epimenides cretensis	xvii
Epime. ab atticis accersitur	xvii
Epi. ad Solonem epistola.	xvii
Epi. victus	xvii
Epi. rerum futurarum haud ignarus. folio	xviii.
Epi genealogie assertor	xviii
Epi. historiarum.	xviii
Ephesus fauens pherecides: non le- gephesus.	xx
Ephesiorum contra magnesios vic- toria	xx
Euphron qui patri diem dixerat per focratem a proposito reuocatur. folio	xxii
Epaminondas in prælio victus. fo- lio	xxv
Eutyphron Aristippus seruus emp- ticius.	xxvii
Euclides philosophus	xxxi
Euclidis mors nō vulgaris.	xxxi

Alphabetica

Emitur Plato/athenasq; missus pecu- niam emptori remittit.	xxxvii.
Entelechia.	lviii
Epicurus ad herodotum	cxxiii
Eruditorū sermo/ & imperfectus ale- xandrine pecunie similis.	lxxviii
Ecademia pri ⁹ /deinde academia di- cta est.	xxxv
Elementum quid sit	lxxxii
Euidencia quid.	lxxxii
Enunciatio	lxxxiii
Elementa quattuor.	cvi. & lxxxix
ἐπιχειρήματα sunt argumenta- tiones quas alii rationes vocant. folio	lxxxiii
Exemplaria antiqua recentioribus terfiora.	cxx
Etatum diuifio.	lxxxix
Empedoclis temeritas	cv
Empe. mors	cv
Empe. statua.	cv
Empe. habitus.	cv
Epicarmus cōs.	cvi
Epicurus.	cxx
Eudoxus geometer/astrologus/me- dicus & legifer	cvi
Eudoxi mors	cvi
Epicuri testamentum	cxxii
Eudoxus interpretatur bona gloria ab εὖ & Δόξα.	cvi
Empedocles inuentor rethorices: non rethorics.	cx
Enthymia est animi tranquillitas. folio	cxiii
Eurilochi vicia.	cxv

F

Faceta cuiusdam vetule in thaletem insultatio	vi
Finis secundum theodorum/gaudiū & meror sunt.	xxx
Finis rerum quadruplex.	xl

Tabula

Felicitas in quinque partes secta.	xlvi
Famulorum astus in bionē	liii
Fallus iuuenibus indecēs.	lxxix
Fur a zenone dephenfus.	eodē
Fixa sydera & errantia.	lxxxxi
Fatum.	lxxxxii
Fundamētis indigemus vt membris fo.	cxxiiii
Fabarū interdictio pithagoricis fa- cta & lege aulū gelium.	c
Fortunatus dictus est anaxarchus. fo lio.	cxliii
Filiabus persis misceri legitimū est. fo.	cxvii

G

Gymnosophiste apud indos.	iii
Gymnosophistarū p̄cepta.	eodē
Gratiarū actio fortune per thaletem fo.	vi
γνωσις αὐτοῦ .i. cognosce te- ipsum	vii
Gabricus dictus est pittacus q̄ fru- stra intumesceret.	xiii
Gnurus anacharsis pater.	xvi
Greci in conuiuii principio paruis y- tuntur calicibus / saturati vero ma- ioribus.	xvi
Gnosus vicus crete.	xvii
Glauco platonis frater.	xxii
Grillus & diodorus.	xxv.
Grillus fortis pugil.	eodem
Grilli laudes a multis cantate.	eodē
Gorgias leōtinus quē aeschines in- uitatus est.	xxvi
Gymnastica species & agonistica & earū diuifio. Gymnasticus vero a γυμνός .i. nudus: vel γυμνοζόο .i. ex erceo deducitur. agonisticus ab ago- nista qui grece αγωριστής dicitur αγων enim αγωρος est certamē fo.	xli

Alphabetica

Grillio imaginū sculptor.	lvi
γλοκυν γλυκερός est dulcis quo nomine lycon per p̄assumptionē littere est dictus.	lii
Grammaticos diogenes admiratus quylissis mala inquirentes sua igno- rarent	clxviii
Glaucon athē.	xxxiii
Grecitas quid.	lxxxii
Genus.	lxxxiii
Gallus plumis albus ioui sacer.	ci
Grāmaticos admiratus epicurus. fo lio.	cxxi
Gamelion mensis.	cxxii

H

Hecateus de rerū natura differens. fo lio.	liii
Hypponaetis de biante dictū.	xiii
Heracliti de biante dictū.	xliii.
Homero de mida falso attributū epi- gramma.	xliii
Heracliti opusculū delio interpte in- digens. i. diuinatore siue apollinis oraculo (non autem diuinator) fo lio.	xxi
Humanitas triplex.	xlv.
Hermias eunuchus.	lv
Herpylide pellice vsus est aristote- les.	lv
Heraclides pōticus.	lxiii
Heraclidis inanis gloria.	eodē
Hera. mors	lxv
Hominis diffinitio secundum plato- nem.	lxix
Hipparchia metroclis soror.	lxxv
Hipparchie pertinacitas	lxxv
Hemerodanista. i. diurnus fenerator: greci enim ημεραν diē dicūt vñ Homerus in batrachomyomachia: και πολεμου τελετη μορο ημερος εξετελεσθη: & Δαρια	

Tabula

Alphabetica

Ζειν .i. mutare.	lxxv
Horoscopium ab ουρος και σκω	
ωειο .i. aspecto.	lxxvi
Hegesiacoꝝ opinio circa voluptatē	
& dolorem.	xxix
Hierophanta .i. sacroꝝ demōstrator:	
gręci enim ιερα sacrum dicunt. est et	
ιερα lepra Inde hierocomon .i. lo	
cus in quo leprosi abluunt. lxxxvi	
Hippasius metapontinus.	cvii
Heraclitus homeromastix .i. homeri	
flagellum. est enim μαστιγω .i. fla	
gello: & μαστιξ ροσ: flagellum	
aliud mastix. icis.	cviii
Hera. sententiae	eodem
Her. enigmatibus ytentis mors. fo	
lio.	cviii

I

Inspice in deteriorem sumitur partē	
folio.	xyiii
Iuasse & non iuuisse. folio	xxi
scriptum in duobus libris diuersis ca	
acteribus notatis. eocirca nō mu	
tandū curauit. sanius tamē legendū	
esse (me duce) iuuisse.	
Idea platonis.	xxvii
Inductionis diffinitio	xli
In deorum gremio. i. voluntate. fo	
lio.	lxxii
Iuenum decorum.	lxxix
Inter bacchanalia pudicus nō corrū	
pitur/elegās sane dictū	xxviii
Intelligentia quomodo diffinitur.	
folio	lxxxiii
Interrogatio	eodem
Imperatium.	lxxxiii
Indifferentia duobus modis sumpta	
folio	lxxxvii
Ismenia omnibus tybiis optime ca	
nens	lxxxviii
Iouis nomina	lxxxii

K

Quia pauce sunt dictiones a k incipi	
entes id pretermittendū veniret nisi	
κ q/k/& c/equiualens aliquas habe	
ret dictiones κ dignas idcirco quod	
apponetur non inutile.	
κοινα φιλωρ παντα .i. bona a	
mīcorum communia quod prouer	
bium pithagore dicitur quis com	
plures alii eo vsi fuerint.	liii
κοτιλη est concauū: vide in cotila.	
κεραμιο est tegula: vide ceramicū	
κροσος est tempus siue saturnus: vi	
de cronus.	
κοσμος .i. mundus vnde diacos	
mus.	cxiii
κλεωτω .i. furor.	cxiii

L

Lacedemoniorum captiuitas ab epi	
menide preuisa.	xvii
Luna falso lucet:	xix
Lamprocles socratis ex Xantippe fi	
lius	xxii
Lamprocles in matrem seuus per (no	
autem pater) socratem ad reueren	
tiam reducitur.	xxii
Lais meretrix qua aristippus vteba	
tur.	xxvii
Lacydes cyreneus:	liii
Lyconis (qui propter suauitatem: &	
dulcedinem in sermone dictus est	
glycon) de pueris elegans dictum.	
folio	eodem
Lyconis testamentum	eodem
Lycon podagre morbo laborem. fo	
lio.	lxii
Lyfias pharmacopola.	lxix
Leotia meretrix.	cxxi
Lycium (& non lycio vt in annota	
tione habetur) alii scribunt (adiunge)	
lyceum & fuit scola vbi aristoteles do	

Tabula

cuit. folio lxxxxi. & lxxviii
 Lindus est habitanda. i. libera ciui-
 tas xliiii.
 Lysis periendri vxor dicta melissa fo-
 lio xv
 Logotropos λoρoσ sermo/aliud
 etiam significat sed nihil ad hoc
 ρoτoσ figura. lxxxiiii
 Luna plus terre q̄ sol habet. lxxxxi
 Ludus heracliti. cviii
 Leucippus omnia asserens infinita.
 fo. cxi
 Luscus lymō qui dictus ē cyclops. fo
 lio. cxx

M

Magi apud persas. iiii
 Magorum studium. eodē
 Magnetem & succinum animas ha-
 bere thales & complures alii disser-
 uerunt. iiii
 Mūdus animatus & demonibus ple-
 nus. vi
 Mide mausoleum cleoboli epigram-
 mate inscriptum. xliii
 Myson inter septem sapientes secun-
 dum aliquos enumeratur. xvi.
 Myson apollinis oraculo omnium sa-
 pientissimus. xvii
 Mysonis mors. eodem
 Munechia locus athē. & quid de eo
 epimenides predixerit. eodem
 Myrtone altera focratis vxor. xxii
 Melitus focratem accusat. xxiii
 Megabius diane sacerdos. xxv
 Mitileneus aeschines oratores flagel-
 lum xxvi
 Minerua deus apud athenienses. fo-
 lio. xxxvi
 Mithridates rhodobati fili⁹. xxxviii
 Mulieres due virili habitu vtētes pla-
 tonem audierunt. xl

Alphabetica

Musice diuisio. xliiii
 Mares foeminis preesse debent. xlv
 Moderatio legum. xlv
 Medium digitum qui protendit per
 gens insanire videtur. lxi
 Mingens diogenes iuxta discum =
 bentes. lxx
 Mos varius sepeliendi. cxvii
 Myndus vrbs modica ingentes ha-
 bens portas & quid de ea dixerit
 diog. lxxi
 Momimus syracusanus lxxiiii
 Momimi simulata vesania. eodē
 Metrocles crepitum ventris sepe =
 mittens lxxv
 Menippus phoenix. eodē
 Menedemus speculator peccantium
 fo. lxxvi
 Menedemus ex theopropidarū fami-
 lia. xxxiii
 Menedemus militia relicta platonis
 auditor factus est. xxxiii
 Menedemi & asclepiadis amicitia.
 folio. xxxv
 Menedemus histrio dictus asclepia-
 des vero poeta. eodem
 Morbus. lxxxviii
 Mundus. lxxxix
 Menedemi ad demetriū epistola. fo
 lio. xxxv
 Menedemi mors. eodē
 Mute sex. lxxx
 Mundus quid sit. lxxxix
 Materia. lxxxix
 Mens ad solū pertinet hominem. fo
 lio. c.
 Medicos enigmatice heraclios inter
 rogans. cviii
 Mundi infiniti (non insinuti) cx
 Melissus. eodem
 Mus epicurius seru⁹. Au. Gelius di-

Tabula

Alphabetica

cit mys.

N

cxxi.

Nilus excrefcit cōtrariis ethetiis vn
das repellentibus. vii

Nota chilonis refponfum ad æfopū
de aēione dei. xi

Nota anacharfis refponfum ad atti-
cum quendam. xvi

Nota platonis verecundiam que et-
fi non immodica fuit comico tñ
non vacauit conuicio. xxxviii

Nobilitatis diuifio. xliiii.

Nugator ingeniofus antiftenes. a ty
mone eftimatus. lxyii

Nicodromus cytharedus. fo-
lio. lxxiiii

Nominis diffinitio. lxxxii

Nota q̄tum labor & diligentia iuuēt.
fo. lxxxiii

Neftis aque fymbolum habēs: vt iu-
no aeris. cvi

O

Ochus phoenix. iiii

Orpheus deorum vitia detegens. fo-
lio. iiii

Orpheus a mulieribus difcerptus.
folio. eodē

Omnes ad inferos tendunt. fo-
lio. xx

Oratorum flagellum æſchines myti-
leneus. xxvi

Olympica feēta. xxxi

Orationis quinq̄aria diuifio. fo-
lio. xliiii

Oratorie ſex ſunt ſpecies. fo-
lio. xlv

Oculorum receptio. lxiii

Oboli precium anaximenis oratio-
nem ſoluit. lxxi

Omnia ſunt ſapientum/ & huius pro-
batio. lxxii

Oneficritus cum Alexandro milita-
uit. lxxiiii

Oropia regia in confinio beotie ab
orūpūte oppido dicta: vnde tris
vxores duxit menedemus. non au-
tem eſt menedemi vxor legēdum.
ſed oropia vnde menedemi vxor
vel vxores xxxv

Obliqui caſus lxxxiii

Officiorum diuifio prima. fo-
lio. lxxxviii

Officii diffinitio. lxxxix

Omne nemiū reprobatur fo-
lio. lxxxix

Obscuritas in libris heraclyti. fo-
lio. cviii

P

Philosophie origo. iiii

Philosophia a grecis originem ha-
buit. iiii

Piſiſtratus tyrannus philoſophus. fo-
lio. iiii

Philosophorum ſeēte & ſucceſſus.
folio. iiii

Philosophorum diuerſe appellatio-
nes. iiii

Philosophia triplex. v

Piſiſtratus tyrannidis audis. fo-
lio. viii

Piſiſtrati epiſtola ad Solonem. fo-
lio. ix

Pittaci origo. xii

Pancratiaſtes a pancratio dicitur. eſt
autem pancratium ludus gymnici-
cus quinq̄uerſio cōſtans. i. quin-
q̄ ludis/ diſco/ curſu/ ſaltu/ pale-
ſtra/ & iaculatione a quo pancra-
tiaſtes quo vtitur Aulus Gellius
In libro tertio de diagora/ idem
ſignificat pancratius/ pancratia/
& pancratiaſta. xii

Tabula

Pittaci magistratus: ab eo q̄ (nō q̄)	folio.
Spontanea abdicatio.	xii
Pittaci continentia	eodem
Pit. modestia	xii
Pit. sententia	xii
Pit. nomina.	xiii
Pit. ad cresum epistola.	eodem
Periendri ortus.	xv
Procleus epidaurensium tyrannus.	eodem
folio	xv
Periendri sepulchrum ignoratum.	eodem
folio	xv
Periendri sententia	eodem
Periend. epistola ad sapientes.	xv
Perien. ad proclea epidaurensium ty-	
rannum epistola	xv
Phereclides philosophus.	xviii
Phere. terræ motus preuidens.	fo-
lio	eodem
Phere. astrologus	xviii
Phere. theologus	eodem
Phere. de mundi initio libellus.	fo-
lio	xviii
Phere. ad thaletem epistola.	eodem
Pauca eademq̄ vtilia dicere prestat.	
q̄ plura & non necessaria	xxvii
Phaedo eliensis ex infami questu ad	
philosophiam se recepit ab alcibiade	
redemptus.	xxxi
Pater & frater quasi ad aliquid dicū-	
tur. folio	cxvii
P. littera euclidi pronunciatum dif-	
ficilis folio	xxxii
Plato venditur.	xxxvii
Plato iterum liberatus.	xxxviii
Plato modice ridens.	eodem
Platonis moderatio.	xxxix.
Platonis testamentum.	xl
Platonis discipuli.	xl
Pulchritudo triplex.	xlii
Phryane scortum xenocratem tētat	

Alphabetica

folio.	xlvi
Palemonis impudicitia	xlvi
περιπατος. i. deambulachrum:	
non autem deambulachium vt an-	
notatur	lv
Praxiteles	lx
Pompicus heraclides dictus est.	fo-
lio	lxiii
Prudentia murus tutissimus.	lxvi
Phryne venerem auream delphis ob-	
tulit.	lxxi
Polibus piscis	lxxii
παλαια/ esteruditio/ & in bonas	
artes institutio: vide Aul. gellium:	
paedia cyri Xenophonti adiu dica-	
tur.	lxxiii
Pera ciuitas.	eodem
Pasicles euclidis discipulus & cratis	
frater.	lxxiii
πολυρρητων: græci dicūt mul-	
torum generum: quod textui non	
longe absonum est.	lxxvii
Pharsalus menon.	xxv
Philesia xenophontem sequitur.	fo-
lio.	eodē
Platonis ortus.	xxxvi
Plato suum poema igni confūpsit.	
folio.	xxxvi
Phantasia & phantasma differunt.	fo-
lio.	lxxxii
Poema.	lxxxiii
Poesis:	eodem
Predicatum & diuifio.	eodem
Percontatio.	eodem
Paralleli dicuntur circuli sphere	
qui ad eundem polum constituti fi-	
niūtur. parallelus quasi alternus/ mu-	
tuus/ inuicem comparatus/ a quo li-	
nee distantes dicūtur parallele/ ideo	
q̄ segmenta mundi que nos circulos	
dicimus parallelos greci vocant.	fo

Tabula

Alphabetica

lio.	lxxxlii
Pithagore pulchritudo.	lxxxix
Pitha. sentencie et expositiões.	c
Pitha. mor.	cii
Philolaus in suspicionem affectati regni adductus moritur.	c
Parmenides.	cx
Philosophiam carmine parmenides expressit. folio	cx
Protagore vita.	cxiii.
Pirrho heltenis.	cxviii
Pentathlusi a πεντε: quod est quin- q; & ατλοσ certamen: & sunt qui quinq; artes gymnasticas exercent: discunt cursum/saltum/palestram/& iaculationem. Ipsa exercitatio dici- tur πενταθλον latine quinquertium. hinc quinquertiones alii tamen po- tius legunt pentathli unde Plinius de myrone. Hic fecit delphicos & pentathlos.	cxii
Pirrhonis deserti perseuerantia in di- cendo	cxv
Philista pirrhonis soror obstetrix. folio	cxv
Pirrhonis constantia: Vide Aulum Gellium.	cxv
Patrocles	cxxi
Q	
Quo tempore floruerit pittacus.	fo = lio xii
Quare anaximander a pueris irrisus. folio	xix
Quare theodorus sit deus appellatus folio	xxx
Quintum elementum	lviii
Quos laudare solitus erat diogenes. folio	lviii
Quandiu philosophandum.	fo = lio lxxv
Quibus studiis menedemus maxime	

versabatur.	xxxliii
Quando natus est plato.	fo =
lio	xxxvi.
Quadruplex turpe	lxxxvii.
Quinq; in celo circuli	lxxxviii.
Quinq; zone super terram.	fo =
lio	lxxxix
Quando veneri indulgendum	fo
lio.	lxxxix
Quibus nutrimentis pithagoras su- os fouebat athletas. Et lege Aul. Gellium	eodem
Quare pithagoras discipulis inter = dicebat fabis	ci
Quibus plato vefcebatur.	fo =
lio	cii
R	
Remedium quo quis aduersitatem facile ferat.	vii
Rogatus thales an deos male ope = rans lateat	vii.
Rex Antigonus ad menedemū mit = tit decretum post barbarorum su = gam.	xxxv
Rethorices diffinitio	fo =
lio	lxxxix
Rheano pithagore vxor.	fo =
lio	cii
Rhodobatus mithridatis pater.	fo =
lio	xxxviii
Rhodus historiarū scriptor.	cvii
Regis darii ad heraclitum epistola. folio	cix
S	
Signum negant pirrhoniū.	fo =
lio	cxviii
Solus deus sapiens	fo =
lio	liii
Septem sapientes	liii
Socrates philosophiæ inuentor.	v
Solonis origo	viii

Tabula

Alphabetica

Sisacthea est corporum/possessionū q̄ redemptio.	viii	Species tollens stilpo	xxxvi
Solonis simulata vecordia.	eodem	Speusippus Platoni successit	xlvi
Salamin/Salamis/& Salamina.	eodē	Speusippus laborās paralyti	xlvi
Solon ad athenienses.	eodē	Speu. mortē sibi consciscens.	eodē
Solonis discessus	eodem	Stata forma a Bione omīssa: lege Au. Gellium.	lii
Solœcismus vnde.	eodem	Sphæra aerea Aristotelis.	lvi
Solonis sententie.	ix	Sophoclis lex	lix
Sermo est operis effigies.	x	Sophoclis multa	lix
Solonis obitus.	eodem	Strato phyliscus	lxi
Solon ad periendum	eodem	Stratonis opera	eodē
Solon ad epimenidem.	eodē	Stratonis testamentum	lxi
Solon ad pisistratum.	xi	Stata forma ab Antisthene omīssa.	lxv
Solon ad cresum.	eodem	σ κ ο τ ω ο p greci dicunt locū quo tela sagittātur. est scopulus et dicitur a σ κ ο τ ω ε ι ο . i . aspecto	lxx.
Sarpodes & serapus est pittacus di- ctus.	xiii	Stirpalus pyrata	eodē
Simonides cleobolitemulus.	xiiii	Stilpo post vini haustionē mortu⁹ est folio	xxxiii.
Scythicum dicendī genus pro pro- uerbio.	xvi	Symon athē.	eodē
Sopor longus epimenidis	xvii	Scythici dialogi	eodē
Sol terre magnitudini (non magni- tudine) equatus	xix	Simmias thebanus	eodē
Socrat. lapidarii filius.	xxi	Socratis somniū de platone	xxxvi.
Socra. dicēdi artē docere verē.	xxi	Sol Ignis purissimus est	91.
Socra. primus philosophorum dam- natus moritur.	xxi	Solaris eclipsis quo modo fit	92.
Socra. responsum ad illū qui socrati cā admirabatur tolerantia.	eodē	Scientie quib⁹ reb⁹ cōpanē	lxxxi.
Socra. constantia in leonte salami- nio liberando	xxi	Sex philosophie partes	eodē
Socra. modestia	xxii	Sillogisimi vis	eodē
Socrates saltabundus.	eodem	Solœcismus	lxxxiii.
Socra. rogatus an vxor sit ducenda. folio	eodem	Species	eodē
Socra. mortē suā preuidit.	xxiii.	Sositheus in cleantē iuehens	95.
Socra. dānatur	xxiii.	Spheri et ptolemei cōtentio	eodē
Seuthus odriforum rex foedisfragus folio	xxv	Sceptrum Iouis ex qua re factum est. folio	lxxxxix.
Selenus fluuius.	eodē	Sol & luna a syderibus inflammanē. folio.	cxi.
Sophista polizenus	xxvii	σ κ ε ω τ ι κ ο ι . i . cōsideratores α ω ο p π ε τ ι κ ο ι . i . ambigētes vide Au. geliū folio	cxix.
Stilponis continentia	xxxvi.	T Thaletis primi sapientis ortus	v.

Tabula

Thales minorem vrsam eiusq; stellas primus notauit.	eodē
Thaletis ad matrē cōnubium suaden- tem responsio.	v.
Thaletis mors.	vii.
Thaletis sententie.	eodē
Thaletis ad pherecidē epistola.	viii.
Thaletis ad solonē respōsio.	eodē
Teutonium sacellum.	xiiii.
Thrasibuli ad periendrū ep̃a.	xv.
Theodori vnde dicti sunt.	xxx.
Tragediæ consummatio.	xli.
Tragedi q̃tuor vt̃f̃ poematibus.	xli.
Tymō niceus choreis deditus.	cxix.
Triplex amicitie species.	xliiij.
Tres aīe partes.	xlv.
Tres secte quib⁹ versatus est clitoma- chus.	liiij.
Tria pueris maxime necessaria.	lvi.
Theophrastus.	lix.
Theo. dictus est pri⁹ tyrdamus.	eodē
Theo. sententie.	eodem
Theo. opera.	eodē
Theo. testamentum.	eodem
Tanagrēsis pugne victor antisthenes.	folio.
τομος est diuissio / & ciuitas in pō- to & fragmentum libri abscissum: non autem abissum.	lxvii.
Textrinū locus vbi textitur: dicitur ēt̃ Textrina.	lxxvi.
Triplex vitæ genus.	lxxx.
Thelauges pitha. filius.	cii.
Tymon hominū consortia fugiens: Vide ciceronē in helio.	cxx.
Themista.	cxxi.
V.	
Virginis & mulieris differētia.	cxii.
Vulcanus nili filius.	iii.
Veritatis examen a quo / in quo / ex quo / & per quod.	v.

Alphabetica

Virtutes quattuor.	xlv.
Vocis diuissio.	xlvi.
Virtus ad beatā vitā nō sufficit.	lviii.
Virtus docibilis.	lxvi.
Virt⁹ est arma q̃ tolli nō possunt.	lxvi.
Venundatus diogenes.	eodē
Voluptas iuxta epicuri dogma finis. folio.	cxxi.
Virtutis diuissio multiplex.	lxxxvi.
Vacuū de quo chrysippus differit. fo- lio.	lxxxix.
Vocis diffinitio.	lxxxiii.
Voluptas est neq; bonū neq; malum. folio.	lxxxvii.
Virtutes connexe.	lxxxviii.
Vxorū cōmunitas.	lxxxv.
Vnus deus.	eodē
Viginti primā producit Ouidi⁹ vigi- ti fuluos opofo ex ere lebetes quare hic ver⁹? ānos ituito ter denos trisq; viginti claudicat vbi tñ potius legen- dum esset (versusq; esset sentētie p̃- dicte cōformior) bisfenos bisq; vigin- ti quis tamē eadē semper esset q̃tita- tis claudicatio: nisi b quod in v. con- uertitur cū q̃titate debi retinere⁹ vt tamen quātitas carminis fuerit hoc nostrum (q̃tūis rude) erit. annos in tuito quinquaginta tribus actis. i. pre- teritis sine peractis Item in illo ver- su precedenti Nil dixit stolā lingens obliquus aperte &c. quia vt inquit ne- stor prima huius dictionis stola corri- pi⁹ legatur clamydem quis dictio sit greca.	cvii.
X	
Xeniades diogenis emptor.	lx.
Xanthus lydius.	lii.
Xerxem neptuno cōpedes fuisse c. minatum Valerius maximus dicit fo.	liii.

Tabula

Alphabetica

Xenophon Verecundus & speciosus.
folio xxiiii.
Xenophon fuit socratis discipulus.
folio eodē
Xenophontis de clinia dictum fo-
lio eodē
Xenophon exulat xxv
Xenophontis errores eodē.
Xeneuetus princeps xxv
Xenophontis mors eodē
Xenophon dictus musa attica. eodē
Xenophō aristippo infestus. xxv
Xenophon platoni infestus. xxxix
Xenocrates platonis auditor xlvii
Xenocratis opera. eodē
Xeno. in exilium missus eodē
Xeno. mors eodem
Xenophanes colophonius. cx.
Xanthus timonis filius cxx

zaleucus & charōdas legis latores fo-
lio.

zamolxis thrax lvi
zeno eleates dialectices (non dialecti-
cas) inuentor v.
zeno cretiēsis lxxvi.
zeno ægyptius palmes dictus. fo-
lio eodē
zenonis fortuna eodem
zenocratis auditor effect⁹ eodē.
zeno ad antigonū lxxvii.
zeno quare ancillula vsus ē. lxxxviii
zenonis dictum ad adolescentem lo-
quacem. lxxix
zoastres astrorum cultor interpre-
tat. iii.
zoastres magorum princeps iiii
zeno aleates piretri filius cx
zenonis constantia cxi.
zeretica philoioφia cxv.
zopireus orator. cxxi.

FINIS.

9

I

Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis Laurëtio
Georgio: Iacoboq; Baduario .Sa. Plurimam.D.

Imonem ferūt optimi iuuenes cū ex eo aratus quēfisset
quonā pacto opera Homeri: q̄ line menda essent cōpa-
rare posset: respōdisse si aliqua antiqua exēplaria icidif-
sent: nō aut in ea quā iā ab aliquo fuissent emēdata: q̄
videlicet aggressi castigare ea volumina volētis ip̄a cor-
rigere deprauasset. Hoc nescio an factū sit vt possit dici sup̄ Dioge-
ne Laertio: quē vt iussistis suscepi recognoscēdū. Nā p̄ viribus qui
dē dedi operā vt ad eā integritatē ip̄m reducerē qua traduct⁹ fuit.
Sed ad huiusmodi rē q̄ proculdubio est vtilissima opus ē etiam tū
iudicio quodā nō mediocri: qđ ex tenuitate doctrinæ meæ sentio:
q̄ in me sit exiguū: tū etiā animo aliis curis vacuo: ac aliquāto spa-
cio tēporis q̄ ex lectiōibus meis & publicis & priuatis: aliisq; occu-
pationib⁹ q̄ parce mihi tribuātur vt ipse taceā vos mihi testes estis:
qui optime nostis q̄ raro ac difficulter mihi vnq̄ detur ociofo esse.
Sed vtcūq; sit: q̄ ad me attinuit p̄ suscepti muneris officio illud ar-
bitror me cōsecutū esse: vt nō aliter a fratre ambrosio q̄ e græco in
latinū eū vertit (hoc. n. maxime quæsitū est) traductus fuerit q̄ ma-
gistro Nicolao a me traditus fuit imprimēdus: exceptis tātūmodo
epigrāmatibus & versibus quibusdā quos ab illo p̄termittos cōpo-
nēdos curauimus ei⁹ addēdos. Neq; vero facile videre potui quo
nāmōdo honeste possem aut munus hoc qđ vt suscipere rogabatis
recusare: aut susceptū q̄ acuratissime liceret nō obire: vel ex cōmuni
officio quo tenemur omnes si possumus aliquid vtilitatis in mediū
asserre: cū p̄sertim ad studia litterarū pertineret: quarū laudes plu-
res sunt ac maiores q̄ vt verbis eas quispiā q̄tūis disertus sit atq;
eloquēs satis p̄ dignitate cōplecti possit: si modo is sim qui ea in
re quicq̄ cōferre valeā. Sed cū his rationibus facile aductus sim: vt
morē vobis gerere: illud tñ nō dissimulabo: tātē iucūditati mihi eē
videre qua fuerit vita vniuscuiusq; philosophi: qđ Diogenes diluci-
dissime tradidit: vt vel hac re sola facile potueri p̄suaderi: vt hūc li-
brū recognoscere: ne dū cū hac in re eadē opera & meā possem &
vestrā satisfacere volūtati: quos p̄ vestris meritis tāti facio quanti
quos plurimi. Nisi forte vacātes medicinæ cū legant aliquod opus
Hippocratis qui primus medēdi precepta clarissime ferē cōdidisse:
aut Diocli carysui q̄ fama ætateq; secūdus extitit: aut alicuius alius
eius artis ac scientiæ magistri: flagrent cupiditate interdū: vt sciāt

quæ fuerit patria eorum: qui maiores & reliqua que ad ipsorum vi-
tam pertineant: Dediti studiis philosophiæ nihil moueantur scire
aliquid tale de Platone aut Aristotele alijsue philosophis: quorum
aliquod opus legant cum illi corporibus: hi autem animis qui lon-
ge nobiliores sunt & curandis & excolendis incubuerint: Quid q̃
in hoc libro continetur etiam origo philosophiæ: vt aucta fuerit vt
ad summū perducta: quot partes habeat: & quas: cum sententiis v-
niuscuiusq; philosophi: & factis egregijs: atq; adeo ita vt hæc om-
nia tanq̃ in pictura proposita tibi liceat intueri. Ergo si a Diogene
vnum horum tantummodo traditum esset non inuitus perlegerem
cum hæc omnia sit complexus non libenter legam: Ego vero ip-
sum etiam libentissime & legi & lego: ex quo non modo cognitio-
nem multarum rerum consequor quæ mihi summopere placent: ve-
rum etiam copiam exemplorum qualia ex summis viris in omni ge-
nere scientiæ prestantibus haberi decet. Quod si non omnia probā-
da sunt quæcunq; traderint omnes hi philosophi: mihi tamen iu-
cundū est videre qui fuerint academici: qui elientes: qui italici phi-
losophi & alij: item quid vnusquisq; senserit: & cur & ex erroribus
aliorum videndis sit vt veritatem melius percipiam & in ea validi-
us etiam animus confirmetur. Quæ omnia etiam alijs quicūq; hūc
librum accurare perlegerint non dubito cum summa iucunditate e-
uentura: cum presertim mendæ sublatae fuerint & corruptiones q̃-
bus plerūq; lectores a deo grauitur offenduntur vt vel eis solis a le-
gendo prorsus deterreantur: & omnia ita sint distincte: vt ad ea in-
telligenda lecturis nulla difficultas sit futura. Vnum tamē velim ne-
mini occultum esse: etiam in græco quedam esse loca vbi aliquid
desit: quibus exceptis nihil esse arbitror quod nō recte sese habeat.
Accipietis ergo recognitionem nostram ea mente qua vobis datur
& ita accipietis: vt si non omnibus partibus querit absoluta: non vo-
luntatem: sed facultatem defuisse existimetis. Valete. Venetijs.
Pridie idus Augusti. MCCCCLXXV.

**Fratris Ambrosii in Diogenis Laertij opus ad Cosmam
medicem epistola.**

Oluenti mihi quedam græca volumina venit ad manus
Laertij Diogenis de Philosophis prolixum opus. Id & si
auctori plus in legendo studij q̃ in scribendo diligentia
fuisse ex ipsa lectione deprehenderam; quia tamen varia erat histo-
ria: & plurima cognitu necessaria continere videbatur: latinum fa-
cere amicis maxime id fieri orantibus statui. Quãq̃ enim sacris trã-
ferendis iampridem studium omne tempusq̃ deuoueram: atq; id
religionis instituto magis consentaneum: ab hoc tamen veluti cur-
riculo modice deflectere vt studiosis morem gererem: haud q̃q̃ re-
prehensibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore vt christia-
næ pietatis & gratiæ dignitas magis patesceret: ac per id fides in
deum promptior ac ardentior surgeret ratio verissima suadebat.
Quando enim inter illos qui sapientiæ sæcularis fuere principes tã-
ta de deo rebusq̃ & diuinis & humanis opinionum concertatio est:
vt se inuicem destruant: neq; vbi consistas reperire possis: maiore p-
fecto alacritate animus diuinæ dignitatis amplectitur gratiam: at-
q; ad fontem veritatis accurrens veteris squallorem miseratur erro-
ris: & si enim apud illos sparsim probabilia quedam & veritati con-
sona inuenire est: mens tamen tanta opinionum varietate fatigata
libentius & gratius intra cubicula veritatis se recipit: & diuinis li-
bris ac litteris hauriendis maiori deinceps desiderio inhiat: & ipsa
tamẽ que apud nobiliores quosq̃ philosophos de deo de cælo cor-
poribusq̃ cælestibus: de natura rerũ subtiliter ac vere disputata sunt
veritati christianæ maxime astipulantur. Merebatur enim profecto
tam egregia indagandæ veritatis intentio opera illa tam acris adeo
celebre studium ludoris sui fructu non vsq; quaq; destitui deo id p-
mittente vt illorum quoq; testimonio fides vera firmamentum ac
robur acciperet. Multa in his & dicta grauiter & facta constanter in-
uenias. vt non modo ex illorum libris fidem inuiolabilis veritas ca-
piat: verum exemplis quoq; religioni nostræ incitamentum virtu-
tis accedat: q̃ scđum enim q̃q̃ plenum dedecoris est si christianum
hominem & de deo suo pendentem & cui æternæ vitæ spes certa
sit virtuti & continentia dare operam pigeat: cum gentiles viros
& a veri cultu dei ac religione longe alienos: probitati modestiæ
frugalitati cæterisq; id genus animi humani ornamentis impensius
studuisse comperit. Pleraq; exempla huiusce pene dixerim euange-

lice perfectioni proxima sunt: vt pudendum vehementer & erube
scendum sit: si id minus exhibeat christi q̄ mūdi philosophus: plus
q̄ in gentili pectore possit amor gloriæ: inanis: q̄ in animo christia
no religiose pietatis affectus. His atq; huiusmodi rationibus facile
mihi persuasum est: vt hoc traducendi munus non modo vt inutile
non aspernaret: seu vt noxium fugerem: sed contra penitus: vt cō
modum ac necessarium constanter aggrederer. Nempe si quē for
te plus æquo eiusce hominū admiratio rapiat: earūq; gesta nostra
tis philosophiæ preferre seu conferre & exemplis velit id quod so
lum ferme timeamus: is leuiter admonendus erit solidā potius vir
tutem: q̄ adumbratam virtutis imaginem admiretur &. n. ipsi quos
supet q̄ miserabili interdum lapsu corruerint ex ipsa lectione doce
bitur. Tibi itaq; Cosme vir humanissime: & xpianę nobilitatis de
cus: hoc opus dedicatū fuit: q̄ & auctoritate tua imprimis nos ad il
lud impulisti & gētilis: ac nostrę philosophiæ pitissimus q̄ta sit vtri
usq; differētia & dignoscere facileq; & diiudicare cōueniuit. Neq; id
modo: verū: & de labore ipse nostro iudicabis. Eo. n. libentius de
ingeniolo nostro ferendā tibi sententiā pmitto: quo maturitati gra
uitatq; iudicij coniūcta beniuolētia singularis errata nostra facilio
re donabit venia: verecūdiæq; cōsulet nostrę: que se ueriorē censu
ram reformidans eundem: & censorem & patronum habere cupit.
Sane quoniam versus plurimos & diuersos tum alienos: tum suos
auctor interferit. quod abhorreret videtur a grauitate historiæ: illos
traducere consulto omisi: ita: tamen: vt nihil deesse ex sensu necessa
rio sim passus. Simul: & rauca vox prolixam contionem ad quam
nequaq; suffecisset declinauit: ne risum moueret audientibus Plura
quidem inserta sunt parum pudice: tum dicta: tum facta & que pu
dorem exagitent. sed illa quoq; non omitti & lex interpretandi: &
vera sua sit ratio. Sed satis ista superius Tusi qua superflua aestima
ueris iure tuo refecabis. Vale.

Laertii Diogenis vitae & sententiæ eorum qui in
philosophia probati fuerunt.

Hilosophiā a barbaris initia sumpſiſſe pleriq; au-
tument. Nāq; apud perſas clariſſe Magos: baby-
loniis: ſiue aſſyriis eius rei principes fuiſſe Chal-
dæos: Gymnoſphiſtas Indis. Celtis ſeu gallis
Druidas: & qui ſemnothei appellabantur: qui vt
ait Ariſtoteles in magico & Sotion in. xxiii. ſuc-
ceſſionis libro: q; diuini humaniq; iuris peritiſſi-
mi: ac propterea religioni: maxime dediti fuerūt. Semnothei quoq;
appellati ſunt: Phœnicem inſuper fuiſſe Ochum & Thraca zamol-
xim: Lybiūq; Atlantem. Ad hæc Egyptii Nili filiū fuiſſe Vulca-
nū: eūq; ipſum philoſophiæ aperuiſſe principia. Porro ipſius rei An-
tiſtites Sacerdotes ac prophetas appellari ſolitos. Ab hoc autē ad
Alexandrum Macedonū regem fluxiſſe annos quadraginta & octo
milia octingentos ſexaginta tres. Quo toto tempore ſolis defectus
contigiſſe trecentos ſeptuaginta tres: Lunæ autem octingentos tri-
gintaduos. Enimvero a Magis quorū principem fuiſſe zoroaſtrem
Perſen memoriæ proditū eſt: Hermodotus quidē Platonius in li-
bro de diſciplinis vſq; ad excidiū Troiæ annos quinq; milia cōpu-
tat. Xanthus vero Lydius a zoroaſtre vſq; ad Xerxis tranſitū ſexcē-
tos enumerat annos: Poſt eū autē magos plurimos ſibi inuicē ſuc-
ceſſiſſe Hoſtanas: Aſtropſycos: Gobrias atq; pazatas: donec ab A-
lexandro euerſum eſt Perſarū regnū. Sed hi proſecto dum neſciunt
græcorū recte facta inuētaq; Barbaris applicāt. Ab iis nēpe nō ſolū
philoſophia: verum id ipſum quoq; hominū genus initio manauit.
Deniq; Muſæo Athenæ, Thæbæ Lino inelyre ſunt. Horū alterum
Eumolpi filiū aſſerūt primū deorū generationē tradiſſe: ſphērāq;
inueniſſe: & ex vno fieri atq; in idipſum reſolui omnia dixiſſe. Hūc
Phaleris obiſſe diem ibiq; ſepultum eſſe: inſcriptūq; ipſius tumulo
Epigramma & genus illius & locū in quo ſepultus fuerit teſtari.
Eumolpi exanimem muſæum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora cara patris.
Porro muſæi pater Eumolpidis apud athenieſes cognomen dedit
Linū vero Mercurio Muſaq; Vrania genitū affirmāt: ſcripſiſſe autē
mūdi generationē: Solis item & Lunæ curſus: animalūq; ac fruc-
tū generationes notauiſſe. Deniq; in primo ſtatim verſu operis ſui
initia rerū altius repetens cūcta ſimul nata memorauit. Quē ſecutus
Anaxagoras: & ipſe ſimul facta omnia aſſeruit: eaq; mēte accedente
cōpoſita. Linū autē i Euboia oecubiſſe ſagitta ab Apolline tranſſi-

Philoſo-
phiæ ori-
go.
Magi a:
pud pſas
Gymno-
ſphiſtæ
apd idos
Druide q
& ſemno-
thei apd
gallos.
Ochus
phœnix.
zamolxis
trax.
Atlas
libicus.
Vulcan⁹
nili filius
phūs.
Antiſtes
propheta
ſue ſacer-
dos.
zoroa-
ſtres ma-
gorū prin-
ceps.
Xanthi li-
di opio
de tps i-
teruallo
inter zo-
roaſtrem
& Xerxis
tranſitū,

xum: Thæbisq; ex vrania musa pro genitum: ipsumq; itidemq; eius tumulto incisum elogium indicio est.

Candida purpureis redimitæ tempora fertis

Thæbanum vranix continet vrna linum.

Philoso-
phia a
grecis o-
riginē ha-
bet.

Orpheus
deorū vi-
tia dete-
gens.

Orpheus
a mulieri-
bus dis-
cerptus.

Gymno-
sophista-
rū pcep-
ta.

Caldeorū
occupa-
tiones.
Magorū
studiū.

zoroas-
tres astro-
rū cultor
interpre-
tatur.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Græcis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui autem illius inuentionem Barbaris assignant Orpheum quoq; Thraca in medium adducunt philosophum fuisse. & esse antiquissimū asseuerantes. Equidem is qui de diis talia commentatus est: an philosophos appellandus sit nescio. Videant certe qui ita volunt quo sit censendus nomine: qui dijs cuncta hominū vitia: & quæ raro a turpibus quibusq; flagitiosisq; hominibus geruntur: impingit. Hunc autem a mulieribus discerptum perisse fama est. Cæterum ex eo epigrammate quod in dio macedoniæ insculptum est fulmine interistie cognoscitur: & illic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transiit fulmine tracem.

Cum curua aonides hic posuere lyra.

Exponunt etiam mores & instituta singulorum: qui Barbaros autem philosophix principes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscurare ac per sententias philosophari colendos deos: nihil mali faciendum: & exercendam fortitudinem. Priores illos mortis quoq; esse contemptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa Astronomiæ rationes prædictionesq; occupari: Magos deorum insistere cultui. & præces illis ac vota & sacrificia quasi soli ab ijs exaudiantur offerre. de deorum substantia & generatione disserere: quos item ignem: terram: & aquam esse: signa statuasq; repræhendere. & eorum in primis qui mares esse deos ac foeminas dicunt errores improbare: de iustitia verba facere: iniquumq; arbitrari atq; impium igni sepelire. Iustum matri ac filix misceri. vt in vigesimo tertio libro ait Sotion. Diuinationem præterea prædictioneq; exercere: sibi deos apparere asserentes: plenum esse demonibus aera qui tenuiter ac veluti ex euaporatione acutius cernentium luminibus influant: exteriorem cultum & auri usum interdiceret. His autem vestis candida: lectus humus: esca olus caseus panisq; cibarius est. Arundine pro baculo vtuntur: cuius item in summitate præfixum caseum ori applicantes mandunt. Magicæ illos diuinationis ignaros Aristoteles ait in libro quem inscripsit magicum & Dinon in quinto historiarum libro: qui zoroastrem quoq; ex interpretatione nominis sui astrorum asserit fuisse cultorem. Hoc ipsum & Hermodorus tradit. egyptijs vero antiquiores esse magos Aristoteles auctor est in primo de philosophia libro: duosq; iuxta illos esse princips

pia: bonum dæmonem & malum dæmonem. Alterū ex his Iouem
 & Horofinadem: alterum Plutonem: & Arimaniū dici. quod Her-
 mippus quoq; in primo de magis ait. Eudoxus quoq; in periodo.
 & Theopompus octauo philippicorum li. Qui: & reuicturos homi-
 nes iuxta magorum sententiam dicit immortalesq; futuros: & quæ
 sunt omnia illos precationibus durare. Ista Eudemus quoq; Rho-
 dius tradit. Potro Hecataeus deos quoq; secundum illum esse geni-
 tos ait. Clearchus vero Solensis in libro de disciplina Gymnoso-
 phistas a magis fluxisse asseuerat. Pleriq; & iudæos horum esse ne-
 potes tradunt: Herodotum preterea in ius vocant: mendaciq; ar-
 guunt: qui magorum historiam scripsere. Neq; enim iacula in solem
 intorsisse Xerxē: vt ille ait nec compedes mari immisisse: q; hi a ma-
 gis dii sunt traditi. Signa tamen: & statuas ex disciplina a vita hūc
 merito delesse. egyptiorum autem huiusmodi philosophiā de dijs
 ac pro iusticia dixere. Materiam principium fuisse rerum: ex ea dein
 ceps quattuor elementa discreta perfectasq; cum plures animantes.
 Solem ac Lunam deos esse. Alterumq; Osirim: alteram Isim appel-
 latis. Figurate illos loqui per cantharum: & Draconem: Accipitrē
 aliq; animalia: Manethus auctor est in naturalium epitoma: & He-
 cataeus in primo de egyptiorum philosophia libro. Statuas in super
 & phana fabricari: q; ignorem effigiem dei: mundum genitum mor-
 talemq;: & ad sphaeræ similitudinem rotundum. Stellas ignem esse:
 quarum temperata commixtione cuncta super terram nasci. Lunam
 deficere cū in terræ incidit ymbra. Animam: & perdurare: & im-
 migrare. Pluias ex aeris conuersionibus fieri: Ista: & huiusmodi il-
 los de rerū natura differere Hecataeus: & Aristagoras tradūt. De ius-
 ticia: quoq; leges constituere: quas ad mercuriū referūt Vtiles quas
 q;: & vlti hominū accommodatas animantes diuino honore profe-
 cū sunt. Asserūt: & ipsi Geometriā: Astrologiā: & Arithmeticā se
 primos inuenisse. De inuentione tante rei hactenus. Philosophiam
 vero Pythagoras primū appellauit: seq; philosophum cum sicyone
 alloqueretur leontem. Sicyomorū Tyrānū siue Philasiorum: vt ait
 Heraclides Pōticus in libro quē inscripserat μεριθς ασθνου.
 Nullum. n. hominū sed solū deū esse sapientē. Antea ergo sophia. i.
 sapientia dicta: quæ nūc philosophia dicitur: & qui hanc pfitebātur
 sophi. i. sapiētes appellati. Quicūq; ad summā animi virtutē excre-
 uerant: hos nūc honestiore vocabulo auctore Pythagora philoso-
 phos hoc est sapientiæ studiosos appellamus. Ipsi tamē sapientes.
 Sophistę itidē sunt dicti. Neq; hi solū: verū poete quoq; Sophistarū
 appellatiōe honorantur. Deniq; erat nus in archilochō Homerū &
 Hesiodū admirās ita illos vocat. Sapiētes at illi habiti sunt: Thales

Duo prin-
 cipia que
 κακο
 Δαιμο-
 πασκα-
 ευΔαι-
 μορασ
 dicimus.

Xerxē ne
 pēno cō-
 pedes cō-
 minatum
 fuisse Va-
 leri? ma-
 xim? as-
 serit.
 Hecateus
 de rerum
 natura
 differēs.

Sol? de
 sapiens

LIBER

Septē sa-
pientes.
Pisistrat⁹
tyrānus
philoso-
phus.
Duo phi-
losophie
principia
Ionicum
gen⁹ phi-
losophie
et italicio
Philoso-
phorū se-
cte & eo-
rū succes-
sus.

Duo ge-
nera phi-
losopho-
rum.

Philoso-
phorū di-
uerse ap-
pellatōes

Solon: Periander. Cleobolus Chilon: Bias Pittacus. His annu-
rant pleriq; Anacharsim Scytham: mysonem Chineū: Pherecidem
Syrum: Epim. enidemq; Cretensem. Addunt alii Pisistratū Tyrānū:
& hi quidē sapientes dicti. Enimvero philosophiæ duo fuere prin-
cipia vnū quod ab anaximandro: alterū quod a Pythagora fluxit.
Anaximādrū Thales præceptor fuit: Pythagoræ vero Pherecides.
Appellatūq; est id philosophiæ genus Ionicū: quod Thales ex Io-
nia fuerit. Milesius quippe Anaximandrū instituit. Hoc autē Italicū
quod illius auctor Pythagoras in Italia vt plurimū philosophatus
sit. Definit autē Ionica quidē in Clitomachū Chrysippū & Theo-
phrastū: Italica in Epicurū. Quippe Thaleti successit Anaximāder:
Anaximandro anaximenes: Anaximēni Anaxagoras: Anaxagoræ
Archelaus: ei vero Socrates: qui prior ethicen inuenit. Hūc vero tū
Socratici reliqui tum in primis Plato: qui veterē academiā instituit
Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemō: Polemoni Crātor &
Crates: Cui archesilaus qui mediā induxit academiā: Ei Lacydes q
nouā academiā inuenit. Lacydi Carneades: eiq; Clitomachus: at-
q; in hunc modū in Clitomachū desuit. Sic autē in Chrysippū: So-
crati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei vero
Crates Thebanus: Crati zeno Cittius: zenoni Cleantes: cui Chry-
sippus. In Theophrastū vero sic desuit. Platoni succedit Aristoteles
Aristoteli vero Theophrastus. & hunc quidē in modū Ionica philo-
sophia definit. Porro Italicæ hæc series fuit. Pherecydi Pythago-
ras: Pythagoræ Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parme-
nides. huic zeno Eleates: Leucippus: zenoni: Democritusq; Leucip-
po. Democrito complures. Sed inter reliquos Nausiphanes: Nausi-
desq; celebrātur. Eis vero suo ordine successit Epicurus. Philoso-
phi autē generaliter in duo genera distribuūtur: alteri ex his dogma-
tici sunt dicti: quicunq; de rebus veluti cōprehensibilibus differūt:
Alteri ephectici qui assensum cōtinent & de rebus ita disputāt: qua-
si cōprehendi non possint. Ex his pleriq; ingenii sui monumenta re-
liquerunt. Alii nihil penitus scripsere: His vt quidā volunt: Socra-
tes annumeratur: Stilpon: itē Philippus: Menedemus: Pyrrho: The-
odoros: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam
Aristochius præter epistolas paucas: Alii sunt qui singula tantū opū
scula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scrip-
sit zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura:
Epicurus plura: Chrysippus plura. Philosophorū alii a Cuiatibus
sunt appellati vt Elienses: Megarēses Eretrici: & Cyrenaici Quidā
a locis: vt academici: Stoici. Ab euentibus alii: vt peripatetici: Non-
nulli a probis: vt Cynici. Alii ab affectibus: vt Eudæmonici. Qui-

dam ab elationis fastu vt qui se Philalethes: idest veritatis studio-
 sos: siue Elēcticos: & analogeticos vocāt. Sūt itē qui a p̄cepto-
 ribus sunt dicti. vt Socratici & Epicurei. Atq; alii quidem q; de na-
 tura rerū scripsere Physici. Alii quia circa mores potius se occupa-
 runt Ethici. Cæteri a differēdo dialectici vocati sunt hi scilicet qui
 verborū ac rationū acumine impugnant. Diuiditur autē philoso-
 phia in partes tres. Physicā & Ethicā Dialecticā: physicę ppriū
 est de mūdo: & de his q; sunt i eo differere. Ethicę vero de vita mori-
 busq; tractare. Porro Dialecticę ambarū partiū asferre rationes. So-
 la vsq; ad Archilaū physica viguit. a Socrate vt dictū est Ethica ini-
 tiū sumpsit. & a zenone Eleate Dialectica. Ethicę vero pars in se-
 ctas decem scinditur: Academicā: Cyrenaicā: Eliacā: Megaricam:
 Cynicā: Eretricā: Dialecticā: Peripateticā: Stoicā: & Epicureā Vete-
 ris academici princeps fuit plato: medicus archesilaus: nouus Lacides:
 Cyrenaicę aristippus Cyreneus: eliacę phedon eliensis: megaricę
 euclides megarensis: Cynicę antisthenes atheniēsis: ereticę mene-
 demus eretriēsis: Dialecticę Clitomachus Calcedonēsis: peripate-
 ticę Aristoteles Stagenites: Stoicę zeno Citieus. Porro epicurea ab
 auctore ipso appellata est. Cæterū Ippobotus in libro de sectis: no-
 uē ait fuisse sectas atq; instituta: ex his megaricā primo loco consti-
 tuit: secūdā Eretricā: tertio Cyrenaicā: quarto epicuream: quinto
 anniceriā: sexto Theodorīā: septimo zenoniā eādēq; Stoicā: Octa-
 uo academicā veterē Nono peripateticā: Cynicę autē: & eliacę at-
 q; Dialecticę nullā mentionē facit. Ea vero quę Pyrrhonia dicitur
 ppter obscuritatē a plurimis repudiatur. Hāc ipsam tñ pleriq; secū-
 dum aliquid sectā esse dicūt: secundū aliquid negant. Eā deniq; se-
 ctā dici aiunt: quę rationē aliquā iuxta id quod apparet: & in prōp-
 tiū est sequi aut seq videtur. Secundū qd: & Scepticē nō incōgrue
 sectā appellabimus. Verū si sectā intelligimus appellationē ex his
 dogmatib; constantē quę sibi ipsis cōsentiāt. non iā appellabitur se-
 ctā: neq; n. dogmata siue decreta habet Ista de philosophiæ incu-
 nabulis: puectibus: patribus: sectisq; breuiter diximus. Quanq; & an-
 te paululū eclecticā quādā secta o portamone Alexandrino inuēta ē.
 Qui de singulis sectis quęq; sibi placuere selegit. Visum autē illi ē.
 vt in institutione sua fatetur: multiplex esse veritatis examen. alte-
 rū scilicet a quō iudiciū fiat hoc est principale. Alterū per quod. i. so-
 lertissimā intīmāq; imaginē. Initia: p rerū omniū materiāq; & qua-
 litatē effectiōnēq; ac locū ex quo scilicet: & a quo: & vbi: & in quō
 Finem vero ad quem cūcta referantur vitā esse ait omni virtute p-
 sectam: nō absq; corporis naturalib; externisq; bonis. Sed iā de vi-
 ris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendū: ac primū de ihaete.

Philoso-
 phia tri-
 plex.

Socrates
 philoso-
 phie ethi-
 ce iuētōr
 zeno elea-
 tes diale-
 cticas.
 Acade-
 mia phi-
 losophia
 triplex.

Veritatis
 examē a
 quo: in
 quo: vbi:
 ex quo &
 per quod

Thaletis
primi sa-
piētis or-
tus.

Thalesvr
fā mino-
rē eiusq;
stellas no-
tauit.

Magne-
tē lapidē
& succi-
nū zium
habere
thales di-
cit.
Creso-
thales ob-
fuitit.
Thaletis
ad matrē
eū ad ma-
trimoniū
cōpulētē
respōsio.

Hales itaq; vt Herodotus: Duris: ac Democritus aiunt: patre Examyō matre Cleobulina ex Thelidarū familia: qui phoenicū nobilissimi a Cadmo: & agnore originē ducūt. Platone quoq; teste natus: primulq; sapiēs vocatus ē: quo tpe Damalius athenis princeps erat: sub quo septē quoq; sapiētes appellati sunt. Demetrius Phalereus in descriptione principū meminit. Mileti autē ciuis inscriptus ē. Profecto cum Naxlao ex phoenice. cū ille patrio solo excidisset: siue vt pluribus visū ē: indigena Milesius: & claro genere fuit. Post reipu. negocia se se ad cōtēplandā rerū naturā trāstulit. Sane iuxta quosdā nullū ingeni sui monumentū dereliquit. Nā que in eū referē nautica astrologia phœci Samii esse phibetur. Calimachus inuētorē fuisse minoris vr̄s: ac notasse illius stellas tradit: qua phœnices nauigant sic dicens versibus iambicis.

Plaustrī notasse dictus est minores

Stellas: quibus suum tenent tyrii cursum.

Secundū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione. s. ex ægnoctio cetera facilia esse ad p̄cipiēdū arbitratus. Putāt plariq; primū astrologiē secreta rimatū. Solis defectus conuersionesq; p̄dixisse: vt ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanē & Herodotū illū maxime fuisse miratos. Idipsum autē Heraclitus Democritusq; testātur. Sūt q̄ illū imortales animos primū dixisse asseuerēt: ex qbus ē Choerillus poeta: primus & solis cursum a cōuersione in cōuersionē repperit: Solisq; magnitudinē unarē orbē cōparatū septingētesimā & vicesimā illius partē esse: prior vt qbusdā placet. dixit: primus etiā mēsis vltimā triacada. i. trigēsimā vocauit. De natura quoq; prior ip̄e disseruit: maiatis etiā animas illum inesse putauisse Aristoteles & Hippias auctores sūt cōiicientē id ex magnete lapide & succino. Ab ægyptiis vero p̄cepta geometrię disciplina primū descripsisse circuli triangulū rectis lateribus & imolasse bouē refert p̄aphila: alii pythagorā d. cūt: vt appollo dorus supputator: porro q̄ Callimachus ait. Euphorbum phrigē inuenisse scalēā & trigona: quęq; ad lineę speculationē ptinent ea iste: auxit: atq; p̄pagauit. Cōstat illū & reipublicę cōmodis optime cōsuluisse. Nā cū socios milesios Chroesus habere oraret: obstitit ille. ea q; res post modū Ciro victoriā pōtito salus ciuitatis fuit. Solitariā eū ac priuatā vitā adamasse tradit Heraclides. Quidā vxorē duxisse filiūq; Cidistū p̄creasse. Alii Cēlibē perseuerasse. sororisq; filiū sibi adoptasse ferūt: & cū rogaretur cur filios nō p̄crearet: q; filiorū amore nō tenere. respōdisse yrgēti matri: vt se matrimoniu vincu-

lis astringeret. Adhuc intēpestiū esse dixit: emēsa fere iunēta cū si
bi illa acius inlisteret. Iā inqt intēpestiū est. Scribit autē Hierony-
mus rhodius in secūdo cōmentariorū eū cū vellet ostēdere q̄ sit fa-
cile ditari prācognita futura vbertate cōduxisse olearia pecuniasq;
inumeras sibi cōparasse principiū oīum aquā esse dixit: & animatū
mūdū: ac demonib⁹ plenū. Anni tēpora illorūq; vicissitudines prio-
rē inuenisse ferūt: cūq; in trecētos sexaginta qnq; dies diuississe. Nul-
lo preceptore vsus est nisi inqtū ægyptus sacerdotib⁹ eo pfectus fa-
miliariter inhœsit. Porro Hieronymus mēsum eē Pyramides vim-
brā asseruādo memoriæ tradidit. qū nobis æqua magnitudine sūt:
thrasybulo quoq; milesiorū Tyrāno: vt ait minyes cōiunxit. Quæ
vero de tripode a piscatorib⁹ inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū
dedicato memorātur manifesta sunt. Aiūt. n. Ionicos adolescentes
quosdā a piscatoribus milesiis iactū retis emisse: capto deinde ex e-
ducto tripode orta cōtentio nō ante sedata est q̄ delphos a milesiis
missum respōsq; a deo est illius eē debere q̄ oēs sapiētia excelleret
De tripode ex phœbo quæris milesia proles.

Huic tripodem addico cuius sapientia prima.

Datur ergo Thaleti: thalesq; illū alii dat: & rursus alii donec ad
Solonē ventū est. Qui deū primū esse sapiētia asserēs illū delphos
misit. Ista callimachus in iābis aliter tradit accepta scilicet a Lean-
dro milefio: bathydē enim quempiā arcadem phialā reliquisse: atq;
mandasse dari sapienti primo: datāq; thaleti: ac per orbē rursus Ta-
leti: quā ille appollini didymœo misit: sic dicēs secūdū callimachū.
Plebem regenti methales mileo dat.

Clarum bis hoc qui iam secutus est donum:

Pedekris autē oratio sic se habet thales exāmyi filius milef. us ap-
pollini Delphinio grēcorū prāmiū bis nactus. Qui autē circūtule-
rat phialam bathiclis filius Therion vocabatur: vt Eleusis ait in li-
bro de achille: & alexo: myndus in nono fabulosoq;. Eudoxus autē
Cnidius Euātesq; milesius aiunt. Croesū amicū quēdā aureū pocu-
lū a rege accepisse: vt illd sapiētissimo grēcorum daret: ipsumq; tha-
leti dedisse peruenisseq; ad Chilonem: Ei vero cum a Pythio quæ-
reret: quisnam esset se sapiētior: responsū esse mysonem de quo
suo loco dicemus: hunc Eudoxus pro Cleobulo: Plato pro.

Periandro ponit. De ipso hæc respōdit apollo.

Te magis eē cano cūris illustrib⁹ aptū. Ethēū quandā generatū
chene misonem. Qui autem Pytrum rogauerat anacharsis fuit De-
dacus Platonius: & Clearchus phialam a Croeso ad Piracū misit
atq; ita in vrbe circūlatā ferunt. Andro vero in tripode arguios
ait virtutis prāmiū sapientissimo grēcorū Tripoda cōstituisse. cūq;

Mūdus
aiatus ei
demoni-
bus plen⁹
Anni di-
uisio per
thalete.

Alii ita le-
gunt phe-
bū de tri-
pode ro-
gitas mi-
lesia pu-
bes Huic
tripodē
&c.

Greceve-
ro ita lo-
quens di-
cit vale-
rius.

ΕΚΓΡΩΕ
ΜΙΛΗ-
ΤΟΥ ΤΡΙ-
ΠΟΔΟΣ
ΠΕΡΙ
ΦΟΙΒΟΥ
ΕΡΩ
ΤΑΣ ΟΣ
ΣΟΦΙΣ-
ΤΑΡ
ΤΟΥ ΠΡΟ-
ΤΟΣΤΟΥ
ΤΩ ΤΡΙ-
ΠΟΔΩ
ΔΡΟ

Aristodemū spartiatam fuisse iudicatū: quē item cōcessisse Chilioni meminit Aristodemus. Alcæus quoq; asserēs dictū illud apud spartiatas celebre: pecuniæ vir: pauper vero nemo bonus est. Pleriq; a Pertandro ad Thrasybulū milesiōz tyrannū onustam nauē missam referūt. Ea vero cū circa eoz mare naufragiū fecisset: inuentū post a piscatoribus tripodē: qui ea vehabatur. Phanodicus circa mare atticū repertū atq; in vrbe delatū scribit: factaq; cōtentione ex decreto publico Bianti missum: causam suo loco dicemus cum de Biante dicendū erit: alii a Vulcano fabre factū tradunt: ac pro munere Pelopi a deo datū: cū ille vxorē duceret: demū ad menelaū peruenisse raptūq; cū helena ab Alexandro in eoz mare fuisse iactatū: aliā cēna rixarū causam fore asserente. Post lapsum tēporis cū quidā ille lebedii retis iactū mercati essent: tripoda quoq; fuisse cōprehēsū: & cū exorto cū piscatoribus iurgio cō ascendissent: nihilq; proficerent: miletū que erat metropolis eā rē detulerūt. Missi a milesiis legati qui eā rem cōponerēt. infecto negotio reuersi sunt. Milesii: vt se cōtempti viderūt: aduersus coos armis decernere pergūt: plurimiq; hinc inde cadentibus: diuino oraculo respōsum est sapiētissimo dandū tripoda. Mox in Thaletē vtrāq; partes consensere. Hūc ille postmodum didymeo deuouit apollini. Cois itaq; responsum non ante quieturam contentionem q̄ aureum tripoda vulcani opus in mare iactatum ex vrbe educerent: & ad eius viri domum forrent: qui præsentia: & præterita: & futura noscet.

Non prius ionij metropolēq; a Marte recedent:

Quam tripos auratus: pelagus quem iecit in altum

Mulciber: ex vrbe emissus concedat ad ædes

Mox hominis: cui sit præsentia noscere promptum

Quæ sunt quæ fuerint quæ mox ventura trahantur.

Milesiis vt supra iā dixim⁹ respōsū viro illi dandū: q̄ sapiētia prim⁹ esset omnīū sed de his hætenus. Hermippus aut in vitis in hūc refert: quod a quibusdā de Socrate dicitur. Aiebat. n. inquit: triū maxime rerū causa gratias se fortunē agere. Primo. q̄ homo nō bælua: deinde: q̄ vir nō mulier: tertio: q̄ græcus natus esset nō barbarus. Fertur cū domo exiret inspiciēdoz siderū causa: in subiectā scrobē incidisse: petulantiq; probro dictum ab anu domestica Qua rōne. o. Faceta cū Thales quē in celis sunt cōprehensurū te arbitraris: qui ea quę sunt iusdā an⁹ ante oculos videre nō vales: Astronomiæ sane fuisse studiosissimū: & Timon scriuit: qui illum inscius eius rei laudat. Porro quæ ab eo tē Inter- scripta sunt ad ducentos versus pertingere lobō. Arguius auctor est rogatio. in scriptosq; imagini ipsius versus.

Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem

Gratiarū
actio for
tunæ a
thalete.

Faceta cū
iusdā an⁹
ad thale-
tē Inter-
rogatio.

Consilio primum prodidit astrologum:

Mileti in ionia nutritum: Astrologumq; fuisse: & esse antiquissimū sapientia testari.

Quæ vero ipsius celebrentur ista esse.

Non multa verba signa sunt bonæ mentis.

Quiddam legas tu qui sapias sequi clarum.

Solues enim virum loquacium linguam

Non multa verba prudentis animi indicium sunt. Vnū aliquid sapiens diuina: vnum quippiam præclarum elige: solues enim loquacium infinitos sermones virorum. Feruntur eius: & istæ sententiæ: antiquissimū eorum quæ sunt omnium deus: ingenitum enim pulcher

Thaletis
sententiæ

rimū mundus: a deo enim factus est: maximū locus: capit enim omnia. velocissimū mens: nam per vniuersa discurrit: fortissimū necelfitas: cuncta enim superat: sapientissimū tempus: inuenit namq; omnia. Nilul ait mortem a vita differre. Tu vero ait quispiam: quare nō moreris. Quia nihil inquit differt. Sciscitanti cuidam quid prius factum esset nox an dies: nox ait vna prius die. Interrogatus lateret ne deos homo male operās: ne cogitans quidē inquit. Percontanti adultero an iuraret se minime adulterasse: nō est ait periuriū adulterio deterius. Interrogatus quidnā esset difficile. seingt ipsū nosce.

Quid contra facile: alijs moneri dixit. quid suauissimū. frui inquit: quid deus: quod initio: & sine caret: quid difficile vidisset? Tyrānū inquit senem. Quo pacto aduersæ fortune ictus quispiam ferat facillime. si inimicos ait videat deterius affectos. quomodo optime ac iustissime viuemus. si quæ in alijs reprehēdimus (ait) ipsi nō faciamus: quisnā felix sit? qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoq; non ignauus aut imperitus est. Amicorū presentium & absentium æq; memores debere esse ait. Non componere faciem: sed bonarū artium studijs animū excollere præclarū esse. Noli inquit ditari nequiter: neq; te in ius vocet sermo contra coniūctos tibi: ac socios dictus. Quēcūq; ait stipendia parentibus intuleris: eadē ipse a filiis expecta. Nilū ait excrefcere quando etefiæ quæ cōtrariæ sunt vndas repellūt. Ortum primo anno trigefimæ quintæ olympiadis

Remed-
um quo
qs aduer
sitate fa-
cile ferat.

Thalem Appollodorus in chronicis tradit: mortuūq; ætatis anno .lxxviii. siue vt Soficrates ait nonagesimo. Quinquagesima quippe & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi vero fuisse tēporibus: cui & pollicitus sit alyn fluiū sine pōte trajcere auersis vndis. Fuisse & alios: quinq; huius nominis viros Demetrius magnesijs in æquiuocis fatetur. Primū rhetorē calātinianū: Secūdū pictorē sicyonitū. Negalophyē tertiū: eūq; antiquissimū ferme Hesiodi: Homeri: Lycurgiq; tēporibus. Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura:

Nilus ex
crescit es
thesijs cō-
trarijs vn-
das repel-
lētibus.

LIBER

Thaletis
mors.

Quintū iuniore & obscurum cuius & Dionisius in criticis mentio-
nem facit. Sapiens igitur Thales obiit cū certamen gymniciū spe-
ctaret. æstu scilicet: ac siti: & infirmitate fatigatus iam vetulus: in qu-
ius laudes extant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem.

Traxisti e stadiis Iuppiter ælie.

Hunc laudo cælum proprius: q̃ duxeris vltra.

Non poterat terris astra videre senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

RVOTI
σενων
τον.

Huius illud est: nosce teipsum. Quod antisthenes in successionibus
ait fuisse phemonoes: Idq̃ sibi vlsurpasse Chilonem.

De septem sapientibus.

Occin loco generatim ipsorū facienda mentio ē: que nā
fuerit de illis inter veteres & q̃ta discordia. Damon Cy-
reneus cū de philosophis scriberet: oēs insimulat & sep-
tem in primis Anaximenes autē oēs ait poeticæ magis
fuisse studiosos. Dicæarchus: neq̃ sapientes: neq̃ philo-
sophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane viros: legumq̃ latores.
Archetimus syracusanus illorū cū cypselo cōgressum scripsit cui se
quoq̃ interfuisse ait. Euphorus apud Croesum preter vnū thalē cō-
gressos tradit. Aiūt autē quidā & in panionio: & corintho & delphis
eos cōuenisse: illorūq̃ sentētias ponūt: quæ nā cuius sit exponētes
vt illud: lacædemonius fuit Chilo sapiens: qui hec ait: nihil nimis.
Tempori cūcta adsunt bona. Magna: & de illorū numero discordia
est. Leandrius n. pro Cleobulo: & mysonē; Leophantū gorsia de le-
pedium siue ephesium inserit. Epimenidēq̃ cretensem Plato autē
in protagora mysonem pro periandro: ephorus pro mysonē ponit
Anacharsim. Alii Pythagoram adiciunt. Porro Dicæarchus quat-
tuor nobis cōsensu omniū sapientes tradit thalem: Biantē. Pittacū
atq̃ Solonem: tum sex alios nominat quorū ex numero tres eligit:
Aristodemū scilicet Pamphilū: Chilonē lacædomonū. Cleobulum
Anacharsim: & periandrū. Addunt quidam acusilaū Cabā siue Sca-
brā argiuū. Hermippus autē in libro de sapiētibus decō: & septem
fuisse tradit: quorū ex numero septem alii aliter eligant: sic autē il-
los cōputat: primo loco ponit Solonē: tū Thalē: pittacū: Biantem:
Cleobulū: Chilonē Periandrū: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē:
Leophantum: Pherecidē: Aristodemū: Pythagoram: Lasum char-
mātida seu Silymbri: siue vt Aristoxenus tradit chabryni filium.
Hermioneū: Anaxagoram. Enimvero hippobotus in descriptione
philosophorū hanc illorū seriem exponit: primo Orpheum deinde

Chilonis
sentēcie.

linū: tū Solonē Periandrū: Anacharsim: Cleobulū: Misonē: Thalē:
 Biantē: Pittacū: Epicharmū: & extremo loco Pythagoram: Ferunt
 & istā Thaletis epistolā. Thales pherecydi. Audio te primum Io-
 nium de diuinis rebus apud græcos palā disserere parare. Verū iu-
 stiore fortasse sententia inter amicos ea q̄ scripseris leges q̄ passim
 quibuscunq; permittes nullo illis emolumento futura. Equidem si
 tibi gratum cognouero: volo conscius eorū q̄ scribis esse. ac si qui-
 dē iubes ad te mature proficiscar: neq; enim adeo amētes: ac stoli-
 di sumus ego & solon Atheniensis: vt cū nauigio cretam petierim?
 visendi gratia: ægyptūq; itidē penetrauerimus: vt istic sacerdotib?
 & astronomis cōgrederemur: ad te non pari studio nauigaturi sim?
 Veniet enim & solon ipse si annuas. Nanq; tu loci illius amore de-
 tentus raro in Ioniā transis: neq; peregrinorū hominū desiderio tā
 geris: Verū vni tantū: vt spero scribendi negocio incūbis. At nos
 qui nihil scribimus: graciā aliāq; peragramus. Vale Thales Soloni
 Athenis si excedas: mileti: vt equidē reor cōmodissime habitare po-
 teris: est enim vestra colonia: patierisq; dirum nihil. q̄ si & apud Mi-
 leseos execraris tyrannidē: æq; enim vbīq; tyrānos infestos habes
 At cū amicis nobiscū scilicet viuere erit iucundissimū: Scripsit ad
 te Binas vt prienā proficiscaris. Fam tu vrbē si gratius inhabitaue-
 ris: & ipsi eo ad te aduolabimus. Vale.

Solon Salaminus.

Olon Execestide filius Salaminus primū quidē ipsam
 sisatheam inuexit atheniensibus: sic autē appellabat cor-
 porum possessionūq; redēptio. plurimū quippe per sum-
 mā inopiā foeneratoribus corpora sua exponebāt: ac su-
 per his fenerabantur. Cū igitur septē sibi talenta ex pa-
 trimonii sui iure deberent: ea prior indulsit. ac reliquos idē facere
 exemplo suo prouocauit. Ea; lex sisacthea appellata est: hoc illi id
 quod minime obscurū est foelix initium faustūq; fuit ad cæteras cō-
 dendas leges: quas enumerare longissimū esset minimeq; necessariū
 cū illæ tabulis æreis incise sunt. Est autē id ipsius factū vel celeberrimū
 cum de proprietate salaminē ipsius patrię inter athenienses:
 & megarenses ferme vsq; ad interitū armis dimicatū esset: multisq;
 cladibus acceptis: capitale apud atheniēses esse cœpisset si quis le-
 gē de vindicanda insula ferre auderet. Sollicitus Solon ne vel tacē-
 do parū Rei pub. consularet: vel consulendo sibi noceret: subitam si-
 bi demētiam simulat: cuius venia nō dicturus modo prohibita: sed
 & facturus erat. Deformis habitu more vecordiam in publicū euo-
 lat: factūq; concursu hominum: quo magis consiliū dissimulet: in-
 solitis sibi versibus.

Thaletis
ad phere-
cidū epi-
stola.

Thaletis
ad solo-
nē episto-
la.

Solonis
origo.

Sisacthea
est corpo-
rū posses-
sionūq;
redēptio.

Solonis
attēde si-
mulatam
vecordiā.

LIBER

Mutata patria pholegandrius aut sicinities.

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominū rumor subito volitaret ad aures

Atticus hic hominum quis fugitur salamis

Salamini
& Salamina
& salamis
dicunt

Ad salamina graue expulsuri dedecus imus.

Et conserturi suminus arma manus.

Per præconē suadere populo cœpit quod vetabatur. Omniūq; ita animos cœpit. vt aduersus megarenſes bellū extemplo decerneret: inſulaq; deuictis hoſtibus athenienſiū fieret. Perſuaſit Athenienſibus in thracia quoque ſibi vēdicare cherſoneſum: ac ne magis vi q̃ iure Salaminam poſſidere videretur effoſſis quibuſdā tumulis cadauera ad orientē ſolem conuerſa. qui athenienſibus ſepeliendi mos erat. oſtendit ſepulchra item ipſa ad orientem poſita: inſculptaq; ipſis paganorū nomina: quod quidē proprium Athenienſium fuit. Atū t pleriq; illum ex inde Homeri ſcripſiſſe cathalogum ab eo loco: vbi aiacem ex ſalamina duodecim duxiſſe naues ait.

Biſſenis ſalamine Ajax cum nauibus ibat.

Cecropidum quo caſtra loco poſuere phalanges.

Piſiſtratus
tyrānidis
cupidus

Ex eo iam tempore plæbis in ſe animos ita conuerterat: vt ſibi illū omnes percupide regnare cuperent. Eis vero ille in tantū affuit: vt acquieſceret: vt auctore Solocrate piſiſtratum quoq; propinquū ſuū cum ſibi tyrannidem parare intelligeret: quantum in ſe fuit prohibuerit: nam cuocata cōtione proſectus in publicum lorica armatus & clypeo piſiſtrati inſidias: & improbos conatus aperuit. Neq; id ſolum: verum & iuuare paratum ac pro libertate ſeſe pugnaturum aſſeuerauit. Viri inquiens Athenienſes aliis quidē ſapientior: aliis vero fortior ſum. ſapientior enim illis ſum qui piſiſtratum iſtam non animaduertunt. fortiorq; his: qui ſciunt illum quidem: ſed metu reticent. Senatus vero: q; ſtuderent piſiſtrato: inſanire illū proclamabat: At ille meam inquit inſaniam ciuib; breui tempus oſtendet: q; piſiſtrati dæ eſſent: cum veritas in lucem venerit. Elegi autem ipſi de tyrannide piſiſtrati ſunt hi.

Solon ad
athenienſes.

Vis niuis & pelagi tempeſtas nube creatur,

Horrendum excutiunt ſydera clara ſonum,

Et cecidere viris perſæpe potentibus vrbes.

Seruiuit ſoli neſcia plebs domino.

Solon diſcedit.

Iam vero piſiſtrato rerum potito minime obtemperans: ante curiā arma depoſuit dicens illud. O patria tibi equidem verbo & opere auxiliatus ſum: in ægyptū nauigauit: atq; inde cyprium proſectus poſtremo ad cræſum peruenit: a quo interrogatus: quis nā ſibi ſocius videretur. Thelus inquit athenienſis & cleobis: & Bito & cetera

quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidã Crœsum cū se exquisitissime
omniū ornamentorum genere cōposuisset: sublimiq; in folio sede-
ret: interrogasse eum an pulchrius vnq; spectaculū viderit: illūq; di-
xisse gallos gallinaceos: fasianos: atq; pauones. Naturali. n. eos flo-
re & incredibili speciositate vestiri. A crœso deinde in Ciciā pfe-
ctus vrbē condidit: atq; ex suo nomine Solos appellauit: in qua pau-
cos atheniensiu statuit: qui tractu temporis cū patriam vocem cor-
rupissent: solœcizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solœses
qui Cyprij vero Solij. Cum vero pisistratū in Tyrannide perseuera-
re didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidē per vestram v̄cor-
diam dira toleratis: nihil in hac parte diu acceptum referatis: ipse
enim horum vobis causa estis. qui pignora: vt duram seruitutē pate-
remini dedistis. Vestrū vero vnusquisq; vulpis vestigiis icedit. Om-
nibus autem vna leuis & stolidā mens est. Quippe viri linguam ser-
monemq; varium & plenum astutia & fallacia attenditis: rerū exi-
tum considerare nescitis.

Solœcif
mus vñ.

Tristia cōmissę luitis si prēmia noxæ.

Non vos in superos concitet ira deos.

Nanq; viros auxit vestri custodia quondam.

Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.

Nam quiuis vestrum sequitur vestigia vulpis.

Mens stulta est vobis omnibus atq; leuis.

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; verba:

Quod faciunt sed non cernere vultis opus.

Hec ille. pisistratus autē cum illius fugā didicisset: sic ad eū scripsit.

Pisistratus Soloni salutem.

Eq; solus græcorum tyrannidē arripui. neq; mihi rem
alienā usurpauī. Quippe genus a Cecrope duco: id enim
mihi meo iure vendico quod athenienses olim cū iure-
iurando firmassent: codro illiusq; gēti præbituros: post
modū abstulerant. Cæterū in deos: vel in homines ni-
hil alias pecco. Leges quas ipse atheniensibus dedisti: seruari atq;
secundū eas viuere iubeo: Et quidem melius seruātur q̄ possent: si
multitudinis imperio res ageretur. permitto enim neminem iniu-
riam inferre: ac Tyrannus ego præter dignitatem & honorē nihil a
plebe differo: solis eis stipendiis cōtentus quæ ijs. quoq; qui ante
me regnarunt debebātur. Deniq; atheniensiu singuli decimas frugū
suarū separant non in vsus nostros cōsumendas: verum sacrificiis
publicis cōmodisq; cōmunibus & si quādo bellū contra nos emer-
serit in sumptus deputandas. Tibi equidem nihil succēso q̄ men-
tem meā cōsiliūq; detexeris: quippe id potius beniuolētia Ciuita-

Pisistrat⁹
ad solo-
nem.

Solonis
sentēcie.

Draco le
gis scrip
tor.

tis q̄ mei odio detexisti : ac præterea q̄ ignorares cuiusmodi ego
Rex futurus essem: qui iusti rectiq̄ tenax abs te factū scio : id enim
si didicisses e quo animo & conatus meos forte tolerasses : & te fu-
ge haud quāquam cōmisisses, Redi igitur domū plena fide mihi &
iniurato credens nihil ingrātū passurū a pisistrato Solonem. Nosti
enim neminem etiā ex inimicorū numero mali quippiā a me perpel-
sum. Deniq̄ si placuerit frui nostra amicitia: inter primos eris: Nihil
enim in te fraudis infidelitatisq̄ cōspicio. q̄ si aliter habitare athe-
nis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tantū ne nostri gratia patria
excideris Vale. Hec Pisistratus. Solon autē humanæ vitæ terminū
.lxx. annos esse ait. Videtur autē id præclare statuisse si quis paren-
tes non enutrierit: is ignobilis & obscurus esto. similiter & qui pa-
trimonii versurā fecerit: is itē sectatū ocium omnibus accusare vo-
lentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quā cōtra Niciā
scripsit. Draconē asserit eā scripsisse legem: Solonēq̄ tulisse: eū item
qui nequitia ac flagitiis insignis esset tribunali publicisq̄ suggestis
arcēdū statuit. Athletarū quoq̄ præmia castigata moderatione cor-
rexerit: & ei quidē qui in olympia vicisset quingētas dragmas: qui ve-
ro in isthmia ei dari centū cōstituit eadēq̄ ratione in certaminib⁹
cæteris. Est .n. i congruū huiusmodi honores modū desiderare: so-
lūmō eos q̄ i plius occubuisse: plius eē illustrandos: quorū filios pu-
blice nutriendos erudiendosq̄ præcepit. Quo sane animati singuli
fortiter ac strenue in bellis dimicabant: sic polyzenus: sic cinegyrus
sic callimachus: sic omnes qui in Marathonis expeditione pugna-
uerunt: sic præterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumera-
bilesq̄ alii. Hi vero dū exercentur nimīū præciosi sumptuosiq̄ ath-
letæ. Et dū vincunt rei pu. detrimento sunt: & cōtra patriā magis q̄
aduersus puocatores coronantur: ac iuxta Euripidem cū senuerint
pallis cōsumptis perit trama. Id præuidens Solon eos modice acce-
pit. Præclare & illud statuit: curatorē cum pupillorū matre non in-
habitare: cavitq̄ ne is fieret: curator: ad quē post pupillorū obitum
substantia spectaret. Illud itē non licere anulario: venditi anuli serua-
re sigillū. & qui alteri vnū oculum eruerit ei ambos erui debere: & q̄
nō posuerit: ne tollas. si quis. secus facit capitale esto. principē si ebri-
us deprehensus esset morte multādum: Homeri poemata vt ordine
resarcirentur scripsit: vt esset versuū sensuūq̄ cōsequentia. Magis
ergo Solon q̄ pisistratus homerū illustrauit: vt in quinto Megarico
rum dieuchias ait. Primus autē trigēsima diem mēsis εηνυ και η
εαρ appellauit. nouēq̄ principū numerum ad sententias dicēdas
prior instituit vt Apollodorus in secundo de legislatoribus refert.
Seditione autē inter vrbanos agrestesq̄ ac maritimos exorta: neu-

tratus se partitū fecit. Aiebat sermonē esse effigiē operis. Regē q̄ esset fortissim⁹ virib⁹ leges aranearū telis dicebat eē similitimas. Illus q̄ pe siquid leue & imbecillū incident: inuolui ab eis atq; cōtegi. Siq; maius aut grauius perrūpi ac perire. Sermonē quidē silētio. silētiū verō t̄p̄e signari dicebat. Qui apud tyrānos possent eos calculis q̄ bus in cōponēdis rationib⁹ vtimur cōparare cōsueuerat: vt. n. illi interdū maiore numerū: interdū minore significāt: ita & Tyrānos horū quēq; put libitū fuerit: aliqñ illustrē & iclitū: aliqñ obscurū habere & ignobilē. Interrogat⁹ cui⁹ rei grā cōtra parricidā legē nō tulisset: q̄ desperasset ait hoc scel⁹: quo pacto itē hoies minime hūa iura violaret. si sic doleāt & afficiāt q̄ iuriis nō lacessūt vt q̄ lacessūt tur facietatē ex diuitis nasci: & ex facietate cōtumelias gigni. Athe niēses vero vt dies secūdū lunæ cursū agerēt monuit: Theſpim tragœdias docere phibuit: inutile eas falsiloquētiā vocās: vbi ergo se ip̄m p̄sistratus cōsternauit: inde ait ista pullularūt. Sūt aut̄ eius monita q̄bus cōsulere solebat hoib⁹: vt ait apollodorus in libro de philosophorū sectis huiusmodi virtutē atq; p̄bitatē iuramēto fideliorē cēse mētiri noli: praeclara studiose meditare amicos: cito noli acquirere. Quos aut̄ acq̄sieris reprobare caue. Tūc rege cū primū d. diceris regi: cōsule nō quæ suauissima: sed q̄ sunt optima. aium ac rationē ducem sequere. Noli malis cōgredi: deos honora parētes reuere. Fertur & minermū increpasse cū scripsent. lx. annū fatalē esse: monuisseq; vt octogesimum scriberet.

Sexdenos possunt annos deprendere fata.

Et morbi curæ sint procul atq; graues.

At mihi si quisq; sit par: hunc tollet: utiq;

Si dixi similem: sit procul inuidia

Aſſereq; huc vicos huc te iuuat edere cantus

Octaginta annos prendere fata queunt:

Sunt itē quæ metro celebrantur eius praecepta in hūc sensum.

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum voce te loquuntur ac tenent blanda

Odiū: memento singulos probe serues.

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos observa: ne forte odiū in corde tegant dum blanda & arridenti facie te alloquūtur. Duplexq; illis lingua atra ex mēte sonet. Constat eum scripsisse leges: conciones quoq; & in seip̄m monita elegia. De Salamina item atheniensiumq; rei pu. ad quinq; milia versū Iambos quoq; & epodos. Porro ipsius unagm̄ in hūc sensum epigramma scriptum est.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras.

Sermo ē
operis ef
figies.

Solonia
obitus.

LIBER

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Flor. maxime circa. xl. & vi. olympiadē : cuius tertio anno princeps atheniensium fuit. vt ait Solocrates: quo etiā tēpore leges eis dedit. Obijt autē in cypro ætatis suæ anno octogesimo: hoc suis mandans vt Salaminā eius ossa transferrent : atq; in cinerem soluta per prouinciam disseminaret: quōcirca & cratinus in deteriorib⁹ ipsum ita loquentem facit: habito hanc insulam: vt quidē fama est hominū seminatus per omnē aiacis vrbe. Extat d̄ illo & nostrū epigrāma epigrāmatum libro : vbi & de sapientibus omnibus & doctrina prestantibus viris omni genere metrorum loquor.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenet salamis.

Pulchre vexerunt animam super æthera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiūt & hāc ipsius fuisse sententiā. Nihil nimis: ipsumq; refert Diacorides in cōmentarijs cū lachrymaretur ac lugeret defunctū filiū dicereturq; sibi a quodā: at nihil pficis: respōdisse: at ppter hoc ipsum illachrymor: quia nihil pficio: ferūtur & istæ illius epistolæ.

Solon Periandro.

Solon ad
periandrū

Cribis tibi plurimos insidiari. At tu siquidē oēs e medio tuleris: nec sic quidē pficies: insidiabitur. n. tibi quispiā ex his & quos minime suspectos habes: partim sibi quidē metuēs: partim te reprehēdens q; omnia formides: nihilq; nō metuas: partim item ciuitati gratificari cupiens. Effet ergo optimū abstinere Tyrannide: vt causas ois metus euaderes. q; si tyrānidi insistentū censes cōpares necesse est tibi externas vires: & peregrina auxilia vrbis viribus maiora. vt iam tibi nullus infestus sit: & tu neminē extorrem agas. Vale.

Solon Epimenidi.

Solon ad
epimeni-
dem.

Eque leges meæ profecto atheniensibus profuturæ multū erant: neq; tu eis antiquatis ciuitati vlli fuisi emolumento. Deus. n. ac latores legū non soli iuuare ciuitates possunt: sed qui multitudinē agūt in quācūq; sententiā volūt. Hi. n. si recte rem administrēt: deus ac leges vtilēs sunt: sin autē male: nihil prosunt: neq; sane meæ leges: ac iura que scripsi quicq; profuerunt: sed qui illas transgressi sunt magna reipū. inuexere detrimēta: qui Pisistrato ne tyrannidē inuaderet nō obstitērūt: neq; vero futura p̄dicenti mihi fides habebatur. Illeq; fidelior estimabatur atheniensibus blandiens q̄ ego vera proloquens. Positis igitur armis p curia his quidē qui Pisistratū gestire tyrannidē nō animaduertērūt sapientiorē: eis vero qui libertatē reipū. asserere:

metuerent fortiorē esse me dixi. Qui tamē Solonis vesaniam repre-
hendebant: tandē ita patriam contestatus excessi. O patria hic quidē
dē Solon tibi opem ferre & facto & dicto promptus & paratus est :
Ceterū hūc & insanire videor: itaq; te deserta proficiscor solus ex
omnibus Pisistrati inimicus. Isti quippe illi & fauere & obsequi para-
ti sunt. Nosti. n. profecto hominē amice quāto ille astu: quo ingenio
qua arte tyrannidē inuaserit: nā cōepit quidē blandē plābē illicere:
deinde sibi etiā vulnera inflixit: ac progressus in publicū: eaq; se ab
hostibus accipisse vociferans orabat quadringentos robustissimos
iuuenes sibi custodes darent. At illi me quidē reluctante & reclamā-
te viros prēbuerunt. Erant autē hi armati validis fustibus: his itaq;
stipatus statum reipū. euerit: dūq; illi spe inani pauperes ne sub mer-
cede seruirent se liberare student: omnes vna sub iugum missi sunt:
vniq; seruiunt Pisistrato.

Solon Pisistrato.

Credo equidē nihil me abs te passurū mali: nā ante tyrā-
nidē tibi amicus eram: ne nūc quidē magis insensus q̄ a-
lius quilibet atheniensīū qui tyrānidē nō ament: siue autē
vniū imperio regi: siue publice rē administrari illis vti-
lius sit ex sua quisq; sentētia statuatur. Certe tyrānorum te
omniū esse p̄stantissimū fateor. Athenas autē redire mihi vtile nō eē
cognosco: ne quis me iuste rephendat: sit qui atheniēsibus dudū
rempubli. ex æquo administrandā tradideram: præsensq; oblatam
mihi tyrannidem sponte declinaueram: modo rediens factum tuū
subita penitentia probare videar.

Solon Croesō.

Implector mirifice tuam in nos beniuolētiam: & per de-
os imortales nisi apud me iam pridē statuissem ibi sedē
habere: vbi respu. sit libera: mallem apud te in tuo regno
vitam: q̄ athenis ducere: violenter tyrānidem exercēte
Pisistrato: verum gratius illic ex instituto nostro viuim?
vbi sunt omnibus æqua & cōmunia iura: veniam tamē ad te vt tuo
vel hospitio tantisper fruatur.

Chilo Lacedæmonius.

Chilo Lacedæmonius patre Damageto fuit. Hic scripsit:
elegiam versus ferme ad ducentos. dicebat autē futuroz
prouidentia ratione cōprehendi posse pro virtute viri.
Indignāti fratri: q̄ Ephorus ipse nō fieret cū ille fuisset
ego inquit pati iniurias scio: nō tu: fuit autem Ephorus
circa quinquagesimā: & quintā olympiadē. Porro pamphila circa
sextam ait primūq; ephorū fuisse sub euthidemo auctore Socrate:
b iij

Solon ad
Pisistratū.

Solonis
ep̄la ad
croesum.

Chilonis
origo &
sententię
Ephori e
rāt apud
lacedæ-
monios.
magistra
tus veluti
apud ro-

manos
tribuni
plebis &
interpretat
pulsiores
Nota chi
lonis res
ponſū ad
aefopum
de actiōe
dei.

Vide Au-
lū Gelliū
& hoc. iij
capite pri
mi libri
noctiū at
ticarum.
Chilonis
de cythe
ris prela-
giū.
Demara-
t^o lacedæ-
mon^o pa-
trici^o p^odi-
tor.

Primūq; instituisse: vt ephori regibus adiūgerentur. Satyrus Lyeur-
gum dixit. Hic vt Herodotus in primo historiārū libro refert. Hip-
pocrati in olympia sacrificanti cū feruere absq; ignis adminiculo le-
betes cepissent: cōsultit aut persistere celibem: vel si duxisset vxorē
dimitteret filiosq; necaret: fertur & aefopum interrogasse quidnam
faceret iuppiter: illūq; respondisse excelsa humiliat: & humilia extol-
lit: rogatus quo differūt petiti ab imperitis: bona inquit spe: qd sit
difficile: archana inquit reticere: & ociū recte disponere iniuriasq;
tolerare posse: p̄cipiebat: & hec linguā semper quidē sed in cōuiuio
p̄sertim continendā: p̄ximo non maledicendū: alioquin auditu-
ros quē nos moerore cōficiant. Nemini intentandas minas: esse. n.
muliebres: promptius ad amicosq; aduersos casus q̄ ad secundos suc-
cessus accurendū: vxorem humilē apparatū modico ducendā: mor-
tuo nō maledicendū: honorandā senectutem: obseruandū seipsum
damnū potius q̄ turpe lucrū eligendū id quippe semel tantū augere
hoc semper: elato secūdis rebus non arrendendū: fortem mansuetum
esse oportere: vt proximi nō tam metuant: q̄ reuerentur. Dis cendū
domui suæ rite præesse: linguam præire animo nō permittendam:
superandam iracundiam. diuinationē non execrandam: impossibi-
lia non appetenda: in via non festinandū inter loquendū non agitā-
dam manū: esse. n. vecordiū: obtemperandū legibus quietem adamā-
dam: inter ceteras eius sententias hæc maxime placuit qua dixerat
lapideis cotibus: aurū examinari: & dare apertum sui documentum.
Auro aut bonorū malorūq; hominū mētē cuiusmodi sit cōprobari:
Atunt illū cū iam esset vetulus dixisse sibi nihil esse consciū in tota
vita ingratis fecisse: vna tamē re se modice moueri: q̄ cū semel inter
amicos illi iudicandū esset: neq; cōtra ius agere aliquid vellet per-
suaserit amico iudiciū a se puocare: vt sicut vtrūq; legē scilicet ami-
cūq; seruaret: maxima gloria p̄cipue apud græcos fuit: q̄ de Cy-
theris insula laconia p̄dixerit. Nā cū illius naturā sitūq; didicisset:
ytinā inquit hæc nūq; fuisset: aut certe simul ac visa est submersa eēt
p̄clare sane ac rite p̄iudit. Demaratus enim lacedæmone fugiens
Xerxi consuluerat in ea insula naues cōtinere: & profecto in ditionē
hostiū venisset græcia si id regi persuasisset. Postmodū vero Nicias
bello peloponēsia eo euerſa insula: p̄sidiū illie atheniensīū statuit
lacedæmoniosq; multis cladibus afflixit: erat in loquendo brevis:
atq; ob eam rem Aristagoras milesius hūc loquendi morem Chilo-
nium appellat. Senuerat iam circa quinquagesimam & primā olym-
piadem: quoq; tēpore vigeſbat Aefopus orator. Obiit autē vt Her-
mippus ait p̄ se amplexus atq; osculatus filiū q̄ in olympia fuisset
coronatus: Defunctum asserunt in modica scticia: & senij imbe-

cillitate. Ipsiq; omnes quid ad celebritatem conuertant honorificē
tissime iusta perfoluerunt.

Est: & in hunc nostrum epigramma.

Phoëfore reddatur pollux tibi gratia: q; fert

Chilonis natus tempora cincta pugil:

Serta videns nati genitor si gaudia summat.

Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipsius item imagini inscriptū elogiū primū ex septē sapientibus cla
ruisse sapientia testatur: Eius est ea sententiola: sponsioni nō deesse
iacturam. Breuis quoq; epistola ipsius fertur huiusmodi.

Chilo Perian dro salutem:

Vbes vti militia vacem extorrisq; agam: quasi tu in tu
to futurus sis atqui ego monarchæ viro nec sua tuta eē
puto foelicemq; cum tyrānum cenſeo cui in sua domo
absq; sanguine contigerit mori.

Pittacus Mithyleneus.

Pittacus Mithyleneus Hyrradio patre quē Thraca fuisse
Duris auctor est: hic vna cum Alcæi fratribus Melan
chrum Lesbī Tyrannū profligauit. Et cū de agri Achil
litidis possessione inter atheniēſes & mityleneos armis

decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniēſium
duce qui & pancratiaſtes & olympionices fuerat singulari certami
ne pugnare inſtituit. Ræte igitur clypeo tegens phrynonem eo dū
modo cauet indoluit: ipſoq; perempto agrū ſeruauit: poſtmodū ve
ro atheniēſes diſceptaſſe cū mityleneis de poſſeſſione agri: ipſumq;
a Perian dro controuerſiæ iudice atheniēſibus adiudicatum tradit
Apollodorus in chronicis: tunc igitur Pittacum in ſummo honore
mitylenenſes habuere: eiq; principatum tradiderunt: quem ille cum
decem annis tenuiſſet & rempublicam præclaris ordinibus conſti
tuiſſet: ſeiſum ſponte magiſtratu abdicauit. Decem inde alios ſu
peruixit annos agrūq; ſibi a mitylenēis traditum ſacrauit: qui nunc
Pittacus dicitur. Porro Soſicrates partē ipſius abſcidiſſe: dimidiū
q; plus toto dixiſſe teſtatur: ſed & Croëſo pecunias ad ſe mittente ſu
ſcipere noluit duplo plura q̄ vellet ſe habere conteſtans. Deſuncto
n. fratre ſine liberis hereditatē ad ſe pertinere. Pamphila autem in
ſecundo commentarioꝝ Tyrthæum reſert ipſius filium cum ſede
ret in Tonſtrina cumis: iniecta ſecuri ab ærario fuiſſe necatum. A
cumanis vero victum homicidā ad Pittacū miſſum: atq; ab eo pœ
na fuiſſe abſolutum dicente cū rem cognouiſſet indulgentiam pœ
nitentiæ eſſe præferendā. Heraclitus autē Alcæum aſſerit habuiſſe
captiuum: liberūq; dimiſiſſe: veniamq; ſupplicio meliorem dixiſſe.

Chilonis
nō vulga
ris mors.

Pittaci
origo.

Pācratia
ſics om
niū victor
ωαυ =
κρati =
ov. i. om =
nipotēs.

Pittaci
mgratus
ab eo q
ſpōranea
abdicatō
Ager
Pittacus.
Pittaci
croſi opel
cōtēnen
tis cōti =
nentia.

LIBER

Pittaci Ebrios cū peccarent duplici incōmodo afficiendos per leges statu
modestia it: vt cauere temulentia: abūdat quippe vino insula. Feruntur eius
Ebriorū istae sententiae. Perdifficile est bonū esse: cuius versiculi & simoni-
pena. des meminit. Plato item in Protagora: necessitati nec deos relictā
Pittaci ri: principatū viros declarare. Interrogatus aliquādo quid esset op
sentencie timū: quod impraesentiarū inquit occurrit bene agere: A croeso item
 rogatus quod nā esse maximum imperiū ligni inquit vari: legem .i.
 signans dicebat autē victorias sine sanguine acquiri. Phocaico itē
 dicenti. quarendū esse studiosum ac frugi virū: etiā si valde inquit
 quāsieris non inuenies. Percuntantibus quid nā esset gratificū: tem-
 pus ait: quid obscurū? futurorū euentus inquit. quid fideles? terra:
 quid contra infidum? mare inquit. Dicebat prudentiū virorū esse:
 prius q̄ aduersa contingant. prouidere ne venient: fortitū verō cum
 illa contigerint æquo animo ferre. Quod inquit facere intendis no-
 li prædicare: nam si facere nequiuersis: rideberis: infelicitatē nemini
 improperaueris: ne iuste quærimoniae pateas. Depositi cū accepe-
 ris: redde amico noli maledicere: ne inimico quidē: pietatē colas:
 frugi esto: pudicitia ama veritati stude: fidē: peritiā: dexteritatē:
 sodalitiū diligentiaq; custodi. Quæ vero cecinit: maxime probatur
 Hæc sunt sumpto arcu & iaculis sagittiferaq; pharetra impetendū
 hominē nequaq̄. Nam si dum nihil lingua loqui præualeat: dum cor-
 di duplex alit̄ infedit̄ sensus: fecit item ad sexcentos elegios vers⁹:
Quo tpe & captim de legibus ad ciues. floruit maxime circa. xlii. olympiadē
pittacus mortuus est autē sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cū vi-
floruerit. xisset annos plusq̄. lxx. senio cōfectus: sepultūq; in Lesbō mausoleo
 ipsius inscriptū epigramma signat.
 Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos
 Sacra suis: obitu languida facta tuo.
 Est illa eius sententiosa: tempus nosce: fuit & alter Pittacus legifer:
 cuius: & fauorimus in primo cōmentariorū: & demetrius in æqui-
 uocis meminit: qui & minor appellatus est. Fertur autē sapiens ille
 cū ab atarnete adulescente cōpelleretur: vt moneret vtra sibi ducā
 da esset vxor duas quippe se expetere: alterā quidem opibus sibi: &
 genere parē: alterā vtra in re excellentē: bacillo senū adminiculo
 elato admonisse pergeret ad triuū ciuitatis: quo ludendī causa pue-
 ri cōueniunt: eosq; consuleret quid facto opus esset. sequereturq; il-
 lorum monita. Sicq; factum esse. Adulescentēq; illū puerorum vo-
 cibus demonitū æqualem sibi duxisse: id factum Callimachus in es-
 pigrāmatibus venustissime scribit.
 Hospes atarnites rogauit pittacō. olim
 Sic mytilengū hirradinoq; satum.

Magne senex gemine cupiunt mihi nubere : quarum

Et genere atq; opibus conuenit vna mihi:

Altera præcellit: quid præstat consule: dicq;

Vtra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculum tollens sic tela senilia dixit.

Consilium pueri quod petis expedient.

Quis celer in gyrum iactatus verberare turbo

Affiduo latis vertitur in triuijs.

I: sequere illorum monitus: sic fatur: vt ille

Scitatur: referunt: tu tibi sume parem.

Quæ postq; audiuit monitis puerilibus hærens

A magnis hospes abstulit thalamis

Atq; parem paruas lætus traduxit in ædes.

Sic dion æqualem si sapis ipse cape.

Dionemq; itidem admonet facere: parē. s. eligere: videtur autē ex affectu ista dixisse. Quippe nobiliorem ipse duxerat Draconis. s. penthili filij sororem quæ illi immodice superba erat. Hūc alcæus Sarpodē: & sarapū vocat: q; latos pedes traheret cheropadē aut q; vulnera in pedibus haberet: quæ choerades appellatur: gabricū: q; frustra intumesceret. Phisonem vero & gastronē. q; pingui esset aqualiculo. zophodorpidē quoq; q; obtusam haberet oculorū aciem Agasyrtū vero: q; obrectatoribus pateret: & sordidus esset. Huic exercitiū fuit molēdi tritici: vt Clearchus philosophus testatur: est autē eius breuis epistola hmōi. Pittacus Croeso. Iubes me in Lydiā venire inspectaturū opes tuas. Ego: & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regū omniū esse opulentissimū auroq; refer tissimū: neq; vero amplius quicq; habituri sumus: si sardis ad te accesserimus. Auro. n. ipsi nō indigemus cōtenti modico vitæ stipēdio: quantū satis sit mihi: & amicis. Veniam tamē vt tibi perhumanō: & hospitālī viro familiaris efficiar: Vale.

Bias prienæus.

Ianti prienæo pater fuit Teutamus: hūc Satyrus septē reliquis prætulit : fuisse opulentum pleriq; autumant . Duris aduenam fuisse testatur. Phanodicus vero captiuas eum puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutritisse: ac postmodū adiectis dotibus messianam parentibus illas remisisse. Breui post tempore inuento: vt diximus a pīscātoribus aureo tripode: cui erat inscriptum sapienti. Satyrus quidem puellas alij vero ex quibus phanodicus est: illarū patrē in conuentione venisse ait. Biantēq; expositis quæ in se egisset appellasse sapientē: sicq; tripodā ad eum missum: eo conspecto dixisse Biantem accipit.

Pittaci
noia.
Sarpodē &
Sarapus.
Cheropades
Gabricus.
zophodorpidel
Agasyrtus
Pittaci
ad croesū
epistola.

Biantis
origo

Bias tripodē
aureū non
accipit.

LIBER

Alyattes
prienem
obsidet.
Biantis
prudens
factum.
Alyattis
nūci⁹ ad
biantem:
Biantisq;
sagacitas
Demodi-
c⁹ alerius
Hippona-
ctis de bi-
ante dētū
Biantis
nō vulga-
ris mors.

Apollinem esse sapientē: neq; illū admisisse: alij Thebis Herculi sa-
crasse referūt: q; esset prienæq; Thebanor; Colonia phandico idip-
sum asserēte. Fertur cū ab Alyatte prienæ ipsius patria obsideretur
biantē ex industria duos saginasse mulos eosq; in castra impulsisse:
eis cōspectis obstupuisse regem: q; bruta quoq; animalia largas ob-
fessor; copias pferēt: ac de soluēda obsidione cogitantē explorādū
gratia nūciū in urbē dimisisse: biantē consilio regis explorato ma-
gnos arenæ acervos tritico operuisse hominib; ostēdisse: eo agnito
regē cū prienēsisibus pacē percussisse: ex cōtinenti regē bianti vt ac-
se pergeret mandasse: illūq; dixisse: equidē rex capas edere æq; ac
flere iubeo. Fertur: & in causis orandis summus atq; acutissimus fu-
isse bonā tñ in partē dicendū vim exercere solitū. Idq; demodicum
alerium significasse: cū diceret: Oratori prienæam cām eē imitādā
Hipponactēq; similiter: q; dū landare quempiā summæ integritatis
vellet: eū Biantē priēse ait cās egisse pstatius. Morī & ipse i hūc mo-
dū. cām p amico dixerat iam vetulus: & cū a dicendi labore quie-
uisset: caput in sinibus nepotis filii. s. filia; fessus reclinavit. Cū vero
aduersarius itē perorasset: iudicesq; sententiā p eo dixissent q; cau-
sæ suę biantē habuerat patronū: soluto iudicio. Nepotis in gremio
efflauisse animā cōpertus est: ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas
atq; eius laudes tumulo inscripsit.

Petra prienæum tegit hic commissa biantem.

Ornamentum ingens qui fuit ionis.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenus vndas:

Quas duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in vlnis.

Dixerat vt focii credita iura sibi.

Biantis
sentētiæ

Scripsit autē de Ionia ad duo milia versus: quo. s. mō foelix esse pos-
set: placuerūt ei⁹ istę imprimis sentētię. Ciuib; placere omnibus
stude: habet. n. id multū gratię. Contra vero fastus: ac superbia sem-
per nocuit: & illud corpore quidē esse validum naturæ munus est.
Porro quæ vtilia sint patriæ dicere animi: ac prudentię proprium:
pecuniarum autem copiā plurimis etiā forte obuēnisse: infoelicem
dicebat: qui ferre nequiret infoelicitatem: morib; animæ impos-
sibilia amare: & appetere: & aliena: & incommoda non meminisse:
interrogatus quidnā esset difficile: ferre inquit fortiter mutationē
in deterius rerū nauigabat cū limpiis aliquādo: & cū tota tēpestate
nauis quateretur fluctibus: illicq; deos inuocarent: filete inqt ne vos
hinc illi nauigare sentiant: percontanti impio homini quid pietas
nihil respondit: cūq; ille silentij cām sciscitaretur: quia inquit de re-

bus nihil ad te pertinētibus queris: rogatus quid esset dulce hominibus? spes ait. Male se inter inimicos: quā inter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alterū prorsus futurū inimicū: ex inimicis autem alterū amicū: forte interrogatus quid nā faciens homo delecta retur? lucrans inquit: dicebat vitæ tēpus ita metiendū: quasi: & diu & parū victuri simus: ita amādū quasi odio simus: habituri: malos .n. esse quā plurimos. Sic autē cōsulebat. Quodcūq; agere instituis cū stabūdus: ac deliberabundus arripe. Cæterū in eo quod elegeris firmiter persiste noli cito loqui: est .n. infantiæ iudiciū: prudētiā dilige. De diu ita: vt sunt loquere. Indignū hominem diuitiarum gratia laudare noli: persuadens accipe non cogens. Quodcūq; boni egestis ad Deos refer: viaticum tibi ab adolescentia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa veraq; possessio: meminit biantis, vt diximus etiam Hipponax: & ingratus Heraclitus ipsum præcipue cōmēdat his verbis: priene oppidum biantem tulit Teutami filium: cuius est opinio illustrior quā cæterorum. Et prienæ sacellum ipsi dedicarunt: quod Teutonium dicitur. eius est sententia plures mali sunt.

Cleobolus.

Leobulus Euagoræ filius ex lindo siue vt duris auctor est ex caria fuit: eius genus pleriq; ad Herculē referunt. Corporis viribus: ac spem fuisse insignē: ægyptūq; percipiendā philosophiæ gratia petiisse tradit. Natūq; illi filiā Cleobulinā ex ametro: enigmatum vatem. Cuius & Cratinus meminit in eiusdē nominis poemate plurali inscribens numero sed in minervæ phanū a Danao cōstructū illum instaurasse aiunt. Scripsit autē carmina obscuraq; sententias ad tria milia versuum: midæ quoq; mausoleo inscriptū epigramma ab eo factum: non desunt qui sentiant ærea sum virgo: & cætera. Acnea virgo midæ celebri sum nixa sepulchror Alluit vnda flumen & plurima germinat arbor. Phœbus at exoriens: & splendida luna resulget. Flumina labuntur placidæ de montibus vndæ. Littora commiscunt: deflecto hic marmore multum Flucta: midam moneo qui præterit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui vituperare videtur eur tantas laudes in eius statuam tanto verborum strepitu congelserit: vt eam in deficientibus omnibus vernis floribus: solisq; flammis & auræ lunæ & æquoreis vndis compararent: ipsumq; Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindium cleobulum efferret laudans?

Heracliti
de biante
dictum.

Teuto-
niū sa-
cellum.

Cleobol^o
cuius fuit
filius.

Cleobu-
lina Cleo-
boli filia
exame-
tro: enig-
matū va-
tes.

Cratinus
poeta.

Midæ
mausoleū

cleoboli
epigram-
mate in-

scriptum

Simonis-
des cleo-
boli emu-
lus

LIBER

Fluminibus & vernis rosis obicientem

Flammæq; solis auræq; lunæ

Marisq; vorticibus columnas & robur:

Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos.

Lapides enim mortalium manus frangunt:

Hoc nempe consilium viri est parum sani.

Vnde cõstat Homeri illud nõ eẽ: q multis ânīs midā p̃cessit vt aiũt

Fertur in commentarijs pamphulæ ipsius huiusmodi enigma.

Est vnus genitor: nati bona pignora bis sex.

Triginta cuius natæ: sed dispare forma.

Hæ niuee aspectu: nigræq; coloribus illæ:

Atq; immortales omnes moriuntur ad vnam.

Vnus pater est: isq; duodécim filios habet: eorū singuli. xxx. sunt fi-

liæ: pulchra specie & varia: aliæ nãq; sunt candidæ: aliæ nigræ: im-

mortales vero sunt: & moriũtur omnes: est aut̃ annus: Sũt & istę ex

sentētis illius celebres imperitia in omnibus maiori ex parte domi-

natur: & multitudo verborū. Sed tẽpus sufficiet: sentire atq; sapere

illustre aliqd: & inclytũ stude inanis Et ingratus ne sis: filias nuptui

locari oportere ætate virgines sed prudẽtia & sensu mulieres: do-

cens per id virgines quoq; erudiẽdas esse: dicebat amicos benefi-

cijs: fouẽdos: vt amiciores sint inimicos at̃ amicos faciẽdos. Cauẽ

dam. n. vituperationẽ amicorū: insidiasq; inimicorū fugiẽdas. Illud

item anteq̃ domo quis exeat quid acturus sit apud se p̃tractet. Rur-

sus cũ redierit quid egerit recogitet: cõsulebatq; corpus rite exer-

cendũ: audendi magis q̃ loquendi studiosum esse oportere: intentũ

studij potius q̃ imperitũ: linguã habere laudabilẽ propriũ virtutis

esse alienũ a vitio: iniusticiã fugere: ciuitati ea cõsulẽda quę sunt op-

tima. voluptatẽ frenandã: vt nihil legendũ: erudiendos liberos: ini-

micitias soluendas cũ muliere: neq; blanditiis agendũ: neq; presen-

tibus extraneis iurgandũ. Illud quippe vecordiam: istud vesaniam

significare famulũ vino hilarẽ nõ puniendũ: videri. n. id deinẽtius

esse: vxorẽ sibi parẽm eligendã. Nã si clariorẽ te duxeris inquit: affi-

nes dños habebis: iurgatibus non insultandũ: inimicos quippe ex

ea irrisiones fieri: dũ secũda fortuna arridet superbire noli: aduersa

per strepẽte noli frangi: fortunæ mutationes fortiter perferre discẽ:

obiit senex annorū. lxx. eiusq; laudes tumulto inscriptũ epigramma

cõtinet. Scriptũ & ipse breuẽ epistola Soloni sic. Cleobol⁹ Soloni.

Lindus ẽ Amici quidẽ tibi sunt permulti: singulisq; domus est: verũ ego So-

inhabitã loni cõmodissimã fore ad inhabitandũ lindũ censẽo ciuitatẽ. s. li-

da. i. libe- berã. Estq; insula maritima vbi si morari vuleris nihil a Pisistrato

ra ciuitas mali formidabis: atq; ad te amici vndiq; confluent. Vale.

Homero
epigram-
ma falso
attributũ
de mida.
Cleoboli
de año e-
legans æ-
nigma
Cleoboli
sententię

Cleoboli
mors
Cleo. ad
solonem
epistola
Lindus ẽ
inhabitã
da. i. libe-
ra ciuitas

Periander.

Eriādro Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidage gente: vxorem autem Lysidē duxit: quā ipse Melissam appellabat: Proclei epidaurensiū Tyranni: & Euristeneꝝ Aristocratis filia: sororisq; Aristodemi filiam: qui vt ait Heraclides ponticus in libro de principatu totius ferme Arcadiae dominabantur: duosq; ex ea filios genuit Cypselū sci licet & lycophronem: alterū ex his iuniorem prudētem: maiorem natu stolidū post aliquā tum temporis accensus ira missam sub gradibus pregnantē coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicū ob temperando calūniis: quas tamen postmodū igne cremauit: puerū q; Lycophrona matri ploratu iusta soluentē abdicauit: atq; in corcyram agi praecepit: iam vero vicinus senio illum vt ei tyrannidem per manus daret: ad se accersiri iussit. Eius Explorato consilio corcyrenses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furiis succensus eorū liberos ad alyattē abscidēdos misit: Cū autē nauis appropinquasset Samo: iunoni vota faciētes a Samniis seruati sunt. quod ille vbi didicit: mœrore cōfectus excessit e vita annos natus ferme .lxxx. Socrates eū ante Crœsum obiisse diem asserit. lx. & vno annis ante quadragesimā & nonā olympiadem Hūc herodotus in primo historiarū Thrasylbuli milesiorū Tyranni hospitem fuisse ait. Aristippus autē in primo de antiquis delitiis libro hæc de illo refert: matrem eius creatā illius amore feruentē & clam congregi solitam illo non inuito tantoq; flagitio acquiescente: quod vbi agnitum est: dolens se fuisse deprehensum: grauius iam ciuib; instabat Porro Ephorus in historia vouisse illū tradit si olympia quadriga vicisset aureā statuā deo sacraturū: victoria vero potitū & auri inq; pem quadā celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis mundū ademisse muliebrem: atq; ita donariū misisse asserunt: illum eū sepulchrum suū ignorari vellet: tale quippiam molitum: duobus iuuenibus viam quādam ostendisse: ac iussisse noctu per illam incederent: eūq; qui prior occurrisset interimerent ac sepelirent: postq; illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturæ traderēt Rursus cōtra eos misisse plures. itidēq; vt facerent imperasse: sicq; ipsum primis obuiū occisum esse: enumerō Corinthii Cenotaphū illius versibus illustrarunt.

Et sophia & nomis periandrū terra corinthus

Præstantem atræo continet Alma sinu.

Nostrum quoq; in illum epigramma est.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris.

Omnibus at gaude quæ tribuere dei.

Periādri
ortus.

Lysis pe
riandri
vxor di
cta meli
sa.

Procleus
epidauri
ensiū ty
rannus.
Cypsel⁹
& lyco
phrō quo
rū maior
nata soli
dus: mia
nor vero
prudens.
Periādri
mors.

Periādri
sepul
chrū ig
noratur.

LIBER

Mœstitia stygias perianther cessit ad umbras:

Quod non profecit impia vota dolens:

Periandri
sentencie.

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim mor-
do qui honestus sit non lucrari: scripsit & ὠοσθηκασ ad duo mi-
lia versum: Dicebat his qui tuto regnare vellent: summa ope niten-
dum ut beniuolentia non armis stiparentur. Rogatus aliquando
cur in tyrannide persisteret: quia inquit & sponte & inuitum cede-
re æq; periculosum est: Dixit & hæc: bona quies est: ac periculosa te-
mentas: turpe lucrum: popularis dominatus tyrannide præstator
est: voluptates corruptibiles sunt: honores immortales. Inter secun-
das res esto moderatus: inter aduersas prudens. amicis & foelicibus
& infœlicibus eundem te præbe. Quotcumq; pollicitus fueris serua:
inter loquendum caue ne secreta pronuncies: non peccantes mor-
do: verum & peccare gestientes puniri. Primus hic armatis circum-
septus incessit: magistratumq; ad tyrannidem transtulit: neq; in ut
be degere volentes permittibat. ut ephorus & Aristoteles tradunt
fuit autem circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitq; tyrā-
nidem annos quadraginta. Porro Sotion atq; Heraclides & pama-
phila in quinto commentariorum duos aiunt fuisse periandros: Ty-
rannum alterum: alterum vero sapientem: eumq; ampraciote: hoc
ipsum neanthes quoq; Cyzicenus ait: patrie sibi inuicem fuisse:
& quidē Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientē: Plato ne-
gat: ipsius: & hoc est. exercitatio totum valet & valuit & isthmum
quoq; perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

Periander. Sapientibus.

Periandri
epistola ad
sapientes

Rates multas ago Pythio appollini quod in vnum coa-
ctos epistolæ meæ reppererunt: ipsæq; Corinthum ut cō-
fido perducent: expecto itaq; vos: certe ipsi videbitis q̄
maxime populariter congregiar. Sicut igitur anno præ-
terito Sardis in lydiam venistis: ita nunc oro ne pigeat
ad me quoq; proficisci Corinthi Tyrannum. Videbunt enim vos
& grate quidem Corinthii periandri domum adeuntes.

Periander procleo.

Periandri
ad proclea
epidaurē
suum tyran-
nū epistola.
Trasylu-
lus ad pe-
riandrum
epistola.

Obis quidem non ex sententia fuit vxoris scelus: tu autē
sponte filio ingrato si quid egeris iniuriosus es. Aut
igitur immanitatem in filium compece: aut ego illi o-
pem feram: nam & ipse satis diu poenas dedit.

Trasylulus Periandro.

Raconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in se-
getem inducens eminentiores spicas bacillo feriēs de-
cutiebam sub sequente illo: tibiq; si interrogaueris refe-

ret quicquid vel viderit vel audierit a me: & tu ergo sic facito: Siq-
dem tyrannidē tuto tenere cupis atq; in ea roborari. Ciuitatis prin-
cipes tolle: siue illi amici: siue inimici videant: quippe tyranno a-
mici quoq; sæpe suspecti sunt.

Anacharsis.

Nacharsis scythia Gnuri quiddem filius: Caduidi vero
scytharum regis frater matre græca fuit: quamobrem
duarum quoq; linguarum peritus erat: scripsit autem &
de scytharū legibus: & de his que apud græcos legitti-
ma & solemnia sunt ad castigationem ac viliorem vic-
tum: itemq; de re bellica ad noningentos versus. Præstitit prouer-
bii occasionem eo qd esset audax & constans in dicendo: vt q eius
constantiam imitaretur. scythicum dicendi genus diceretur imita-
tus. Eum Socrates athenas concessisse quadragesima & septima
olympiade sub Eucrate principe tradidit. Porro Hermippus Solo-
nis iussu domum: & cuidam ex familia iussu nunciaret ei anachar-
sim adesse pro foribus: vt illius cōspectu & hospitio si fieri posset
frueretur. puerum intus hæc nuncialis soloni: cuiusq; iussu hæc illi
renūcialle: in ppriis regionib⁹ hospites fieri: Ad hæc introgressū
dixisse Anacharsim: modo se esse in patria: atq; ad se pertinere ho-
spites facere: cam viri dexteritatem admiratum Solonem conti-
nuo illum admississe & arctissimis amicitie vinculis sibi deuinxisse
Post aliquantulum temporis regressum in scythiam cum patrias le-
ges immutare vellet: græcasq; toto adnissu niteretur inducere: inue-
nationis studiis a fratre sagitta percussum interisse: dicentem ser-
monis & disciplinæ gratia se ex græcia seruatum: per inuidiam in
domo & patria periisse. Quidam græco ritu sacrificantem occi-
sum tradunt.

Est & nostrum in illum epigramma.

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes viuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem.

Hunc immortales traxit arundo deos.

Huius illud dictum memoratur: vitem vuas tris ferre: primam vo-
luptatis: secundam ebrietatis: tertiam moeroris. Mirari se dixit quo
modo apud græcos artifices certarent: iudicaret^r qui opifices nō
essent. Rogatus quo pacto q abstemius fieret: si turpes inqt ebrioso
rū motus sibi ante oculos ponat. Mirari itē dicebat qd sit quāobré
græci aduersus eos: q iniuriis lac-ssunt legē ferētes athletas cū se in
uicē feriūt honorant. Cū didicisset quattuor digitos nauis eē cras
situdinē: tm inquit morti propinqui sunt q nauigāt. Oleū vesaniæ
pharmacū vixit: q eo vñdū athletæ cōtra se inuicē magis inaniāt.

c. iiii

Anachar-
sis phūs.

Gnurus
anachar-
sis pater.
Caduid⁹
scytharū
rex.

Scythicū
dicēdi ge-
nus p p-
uerbio.

Eucrates
princeps.

Anachar-
sis ad so-
lonem.

Anachar-
sis & so-
lō amici.

Anachar-
sis in pa-
triā re-
ditus.

Anachar-
sis a frē-
iterfect⁹.

Anachar-
sis extre-
mū dictū
Anachar-
sis sentē-
cie.

Græci in
initio cō
uiuī par-
uis calici-
bus vteri-
tes satura-
ti vero
maiorib⁹
Nota A-
nacharsis
responsū
ad atticū
quendā .

Anachar-
sis iuuetā

Quomodo inquit qui mentiri vetant: in cauponum tabernis aperte mentiūtur. Admirari dixit cur græci initio cōuiuī paruis calicibus vterētur: vbi vero saturati essent maioribus poculis biberent. Inscriptur autē ipsius imaginibus lingua: ventre: pudendis cōtinendū est rogatus an in scythia sint tibiæ? ne vites quidē inquit. percontanti quānā esset securior naui? ea inquit quę in portum venerit. Istud quoq; se apud græcos mirabile vidisse referebat: qđ fumū in mōtib⁹ relinquerēt: ligna in vrbē conueherēt. interroganti vtrū plures sint viui qđ mortui? nauigātes inquit vtra in parte cōstituis. exprobranti sibi attico qđ scythia esset: at mihi quidē ait probro est p̄ria: sed p̄riæ tu. rogatus quidnā esset hominibus bonū ac malū? linguā inquit. Melius aiebat est amicū vnū egregiū qđ gregarios multos posidere. Forum ad fallendū inuicem atq; ad dandas auaritiæ manus destinatum locum dicebat. Ab adolescente conuiuia passus contumeliam: Adolescens inquit: si thō cū iuuenis es vinū non fers: qñ senueris aquā feres. Inuenit vt quidā volūt ad vitæ vsum anchorā & figuli rotam. Scripsit & hanc epistolam.

Anacharsis Cræso.

Anachar-
sis ad crē-
sum.

Go lydorum rex in græciam adueni: græcorum mores & studia & instituta percepturus. Auro autē nihil egeosati qđ mihi est ad scythas reuerti meliorem atque doctiorem. Pergam tamen ad te Sardis: plurimī faciens tibi familiarem & amicū fieri.

Myson.

Myson
scđm ali-
quos iter
septē sapi-
entes enu-
meratur.

Myson Strymonis: vt ait Socrates cheneus genere Hermitippo auctō traditur a vico cetaico siue laconico sic dictus: numeratq; inter septē sapientes. Aiunt eius patrem tyrannū fuisse. Fertur a quodam pythiam cum ab

Anacharside quæreretur quisnā se esset sapientior? respondisse vt de Chilone p̄diximus in Thaletis vitā cetaeum quendā mysonem cheneum se sapientiorē esse: hoc illū oraculo sollicitatū vicum peruenisse: eūq; repperisse æstate suam aratro aptatē: ac dixisse: Atqui o Myson non aratro vacandi nūc tēpus est: illūq; respondisse satis tempestiuū ad illius parandū. Alij oraculum illud non cetaeum: sed eteum dixisse autumant: inquirūtq; quid sit eteus? parmenides quidē pagū esse laconicæ vnde fuerit. Myson. Socrates autē in successione patre eteū: matre chencum fuisse tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim erat oppidum etean. Anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & myso quē viroz omniū sapiētissimū Apollo p̄dicauit. Aristoxenus in varia historia hūc ab Apemanti & Timonis moribus nō multum

Eteus
qd sit.
Euthy-
phron.
Anaxila⁹
archas.
Myo
apollinis

abfuisse testis est: ex os os quippe habuiffe mortales: deniq; deprehē-
sum lacedæmone solū in solitudine redire: cū ab eo rogaretur q̄ su-
bito se deprehenderat: cur nemine p̄sente rideret? at ob hoc ipsum
rideo dixisse: ex hoc habitū ignobilēq; nō ex vrbe: sed ex vico eoq;
obscurο natus esset: obq; eam ignobilitatem quæ ipsius sunt a ple-
risq; Pisistrato Tyranno applicari: Aristoxenus item auctoritatem
preter Platonem philosophū. Meminit quippe illius in protagora
illum pro perianthro constituens. Dicebat autem nō ex verbis res:
sed ex rebus verba esse inquirēda: nam ppter verba res perfici: sed
rerū gratia verba cōsumari. Defunctus est aut ætatis anno. lxxvij.

Epimenides.

Epimenides vt ait Theopompus aliq; complures patrē
habuit Phæstium alij Dosiadē: alij Agelarchum tradūt.
Cretensis genere: gnoso vico oriūds effigiem immu-
tasse perhibetur. Missus enim aliquando a patre vt ouē
rure deferret meridiano tempore diuertit ex itinere: at-
q; in spelunca vbi se iactarat quinquaginta & septē annos perpetuo
sopore acquieuit. Dehinc somno excitatus quæsiuit ouem: putabat
se. n. parum obdormisse: quam cum non inuenisset: in agrū reuertit.
Cum vero rerum omniū faciem immutatam cerneret agrūq; in alte-
rius ius concessisse: stupore attonitus: & cunctabundus rediit in op-
pidum. ibi cum domū suam vellet ingredi: quisnam esset interroga-
tus vixq; agnitus a iuniore fratre iam vetulo omnem ex illo didicit
rei veritatem. Porro illius fama per græciam volante deo esse caris-
simus existimatus est. Vnde & Athenienses cum aliquando peste la-
borarent: responso a Pythia accepto urbem expiari oportere: Ni-
ciam nicerati filium misere epimenidēq; ex creta aduocarunt: pro-
fectus autem olympiade. xxvij. lustrauit urbem pestēq; repressit hoc
modo. Sumpsit oues nigro & candido vellere. duxitq; in arium pa-
gum: atq; inde quo vellent abire permisit: his qui illas sequebantur
mandans vbiq; illæ accubissent: singulas mactare propicio deo
atq; in hunc modum quieuit lues. Ex eo iam hodieq; per athenien-
sium pagos aras sine nomine inueniri certum est: In eius quæ tunc
facta est expiationis memoriam. Alij causam dixisse pestis celoniū
seelus: liberationēq; significasse: atq; ideo mortuos duos adolescē-
tes cratium & lysinnium: sicq; cladem quieuisse. Athenienses ea per-
niciē liberi Talentum sibi decernūt: & nauim quæ illum in cretā re-
ueheret: verum ille pecunia repudiata amicitiam & societate Athe-
nienſium & gnosiōrum impetravit: reuersusq; domū paruo post tē-
pore migravit ex vita ætatis suæ anno centesimo quinquagesimo
septimo: vt ait phalſgo in libro de longæuis: sicut autem Cretenses:

oraculo
oim sapi-
ētissimus

Aristoxe-
n^o de my-
sone qd
sentiat.
Misonis
mors
Epimeni-
des phūs
Gnosus
vicus
Sopor e-
pimeni-
dis.

Atheniē-
ses peste
laborātes
Epimeni-
des ab at-
tici ac-
cessit.
Arius
pagus
Athenæ
lustratio.

LIBER

tradunt ducētesimo nonagesimo nono. sicut vero Xenophanes Colophonius audisse se dixit centesimo quinquagesimo quarto. Scripsit autem curretum & Corybantum generationem & theogoniā ad quinq; milia versuū. Argus quoq; ædificationē & Iasonis in colchō nauigationem ad sex milia & quingentos versus. Scripsit & carptim de sacrificijs & ciuitate cretensium: ac præterea de Minoe & Rhadamantho ad quattuor milia versuū. Construxit & apud Athenienses phanum verendorum deorum vt ait Lobon argius in libro de poetis fertur etiam primus domus atq; agros expialse: delubraq; fabricasse. Sunt qui illum non obdormisse: sed ad tempus excessisse asseuerent intentum. s. radicibus cædendis. Extat ipsius ad Solonem conditorē leguin epistola ciuitatem continens: quam Minos cretensibus tradidit. Sed demetrius magnesijs in libro de poetis: ac scriptoribus equiuocis: epistolam vt recentem neq; cretensi: sed attica locutione: ipsaq; non satis antiqua scriptam arguere nititur: sit illa sane recens vt vult ipse: ego & aliam ipsius epistolam repperi in hunc modum.

Epi. ad
solonē
epistola.

Epimenides Soloni.

Onside o amice: si. n. vel seruire assuetis vel nō bene institutis Atheniensibus pisistratus immineret: imperiū profecto diuturnū habuisset. Cæterū viros haud sane malos aut ignauos seruire cōpulsit: sed eos qui iudicii Solonis memores tabescunt: seruire tyrannide diutius eē tolerabunt. Verū & si pisistratus ciuitatē occuparit: nō tamen ad illi⁹ liberos imperiū spero deducendū. Est enun perdifficile hominib⁹ liberis præclarisq; institutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quæso vagus agi: sed in cretā venire ad nos matura: vbi tyrannus nullus cuiq; molestus est. Aperta via est. Aderūt certe plurimi illi infesti tibi amicissimi: nulla ergo ratio est: cur aliquid molestiæ pati ptimescas. hic est textus epistolæ. Quidā Demetrio auctore tradunt accipere solitū a nymphis cibū. eūq; intra bouis vngulam cōditum seruare: paulatimq; inde sumere: nullaq; exinde egestionem indigere: neq; visum vnq; edere. meminit huius & Timæus in secūda. Sunt itē qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Atunt & præciendi fuisse peritissimū. Deniq; cū apud Athenienses munihiā vidisset: ignorare eos dixisse quātarū cladiū cā loc⁹ ille futur⁹ esset: qđ si scirēt dēibus illū discerpturos: hæc autē pdixit multis añ tpibus. fert⁹ & prim⁹ esse se æacū dixisse lacedæmonisq; pdixisse captiuitatē quem passuri erāt ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere sæpe simulasse. theopompus autē in mirabilibus refert epimenidis cum nympharū templū exædificaret vocem e cælo lapsam nō

Epi. vi-
sus.
Muni-
chia loc⁹
athn. &
qđ de eo
epi. predi-
xerit.
Lacedæ-
monico-
rū capti-
uitas ab
epi. præ-
uisa.

nymphis: sed ioui dedicandum. Cretensibus item prænunciassē bellū exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eum quē prædiximus: quo in bello deserti ab Orchomeniis lacedæmonii in ius hostiū concessere: senuisse illū intra tot dies: quod obdormisset annos. Non desunt qui asseuerant: & hoc enim theopomp⁹ ait hunc a cretensibus curetē appellari solitū. Myronianus in similibus auctor est: corpus eius penes se lacedæmonii obseruant respōso quodam admoniti vt refert Sosibius laco. fuerunt alii duo epimērides genealogiæ scilicet assertor: & tertius qui doricē rhodi hystoriam scripsit.

Pherecydes.

Pherecydes Badis filius syrus vt in successiōibus alexāder tradit: Pittaci auditor fuit. Fum Theopōpus asserit primum omniū de natura & de diis græcis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorantur. Deambulante eni secus litus psamitū: cū intuitus fuisset nauē plenā velis currentē: post paulum mergendam prædixisse: sicq; vt dixerat se inspectante contigisse. Hausta rursus aquā ex puero cū biberet: post diem tertium terremotū futurū prædicasse: atq; ita factū esse cum de nouo Messianam ascendisset in olympiam per illo hospitii consuluisset cū tota familia inde migrare maturaret: neglexisse illum messianāq; paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæmonii solitum dicere neq; aurū neq; argentū honorandū vt Theopōpus in mirabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quē & eadem nocte regibus pherecydi vt obtēperarent iussisse sunt qui Pythagoræ ista applicent Tradit Hermippus illum: cū inter ephesos atq; magnæsios vigeret bellū cuperetq; ephesios vincere. quendam ex prætereuntibus interrogasse. vnde esset: & cum se ille ephesium dixisset: adiecitse Trahe me per crura & in agro magnæsio pone: ciuibsq; tuis adnuncia vt paratā victoriā me in eo loco sepeliant: adiecitque se esse pherecydem. hæc vbi ille ciuib; renunciauit magna eos victoriæ incessit spes. Postridie vero commisso prælio magnæsios fundunt: victoresq; pherecydem ex vita migrasse comperiunt: quē etiam sepelientes magnifice honorauerunt. Quidam profectum delphos e monte Coricio seipsum deiecitse aiunt: deliq; sepultum esse. Alii a pediculis cōsumptum obisse diē tradunt. Aristoxenus vero cum de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illū cum a pythagora qui visitandi gratiā aduenerat: vt sese haberet interrogatus esset digitum immisisse per ianuā ac dixisse aperte inspice. ea postmodū dictio apud studiosos: deteriorē i partē sēp accipit. q aut ea meliorib; i reb; vtiū: peccāt: dicebatq; deos mēsa thyotō vocār

Epi. rerū
futurarū
haud ignarus
Epi. genealogie
assertor.
Epi. hystorie.
Pherecydes phūs

Pherecydes nauē
mergēdā
predicit.
Phere.
terremotus
preuidens.

Ephesi⁹
fauens
phere.
Ephesi⁹
or: victo
ria.

inspice i
deteriorē
sumit
partē &
quare.

LIBER

Phereas-
trologus
Phere-
theologus
Phere-
bellus de
mūdi ini-
tio.

Porro Andrō ephestius duos tradit fuisse pherecydes syros: Astro-
logum alterū: alterū Theologū Badis filium: cuius pythagoras stu-
diosus fuerit. Eratosthenes vnū tantūmodo syrum: Alterū Atheni-
ensem genealogum fuisse asserit: seruatur hæc enus pherecydis syri
quem scripsit libellus de rerū principio: cuius initium est. iuppiter q-
dem adq; tempus & tellus erāt semper: terrene autē nomen fuit ter-
ræ: postq; ipsi iuppiter præmiū dedit: seruatur & heliōtropiū in syra-
insula. Refert autē duris in secūdo sacrorum inscriptū eius tumulo
epigramma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem
Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus
Græcorum in populis non mentior ista locutus.

Ion autem chijs de ipso ait.

Hic velut ornatus virtutibus atq; pudore:

Et dulcem vitam non habet exanimis.

Sic iam pythagoræ sapientia summa. virorum

Cunctorum mentes vidit & edidicit.

Est & nostrū sic se habens

Carminē pherecratio.

Insignis pherecydes

Syros quem parit olim:

Turpes in pedicillos

Permutasse priorem

Formam dicitur: atq;

Magnetem in regionem

Se iussisse trahi: quo

Inferret generosis

Aliorūq; in eum ferūt epigrammata. Fuit autē circa .lxxix. olympia-
dem: Est eius quoq; ad thaletem huiusmodi epistola.

Pherecydes Thaleti.

Pheread-
thalete e-
pistola.

Ene moriaris: cū tibi fatalis dies superuenerit: morbus
me inuaserat cū tuas accepi litteras: pediculis operiebar
totus & rigore angebar febris. Mādaui itaq; quibsdā
ex familiaribus vt cū me sepelierint. ad te perferant que
scripsi: Tu autem si quidē ea probaueris cū sapientibus
reliquis ita legenda demū trades: sin autem improbaueris nolite es-
dere: mihi certe nec dū satis placebāt: Est ibi quidem nō certa rerū
fides: neq; enim id recipi neq; quid sit verum me scire professus sū.
forte quēdā de theologia referuau: cetera intelligere oportet: om-
nia quippe significo: potius: q̄ aperio. Morbo autem diebus singu-
lis inualecente: neq; medicorū quēpiam: neq; amicorū penitus

admitto. Cæterum assistētibus pro foribus & interrogantibus quo in statu sim: digito per hostij claustra dimisso: q̄ sim langore fatigatus ostendi: admonuiq; vt postridie conueniant ad solēnes pherecydis inferias. Vale. Atq; hi sunt quidem appellati sapientes: quibus pleriq; pistratū etiā tyrānū aggregant. Veniendū vero iā ad philosophos: ac primo inchoandū ab Ionica philosophia: cuius principē thalētē fuisse memorauimus Anaximandri præceptorem.

LAERTII DIOGENIS LIBER SECVNDVS.

Naximandro mileſio Praxiades Pater fuit: huius est illud principiū & elemētū immensum hoc & infinitum esse: nō tñ definiens aera: & aquam: aut aliud quippiā: & partes quidē eius immutari totū vero immutabile: durare medio loco terrā centri instar constitutā globosamq; esse: & rotūdā: lunam falso lucere lumine splendorēq; a sole mutuari. Solēq; terrē æquare magnitudinē: & esse purissimū ignem. Primus autē ῥωμopa inuenit ipsumq; lacedemone in loco caprandæ vmbra idoneo statuit. quo. s. vt ait Phauorinus in oimoda historia cōuersiones solis: & æquinoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus est: ac prim⁹ terræ marisq; circuitus descripsit: & sphe ram insuper construxit. Quenā vera sibi visa sint summam prout memoriæ occurrit exposuit Appollodorus Atheniensis: qui illū: & in chronicis ait secundo anno. lviij. olympiadis annū egisse ætatis .lxiiij. ac paulo post obisse diē: floruisse autē maxime sub Polycrate Samiorū Tyrāno: aūt eū canentē a pueris irrisum: eoq; comperto dixisse canendū ergo puerorū causa modulatus. Fuit & alius Anaximander historicus: & ipse mileſius Ionicus scriptor.

Anaximenes.

Naximenes Eurystrati filius mileſius Anaximandri auditor fuit. Quidā: & parmenidē audisse asserūt. Hic initū dixit aera: & infinitū: moueri sidera nō supra terrā: sed circa terrā: vsus est autē Ionica locutione simplici: & minime fucata. lxiiij. olympiade natū esse: atq; eo anno quo sardis capta sit obisse diem Apollodorus tradit. Fuerūt & alij duo lampfaceni ipsius nominis: orator vnus: alter historicus q ora toris nepos Alexandri gesta conscripsit. Extat philosophi Anaximenes epistola: huiusmōi. Anaximenes pythagore. Thales ab ætatis flore ad senectutē per studia virtutis humanitatisq; peruectus inclinata morte defungitur. Is cum vt consueuerat vna cū ancillulā sidera

Anaximander
mileſius.

Luna falso
lucet.
Sol terrę
magnitudi
ne eq̃t⁹
Horosco
pia ab A
naximā
dro fabri
cata.
Quare a
naximā
der a pue
ris irrisus

Anaxi
menes.

Anaxi
historic⁹.
Anaxi.
orator.

inspēcturus atrio domus matutinus exisset imemor vt sese loci sit-
tus haberet: dū æthera securus explorat in subiectā foueā cecidit.
Milesii siderū obseruatoris hunc finē tradūt. Ceterū liberiq; nostri
tātiviri iugiter meminimus: atq; i illius maxime doctrina: acquiesci-
mus: initiūq; sermonis nostri Thaletē semp institutum: itēq; alia.
Anaximenes Pythagore. Cōsultus nobis egisti vt quietus viueres.
qui ex Samo Crotonē cōmigrasti. nēpe. n. æacidæ aliūq; infesti sūt
milesiūq; tyranni dominātur. Medorū itē rex nobis acriter iminet
nili velimus esse tributarii: at cōsiliū non fuerit Ionas pro libertate
omniū cū medis dimicare. Nā si bellū aduersus illos incamū nul-
la nobis spes salutis est. Quoniā igitur animo possit Anaximenes
cæli secreta rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis incūbit me-
tus? At qui tu Crotoniatis atq; italis cæteris in amore: ac studio es
perguntq; ad te: & ex Sicilia studiosi quiq;.

Anaxagoras.

Anaxa-
goras.

Naxagoras hegesibulo siue cubulo patre Clazomenius
anaximenes fuit imprimis studiosus. primus hic mate-
riæ quā hylem appellant mentē adiecit in principio o-
peris sui sic scribens: omnia simul erant: deinde accessit
mēs: eaq; cōposuit: q̄obrē & mens siue animus dicit. Ti-
mon hoc ipsum de anaxagora fatetur: in sillis dixisse scilicet mentē
confusis primo rebus accessisse omniaq; compegisse simulatq; or-
dinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens quoniā coniungens omnia moxq;

Vna cōpegit veteri pugnancia lite.

Hic nō modo generis gloria & opibus: verū animi quoq; magnitu-
dine clarissimus fuit. Quippe cū cunctā patrimoniū suis spōte con-
cessit: nā cū ab eis insimularetur negligētia: qd ergo inquit: nō ne
vos ista curatis? Demū ab eis profectus ad speculandā rerū naturā
se cōtulit rei & p. & priuatæ oīno negligēs: adeo vt cui dā se ita cō-
pellanti nulla ne tibi patriæ cura est: dixerit mihi vero patriæ cura
& quidē summa est: digitū in cælū intēdens. Fē in xerxis trāsitu
annū ætatis vigesimū egisse vixisseq; ānos .lxx. Appollodorus in
chronicis floruisse eū. lxx. olympiade: septuagesimæq; octauæ pri-
mo anno defecisse refert: Philosophari Athenis ceperat sub Callia
.xx. ætatis anno vt Demetrius phalerius in descriptione principū
refert: vbi & .xxx. annos cōmoratū tradūt. Dicebat Solē candens
ferrū esse: ac penitus ignitū: & pelopōneso maiore. Alii hoc ad Tan-
talū referūt: lunā habitacula in se habere & colles & vales: initia re-
rū similitudines habere partiū. Vt enim ex minutissimis arenis au-

Anaxa-
goras ee
lū patrē
ostēdens

rū cōstet. ita & ex paruis similiū partiū corporibus hoc totū esse cō-
positū: mentēq; initiū motus. & grauiā corpora inferiorē locum vt
terrā: leuia superiorē optinuissē: vt ignē mediū aeri atq; humori dī
sributū. Ita. n. & super terre latitudinē mare subistere humoribus
a sole in vaporē conuersis: Sidera principio quidē turbato & con-
fuso motu ferri solita. Ita secūdū terrę verticē eū qui semper appa-
ret polū fuisse: postmodū vero inclinationē accepisse: lactēū orbē
reflexū esse solaris luminis nō intermicātibus Astris: cōmetas errā-
tiū stellarū esse conuētū flāmas ex se emittentiū. eosq; q σωιρσ τη
πεσ dicūtur veluti scintillas ab aere vibrari ventos fieri cum aer a
sole tenuatur: tonitrus nubium esse collisionem: coruscationes
cōfricationem itidem nubiū: terrā motus successionē aeris in ter-
rā. Animātes primo ex humore & calore terraq; manasse. postmo-
dū ex inuicē natas esse: mares a dextris: foeminaq; a sinistris. Aiūt
illū prædixisse eū q circa egis fluuios cōtigit lapidis lapsum: quem
ex sole casurū dixerit eaq; ratione inductū Euripidē ipsius discipu-
lū: solē in phaeonte aureā glebā appellasse. Profectū quoq; i olym-
piā sereno & lucēte Cēlo sedisse pellicea indutū veste: q̄ breui eru-
ptura pluuiā: sicq; cōrigisse. pcontāti an lapsaceni mōtes mare es-
sent aliqñ futuri: dixisse ferūt: ita sane nisi tēpus defecerit. Rogatus
cuius rei causa natus esset: & inspiciedū inquit cēli & solis & lunæ.
Dicēti cuidam Atheniēsibus priuatus es: nō ego illis ait sed illi me
cū vidisset mausoli sepulchrū: monumentū inquit p̄ciosum & lapi-
dibus ornatū diuitiarū imago: indignātū homini ac moleste ferenti
q; in alieno solo moreretur. bono inquit esto animo. Idē. n. vndiq;
in infernū descensus est. videt autē vt fauorinus in oīmoda histo-
ria testatur: Primus homeri poema de virtute & iustitia cōpositum
esse dixisse: multūq; metrodorū lapsaceniū familiārē suū ad eā opi-
nionē cōtulisse. Quē in his etiā quę ad naturę historiā attinēt con-
stat poetæ fuisse in primis studiōsū. Primus autē Anaxagoras etiam
librū ab se scriptū edidit: eniuero sub principe dimylo cecidisse de
cēlo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cēlū oē ex lapidibus esse com-
positū: ac vehemēti circuitu cōstare alias cōtinuo sūma vi ipetus la-
psurū. Silenus in primo historiārū autor ē. varia de huius dānatiōe
referūtur. Nā in successionē philophoz tradit Sotio a cleone im-
pietatis accusatū: q; solē candentē dixerit laminā: ac penitus igni-
tā. Defensum autē a pericle discipulo quinq; talētis mulctatū: exilio
q; dānatū fuisse. Porro satyrus in vitis a Thucidide accusatum: qui
contraria pericli in reipublicæ administratione sentiret neq; i pieta-
tis mō: verū & pditionis absentēq; morti addictū: & cū illi renūcia-
ra esset: & dānatio sua & filioz mors: ad alterū dixisse iam pridem

Anaxa.
rogatus
curet
natus:

Oēs ad i
fernū ten-
dūt.

Cēlū ex
lapidib⁹
cōstare a
naxago-
ras cre-
dit.
Anaxa.
epulat.

LIBER

aduersum illos atq; se ex æquo naturam tulisse sententiā: ad alterū seiebam me genuisse mortales. Alii hoc ad solonē referunt, alii ad Xenophontē. Hūc autē manibus etiam propriis sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senectute testatur. Hermippus in vitis carcere inclusum addictūq; morti tradidit. Periclem vero per cōtatum an illius vitā in aliquo criminaretur: cū nullū ei crimē impingi comperisset dixisse: atqui ego discipulus istius sum. Nolite igitur iniquis calūniis inducti illū perdere: verū mihi potius obtemperate liberūq; abire permittere: sicq; factum esse. Hanc tamen illū iniuriā ægre tulisse: ac sponte inde discessisse. Verū, n. Hieronymus in secundo cōmentariis Periclem asserit illū adduxisse in iudiciū incertis gressibus nutantē: & prę nimia ægritudine confectū macie misericordiaq; iudiciū: potius q̃ q̃ innocens fuerit inuētus: relaxatū esse: tamen variā de ipsius dānatione inter auctores minime obscuros habetur opinio: nec defuere qui existimarent illū democrito infestū fuisse: q̃ ab illo minime fuerit defensus. lampscā postea pfectus illic diem suum obiit: vbi rogantibus eum principibus ciuitatis nūquid fieri mandaret: iussisse ferunt: vt pueri quotānis quo mē se defecisset: ludere permitterentur: seruariq; hactenus eam cōsuetudinem. Defuncto igitur lampscaceni honorifice iusta persoluerūt: eiusq; tumulū epigrammate illustrauerūt. Fuere tres & alii eodem nomine in quorū nullo fuere omnia. Verum primus quidē orator de isocratis disciplina veniens. Statuarius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grāmaticus zenodoti discipulus.

Archelaus.

Anaxagoræ
mors.

Anaxagoræ
plures.

Archelaus
physicus.

Aialia de
limo na-
ta.

Archelaus Atheniensibus siue milesus patrem habuit Apollodorū siue vt quidā scripsere. Mydonē: Anaxagoręq; discipulus: & Socratis magister fuit. Primus hic ex Ionia physicā philosophiā Athenas inuexit & appellatus est physicus q̃ in eū philosophia desierit naturalis Socrate ethice introducente: q̃q̃ ne hic quidem ethicę rudis fuisse videatur: nāq; de legib; philosophatus est. & de honesto & equo Porro Socrates q̃ hęc ab illo sumpta propagauerit inuenisse putatus est. Duas esse generationis causas assererat: calidū & frigidum animalia de limo nata iustūq; & turpe non natura constare: sed lege hac autē ratione nitebatur liquentem calore aquam vbi ignis inflā matur ardoribus terrā efficere: vbi vero circumfluit: aerē gignere atq; ideo illā quidē ab aere: hunc autē ab ignis leui facileq; motu contineri: gigni vero animalia ex terrę calore: que limū lacti simillimū ad escam emanauerit: sic & homines natos primūq; vocē aerā pculsum diffiniuit. mare in cōcauis per humū veluti collatū cōsistere

SECVNDVS

XXI

dixit: maximūq; siderū solē: & omne hoc infinitū appellauit. Fue-
rūt & tres alijs eisdē nominis: primus Chirographus qui omnem
ab Alexandro peragrātā terrā descripsit. alius qui quā naturę sunt
propria versu p̄didit: tertius orator qui & artē oratoriā scripsit.

Socrates.

Socrates sophronisco patre lapidario: matre phæna = Socrates
reta obstetrice nat⁹: sicut & Plato in thæteto meminit
Atheniēsis patria: pago alopecēsis fuit. non defuerūt q

illū iuuallē euripidē existimauerit. Vnde mēsilochus ait Iuuallē
phrygibus nouo euripidis poemati & Socratem ligna ministrasse. hic legiſt.

Euripidis recens phryges est fabula.

Sarmenta cui supponit: & socrates prudens.

Ac rursus Euripides socratis vt socij: & adiutoris meminit.

Tumores socratis noueras ligatores;

Et callias. tu grauis: & sentis s. c. magnum.

Mihi licet. Socrates enim certe cauſa.

Aristophanes quoq; hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens
euripidem fuisse qui Tragœdias scripserit eloquentiæ sapientięq;
plenissimas.

Sapientiæ Euripides agens tragœdias.

Plenissimas hic est celebres p̄ multum.

Cū igitur Anaxagoræ secundū quosdā auditor fuisset: & dæmonis
vt Alexāder in successione ait. post eius dānationē ad Archelaū
se physicū cōtulit: cuius: & pædica fuisse scribit Aristoxenus. Porro
Duris seruuisse illū ait: & sculpsisse lapides: opus p̄ illi⁹ esse gratias
quę sunt in arce vestitas pleriq; asserūt: vnde illū: & timon in sillis:
& sculptorē lapidū dixerit. & græcorū vatem p̄terea vasserunt: & ora-
torem variū subatticūq; simulatorem appellarit.

Lege loquens vasser rhetor lapidumq; politor

Græcorum vatesq; subatticus: & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima verba

Erat quippe in oratoria sicut etiā idomeneus refert prōptus atq; Socrates
acer. sed eū tyranni. xxx. dicēdi artē: vt ait Xenophon: docere ve- dicēdi ar-
tuerūt. Carpitur: & ab Aristophane. vt qui deteriorē rationē melio- tē doceē
rē faceret primus: quippe: vt phauorinus in oimoda scribit historia vetitus
cū Aeschine discipulo oratorię cāpos aperuit. Idomeneo idipsum
in libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusq; de vitæ ra- Socrates
tione differuit: ac primus philosophorū damnatus moritur. Ait aut primus
Aristoxenus Spithari filius pecunias illū ex ministerio suo ad neces phorū dā
sariū victū cōgregare solitū. Ceterū critonē eum ab emendicanda natus
quotidiana sipe atq; ab officinæ subduxisse ministerio gratiā ani-
di

LIBER

mi ipsius admiratū. ei q̄ se in disciplinā dedisse Demetrius Bizan-
tius auctor est. Animaduertēs aut̄ naturalis speculationis fructū nul-
lū esse: eāq; ad officia vitæ nihil eē necessariā inuexit primus ethicē
deq; illa: & in officinis: & in publico quotidie philosophans: ea po-
tius inquirēda hortabatur: quē mores instruerent: & quoz vītū no-
bis domi esset necessarius. Illic. n. Homeri testimonio bonū nobis
malūq; nasci: Sæpe vero inter loquendū agente id orationis vehē-
mētia iactare digito solebat: & crines vellere. ita vt a plerisq; ridere
haberetur: q̄ despectui quē tū omnia ferebat æquo animo. Vnde &
cū fuisset a quodā calce percussus: admiratibus illius tolerantia di-
xit: quid. n. si me asinus calce impetisset nū illi diē dixissem. Hec de-
metrius. Perigrinatione vero illi opus nō fuit quemadmodū pluri-
mis: nisi inquātū militauit: sed semper eodē in loco manēs. cōtētus
cū familiaribus: ac studiosis disputabat: nitebaturq; summo ingeniū
acumine nō tā illos ex sentētia refellere: q̄ ipse quid verū esset inue-
nire. Fertur cū eurypides ei legendū Heracleti opusculum dedisset:
rōgaretq; quid sibi videretur dixisse: ea quidē quę intellexit fortia
sunt: puto item: & quę nō intellexi: verū delio id narratore aliquo in-
diget. Cura illi dicens fuit corporæ exercitationis: eratq; p̄clari ha-
bitus. Deniq; in amphipolim armatim militiā secutus est: atq; p̄lio
cōmissio circa delū lapsū equo Xenophontē apprehendit atq; ser-
uauit. Cōfugiētibus atheniēsisbus cæteris ipse lēto passū abibat: sæ-
pe clam retrospecticiēs: & vlcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere
tentasset. Militauit & in potideam per mare. Nā pedibus minime li-
cebat obsistēte bello quo tēpore nocte tota in vno habitu p̄māsisse
tradit. Et cū in eā expeditione fortissime pugnasset ac vicisset. vic-
toriam Alcibiadi spōte cōcessisse: quē a Socrate amatū Aristippus in
quarto de antiquis delitiis testatur. Ion aut̄ chiūs iuuenē cū arche-
lao samū in samo peregrinatū venisse tradit. Aristoteles & pytho-
nē p̄fectū ait. Isthmū quoq; fauorinus in primo cōmētariōz adisse
refert. Erat autē cōstantis animi inuictēq; sententię: & imprimis po-
pularis dominationis studiosus: quod cū ex aliis cōstat: tum ex eo
maxime q̄ iubentibus qui cū Critia erant nobilibus. leontē Sala-
miniū illustrem & opulentū virum ad se deduci perimendum haud
quaq; cessit: solusque aduersus. x. potētissimos duces sentētiās fer-
re ausus est. & cum libere quo vellet abire & carcere liceret noluit. &
plorātes saeuere increpauit: pulcherrimosq; sermones illos vinctus
prosecutus est. Frugi item erat & cōtinēs. Refert Pamphila in sep-
timo cōmētariōz cum alcibiades grandē illi aream ad construē-
dā domū largiretur dixisse: an vero si calciamentis mihi opus esset
corium dares vt calceos mihi ipse cōficerem? atqui ridiculus essem

Socratis
responsū
ad illū q
socraticā
admira-
baſ tole-
rantiam.
Heracleti
opusculū
delio nar-
ratore in-
digens. i.
diuinator.

Alcibia-
des a So-
crate a-
matus.

Socratis
cōstantia
i leōte sa-
laminio
liberādo
Alcibia-
dis areā
socrates
cōcessam
recusauit

si acciperem, Sæpe cum eoꝝ quæ publicæ vendebatur multitudi-
nem intueretur: secū ista voluebat: q̄ multis ipse nō egeo: ac semper
habebat in ore iambos illos: quibus argentū & purpura & cætera id
genus tragedis potius q̄ vsui vitæ necessaria docentur. T archelaū
præterea Macedonem & scopā Crānoniū: Eurylocūq; Iaryseum af-
pernatus est alto animo. cū neq; ab eis missas pecunias accepit: neq;
ad eos ipse proficisci voluit. Adeo autē parce ac temperate vixit vt
cū Athenas lues sæpenumero vastaret: solus ipse nūq̄ ægrotauerit.
duas illū vxores duxisse: priorē Xantippen ex qua Lamproclē genu-
erat: secundā Myrtonē Aristidis illius iusti filiā quam & sine dote
acceperit: quæq; sibi Iophroniscū menexenūq; peperit Aristoteles
auctor ē. Alij Myrtonē prius duxisse: pleriq; vtrasque simul habu-
isse tradunt: ex quibus & Satyrus est & Hieronymus Rodius. quip-
pe Athenienses cū Bellis ac lue ciuibz exhaustam ciuitatem repa-
rare sobolēq; propagare vellent decreuisse referunt: vt vrbānam q̄
dein vnam vxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera pro-
creare liberos. Idq; tū & Socratem fecisse. magna vero mentis al-
titudine carpentes se atq; oburgantes cōtēnebat. In facilitate quo-
q; victus maxime gloriabatur: mercedēq; nullo exigebat. Dicebat
autem qui suauissime comederet eum minime obsono egere: & qui
cum voluptate biberet: eum quod præsens non sit poculum nō que-
rere nec expectare: eumq; diis maxime propinquum: qui minimis
egeat. Hoc si quis velit a Comicis doceri poterit: Qui profecto illū
dum vituperare querunt: laudant. Aristophanes deniq; sic illū agit.
O præclare sapientiæ amator homo q̄ iuste Athenis beatus alibiq;
vuius: sic memores & curis plenus inestq; animo erūna: neq; fatiga-
ris aut stas aut sedens: sed ne alges quidem multum dolens: neq;
prandere cupis vinoq; & edacitate abstines: aliusq; inhonestis: por-
roq; Amepias palliatum illum inducens sic ait, Socrates paucorū
optime virorum multorūq; vanissime & ipse ad nos pergis: paties-
q; es: vnde tibi pallium hybernū: hoc incommodum per coriarij
contingit malignitatem. Hic tametsi esuriens assentari nūq; passus
es Cæterum ipsius rei q̄ semper inimicus fuerit: vt que magno & al-
to animo foedam istam adulationē præteruectus sit: Aristophanes
itidem accedat testis in hanc sententiam elatus fastu vias teris ocu-
loq; innuis & discalciatus pergis: pluraq; toleras atq; inter nos vul-
tus gr auitatem ac reuerentiam seruas. Cūq; hoc vitæ instituto de-
geret interdum tamen ipsi congruens venustiore habitu amicieba-
tur: vt in Platonis symposio ad agathonē pergens: æqua illi & hor-
tandi & dehortandi facultas fuit. Deniq; theætētū cū de disciplina
differeret: vt ait Plato: mirifice immutatum diuinūq; ferme remisit.

Socratis
cōtinētia
Xantippe
Socratis
vxor Au-
lo gellio
testāte su-
pra mo-
dum ino-
rosa
Lampro-
cles so. si-
lius.
Myrtonē
vxor soc.
Aristides
iustus.
Aristo-
phanes &
socrate.

Amepsi-
as de so-
crate.

LIBER

Euphrō
a propo-
sito reuo-
catur.
Lampro-
cles i ma-
trē seuus
pī socra-
tē ad re-
uerētiam
reducit.
Glaucō
platonis
frater.

Socrates
sepe sal-
tans.

Socrates
rogatus
an sit v-
xor ducē
da.

Eutyphrona qui patri diē dixerat : quædā de iustitia & pietate lo-
quens ab instituto reuocauit. Lyfidē autē hortando maxime mora-
lem fecerat. Frat enim illi ingeniū ad eliciēdos ex rebus sermones
accōmodatū. Lāproclē itē filiū in matrē imitē ac ferū: vt ait Xeno-
phon: suadendo ad reuerentiā: reduxit. Glauconē præterea Plato-
nis fratrem ad rē publicā accedere volentē: proposito retraxit : q-
is rudis esset ignarusq; rerū. Itē vt refert xenophon. Charmidē ecō-
tra quia esset maxime idoneus: ad capeffendam incitauit. Iphicrati
quoq; duci animos adiecit : cū ostendisset ei gallos gallinaceos Ca-
rij midē corā callia pēnis ac rostro dimicātes: ipm q; glaconides ei
uitati acquirere optabat: non secus ac fassianū auē aut pauonē. Dice-
bat autē facile cui vis esse quæq; habet mira proloqui. Amicos autē
quot possideat nominare difficilimū: tantā in eis obseruandis in eē
negligentiā. Euclidē vero cū videret forensiū causarū imprimis stu-
dio sum: O inquit Euclide Sophistis quidē vti poteris: nō autē ho-
minibus. Inutile enim arbitrabatur ac turpe hīscē dare operā: sicut
& Plato in euthydeno testatur. Dederat illi echarmides domesticos
pueros vt ab eis domū deduceretur: sed noluit ipse suscipere. Sunt
qui dicāt illū Alcibiadis eximiā formā aspernatū. vacationē vt pos-
sessionū omniū pulcherrimā laudabat: & in ea iucundissime acq-
scebat: vt in symposio testatur xenophon. Dicebat & vnicū esse bo-
num scientiā: malū econtra vnicū incitiā: opes ac nobilitatē non
solū nihil in se habere honestatis: verū & malū omne ex eis oboriri
Deniq; cū dixisset ei quidā Antisthenē matre esse threicia. Tu ne in-
quit arbitrabaris ex duob⁹ atheniensibus adeo insignem virū na-
tum: Phædonē quoq; captiuitatis necessitate quæstui turpi exposi-
tum critoni redimendū præcepit: spectatūq; philosophū fecit: sed
& fidibus canere didicit: quando illi opportunū fuit: in nime ipro-
bum seu pudendū dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sæpius itē
saltabat eam exercitationē plurimū ad tuendam bonā valitudinē
cōducere existimans: sicuti & xenophon in symposio testatur. Asse-
rebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac bene incipere paruum
nō esse: sed maximū: & scire se nihil præter hoc ipsum quod nesci-
ret: eos itē qui præcocia multi emerent desperare aiebat se ad matu-
ritatis tēpus peruenturos. Rogatus aliquando quænam sit iuuenis
virtus: nihil nimis inquit: geometriæ eousq; dandā operā monebat
quoad quisq; possit terram mensura accipere & dare. Euripide ve-
ro de virtute ita differente: vt diceret præclarū esse temere hanc di-
mittere surgens egressus est: ridiculū esse dicens mancipiū si nō in-
ueniatur: dignū inquisitione iudicare: virtutē vero passum perire p-
mittere. Interrogatus vtrū melius esset vxorē ducere necne: vtrū-

nis horū inquit egeris poenitentia incesset. admirari dicebat cur hi qui lapidea ligna sculperent summa ope niterentur: vt lapis homini q̄ similimus euadat. se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & videātur: & sint. Hortabatur & iuuenes: se iugiter in speculo intuerentur: vt si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin autē deformes eam deformitatē eruditione protegerent. Cū vocasset ad coenā diuites: & xantippē modici puderet apparatus: bono inquit esto animo. Nā si quidē modesti erunt frugi mensam haud quā aspernabūtur: sin autē intēperantes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat altos homines viuere vt ederēt: se ideo edere vt viueret. Ad hęc vulgus ignobile & imperitā amplectentē plebē idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nūmos reprobaret: congestū ex hisce cumulū vt probabilē susciperet. Cū sibi dixisset. Aeschines: pauper sum & aliud habeo nihil: me ipsum autē tibi do: an vero tu inqt nō animaduertis q̄ mihi maxima tradis. Indignāti cuidā cur despiceretur. cū summa rerū. xxx. sibi arripuissent: ergo ne inquit poenitet te. Referenti q̄ illū Athenienses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alii ad anaxagorā referunt: dicēte sibi vxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles: cū in somnis quendā sibi ista dicentem audisset. Tertia tephthie tēpestas læta locabit. Ait ad Aeschinem post diē terciū se moriturū: qua die cicutā bibiturus erat. Apollodorus ei palliū præciosum obtulit vt in illo moreretur: & ille qd inquit nū palliū meum viuenti congruū fuit: Vita functo nō conueniet: nūciantes sibi quendā se maledictis incescere: bene ait loq̄ nō didicit. Cū disruptā palli sui partē vertisset Antisthenes & inspetandā omnibus dedisset: aspicio inquit per scissurā pallii tuā vanitātē. Dicenti cuidā non ne tibi ille maledicit: nō inquit: mihi enim ista nō ad sunt. Dicebat expedire se ipsum ex industria comicis exponere. Nam si quidē ea dixerint quę in nobis corrigēda sint emēdabunt. Sin alias nihil ad nos. Xāthippe cum in eū prius cōiucia & maledicta iaculata esset postmodū vero & sordidis aquis perfudisset: nō ne inquit dicebā xantippē tonantem quādoq; pluituram dicenti Alcibiadī nō esse tolerabilem xantippem adeo morosam: At qui ait ego ita hisce iā pridem assuetus sum: ac si iugiter sonū trochlearum hauriā an vero tu nō toleras clamore perstreptentes anseres: illo dicente at mihi oua pullosq; pariunt: & mihi ait xantippe filios gignit. Cū palliū illa sibi in platea sustulisset monerentq; familiares iniuriā manu cōserta vlcisceretur. Præclare inquit vt nobis corrixantibus quisq; vestrū acclamare pergat: Eia Socrates Eia xantippe asperioris ingeni: vxori ita congregiendū monebat: vt equis animosis equites: Ceterū sicut illis cū hosce subegerint: reli-

Socrates
mortem
suā præ-
dixit.

LIBER

Anytus a
so. irris?

Melit?
so. accu-
sat.

qui facile cedunt: ita & mihi post xantippes vsum: reliquorum mortaliū facilis toleratio obueniet. Ista & huiusmodi gerens quottidie & dicens: pythie testimonio laudatus est: quæ chærephōti id oraculū edidit: quod in omniū ore est: quo s. mortaliū omnium Socrates sapientissimus prædicaretur: ex quo magna in illū inuidia conflata est: prætereaq; q; eos qui se ipsos magnificarēt & estimarēt quasi solidos & insensatos arguisset: eorū ex numero anytus est: sicut in mēnone plato ait. is enim a Socrate rideri se nō ferens: primum quidē aristophanem aduersus illū inuexit atq; in eius maledicta p= uocauit. Postmodū vero melitū etiā induxit: vt illi crimen impietatis adolescētiūq; corruptiones obijceret. Et melitus quidē ad iudices illū accusauit. sentētiā vero Polycet? dixit: vt ait Faurin? i oī moda historia: orationē Polycrates sophista scripsit: vt Hermipp? refert siue vt quidā volūt anytus: præparauit autē oīa Lycon orator. porro Antisthenes in philosophorū successionibus: & in apologia Plato tris illū accusasse tradunt Anytum Lyconē ac Melitum: Anytum quidē opificum ciuiliūq; partes tuentē. Lyconem oratorum Melitū vero poetarū q; eos omnis carperet Socrates. Faurinus in primo cōmentariorum veram nō esse Policratis in Socratē orationem tradit: quod in ea facta sit mentio murorū a Genone in stauratorum: id vero factum constat sexto anno post mortē Socratis: sic autē se habet. Enimvero causæ ipsius cōiuratio hoc modo gesta est. Seruatur enim hætenus inquit faurinus in metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus Socratem Sophronisci filiū alopesem de hisce criminibus: iura violat Socrates quos ex maiorū instituto suscepit Ciuitas deos esse non æstimans. Alia vero noua dē monia inducens. Cōtra ius & fas iuuenes corrūpit: pœna illi mors Philosophus vero cum sibi lysias quam pro se scripserat apologiā recitasset: bona inquit & preclara est oratio lysia mihi tamen min? congruit. Erat. n. illa plurimum iudicialis: q; vt philosopho cōuenire videretur. Percōtanti lysiz cur si bona esset nō sibi congrueret oratio: non ne inquit & indumenta & calciamenta speciosa esse possent: neq; tamen mihi cōuenire. Cū vero iudiciū ageretur: ascēdisse platonē in suggestum refert iustus tiberiensis in stēmate ac dixisse: minor natu cū sim viri athenienses his omnibus qui tribunal ascenderunt: interpellatūq; a iudicibus reclamātibus descende. Dānatus igitur est iudiciū ducētis. lxxx. & vna sententiis. Tractantibusq; inter se iudicibus quid illū potius cōueniret pati an pendere: viginti & quinq; dragmas soluturū se dixit: q; enbulides centū esse pollicitū dixerit. Verū tumultuantibus iudicibus: eorū inquit gratia q; a me gesta sunt: censeo me in prytaneo publice ali. Tū illi adiectis

aliis. lxxx. sententiis morte illū damnant: & continuo coniectus in vincula post paucos dies venenū bibit: multa peius de immortalitate animorū: ac præclara differens: quæ in phædone Plato digessit: pæana quoq; illū scripsisse pleriq; autumāt: cuius est initū: Delie apollo salue: simulq; Diana pueri gloriosi. porro Dionysodorus pæana illius non esse memorat. fecit & æsopiā fabulam non multū cōposita: cuius initū est: Aesopus hæc retulit & cætera: atq; in hunc modū Socrates excessit e vita. Atheniensibus eius facti tantū penitentiae incescit mox: vt palæstras & gymnasia clauderent & alios quidē exilio: Melitū vero morte dānarent. socratem aerea imagine publice honorauere: quā a lysippo perfectā in vrbis celeberrimo loco statuerunt. Anytū ipsa die reuertentē Heraclætæ exterminarunt passi sunt bæc athenienses nō modo in socrate: verū & in aliis viris illustribus permultis. Nāq; vt ait Heraclides homerū veluti insani entē dragmis. l. mulctarunt: tyrtaeūq; mentis impotē dixerunt & astydamantē primū ex ludo æschyli sapientissimū aera imagine honorauerunt. Eis Euripides quoq; id exprobrat in Palamede inno: cuāq; musam infectatos clamans. Enimuero philochorus Euripidem ante Socratē obiisse tradit. Nascitur Socrates vt ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuagesimæ & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mēsis sexta: quo die lustrāt Atheniēses Ciuitatē Dianāq; natā Delii tradunt. moritur primo anno nonagesimæ quintę olympiadis. lxx. etatis anno. eadē ferme Demetrius Phalerius ait. sunt qui sexagenariū obiisse referant: vterq; vero Socrates & Euripides Anaxagorę auditores fuere. Porro Euripides primo anno septuagesimo olympiadis sub calliade ortus ē Videtur autē mihi socrates & de naturalibus differuisse: quando q; dem & de puidētia plerūq; disputat: vt xenophon ait: & certe cum de mortalibus tantūmodo verba eū fecisse asseueret. Sed & plato ī Apologia mentionē Anaxagorę faciens aliorūq; philicorū: q; Socrates negat: de his dicere ipse cōprobat: & quidē cū sua oīa socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magnū quendā ex Syria profectū Athenas Socratē pluribus in rebus repræhendisse: violentāq; illi mortem futuram predixisse.

Socrates
dānatur.

Atheniē
ses dicti
penitētia
in so. ho-
stes seui-
ent.

Est nostrum in illum epigramma istiusmodi.

Nunc bibe: nam vere sapientem dixit Apollo.

Socrates illustris & deus est sophia.

Ciuius ingratia data sunt tibi dira venena.

Ast illi hauserunt protinus ore tuo.

Bibe nunc illustris Socrates: Cecinit nā vere sapientēq; dixit deus.

at deus sapiētia. Nam venenū quidem a ciuibus ingratia accepisti.

LIBER

sed id illi tuo ore ebiberunt . Fuit eis vt refert Aristoteles tertio de poetica: cū Antiocho lēnio. & antiphonte cōtentio quēadmodū & Pythagoræ cū Cydone & Onata viuentiq; Homero cū Sagari: vita functo cū xenophane memorato colophonio: Hesiodo item viuēti cū cecrope: defuncto cū xenophane memorato: Pindaro cū Amphimene coo: thaleti cum Pherecyde: Biantiq; cū Salyro Prienæo: Pittaco cū Antimenide: & alceo: Anaxagorę cū Solibio. Simoni- dæq; cū Timocreūte. Sed enim ex his qui successere socrati appella- tūturq; socratici: nobilissimū sunt Plato: Xenophon & Aristhēnes. Ex his vero qui decē dicūtur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines Phædon: Euclides: & Aristippus: primo igitur dicendū de Xeno- phonte: deinceps de Anthisthene inter Cynicos: tum de socraticis: atq; ita demū de Platone qui & decem sectarū princeps est: primāq; academiā ipse constituit. Hic ergo successionis est modus. fuit & alius Socrates historicus qui argos diligēter descripsit: alius itē peri- pateticus Bithynus atque alius poeta epigrāmatū: & alius Cous q; deorum precatōnes inuocationesq; conscripsit.

Xenophon.

Xeno-
phō vere
cūdus &
speciosus

Xenoph.
fit socra-
tis disci-
pulus.

Xeno. pri-
m^o phōq;
historiā
scripsit

Xeno-
phontis
dictū de
clinia.

Cyri re-
gis ami-
c^o fit Xe-
nophon.

Xenophon Grylli filius atheniensis : pago archieus fuit. Erat autem verecūdus : & vltra q̄ dici possit speciosus. Aut eū cū Socratem in angiporto quodā habuisset obuiū: Porrecto ab eo baculo transire prohibitū: percōtātū vero vbi nā venirent quæ humanis vsibus accōmodata sunt singula cū ille respondisset: rursus vbi nā boni ac probi. homi- nes fierent rogare perrexit. Ad hæc hærente illo dixit ei Socratē sequere igitur & discere. ex eo socratis auditor factus primus omniū quæ dicebantur notis excepta in publicū ædidiit cōmentaria inscri- bens: primusq; philosophorū scripsit historiā: Hunc adamasse clinia Aristippus in quarto de antiquis delitiis meminit : atq; ad eū hæc dixisse. Nam nūc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera omnia quæ sunt inter homines speciosa & quæ sunt dulcia hominibus: cecusq; mallem ad cætera fieri dum vnici cliniaē conspectu fuerer. Angor noctu & in somnis q̄ illū non video : diei ac soli gratias ingentes ago q̄ cliniaē mihi faciē reuelāt. In Cyri amicitia hoc modo venit erat illi familiaris quidē proxenus nomine. Boetius genere: disci- pulus Gorgia leontini cyroq; cognitus & carus: is apud Cyrū Sar- dis morabatur. Scripsit autem Xenophonti epistolā athenas accer- sens illum & Cyro amicum fieri suadens hanc ille socrati ostendit: consiliūq; flagitabat. Eū ille delphos misit: in ea re dei consilio vsu- rum. Paruit Xenophon: profectusq; ad eum. rogat num pergere ad Cyrum debeat nec ne: sed quo pacto ire qua in re Socrates illū &

si modice insimulabat proficisci tamē monuit. vbi autē ad cyrū ve-
nerat ita se illi insinuauit : vt non minus illi amicus carusq; fuerit q̃
proxenus: & alia quidē omnia quę in ascensu Cyri ac descensu con-
tingere nobis ipse diligētissime tradidit. Inimicitias autē aduersus
Menonē pharsalū grauissimas exercuit: qui fuerat ascēsus tempore
Peregrini militis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit
maioribus illo se vsū amalijs. Apollonidi item cuidā exprobrauit
perforatis esse eū auribus dicēs: post ascēsum vero & ponticas cla-
des fœderaq; a Seutho odrysoꝝ rege violata: se in asiā contulit ad
Agefilau lacedæmonioꝝ regem: Cyriq; milites illi sub mercede p̃-
stitit: ac se illi penitus deuouit: amicissimusq; fuit. Quo tēpore q̃ la-
conicas partes tueri videretur: exilio dānatus ab atheniēsisibus est:
profectus deinde ephesum dimidiū auri qđ secū tulerat Megabyzo
Dyanæ sacerdoti seruādū tradit quoad reuerteretur. Sin autē statuā
ex eo confectā deo consecrare iubet ex dimidio reliquo donaria in
delphos misit: inde cū agefilao in græciā ad bellū cōtra Thebanos
p̃fectus est lacedæmonius comitatū illi suppeditātibus. Hinc iam
omisso agefilao in agrū Heleæ scillontem venit ab vrbe paruo spa-
tio dissepātū. Sequebatur autē illū & muliercula Philesia nomine:
vt refert Demetrius magnēsius: & duo liberi Gryllus: ac Diodorus
vt ait Demarchus in libro de repudio aduersus Xenophontē: q̃ etiā
gemini vocati sunt. Adueniente vero Megabyzo sub occasione pu-
blice festiuitatis receptis pecunijs prædiū emit & deæ consecrauit:
quod amnis interfluit Selenus ephesino fluuiio æquiuocus. Hinc iā
venationibus instabat: amicis cōuiuia faciens historiasq; cōscribēs
Refert Demarchus lacedæmonios illi domū agrūq; dedisse. Philo-
pidam præterea Spartiatam aiūt ad eū illuc dono misisse mancipia
ex dardania captiua abducta : ipsumq; arbitrio suo illa disposuisse:
quo tempore elientes in Scillonta cū exercitu profectos lacedæmo-
niis remorantibus agrū cepisse. Tū vero Xenophontis liberi cū pau-
cis seruis clam se subducētes in lepræum cōcessere. Xenophon quo-
q; ipse in elim primo: postmodū in lepræum ad filios venit: atq; in-
de cū illis Corinthū profectus: illic postea domiciliū habuit : Inte-
rea cū decreuissent atheniēses afflictis lacedæmonioꝝ rebus opitu-
lari: filios athenas militaturos pro lacedæmonijs mittit: apud Spar-
tanos quippe instituti fuerāt: vt refert Diocles in vitis philosopho-
rū: ex ea pugna Diodorus nullo præclaro facinore illustis euasit ei
q; filius ex fratris nomine fuit. Porro Gryllus inter equites fortissi-
me dimicans: erat autē ea pugna circa mantiniam honesta morte de-
functus magistro equitum Cephisodoro: & imperatore exercitus
Agefilao: vt ait Ephorus in quinto & vicesimo historiārū libro: in

Menon
Pharsali⁹

Seuthus
odrysos
rex.
xenophō
exulat.
Megaby-
sus diane
sacerdos

Philesia
xeno. se-
quitur.
Gryll⁹ &
Diodor⁹
Selenus
fluuius.

Xeno-
phōtis er-
rores.

Gryllus
fortissi-
me pu-
gnat.

Epami-
nundas
morit in
plioviē?
Grylli
laudes a
multis cā
tate.

Xenēne-
t' pceps.

xenophō
tis mors.

xenophō
dicebat
musa at-
tica.

ea dimicatione epaminūdas Thebanorū dux cecidit. Fertur Xeno-
phon coronatus sacrificasse: & cū filiū corruisse didicisset: coronā
deposuisse. vbi vero acriter pugnantē oppetisse cōperit: eam rursus
capiti imposuisse. Sunt qui illum ne lachrymatum quidem dicant:
solūq; dixisse: sciebā me genuisse mortālē. Refert Aristoteles Grylli
laudes: & epitaphia: tunc innumeros scripsisse: partim vt eius virtus
celebris fieret: partim item vt patri gratificarentur. Socratem item
Grylli laudes cōscripsisse Hermippus testis est in libro de vita The-
ophrasti. Timon eum vt solet: carpit. Hæc vita Xenophontis fuit:
florebat maxime quarto anno nonagesimæ & quartæ olympiadis:
ascenditq; cū Cyro sub principe xenēneto anno vno ante Socratis
mortē. Obiit at vt ait Stesichides atheniēsis in descriptōe principū
& olympionicū anno prio cētesimę qntę olympiadis: sub principe
Callide mede sub quo & Philippus amyntæ fili' macedon' regna-
bat. Obiit corinthis: vt ait Demetri' magnesi' ad maturā iā puectus
senectutē vir pfecto cū in ceteris pstās & bonus: tū equos: venatio-
nisq; ac d. sciplinę militaris in primis studiosus: vt ex libris suis in-
telligi datur. Religiosus pterea & sacrificiis intentus: ex eoq; fibras
diuudicare ductus & Socratē ad vnguē imitatus. Scripsit at quadra-
ginta libros: aliis aliter eos diuidētibz ascēsum Cyri cuius p singu-
los libros: non aut totius operis prohemii fecit. Cyri instructionē:
Cyri pcedā: græcas res & cōmētaria symposiūq; & œconomicum:
& de equestri: & de venatione. Hirpachium pterea & Socratis apo-
logiā & de seminibus. Hieronem quoq; siue Tyrānicū: agesilaūq; &
atheniensū ac lacedæmonioz ciuitatē: quā non eā Xenophontis
Demetrius Magnesi' testatur: fertur & Tucīdidis libros eatenus
latentes cū subducere posset: ipse prior in eius viri gloriā in lucē de-
disse. Appellabatur autē musa attica: pro dulcedine eloqui' & incre-
dibili facilitate. Quocirca & se inuicē ipse ac Plato emulabātur. vt
suo loco cū ad Platonem venerimus dicemus. Sunt autē & in hūc
nobis epigrammata sic se habentia.

Non solum ad perlas Xenophontem ascendere cyrrus.

Fecit: at ille iouis si quis agat repetit.

Nanq; suæ ostendens doctrinæ dogmata græca.

Saciatis atq; bonum quam meminit sophia.

Aliud vt mortuus est.

Cécropis & cranei xenophon si ciuibz actus

In exilium es: amici gratia cyrrī.

Hospitis exceptit: sed te studiosa corinthus.

Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi clatuisse illum circa octogesimam & nonā olympiadem

una cū Socratis cæteris. Istus autē asserit illum ex decreto eubulæ exulati: eiusdēq; postea sententia rediisse. Septem vero fuere Xenophontes: primus hic ipse: secūdus Atheniensis pythostati illius frater: qui Theſeidos poema cōposuit: qui inter cætera Epaminundæ quoq; vitā conscripsit: ac Pelopidæ. Tertius Cōus medicus. Quartus qui Hannibalis historiā scripsit. Quintus qui prodigia fabulæ commētus est. Sextus Parius sculptor egregius. Septimus antiq̃uæ comœdiæ poeta.

Aeschines.

Aeschines charini lucanicas vendētis siue vt volūt lysimæ filius atheniēsis a puero miræ indolis: laborūq; patētissimus fuit. Quo circa & a Socrate nūq̃ discessit. atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hūc Idomeneus tradit in carcere fugā Socrati suadere tentasse: nō Critonē: verū Platonē cū amior elicit Aristippo Critoni verba illa accōmodasse: vocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretrienſe: qđ Socratis nomine dialogos cōplures inuexerit: quos a Xantippe se accepisse memorabat: ex q̃bus illi sunt qui vocātur acephali nūmū flaccidi: nec Socraticā robustitatē aut copiā pręferentes: eos tamē aeschinis nō esse Peristratus ephesius asserit: sed & plures ex septenario illo numero perſeus refert paliphontis eretrici esse: atq; ab eo aeschinis insertos libris: antisthenes quoq; paruū Cyrū: & minorē Herculē: & alcibiadem cætorūq; libros ab eo fuisse cōpilatos. Sūt autē aeschinis dialogi qui socraticū exprimūt morē septem isti. Primus Milciades: ideo quodāmodo imbecilior est: deinde callias: tum axiochus: aspasias: alcibiades: Telauges: & Rinon: aiūt ipsum inopia adauctū venisse in siciliā ad Dionysium: atq; a Platone despectū ab aristippo fuisse illi cōmendatū: ibiq; prolatis dialogis quibūdā accepisse numeros: demū athenas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum qđ illic Platonis & Aristippi esset clarissimū nomē: auditores sibi submercede quesuisse: deinde in defensionem innocentū se ad scribēdas orationes iudiciales conuertisse: atq; ideo Timonem de illo dixisse referunt: qđ in persuadendo potens fuerit. Aiunt illi dixisse Socratē cū premeretur inopia vt a se ipso vsuras exigeret sibi subducēdo ciuaria. Huius dialogos Aristippus etiā suspectos habuit. Deniq; dū eos Megaris legeret reprehendisse ferunt: ac dixisse vnde tibi ista latro? refert Polycritus mendesius in primo de Dionysio vixisse illū cum Tyranno iugiter quo ad tyrannide exciderit: & vsq; ad Dionis in Syracusas reditum: cū illo asserens & Carcinum comicum fuisse: fertur & eius ad Dionysium epistola. Erat autem in arte oratoria

aeschines
labos pa
tiētissim?

Dialogi
acephali
quos nō
absurdi
dixit poe
ta a dicti
one priua
tina & ka
φαλοσ
i. caput.

Gorgias
leōtinus
quē ael=
chines i=
mitat⁹ est

Mityle=
neus ael=
chines o=
rator⁹ fla
gellum.
Aristipp⁹
phūs.

xenophō
Aristippi
inimicus

Dionysio
aristipp⁹
charus.
Dioge=
nes aris=
tippū ca=
nē vocat
regium.
Perdix. l.
drachmis
emis ab
aristippo

Aristip. a
dionysio
cōsputus

maxime exercitatus : vt ex ea oratione quam pro defensione patris
Phæacis magistri militū scripsit : & ex eo q^d Gorgiam leontinū imi
tatus est maxime cōstat. Scripsit autē & Lysias orationē cōtra illum:
quā inscripsit de calūnia Ex quibus profecto liquet oratorē p̄cipuū
fuisse: erat ei & familiaris quidam Aristoteles nomine cognomēto
mythus. Panætius omniū Socraticorū veros esse dialogos censet:
Platonis Xenophontis: Antisthenis: æschinis: de phædonis tantū &
Euclidis ambigit: ceteros dānat. Octo autē fuerūt. hoc nomine. Pri
mus hic ipse. Secundus qui artē oratoriā scripsit. Tertius orator De
mosthenis æmulus. Quartus arcadia p̄fectus: Socratis p̄ discipulus
Quintus Mitylenæus: quē & flagellū oratorū vocabāt. Sextus Nea
politā⁹ acadæmicus philosophus melandij rhodij discipul⁹ idē p̄
pædica. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauus Statuarius.

Aristippus.

Ristippus genere Cyrenaicus fuit. p̄fectū vero: athenas
Socratis fama per citū æschines tradidit. Is vt ait pha
nias peripateticus etesius primus Socraticorū mercedē
exegit: & quēstu philosophatus est magistroq^{ue} pecunias
mittebat: cui cū aliqñ. xx. minas misisset: ille eas conti
nuo remisit asserens deum id sibi non permittēre. Displacebat id q^d
pe Socrati: Xenophon quoq^{ue} aduersus eū in festo fuit aio. Quocirca
& librū cōtra voluptatē in Aristippū scripsit assertorē voluptatis:
eāq^{ue} Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq^{ue} in libro de
lectis illū cōuitiis agit: & Plato in libro de aia sicut in aliis memora
uimus. Erat autē ei ingeniū facile: & cōgruere loco tēpori personæ
nouerat omnēq^{ue} cōueniētię simulare rōnē. Quamobrē & Dionysio
plus ceteris p̄babat: quia ad oē q^d emergeret bene affectus instru
ctus p̄ videre. Nā vt percipiebat p̄sentū voluptatē: Ita vt absentia
bus frueretur nō laborabat. Vnde & Diogenes ipsum regiū appella
bat canē: eūq^{ue} timon vt nimis delicatū acriter mordet. aiunt illū ali
quādo iussisse perdicem quinquaginta drachmis enī. Tantū luxu
riæ grauitur ferēti cuidā respōdisse. tu istā obolo non emerēs: & cū
annuisset ille: mihi vero inquit quinquaginta drachmæ tātū valēt.
Tres formosas meretrices ei in conspectū dari aliquādo Dionysio
iussit: eūq^{ue} q^{ui} ex illis vellet eligere: Tū ille tres simul abduxit: dicens
neq^{ue} paridi tutū fuisse q^d vnā prætulerit cæteris. Eas igit ad vesti
bulū vsq^{ue} deduxit: ac dimisit: adeo erat & in eligēdo & incōtēnēdo
facilis: Iō p̄ stratonē siue vt alii volūt Platonē ad eū dixisse tradūt:
Tibi soli & clamidem & pannū ferre datū est: consputus a Dionysio
modice tulit: eā iniuriā cū quidā ægre ferret piscatores inq^{ui} vt Go
biū rapiāt: mari patiūtur aspergi: & ego vt balenū accipiā: nō patiar

excreatione respergi? Prætereuntē quādoq; Diogenes olera abluens obiurgauit & dixit. Ista tu si parare tibi didicisses Tyrānoꝝ au-
las nō adeo foedus assentator adires. Tu vero ait ille si quidē cōuer-
sari cū hominibus scires: olera pfecto nō lauisses. Interrogatus qd
nā sibi ex philosophiæ studiis quæsisset. Posse inquit oibus fidēter
loqui. Cū pbro sibi daretur q; p̄ciose & exquisitissime viueret: si vi-
tuperandū ait hoc esset: in celebritatibus deoꝝ pfecto non fieret.
Rogatus aliquando quid habent amplius philosophi: si oēs inquit
leges intercant similiter viuemus. Percontanti Dionysio cuius rei
gratia philosophi diuitū limina terunt: philosophoꝝ vero diuites
nō ita: q; illi inquit sciūt quibus indigent: isti nesciūt. Interrogatus
quo disterant docti ab indoctis: quo inquit domiti equi ab indo-
mitis. Ingressus aliquādo meretricis cellulam: cū erubesceret quidā
ex his qui cum eo erant adulescētibus: non inquit ingredi nō posse
turpe est. Cū a quodā sibi ppositū esset. Enigma & vt solueret im-
portune ab eo ipso qui ppoluerat requireretur: quid inquit: O stolidus
vis vt soluā: quod etiā inuolutū nobis negocia præbet? Melius eē
dicebat mendicū euadere q̄ imperitū. Illic. n. pecuniis: hic humani-
tate indigetur. Cū aliqñ cōuitiis ageretur abibat: insectatore vero
psequente ac dicēte cur fugis? qm̄ inquit maledicendi tu potestātē
habes: ego audiendū: indignanti cuidā: ac dicenti: philosophos cer-
neret semper obsidere diuitū fores: & medici inquit languentiū ia-
nuas frequētant. Non tñ ideo quispiam infirmari mallet q̄ mederi.
Corinthū nauigabat aliquādo & cū tēpestāte iactaretur turbari: cæ-
perat: in ea perturbatione cuidā insultanti ac dicenti. Nos imperiti
nō metuimus: vos philosophi cur trepidatis? nō. n. inquit de eadē
aut simili aīa vtriusq; nostrū cura & metus incūbit: glorianti cuidam
quod multa didicisset: ait sicuti nō hī qui plurima comedūt & exer-
cētur melius valent q̄ qui sumūt necessaria: ita nō qui plurima: sed
qui vtilia legerunt studiosi habendi sunt & eruditi: oratori qui cau-
sam p se dixerat & vicerat: sciscitanti quid te adiuit Socrates? hoc
inquit vt oratio quā pro me & de me habuisti vera sit? Aretam filiā
præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis cōtēpticem.

Rogatus a quodam quonā melior euasurus esset filius: si erudi-
retur: & si nulla inquit alia in re certe: vel in theatro non sedebit la-
pis super lapidem: cum sibi quidam cōmendasset filium quingētas
postulauit Dragmas: cui ille cū diceret tātū emere mancipiū valeo.
Eme inquit & habebis duo. Pecuniā se ab amicis accipere dice-
bat: nō vt ipse yteretur: sed vt scient illi quas ad res pecuniis vti cō-
ueniat. Probro illi semel obuiçantibus cur in causa propria condu-
xerit rhetorem: atqui inquit & cocum dū coenā facio conduco: co-

Dioge-
nis & ar-
ist. verba.
Vide va-
leriū ma-
ximū.

Arist. sen-
tentie.

Pauca &
vtilia di-
scere pre-
stat q̄ plu-
ra & non
necessa-
ria.

Areta a-
rist. filia.

gente aliquādo Dionysio vt aliquid ex philosophia loqueretur: rī-
diculū ait est. si quidem me vt loquar interrogas & quando loqui
oporteat ipse me doces. Ad hæc indignatus Dionysius extremū
omniū fecit accūbere. Sed ille illustrem inquit hūc locū fieri & ap-
parere voluisti. Gloriabatur quidā ac sibi aplaudebat de natādī pe-
ritia: ad quē ille nō erubescis inquit in his quę delphinis ppria sunt
gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente: mitte ait
ambos nudos ad incognitos & discēs. Exu'tanti cuidā q̄ multum
bibens nō inebriaretur: hoc inquit ē mulus facit. Ad eū qui q̄ mere-
trici cohabitaret arguebat. Dic age inqt nūquid differat eā domū
accipere quā multi aliqñ inhabitauerint: aut quā nemo? Negante il-
lo quid inquit. Nū differre putas ea nauī ferri in qua numeri sæpe
nauigauerint: siue in qua nullus? Minime inquit ille: nū ergo inquit
differt. vtri mulieri congregiare ei: quę neq; multis fuerit exposita:
an ei quę nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina veniens pecu-
niā acciperet: & merito inquit. Nā Socrates cū sibi pleriq; mitterēt
tritici & vini: paucis in suos vsus referuatis: remittebat reliqua: ha-
buit quippe ille penuarios Atheniēsū principes: Ego autem Euty-
chidē Empritiū seruū. Vtebatur & Laidæ meretrice. vt refert Soti-
on in secundo successionū libro qua ex re cū sugillaretur a plurimis
habere se Laidē: respōdit non a Laidæ se haberi. Nam cōtinere se a
voluptatibus: neq; eis manus dare præclarū esse: nō earū sibi vsum
interdicere. Exprobrantē sibi lautiores & delicatiores cibos ac ra-
tione cōpescuit: tu inquit ista tribus obolis nō emerēs? Fatente illo.
nō tā igitur inquit ego voluptari studeo q̄ tu avaritiā: ostēdebat ei
simus Dionysij questor magnifice instructas ædes & pauimenta p̄-
ciosa. Erat aut Phryx: tum ille spūta quā maxime potuit ei in faciē
coniecit. Indignante illo non habui inquit oportuniorem locum.
Charonidæ siue vt quidam volūt phædoni interroganti quisnam
esset vnguentis delibitus: ego inquit infœlix & me infœlicior Per-
sartum rex. Cæterum vide ne vt cæteræ animātes. ppter ea nihil sul-
iuris amittūt: sic ne homo quidē. Mali vero male pereant Cynædi:
qui vnguenta præciosa nobis exprobrant. Platone magnifici illum
aparatus & præciosæ supellectilis insimulante. Num ait bonus tibi
Dionysius videtur? fatente illo: atqui viuit inquit ille q̄ ego magni-
ficentius. Nullo igitur impedimento est ad bene viuendum lautior
victus. Interrogatus quomō Socrates obisset diem? vtinam inquit
sic ego. Intrauit ad illū aliquādo Sophista Polizenus intuitusq; mu-
licres cōpositas & magnifice instructū conuiuū accusare luxū eius
modi accēpit. Cōtinuit se ille modice: ac demū potes ne inquit ho-
die nobiscū esse? Et cū ille annuisset: cur ergo inqt quæreris? nēpe

Eutychi
des Emp
titi⁹ seru⁹
aristip.
Lais me-
retrix q̄
aristipp⁹
ytebatur.

Sophista
polyzen⁹

enim certum est te non delicatiorē mensam accusare: sed sumptum. Gestabat eius famulus in itinere pecuniam: & cū premeretur onere effunde ait quod nimis est: & fer ea quæ præuales: testatur id Bion: cū aliquādo nauigaret didicissetq; nauē esse pyratīcā: acceptū aurū numerabat: deinde quasi imprudenti & inuito lapsū e manibus iactauit in mare: ingemuitq; grauer. Sūt qui illum & hæc dixisse memorent: melius est vt hæc ab Aristippo: q̄ Aristippus ppter ista peccaret. Interroganti Dionysio ad quid venisset: vt inquit quæ habeo impartiar: quæ non habeo accipiam. Alij siceū respōdisse referunt: quando sapiētia egebā Adij Socratem: nūc pecuniarū egens ad te veni. Arguebat maxime homines q̄ in auctionibus quidem vasa inspicerent: vitā vero nequicq; probarent: hoc alij Diogenis fuisse volūt. Iusserat aliquādo Dionysius in cōuiuiū vt singuli in veste purpurea saltarent: id Plato renuit dicens non posse induere foemineā vestem. Sumptā vero Aristippus se induit: & cum saltare inciperet: p̄prie prompteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus nō corrūpitur. Orabat aliquando pro amico Dionysium: & cum repelleretur ad pedes eius corruit: id factum cum argueret quispiam non ego inquit in culpa sum: sed Dionysius: qui aures habet in pedibus: morabatur in asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset compræhensus: interrogatus a quodā an ibi cōsideret: quasi vero inqt. O stulte magis vnq; fidēs fuerim q̄ mō sum. Allocuturus Artaphernē eos q̄ liberalibus imbuti disciplinis philosophiā neglexissent Penelopes aiebat proci esse simillimos: illōs. n. & Melantho & Polydorā & ancillas alias cūctaq; potius habere q̄ dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Simile quiddā & aristō dixisse fert. Vlyxē quippe cū descēdisset in infernū mortuos fere vidisse oēs: allocutūq; esse. Reginā vero ipsā ne videre qdē potuisse. Aristippus vero rogatus qnā iuuenes oporteat discere: ea inqt q̄ viris vsui futura sunt. Exprobrāti cuiquā cur a Socrate ad Dionysiu se cōtulisset: atqui inqt ad Socratē disciplinæ indigēs pfectus sum: ad Dionysiu aut pecuniæ egenus veni. Multas iam pecunias cōsecuto cū diceret Socrates: vnde tibi tā multa? Ille inqt vnde & tibi pauca. Dicēte sibi scorto ex te cōcipio. Nō inqt hoc magis nosti q̄ si per spinas dēsissimas pergens dicere posses ista me pupugit. Caulante quodā cur filiū quasi nō ex senatū proiicerē. An vero inquit ignoram? & pituitam & pediculos ex nobis gigni: quæ tamē velut inutilia q̄ longissime proiciamus. Cum a Dionysio pecuniam ipse, Plato librum accepisset: Insimulante se quodam ego inquit pecuniis indigeo. Plato libris: percontāti cuius rei gratia se Dionysius argueret: eius ait cuius illum arguunt cæteri: postulabat pecuniam a Dionysio: & ille dixisti inquit non egere sapientem.

Arist. iubet aurū effundi. Arist. aurū i mare sciēs mit tit.

Inter bacchanalia pudic? nō corrūpit elegans dictum. Arist. ad pedes Dionysij.

Arist. ad meretri cēnsum

LIBER

Da inquit ille & postea de his quæramus. & cum dedisset: vides ne ait me nō indigere. Dicente ad eū Dionysio qui enim ad Tyrannū proficiscitur illius est seruus quis liber fuerit. Non est inquit seruus si liber venit. hoc diocles fert de vita philosophoꝝ libro. Alii Platonem id dixisse tradūt. Iratus eschini non multo post redibimus ait in gratiā: neq; delirare desistemus. Nū expectabis quoad quipiam de nobis scurra loquatur ad Calicē? Et ille grato inquit animo. Memēto ergo ait Aristippus q; ad te cū maior essem natu prior accessi. Et æschines recte inquit per Iunonē dixisti. nā me multo profecto meliores: ego. n. inimicitiarū. Tu amicitie princeps fuisti. Et ista quidem de illo referuntur. Fuerunt autē aristippi quattuor. Primus iste de quo nobis sermo est. Secundus qui archadiæ historiā scripsit. Tertius qui q; a matre doctus esset metrodidactos dictus est prioris nepos filie. s. filius. Quartus ex noua Academia profectus. Huius autē Cyrenaici philosophi libri isti memorantur tres historie libycę libri ad Dionysiu missi. Dialogi. xxv. Alii quidē atica: alii vero dorica locutione scripti. Sūt autem hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos ad pauperē: ad laidem: ad porū: ad laidem: Itē de speculo Hermias: in somniū ad eū qui præerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpantes cur vestutū vinū scortaq; possideret. Ad vituperantes q; magnifice instrueret mensam. Epistola ad Aretem filiā. ad eū qui seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio chria necessitas ad Dionysiu: alia de imagine: alia de Dionysii filia ad eū qui arbitrabatur se cōtēptui & ignominie haberi. ad eū qui consulere moliebatur. Pleriq; illū et diatribatū sex libros explicuisse asserunt. alii penitus scripsisse negant ex quibus est Soficrates rhodius. Porro & Sotion in secūdo & panætius hæc illū scripsisse referunt videlicet de disciplina de virtute exhortatorius artabazus naufragi fugitiui diatribarū libri. vi. necessitatū libri tres ad Laidē: ad Porū: ad Socratē de fortuna. Finē vero declarauit lenē motū ad sensum emanantē. Age vero quoniā ipsius vitā descripsimus. Nunc eos qui ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine prosequamur. Ex his alii quidē hegesiacos annicerios alii: alii Theodorios seipsos appellauere. Sed & illos nihilominus q; a phedone manarūt. ex quibus Eretricos nobilissimos dixere. Sic autē illoꝝ seriē recensēamus: Aristippū audiuit aretæ filia & æthiops Ptolomæus & Cyrenæus antipater. Aretæ vero auditor fuit aristippus metrodidactos cognominatus. eius vero Theodorus primo atheos. deide Theos appellat⁹ est. Antipatrū Epitimedes cyrenę audiuit. ei⁹ parebates auditor fuit: parebatis Hegesias qpisithanatos est dictus & amiceris: a quo Plato redēptus est. At enim qui

Aristippi
sequaces.

Aristippi instituta seruauere : & ab illo Cyrenaici sunt appellati hisce opinionibus vtūtur. Duas perturbationes ponūt dolorē & voluptatē: voluptatē lenem motū: dolorē vero asperū motū appellātes nihil differre a voluptate volūtatem: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illā quidem cūctas animantes: hūc adiscere: hūc autē aspārari. Voluptatē autē corporis intelligunt: quā & finē esse dicūt: vt etiā Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quæ in statu sit: & doloris priuationē cōsistit: & veluti a turbatione omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finēq; constituit. Videtur autē eius finis a beata vita differre: finē quippe esse particularē voluptatē beatā autē vitam siue foelicitatē voluptatū particulariū cōstare conuentu: quibus & præteritæ cōnumerantur & futuræ. Particularē quoq; voluptatē propter se eligendā: foelicitatē vero non propter seipsam: sed propter particulares voluptates expetendā. Testimonio nobis esse finem habendā voluptatē: q; a pueris hanc nobis natura conciliauerit etiā absq; iudicio rationis: & cū illa fruimur: nihil amplius inquirimus q; nihil æque ad dolorē naturaliter fugimus: voluptatē præterea bonū esse etiam si a turpissimis proueniat rebus: vt ait hipobotus in libro de sectis. Et si enim foeda sit actio. voluptatē tamen per se ipsam eligendā esse bonūq; existimandā Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis nō videtur voluptas esse neq; priuatio voluptatis dolor: vtraq; enim esse in motu cōstitutā: cum nō sit motus doloris voluptatisq; priuatio. Quippe doloris illa vacatio veluti dormientis status est: posse quosdā aiunt voluptatē minime appetere per animi peruerfionē: nō tamen omnes animi voluptates ac dolores in corporeis voluptatibus & doloribus fieri. quippe qualibet simplici ex patriæ prosperitate siue priuata foelicitate gaudiū gigni: Immo ne ex memoria quidē seu expectatione bonorum voluptatē perfici dicunt quod placet Epicuro. Nam tempore motū animi effluere: ne solo quidē visu vel auditu voluptates cōstare posse: quando & eos qui lamentata imittantur: grate ac libenter audimus. veras autē lamentationes ingrate atq; iniucundē. Porro priuationē huiusmodi aut voluptatis aut doloris mediōs statūs appellabant. Lōge tamen esse præstantiores corporūq; animorū voluptates: deterioresq; corporis q; animi angores: quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe dolere: latari vero familiari & gratius arbitrabantur. Quo circa & maior illis erat corporis cura quā animi. Vnde cū indē quoque constet eligendā voluptatem pleraq; tamen quæ sunt efficientia quarundā voluptatē: cū sint molestā sæpe aduersari: vt difficillima eis videatur voluptatū congeries: quæ beatam vitam efficere nō possit: placet autem eis neq; sa-

Cyrenai
corum o
pinio.

LIBER

Hegesi-
ci opinio

piem semper in voluptate viuere: neq; rursus insipientem semp
in dolore: verum maiore ex parte sic vtrunq; affici. Satis autem esse
si quis vel per vnam incidentem voluptatem suauiter afficiatur: pru
dentiam quidem bonum esse asserunt: non autem propter se ipsam
appetendam: sed eorum gratia que nobis ex illa proueniunt amicū
necessitatis causa amplectendum. Nam & corporis partes q̄ diu ad
sunt adamari virtutes quasdam virtutis & cōmunes esse corporis
exercitationem conferre ad virtutē capeſſendam. sapientē nunq̄ in
uidia tentandū: neq; cupiditati: neq; superstitioni nunq̄ cessurum.
Ista enim ex inani opinione cōtingere: mōtu tamen & dolore pul
sandū. Id quippe naturaliter fieri: diuitias præterea voluptates effi
cere, neq; per se appetendas perturbationes itē cōprehendi posse
dicebant. nō autē etiā ex quibus fiunt. Naturaliū rerū inquisitionē
omittebant q̄ cōprehendi non posse manifeste colligerent. Logi
cē propter summū eius vsum attingebāt. Enimuero meleagri sen
tentia est in secundo de opinionibus & Clitomachi in primo de se
ctis eos & phisicam & dialecticam æque aspernari. posse. n. & apte
dicere. ac extra superstitionē esse. mortisq; metū effugere. qui ratio
nē bonorū malorūq; didicerit. Nihilq; natura iustū esse aut hone
stū vel turpe. sed cōsuetudine ac lege. Vir tamē bonus nihil agit ne
quiter ob iminētia dāna. opinionēsq; infastas euitandas. esse autē
sapientē. ppositū eis ad pfectū q̄ vel in philosophia vel in cæteris
bonis & honestatis artib⁹ nō satis puenerūt. Aiūt & dolore affici a
liū alio magis: sensusq; nō semp vera renūciare. Verū enim hi q̄ di
cuntur hegeliaci eandē sane de voluptate ac dolore seruare sentē
tiā. præterea neq; gratiā esse aliquid: neq; beneficentia: q̄ ista nō p
se ipsa appetamus: sed vsus ac necessitatis grā: ac propter eos qui sū
sint: illa nec subsistere quidē: esse autem impossibile accumulate con
tingere beatā vitā Corpus qppe morbis multis passionibusq; obfi
deri: aiām vero corpori compati & vna turbari. cōplura item quæ
speremus a fortuna impediri: propter ista igitur atq; huiusmodi be
atā vitā non posse subsistere. Vitā præter ea ac mortē aligendā: na
tura itē suaue atq; insuaue nihil opinabantur: cæterū ppter regē vel
raritatē vel nouitatem vel facietatē lætari alios: alios angī: diuitias
vel paupertatē nihil ad voluptatis valere rationem: neq; n. aliter ea
voluptate diuites q̄ pauperes affici: Seruitutē æq; atq; libertatē no
bilitatē atq; ignobilitatem gloriā vel ignominia nihil differre ad
voluptatis modū: atq; insipienti quidē expedire si viuat. Id vero sa
pienti indifferēs esse. Sapiētem sui ipsius grā cūcta facturū. Alium
quippe neminē æq; ac se dignū arbitrari: quā libet. n. ingentia vide
atur ab eo consecutus: non tamen eorū quæ ipse præstiterit merita

æquare. Tollebāt & sensus: vt qui certā non inferent motionē qui irrationabiliter agere cūcta viderentur: eorū peccata veniā dicebāt pmereri: neq; enim spōte peccare. sed aliqua pturbatione coactos. Non odio quēq; habiturū. sed potius eruditurū Sapientē nō adeo in bonorū electionē inhæsurū vt in malorū fuga finē cōstituendo: vt neq; in labore: neq; in dolore viuatur. Id qppe illis esse partū qui circa efficiētiā voluptatū neutrā in partē inclinatiores sunt. Porro annicerii in cæteris ab istis non dissentiūt. Relinquūt aut amicitia in vita. & gratiā. honorēq; aduersus parentes & pro patria præclarū aliqd facinus. Quocirca quāuis molestias sapiens ac negocia subeat. nihilominus beate victurū & si minimū voluptatis illi suppetierit. Amiciq; foelicitatē non per se appetendā: neq; enim pxiimi patere sensui. neq; enim satis esse in arationem momēti: vt confidere possimus: & multorū opinione celsiores euadere oportere: denuo bene cōsuescere propter inolitā & insitā nobis affectionē vitiosam amicū non propter vsum: ac necessitatem solūmodo suscipiendum quæ profecto si desinit non erit ille aduersandus: verū etiam ppter insitam beniuolentiā: cuius gratia dolores quoq; esse subeundos q̄ uis. n. finem in voluptate constituent: angāturq; si illa priuari contingat: sponte tamen sustinendos dolores volūt pro summo in amicū studio affectuq; singulari.

Theodori.

Vi autē Theodori sunt appellati a Theodoro quē præ diximus traxere cognomē: eiusq; decretis vsi sunt. Porro Theodor⁹ ipse omnes de diis opiniones sustulit. Deniq; librū ipsius de diis inscriptū offendimus nō contēnendū: ex quo & Epicurū complura sumpsisse asserunt. Audiuit autē anniceridē Dionysiūq; dialecticū: vt ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opinatus est gaudiū & mororē. Alterū cōstare prudentiā: alterū vero imprudentiā: bona esse prudētiā atq; iusticiā: mala vero cōtrarios habitus: media voluptatē & dolorē: Sustulit & amicitia q; ea neq; insipietib⁹ adsit: neq; sapiētib⁹: i illis. n. sublato vsu amicitia quoq; euāescere. Sapiētes vero cū sibi ipsis sufficiāt amicis nō indigere pabile dicebat prudentē virū nō seipm p patria periculis exponere: neq; n. p insipietū cōmodis amittēdā eē prudētiā: esseq; patriā mūdū: furto quoq; & adulterio & sacrilegio cū tēpestiuū erit daturū mun⁹ sapiētē. Nihil quippe horū turpenatura esse: sed auferatur de hisce vulgaris opinio: quæ & stultorum imperitorumq; plebecula conslata est: sapientem publicæ absque vilo deprehensionis rubore scortis congressurum Agebatque istiusmodi argutiis: nonne mulier litteris instructa

Theodoro
rii vñ di-
cti sunt.

Finis sū-
mū fecit
dū Theo-
dorū.

Capitū-
theo.

Quare
theo. sit
deus ap-
pellatus.

Dionisiū
semele ex-
pultit pro
uerbium
Theodo-
si.

Carbo-
nes tem-
plo ephe-
sino sup-
positi.

vtilis erit: quia litterata est: assentiebatur: & puer itidē & adolescēs
vtilis erit: quia litteraturā callet: Ita sane: & mulier igitur vtilis est
quia pulchra erit. Et puer & adolescens vtilis profecto erit quia for-
mosus est. Concedebatur. Et puer igitur & adolescēs pulcher & ad-
hoc erit profecto vtilis ad quod formosus natus est. Assentiebatur:
est autē vtilis vt ei congregiamur. Quibus concessis inferebat. Sigs
ita vtatur eiusmodi congressione: quādo id vtile est non peccabit.
Neq; igitur si vtatur pulchritudine dū id vtile est peccat. His igitur
atq; huiusmodi interrogatiūculis auditores capiebat. Videtur autē
iccirco appellatus deus: q; cū illū stilpo percontatus esset: putas ne
theodore te id esse quod diceris: atq; ille fateretur. Deus ergo inqt
es: id cū ille grate accepisset. Subridens ait atqui. O fatue ea rōne
& cornicē te esse fatereris. & alia huiusmodi innumera. Cū assideret
aliquādo Theodorus Euryclidi hierophante. Dic mihi ait Euricli-
des qui nam sunt qui circa mysteria impij sunt: cū respondisset ille:
eos eiusce criminis reos teneri: qui ea nec dū initiatis aperirent: &
tu ergo inquit impius es: qui ista nondū initiatis pandis. Parū autē
abfuit: quin periclitaretur ille abduci in aurumpagū nisi eū Deme-
trius phalereus euisset. Ambicrates vero in libro de viris illustrib;
ait illū damnatū venenūq; bibisse. Cū vero apud Ptolemæum lagi
filiū moraretur. Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo milis est:
magna vero fiducia vtenti ait Lysimachus: Dic mihi Theodore nō
ne tu athenis excidisti? Et ille inquit. Nam me atheniensī Cuius
ferre non valens: non secus ac semele Dionysiū expulit: rursus dicē
ti Lysimacho. Caue ne ulterius ad nos proficiscare. non inquit re-
uertar nisi me mittat Ptolæmeus: aderat mythrus Lysimachi dispē
sator: is cū diceret videris nō solū deos verum & reges ignorare:
quo pacto illos ignoro: quādoquidē te diis inimicū puto: fertur cū
aliquādo corinthū venisset: magna discipulorū turba comitatus: &
metrocles cinicus scandicas siluestre olus abluens ei diceret: at O
Sophista nequaq; multis discipulis egere si olera dilueres: dixisse &
tu si cū hominibus conuersari didicisses: profecto istis oleribus nō
vterere. Simile quiddā: vt suo loco diximus de Diogene & aristip-
po memoratur: huiusmodi Theodori fuisse vitā: ac doctrinā com-
perimus. Demū vero Cyrenem profectus apud Mariū cum grandi
honore diutius vixit: vbi cū primū eiceretur: nō illepidū quiddam
dixisse fertur. Male inquit facitis viri Cyrenaici: qui me ex lybia in
grēcīā exulem agitis. Fuerunt autem Theodori. xx. Primus Samius
Rhoeci filius qui consuluit Carbones fundamentis Ephesini tēplī
subiici. Nā cū humidus esset locus carbones ait omīssa ligni natura
soliditatem accepisse humori inuolabilem. Secundus Cyrenaicus

geometra: cuius & Plato auditor fuit. Tertius hic ipse philosophus Quartus cuius fert libellus de vocis exercitatione. Quintus q de le gillatoribus scripsit: a Terpādro initiū sumēs. Sextus Stoicus. Sep timus qui Romanas res cōscripsit. Octauus Syracusanus qui de re militari scripsit: Nonus Bizātius in causis ciuilib⁹ clarus. Decimus similiter cuius & Aristoteles in oratorū epitonie mētionē facit. Vn decimus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor: cuius & Polemō meminit. Tertius decimus atheniensis pictor de quo Menodotus scribit. Quartus decimus Ephesus pictor cuius Theophanes in li bro de pictura meminit. Quintus decimus epigrāmatū poeta. Sex tus decimus diu de poetis scripsit. Septimus decimus medic⁹ athe nei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus Stoicus. No nus decimus Milesius & ipse philosophus Stoicus. Vicesimus tra gædiarū scriptor.

Phædon.

Phædon elienlis nobili ex familia cū patria vna cōpræ hensu coactus est itra cellulā infami se questui addice re. Adiecto tñ ostiolo Socratis cōtubernio magistroq; fruebat quoad ipm alcibiades seu Crito Socrate monē te redimeret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hunc Hieronymus in libro de assensu retinēdo seruū fuisse asseuerat. Scri psit autē dialogos de qbus nihil dubitabat. zopyrū & Simonē: De nitia cōtrouersia est. Medū quē æschinis esse plærīq; tradūt: aliue ro polymeni: anthimachum siue senes & de hoc ambigūt: Scyticos sermones etiā qdā æschinis esse asseuerāt. Successor autē eius fuit Plistanus elienlis: & ab eo tertius menedæmus hereticus: Asclepia desq; Phliasius a Stilpone diriuātes atq; ad hos vsq; eliaci sunt ap pellati: a menedæmo autē eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q & ipse sectæ princeps: atq; auctor fuerit.

Euclides.

Euclides megaris oppido: quod Istlimo adiacet siue iux ta quosdā gelous: vt in successionibus tradit alexāder: parmendis librorū imprimis studiosus fuit: ab eo me garici denominati sunt: qui postea euclidici postremo dia lectici sunt scilicet quos ita prius Dionysius Carthagi nensis iccirco appellauit: q; interrogando ac respōdēdo sermones librosq; cōponerent. ad hūc aut Hermodorus post Socratis mortē venisse Platonē: ac philosophos reliquos metu atrocitatis tyrāno rū cōpulsos: hic bonū esse vnū definiuit multis nominibus celebre aliquādo. n. hoc dici prudentiā: quādoq; deū: alias mentē appella ri: & huiusmodi cætera. Quæ bono aduersā viderētur sustulit: ea ne

Euclides

esse quidē dicēs: vtebaturq; p̄bationibus: non his quæ per assumptiones sed quæ per cōclusiones fiunt. Disputationē itē quæ sit per similitudinē sustulit: dicēs illā sane aut ex similibus cōsistere aut ex dissimilibus: & si ex similibus consistit: circa ipsa potius q̄ quibus sunt similia versari ro. rationē debere. Sin autē ex dissimilibus super uacaneam esse cōparationem: iccirco igitur & Timon illū vna cum cæteris Socraticis mordet nullū sibi horū curā esse dicēs nō phe donis: nō alterius cuiuspiā: neq; Euclidis qui megarensibus cōtentionis rabiē inuexit. Dialogos autē conscripsit sex lāpriam: æschinē: phœnicē: chritonē: alcibiadē: amatorium. Porro ex Euclidis successione est & eubulides milesius: q̄ & plurimos in dialectica modos: rationesq; interrogādī tradidit mentientem. s. & dilettescentē & electrā & inuolutū & soritē & corneā caluum & istum non defuit ex comicis qui carperet.

Eubulides contumeliosus corneam

Interrogans fallis inanibus verbis.

Inter & rhetores recessit hic versans:

Demosthenis rhomistomilithram habens:

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cū. p. litterā p̄ouūciare vix posset emēdasse iugi exercitatio. Neq; itē obscurū est eubulidē aduersus Aristotelē inimico animo fuisse: eūq; in plurimis repræhensisse: inter cæteros vero qui ex eubulidis ludo manauerant. Alexinus elienis fuit vir acer & cōtentionis viribus ac neruis clarus: vna de & elēxinus cognominatus est: maxime autē zenoni ifestus erat. Hunc ait Hermippus ex elide in olympū profectū vbiq; philosophatū. Discipulis autē rogantib⁹ cur illic moraretur dixisse: velle se cū insituere: quā olympiacā vocatū iri. Illos vero cum rerū omniū penuria: & præterea in salubri loco affligerēt ab eo recessisse: itaq; alexinū solū ac desertū vno tantū famulo comite ibi remotatū: postea dum nataret in alpheo flumine arundinis acumine punctū vita excussisse. & est in ipsum nostrū epigrāma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q̄ transfixit.

Clauo grauis. n. vir anaalphicum

Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scriptit nō solū aduersum zenonē verū & alios cōplures libros & ad ephorū historicū. Ex eubulidis disciplina & euphātus fuit olympius qui tēporis sui cōscripsit historiā. Scriptit & tragœdias plurimas quibus in certaminibus maxime p̄batus fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiā librū de regno scripsit perutilem atq; laudatissimum: vitam vero senectute finivit: fuerunt & alii complures

P. lra pro
nunciatu
difficilis.

Olympia
calecta

Euclidis
mors nō
vulgaris.

auditores ebulidis: inter quos & appollonius cronus & diodorus amenii filius iaseus & ipse cognominatus: cronus de quo & callimachus in epigrammatibus in hunc sensum loquitur: Ipse hic parietes ita scribebat: Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus, primusque inueniss: a quibusdam existimatus est inuolutum & cornuū disserendi genus. Hic apud Ptolomæum Sotere in comorans cum a stilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus ex templo ne quiuisset exolucere: a rege increpitus cornusque in iurgio vocatus conuiuium deseruit: egressusque librum de ea propositione conscripsit: vitamque mœrore finiuit. est in ipsum nostrum epigramma in hunc modum.

Crone diodore quis dolore dæmonum.

Te corripuit in tartarum vt te eieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos versus:

Cronus es repertus extra. p. & k. certe.

Fluxit & ab Euclide Ichthyas metalli filius vir illustris: ad quem diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquiis & prædicamentis & cæteris huiusmodi scripsit & Stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nunc dicendum est.

Stilpo megarensis:

Stilpo megarensis eius oppidi quod in græcia est: audiuit quosdam ex Euclidis familia. Alii ipsius Euclidis auditorem tradunt. Trasimachi etiam Corinthii illius qui ichthyæ familiaris erat: vt ait Heraclides. In tantum vero & inuentione & eloquentia & sapientia præcessit alios: vt parū abfuerit qn omnis græcia in illū intēta in Megara trāfisse dice: ef. De eo Philippus megarensis ita ferme rettulit a Theophrasto quidē metrodorus illū speculationis studiosum & timagorā gelotū auulsit. Ab Aristotele aut Cyrenaico clitarchū & simmiā. Porro a dialecticis peonium quidē ab Aristidæ. Diphilū autē Bosporianū euphanti & myrncem exæneti filiū qui ad se arguēdum venerant vtrosq; sui studiosos habuit. Præter hos itaq; phrasidemū peripateticū physicūq; peritissimū ad se adtraxit: ascimūq; oratorem omnium qui in græcia tum florebant in arte oratoria eminentissimum. Cratem qui insuper & cōplures alios in sua rētia induxit: phœnicēq; zenonem in suū adiutoriū subductum aliis cum cæteris admisit. Erat præterea maxime ciuilis: ac præter vxorem quam duxerat: nicarete etiā pellice utebatur. vt honetor ait filiamq; parū pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Hæc dum lasciuus viueret. Stilponiq; a quodam renunciatum.

Cron⁹ re-
ptus sine
k & p. ig-
nauus &
deses re-
ptus est i
opoσ: ali-
nus Inde
onager a
sin⁹ filue
ster. Vel
es cron⁹
extra k
& p. i. vt
aiūt afi-
n⁹: sed ea
dē ferme
ē expōsi-
tio onos-
nāq; di-
eūt oc-
nos eē. i.
pigros.

LIBER

esset eā sibi probro esse: nō inqt ista maiori mihi pbro est: q̄ ego illi ornamento. suscepit hunc honorifice & aiunt: & Ptolemæus Soter cum megara ipsius urbē victor obtinisset: ac tradita sibi pecunia oraret: vt in ægyptū secū nauigaret. Tū ille pecuniæ modicum suscepit eā professionem renuēs in æginā cōtēdit: quoad ille remearet. Demetrius quoq; antigoni filius: cū cæpisset megara domum illi reseruari cūctaq; direptā substantiā restitui curauit. Vbi cum ea quę amiserat vt i scriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se p didisse respondit: quippe doctrinam & eruditionem sibi ademisse neminē: reliquāq; sibi esse & eloquētiā & disciplinā: atq; illū erga mortales beneficētiæ admonuit tāta orationis vi: vt rex illi⁹ iā studiosus prorsus auditor fieret. Atūt illū ita quēdā de phidie minerva cōpellasse. Nū inquit minerva Iouis filia deus est: cū vero annuisset ille dixisse: at ista nō iouis sed phidie est cōcedebat. Nō ergo inqt ipsa dea est. Qua ex re cū in auriūpagū tractus fuisset: nihil inficiatū referūt: imo recte se locutū asseruisse. Nō. n. deū eē: sed deā: deos quippe mares esse. Areopagitas tñ nihilo placatiores factos iussisse. cōtinuo ipm urbe excedere: quo etiā tpe Theodorū cōgnomēto deū iurgio dixisse. Vnde hoc nouerat Stilpo? Nū amota palla ipsius inspexerat? erat iste profecto audacissimus: verum Stilpo vir compositissimū & maxime facetus. Deniq; cum rogasset illū crates an dii precationib⁹: ac diuinis honorib⁹ gaudeāt. Noli me inquit o fatue in via de huiusce rogare sed solū rogare: ac seorsū hoc ipm & Bionē interrogatū an sint dii dixisse tradūt: ne turbā a me auertas execrabilis senex? Fuit Stilponi ingeniū simplex: neq; vlla simulatione fucatū ita vt iperitę quoq; cōtioni se accōmodare nullo negotio posset Crate deniq; Cynico semel ad id qđ fuerat interrogatus nō respōdēte: sed crepitū vētris emittēte: sciebā inquit te oīa potius q̄ quę deceret locuturū. Caricā illi aliquādo interrogatiūculāq; pposuerat. Eā vero ille statim comedit: & cū eliceret illi Stilpo hercules caricā pdidi: nō solū inquit caricā: sed & interrogatiūculā: cuius hęc ara fuit. Rursus cū vidisset hyeme. eratē adustū o crates inqt videris mihi nouo indigere pallio veste. s. & animo: ad hāc eius vocē rubore suffusum ita i illū lussisse eratē Atqui ego Stilponē megaris vidi grauiter angi. Vbi tiphocē veteres dixere cubile: Hic ille se iuuenū magna glomerāte corona. Litibus intētus virtutis tradidit ymbrā. Fertur Athenis hominū ita in se studia vertisse: vt ex officinis ad eū cōfluērēt visendū. Vbi cū sibi qđā diceret: admirantē te o Stilpo veluti beluā: minime inquit: ille sed velut hoīem verū: Cæterū cū esset disputator acerrimus species quoq; tollebat: dicebatq; qui hominem diceret neminem esse: neq; enim hunc: aut

Demetrius rex stilponis discipulus. Minerva de⁹ apud athenienses.

Species tollebat stilpo.

hunc dicere. Quid enim hūc magis q̃ hūc? nō igitur hūc rursusq; olus quod ostēditur nō est: olus. n. ante mille annos fuit: nō est igitur hoc olus. Fertur eū crati colloquerē interloquendū festinasse piscis emere: eū ille retinere vellet ac dicere sermonē relinqs: mī nime inquit: sed sermonē habeo: & te derelinquo: Sermo qppe manet: piscis autē venūdabitur nisi festinauero: ferūtur ipsius dialogi nouem non satis gratiæ habentes. Moscus Aristippus siue callias: Ptolemæus Cherecrates: Metrocles anaximenes Epigenes ad filiā suā. Aristoteles: huius auditorē fuisse zenonē Stoicorū principē Heraclides refert. Senē vero defecisse Hermippus testis est Hausto prius inero vt citius moreretur: reprehēsus est a Sophilo comico in comœdia quæ inscribitur gamos: est autem in hunc Stilponem megarensem nostrum epigramma.

Cognoscis autem forsitan senectutem.

Postea iugum sustulit inexpugnabile

Morbus: sed vinum inuenit mali currus

Magis bonum aurigam potus. n. agitauit:

Crito atheniensis.

Stilpo
hausto
pri⁹ vino
mortu⁹ ē

CRito Atheniēsis vnus oīum maxime eximio quodā amore Socrati affectus est atq; eius ita curā egit: vt nunq̃ aliqd ex his quæ sunt ad vsum necessaria sibi deesse patere: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Clitobolus Hermogenes Ctesippus Epigenes. Crito igit dialogos decē & septē scripsit qui vno cōtinent codice ita inscriptos nō bonos fieri discēdo: qd sit plus habere. Quid sit idoneū siue ciuile: de honesto. de deo. Quid sit malefacere de fertilitate: de lege: de arte de cōgressu: de sapiētia: ptagoras: siue ciuilis de litteris: de poetica: de honesto: de discēdo: de sciēdo siue de sciētia qd sit scire Simon Atheniēsis.

Crito a
theniēsis

Simon atheniensis corarius. quotiens ad eius officinā prexisset Socrates atq; dissereret oia quæ meminisse poterat notabat. Vñ & ipsius dialogos scyticos appellant q̃ inter huiusmodi opifices sint habiti. Sūt autē numero triginta tres q̃ vno itidē codice cōpræhēdūtur: de diis: de bono: de honesto quid sit pulchrū: & honestū: de iusto duo. de virtute q̃ doceri n̄ possit: de fortitudine siue virilitate tres: de lege: de popularitate: de honore: de poesi: de bona possessione: de amore: de philosophia: de scientia: de musica: de poesi: quid sit pulchrum: de disciplina: de differendo: de iudicio: de eo quod est: de numeros: de diligentia: de operando: de auaro. de iactantia: de honesto. alij autem de cōsulendo: de ratione: siue de aptitudine: de malificentia.

Simon
athē.

Scythici
dialogi.

LIBER

Fertur hic primus omnium Socraticos sermones differuisse. Cū autē pericles polliceretur si ad se pergeret: cūcta illi se necessaria exhibiturū: fidutiā inquit vendere cōsiliū non fuerit: fuit & alius. Simon qui scripsit artē rhetoricā: alius item medicus Seleuci & Vicanoris necessarius: atq; alius quidam sculptor.

Glaucō atheniensis.

Glaucō
athē.

Laucon atheniēsis nouē itidē in codice vno scripsit dialogos phedylū: Euripidē: amyntichum: euchiā. lysithedem: aristophanē Cephalū: anaxiphemū: menexenū. Ferūtur eius & alij triginta duo. sed sui non sunt.

Simmias Thebanus.

Simmias
theban⁹.

Immias thebanus fuit: & huius feruntur dialogi. xxiiij. vno codice inclusi: de sapientia: de ratiocinatione: de musica: de versibus: de fortitudine: de philosophia: de varietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimine: de decoro: quid eligendum: quid ue fugiendū sit: de amico: de sciētia: de anima: de beneuiuendo: de possibili: de pecuniis: de vita qd sit honestum: de diligentia: de amore.

Cebes Thebanus.

Cebes
theban⁹.

Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris qui inscribūtur pinax. Septima: phrynicius.

Menedæmus.

Menedæ
mus.

Menedæmus phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidarū filius fuit viri sane nobilis. sed Architecti ac pauperis. Alij tabernaculoꝝ sūtorem fuisse tradūt. & vtraq; didicisse menedæmū. Quo circa cū decretū quoddam reprehensum ab alexinio quodam quod scilicet nō cōueniret sapienti. neq; tabernaculū. neq; decretū scribere. Missus autem ab Eretrienſibus in megara præsidio futurus cōtendit ad Platonem in academiā inq; illius rētia nō inuitus incidit deseruitq; militiam. Cæterū asclipiade phaliasio ad se illū pertrahente megaris apud Stilponē fuit. eiusq; ambo auditores fuere: inde nauigātes Eliedem anchypilo & moscho phædonis discipulis congressi sunt atq; hætenus vt supra cū de Phedone loqueremur dictū est: heliaci appellabantur. Postmodū vero ab eius patria de quo nūc sermo est eretrici vocati sunt: Constat menedæmū honestate: ac gravitate fuisse celebrem: qua ex re cratem quoq; sic in illū locatum: phaliasiūq; asclipiadem taurūq; eretrium. Timon item elato supercilio cum dūcturus assurgeret fuisse illū notat. Adeo autē ea gravitate insignis fuit vt cū eurylochus cassanæreus ab antigono accersiret vna cū cleipide ciziceno: adulescente abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus

Menedæ
mus mili
tiā linq̃ns
fit plato
nis audi
tor.

persentiat. Erat. n. summæ & in obiurgando grauitatis: atq; p̄cipue
auctoritatis. Deniq; cū adolescens in illū motu temerario ferretur:
dixit. quidem nihil: cæterū sumpta festuca pingebat in pauimento
traiecti figuram: dū interim spectātibus omnibus adulescēs insigni
contumelia notari se intelligens abcessit. Hierocles in piræo sub
amphiarao illū obtūdebat: & cū plurima de etretriæ loqueretur exci-
dio: nihil aliud locutus est: sed solū mō rogauit ad quid eū Anti-
gonus traiecit. Audacter exulātī adultero ignoras inquit nō modo
bralicæ succum inesse iucundū: sed & raphano: clamātī adulescen-
tulo & vociferātī vide inquit an aliquid retro dū nescis habes. Cō-
sultanti antigono an luxuriosum adiret conuiuīū: hoc illi solū renū-
ciari iussit. Memento regis te esse filiū fatuo quodā sibi minime ne-
cessariū dicēte interrogauit an villā haberet: & cū ille multa se hīc
p̄dia dixisset: perge inqt & illorū curā gere: ne & ille negligēter cu-
rādo perdere cōtigat: & amittere simplicē vrbānitātē Scisitatī qdā
an vxor esset ducēda sapienti: nū ego inqt tibi sapiēs videor: Et cū
annuisset ille: at ego ait duxi. Dicēte quodā cōplura eē bona: p̄cōta-
ri illos: numerū p̄git & an putet plura eē q̄ cētū. Sēpius dolebat q̄
luxuriosa cōuiuia: magnificūq; apparatū negret afferre: vocatus ve-
ro semel ad cœnā intusq; lautissimis cibis diuītē mensam nihil lo-
cutus est: sed tacitus eā luxuriā coarguit dū solas oleas in cibū sum-
psit: huius deniq; seueritatis causa parū abfuit quin in Cypro apud
Nicareontē periclitaretur cū asclepiade socio: nā cū eos rex ad mē-
struā celebritatē euocasset: sicut & philosophos cæteros. Menedæ-
mū dixisse ferūt. Si quidē honesta ē huiusmodi viroz cōgregatio
quotidie sunt festa celebrāda: sin alias supflue qnoq; mō celebratur.
Ad hæc tyrānus cū ita occurrisset: hāc diē habere se celebrēt nego-
ciis omīis philosophis cōcredi liceret: ille Seuerius adhuc in sen-
tētia persistit: ostēdēs ex sacrificio oportere oē tēpus: philosophos
audire. Quid plura nisi a tibicine admoniti: ac melo musico cōuen-
ti fuissent: forsitā perissent. Vñ cū in nauī iacterētur fluctib⁹ Asclepi-
adē dixisse ferūt. Tibicinis peritā modulationem se ipsos seruasse.
Menedæmi vero cōfidetiā pdidit. Erat aut vt ferē & simplici in-
docēdo apparatu: neq; in schola vllū circa illū vt fieri solet ordinē
vidisses. Nō subsellia erāt p̄ gyrū disposita: nō aliud q̄ppia: sed vt
singulis aut sedere: aut stare: aut ambulare libitū erat in eū cōtinuo
trāsibat habitū. Alias tñ gloriæ auidū ignominieq; notari metuētē
fuisse tradunt. Adeo vt cum prius architecto suā ipse atq; asclepi-
ades nauaret operā: & ille sup tecta luctū ferre cernere nudus: is si
quē aspiceret p̄terereūt occultare. Postea vero quā ad rēp. acces-
sit: ita erat anxius atq; sollicit⁹: vt cū aliqui thura poneret. extra tur-

tribulū miserit. Circūsteterat illū crates aliquñ: q̄ ciuilia negocia su-
bisset probro illi dabat. Tū ille quibusdā p̄cepit: vt ductū carceri in-
cluderēt. Ille nihilominus p̄tereūtē obseruabat: respiciēs q̄ agamē-
nonū & hegesipolum vocabat: erat autē clam: & in sup̄stitionē pro-
nior. Deniq̄ māducauerat aliquādo per ignorantia in taberna me-
ritoria pietas carnes cū asclepiade: id cū animaduertisset nausea
palloribusq̄ turbabatur: donec illū asclepiades seuerius obiurgans
nō carnes diceret eiusce mutationis causam eē: sed p̄sumptā de illis
fatuā opinionē alias magnanimus fuit vir & plane liberalis. Corpo-
ris in eo iā senis habitus & status durabat q̄ erat in iuvene: athletæ
instar firmus validus atq̄ adustus. Spēs ei pinguis & attrita fuit me-
dio haftenus cernitur. Est. n. veluti ex industria ita sculpta vt cūctā
fere nuditatē corporis preferat. Erat p̄terea in suscipiendis amicis
omni officio deditus: & q̄a parū salubris erat eretria cōiuiua sepe in-
ter poetas musicosq̄ celebrabat: Amabat aratū & Lycophoenē Tra-
gicū poetā: Antagorāq̄ Rhodiū: sed maxime omnium studebat Ho-
mero. Deinde etiā Lyricis: deinceps Sophocli: atq̄ achæo inter Sa-
tyros veluti secundas partes: æschilo autē primas semper dabat. Vin-
de & aduersus eos qui cōtra in rep. sentirēt: ita ferebatur: capitur er-
go & ab infirmis celeri: aquilāq̄ breui testudo vincit. Hec autē achæi
sunt ex omphale Satyrica: peccāt igitur q̄ illū nihil p̄ter Euripidis
medeā legisse dicūt: quā inter sicyoniū neophronis poemata legūt.
Magistros Platonē & Xenocratē: p̄tereaq̄ paræbatē cyrenaicū as-
pernabatur. Stilponē solū admirabatur: de quo dū aliquñ interroga-
retur nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi ingeniū variū & calli-
dū atq̄ in cōponēdo ita orationē accōmo dabat: vt neq̄ quo vellet
emergere p̄spiceretur: atq̄ ideo illi difficile occurreretur. Versabat
oia infinitāq̄ orōnis copiā fundebat: Accerrimus itē in cōtētioni-
bos erat: vt in successiōibus tradit antisthenes: atq̄ huiusmodi ro-
gatiūculis cōpellare solebat. Alterū quā alterū est alterū: ita sane al-
terū est autē p̄desse: q̄ bonū: cōcedebatur: nō igitur p̄desse bonū est.
Tollebat & proloquia negātia: affirmantia vero ponebat simplicia.
Ex his maxime p̄bās quę simplicia nō sunt: auferebat ea & cōiūcta
& cōplexa dicēs. Scribit Heraclides decretis quidē eū fuisse Plato-
nicū: dialecticē autē eū fuisse aspernatū. Deniq̄ liscitanti se alexino
an adhuc patrē cedere desisset. atq̄ illū dixisse: neq̄ cecidi: neq̄ des-
si: addente illo oportere ambiguitatē solui: ita vel nō dicendo: ri-
diculū inquit est vestras leges. sequi cum liceat in portis reluctari &
cōtra ascendere. Cū Bion diu vos studiose ac diligēter insectaretur
mortuos illū iugulare dixit. Alio rursus dicente maximū esse bonū

Quib' stu-
diis ver-
sabat me-
medemus

omnibus quæ quisq; cupiat frui: multo inquit malus est ea solū quæ deceat cupere. Refert antigonus carystius eū nihil scripsisse neq; cōposuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionibus inquit ita pugnax erat: vt nō prius discederet: q̄ in eius oculis ardētis spiritus indicia dephēderētur. Verū. n. cū in verbis esset huiusmodi factis tñ erat placidissimus. Deniq; cū alexino plurimū illuderet & obiurgaret grauitē: fouit tñ illū beneficiis. Nā ipsius cōiugē ex delphis calcidē vsq; deduxit itineris furta latrociniaq; metuentē: amicicias pie sancteq; tuebatur: vt ex ea quæ illi cū asclepiade fuit cōiūctiōne constat: quæ p̄fecto adeo insignis erat: vt nihil a pyladis distaret beniuolētia. Verū maior natu erat asclepiades ita vt poeta ipse: menedemū histrio diceretur. Fertur archepolis tria milia illis dedisse: & cū orta esset amica cōtentio quis secūdo loco acciperet: neutrū accepisse. Vxores quoq; ambos duxisse fama est menedemū matrē: Asclepiadem filiā: & cū defuncta esset vxor asclepiadis: menedemū cepisse cōiugē: illūq; qd̄ reipu. præesset aliā duxisse nobilē & locupletē: nihilominus qm̄ cōmunis eis erat domus rei familiaris administrationē priori vxori permisisse. Igitur asclepiades ante illū vitā excessit eretrix iam longæuus: cū vna diu memorabili beniuolentia suauitate vixissent. Fertur post aliquantū tēporis cū asclepiadis amasius ad cōuiuīū venisset: arcerentq; illū ianuis adulescētes: menedemū iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades etiā sepultus ei ianuas aperit. erant aut̄ qui ambos fouerent Hipponicus macedo & agator lamieus. Ex his alter vtriq; triginta minas largitus: hipponicus vero menedemo duo milia drachmarū in filiarū dotem. Duxerat aut̄ vt ait Heraclides ex Oropia vxores tris. Porro conuiuia in hūc modū faciebat: prius ipse cū duobus aut tribus prandebat dū dies in vesperā vergeret. Tum vero vocabat quispiam eos qui aduenerant & ipsos iam cōenatos. Itaq; si qui citius venissent: percontabantur exeuntes quid esset appositū: ac recens id esset nec ne: & si qdem vel olusculū vel falsiusculum quippiam audissent: recedebant: Sin vero carnes: ingrediebātur. Lectulis æstate psiathos. hyeme vt cum pelles superponebant. Porro puluinar sibi asserri oportebat: poculū quod circū agebatur cotula maius non erat. Bellaria illis fabæ ac lupini: Interdū vero & pyra vel mala punica & huiusmodi cū matura tñ præcocia sepe & carica. Ea omnia memorat Lycophron in Satyra quā inscripsit menedemū: philosophi cōscribens laudes: quorum quædam huiusmodi quoq; sunt.

Circundatur paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuio sic est ipsis

Modesta studiosis tragæma sermo audiendi.

Menedæ
mi & As-
clepiadis
amicitia.
Menedæ
m^o did^o
histrio:
asclepia-
des poe-
ta.

Oropia
mene.
vxor.

LIBER

Mene. e.
pfa ad de
metrium

Mene.
mors

Primo igitur cōtēptui haberi cæpit: canisq; ab eretriēsis ac deli-
rus appellari. Post modū vero in sūma admiratiōe oīum fuit. adeo
vt ciuitatis quoq; gubernacula sibi traderent: legatiōibusc; crebris
et Ptolēmēū & lysimachū: prætereaq; ad demetriū functi vbiq; ho-
noratus est: Cūq; illi ciuitas ducenta quotānis talenta persolueret
quinq;ginta remisit: apud quē accusatus quod q̄si traderet Ptolē-
meo ciuitatē se per epistolā purgauit cui⁹ hoc initiū est. Menedem⁹
demetriū regi salutē. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata per
eam illū admonet cauere vnū ex his qui sibi essent infensit delchy-
lum nomine: Cōstat illū ad demetriū pro oropo grauissime legatio-
ne functū: vt Euphantus quoq; in historiis meminit. Erat eius im-
primis studiosus antigonus: seq; ipsius discipulū esse predicabat: &
cū barbaros fudisset circa lysimachū decretū ei scripsit simplex at-
q; ab Assentatiōe alienū. cuius initiū est. Duces & cōsili primores di-
xerunt quoniā Antigonus Rex prælio domitis barbaris aduenit in
Eliā: eiq; prospere cūcta succedūt visum est senatui ac plebi. Horū
igī gratia & præterea propter summā cū illo amicitia qd illi ciuitatē
proderet suspectus habitus insimulante se aristodemo clā exiit atq;
oropi moratus est in amphiarai fano: Ibi cū perissent aurei calices
vt hermippus ait. Cōmuni boetiorū decreto loco migrare iussus est
Inde profectus mærens & patriā clanculo ingressus vxorē ac filias
sumens se ad antigonū contulit ibiq; vitā mœrore terminauit. Re-
fert heraclides his omnino cōtraria: Nā illū senat⁹ principē eretriā
a tyrannis sepe liberaſſe: demetrii virib⁹ fretū. Nō igitur antigono
prodidisse ciuitatē sed falsam subisse calūniā. Profectūq; ad anti-
gonū cū vt patriā e seruitute eriperet illū inducere non posset septē
dies totos cibos abstinuisse atq; ex ai dolore vita excessisse Similia
huic & antigonus carissius refert Soli aut perſeo inexorabile idixit
bellū. Haud. n. obscurū erat antigonū cū menedemi grā eretriēſib⁹
rēpu. voluisset restituere ab eo fuisse phibitū. Quo circa in cōuiuio
menedemus in illū acriter inuect⁹ inter cetera sic ait Atqui iste qdē
philosoph⁹ ē: sed vir oīum q sunt aut fuerūt vel futuri sūt pfecto ne-
q̄ssim⁹. Morī at vt eraclides septuagesimū & q̄rtū agēs gratis anū.

In eius autem laudem nos quoq; ita scripsimus.
Audita menedeme tua mihi mors vt sponte
Mortuus es in septem diebus nihil edens.
Operatus opus post heretricum tamen mollem.
Pusillanimitas properauit profecto.
Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Transeundum autem est
ad platonem qui incæpit academiā: & ad eos qui ab ipso sunt quot
fuerunt eloquentes

LAERTII DIOGENIS DE VITIS PHILOSOPHO-
RVM LIBER TERTIVS INCIPIT.

Plato.

Lato aristone patre & matre perictionia : siue po-
tona Atheniensis natus est. Mater a Solone ge-
nus duxit : Solonis qppe frater dropides critia
genuit, cuius filius calæschr⁹ critiæ qui vn⁹ fuit
ex triginta : glauconisq; pater extitit : ab eo char-
mides & perictione geniti sunt : atq; ex ea & Arist-
stone plato sextus a Solone nascitur. Porro solō
ad neleū & neptunū genus refert : Aristonē quoq; patrem a Codro
melanthi filio originē ducere tradūt : qui a neptuno itidē sanguinē
trahere trasilo teste memorātur. Enimvero speusippus in libro qui
platonis de coena inscribitur : & celarchus in laudatione platonis &
anaxides in secundo de philosophis libro asserunt athenis celebre
esse aristonē perictione cū esset speciosissima cōgredi conatū esse.
Verū fuisse illius conatus irritos vidisseq; in somnis apollinē : atq;
ab eo visum mūdā a iugali copula quoad pateret vxorē seruasse.
Nascitur autē plato : vt Apollodorus testatur in chronicis : octoge-
sima octaua olympiade thargilonis septima : qua. s. die natū apollī-
nem deliū autumant. Moritur aut vt Hermippus tradit : primo an-
no cētesimæ octauæ olympiadis in nuptiis discubens : octogesimū
& primū ætatis agens annū Neanthes octoginta quattuor annorū
defecisse scribit. Est igitur Isocrate minor natu annis sex : Ille qppe
sub Lysimacho : plato sub amynio ē ortus : quo & pericles diē obiit.
Erat aut pago collyteus vt refert antileo in secūdo de tēporibus :
natus est scdm quosdā in ægina in phidiadis domo eius qui thale-
tis filius fuit : vt fauorinus ait in oimoda historia patre ipsius cū cē-
teris misso vt agrū sortiret. Athenasq; reuerso qñ a lacedæmoniis
qui æginē sibus opē tulerāt expulsi sunt : ludos quoq; magnificos
athenis adhibuit dione sumptus suppeditate : vt ait athenodorus
in octauo deābulationū libro. Fratres habuit adimathū & glauco-
nem : sororeq; potonā : de qua speusippus nascit^r : litterasq; apud dio-
nysum didicit : cuius & in anterastris meminit : Exercitatusq; est apd
aristonē argiū palæstritam : a quo & plato p egregio corporis habi-
tu cognominat⁹ ē. Cū prius Ariscodes ex aui noīe vocatus esset vt
in successionib⁹ tradit Alexāder. Sūt qui ob orationis vbertatē &
mitā latitudinē sic appellatū putēt : siue q; ampla fuerit frōte vt ne-
ātes scribit. Nec desunt q; i isthmo palæstra se exercuisse velint : sicut
& dicæarch⁹ i primo de vitis : picturę quoq; fuisse studiosum ac po-
emata scripsisse primo qdē dithryābos : deīde melos & tragœdias.

Plato pi-
ctonē fi-
li⁹ siue vt
alii dicūt
perictiō :

Quando
natus est
Plato.

Socratis
sōnū de
platone.

Plato suū
poema
igni cō-
sumit.

Acade-
miā qd sit
& vnde
originē
habuit.
Ecade-
mia prius
deinde a
cademiā

Vox illi gracilis fuit vt ait timothe⁹ Atheniēsis i libro de vitis. Fer-
tur & socrates vidisse per somniū oleris pallū sibi i gremio plumef-
cere: q cōtinuo exortis pēnis expansis alis in altū aduolās suauissi-
mos cātus ediderit postridie cū plato sibi a pfe cōmendat⁹ eēt hūc
cygnū quē viderat dixisse, Philosophari coeperat prinitus i acade-
mia, inde se in ortū qui iuxta colonū est cōtulit: vt Alexāder in suc-
cessionibus scripsit heraclitū adducens testē. Demū cū tragicū cer-
tamen esset initurus ante dionysiacū theatrum audito socrate igni
poemata exussit dicēs: Hic vulcane Plato tua indiget ope, hic annū
vicefimū ætatis agens socratē audiuit. Illo decedente cratilo hera-
cliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuētī autē ac-
cōmodauit. Deinde cū esset annoꝝ duo de triginta vt ait hermo-
dorus megara se ad euclidē cū aliis socraticis cōtulit. Hic cyrenē p-
fectus theodorū mathematicū audiuit: atq; inde in italiā ad pytha-
goreos philolau atq; eurytū cōcessit: Ab his se in ægyptū ad pphē-
tas sacerdotesq; recepit: quo & euripidē aiunt vna secū pfectū esse:
atq; ibi morbo cōprehēsum a sacerdotibus marina curatione fuisse
absolutū: q̄ ex re postmodū dixerit inundat mare cuncta virorum
mala. Sed iuxta homerū ægyptios mortales oēs medicos esse. De-
creuerat Plato magis etiā cōgredi: verū propter aliā bella proposi-
to desisit. Regressus vero Athenas in academiā cōmorabatur. Est
autē loc⁹ i suburbano nemorosus: a quodā heroe academo noīe sic
appellatus: sicut & eupolis i astrateutis memorat dicēs vmbrosis in
cursib⁹ academi dei. Sed & timō in platonē loquēs p̄cipē illū fuis-
se asserit: & suauitate orōnis & copia oīum q̄ academiā icolerēt flo-
rea rura. Antea. n. p e scribebat ecademiā philosophus i socrate ami-
co vtebat. Eni uero praxiphanes quādā cōscripsit inter eos habitā
de potis scholā: cū in rure platonis hospitio fruerēt i socrates. Ter
illū militasse Aristoxenus auctor ē primo in tanagrā: secūdo in co-
rithiū: tertio in delū vbi & victoria potitus sit: Miscuit heracliteoꝝ
pythagoreoꝝq; ac socraticoꝝ rōnes: atq; in his qdē quæ sensibus
subiacēt heracliti partes tuebat. Porro in his quæ ad intelligētiam
ptinēt pythagoræ acq̄escebat in reb⁹ aut ciuilib⁹ socratē suū maxi-
me amplectebat: atq; ita in vnū corpus triplicē philosophiæ cōpe-
git rōnē. Aiūt quidā ex qb⁹ satyrus ē dyoni illū scripsisse in siciliā
vti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao cēū minis. Erat
.n. satis abūdans pecuniis acceptis a dionysio plusq̄ octoginta talē-
tis. Sicut. n. honetor scribit in libro cuius est titulus: an pecuniosum
oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus cu-
ius & plurima compilauit: vt Alcimus in eis libris quos ad amyn-
tam scripsit quattuor numero meminit. Eoꝝ in p̄mo ita loquit.

Constat autē & Platonē cōplura sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciendū est. sensibile asserit Plato qđ aut in qualitate aut in quātitate nūq̃ persistat: sed diffuat semp atq; imutetur. Veluti si numerū ex q̃bulibet tuleris. Ea neq; æqualia neq; aliqua neq; q̃ta neq; qualia erūt. Porro ista sunt quoz semp generatio est nūq̃ vero substantia. Intelligibile illud cui nihil vel accidit vel decedit. Hoc autē sempiternoz natura est: quā similē atq; eandē semp esse contingit. Atq; epicharmus de sensibilibus atq; intelligibilibus in hāc sententiā expresse loquī. addidit p̃terea alimus. Aut autē & ista sapiētes animā alia quidē sentire per corpus puta vidēdo atq; audiēdo. alia vero ipsam p se ipsam aiaduertere nullo corporis officio vtētē. Quo circa eoz quę sunt alia sensibus p̃cipi. alia intelligētię rōne cōp̃ræhēdi. Eoz gratia Plato quoq; oportere dicebat eos q̃ cuperēt. rerū initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas vocat secūdū se ipsas distribuere: puta similitudinē & monadem & multitudinē atq; magnitudinē statūq; & motū: Secundo ipsum per se ipsum honestū ac bonū atq; iustū atq; huiusmodi cētera subiucere: Tertio conspiciere quæq; sunt adinuicē ideæ: puta scientiā aut magnitudinē siue dominationē simul: & illud cogitare: ea q̃ sunt apud nos ex illoz participatione eis æqui uoca fieri. Exēpli cā iusta esse quæq; iusto cōmunicāt: honesta quę honesto. Est autē vnaquęq; spēs æterna ac p̃terea intelligētia omni p̃turbatōe vacua. Quocirca & ideas in natura velut exēplaria dixit subsistere. Alia his esse similia quæq; maxima ad istarū similitudinē cōsistēt: Epicharmus igitur de bono atq; ideis ita differit. Ergo ne tibi arū cātus res aliqua est. Ita sane hō: igit ipse cantus est: nihil minus age videamus. Tibicē aliq; hō ne tibi videt nec ne: hō p̃fecto. Nōne igit idē tibi ṽr de bono: aliud esse bonū aliud rem: si quidē scđm seipsum quisq; illud didicerit iā bonus efficitur: quēadmodū qui tibarū cantū didicerit tibicē: qui saltare saltator: qui cōplecti cōplexor merito dicit: atq; in hūc modū de cæteris q̃ ea didicerit: non ars ipsa sed artifex vocatur. Plato in opinione de ideis ait. Siquidē est memoria ideas in his q̃ sunt existere. q̃ memoria quietā cuiusq; rei ac manētis sit. Manere autē p̃ter ideas n. hil quo. n. inquit mō seruaretur animātes nisi & ideā attigissent: & p̃terea naturalē mētē accepissent. Meminerūt aut similitudinis & p̃buli cuiusmodi illis est optime callentes: q̃ sit animalibus oībus insita similitudinis intelligentia. Quocirca & quę sunt eiusdē generis sentiūt. Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapientia nō in vno tātū consistit. sed quę viuūt omnia notionē quoq; habent: & n. gallina si aduertere volueris: nō parit viuētes pullos: sed oua prius incubat & calorē animat. Hęc aut sapiētia yt sese habet natura nouit sola. Ab

Ideę Platonis.

ea quippe eruditur: ac rursus nihil pfecto mirū si ita loquat: & placere eas sibi & mutuo foueri ac videri p̄clara. Nā & canis cani videt esse pulcherrimū: & boui bos: & asinus asino susq; item sui videtur venustate p̄stare. Ista & huiusmodi quattuor libris cōpingit Alcim⁹ admonens quantū emolumētū Plato ex epicharmo sibi cō. ciuerit. Quod aut neq; Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex his conicere licet quæ prælugiēs ac veluti diuinas forte imitatoreū sui sic fere locutus est: vt autē ego puto: imo pro cōperto habeo mearum adhuc erit memoriā rerum meorūq; sermonū. eisq; quispiam acceptis meo soluto quo nūc constāt coloreq; adiecto purpurā venustare verborū cōponet: inuictusq; ipse alios facile superabit. Videtur Plato sophronis quoq; mimographi libros antea neglectos primus Athenas inuexisse gestūq; ex eis acquisisse: quos item sub eius capite fuisse repertos. Ter autē nauigauit in siciliā primo quidē vt insulā crateresq; videret: quo & tēpore Dionysius heremocratis filius tyrā⁹ impulsit vt secū loqueretur: vbi cū ille de tyrannide dīssereret dicēs non id p̄stare: qd sibi soli esset vtile: n: si virtute & excelleret: offensum tyrannū atq; iratū dixisse aiunt. Verba tua ociosorū senū sunt: & ille & tua inquit tyrānidem sapiunt. Ad hæc indignatū tyrannū primo quidē necare illū voluisse: deinde vero a dione & aristomene exorātū id minime fecisse: verū pollidi Lacedæmonio qui per id tēporis legatus ad se venerat eū tradidisse vt venūdaretur. Eum ille in æginā adductū vendidit. Quo tēpore charmader charmadrīdis filius eū mortis reum esse accusauit: iuxta promulgatā. n. apud eos legem capitale erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atq; ipse eam legem tulerat vt fauorinus memorat in omnimoda historia: Cæterum cū a quodā fuisse allegatum disciplinæ gratia philosophum eo ascendisse: absolutum dimiserunt. Asserūt pleriq; illū & in cōcione adductum: vbi cū obseruaretur nihil penitus locutum fuisse: prompto quidē animo quicquid cōtingeret excipere paratū. Illos eum minime quidem occidendū sed solū modo vēdendū captiuorū more decreuisse. Aderat forte anniceris cyrenæicus. Is eū viginti minis siue vt alii volūt triginta redemit: remisitq; Athenas ad amicos. Illi exemplo pecuniā anniceridi restituendā curauerūt. Sed hanc ille omnino accipere noluit: asserens non eos solos dignos esse quibus Plato curæ esset. Alij dionē eam misisse pecuniā dicunt: illūq; eam nulla ratione admisisse. Sed hoc: vltimū quoq; in academia sibi comparasse: pollidem vero a chabria superatū: & post modum in elice fuisse submersum. fama est dæmonio sibi nunciatē ista illū philosophi gratia perpeti: vt fauorinus in primo commentariorum meminit: non tamen quieuit Dionysius: verum cū didi-

Dionysi⁹
in plato=
nē anima
tus.
Plato vē
ditur.

Emisit plato:
athensius
misit
pecuniā
empori
remisit.

esset quæ illi contigissent: scripsit platonī orans ne in se maledicta
 intorqueret: Ad quē ille scripsit: non sibi tantū superesse oeiū vt dio
 ny si j meminisset. Secūdo prouectus est ad iuniore dionysiū postu
 lans terrā atq; homines: qui iuxta constitutā ab eo rēpub. viuerent.
 Id ille q̄q; pollicitus implere detraxit: nec abfuit secūdū quosdā
 suspitio illū magno sui periculo dion & theoræ persuadere tētas
 se: illorūq; erexisse an mos ad liberandā insulam. Quo tēpore Archy
 tas Pythagoreus scripta ad dionysium epistola purgauit illū a suspi
 tione: atq; ereptū Athenas remisit. Est autē epistola huiusmodi: Ar
 chy tas dionysio salutem. Misimus oēs platonis necessarij Lam scū
 & Photidam virū illū abs te recepturi iurē antiquæ nostre amicitie.
 Recte igitur feceris si memineris quanto a nobis studio efлагitasti
 platonis ad te aduentum: nos autē illū venire hortaremur: facturū
 te spondentes omnia: illūq; libere accedere & abire permissū um.
 Memor esto igitur quanti illius aduentum feceris: vtq; illo in tem
 pore plus cæteris amaueris. q; si qua orta si multas est humanius te
 agere conuenit: illūq; nobis restituere illæ sum. Hæc. n. faciens iusta
 tiam coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dionem reconci
 liaturus dionysio: sed cū id optinere nequiuisset iſecto negotio ad
 patriam rediit. Vbi ad tempu accedere quid ē noluit: quīs maxime
 ciuiſis esset: vt ex his constat quē scripsit. Ratio autē cur abstinerit
 a publicis negotiis illa imprimis fuit: qđ plebs alius senioribus assue
 fecerat. Refert pamphila in. xxv. cōmētarij arcadas ac Thebanos
 condita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illum vt eā rēpub. in
 strueret: quos cū ille didicisset æqualitatē sectari nolle: pfectū non
 esse. Fertur & chabriā ducem reū mortis secutus cū id ciuiū nemo
 tentare voluisset: quando & arcem cū chabria ascendenti crobylus
 lycophanta conuiciatus dixit alteri opē laturus accedis: quasi vero
 nescias & tibi deberi socratis venenū. Ad quem ille: & quando pro
 patria militabā pericula pertulit: & modo amici gratia ne desim of
 ficio per libēter me periculis expono. Primus hic vt Fauorinus ait
 in octauo oimodæ historiæ dialogos introduxit: primusq; inquisi
 tionis modū p resolutionē leodātī thasio induxit: & primus in phi
 losophia noiauit antipodas & elemētū & dialecticā & poemata & p
 longū in numero. Extremiorūq; planā superficiē ac dei puidentiā.
 Primusq; philosophorū orationi Lysiae cephalī filij cōtradixit ipsā
 ad verbū exponēs in phædro: primusq; gramaticæ vim speculat^r ē
 Cūq; primus oibus fere q ante se fuerāt contradixerit: q̄ri solet: cur
 democriti mentionē nō fecerit. Refert anthes cyzicenus nūc cū in
 olympia aliquādo descendisset græcorū in se omniū ora cōuertisse
 quo ēt tpe dioni cōgressum aduersus Dionysiū bellare instituenti:.

Plato ite
 rū libera

Mithri-
dates
rhodoba-
ti filius.

Porro in primo commentariorum: fauorini fertur: Mithridatem perfarū regem platonis statuā in academia locasse ita inscriptā. Mithridates rhodobati filius perles musis imaginē platoni dicauit si lanionis opus. Tradit heraclides iuuenē platone adeo fuisse verecūdum: adeo cōpositū vt nunq̄ ridere nisi modice deprehēsus sit. Cū tñ esset eiusmodi. ne sic quidē comitorū cōiucia effugit. Theopōpus deniq; in autochare sic ait. Vnū. n. est nullū: duo aut vix vnū est vt ait Plato. Anaxādrides quoq; in theseo: q̄do stulticias vorabat si cut plato: sed timon ita illū agit quoad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tēpestiua venis. vt ego ambigens supra infraq; deambulans: velut plato sapiens nihil inueni: cruraq; defatigator. & in ancilione. Dicis de qbus nescis æq; ac plato currens noscesq; Lytrū atq; cepe. Amphis amphicrati atqui bonū quodcunq; tandē est quo tu fruiturus es. huius cā min⁹ nouerequidē mi domine q̄ illud platonis bonū. Attēde ergo endeximide q̄ sane Plato nihil nostri nisi moerere tñ velut cochlea elato seuerē supercilio. Cratinus in pseudypobolimeo. hō es cōstat: & habes animā iuxta platonē. ignoro equidē: habere tñ arbitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidē meū mortale siccū ē: immortale. vero ad aerē extulit hęc non platonis scola: Idē in parasito: & cū platone seorsum delirat. Ir ridet eū & anaxilas in botrillione & circe & diuitibus. Aristippus autē in quarto de antiquis delitiis asserit eū adolescentē quendā altērem nomine. eū quo & astrologiæ vocauerit: amasse dionem etiam quē prædiximus: alii phedrū quoq; adamasse referunt amorisq; illius indicio esse epigrāmata in illos ab ipso vt ait cōposita inspiciā. O vtinam cælum fierem dum sydera cernis.

Stella mea: vt multo lumine te aspicerem.

Iam dudum sydus lucebas viuentibus matutinum.

Item aliud:

Nunc hesperus fulges vita functus mortuis.

Item aliud:

Iam dudum viuus fulgebas lucifer. at nunc

Defunctus lucēs hesperus exanimis.

In dionē vero lachrymas quidē hecubæ atq; iliadibus mulieribus: fata dudū genitis debere: at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustulere spes: iaces ecce in patria speciosa carissim⁹ ciuibus. O meū in te animum qui excitasti dion: hoc illius tumulo inscriptum: syraculis tradunt Alexim insuper amasse: fertur & phædrum vt prædictum est: Inq; illos itidem eius constare epigrāma. Nunc quoniam nihil est quoquo se verterit omnis.

Solum q; pulcher visus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras: flereq; cogis.

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archeanassa quoq; colophonia vsum esse. quā ex eius constat epigrammate fuisse meret ricem.

Archeanassa iacet meretrix colophonis in ore.

Illius ægrote sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica vagantes:

In tam crudelem lumina ferre rogam.

Agathonem itidem venustæ formæ mulierem & in eam quoq; lasciuia illius feruntur epigrammata.

Suauia dans agathoni animam ipse in labra tenebam:

Ægra at enim properans tam q̄ abitura fuit.

Malo ego te ferio: cape si sum gratus amator.

Et me participem virginittatis habe.

Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formæ q̄ breue tempus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur vnus.

Annue Xantippe linqvit vtrunq; decor.

Aut & illud in eretrienſes sagina cōphēſos epigrāma ipsi? eē.

Eubeæ nunc gens: sed eramus crethria fusi.

Condimur a nostri nos regione procul.

Alique nonnulla.

Pieridas cypris cyprum ve corossia amorem

Concelebrat vobis: ast ego cinctus erō.

Ad venerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.

A liger heu nobis non volat iste puer.

Deposuit laqueos: aurum vir nactus: at aurum.

Non nactus laqueis tristia colla ligat.

At vero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirandū: si

Dionysius corinthis: sed si Plato esset in sicilia. Videtur & Xenophō

haud quāq; grata & amica in illū fuisse volūtate: deniq; veluti con-

tentionis studio similia scripsere Symposiū Socratis defensionem.

cōmentaria moralia: Ad hæc ille de repu. hic Cyri scripsit in fantiā:

quā in suis legibus plato fictā dixit: neq; n. eiusmodi fuisse Cyrum.

Tū ambo cū Socratē semp habeāt in ore: nusq; reperies sui inuicem

fecisse mētionē. Semel tm xenophon Platonis meminit in tertio cō

mētarioꝝ. Fertur & Antisthenes cū eoz quæ scripserat qdā recitare

vellet orasse illū vt adesset recitātī. Et cū rogātī cuiusmodi id esset

libri eius titulū explicuisset de eo. s. quod nō sit cōtradice. Tu erā

go inquit de hoc ipso quō scribis: & cū doceret cōtra suam venire

sententiam: scripsit aduersus platonē dialogū sathonem illū inscri-

xenophō
platonī
infestus.
Vide Va-
leriū ma-
ximū in
cap. de
modera-
tiōe ani-
mi.

bens. Ex eo iam alienis animis in se inuicē fuere. Aiunt socratem cū platonis Lyfidē audisset recitari prohi di immortales dixisse: q̄ multa de me mentitur adoleseens. Scripsit quippe non pauca vir ille quæ socrates nō dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud obscura similtas. Deniq; in libro de anima illum insimulat: Cur abfuerit moriēti socrati: cū in egenia vicino. s. atticæ loco per id temporis moratus sit. Erat illi cū æschine quoq; vt fert socratis auditore cōtentio. eū qppe cū dionysio se facile insinuaret egēsq; rerū oium ad eū profectus esset: a platone despectū. atq; ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermones quos critonē fecit in carcere loquentē cū socrati cōsuleret fugam. Aeschinis fuisse tradit idomeneus: illi vero a platone tū huius odio tū gratia ipsius attributos. Sui vero nusq; librorū suoz. Plato mentionē fecisse deprehēditur præterq̄ in libro de immortalitate animoz & in socratis defensione: idq; tenuiter. Eniūero stili ipsius genus inter poema & psam orationē mediū ait. Aristoteles fluere. Hūc solū platoni asseuisse quodā loco fauorinus ait. Cū librum de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autem philippū opuntiū ipsius leges eatenus in cara trāscripsisse: huius & epinonida esse aiūt. Euphorion ac panættius initiū libroz de repu. sēpius inuentū inuersum atq; immutatū dixere. eā ipsius rēp. aristoxenus totā ferme in ptagorę cōtradictionib⁹ asserit scriptam phædrū primo illū scripsisse fama est. Habet qppe quæstio illa non nihil iuuenile. Porro dicearchus totū id scribēdi genus: vt graue ac molestū carpit. Platonē tradūt cū vidisset quendā aleis ludentem arguisse: & cū ille q̄ me in puis reprehēdis diceret respōdisse. At est cōsuetudo nō modica. Rogatus an ipsius monumēta sicuti superiorū futura essent: Primū inqt cōquirere oportet nomē. Tū plurima suppeditabunt. Ingresso aliquē xenochrati cēde inqt nūc puerū. Nā ipse q; iratus sim nequeo. Cuidā itē seruoz delinquētī iā inquit verberibus te cōcedissem nisi iratus essem. Cū equo incedisset cōtinuo descendit dicēs vereri ne equi ferocitate raperetur. Ebriis cōsulare solitus erat vt in spæculo studiose intuerētur: eiusmodi statim a fœditate discessuros. potare vsq; ad ebrietatē nusq; decere monebat præterq̄ in diebus festis indultoris vini dei. Sōnus itē immodicus illi displicebat. In legibus deniq; ait: Dormiens autē nemo vilius p̄cti est: veritatē auditu suauiorē oibus quę dicerētur. Alii vera loqui iucūdius oibus dixisse putant: sic autē & de veritate dixit in legib⁹ præclarū quiddam est veritas o hospes atq; durabile: Verū id persuadere non facile videtur. Optabat insuper memoriā sui vel in amicis vel in libris relinqui: locis & ipse utebatur plurimū. Moritur eo quo diximus modo tertio decimo philippi regis anno: & fauorinus

Platonis
modera-
tio.

in tertio cōmentariorum refert: a quo & increpitum fuisse illū theo-
pompus auctor est. Mironianus in similibus. ait philonē meminisse
proverbii de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusque
est in academia vbi plurimū tempus philosophatus fuerat. Vnde &
quæ ab eo fluxit secta academica est appellata. Corpus eius elatū ho-
norifice & ab his qui eo conuenerant cōditū. Eiusmodi fuit ipsius
testamentū: hæc legauit plato atq; disposuit hephæstiadeū fundum
cui ab aquilone vicina via est quæ ducit a tēplo cephisiadum: ab au-
stro heraclæum hephæstiadum: ab ortu solis archestratus phereari:
ab occasu philippus chalidenſis. Hunc autem nemini licitū sic aut
vendere aut cōmutare: sed sit adimanti filii. Enerſiadumq; fundū
quē emi a Calimacho cui ab aquilone vicinus est Eurymedon: Myr-
thinusius ab austro: ab ortu Eurimedon myrinusios: ab occasu ce-
phisius. Argenti minas tres: argenteam phialam appendētem drag-
mas centum sexagintaquinq; Cymbium ponderis dragmarū qua-
dragintaquinq; Anulū aureum: & inaurē aureum: vtraq; dragmas
quattuor: & tris obolos pendentia: Euclides Latomus mihi de-
bet minas tres. Dianam dimitto liberam: famulos relinquo tycho-
nem hyctam appollinidem & dionysium: supellectilem & vasa scrip-
pta quorum habet exemplar Demetrius. Nulli autem quicquam
debeo. Curatores erunt Sosibenes. Speusippus. Demetrius. He-
gias. Eurimedon. Callimachus atque Trasippus: hoc testamen-
ti ipsius exemplar. Sepulchrum eius compluribus illustre epigrama-
maribus.

Platonis
testamen-
tum.

Mortales cunctos excedens moribus æquis:
Diuus aristocles hoc iacet in tumulo:
Si sophiæ quisq; præconia magna secutus:
Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest

Et aliud.

Oculit hic corpus diuini terra platonis:
At superas sedes spiritus ipse tenet.
Aristone sati procul hunc diuina videntem:
Longe habitans seruat vir bonus atq; colit:

Et aliud.

Quid monumenta super volucrum regina volasti.
Tu mihi dic superum quam tueare domum:
Astra petens animæ sunt clara Platonis imago:
Progenitu in terra corpus at actis habet.

Est & nostrum.

En animas hominum quonam curasset apollo.
Lustrasset si non oppida græca plato.

Actis ter-
ra. i. attis-
ca.

LIBER

Corporibus medicans huic & epidaurius ægris.

Filius. vt sapiēs & animæq; plato.

Occidit vt titan epydaurioni atq; platonem:

Protulit: hunc animæ corporis hunc medicum.

Coniugia at separans petiit quam condidit urbem:

Inque solo magni ponitur inde iouis.

Platonis
discipuli

Mulieres
due virili
habitu v-
tētes pla-
tonē au-
dierunt.

Discipuli fuere Speusippus athenienſis: xenocrates chalcedonius
Aristoteles ſtagirites Philippus opūtiſ. Heſtiſ perinthius: dion
Syracuſanus. Amicus Heracleotes. Eraſtus & coriſcus ſcepsii. Ti-
molauſ cyzicenus: Eueon Lāſſacenus: Pithō: & Heraclides ænii:
Hippothales & calippus athenieſes: demetrius āphipolites: hera-
clides pōticus & cōplures alij: Cum hiſ & mulieres duæ Laſthenia
māinea & Axiotha philaſia. q̄ vt dicearchus auctor ē virili vteba-
tur veſte. Theophraſtū itē illius fuiſſe auditorē quidā referūt & hy-
peridē oratorē: chlamæleon & lycurgū ait polemo & demothe-
neſcribit ipſius fuiſſe ſtudioſā. Sabinuſ itē in eſtrātū thaliū in quar-
to de medicatione libro: & eſt id quidē oīno veriſimile. Verū enim
uero cū platonis primis ſtudioſa ſis: Idq; haud ſane iniuria philo-
ſophiq; ſūmi dogma peculiari quodā amore ac ſtudio præ cæteris
indagare pergaſ: operæ præciū exiſtimauit & ſermonū illuſ natu-
rā & dialogorū ordinē & perſuaſionis aut inductionis vim. p viri-
bus veluti p elemēta capitulaq; digerere: vti neq; de illius vita col-
legimus: dogmata quoq; ſiue decreta deſiderētur alias qppe iuxta
puerbiū noctuā athenas: ſi ea q̄ per ſpecies diſtribuitur enarrare cō-
miſerimus. Dialogoſ itaq; primū zenonē eleatē ſcripſiſſe ferūt. Ari-
ſtoteleſ in primo de poetiſ Alexamenū ſtyreū ſiue teiū ſicut & fa-
uorinuſ in cōmētariis tradit. Cæterū Plato meo quidē iudicio id
genuſ expoliuit eatenuſ rude atq; pſecit. Ita nō ſolū ornata & ex-
politā orōniſ: verū & ipſiuſ inuētiōniſ digniſſ. me ſibi primatū vē
dicat. Eſt autē dialoguſ ex interrogatione & reſpōſione cōpoſituſ de
eare quæ vel philoſophiā vel reipublicæ parteſ attingat: cū dicēti
& cōgrua expreſſione pſonarū quæ aſſūmūtur: accurataq; cōpoſiti-
one verborū. Dialectica eſt diſputādi art per quā aliqd aut p̄bam⁹
aut iprobamuſ ex interrogatione itidē: & reſpōſione diſſerētū. E-
niūero platonice orōniſ geminuſ ſtiluſ eſt vterq; ſūmuſ. Alter ex
hiſ inſtituit atq; ibuit appellat vφηγητικoſ .i. introductiuuſ: al-
ter in ingreſſo verſat. dicitur q. ιζητητικοſ. indignatiuſ ſcilicet
primuſ ille in duo diſtinguiſ genera: alterū in ſpeculatione con-
ſiſtit: alterū in actione. primū in naturale ac rōnale: ſecūduſ in mo-
rale ac ciuile diuidiſ. porro ſecūduſ ille æq; in duaſ ſpecieſ ſcindi-
tur: primā quæ exercēſ vocaturq; gymnāſtica ſecūda in certamini-

bus ē & agnostica dicit: gymnasticę itidē bipartita diuīso ē: altera velut icunabula exercitationis fouet: vocaturq; Maeutica: altera iā suis virib⁹ nitit tētātq; qd possit: & Pirastica dicitur. Agonistice itē est bipartita diuīctio: alia demōstrationi inferuit: & Endictica vocatur: alia vertit orationē & Anatreptica dicit: Nec sane nos fugit plerofq; platonis dialogos aliter ac nos distinguiere. Dicunt ex his alios dragmaticos: qd quali poema videātur imitari: Alios qd narrationi inferuiāt diegematicos: mixtos alios apellāt. Sed ea sane diuīctio dialogorū scēnæ q̄ philosophorū scolę videtur accōmodatior. Sūt ex his quidā physicā tuētes partē vt Tymæus: Logicē vt policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt q̄ moralē asserūt. vt apologia: critō: phædō: phedrus. symposiū: menexenus: eliptiphon: epistolę: philebus: hipparchus & antherastæ: ciuile respu. leges: minos. epinomis & antiatikus. Maeuticam astruūt alebiades duo: theages: lysis: laches: pirasticā: menō ion: carmides theætetus: endicticā ptagoras. Anatrepticā euthydemus: hippia duo. gorgias. De dialogo qd nā sit: & q̄ nā fiat eius differētiæ hactenus. Quoniam vero infinita cōtētio est aliis dicētib⁹ ipm dogmata inferre: aliis negātib⁹: age de his quocq; videamus. Dogmatistæ ppriū ē dogma asserre: sicut & legiseri leges instituerē. Porro dogmata siue decreta indifferēter vocant: & quæ opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur ppositio ē. Opinio aut suspicatio ipsa siue opinatio. Plato igit quæ pceperat ea exponit: q̄ vero sunt falsa coarguit. De rebus incertis assensione retinet: atq; de his quidem quæ ipse opinatur quattuor inducit psonas differētes socratē: timæū: adeniensem: hospitē: peregrinū Eleatē: Sūt aut pegrini nō vt quidā opinantur plato & parmenides: sed figmēta sine nomine sunt. Denique socratis atq; timeæi verba dū loquit decreta inferit plato: Qui mendacii coarguātur inducit thrasymachū calliclē: Polū gorgiā: ptagorā hippia. atq; euthydemū: & huiusmodi ceteros: at vero cū probationib⁹ & argumētis cōclusionibus locus est. plurimū vtitur inductione: eaq; nō vnica sed bipartita. Est. n. inductio oratio ex veris quibusdā simile sibiuerū pprie colligēs atq; inferēs: Eius sunt species duæ quæ ex cōtrario fit: & quæ ex cōsequēti. Quæ igit ex cōtrario fit eiulmodi ē: vt interrogāti circa oēm respōsionē cōtrariā inferatur: Vt exēpli causa pater meus vt alius est q̄ pater tuus aut idem. Si igit alius ē pater meus q̄ pater tuus: cū sit alius q̄ pater nō erit pater. Si idē est q̄ pater meus idē existēs q̄ pater meus: meus erit pater. & rursus si aīal homo ē lapis aut lignū erit: Nō est aut lapis aut lignū: Aīatus qppe est: & ex ipso mouet: aīal igitur est. Si aut aīal ē aīal uero & canis & bos erit & hō aīal & canis & bos. hac igitur inductio:

Gymnastica spēs
& agonistica & earū diuisiones.

Inductio
nis diffinitio:

LIBER

nis spē quæ per aduersationē fit: vbi rixæ locus est vtitur Plato nō
 ad asserendū dogma sed ad refellendū qđ fallum fuisset obiectum:
 Hic & alia ipsius spēs quæ per cōsequēs & ea duplex: altera quidē id
 qđ in parte querit per id qđ est in parte demonstrat: altera qđ vniuer
 saliter per id qđ in parte est pbat: prior illa oratoræ, sequēs dialecti
 coræ est. Querit in primo an iste occiderit. Argumētū est eo tēpore
 repertū eē cæde cruetū: est aut vt diximus oratoræ ea spēs. Quippe
 rhetoricæ & officiū est circa particularia: nō circa vniuersalia ver
 sari. Querit. n. nō de iure ipso verū de particularibus iustis. Reliqua
 vero dialecticoræ: pbat qppe vniuersum p partes: puta qrit an sit im
 mortalis aia: & an ex mortuis viuētes sint qđ in libro de aia pbat p
 ynuiersale quoddā: qđ cōtraria ex cōtrariis fiāt. Idē ipsum vniuer
 sale ex qbus dā particularibus conficitur: vt puta somnus ex vigilia:
 itēq; maus ex minore & ecōtra. Hac aut specie vtebatur ad alierē
 da q̄ percepiſſet. Nā vt olim in tragœdia prius qđ chorus sol⁹ a
 gebat. Postmodū vero thespis vnū inuenit histrionē: vt chorus in
 terdū requiesceret. Secūdū postea Eschylus adiecit: & tertū sopho
 eles. Atq; in hūc modū tragœdia cōsumata est: ita & philosophiæ
 ratio dudū circa vna tm̄ physicæ spēm vertebat. Accessit Socrates
 & solitaria eatenus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā Plato diale
 cticē addidit & cōsummato philosophiæ operi extremam manū &
 culmen apposuit. Thrasyllus aut asserit illū iuxta tragicū quadrilo
 quiū dialogos suos edidisse. Tragœdi qppe quattuor poematibus
 certabāt dionysiis: Lenæis: Panathenæis chytis: Erat aut quartum
 poema satyricū. porro quattuor poemata quadriloquia appellabant
 Sūt igit̄ oēs eius dialogi de qbus nihil ambigitur quinquaginta sex
 resp. in decē diuidit libros: quā & apud ptagorā totā ferme inue
 niri in cōtradictōibus tradit fauorinus in secūdo oīmodæ historiæ
 Leges in. xii. diuidūtur. Sunt aut hmōi quadriloquia nouē numero
 legibus vno volumine: & reipu. libris in vno itidē inclusi. Primū
 igitur quadriloquiū ponit quod cōem hypothesin habere videatur
 ostēdere quidē volēs cuiusmodi esse debeat vita philosophi: dupli
 ciq; in libris singulis inscriptione vtitur: Altera ex noīe: ex re altera
 imposita. huius quadriloquiū q̄ prima est in capite ponit eutyphron
 siue de sanctitate siue iusticia. Est aut ipse dialogus tētatiuus. hunc
 sequit̄ socratis defensio moralis. Tertio loco crito siue de eo quod
 agēdū est moralis. Quarto phædon siue de aia: moralis. In secūdo
 pponit cratylus siue de rectitudine nominū: logicæ partes agēs.
 thæteus siue de disciplina. tētatiuus. Sophista siue de eo quod est
 Logicus: policitus siue de regno. logicus. In distributione tertia po
 nitur primo loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secūdo phile

Tragedie
 consumma
 tio.

Tragedi
 quattuor
 poemati
 b⁹ vtētes

bus siue de voluptate. moralis: Tū symposiū siue de bono. moralis. Postremo phædrus siue de amore. moralis. In quarto pponitur alcibiades primus: siue de hominis natura *μαλειυτικοο* de obstetricia. Alcibiades secūds siue de oratione obstetricus. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintē pferitur in capite theages siue de philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de frugalitate tentatiuus. Laches siue de fortitudine: obstetricius. Lysis siue de amicicia. obstetricius. Sextæ princeps est Euthydemus siue cōtētio sus anatrepticus. Tū protagoras seu sophistæ: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepticus. Menō si de virtute. tentatiuus. Septimæ pponūtur hippiaē duo: de honesto prior. sequens de mēdacio ambo exhortatiuus. Ion siue de iliade. tentatiuus. Menexenus siue epitaphius moralis. Octauē primū sibi locū vēdicat clitophon siue inductiuus. moralis. tū resp. siue de iure ciuili. Timeus siue de natus ra physicus crytias attractiuus seu antilāticus. moralis. Nonē p̄sident minus siue de lege ciuilis: Leges siue deferēda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuētus siue philosophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus pponebat. *ευδαίμων*. Epicurus aut *εὐπαρτεῖς*. Cleon vero *χαίρει*. Ex his vna est ad aristodemū archytam duæ. ad dionysiū quattuor: ad hermiā & arastū & coriscū vna: ad leodamātē vna: ad perdicā vna: ad dionis necessarios duæ: Est aut huiusmodi iuxta thraſylū librorū illius distinctio. Cui pleriq; accedūt. Alij aut ex quibus & aristophanes grāmaticus ē in triloquia eius dialogos ita distribuūt: primā ponūt cui præsīt resp. timæus: critias: Secūdā cui sophista politicus cratylus. In tertia leges statuūt: minoem: & epinomida: In quarta theaetetus: euthyphrona: defensionē: In quinta phædonem critonē: epistolas. Cætera singula & sine ordine ponūt: Incipiūt quidā vt p̄diximus a rep. Alii a maiore alcibiade pleriq; autē a theage: Alii ab euthyphrone: nō nulli a clitophonte: Quidam a timeo: alii a phædro. Sūt item qui a theaeteto incipiant. Sūt item qui a defensione: Ex his aut dialogis qui platoni inscribūtur: his sine vlla cōtrouersia adulteri sunt: Midon siue hippostrophus erixias siue erasistratus: alcyon: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces demodocus: chelidon. Septima epimenides: ex his alcyon leontis cuiusdam esse fertur: vt fauorinus in quinto cōmētariorū refert. Enim vero nominibus vtitur variis: vt ne illius opera in imperitis & rudibus conspicua sint pprie tamē sapientiā esse arbitratur earū rerū quę intelligētiā cōprehēdūt: & intelligibiles dicuntur & quę vere sunt: scientiā quā de deo ait animāq; a corpore disūctā. Proprie vero sapientiā & philosophiam vocat appetitiōē quandā ac desiderium diuinæ sapientiæ.

Phia qd.

Cōmuniter apud ipsum sapiētia dicitur etiā omnis perītia: Vt cum
 verbi gratia. Sapientē vocat artificē: Vtitur & eiusdē sæpe nomini-
 bus in significandis variis rebus. deniq; apud illū: etiā pro simplici
 ponitur sicut & apud euripidē. Vtitur eo Plato quādoq; & pro pul-
 chro & honesto: aliquādo pro paruo. Sæpe vero & variis nominib;
 vtitur in eadē significatione. Nāq; idēā & spēm nominat & genus
 & exemplar & initiū & causam. Vtitur & cōtrariis vocibus. vt idem
 significant. Deniq; sensibile & quod est & quod nō est dicit esse qui-
 dem propter generationē: nō esse aut propter assiduā mutationem.
 Idēā itidē appellat quod neq; mouetur neq; manet & idem & vnū
 & multa. Idem vero & in plurimis facere solitus est. Est autē librorū
 eius triplex expositio. Primo enim docere oportet eorū quē dicitur
 vnūquodq; quid sit. Deinde cuiusq; rei gratia dictum sit: Vtrū ex
 principali intentione an vero in similitudinis parte siue ad dogma-
 tū assertionē siue ad refellendū contra disserentē. Tertio vero an re-
 ctē dictū sit. Verū. n. quoniā ipsius libris & notæ quēdā apponuntur.
 Age de his quoq; pauca loquamur. x. littera ad dictiones ac figuras
 assumitur: prorsus ad platoniciā consuetudinē. x. dupliciter ad dog-
 mata opinionēsq; x. pūctis nudiq; illustre ad electiores quas pēna-
 tentias ornatuq; verborū apponitur. Duabus ex partibus pūcto ap-
 posito ad quorūdā emendationes adhibetur. x. obelus tū punctus
 ad inania quæq; & vilia iugulanda præponitur. Antisigma. xi. cum
 pūctis ad vsus duplices scripturæq; translationes adhibetur. Cerau-
 niū. xi. ad philosophiæ institutionē assumitur. Asteriscus ad cōueniē-
 tiā dogmatū. obelus ad improbationē. Sūt igitur huiusmodi notæ
 hieq; librorū numerus vt Antigonus & carystius in libro quē nuper
 de Xenone edidit refert. Ea si quis dignoscere ante voluisset mer-
 cedē his qui docerēt pendebat. Quæ illi visa sunt huiusmodi fuere:
 immortalē esse animā & de corporibus ad corpora perpetuis vici-
 bus migrare eiusq; initiū cōstare numeris. Corporis principiū geo-
 metrie item constare ratione: Diffiniebatur eā idēā esse penitus remo-
 ti spūs seipsam mouentē & motū præstātē corpori & esse tripartitā
 Rationālē ipsius partē sitā in capite: irascibilē in corde: concupisci-
 bilē in vmbilico & iecore consistere. Cōtinere item ex medio semp
 corpus per gyrū atq; ex elementis constare: diuisamq; scdm harmo-
 niæ interualla duos orbis efficere cōiūctos. Ex his interiorē circu-
 lū in sex alios scindi: septē reliquos circulos facere. Eūq; iuxta dia-
 metrū ad leuā intrinsecus habere sedem: Alterū vero scdm latus ad
 dexterā. Ideoq; ipsum obtinere q; sit vnicus. Alterū quippe interi-
 or in pluris esse diuisum: atq; hūc ipsius illos alterius esse dicens: hanc
 qdē animi: illā vero vniuersū esse motionē errantiūq; syderū motus.

Cum autē ita se habeat eaꝫ ex medio sit scissio sibi ad extrema cō-
gruens atꝫ coniūcta nolle quæꝫ sunt: atꝫ aptare eo qꝫ in se ipsa p
harmonia elementa habeat: & opinionē quidē fieri secūdu alterius
circulū se subrigentē: sciētiā vero secūdu aliū qui sit eiusdē. duo oīo
esse rerū principia. Deū atꝫ materiā. Illum & mentē & causam ap-
pellauit. Esse autē materiā informē & infinitā: ex ea concretionēs fie-
ri: eā cū aliquādo temere & inordinate moueretur: adeo in locū vnū
coactā qꝫ ordinem temeritati p̄stare consueuerit. Porro huiusmodi
essentiā in quattuor elementa conuersā ignem aquā aerem terram.
Ex his mundū ipsum & quæꝫ in eo sunt nasci: solā terrā ait immū-
tabilē: cām esse putans figurarū ipsius ex quibus constet differētiā.
Alioꝫ quippe figuras eiusdē generis dicit. Composita. n. omnia ex
vno oblongo triangulo. Terræ vero ppriā esse figurā. Ignis deniqꝫ
elemētū esse pyramidē: aeris quod octaedrū dicit: aquæ icosaedrū
terræ aut cubū. Quocirca neꝫ terrā in ista mutari: neꝫ in terrā ista
conuerti. Non aut suis locis discreta esse singula: qꝫ circūferētia cō-
stringens & ad mediū cogens parua cōponit. Eaꝫ quæ maiora dis-
cernit: Atꝫ ideo cū spēs mutans & loca mutare. Mūdū vnū esse ge-
nitū. nā & sensibilis est deo conditus. Animatūꝫ esse qꝫ p̄stātius re-
gat qđ animatū est qđ si careret anima: Huiusmodiqꝫ opificiū ^{supre-}
me causæ subiectū: vnūꝫ conditū fuisse: non infinitū qꝫ etiā exem-
plar ad qđ creatus fuerit vnū sit: Esse aut ad sphaerę similitudinē
rotundū: qđ conditoris ea quozꝫ figura sit. Illū quippe cæteras cō-
tinere animātes hūc aut omniū figuras. læuē itidē m & absqꝫ vllō p
gyrū instrumento qꝫ huiusmodi nullus sibi vsus sit. Immortalē præ-
terea durare mundū eo qꝫ non dissoluatur in deū: Ac totius gene-
rationis cām esse deū qꝫ summū bonū ipse sit auctozꝫ bonozꝫ: por-
ro cæli generationis auctore ipsum deum. Eius quippe quod sit in
rebus **conditis** pulcherrimū eum esse conditorē: quē intelligibilium
omniū cōstet esse p̄stantissimū: Itaqꝫ qm̄ huiusmodi deus est. cælū
vero p̄stantissimo illi simile est: quoniā pulcherrimū cernitur: nulli
creaturæ erit simile sed deo soli. Constare vero mūdū ex igne aqua
aere & terra. Ex igne qđ vt visibilis sit: ex terra vt solidus ex aqua
& aere vt proportionē sumit: vt vnū fiat hoc totū. Ex oibus atꝫ: vt per-
fectū atꝫ imortale sit: Tēpusqꝫ sempiterni imaginē fuissē: idqꝫ semp
manere. Cæli autē motū tēpus esse. Noctē quippe ac diē & mensē
& huiusmodi cetera esse tēporis partes. Idcirco absqꝫ mūdi natu-
ra nō cōstare tēpus: Simul. n. atꝫ conditus fuerit & tēpus illi affu-
isse. Porro ad tēporis generationē & solē & lunam & errantia facta.
Vt vero horarū manifestus & certus esset numerus: animātesqꝫ nu-

LIBER

meri non essent exortes accendisse solis radios deū: lunam supra eminentē terrae circulū ferri: solem propinquius huic orbi affigi: in superiorib⁹ vaga lydera ferri: esse prorsus animatū: quā sit aiato mortui deūctū & alligatū: vt autē perficeret hūc mūdus essetq; similis intelligibili animāi alioq; quoq; animalū cōditā esse naturā. Quoniam igit ille habebat: cælū quoq; vt haberet operepræciū fuisse. Deos ergo esset vt plurimū igneos. Fisse autē & reliqua genera animantū tria volatile: aquatile: terrestre. Terrā esse antiquissimā omnium q̄ essent in cælo deoq; fuisse autē conditā vt diei noctiq; tēpora & vices variaret: eā cū media sit circa mediū moueri: quoniā vero causae inquit duae sunt: alia quidē constantiā ac firmitatē esse: alia vero necessaria ex causa creata dicēdū. Sūt autē ista aer ignis humus humor q̄ quidē nō exacte erāt elemēta sed ad percipiendū apta: Hæc autē ex triangulis cōstare cōpositis atq; in ipsos dissoluti: esse autē ipsorū elementa & porrectū triangulū & equilaterū. Initia igitur & causas rerū esse duo quae prædiximus: quoq; exēplar esse deū ac materiam. Id vero informe esse necessario sicut & alia perceptioni accommodata. Horū autē causam ex necessitate esse: quippe pceptis quodāmodo idæis assensitas gignere ac per potētiae dīlīlitudinē moueri: motusq; suo quē mouētur ex ea ecōtramouere. Porro ista quidē primo inordinabili & inordinato motu agitari: ac vbi species exhiberi coepit debitū ordinem & modū ex deo accepisse. Causas. n. & ante cæli creationē duas fuisse. Tertiā vero: generationē: eas tñ per ot scuras vestigiaq; dūtaxat & icōpositas: & eis itidē perfectio mūdo accessisse ordinē: ex oibus vero q̄ subsisterēt corporibus factū esse cælū opinatur: & deū sicut & materiā incorporalē eē. Sic. n. & corruptione & pturbatione nulla oīno tēptari: idæas vt prædiximus causas q̄l dā atq; principia ponit: vt huiusmodi sint quae natura cōsistūt: qualia & ipsa sunt. Enimvero de bonis ac malis ita differēbat: finē esse deo similē fieri. Virtutē sufficere quidē ad bene beateq; viuendū: ceterū instrumentis indigere corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuū: & cæteris id genus: exterioribus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi: cæteris ea & si nō affuerint nihilominus tñ beatū fore sapientē: Accessurū itē ad rēpu. vxorē ducturū: legēq; positas nō preuaricaturū. Laturū in super patrie suae q̄tū potuerit cōmodas leges: Idq; nisi per summā plebis differētiā operā suā reip. iudicari iūle fore. Arbitrat & deos hūana cernere atq; curare & dæmones esse: notronēq; honesti primus declarauit: quae a laudabili & rationabili vtiliq; & decoro & cōgruo nō discerneret. ea oīa id quod per naturam sit consequens ac pro confesso habeatur attinere. Differuit de ratione & rectitudine nominum: atq; adeo nra

respondendi: & interrogandi scientiā prior ipse cōstituit & effatim
 vsus. Porro in dialogis diuinā quoq; iusticiā legē arbitratus est: vt
 ad recte operādū potentius psuaderet: ne post mortē recte poenas
 improbi luerent. Quo circa eū pleriq; fabulosum putauere q; eiusmo-
 di narrationes interdū suis scriptis interserit: vt per obscurū mo-
 dū q; ista post mortē sic se habeant admoniti mortales iura violare
 pertimescant: atq; in hunc modū ille opinatus est. istaq; ei placuere.
 Distribuebat aut vt ait Aristoteles hūana bona tripliciter: alia q; p-
 pe in aia: alia in corpore: alia extrinsecus cōstare asseuerās: puta iu-
 stitiam prudentiā fortitudinē frugalitatē & cætera. id genus in aīo
 ponebat: pulchritudinē & habitū preclarū sanitatē & fortitudinem
 in corpore: amicos aut & patriæ foelicitatē atq; diuitias inter exte-
 riora numerabat. Bonorum igitur tria esse genere alia in aia: alia in
 corpore: alia extrinsecus. Tres itē esse amicitiae species: naturalem
 aliā: aliam socialē: atq; aliam hospitalē: naturalem qua parentes na-
 turæ instinctu liberis afficiuntur cognatq; alterutrū diligunt: Eam
 vero in cæteras quoq; animantes esse diffusam. Socialē siue sodali-
 tiam quā sine vllō cōsanguinitatis vinculo sola cōsuetudo cōcili-
 at: cuiusmōi Piladis & Orestis fuisse memorat: Hospitalē qua ex cō-
 mēdatione vel litteris hospitib; iūgimur. Addūt pleriq; quarto lo-
 co & amatoriā: Ciuitatē identidē in species quinq; distinxit. Aliā
 popularē: aliā quā optimates agant: tertiā quā diffundat in paucos:
 regiā quartā: quintā tyrānicā. Popularē rēp. in eis esse ciuitatibus
 in qbus ad imperiū multitudinis agit res: eliq; nutū magistrat' eli-
 gūtur: & pro illius arbitrio ponūtur leges: Aristocraticā vbi neq; di-
 uites neq; pauperes neq; nobilitate vel gloria illustres dominātur:
 verū soli q; sunt in ciuitate optimi rē administrāt. Oligarchiā quā-
 do a cēsibus magistratus eligūtur: sunt. n. pauciores pauperib;. Re-
 gnū bifariā: cindī: aliud. n. secūdū legē. Aliud secūdū gen' eē: secū-
 dū legē cōstare Carthaginēsiū regnū. Annale q;pe esse: Lacedæmo-
 niōrū vero macedonū secūdū genus: habent. n. regni stirpē aliq;. Tyrannidē dici cū impulsū & vi adacti ciues iugū dominationis vio-
 lenter admittūt: iusticiæ subinde tria esse genera: aliud circa deos: a-
 liud circa hoies: aliud circa defunctos versari. Nā & qui sacrificia
 secūdū leges faciunt sacrarūq; rerū curā habent: religiosi circa de-
 os ac pii sunt. Qui vero mutua depositaq; restituūt iusti erga hoies:
 sunt: qui aut vitā functis iusta persoluūt tertiā illā iusticię partē exe-
 quūtur. Disciplinē similiter tris esse species. Aliā quidem in actio-
 ne cōsistere & practicē dici: Aliā ex operis affectu cōstare & appella-
 ri effectricē. Tertiā speculationi studere & theoreticē vocari: & adū
 um quidam namumque structuram ad effectricem illam pertinere.

Triplex a-
 micitiæ
 species.

LIBER II

Videte quippe in prōptu est opus cōsumatū. Ciuitatem vero & tibi arū cantus pulsusq; citharæ & huiusmodi cetera practice subesse. Neq; n. consumato actu quippiam remanet quod oculis subiectum sit. Cæterū in ipso actu vis omnis est. Itaq; alius tibiis: alius fidibus canit: alius temp. gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligentiam cadūt & speculationi tantūmodo inserviūt: Neq; enim vel agunt vel efficiunt quicq;. Sed geometra quidē solertiter vt sese habent ad inuicem lineæ: harmoniacus pthongos .i. sonos ratione diiudicat: astrologus sydera cōtemplatur atq; cælum. Medicinæ item quinq; species esse. aliam quippe dici medicabilē quæ morbis medicamento potione subueniat: aliam chirurgicā quæ sectione & vitione curet: tertiam quæ sola victus ratione & ordine arceat ægritudines: appellariq; diæticē: quartā quæ ex celeri discretionē morborū succurrat ægris: vocariq; νοσοτρονικῆ: id est morborū rationē mentem: quintam adiutricem dici quod strenuo auxilio doloribus continuo liberet. Legis item geminam esse distributionem: alteram scriptā in scriptam alterā. priorem illā esse ciuilem: quæ vero in scripta vocatur eam a natura & vsu proficisci: putanudum in forū pergere: Fæmineaq; vti veste nulla scripta lege prohibetur sola id in scripta naturalisq; vetat lex. Orationem quinaria diuisione distingui. Esse. n. eius aliud genus: quo vtuntur in concionibus hi qui administrant rēpu. idq; ciuile appellari: Aliud quo vtuntur oratores demonstrationi inserviientes: dū vel laudant vel vituperant vel accusant quēpiam: esse vero id genus oratorium. Tertiū quo priuati inuicem colloquūtur diciq; priuatū. Quartum quo breui rogantes atq; respondentes. interrogantibus vtuntur: vocariq; id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte differunt: loquuntur appellariq; id artificiosum. Musicæ tris esse diuisiones. ex his aliam voce sola cōstare: vt cantū: aliam voce simul & manu: vt cum neruorū pulsibus oris modulatione concinimus. tertiā solis manibus perfici: vt cum silente oris organo cytharam percutimus. Nobilitatem quattuor in species diuidi: Quippe qui claris bonis iustisque maioribus fuerint exorti eos nobiles profecto esse quorum item parentes potentes ac principes fuere: eos itidem nobiles dici. Tertio deinceps loco vocari nobiles quorum sint aut fama & opinio celebres: quam verbi gratia vel ex bellicis rebus p̄clare gestis vel ex certaminum coronis reportauerint: quantum esse nobilitatis genus idq; præstantissimum: cū quis per se animi ingenuitate & magnitudine excellit. Hūc. n. profecto veraciter appellari nobilē: cui non aliena sed sua virtus ad nobilitatem opitulatur. Pulchritudinē item in tria genera distingui: aliam quippe esse lau-

Osonis
quinaria
diuio.

Musicæ
diuio.

Nobilita
tis diuio.

Pulchritudo
trio.
plex.

dabilem: vt formosam faciē: aliā quoq; vsui defertur: vt instrumētum & domū: ea quippe preterq; q; speciosa sunt: vsibus nostris a cōmodata sunt. tertiā legib; studiūq; cōstare: eāq; humanæ vitæ cōmodis maxime consulere: Animæ tres itidē partes esse aliā. n. rationalē aliam cōcupiscibilē: irascibilē tertiā. rationalē sedē esse cōsiliū cogitationis & huiusmodi reliquorū: concupiscibilē esse appetendū cibi vel congressus & similiū cām: irascibilem vero confidētiæ voluptatis doloris & iracundiæ auctorē esse: Perfectæ consumatæq; virtutis esse species quattuor: primā prudentiā: secundā iustitiā: fortitudinē tertiā: quartā tēperantiā: Ex his prudentiā recte agendorū causam esse: iustitiā vero inter cōsortia: & humanæ vitæ cōmercia nō violandi iuris auctorē. Fortitudinē autē ne inter pericula & terrores a iustitiæ tenore deuiemus afficere. Porro tēperanti annos ad frenādas cōcupiscentias: vt a nulla voluptate subigamur: honesteq; viuamus sua nobis lege prescribere. Principatus itē quinariā esse distributionē. Aliū qppe esse legitimū: naturalē aliū: aliū secundum cōsuetudinē: quartū secundū genus: quintū violentum. Deniq; magistratus ciuitatū si eligātur a ciuib; secundū legē principātur. p naturā vero mares vbiq; gentiū nō mō inter hoīes verū inter animātes quoq; foeminis præsunt. ex cōsuetudine vero & pædagogi pueris: & magistri discipulis iperāt. p gen^o autē Lacedæmonū reges dominātur. fluxit. n. a gente aliqua apud eos regnū. Eodē mō & apud macedones reges iperant qppe & illic regnū ex genere institutū est porro q summā coactis ac p vim ipulsis ciuib; inuitis regnāt huiusmodi p vim domināf. hæc gnaria principatus distributio. Oratoriae sex species tradit: Nā quotiēs iusserit orator bellū arripere & auxiliū cōtra aliquē ferre. id genus vocat adhortatio. Cū vero qetē agere neq; bellā neq; opē ferre monuerit: appellat ea spēs dehortatio. Tertia subinde species cū qs se a quolibet iniuriis affectū & cōplura incōmoda perpeffum docuerit: eiusmodi vero vocat accusatio. Quarta species defensio dicit: cū. f. is q accusat se neq; violasse ius neq; aliud qcq; temere & nequiter egisse. pbarit. Quinta deiceps species: cū qs bene & cōmode dixerit: honestūq; ac bonū predicauerit eaq; laus siue laudatio dicit. Sexta deinde cū turpe ac malū docuerit: & hac vituperatio pōt appellari: Recte dicere in quattuor scīdit: primū enim qd dicere oportet obseruādū monet: secundū q mul- ta dicere: tertio ad quos: quarto qñ sit dicendū. ea igit oportet dicere quæ vtilia futura sint & dicenti & auctoribus. Modū etiā seruare in dicendo cōuenit: vt neq; nimis multa neq; pauciora q satis ē dicātur: adhibenda & personarū ratio: vt siquidē ad peccantes seniores dicendum sit. Verba illi ætati congrua loquamur: sin vero ad

ih i

Tres partes aīe.

Virtutes quattuor

Mares foeminis p- esse debent.

Oratorie sex spēs.

Dicere recte i quattuor partibus scinditur.

Beneficiū
tie diuini-
sio.

Finis re-
rum qua-
druplex.

Potentia
quadruplex

Humani-
tas tri-
plex.

Felicitas
in quinque
partes di-
uiditur.

iuniores verba faciēda sint: maiore auctoritate vtamur in dicendo. Tempus item dicendi obseruādū: vt neq; prius neq; posterius: q̄ rō exigit dicatur. Alioquin profecto vitiū nō effugiet: qui secus faxit. Beneficentia quadrifariam ipso auctore diuiditur. Aut. n. pecuniis: aut corporibus: aut disciplinis: aut verbis beneficiū pręstari. Ac pecuniis quidē beneficiū constat: cū quis egenos: vt inopia liberētur pecuniis iuuat. Corporibus res tāta igitur: cū se mutuo fouent homines & ab iniuria cādentiūq; petulāria manu inuicē vēdicant. Porro qui disciplinis liberalibus imbuūt vel medicīnæ arte subueniūt: boni aliquid docēt: tertio illo beneficentiæ genere vtūtur. At cū in iudiciū quispiā ingressus pro amico dixerit: eūq; vi orationis adiuuerit: hic beneficentiæ munus verbis expleuit. Finē itidē rerū quadripartitū docet. Quippe res aut scđm leges finē accipiūt: vt cū decretū aliqđ lege firmatur & impletur: aut scđm naturā finis rebus accedit. Nāq; & dies & annus & anni tēpora naturali lege decedūt. Aut scđm artē finis obuenit. Architectus arte consumat ædificiū: & nauū fabricator arte itidē perficit nauē: aut fortuito finis cōtingit: vt cū secus ac putabamus & pter opinionē aliquid accidit. Aut igitur legitimus est rerū finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potētiā identidē quattuor in spēs diuidit. aliā qppe esse qua cogitare aio & opinari possumus: aliā q̄ corpore valen⁹ & pergere & accipere & dare & cetera id genus: tertiā qua vel pecuniarū copia vel multitudine militū potētes dicūtur: Vnde & magna potētia pollere dī rex: quartā potētiæ distributionē: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & infirmari & erudiri cōualescere valemus & hmoi oia. Primā itaq; potētię spēm cōstare aio: secūdā corpore. tertiā exercitiū atq; pecuniis. quartā in faciēdo atq; patiēdo. Humanitatē itidē triplicē inducit: etiā quippe per salutationē fieri: vt cū forte obuiū quēlibet humaniter qs salutat: & dextrā porrigēs comiter excipit. Aliā esse eius speciē: cū in casus varios erūnasq; iactato qs opē clemēter impēdit. Tertiū eius genus quo coenas & cōuiuia inter se homines celebrāt. Aut igitur salutationis officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio frequentiq; cōgressu cōstare humanitatē. Felicitatē quinq; quepartitā diffinit. Primā eius partē bene cōsulare: Secūdā sensib⁹ & bona valitudine corporis vigere. Tertiā in rebus gerēdis fortunatū esse: Quartā gloriā & claritudine apud hoies excellere. Quintā pecuniis rebusq; cæteris ad oēs vsus humanitatis affluere. Primū illud ex eruditione multarūq; rerū peritia & experimēto cōtingere sequēs ex corporis mēbris accidere: vt si quis videt oculis: audit auribus: nariū: pterea & oris sensu viget & integritate membrorū: quæ sensuū instrumēta sunt. Tertiū inde puenire si quis qđ agere inten-

dit ita agerit vt decet sapientē & strēnuū virū quarū illud. s. glorie
celebritatē ex opinione bonitatis emanare. Postremū rerū affluētia
est cū cui ad vitę vsus ita suppeditat pecuniarū copia: vt & amicos
fouere beneficio & large ac liberaliter cūcta necessaria subministrare
valeat. Porro cui hęc suppetant oīa cū perfecte foelicē ac beatū eē
artes trifariā diuidit. Prima in effectione ferri & metallorū materia
q; cędenda cōstituit: q; ista quasi ppet. Secūda ex his cōficiat aliqd
puta ex ferro ærarij arma fabricatur: ex lignis faber tibias & lyras
facit. Tertia in vsu earū rerū est: qppe equestris frenis vti: armis bel
lica: musica tibis & lyra. bonū in quattuor genera diuiditur. primo
bonū dicimus hīe virtutē. scđo virtutem ipsam & iusticiā dicimus
bonū. tertio cibos & cōmodā exercitationē ac medicamēta. quarto
demū loco bonū dicimus tibiārū cātū histrionicā atq; poetā. Eorū
quę sunt qđā dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala eē q
sem p nocere possunt vt est iudicij rationisq; priuatio: demētia inig
tas & hmōi cętera. Bona q his cōtraria sunt. Media q neutrā partē
tuētur: dcābulatio: sessio: cibiq; pceptio q oīno neq; pdesse possunt
neq; obesse: ea vero neq; bona esse neq; mala. Optima legū modera
tio in tria diuiditur. Primo si sint leges pclarę & optimę. Secūdo
si ciues eas leges q ita late fuerūt oī studio obseruēt. Tertio si iuxta
cōsuetudines ac studia quorūlibet positīs legibus bñ resp. admini
stratur. Est igit prima pars cuiusce moderatiōis: vt sint leges optime
Secūda vt intra illas maneat. Tertia vt pclaris cōsuetudinibus flu
diisq; viuāt. Cōtraria huic laudabili legū moderatiōi iniquitas. in tria
itidē scindit. Aliud ex his ē si sint leges pessimę peregrinisq; & ciui
bus noxię. Aliud si his q sunt minime obtēpere. Tertio si nulla oī
no sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidūtur: pura bona malis cōtraria
dicimus: vt ius iusticię: sapiētia insipiētia & hmōi cętera. Mala aut
malis contraria sunt: vt. pdigalitas avaritię & iniusta pœna iniustię
impunitati & cętera id genus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia
grauibus: tardis velocia. & nigra cādidis: vt alteris neutra. Cōtrario
rū igit partim vt bona malis cōtraria sunt: partim vt mala malis: p
tim vt neutra alteris media cōtraria dicūtur. Bonorū tria sunt gene
ra: alia. n. ex his haberi: alia participari: alia subsistere: p̄ia illa sunt q
esse possunt: vt est iusticia & sanitas: sequētia q haberi qdē nequeunt
eorū tñ esse participes possumus puta bonū ipsum habere possibile
nō est: neq; tñ est impossibile illius participatiōe frui. Substantialia vero
que neq; participatiōē admittūt: neq; habere possibile est sed esse
oportet: vt probū esse & iustū eē bonū ē: ea vero neq; habere neq; p
ticipare licet: sed sufficere vt pbū eē & iustū esse. Et hęc bonorū ē di
stributio. Consiliū itidem tripartitū est. Aliud quippe a præterito.

Artes tri
plr diui
dūtur.

Bonū q
duplex.

Modera
tio legū.

Consiliū
triparti
tum.

LIBER

Vocis di-
uisio.

Aliud a futuro. Aliud a presenti tēpore sumitur: præteritū tempus
exēpla suppeditat: dū attēditur quid cur quæq; gens passa sit: vt ca-
ueamus: aut quid prudēter ægerit: vt imitemur: vtpote quid passi
sint lacedæmonii dū cōfidunt. Præsens rē ipsam q̄ in manibus est:
cōsiderare admonet: puta debiles muros: homines timidos: anno-
næ caritatē & cætera huiusmodi. Futurū p̄spicere suadet: vti neqd
fiat temere: habendā bonæ opinionis rationē: vt nō esse violandas
suspitionibus legationes: ne gratia gloriā honestatis amittat: Vox
in duo diuiditur: est. n. aiata alia: alia inaiata. Animata quidē animā
tiū: Inanimata vero sonor: atq; crepitū. Porro animata bifariam
scinditur. Est. n. altera litterata: altera illiterata. Litterata vt hominū
illiterata vt animalū. Eorū q̄ sunt alia diuidua: alia indiuidua dici-
mus. Diuiduorū vero alia sunt similiū partiū: alia dissimiliū. Atq; in
diuidua quidē sunt quæq; diuisionē nō admittūt: & simplicia sunt:
neq; ex aliquo cōposita: vt monadē: p̄ctū ac sonū: indiuidua dici-
mus. Diuidua quæq; sunt ex aliquo cōposita: vt syllabę & cōsonantię
& animātes & aqua: & aurum. Similiū partiū sunt quę ex similibus
cōponūtur: neq; totū a parte nisi multitudine differt: puta aqua at-
q; aurū & cætera hmōi. Dissimiliū partiū dicimus quęq; ex dissimi-
libus cōstant: vt est domus & huiusmodi cetera. Eorū quę sunt alia
per se: alia vero ad aliquid dicūtur. Ea quidē per se dicimus q̄ nulla
interp̄tatione vt intelligantur indigent. Eiusmodi sunt hō: equa &
animal reliqua nihil. n. horū interp̄tatione indiget. Ea vero ad aliud
dicūtur: quę interp̄tatiōe quadā egent: vt est maius aliquo & aliquo
celerius & melius & hmōi reliqua. Nāq; & maius minore maius est:
& celerius aliquo est celerius: & in hūc modū cetera. Ita & priora di-
uidebat scdm Aristotelē. Fuit autē & alius Plato philosophus Rho-
dius panætij discipulus: vt ait Seleucus grāmatic⁹ in primo de phi-
losophia libro: & ali⁹ peripateticus de Aristotelis ludō: & alius pra-
xiphanis discipulus: & alius poeta priscæ comediarū.

LAERTII DIOGENIS LIBER QVARTVS INCIPIT.

Speusippus Atheniensis.

Speusip-
pus Pla-
toni suc-
cessit.

Væ de Platone dicēda erant p̄ viribus diximus
quid de eo viro singuli sensissent studiosē in vnū
corpus colligentes. Successit autē ei Speusippus
eurymedontis filius Atheniensis. Pago myrrhi-
nusi⁹ & Platonis ex sorore natus. Octo autē an-
nos scholæ Platonice magister fuit: a centesima
octaua olympiadæ initium sumens. Gratiarūq; si-

gna in schola collocavit: quæ fuit a Platone in academia cōstructa: perstitit autem intra Platonis dogmata: & si moribus eiusmodi nō fuit. Nāq; & iracūdis erat: & voluptatibus dederat manus. Deniq; aiunt illum ira concitatum Catulium in puteum iecisse: voluptateq; delinūtum in Macedoniam ad Cassandri nuptias profectum esse: Fertur & Platonis discipulas Lastheniam mantiniacam: & Axiotheam philiasiam ipsum quoq; audiuisse. Quo etiam tempore Dionysius ita ad illum mordaciter scribēs ait: & ex archade discipula tua philosophiam discere possumus. Et Plato quidem gratis sua limina terrentes docebat. Tu vero tributa exigis: & a volentibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: vt ait Diodorus in primo commentariorum in disciplinis quid esset commune vestigauit. Easq; quantū fieri poterat sibi inuicem iunxit: atq; foederauit. Primus item quæ ab Isocrate dicebātur arcana edidit: vt cæneus refert: ac primus quo pacto ex gratilioribus lignis capacia: & in ventrem tumentia vascula fierent inuenit. Cum vero iam paralyti corpus illi omne resolutū ferme esset: accersito Xenocrate orauit vt sibi in docendo succederet. Aiunt illum cum vehiculo ferretur in academiam. obuium habuisse Diogenem: & cum illi salue dixisset. Hoc ab eo responsū accepisse. At tu nequaquam salue qui eiusmodi eum sis viuere sustines. Demū vero mœrore impulsus: cum iam senio confectus esset mortem sibi sponte conscuisse. Porro Plutarchus in vita Syllæ ac Ly sandri pediculis efferuescentibus illum interisse ait. Erat. n. corpore fragili vt ait Timotheus in libro de vitis. hic ad diuitem amantem deformē mulierem ait. Quid tibi istac opus est: ego tibi decē talētis formosiorē inueniā. Reliquit autē cōplura cōmentaria & dialogos plurimos: inter quos & Aristippus cyrenæus ē: de diuitiis vnū de voluptate vnū: de iusticia vnū: de philosophia vnū: de amicitia vnū: de diis vnū: philosophus vnū: ad Cephalū vnū: Cephalus vnū Clinomachus siue Lysias vnū: Ciuis vnū: de anima vnū: Cōmentariorum ad Gryllum vnū: Aristippus vnū: repræhensio artiū vnū: *υπομνηματικοι*. Dialogi artificiales vnū: Dialogi earum rerū quæ sunt in quaq; re similes decem: Diuisiones & argumenta ad similia: De generibus & speciebus exemplariōrū: ad A martyrum: Platonis laudes: Epistolæ ad Dionem Dionysium Philippum: de legis sanctione: Mathæmaticus mādربولus: Lysias diffinitiones: Cōmentariorum: ordines: versus plurimos. Ad hunc Symonides scribit hy storias: in quibus Dionis: ac Bionis gesta signauerat. Eius liberos Aristotelem tribus talentis emisse Fauorinus in secundo commentariorum auctor est. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus.

Speusippus paralyti laborans.

Speusippus mortē sibi cōfiscens.

Scripserunt Speusippus

LIBER

Xenocra-
tes plato-
nis audi-
tor.

Phriane
scortū xe-
nocratē
tentat.

Xenocrates Calcedonius.

Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis fer-
me annis Platonis auditor fuit. Eiq; in Siciliā proficif-
centi comes itineris adhæsit. Erat aut hæbes ingenio
ac tardus: adeo vt cū illū Plato aristoteli cōferret: alte-
rū freno: alterū diceret egere calcarib⁹. illudq; cui equo
quē asinū iungo. alioquin se uero semp ac serio habitu & ore per du-
rabat: ita vt sæpe ad illū Plato diceret xenocrates gratis sacra fac.
Vixit aut vt plurimū i academia. Si qñ vero ad vbē pfecturus esset:
turbas ois tumultuosorū ac ipudicorū eius obseruare transitū soli-
tas tradūt: eius inquietandi gratia: phryane deniq; nobile scortum
illū aliquē tentauisse. cū uidelicet a quibusdā dedita opera insectare-
tur ab eo intra ædiculā admissam hūanitatis causa: cūq; solus illic
& vnicus lectulus esset orāti lectuli ipsius partē cōcessisse. demum
cū multa nequicq; orasset insecto opere pfectā esse: ac dixisse percō-
tantib⁹: se nō a viro sed a statua exire. Quidā vero discipulos Laidā
illi iniecisse in lectulū tradūt: illūq; adeo fuisse cōtinentē vt cum se
ad libidinē incitari præsensisset: & secare & vrere verēda sæpe pate-
retur. Tāta uero illius uerbis fides habebat: vt cū iniuriati nullus te-
stimonium admitteret huic soli remiserint. Atheniēses iusiurandum.
Erat præterea maxime frugi: ita vt cū illi Alexander magnā pecu-
niā summā misisset sublati solū tribus milib⁹ atticis reli: quū remi-
serit dicēs illi opus esse pluribus: qui plures enutritet. Ab antipatro
quoq; sibi missam pecuniā nō suscepisse mironianus in similib⁹ tes-
tatur. Corona quoq; aurea donatū præmio. s. imodicæ potationis
ab his q se cōtinebāt apud Dionysiū: cū inde esset profectus eā an-
te Mercuriū deposuisse: vbi floreas etiā coronas ponere solitus erat
Missum illū cū cæteris legatū ad Philippū fama ē: ac reliquos qui-
dē donis emollitos & cōuiuia celebrasse: & cū illo sæpe in colloquiū
uenisse eū uero horū neutrū fecisse: Neq; n. illū ideo Philippus ad-
misit. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse Frustra xe-
nocratē secū iuissse: & cū illi parata iā esset multa: cōperto ex illo vt
se se res haberet monēte tunc maxime reip. curā habendā. Quippe
philippū cæteros donis corripuisse: se uero nulla ratione inclinare
ad suū cōsensum posse peruidisse. Ea ex re duplici honore honesta-
tū asserunt. Philippū quoq; postmodū dixisse solū xenocratem ex
oib⁹ q ad se uenerant legatis munera spreuisse. Ad antipatrū quo-
que legatione functus vt qui ex atheniensibus in bello Lamiaco ca-
pti fuerant redderet: ab eo inuitatus ad coenam: hisce ad illum me-
tro uerbis vsus est.

Quis prius o circe: premerent si corda pudores.

Inter vina piger posset recubare dapesq.

Quam socios ex omni ereptos clade videret.

Quibus doceret nō se prius cōuiuio exurrecturū: q̄ quod petebat ī-
petraſſet: inimicoſq; ac ciues abſolutos videret eius hanc dex terita-
tē ille perlibēter amplexus oēs cōtinuo abſoluit ac remiſit. Cū ali-
qñ paſſer accipitri futurus praeda ſe in eius ſinū recepiſſet: operuit
ac fouit dicens nō oportere ſupplicē pdere. Cū a bione obiurgare
tur: nō tibi inquit reſpōdebo equidē. Nā neq; tragœdia comœdiā
cum ab eo laceſſitur reſpōſione dignatur. ad eū qui neq; muſica: ne-
q; geometria neq; aſtronomia inſtructus ludū ſuū frequentare cupie-
bat: perge inquit: adminiculis .n. philoſophiæ cares. Alii ſic dixiſſe
ferunt. Apud me .n. vellus nō mollitur. Cū Platoni Dionyſius dice-
ret caput tibi quiſpiam tollet: aderat hic & ſuū oſtendens: nullus in-
quit id prius q̄ iſtud abſcindet. Aiunt antipatro Athenas pfeſto &
ſe ſalutanti nō antea reſpōdiſſe: q̄ ceptam finiret orationē. Porro
gloriæ & faſtus in primis cōtemptor fuit: ac ſæpe interdiu medita-
tioni inſeruebat: atq; vnā ſilento diſtribuebat horā. Scripſit autē
plurima: admonitioneſq; & verſus. Ea fere iſta ſūt: de natura libros
ſex: de philoſophia ſex: de diuitiis vnū: arcadē vnū: de optio vnū d.
puero vnū: de cōtinētia vnū: de vtili vnū: de libero vnū: de morte
vnū de volūtario vnū: de amicitia duos: de ſcribendo vnū: de me-
moriavnū: de modēſtia vnū: de cōtrario duo: de ſcelicitate duo: de
mendacio vnū: Calliclem vnū: de prudētia duo: Oeconomicū vnū:
de frugalitate vnū: de viribus legis vnū: de rep. vnū: De ſanctitate
vnum: q; virtus tradi poſſit vnū: de eo quod eſt vnū. de fato vnum
de perturbationibus vnum: de vitis vnum: de concordia vnum: de
diſcipulis duo: de iuſtitia vnū: de virtute duo: de ſpeciebus vnū: de
voluptate duo: de anima duo: de ſciencia vnū: politicū vnū: de vi-
ta vnū: de fortitudine vnū: de vno vnū: de ideis vnū: de arte vnum
de diis duo: de anima duo: de ſciencia vnū: ciuilē vnū: de ſcientifi-
cis vnū: de philoſophia vnū: de permenide vnū: archædemus ſiue
de iuſtitia vnū: de bono vnū: de hiſ que circa mentē ſunt octo. So-
lutio eorū quæ accidunt orationi vnū: De phyſice vel de hiſ que de
phyſicæ rōne audiūtur ſex: capitula vnū: de generib⁹ & ſpeciebus
vnum: Pythagorica vnū: ſolutiones duo: diuiſiones octo: poſitio-
nū libros. xxxiii. de ratione diſſerendi libros. xiiii. poſt hæc libros
.xv. & alios. xvi. de diſcipulis eorū q̄ circa diſtinctionē verſari poſ-
ſunt libros nouē: eorūq; circa mentē ſunt alios libros. iiii. eorū quæ
circa diſciplinās verſantur libros ſex: De hiſ q̄ circa mentē libros du-
os: alios de geometris libros quinq;: Cōmētariorū vnū: Cōtrarioꝝ
vnū: de numeris vnū: in numeroꝝ ſpeculatio vnum: de interuallis

Xenocra-
tis opera

LIBER

**Xeno. in
exilium
missus.
Xeno.
mors.**

Vnum: de his que in astrologia versantur libros sex & elementa. Ad alexandrū: de regno libros quattuor: ad Aribā ad ephelitione: de geometria duo: versus. iiii. ducenti triginta nouem. Eū tamen cū tantus ac talis esset Athenienses aliquando vendiderunt: vt eo modo in exilio positus frangeretur: eū demetrius phaleræus emit & vtriq; succurrit. xenocrati. n. libertatē restituit. Atheniensibus vero imposita illi viro ab vrbe transmigratione satisfecit. hoc ait myronianus amastriacus in primo historicorū similiū capitulorū: Successit autem Speusippo scholāq; tenuit annos. xxv. Docere autem coeperat sub Lysiniacho centesimæ decimæ olympiadis anno secūdo. Moritur noctu cū in sarraginein forte offendisset ætatis annū agēs octogesiū secundū. nos de eo sic diximus.

Vas vbi xenocrates non cautus inuit ahenum.

Sæuacq; sub propria vulnera fronte tulit.

Altius o clamans animam spirauit in auras.

Heu heu vir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alii quinq; eiusdem nominis: prior antiquissimus huius philosophi cuius: ac ppinquus. Fertur eius oratio quæ inscribitur arinoetica de arsinoe defuncta: alius philosoph⁹ Elegiæ scriptor nō satis pbatus. Ita. n. se habet res vt poetæ quidem si prosa oratione scribere velint efficiant. Qui vero pedestri oratione scribere cōsueuerunt. si poetiæ sibi partes vendicare velint non cōsequantur. Id ex eo liquet quod alterū naturæ: artis alterū opus est. Alius Statuarius fuit. Postremus aristoxeno teste odas conscripsit.

Polemo atheniensis.

**Polemo-
nis impu-
dicia.**

Polemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oeetheus oriundus: cū esset adolescens: adeo impudicus: ac lubricus fuit: vt pecunias circūferret quo paratior esset & instructior ad voluptates implendas: eas itidem in viis: & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta columnam quandam reperta est pecunia ab eo illic in vsus similes recondita. Aliquando vero ex condito cum sodalibus ebrius & coronatus xenocratis irrupit scholam: Quo ille nihil non aduersus eā quæ ceperat orationē ardentius quoq; profectus est. Erat autē sermo de pudicia: ea illi⁹ oratione sensim impurus adolescens se ipsum collegit: atq; ita: vt industria: & studio cæteros vinceret: eiq; in schola regenda succederet: centesima sextadecima olympiadæ docere inchoans. Refert Antigonus: Caristius in vitis patrē eius fuisse primum ciuitatis: equosq; iugales nutrire solitum. Fugisseq; iudicium polomonem ab vxore nequitiae insimulatum: q; adulescentibus cōgrederetur. Tantū vero inter ipsa philosophandi principia oris atq;

habitus assumpsisse constantiam: vt idē semp permanere vocēq nū
quā immutaret. Quibus ex rebus Crantorē quoq; sui in primis stu
diosum fecit. Deniq; a cane laceffit. dū surā morſu diſcerperet ne
expalluit quidē: tumultuq; in ciuitate excitato percōtatus quidnā
contigisset imobilis perſiſtit. In theatris quoq; nulla miſeratione
mouebaſ. Nicoftrato. n. qui cognominabaſ Clytēneſtra poetē quid
ita perſeuerauit: ac ſi nō audiuiſſet. Eiuſmodi autē profecto fuit qua
lem deſcribit Melantiuſ pictor in libris de pictura: ait. n. oportere
cōtumaciam quandā atq; duritiā operibus & moribus ex equo mo
derari. Polemo autē dicebat oportere in reb⁹ exerceri: nō in diale
cticis: ſpeculationibus vti ne breuē quandā artē ſorbentes atq; me
ditantes: dū in rogationib⁹ admirationi habētur affectu ſibiipſis re
pugnaret. Erat igit vrbano adiuncta ſeuera cōſtantia. Idq; fugiebat
quod de euripide ſcribit Ariſtophanes: acidū eū atq; aſperū vocās.
Neq; vero ſedens dicebat cū rogaret: ſed ambulās. Itaq; propter ſū
mū probitatis ſtudiū in ciuitate honorabatur: maxime poſt deambu
lationē quieſcebat in hortulo iuxta quē diſcipuli cōſtructis breuib⁹
tuguriis prope ſcholā exedrāq; habitabant. Videtur autē Polemo
xenocratē in cunctis æmulatus. eūq; amalle ariſtippus in quarto de
antiquis delitiis refert: ſemper deniq; illius innocentia & ſiccitatē
Polemo in ore habebat: iduerat illi⁹ quoq; grauitatē veluti doric⁹
qdā in muſica modus: erat autē & ſophoclis i primis ſtudioſ⁹. atq; in
illis maxime locis vbi iuxta comicū canis quidā molofficus ſecum
vna poemata feciſſe videbaſ: & vbi iuxta phrynicū non elatus: aut
turbidus ſed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homerū q
dem opicū eſſe. Sopholē. Homerū vero ſophoclem tragicum. Obiit
iam vetulus ex pthiſi: reliquitq; opuſcula plurima. Noſtrūq; eſt de
eo carmen.

Non audis hominum triſtem polemona dolorem

Teximus: hic morbi quem poſuere graues.

Non polemon ſaxo tegitur: ſed inane cadauer:

Hoc ad clara volans aſtra reliquit humi.

Crates Athenienſis.

Rates athenienſis patre antigene ortus pago Thriaſius
fuit auditor ſimul amatorq; Polemonis illiuſq; ſucceſ
ſor ſcholæ: ita vero ſibi pſuere inuicē: vt nō mō viuētes
eadē ſint ſtudia ſecuti: Verū ad vltimā fere reſpirationē
alterutrū ſimiles fuerit: & mortui eodē ſepulchro ſint cō
diti. Vnde & antagoras ambos verſu laudauit in hanc ſententiam
Hoc tumulto Cratē ac Polemonem cōditos fatere qui tranſis o ho

Clytēneſtra
poeta.

Crates.

Crates &
polemon
amici.

LIBER

spes viros consensu animorū præcipuos: quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra: vitæq; mūdiciēs. Sapiētiae adiuncta veris certisq; persuadēs dogmatib⁹ ornauit sæculū: hinc & Arcefilaū cū ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferūt illos deos esse aliquos: aut auri sæculi reliqas. Erant. n. ingenio minime vulgari: aut multitudinis fauoribus dedito. Sed qđ de Dionysodoro tibicine fert: illis cōuenientissime aptari potest. quē aliqñ dixisse tradūt & exultantem atq; gloriantē qđ nihil ex suis pulsibus: neq; intrieris: neq; ad fontē vnq; audiuiſſet: sicut Ismeniu. Cœnare apud crātorē solitū refert antigonu cōcorditer ambobus Arcefilao etiā adiecto viuētib⁹: habitasse itē Arcefilaū vna & Crantorē Polemonēq; vna cū Crate & Lyſide quodā ex ciuib⁹. Erat autē ingt amator: vt prædictū est: Polemonis qđē Crates: Crātoris autē Arceſilaus. Moriēs autē Crates vt apollodorus in tertio cronicorū ait libros reliq; alios qđē philosophicos. De comœdia alios. Orationes itē populares alias: & de legationib⁹ alias: habuit & discipulos sane memorabiles horū ex numero fuit Arceſilaus auditor ſuus de quo in conſequentib⁹ dicemus: & Biou itē Horistenites: ac poſtremo Theodorus: a quo ſecta Theodorica denomiata ē: de quo itē ſuo loco dicemus. Decē vero fuerunt Crates: Primus antiq; comediae poeta. Secundus orator Tralianus de Iſocratis familia. Tertius valloꝝ effoſſor q; cū Alexandro militauit. Quart⁹ Cynnic⁹ de quo poſtea dicemus. Quintus philoſophus pipateticus. Sextus academic⁹ quē p̄diximus. Septim⁹ Malotes grāmatic⁹. Octau⁹ q; geometrica ſcripſit. Non⁹ poeta epigrāmaturū. Decimus Traſenſis academicus philoſophus.

Crantor.

Crantor.

Rantor ſolenſis cū apud ſuos habereſ in gloria cōceſſit athenas: ibiq; xenocratis auditor Polemoniſq; ſocius i dicēdo fuit. Reliquit autē cōmentaria ad. xxx. verſuū mīlia Ex eis quædā Arceſilao nō deſunt qui applicēt. Fertur cū interrogatus eſſet cuius rei gratia ita ſe Polemoni addixiſſet reſpondiſſe: qđ illo nūq; neq; acutius neq; grauius audiſſet loquentē. Is cū infirmatus eſſet in aſclepianū ſceſſit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eū illuc vndiq; cōfluxere diſcipuli exiſtimātes illū nō morbi cauſa: ſed qđ ibi ſcholā vellet inſtituere eo cōceſſiſſe. Aderat tū illic & Arceſilaus volēs ab illo ſe ad polemonē cōferre quāq; amatore ſuo. ſicuti cū ad Arceſilaū venerimus dicemus: qđ ex re non ſolū nihil ſuccēſſit: ſed ipſe quoq; cū ſanus factus eſſet ſe ad audiendū polemonē cōtulit: atq; inde multū illi & gloriæ & laudis acceſſit. Fertur & ſubſtantiam Arceſilao reliquiſſe talentorum

.xii. Et cum ab eo rogaretur vbi nam sepeliri vellet: dixisse terræ in caris visceribus abicondi placet. Poemata quoque scripsisse dicitur eaque signata a nullo in Mineruæ fano in patrio solo condidisse. Theætetus quoque poeta illum laudans & viris & musis fuisse imprimis gratum canit: atq; sub ipsam senectutē cū defecisset. humo conditum: illic tranquillo æuo fruit.

Tarda senecta tulit haud vltra viuere crantor.

Complacuit multis complacuitq; viris.

Exanimem sed terra virum tu suscipe sacrum:

Sit placidusq; illic vt quoq; viuus erat.

Amirabatur Crantor præcæteris homerum & euripidem dicens: o perosum esse & industriæ plenum proprietate seruata tragicę simul misericorditer scribere: proferebatque versiculum ex Bellerophon te. Hei mihi quid ita mortales passi sumus. Antagoram quoq; poetam fertur vt crantoris ferri huiusmodi: Crantoris item in laudem versus referri in antagoram fama.

O mihi mens esset celebrem: quæ luserat olim.

Progeniem diuum: canerem nam carmine curas

Nunc æternorum: natos quot in æquore lati:

Oceani regina crebris: nox edidit alto.

Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam

Ventorum: sed deinde virum bona: duplicis atq;

Nostra tuum canerent naturæ carmina corpus.

Erat autem: & nominibus fingendis acer. Tragœdum denique dixit infractam habere vocem: & cortice plenam: & Theophrasti quę stiones ostreis conscriptas esse. Laudatur eius maxime liber quę de luctu edidit. Obiit ante Polemonē & Cratem aque intercutis morbo. Est & nostrum epigramma in hanc sententiam.

Inundauit & te crator pessimus morbus.

Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum

Et tu qui illic nunc gaudes.

Serimonum vidua stetit tuorum autem

Academia & soli patria tua.

Arcefila⁹

Arcefilaus.

Arcefilaus Scythi siue Scythi filius sicut Apollodorus i tertio chronicorū ait: Pitaneus ex æolide primus mediā inuexit academiā negationes cōtinens ppter serimonū cōtrarietates; primusq; in vtrāq; disserere partē aggress⁹ ē: Idq; orōnis gen⁹ qđ Plato tradiderat: ppter rogationē: ac respōsionē ex ymbra i certamē ac puluerē prior eduxit. Crātori vero in hūc modū cōgressus ē. Quart⁹ erat ex fratrib⁹:

LIBER

qui illi duo erāt ex eodē patre duoq; eadē ex matre generati. Ex his alter q eodē ex patre maior natu erat Pylades : q vero ex matre Moereas dicebāt: quib; eius curator erat. Audiuit itaq; principio q dē Autolycū mathematicū ciuē suū anteq̃ pficisceret athenas: q cū sardis quoq; perrexīt. Deinde xanthū atheniēsē quoq; musicū. post quē Theophrastū auditor fuit. Tū demū in academiā se ad Crātore cōtulit. Moereas. n. quē p̃ dixim⁹ frater illū ad oratoriā ediscēdā hortabāt: sed illū philosophiā iā amor ceperat. Eo amore flagrantē Crātor amator suus Euripidis ex andromeda versiculo percontari pergit. Nū gratias habebis: si te seruauerim virgo: cui ille sequētia respōdit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugē vt voles habes. Ex hoc iā pariter ābo morabāt. Aegre tulisse Theophrastū aiūt illius recessū: ac dixisse. Quā igeniosus prōptusq; adolescēs es schola discessit. Nāq; cū esset in dicēdo grauissimus: atq; in scribēdo sat is exercitatus. poeticæ quoq; operam dedit.

Feruntur eius epigrammata in attalum.

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem.

Dicitur a pisa quam coluere dei.

Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem:

Rursus erit multo concelebrata magis.

Atq; menodorū eudami filiū vnū ex cōdiscipulis amantem.

Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thiyatera:

O menodore tua patria cadauada.

Aequalesq; viæ dicunt acheronta nephandum.

Virorum vt acer vndiq; permensuratat

Hoc tibi sed tumultum accurata condidit arte:

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Vide q̃ti
ones cas
maldulē
ses cristo.
landini &
hoc in
tertio.

Amplectebatur Homerū maxie ex oib; cui⁹ adeo studiosus erat: vt semp ante sōnū ei⁹ aliqd legeret. Mane quoq; cū surgeret dicēs se ad amasiū pergere: ne ab eo legēdo ipediretur. Pindarū quoq; dicebat esse imprimis idoneū implere vocē verborūq; ac noīum cōpiā præbere. Stilū etiā ionicū expressit cū esset iunior. Hipponici itē geometræ auditor fuit. in quē cum esset alias habes & obtusus: & hīscens: artis tñ intelligētia valeret iocatus est dicens hiāti sibi geometriā in os aduolauisse: cū etiam dementē aliquando effectū domi secum habuit: atq; tam diu illius curam egit coad redderetur sensui. Crate autē vita functo scholā tenuit: cedente sibi Socrati de quodam. Nullum vero librum scripsisse ferunt: q; æque de omnib⁹ retineret assensum: alii deprehensum dum quædam emendaret tradunt. eos tamen ipsos alii non edidisse: alii flammis tradidisse aiūt. In honore summo Platonē habuit. librosq; illius studiose lectitabat.

Sunt qui Pyrrhonē quoq; imitatū asseuerent. Dialecticæ quoq; fuit non imperitus eretric orūq; sermones : ac rationes calluit. Vnde & de illo ab Aristone dicebat. Ante Plato:retro Pyrrho:mediusq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est:habēs nāq; Menedemū plūbum in sinibus poniet:seu Pyrrhonē penitus carneū:siue Diodorum. Erat autē proloquis abunde vtens & cōstrictus atq; in locutione ambiguus. Ac præterea obiurgator confidēs multum atq; audax:quod Timon quoq; signauit. qui illius increpando vehemētiā vno versiculo expressit.

Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescente quodam audacius q̄ par erat:loquente : nullus ne inquit hūc talo excipiet. Cū rettulisset ad eū quidā vitiose concludēs:nō videri altero alterū maius:ne.x.inquit digitorū lōgitudo senoz lōgitudine. Emone quodā Chio cū esset deformis formosum se arbitrāte:ac iugiter chlamidē præciosam induēte:ac rogante nū illi sapiēs amaturus videret:ait vtrū: neq;.n.si ita q̄spiam fuerit pulcher vt tu neq; si ita speciose induat vt tu. Cū vero ab impudico ita ageret cui forte infensa erat eius grauitas: licet ne te rogare o venerāda an silere:sic ait. Quid mihi o mulier aspera nec cōsuetā loqueris: Verboſo cuiā ignauo ōcia sua perturbāti : improbe inquit & impudice loqui seruorū filii cōsueuerūt. Loquaci itidē se obtūdenti nimio verboz strepitu:grauī inquit nutrice caruisti. Qui busdā vero nihil respondebat. Foeneratore quodā: ac dicendi studio quid dā se ignorare dicēte. Latēt.n.inquit & vērōz transitus auē:nisi cū adsit foetus. Sūpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis Alexinū quendā dialecticū alexini quā dā cōmode ac pro merito enarrare nō valētē: quid Philoxenus aduersus lateritios operarios egisset admonuit. Ille.n. cū hos carmen suū male cantātes offendisset:lateres illorū cōculcare cōepit ac dicere. Vos mea corrūpitis: ego vestra dissipabo. Ferebat grauiter siquis intēpestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturaliter autē quoddāmodo in differendo vtebatur hoc verbo:arbitror equidē:& non assenties istis: ille eū ex nomine appellans: idq; discipulorū quoq; plurimi imitabātur: neq; id solū verū & rhetoricen eius omnēq; dicendi modū ac figurā in se nitebantur exprimere: erat autē illi inuentionis præcipua foelicitas: Rite item ac facile occurrere obiectis : orationisq; ambitū ad id quod erat propositū referre atq; omni se tēpori accōmodare mirifice callebat. Magna illi præterea vltra omnes cæteros erat persuadendi quæ vellet acrimonia. Quibus ex rebus factū est: vt ad eū audiendum cōfluērent plurimi : & quidē cum illius immodico acumine offenderentur. Quod tamen illi ipsi æquo animo ac libenter

tolerabāt: erat. n. vir bonus valde: suosq; auditores bona spe plenos
 emittebat: erat illi summa facilitas in cōmunicandis rebus suis: atq;
 ad ferenda beneficia promptus occurrebat: latere quoq; gratiā om-
 ni studio querebat: fastum eiusmodi maxime exhorrens. Deniq; in-
 gressus aliquādo ad Ctesibium ægrotū vidensq; inopia rerū angus-
 tati: plenū nūmis sacculū clam eius puluino subiecit. Quo ille inuē-
 to arcesilai inqt hic ludus est. Sed & alias mille ad eū solidos misit:
 Archiā vero arcadē Eumeni cōmendans: vt magna dignitate frue-
 retur effecit. Liberalis quoq; admodū fuit: ipsamq; liberalitatē suā
 argenteis in primis vasis præferebat: atq; cum archicratis & Callie-
 cratis apparatu contendens aurea quoq; vasa in studio habuit: plu-
 rimisq; ea subministrabat: quibus & cōiuiua: & coenas faciebant. Ac-
 ceperat ab eo quidā ad suscipiendos amicos argentea vasa cū vero
 his egenus esset non repetiit. A iunt alii de industria hæc illū vtēda
 dedisse: & cū ea ille red deret: quia pauper erat illi largitum fuisse.
 Erat quidē illi & in pitane substantia: ex qua sibi Pylades frater sup-
 peditabat ad vitæ vsus. Sed & Eumenes Philesteri filius ipsum lar-
 gissimis frequētibusq; illustrabat dōis. Quocirca & huic soli præter
 cæteros studebat reges. Cū autē Antigono pleriq; obsequerentur:
 illiusq; domū salutandī causa frequētarent: ipse quietē agebat nolēs
 in illius notitiā incidere. Hieroclis item amicitias imprimis frueba-
 tur: qui munychiā possidebat: & Pyraū. Itaq; diebus festis semper
 descendere ad eū consueuerat & cū ab eo quoq; vt antigonū saluta-
 tū pergeret induceretur non acquieuit sed ad vsq; illius ianuas pro-
 fectus retro rediit. Post naualē vero antigoni pugnā plurimis illum
 adeūtib: epistolasq; p cōsolatione scribētibus tacuit ipse. Attamē
 pro p̄fā legatione: ad antigonū in Demetriadē functus absq; effe-
 ctū rediit. Omne igitur tēpus vixit in academia: reip. negocia fugi-
 ens ac cōsilia dānans. Interdū & athenis in piræo morabatur ex tē-
 pore dicēs: Hierocle. n. vt diximus vtebatur familiariter: vnde & a
 plerisq; carpebatur. Magnificentia p̄terea excellens: quid. n. rectius
 dici potest q̄ alter Aristippus. Coenas cū similibus sæpe celebrabat:
 ipseq; ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Philete elisibis
 scortis palā cōgrediebatur: detrahētibus aut aristippi instituta recē-
 sebat. Adolescentibus itē maxime studebat: eratq; in amorē pronus.
 Vnde illū Ariston Chius Stoichus corruptorē iuuenū disertūq; im-
 pudicū & temerariū appellans accusabat. Nāq; & Demetriū cum is
 Cyrenē nauigasset: amasse plurimū dicitur: & myrleanū leocarē: de
 quo & ad comessantes dixisse se quidē aperire velle: illū autē prohi-
 bere. Hūc amabāt & Demochares lachetis & Pytochles beselij fili?
 Quos ille cum deprehendisset: cedere se tolerando dixit. Præterea

Arcesila?
 ad Anti-
 gonū le-
 gatus.

carcebant eū & obiurgabāt ij quos diximus: vt vulgo addictū glo-
riæq; studiosum: maxime aut illū apud Hieronymū peripateticū ve-
xabant: cū amicos cogeret ad natali diē alcynoci antigoni filii: qua
die pecunias plurimas in sumptus quotannis mittebat antigonus.
Vbi cū deuitaret inter pocula differere aridelo pponenti sibi quid-
dā quod speculatione indigeret: orantiq; vt super illo differeret: di-
xisse ferūt. Ad hoc ipsum imprimis philosophiæ ppiū est: cuiusq;
rei tēpus scire. In id autē quod turbæ addictus culpabatur: & Timo-
ritidē suo vt solet curiū coarguit. Cū tamē esset eiusmodi: ita mo-
deratus & fastus fugiens erat: vt discipulos moneret & alios audire
& cū adolescens quidā Chius ex ludo suo Hieronymi quem p̄dixi-
mus scholā plus sibi placere significasse: ipse manu apprehēsum ad
illū duxit. philosophoq; cōmēdauit admonēs seruare ordinis ac di-
sciplinæ grauitatē. Perlepidū & hoc illius dictū memoratur. Percō-
tātī. n. cur ex disciplinis aliis pleriq; ad sectā epicuream trāsirēt: ex
epicureis vero nullus se ad ceteras cōferret: ait quia ex viris quidē
galli fiūt: ex gallis viri nūq;. Cū vero iā esset morti p̄ximus: sua oīa
Pyladi fratri legauit. q; is illū Chiū clā mœrea atq; inde athenas de-
duxerat. Nūq; vero aut vxorē duxit aut filios genuit. Tria testamē-
ta cōscripsit. Ex his vnū eretriæ penes Amphitricū deposuit: scdm
athenis apud quēdā ex amicis. Tertiū domū ad Thaumasiā quēdā
necessariū suū misit horās: vt illud seruaret ad quē ita etiam scripsit
Arcefilaus Thumasiæ salutē. Testamēta mea Diogeni tradidi ad te
perferēda. Quia. n. sæpius ægroto: & corpore nō rite valeo: testamē-
tū cōficere placuit: vt siquid cōt. ngat inopinatū: sine tua iniuria p-
ficiſcat ex vita: qui vnus ex omnibus maxime me affectu p̄secutus
es; fidissimus aut omniū qui hic sunt cū mihi semper fueris: diligēs-
ter ea seruare stude: tū p̄pter a tatē: tū p̄pter necessitudinē. Cura igi-
tur memor quantū tuę fidei cōmittā: vt quod apud te totū deponēt
quantum in te est: id moliri: vt negocia mea honeste disposita sint.
Posita sunt autē ista athenis apud quēdā ex amicis: & eretriæ penes
Amphicritū: Obiit vt Hermippus: ait cū merū immodice hausisset:
ac per id offendisset septuagesimo & quinto ætatis āno: susceptusq;
est ab Atheniensibus vt nemo alius.

Arcefila'
vino imo
dice sup-
to morit.

Quid vini tantum dic arcesilae bibisti.

Extra sis mentem lapsus vt ipse tuam?

Non tam te miseror q; mortuus: at quia musas

Tu potius nimio læseris e calice.

Fuerūt & tres alij arcesilai. Primus poeta priscæ comœdiæ: Secūd'
elegiæ poeta. Tertiū sculptor: in quē & Simonides hoc scripsit epi-
gramma. Signum hoc dianæ est. Ducentæ. n. merces eius dragmæ.

LIBER

Artifex elaborauit pallidis manibus Dignus Arcesilaus: Aristodici autē philo'sophus vt ait Appollo'dorus in chronicis floruit maxime circa centesimam & vigesimam olympiadem.

Bion Boristhenites.

Bion bo-
ristheni-
tes.

Ion genere quidē boristhenites fuit. Quibus vero sit or-
tus parentibus & quibus ex rebus ad philosophiā se cō-
tulerit: ipse Antigono aperuit. Cū. n. ille sciscitaretur q̄-
nam: vnde vbi illius esset patria atq; parentes: sentiens se
vituperatū esse apud regē atq; ideo sic locutū ad illū ait

Pater quidē meus libertus fuit cubito se tergens. Significabat autē
illū succidiā & lardum vendere. Boristhenites genere nō habens fa-
ciem: sed in facie scripturā acerbissimi domini: mater aut quā hu-
iusmodi ducere potuit. Deinde pater nescio quid in rē publicanorū
cōmittens cum tota domo venūdatus est. Me adulescentulū haud
ignauū vel ingrātū orator quidā emit. Is moriens mihi omnia reli-
quit. Ego tabulas ipsius exurens cūctasq; conscindens athenas cō-
cessi: ibiq; philosophatus sum. Hoc mihi gen? est: ista progenies: ista
habui quē de me dicerem. Desinant igitur Perseus ac philonides ea
historiæ tradere: me autē ex me ipso intuere & erat sane Bion alias
versatili ingenio: & sophista callidus: puerq; circa philosophiam se
exercere volentibus occasionē p̄buerat. In quibusdam vero lenis &
lympidus fastuq; perfrui valens. Complura autē reliquit cōmenta-
ria: sed & sentētiās vtiles & graues: vt illud: Cū sibi probro daretur.

Statā for-
mā omi-
sit Bion.
lege aulū
gellium.

q̄ adolescentē non sibi vendicasset non. n. inquit possibile est mollē
caseū hamo attrahere. Interrogatus aliquādo quis nā anxietate ma-
iore detinetur: ille inquit qui se maxime cupit esse f. licē: & quietum
Rogatus an ducenda esset vxor? refertur. n. & ad hūc istud: siquidē
ait turpem duxeris. poenā habebis: sin aut formosam cōmunis erit.
Sene&utē malorū omniū portū afferebat: siquidē ad ipsam cūcta cō-
fugere: gloriā annorū eē matrē: pulchritudinē alienū bonū: diuitias
neruos rerū. Ad eū qui fundos suos vorauerat: terra inquit Amphi-
araum absorbit: sed terrā tu. Magnū aiebat malū esse ferre nō pos-
se malū. Arguebat eos qui homines quasi sine sensu essent exurerēt:
eosq; veluti sensu prāditos adurerent. Dicebat aut iugiter optabi-
lius esse speciē alteri largi: i suā: q̄ alienā petulanter ambire. Corpo-
re quippe atq; animo lēdi qui id fecisset. Sed & Socratē in ius voca-
bat dicens. Nā siquidē alcibiade vti potuit & abstinuit: inanis fuit
sin vero non valuit: nihil magnū fecit. Facilem esse dicebat ad infer-
nū viam: clausis. n. oculis illuc iri. Alcibiadē culpans dicebat illū dū
esset adulescens viros ab vxoribus: iuuenē vero vxores a viris ab-
duxisse. Rhodi atheniensibus ad oratoriā se exercentibus philoso-

Amphia-
raus lege
Statiū in
thebaide

Ad infe-
ros clau-
sis itur o-
culis.

phiam ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumenta inqt. Attuli: & ordeum vendo. Dicebat eos qui essent in inferno magis pfecto cruciando. si integris q̄ si perforatis valis aqua ferrent. Orāte se verboso quodam: vt sibi opē ferret: satis inquit tibi faciā: si qui pcentur pro te ad me miseris: ipse quoq; non veneris. Nauigans cum pessimis hominibus in latrones incidit. Dicentibus illis peribimus si agnoscamur: at ego inquit nisi agnoscamur. elationē cē assererat profectus impedimentū. Ad diuitem auarū non inquit hic substantiam possidet: sed ab ea ipse possidetur. Tenaces itaq; aiebat opū vt suarū habere curam: verū ex eis vt ex alienis nihil capere vtilitatis. Fortitudine inquit cū sumus iuuenes ytimur: at cum senescere incipimus prudentia vigemus. Tantū vero prudentiā a virtutibus ceteris differre assererat. quātū visum ab aliis sensibus. dicebat non esse exprobrandā senectutē: quippe ad quā omnes peruenire cupimus. Inuido cuidam subtristi nescio inquit vtrum tibi malū: an alteri bonum contigerit. Impietatem pessimā esse dicebat contubernalem fiduciā: in seruitutē enim virū redigit. quātū libet ille ore audax ac liber sit. amicos qualescūq; sit oportere seruari: ne videamur vel malis vti vel deuitare bonos. Is in principio quidē academiā instituta aspernabatur: quo tēpore Cratis auditor erat: deinde Cynicū eligit institutū sumpto pallio & pera. Nā quid illū aliud ad eā animi constantiā traduxit. Demū vero se ad theodoria transtulit: Theodori athei auditoriū frequētās: qui omni orōnis genere vti solebat in dicendo. Post hūc vero Theophrastū peripateticū audiuit. Erat autē & spectaculorū studiosus: risumq; mouere auditoribus maxime peritus grauib; nominibus aduersum res vtēs. Quia vero orōnē suam omni dicēdi genere temperauerat. aiūt Eratosthenē dixisse de illo. Primus omniū Bion philosophiam vario orationis floret vestiuit. Erat illi item & faciēdis versibus ingeniū p̄cipue accōmodatū. Ei⁹ sunt illa. O pater archyta & cætera. Sed oīo & musicā & geometriā p ludo habuit. apparatus quoq; magnifici ac p̄ciosi erat studiosus. atq; ideo ex vrbe in vrbe sepe migrabat. Sæpe sibi ex arte moliebat Rhodi deniq; nautis persuasit vt sumpta scholari vestese sequerent cūq; his ingressus gymnasiū cōspicius fuit. cōsuevit & adolescētes sibi ad optare: vt eis & ad voluptatē abūteretur: & ab eorū beniuolētia ptegeret. Sed & sui vehemēter amans fuit: sempq; illud sibi in ore erat. amicorū cūcta cōia sunt. Idcirco & nemo illius discipulus inscribitur: cū tot habuerit sui auditores. Quosdā vero ad impudētiā puxit. Vnde & butio vnus ex familiaribus suis aliquñ ad mēnemū dixisse fertur. Equidē o Menedemē noctu Bioni cōiūgor: nihilq; indignū mihi passus videor. Multa etiā scelestius cōgredien-

Alcibia
des taxat

κοιπα
φιλωρ
ωαρτα

LIBER

Accusor
deponēs
verbum.

Bionis
stulticia.
Bionis
extrema
verba.

tibus colloq̃batur. Hoc autem ex impii Theodori disciplina hauserat. Postremo incidens in malam valetudinem: vt dixerunt qui erant in chalcide illic enim & vitam finiuit: ligaturas suscipere inductus est: & pœnitentiam agere super his que peccarat in deum. Eorū vero inopia quibus infirmorum cura erat dire cruciatus est: quoad antigonus duos illi famulos misit: secutusq; est eum in sella: vt Favorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq; vita excessit. Illū nos ita accusati sum⁹: biona horistenitē. refert scythica tell⁹ dixisse: audimus deos q̃ vere nihil sint: ac siqdē id dogma tueri p̃stulisset merito dicēdus esset sensisse vt visū eiset: & si male visū eēt tamen at nunc longo morbo tabescens: ac mori pertimescens qui deos non esse dixerat: sanumq; non viderat: mortalibus quicq; illudebat viris dum diis immolarent: non modo gratis super ararum ac mense nidore deorum hostiis admouit nares: nec modo peccauit dixit: vetera diluite: sed & anni collum facile porrexit excantandū brachiaq; ligaturis persuasus deuinxit rhamnūq; & lauri ramum ianux impoluit. cuncta perpeti magis q̃ mori paratus. Stultus qui mercede cupiit deum redimere: quasi tunc dii essent: cum illos Bion æstimare vellet. Ergo nequicquam sentiens cum lembus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem vero Biones fuere. Primus qui pherecydi syro contemporaneus fuit: cuius duo feruntur libri: est autē proconnessius. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas cōscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiones quas dāvybi eliet sex mensiū nox & totidē dies. Quintus solensis qui cōscripsit æthiopia. Sextus rhetoricus cuius ferūtur libri nouē: musarū inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemoneminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidem sculptor clazomenius siue Chius: Cuius & Hipponax meminit

Lacydes Cyrenæus.

Lacydes
cyrenæus

Famulo-
rū astus i
bionem.

Acydes Alexandri filius Cyrenæus nouę academie princeps. Areesilaq; successor fuit: vir eximie seueritatis habuitq; instituti sui non paucos æmulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodum atq; in sermone iucundus. Aiunt eum & circa rē familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam voluisset ob signato aditu rursus annulum per foramen intus iacebat: vt nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id cum animaduertissent famuli resignabant que signata erant & quæ voluissent inde

tollebant. ac deinde annulum in porticum per rimam immittebant. Idq; cum sæpe facerent nunq̃ deprehendi potuerunt. Lacydes igitur academiæ scholam habebat in orto: quem attalus rex fieri curauerat: Lacydiumq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocensibus Telecli & Euandro scholam tradidit. Porro Euandro successit Hefgesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidū vero illud ad Lacydem refertur. Attalo. n. deniq; illū ad se accersente dixisse fertur imagines procul esse intuentes. Sero autem geometriæ danti operam ait quispiam certe ne nunc tempus certe ne nunc quidem? Obiit autē cum scholam regere cœpisset: quarto anno centesiæ trigesię quarte olympiadis. xx. & sex annis in scholæ regimine consumptis: mortuus est autem ex paralyfi quā ex immodica potatione incurrerat. Et nos de illo ita cecinimus,

Fama tui lacyde nota est q; & ipse lieum

Exceptum stygias traxeris vsq; domos.

Planum est q; bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: iccirco nil satus est bromius.

Biō para
lysi labo
rās mori
tur.

Carneades.

CArneades Epicomi siue vt Alexander in successionibus tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorum: & crispippi libris diligentissime perlectis eis modice reluctabatur: adeoq; id verecunde faciebat: vt id sapius diceret: nisi Chrysippus esset: non esset ego. Fuit autem vehementer studiosus: porro physicæ minus curam habuit: ethicæ se magis deuouit. Quo circa & cæsariem & vngues nutrebat præcipua intentione studiorum. Adeo autem in philosophia viguit tantumque sibi in ea neruorum comparauit: vt oratores quoq; in ipsius scholis ad eum audiendum pergerent. Erat autem illi & vox maxima & præcipue sonora: adeo vt gymnasii princeps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da vocis modum. inquit. Et ille sapientissime sane cōgrueq; respōdit: modum. n. habes ait auditor es. Acriter autem inuehebatur: atq; in questionibus erat in insuperabilis. Coenas autem ob causas predictas iā declinabat. Hic aliquando cū mentor Bithynus discipulus atq; auditor suus pellicem suam adamaret. vt Fauorinus refert in omnimoda hystoria: inter dicendum ita in illū iocatus est. Versatur hic senex quidā inanis futilis Mentori corpore atq; voce simillimus. cū hac schola abdicari placet: at ille continuo exurgēs intulit hæc illi dixere: cōcite isti surrexerūt: durius aut videtur circa finē versatus esse cum sepius diceret quæ constituit natura & compegit ea & dissoluet. Cum

Carnea
des.

Antipa = autē didicisset antipatrū¹ veneno hausto defunctum: & ipse incita
 ter vene= tus est ad audēdum contra mortem. aitq; suis: date igitur & mihi.
 no infec= Qui cum dicerent quid: ait multum: Defuncto autem illo defectio
 tus mor= nem lunæ factam aiunt: vt compati sibi videri possit. Pulcherrimū
 tuus. post solem sy² dus refert Apollodorus in chronicis humanis cum ex
 Defectio cessisse reb⁹ olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quar
 lunæ. to. cū vixisset annos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad

ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius conscribere discipuli
 ipse enim nihil reliquit. Est autem & in hunc nostrum epigrāma lo
 gadico & archabuleo metro.

Quid me carneade: quid me musa vis arguere:

Indocilis qui nihil vidit quod metuerat mori.

Quando & pthificum olim habens pessimū morbum

Noluit solutionem habere: sed audiens q; venenū

Antipatrus libens extinctus est: date igitur

Inquit & aliquid & mihi bibere.

Quid tamen: quid date mulsū valdeq;

Habuit prompta hæc natura continens me.

Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus

Cessit sub terram: dicebat autem plura

Mala lucra habente ire ad Plutonium.

Fertur ei lumina calligine offendi solita: ipso nihil aduertente: iube
 req; solitum puero lucernā accendere: quam ille cū intulisset: ac di
 ceret attuli: respondere consueisse lege igitur. Huiusce alii complu
 res fuere discipuli: sed excelluit omnibus. Clitomachus: de quo es
 tiam sub s² quenter dicendum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta
 parum probatus.

Clitomachus.

Clitoma
 chus.

Litomachus carthagenensis patriaq; lingua Asdrubal
 appellabatur: in qua etiam apud suos philosophari con
 sueuerat. Athenas autem contendit quadraginta annos
 natus: audiuitq; Carneadem. Eius ille industriam ani
 maaduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuit: vi
 rum: Ad tantum autem peritiæ peruectus est: vltra quadraginta vo
 lumina scripserit: successeritq; Carneadi. Cuius etiam dicta maxi
 me illustrauit litteris. Versatus est autem in tribus maxime sectis: a
 cademicorum: scilicet peripateticorū: atq; stoicorum: Porro acade
 micos ita fere laceffit: Timon neq; academicorum latiloquentiæ in
 utilis: Hactenus de academicis: qui a Platone fluxere diximus: veni
 endum iam ad peripateticos: & eos a Platone venientes: quorū fuit
 princeps Aristoteles: & primo de ipso dicendum.

Tres se
 cte.

LAERTII DIOGENIS LIBER QVINTVS INCIPIT.

Aristoteles.

Ristoteles Nicomachi Phæstiadisq; filius Stagiri-
tes fuit. Porro Nicomachus a nicomacho Ma-
caonis filio Aesculapiiq; nepote originē duxit: vt
Hermippus in eo libro quē de Aristotele scripsit
tradit: eratq; carus imprimis Amynthæ macedo-
nū regi medicinæ: & amicitia gratia. Hic inter
omnis Platonis discipulos maxime excelluit: vo-

Aristote-
lis genus

Amyn-
thas.

ceq; gracili vt Timotheus atheniensis in libro de vitis refert: & ex-
libus cruribus paruifq; oculis fuit. veste insigni: & annulis: ac tonfu-
ra vtens. Natus est autē illi & filius Nicomachus ex Herpylide pel-
lice: vt Thimotheus ait: Receffit a Platone dū adhuc superuiueret.
Vnde dixisse illum tradūt. Aristoteles in nos recalcitrauit nō secus
atq; in matrē puli geniti. Refert Hermippus in uitis cū atheniensū
legatus ad Philippū profectus esset Aristoteles: achademicę scholę
præfectū fuisse Xenocratē. Cū vero reuersus esset: scholāq; sub alio
vidisset: elegisse in lycio peripatū: illicq; vsq; ad vñtionē deambu-
lando cū discipulis philosophari solitū: atq; inde peripateticū ap-
pellatū esse. Alii idcirco sic vocatū asserunt: q; ex egritudine conua-
lescenti: ac deambulanti alexandro assistens quēdā disserere soleret
Vbi vero iam plures esse ceperant sedens docebat dicens turpe esse
reticere: Xenocratē vero loqui permittere: ad propositā quæstionē
discipulos vna exercebat simul & oratoriā docens. Deinde ad Her-
miā eunuchū profectus est Atarnensū tyrannū. quē alij quidē pæ-
dica ipsius fuisse tradūt. Alii vero sibi affinitate iunctū: tradita ei fi-
lia siue nepte: vt refert Demetrius magnesijs in libris de poetis ac
scriptoribus æquiuocis. qui & Eubuli seruū Hermiā fuisse ait bithy-
niū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristippus in primo
de antiquis deliciis libro Aristotelem ait Hermiæ pellicē adamasse.
quā ille cū sibi permisisset: duxisse eā & gaudio elatū immolasse mu-
lieri: vt atheniēs Eleusinae Cereri Hermiæq; pæana scripsisse: qui
εϋδον hoc est intus scriptus est. Hinc iam in macedonia apud Phi-
lippū vixisse. Atq; ab eo Alexadrū filiū erudiendū accepisse petisseq;
instaurari solū patriū a Philippo verum. Id vbi impetrasset dedisse
illis leges In schola quoq; leges tulit imitādo Xenocratē. vt decē-
diale principē facerent Vbi vero Alexandro instituendo satis vi-
sus est nauasse operam: eūq; sibi deuinxisse cōmendato illi cognato
Callisthene Clynthio athenas concessit. Eū audacius q; par erat allo-
quentē regem & minime illi obsequentē ab ipso increpitū asserunt:
versū admonente ni talia loqui desisteret: mature periturū: quod &

Herpyli-
de vsus ē
aristote-
les.

ωεπι-
ωατοσ
.i. deam-
bulachu.

Hermias
eunuch⁹.

Alexan-
der aris-
tradit do-
cendus.

LIBER

factum est. Nāq; Hermolao in Alexādrū insidiarū socius fuisse deprehensus cauea ferrea circūduci p̄dore atq; squallore oblitus leoni postremo obiectus est: sicq; excessit e vita. Eniūero Aristoteles athe nas p̄fectus: cū illic tredecim annis docuisset. clā in chalcidē cōcel sit: q; ab Eurimedōte hierophāta impietatis accusatus esset: siue vt Fauorinus ait in oimoda historia a Demophilo: q; hymnū in eū quē p̄diximus Hermiā scripserit: Epigrāmaq; statuē q; in delphis est no uū inciderit. Improbe peremit. Persa sagitarius.

Rex persæ flexis transmittere spicula doctū

Arcubus: est ausus ius violare sacrum.

Perdidit hunc astu diro certamine victor

Vsus fallacis credulitate viri

Hic vero vt ait Eumolus in qnto historiārū aconitū bibēs mortu⁹ est septuagesimo ætatis anno. Idē vero refert ipsū Platonē triginta annorū se in disciplinā dedisse: sed p̄fecto fallitur. Nāq; septimo decimo ætatis anno Platonē audire cœpit. Est aut̄ hymnus huiusmōi Virtus laboriosa mortalibus vitæ p̄fecto præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor Passi: multa tulerunt

Humano generi nobilis: optima Gestis dum tribuunt opus.

Tu venatio vitæ Et desideris æac: des tui

Es mortalibus omnibus Aiaxq; i. stygias icolumis dom⁹

Nā propter speciē virgo tuā mori Descendere tyranni

Nimirū celebris casus & inclyta Exorabilis haud quidem

Est in græcia: & altis Formę causa tue virgoq; atarnai

Se præstare laboribus. Phoebeo miserū lumine filium

Talem tu iacis in pectora nobilem Priuat carmine certe.

Fructū: perpetuo tēpore q; manet. Quo semper celebrabitur

Auro tu melior: tu Ipsū mnemosine. p̄genitę canēs

Es somno & genitoribus. Sacre pierides laudibus & iouē

Lædæ cū pueris amphitrionides: Augent quæ quoq; xenion

Causa virgo tui tristia duraq; Cordis firmaq; præmia.

Primā hūc orationē iudicialem pro seipso scripsisse: cū huius criminis argueretur. Fauorinus in oimoda historia auctor est ac dixisse athenis pirū super piro sicūq; super fico senescere. Ait autē Apollodorus in chronicis natū illū anno primo nonagesimæ nonæ olympiadis: perrexissetq; ad Platonem septimo decimo ætatis anno: annosq; viginti apud eū fuisse commoratū. Tū vero venisse mitylenē principe Eubulo quarto anno centesimæ octauæ Olympiadis. Verum Platone primo āno functo vita sub Theophilo p̄fectū esse ad Hermiā: mansissetq; annos tres. sub Pythodoto autē se contulisse ad Philippū secundo anno centesimæ nonæ Olympiadis Alexandro

quintū decimū iam annū ætatis agente: Athenas vero cōcessisse secundo anno centesimæ vndecimæ Olympiadis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demū perrexisse chalcidē tertio anno centesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboq; perisse: cū esset annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in calabris defunctus sit sub Philocle. Fertur autē ob Calisthenis insidias in Alexandrum infensum fuisse regi: illūq; ad eū contristandum Anaximenem extulisse: ac misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigrammate Theocritus chijs: vt ait Ambrion in libro de Theocriti vita: in hunc sensum. Hermiæ eunuchi simul atq; Eubuli serui Mausoleū struxit vanus Aristoteles. Timon quoq; sic illū agit. Neq; Aristoteles vaniloquis miserandis. Hæc vita philosophi fuit. Cæterum nos ipsius quoq; testamenta legimus in hunc ferme modum. Bene quidem ac rite erit. Quod si quid contigerit ita legauit Aristoteles. Curatorem quidem omnium & per omnia iussit esse antipatrū. Quoad vero Nicanor adoleseat: curatores ac tutores instituit Aristomenem: Timarchū: Hipparchū. Cliotelē & Theophrastum si voluerit: ac si possibile fuerit: filiorum & Herpylidis rerūq; omnium. Cūq; puella fuerit matura viro tradi illā Nicanori. Sin vero puellæ quæpiam contigerit: quod absit: vitæq; prius q̄ connubio iungatur: siue etiam postquam nupserit ante q̄ filios procreet: excesserit: Nicanor dominus esto: vt & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autem Nicanor & de puella & de puero Nichomachonihil vt illis desit: patris ac fratris vna implens munus. Quod si Nicanori quæpiam contigerit: quod absit: siue priusq; puellam duxerit: siue postq; duxerit: nundū filiis natis: quæ quidem ille instituerit: ea rata sunt. Sin autē voluerit & Theophrastus puellæ curā habeat. Sin alias curatores habito cū Antipatro consilio & de puella & de puero disponant: vt eis videbitur optimū. Curā autē habeant tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: nāq; erga me studiosa plurimū fuit cæterorūq; omnium: & si virū accipere voluerit curēt: ne indigne nobis locetur. Deniq; illi præter ea quæ antea acceperat de nostra substantia talentum argenti tresq; si voluerit famulas & ancillā quam hēt & pyreum puerum. At si quidem in chalcide habitare voluerit: hospitium qd̄ penes ortū est: sin autē in stagiris paternam domū. Vtrum vero horum maluerit: studeant procuratores domū ita necessaria supellectile instruere: vt & sibi honeste & Herpylidi sufficienter instructa videatur. Curæ sit autem Nicanori & Mirmecē puerum non indigne nobis ad suos referri cum eius quas cepimus facultatibus. Sit autem & Ambracida libera: cūq; puella viro tradetur: quingentas illi dragmas ancillamq; quam habeat dari iubeo.

Aristo. te
stamētū

Sed & thalæ præter ancillā quam habet emptam dragmis mille: &
 ancillulā. Simo quoq; absq; priore pecuniā in puerū aliū siue puerū
 emi siue pecuniā dari Tachonem esse liberū cū puella nupsit Phi-
 lonēq; & Olympiū eiusq; filiolum. Porro eorū qui mihi famulantur:
 puerorū nullū venire volo: sed hæredes eis vti. Cū vero adulti erūt
 pro merito dimitti liberos volo. Curent item vt consumentur quæ
 Grillioni sunt tradite exculpende imagines: Vbi vero perfectę erūt
 suis imponantur locis. Nicanoris quoq; ac proxeni quā sculpendā
 Grillio imaginū cogitabā matrisq; Nicanoris. Arimnesti vero quæ perfecta est suo
 sculptor. statuatur loco: vt sit ipsius monumentū: quia sine liberis defunctus est
 Matris quoq; nostræ Cererē in nemea locet aut vbiq; videbitur.
 Vbi vero tumultū fecerit: ibi & Pythiadis sublata ossa condant. sicut
 ipsa præcepit sistat: & seruari nicanoris votū quod pro illo vouim?
 animalia lapidea cubitorū quattuor loui seruatori ac Mineruæ ser-
 uatrici in stagiris. Hęc testamentorū ipsius series fuit. Fertur autem
 ollas plurimas repertas esse Lyconēq; dicere illum in pelui calentis
 olei lauari solitū oleūq; venūdare. Quidam vtrā calentis olei stoma-
 cho illum imponere cōsueuisse tradūt: & cū se ad quiescendū cōpo-
 neret: æream spæram tenere in manu patella subiecta eo cōsilio: vt
 cum dormientis manu excussa spæra in subditū æreū vas incidisset
 sono illius excitus exurgeret. Eius esse præclaras istas sententias le-
 gimus. Interrogatus quidnā mendaces lucrarentur: vt cū vera inq;
 dixerint: non illis credatur. Cum sibi probro daretur: q; neq; homi-
 ni misericorditer tulisset opem: nō inquit mores miseratus sum: sed
 hominē. Amicis ac discipulis iugiter ista cōsueuerat dicere vbiq;
 moraretur Aspectus quidē a continenti aere lumen accipit: animus
 autē a disciplinis liberalibus. Sæpenumero cū in athenienses inue-
 neretur aiebat illos frumēta & leges inuenisse verū frumentis quidē
 vti: non autē legibus. Studioq; liberaliū amaras radices: fructus au-
 tem dulces esse asseribat. Rogatus quinā cito consenesceret: gratia
 inquit. Quid sit spes: vigilantis ait insomniū. Diogene sibi caricam
 legib; nō dante cogitans nisi acciperet vsum esse meditatū sumens. Dioge-
 nē vtiētes so- nem vsum ait cū carica vsum perdidisse. Rursus ab eo porrectā acci-
 piens atq; puerili more in sublime eleuans cum dixisset magnus Di-
 ogenes eā illi reddidit. Tria dicebat pueris esse necessaria: ingeniū:
 nouerūt. exercitationē: disciplinā. Audierat aliquando se a quodam maledi-
 cis esse laceffitum. Tum ille absentē inquit etiam verberet. Dicebat
 Tria pue- pulchritudinē plus q; epistolas omnes valere ad cōmendationem.
 ris neces- Pleriq; Diogenē ita statuisse asserunt: ipsum autē domū formæ di-
 saria. xisse: Socratem vero modici tēporis tyrannidē: Platonem naturæ
 priuilegiū: Theophrastū tacitam deceptionē: Theocritū vero ebura-

Heophrastus melanti cressius vt Athenodorus in octauo deambulationū ait Fulionis filius: primo quidem in patria leucippicius sui auditor fuit. Inde cū Platonem audisset: se ad Aristotelem contulit. Eo item in chalcidem profecto illi in scholæ regimine successit: Olympiade

Theo-
phrastus.

.cxliiii. Fertur ipsius quoq; seruus Pompylus nomine philosophus fuisse: vt refert Maronianus mastrianus in primo similiū historicoꝝ capituloꝝ. Fuit autē Theophrastus vir summæ prudentiæ studiūq; singularis: atq; vt scribit Pamphila in .xxxii. commentarioꝝ libro. Menādrum ipse comicū instituit. Erat item beneficus imprimis & maxime affabilis: eū Cassander suscepit: Ptolomeusq; ad illū misit. Adeo autē atheniensibus acceptus fuit vt cū illū Agnonides impietatis accusare ausus esset parum abfuerit: quin ipse ob eā rem crimē ipsum in se retorqueret. Pergebant ad illū audiendū discipuli ad duomilia. Hic in epistola ad Phaniā peripateticū inter cætera de iudicio quoq; ista locutus est. Nedum. n. frequentia celebrē: verū ne cōfessum quidē facilem cuiusmodi quispiā accipere vult. Porro recitationes emendationis auctores sunt. Differre autē cuncta atq; negligere nō iam ferunt ætates. In ea epistola scholasticū nominat. Cum tamē esset huiusmodi secessit ad modicū & ipse & philosophatiōes reliquit. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius legem tulerat vti ne quis philosophoꝝ præfesset scholæ nisi id cenatus ac plebs decreuisset. Qui secus faceret capitale esset: Verum sequenti anno de noueueri sunt: cū a Philone Sophocli dies dictus esset. Quo tempore athenienses ea lege abrogatā Sophoclem talentis quinq; multarūt: decreuerūtq; philosophis reditū: vt & Theophrast⁹ remaneret: scholāq; vt antea regeret. Eū cū antea Tyrtamo illi nomen esset: ob diuinam elocutionē Aristoteles Theophrastū appellauit. Cuius & filiū Nichomachum magister licet amauit: vt Antistippus in quarto de antiq; deliciis meminit. Fertur Aristoteles de Theophrasto & Calisthene idē qd de se & Xenocrate Plato vt p dixim⁹ dixerat dixisse: q; hic scilicet pro excellenti acumine ingenii cuncta facillime assequeretur & exponeret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hūc freno: illū egere calcaribus. Dicitur & priuatim ortū post Aristotelis discessū possedisse: Demetrio Phalerio familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt & huius sunt ille sententię. Citius credendū dicebat inferni equo q̄ verbo incōposito. Ad illū qui in cōuiuio penitus tacebat: si quidem inquit imperitus es prudēter facis: sin vero peritus stolide. habebat & illud semper in ore. Sumptus p̄ciosissimus tēpus est. Obiit senex ætatis anno. lxxxv. cū modice a labore quiescisset: In quem etiam est nostrum epigramma.

Agnoni-
des theo-
phrastum
accusat.

Sopho-
clis lex.

Sopho-
clis mul-
cta.

The. dice-
bat tyrtamus.

Theo. sē-
tencie.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius verba fuere viri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore vixit.

Corpora: Sed postq̃ fessa remisit obit.

Amunt illū cū rogaretur a discipulis nū quippiā illis mandare vellet dixisse: nihil quidē quod imperaret se habere: nisi q̃ multa dulcia gloriæ obtētū vita mētitur: Nos vero cū viuere incipimus tūc morimur: nihil. n. est inanius amore gloriæ: sed este foelices verbumq̃ istd̃ ar̃ omittite: grādīs. n. labor ē: aut illi intēdite. magna. n. ide gloria puenit Porro vitæ vanitas amplior q̃ vtilitas est. Verū mihi qui dem nō sã qd̃ agendū sit: cōsulere suppetit: vos aut̃ qd̃ faciēdū erit deliberabitis. Ista dicentē exhalasse animā tradūt. Eū vero vt fama est: atheniēses pedibus oēs p̃secuti publice honorauerūt. Refert Fa uorinus illū iā vetulū lectica circūferri solitū idq̃ dicere hermippū eūq̃ id ex Arcesilai pitanei historia sumpsisse inter ea verba q̃ ad La cydē cyrenēsem habuit: Reliq̃t aut̃ & ipse ingenii sui cōplura monumenta & ipsa aut̃ dignissima sum arbitratus quæ adnotarē. Sunt aut̃ ista: prior̃ analyticor̃ tres: posterior̃ analyticor̃ septē: de solutione syllogismor̃ vnū: Analyticor̃ epitome vnū: Deductor̃ locorū duo. Speculationis eor̃ que circa cōtentiosam orationē versant̃ de sensib⁹ vnū: Ad anaxagorā vnū: de anaxagora vnū: de anaxime ne vnū. de archelao vnū: de salenitro aluminis vnū: de his que durāt in lapides duo: de indiuisibilib⁹ lineis vnū: Auditionis duo: de ventis vnū: Virtutū differentiæ vnū: de regno vnū: de regis instituto vnū: de vitis tres: de senectute vnū: de democriti astrologia vnū de his que in sublimi fiūt vnū: de imaginibus vnū: de succis cute & carnibus vnū: de diascomo vnū: de hominibus vnū: Dictorū diogenis collectio vnū: Diffinitionū tres. Amatorius vnū: Alius: de amore vnū: de foelicitate vnū: de speciebus duo: de caducis vnū: de afflictione dei vnū: de empedocle vnū: de epicherematib⁹. xviii. Contro uersiarū tres: de volūtario vnū: Abbreviatio reipu. Platonis duo: de diuersitate animalū vocis eiusdē generis vnū: de his que subito apparent vnū: de his quæ morsui & vulneri patent vnū: de aialibus q̃ q̃ inuidere dicūtur vnū: de his q̃ in sicco morātur vnū: de his quæ colores immutant vnū: de his quæ latibula & fossas faciūt vnū: de animalibus septē: de voluptate sicut Aristoteles vnū: Alius: de voluptate vnū: Quæstiones. xxiiii. de calido & frigido vnū: de vertigine & obtenebratione vnū: de sudore vnū: de affirmatione & negatione vnū. Calisthene siue de luctu vnū: de laboribus vnū: de motu tres: de lapidibus vnū: de pestulentiis vnū: de examinatione vnum: Megaricus vnū: de atrabile vnū: de metallis duo: de melle vnū: de

Theo. o-
pera.

metro dori collectis: de greis duo: de ebrietate vnũ: Legũ scdm ele-
menta. xxiii. Legũ epitome. x. Ad diffinitiones vnũ: de odoribus: v
nũ: de vino & oleo primarũ propositionũ. xviii. Legiferorũ tres. Po-
liticon sex: Politicon ad tẽpora quattuor. Ciuilũ cõsuetudinũ q̃tu-
tuor: de optima repu. vnũ: Problematũ collectionis quinq; de puer-
biis vnũ: de cõcretionibus & liquefactionib⁹ vnũ: de igne duo: de
spiritibus vnũ: de paralyfi vnũ: de suffocatione vnũ: de amentia v-
nũ: de passionibus vnũ: de notis: vnũ: Sophismatũ duo: de syllogis-
morũ solutione vnũ: Topicorũ duo: de cruciatu duo: de pilis vnũ:
de tyrannide vnũ: de aqua tres: de somno & insomniis vnũ: de ami-
citiis tres: de liberalitate duo: de natura tres: de naturalibus. xviii. de
naturalĩ abbreviatione duo: Naturalĩ octo: Aduersus phisicos v-
nũ: de naturalibus historiis decẽ: Naturalĩ causarũ octo: de humo-
ribus quinq; de mendacio voluptatis vnũ: de anima quæstio vna:
de indubitata fide vnũ: De simplicib⁹ dubitationibus vnũ: Harmo-
niacõ vnũ: de virtute vnũ: Occasiones siue cõtradictiones vnũ: de
negatione vnũ: de sententia vnũ: de gelio aliter de ridiculo vnum:
Meridianorũ duo: Diuisiones duæ: de differentiis vnũ: de iniuriis
vnũ: de laude vnũ: de peritiis vnũ: Epistolarũ tres: de fortuitis ani-
malibus vnũ: de selectione vnũ: Laudes deorũ vnũ: de solẽnitatib⁹
vnũ: de fœlicitate vnũ: de enthymematibus vnum: de inuētis duo:
Scholarũ moralĩ vnũ: Morales figurẽ vnũ: de tumultu vnũ: de hi-
storia vnũ: de iudicio syllogismoꝝ vnũ: de mari vnũ: de assentatio-
ne vnũ: Ad Cassandru de regno vnũ: de comœdia vnũ: de meteo-
ris vnum: de dictione vnũ: Verborũ collectio vnũ: Solutiones vnũ:
de musica tres: Naturalĩ opinionũ. xvii. Naturalium epitome vnũ
de gratia vnum: Morales figurẽ vnũ: de falso & vero vnum: Histo-
ria eorũ quæ de deo dicũtur sex: de diis tres: de mēsuris vnum: Me-
gacles vnum: de legibus vnum: de iniquis legibus vnum: Xenocra-
ticorum collectæ vnum: Cõfabulationis vnum: de iuramento vnũ
Oratoria præcepta vnũ: de diuitiis vnum: de poetica vnũ: Proble-
mata ciuilia naturalia amatoria moralia vnũ: prouerbiorum vnum:
Problematũ collectio vnũ: de problematibus naturalibus vnum: de
exemplari vnũ: de propositione & narratione vnũ: de poetica alius
vnũ: de sapientib⁹ vnũ: de consilio vnum: de solœcismis vnũ: de ar-
te oratoria vnũ: de artib⁹ oratoriis species septẽ: de simulationibus
vnũ: Commentariorũ aristotelicorũ siue theophrasticorum septem
Historicorũ geometricorum quattuor. Epitome Aristotelis de ani-
malibus sex: de diis epicherematũ duo: Quæstiones tres: de regno
duo: de causis vnũ: de democrito vnũ: de calũnia vnũ: de generatõe
vnũ: de aialũ prudentia & more vnũ: de motu duo: de yisu q̃tuor:

Ad terminos duo: de eo quod est dari vnū: de maiore & minore vnum: de musicis vnū: de diuina foelicitate vnū: Ad eos qui erāt ex academia vnū. Exortatorius vnū. Quo pacto ciuitates optime inhabitentur vnum: Cōmentaria vnum: de riuo qui erat in sicilia vnum: de concessis vnū: Qui sint modi sciendi vnū: de falso tres. Anteropica vnū: Ad eschillū vnum. Astrologicę historię sex. Arithmeticarum historiarū de augmento vnum. Acicharus vnū: de iudicialibus orationibus vnum: Epistolę ad Asticreontē Phaniam & Nicanorem de pietate vnū. Euiadis vnum De temporibus duo: de suis orationibus vnum. de liberis educandis vnum. Alius differēs de eadem re vnū. de disciplina siue de virtutibus siue frugalitate vnū. Exhortatorius vnum. de numeris vnum. Diffinitiones de dictione syllogismorū vnum. de cælo vnum. Politici duo. de natura vnū. de fructibus & de aialibus que fiunt versus .ccxxxii. dccccl. Tanta ab hoc volumina elaborata sunt. Legi autē & ipsius testamentū in hæc verba. Bene quidē ac rite valebimus: cæterū & si quid secus cōtingerit ista dispono. Domesticā omnē suppellectilē Melanti & Pācreonti Leontis filiis trado. Porro ex his quę ab Hipparcho suppedātata sunt ista mihi fieri volo. q̄ circa scholam sunt atq; spectacula perfici: vel si quid: circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristotelis imaginem eo in templo collocari: ac donaria reliqua quęq; antea in tēplo erant. Deinde porticū quę scđm scholam erat exedificari priorem non deteriorem: tabulasq; in quibus orbis situs est in inferiore porticu reponi: aram quoq; cōstrui ita vt neq; perfectio neq; honestas desideretur. Volo autē & nichomachi imaginem æqualē perfici. Opus quidem Praxiteli iniunctū est. Reliqua vero impendia ab eo fieri. Statui autem illā iubeo vbicūq; illis visum fuerit: quibus cura erit rerū cæterarū: quicq; testamento inscripti sunt. Ac de tēplo quod dem ac donariis in hunc modū statuo. Fundū vero quē stagiris habemus Callino lego: librosq; omnis Neleo. Hortū autē & deambulationē ædesq; omnes horto adiacētes amicis lego: quicq; voluerint in eo vnavacare litteris: atq; simul philosophari: quando quidē possibile nō est hominibus omnibus semper adesse: ea tamen lege vt neq; illū alienent: neq; vt propriū quisq; possideat: sed veluti sacrū quiddā cōmuniter ab omnibus possideatur: quicq; se inuicē amice ac familiariter vtantur: sicuti congruū ac iustū est. Sint autem qui illo cōmuniter vtentur Hipparchus. Neleus. Crato: Callinus Demotimus Demaratus Calisthenes Melantes Pancreō & Nicippus: licere autē si philosophari velit & Aristoteli Migię Pythiadisq; filio horumq; esse participē: Ipsiusq; curam diligentissime habere maiores natū: vt q̄ maxime ad philosophiā instituatur: nosq; sepelire i horti parte

Theo. te=
stamentū

Praxite=
les.

neum detrimentū: Carneadem regnū solitarium. Rogatus quo differrent docti ab indoctis: quo inquit viuentes a mortuis: Euriditio nēm dicebat inter p̄spera esse ornamentū: inter aduersa refugium. Patētes q̄ liberos erudiendos curassent longe honorabiliores esse his qui solū genuissent: hos. n. viuendi tū. illos etiā bene beateq; viuendi auctores esse. Gloriāti cuidā q̄ magnæ esset vrbis ciuis: noli inquit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria inspicere. Rogatus quid sit amicus: vna inquit aia in duobus corporib⁹ habitans. Hominū plerosq; dicebat ita esse parcos ac si semp victuros alios tā prodigos ac si cōtinuo morituros. Percōtanti cur honesta forma præstantib⁹ diutius cōgredimur. cæci inquit huiusce interrogatio est. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: hoc inquit vt iniussus ea faciā: quæ pleriq; per legū metū operātur. Interrogatus quo pacto discipuli egregie proficerent: Si excellētiores ait prosequētes tardiores nō attendāt. Loquaci hoi cū illū iprobe pbris multis obtudisset dicēti: nū te satis obtudit Hercules inqt non tibi aium intendi Causanti cur supē nō bono hoi dedisset. Fertur. n. sic nō inqt hoi dedi sed humanitati. Rogatus erga amicos quales esse debeamus: quales inqt eos erga nos esse optamus: Iustitiam dicebat virtutē animi cuiq; scdm merita distribuentē. Disciplinā optimum esse dicebat viaticū ad senectutē. Refert fauorinus in secūdo cōmētariorū illū crebro dicere solitū: o amici amicus nemo: & ista quiddē ad illū referūtur. Cōscripsit autē & cōplura volumina: q̄ vt summa ingenii illius vis ac p̄cipua circa oē orationis genus exercitatio clarius eluceat: subnectenda necessario existimauit. De iustitia libros quattuor. De poetis tres. De philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus vnū. Nerinthus vnū. Sophista vnū. Menexenus vnū. Amatorius vnū. Symposiū vnū. De diuitiis vnū. Exhortationum vnū. De aia vnū. De orōne vnū. De nobilitate vnū. De voluptate vnū. Alexander siue decolonis vnū. De regno vnū. De doctrina vnū. De bono tres. De Platonis legib⁹ tres. De re pub. duos. De œconomicis vnū. De amicitia vnū. Quid sit pati siue passum esse vnū. De disciplinis vnū. De his q̄ in contētionē cadunt duos. Solutiones eorū quæ in cōtentionē veniūt quattuor. Diuisiones sophistice quattuor. De cōtrariis vnū. De specieb⁹ & generibus vnū. De p̄p̄iis vnū. Cōmentariorū epicherematicorū tres. Propositiones de virtute tres. Obiectiones vnū. De his. quæ tot modis dicuntur siue secundum propositū quinq; De elementis tres. De scientia vnū. De perturbationibus iræ vnū. Moraliū quattuor. De principio vnū. Diuisiones. xvii. Diuisibiliū vnū. De interrogatione & responsione duo. De motu vnū. Propositiones vnū. Propositiones cōtētiōis quatuor.

Amicus quid.

Disciplina ad senectutē viaticū.

Aristo. opera.

LIBER

tuor. Syllogismi vnū. Priorū analiticoꝝ nouem. Posteriorū analy-
ticoꝝ maioꝝ duo. De quaestionibus ad disciplinam pertinentibus
octo. De meliore vnū. De idæa vnū. Termini topicoꝝ septem. Syl-
logismoꝝ duo. Syllogisticoꝝ & diffinitiones vnum. De elegibili &
accidenti vnū. Ante locos vnū. Topicoꝝ ad diffinitiones duo. Per-
turbationū vnū. Diuisibilibus vnū. Mathematicus vnū. Diffinitio-
nes tredecim. Epicherematū duo. De voluptate vnū. Propositionū
vnū. De voluntario vnū. de pulcho vnū. Quaestiones epicherema-
ticae. xxv. Quaestiones de amicitia duo. Quaestiones de anima vnū.
Polyticorum duo. Politicæ auditionis sicut Theophrasti octo. De
iusti duo. Artiū collectio duo. Artis rhetoricæ duo. Ars vnū. Alia
ars duo. Methodicum vnū. Ars Theodecti collectionis vnū. Artis
poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica. de magnitudine vnū
Enthymematū diuisiones vnū. De dictione duo. De consilio vnū.
Collectionis duo. de natura tres. Physicon vnū. de archytæ philo-
sophia tres. de Speusippi Xenocratisq; philosophia vnū. Ex Timæi
archyteq; disciplinis sumpta vnū. Aduersus Melissi dicta vnū. Ad-
uersus alcmaeonis dicta vnū. Ad pythagoricos vnū. Aduersus Gor-
giam vnum. Aduersus Xenocratis opera vnum. Aduersus zenonis
scita vnū. De pythagoricis vnū. De animalibus nouem. anatomoꝝ
octo. Electio anatomorum vnū. De compositis animalibus vnum.
De fabulosis animalibus vnum. de non gignendo vnum. de plantis
duo. Physiognomicon vnū. Medicinalia duos. de monade vnum.
Signa tempestatū vnū. Astronomicum vnū. Speculatiuus perspec-
tius vnū. de motu vnū. de musica vnum. Memoriale vnum. Home-
ricarum ambiguitatum sex. Poetica vnum. Naturalium secundum
elementa triginta octo. Inspectorum probleumatum duos. Libera-
lium disciplinarum duos. Mechanicus vnū. Probleumatum ex De-
mocrito sex. de lapide vnū. Parabolæ vnū. Inordinata. xii. Expo-
sita pergenus. xiiii. Iura vnū. Olympionicæ vnū. Pythionicae mu-
sices vnū. Pythicus vnū. Pythionicoꝝ argumenta vnū. Dionysia
victoriae vnū. de tragœdiis vnū. Doctrinae vnū. Proverbia vnum.
Lex cōmendationis vnū. Legū quattuor. Predicamentorum vnum.
De interpretatione vnū. Resp. vrbū. clviii. Seorsumq; ad Philippū
de populari paucorūq; & optimatum & tyrannoz dominatu. Epi-
stolæ ad Philippū selymbriorum. Epistolæ ad Alexandrū quattuor
ad antipatrum nouem. ad mentorem vnū. Ad aristonem vnum. ad
Olympiadem vnū. ad Ephestionem vnū. Ad Themistagoram vnū.
ad Philoxenū vnū. ad Democritum versus quoz initium est. San-
cte deū: Elegiæ quarū est initiū: Formosæ matris filia. Fiūt versus
omnes. cccclx. cclxx. Hæc libroꝝ illius series: hic numerus: in q-

bus quid agat summam exponendum est. Duplicem esse philosophiæ rationem: alteram versari circa actus: appellariq; practicē. alteram in intelligentia & speculatione consistere: & theoreticē dici. Ad actionē pertinere ethicē & politicē: qua in parte tū de publico tum de familiari re agi. Ad intelligētiam physicē logicēq; referri. Porro logicē instrumentum esse exactissimū eius cum geminā destinationem propositūq; subiecisset: verisimile. s. ac verū ad vtrāq; duarum maxime rerum viribus nititur. Nāq; ad verissimile seu probabile oratoria & dialectica. Ad verum autē analytica & philosophia vsus est: nihil omnino omittentes eorū: quæ vel ad inuentionem vel ad iudicium vel etiā ad vsum pertinerent. Enimvero ad inuentionis adminicula atq; ad eas res quæ speculationi & arti inferniūt: propositionū multitudinem tradidit: ex quibus questionis probabilitū ephicherematū elicere affatim licet. Porro ad iudicandum analytica priora & posteriora conscripsit prioribus assumptionū iudicia permittens posterioribus collectionis examē tradens. Cæterum ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæq; in interrogatione versantur: & contentione sophisticorum argumentorū: atq; syllogismis atq; his similibus. Veritatis vero iudicium earū quidē quæ secundū phantasiā sunt actionū sensum definiunt. Moraliū vero vbi de republica ac domestica vbi de legibus agitur mentem. Finē autē vnū exposuit virtutis vsum in vita perfectā. Felicitatē ait plenitudinē ex tribus maxime bonis cōstantē: eis. s. quæ in animo sunt quæ & priora viribus appellat: eis quæ ad corpus attinent: vt sunt bona valetudo: fortitudo: pulchritudo: ceteraq; his similia secūdo in loco habitis: atq; his quæ extrinsecus veniūt diuitiis. s. nobilitate & claritudine atq; in hunc modum cæteris quibus tertium locum assignauit. Virtutē ad beatam vitā sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusq; indigere: miseriam atq; infeliciem fore sapientē siue doloribus afficiatur: siue inopia: & cæteris huiusmodi incōmodis prematur. Vitū autē ad miseriam atq; infelicē vitā sufficere quātulibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non se inuicē sequi: fieri. n. posse vt prudens quispiā ac iustus idēq; intemperans atq; incōtinens sit. Sapientē quidē non perturbationibus penitus vacare verū perturbari modice dixit. Amicitia æquitatē esse definiuit reciprocae beniuolentiæ: eius tres species esse tradidit. Esse quippe aliam cognationis amatoriā aliam: tertiāq; hospitalē Amorem non modo congressionis verum & philosophiæ esse: amaturū quōq; sapientem: atq; accessurum ad temp. ducturūq; vxorem & cū rege vna victurū: tribusq; generibus vitæ cōstitutis: primo quod in speculatione: sequētī qđ in actu: & tertio qđ in voluptate consistit.

Duplex
philosofia
ratio.

Virtus ad
beatā vitam
non sufficit.

LIBER

Quintum
elemētū.

Entele-
chia.

Speculatiuum genus semper prætulit. Liberales disciplinas ad ap-
prehensionem virtutis multum conferre sensit. In descriptione re-
rum naturalium præter cæteros rationem maxime secutus est: adeo
vt minimarum quarūq; rerum reddiderit causas: vnde & naturalium
commentariorum cumplura scripsit volumina. Deum sicut & Plato
incorporealem diffiniuit: eiusq; providentiam ad cælestia vsq; per-
tingere: ipsum vero immobilem esse. Porro terrena omnia ad cæle-
stium congruentiam ordinemq; disponit. Præter elementa ista quat-
tuor esse & quintū aliud: ex quo cælestia cōsistant: eiusq; motū quip-
pe orbicularem esse variū. Animam item incorpoream: primamq;
esse entelechiam. Corporis nempe naturalis & organici potentia vi-
tam habentis. Est autem ea iuxta illū duplex. Entelechiam vero ap-
pellat cuius sit species quædam incorporea. Altera ex his quidē se-
cūdum potentiā: vt est Mercurius in cæra informis quidē sed ido-
neus ad percipiendā lineamenta: sicut item in aere statua. Secundū
vero habitum entelechia dicitur cōsummata ac perfectæ Mercurii
statuæ. Naturalis autē corporis dixit: nam sunt corpora alia quidē
manu & arte elaborata: vt sunt q̄ ab artificibus fiunt: puta turris atq;
navis. Alia vero sic a natura prodeunt vt arbores: & animalium cor-
pora. Porro organici dixit: hoc est ad aliquid pati & conditi: vt est
ad videndū oculus: aurisq; ad audiendū. Virtute autē vitam habētis
vtputa in seipso. Virtute autē vel potentia minus est secūdum actio-
nem. Secundū actionem autē vt vigilans habere animā dicitur. Se-
cūdū habitū autem vt dormiens. Vt igitur & hic intelligatur adie-
cit potentia plurima & alia de plurimis in hunc modū philosopha-
tus est: quæ perlongū esset numerare. Cūctis. n. in rebus summo stu-
dio atq; industria fuit: inuentionisq; incredibili copia viguit: vt ex
his quæ supra annotauimus ipsius voluminibus cōstat: quæ ad qua-
dringentorū numerū fere perueniunt: de quibus. s. nihil ambigitur.
Nā sunt & alia cōplura quæ ipsius inscribūtur volumina atq; sentē-
tiæ. Verū. n. octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secundus q̄ athe-
nis rēpu. administravit cuius etiā iudiciales legūtur plenæ gratia &
elegātia orationes. Tertius qui in iliadē Homeri scripsit. Quartus si-
culus orator q̄ ad panegyricū Isocratis rescripsit. Quintus q̄ cogno-
minatus est Mythus Aeschinis Isocratici necessarius. Sextus cyrenai-
cus qui de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Ari-
stoxenus in Platonis vita. Octauus grāmaticus obscurus & ignobi-
lis: cuius de pleonasmo ars legitur. Huius autē stagirita philosophi
complures quidem fuere discipuli. Sed omnibus maxime excelluit
Theophrastus: de quo modo dicendum est.

Theophrastus eresius.

que eis maxime videbitur: nihil superfluum circa funus tumultum faci-
 endo. Vt autem dictum est post ea quæ circa nos contigerint: cum
 fanum & monumentum & hortum & ambulatorium reparata & re-
 secta erunt: vna & Pompilum hunc qui illū habitat ea curare volo:
 aliarumq; rerum quam prius curā habere illiusq; commodis prospicere
 qui ista habent. Pōpilo autē threptæ dudū liberis qui magno nobis
 vsui fuerunt: si quid antea a nobis præstitū est: & quæq; illi acqui-
 runt: & quæ nunc illis ab Hipparco dari cōstitui dragmas duo mi-
 lia tuto ac firmiter hæc illis possidenda censeo: sicut & ipsis Melan-
 tæ & Pancreonti sæpius dixi: cunctaq; mihi annuerunt. Do autē il-
 lis & somatalem & ancillam: ex pueris autē Molonem quidē & Ci-
 monem & parneontē iam nunc liberos dimitto: Manē vero & Cal-
 liam cū annos quattuor in horto perseverauerint cooperantes: & si
 ne peccato inuenti fuerint: liberos dimitti iubeo. Domestica vero
 suppellectilis cum pompilo q̄tum visum fuerit auctoribus sufficere
 datum fuerit: quod reliquum erit venire. Demotimo cariona do:
 donacemq; neleo. Euboum venundari placeat. Dabit autem Hippar-
 chus Callino dragmas tria milia. Melanti vero & Pancreonti nisi
 Hipparchum intueremur & antea nobis fuisse perutilem: & nunc in
 suis rebus magnum pertulisse naufragium: mandarem profecto
 ea cum Melanto & Pancreonte pergere. Quoniam vero non illi
 facile fore animaduerti cum illis vna exequi. commodiusq; illis esse
 arbitratus sum: si quid ab Hipparco constitutum acceperint: Dabit
 autem Hipparchus Melanto & Pancreonti vtriq; talentum: daturus
 & curatoribus ad ea que in testamento scripta sunt perficienda sum-
 ptus necessarios suis quosq; temporibus. Quæ cum impleuerit om-
 nia absolutus erit ac liber a debito omni & omnibus quæ contraxe-
 rat mecum instrumentis q̄ si quid meo nomine Hipparcho in chal-
 cide prouenit emolumentum. hoc totum eius erit. Curatores autem
 earum rerum quæ testamento inscriptæ sunt: hi erunt. Hipparchus
 Neleus Strato Callinus Demotimus Calisthenes Ctesarchus. Porro
 testamenti exemplaria Theophrasti annulo signata apud Begesiam
 condita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellaneus Philomelus E-
 uonymus Lysander Hybæus Philon Aloensis. Testamentū alte-
 rum accepit Olympiodorus: Testes idem fuere. Alterū accepit Adi-
 mantus. Tulit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus cleo-
 buli filius Lysistratus Phidonis Thasius Strato Arcefilai lamplace-
 nus. Thesippus thesippi a figulis. Diascorides Dionysii epitephi
 sius. Hæc series testamentorum illius fuit. Sunt qui dicāt Erasitra-
 tū medicum huius fuisse auditorem: & fortasse, verū est. Successit
 autem illius scholæ Straton.

Strato:

Strato lampfacenus.

Strato=
nis opa.

Trato Arcesilai filius lampfacenus cuius in testamento mentionē facit Theophrastus: vir eloquentissimus fuit. Physicus autē idcirco appellatus est q̄ in ea speculatione præcæteris diligentissime versatus sit. Fuit autē & p̄ceptor ptolomæi philadelphi: a quo talētis. lxxx. donatū aiūt. Enimvero scholā regere incepit vt Appollodorus in chronicis refert Olympiade. cxxiii. cāq; ānos duos de viginti tenuit. Feruntur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de diis tres: de magistratib⁹ tres siue duos: de vitis vnū: de fœlicitate vnū: de regia philosophia: de fortitudine: de inani: de cælo: de spiritu: de natura hūana: de generatione aialū: de cōcubitu: de somno: de i somniis: de visu: de sensu: de voluptate: de colorib⁹: de morbis: de iudiciis: de virib⁹: de metallicis machinis: de fame: de obtēperatōnib⁹: de leui & graui: de afflacione: de tēpore: de cibo & incremēto: de aialibus: de qbus dubitat: de fabulosis aialibus: de causis: ambiguoꝝ solutio locoꝝ p̄incipia: de accidēti: de termino vel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniusto: de priore & posteriore. Inuentorū elenchi duo: de cōmētariis ambigif: epistolę quarū est intitū Strato Arsinoe salutē. ccccl. Hūc aiūt adeo fuisse tenuē: vt sine sensu moreretur: In quem hoc scripsimus epigramma.

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:
Stratonem dico genuit quem lampfacus olim:
Semper & in morbos cum decertaret inertes
Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerūt autē Stratones octo. Primus Isocratis auditor. Secūdus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati d̄ scipulus: siue vt quidā aiūt alūnus. Quartus historicus Philippi & persei q̄ aduersus romanos pugnauerūt gestorū scriptor. Sextus poeta epigrāmatū. Septimus antiquus medicus: vt ait Aristoteles. Octauus peripateticus q̄ vixit alexandriæ. Porro physici istius ferūtur testamēta in hūc modū. Ista si quid patiar dispono. Ea qddēq̄ domui sunt Lampyrioni & arcesilao relinquo oīa. Porro ex pecunia quā athenis habeo: primū quidē curatores iusta & q̄ post funus fieri solēne ē diligēter curabūt: nihil neq; superflue neq; in liberaliter agētes. Erunt autē testamēti curatores Olympic⁹. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athianes. Scholā qdē Lyconi relinquo. Nāq; alii sunt vel seniores vel occupati. Recte autē faciēt relig si hoc ipm suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs præterq̄ quos ipsi scripsim⁹ relinquo: vasa etiā oīa cōuiuii stramētaq; & calices. Dent autē Epicrati curatores dragmas & quingentas & vnum ex pueris quēcūq;

Strato=
nis testa=
mentum.

Arcefila⁹ indicabit. Primū gđē Lāpyriō & Arcefila⁹ pacta tollāt q̄ p Hiræo Daipp⁹ statui: nihilq; debeat neq; Lāpyrioni neq; Lāpyrionis hæredib⁹: Sed liber sit ab oī chirographo. Dētq; sibi curatores dragmas qngētas: & ex pueris vnū quēcūq; p̄bit Arcefila⁹: vt is q nobiscū multū laborauit: magnocq; nobis vlti fuit: habeat vñ vi uere honeste possit. Diophantū p̄terea dimitto liberū & Dioclē & abū. Simiā aut Arcesilao reddo: Sed & Dromonē liberū relinquo. Vbi vero Arcesilaus adiuenerit cōputet Hiræus cū Olympico & epī crate cæterisq; curatorib⁹ funeris aliorūq; solēniū sumptus. Quod aut pecuniæ reliquū erit: accipiat Arcesilaus ab Olympico nihil ei molest⁹ existēs p tēpora & ānos. Tollat aut & pacta Arcefila⁹ q cō posuit Strato cū olympico: & aīa cōdita penes Philocratē Tisamenī filiū. Monumentū vero faciāt: vt videbūt Arcesilao & Olympico & Lyconi. Atq; hic quidē vt ferē testamēti illius text⁹ fuit: sicut ipm collegit Aristolp̄sius necessarius. Cēterū Strato ip̄e sicut & supra de claratū est: vir insignis & maxime amplectendus fuit in omni orationis genere versatus: sed physicæ maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multorum præclara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.

Lycon troadensis.

Lycon Astyanactis filius troadensis vir eloquēs educandis instituendisq; pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem & laudis studiū velut equis calcar atq; frenū. Porro ipsius locutio & interpretationis copia hunc apparet. ait. n. ī virginē pauperē hoc mō. Graue onus est patrī puella p̄dotis inopia excurrēs in flore ætatis. Vnde & antigonū de illo hoc dixisse ferūt: possibile nō esse sua uolentiā mali atq; gratiam aliorum trāfferri: sed in ipso homine veluti in arbore singula quæ dicerentur oportere inspicī. Cæterum quia in dicendo erat suauissimus: iccirco quidam etiam ipsius nomini gamma litteram adiciebant: vt esset Glycon: quod dulcedinem sonat. Porro in describendo dissimilis erat sibi. In hos vero qui quoniam dum tempus esset nō didicerant poenitentia macerabantur idque reuocare cupiebant: in hunc modum iocabatur. Dicebat itaque quærentes: poenitentiamque vanam ostendentes voto impossibili se ipsos arguere. Qui autem vellent: merito aiebat excidisse ratione: veluti distorta regula naturam recti exanimantes: seu faciem perturbata aqua vel speculo peruerso: & ad forensem quidem coronam complures proficisci: verum ad olympiacam aut paucos aut neminem. Sæpe atheniensibus consulens: magno illis emolumento fuit. Erat vero mūdissimus habitu adeo

Lyconis dictū de pueris.

γλυκὺς
κυσ
γλυκερὸς
dulcis est.

vt vestitū incredibili mollicie ac nitore vteret: vt Hermippus refert: sed exercitatissimus ac robusto corpe effectus est: oēmque athletarū habitū præferebat cū auctore Antigono carystio antea fractioni & graciliori esset corpe. Quocirca & i patria luctat^r ferè more patrio atque pilè ludo exercuisse. Erat autē Attalo & Eumeni iprimis carus atque iter paucos amicissimus: quæ & illū se penumero regia magnificētia donabant. Tētauit & Antiochus illū habere apud se sed spe sua destitutus est. Adeo autē inimicus erat Hieronymo pipatetico: vt solus anniuersario die ad illū nū p̄ficisceretur: de quo in Arcesilai vltima dixim⁹. Porro scholæ principatū tenuit annos. xliiii. Cū illū sibi successorē in testamēto. Straro reliquisset: olympiade. cxxvii. Panteodi quoque dialectici auditor fuit. Obiit autē annos natus. lxxxiii. fessus podagræ morbo: In quem nostrū est epigrāma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem valetudo pedis.

Namq; pede alterius semper cum nixus adiret:

Tam longum miror nocte volasse viam.

Fuerunt & alii Lycones primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius versificator. Quartus epigrāmatum poeta. hui⁹ quoque philosophi testamentū huiusce reperimus. Ista equidē dispono de reb⁹ meis. Siquidē hūc morbū ferre nequiuero: ea quidē quæ domi sunt omnia Astyanacti & Lyconi fratrib⁹ do: atque ex his opportune red dēdū censeo: quæque athenis possēdi a quouis sumpta siue exacta & quæque in funere cæterisq; solēnibus impensa fuerint. Quæ vero in vrbe & ægina habeo: Lyconi precipue do: quæ is nomē ferat nostrum mecumque diutissime atque gratissime sit cōmoratus sicut dignum erat: quippe qui filii tenebat locum. Porro peripatū amicis ac necessariis linquo Bulloni Callino Aristoni Amphioni Lyconi Pithoni Aristomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratrueli. Præficient autem ipsi quemcūque permansurū in schola maximeque vtilem futurū existi mauerint: eis vero consentiant & reliqui familiares: & mei & loci gratia. Cæterū funus & adustio cure erit Buloni & Callino & amicis cæteris: vt ne illiberalis neu superflua sit. Eas vero quæ mihi ce rant in ægina partes post discessum meū diuidat Lycon adulescen tibus in vsum olei vt ex eo & mei & eius qui me honorauerit congrua memoria sit: statuāque nostrā locet eo loco vbi conuenienter stare eam perspexit. Cooperetur vna autē & Diophantus & Heraclides Demetrii filius. Ex his autē quæ in vrbe sunt: reddat Lycō omnibus quā prædixi presens post ipsius discessum: sequantur autē Buloni & Callinus: & quæcūque in funere ac solēnibus cæteris impensa fuerint Tollatque ea ex his rebus domesticis quæ ambobus cōmuniter a me

Lyconis
testamen
tum.

reliſta ſunt. Honoret itē & medicos Paſithemi & Midia dignos p
fecto magno & honore & precio ob ſummā in me diligētia: & artē.
Lego & Callino filio partheras duas: vxorīq; illius gēmas bullas ta-
petasq; alterū villoſum: a' terū purū: & piſtroma & duo puluinaria q̄
ſunt ex oībus q̄ reliqua ſunt optima: & quātū ad honoris rationē. ne
iſtoꝝ qdē obliuī videamur. De his autē qui mihi ſeruierūt. ſic ſtatuo.
Demetrio quidē iā diu libero redēptionis p̄ciū remitto: & quinque
minas do: & palliū & tunicā: vt q̄ mecū diu & multū laborauit: ho-
neſte vitā degere poſſit. Critoni autē chalcedonenſi ſimiliter redēp-
tionis p̄cia relaxo: & minas quattuor idē dari iubeo. Micrūq; libe-
rū dimitto. eū Lyco nutriat: & ānos ſex ab hoc tēpore deinceps eru-
diat. Charetē ſimiliter dimitto liberū. nutriatq; illū Lycon: duasq;
illi minas do: & libros meos reliſtos: eos vero qui necdū editi ſunt
Callino vt illos edat diligēter do. Sed & ſyro liberos minas quattu-
or lego: & menodorā do: & ſi qd mihi debet relaxo. Hilaræ itē qnq;
minas & tapetē villoſum & duos puluinos & piſtroma & lectū quē-
cūq; voluerit. Liberā itē dimitto Micri matrē & Noemonē & Dio-
nē & Theonē & Euphranorē & Hermiā: & Agathonē vbi bienniſ
tēpus impleuerit dimitti liberū iubeo. & lecticarios. Opheliōnem
quoq; & poſſidoniū cū ānos quattuor pegerint. itidē liberari volo.
Demetrio p̄terea & Tritoni & Syro ſingulis lectū & ſtragulā veſtē
ex reſiduis relinquo: vt Lyconi cōuenire videbitur. Iſta illis erūt ex
me q̄ p̄fecto oſtēderūt q̄ ſollicite ſibi cōmiſſa pegerint. De ſepultu-
ra vero videbit Lycon ſiue me hic ſiue domi ſepelire maluerit. Cer-
to. n. mihi p̄uafum eſt illū quid cōueniat honeſtūq; ſit: nil ſegnius
cernere q̄ nos. Cū vero diſpoſuerit & impleuerit hęc oīa: rata ſit illi
eoꝝ quæ hic ſunt omniū largitio. Teſtes Callinus Hermioneus Ari-
ſton Chiūs Euphronius Pacaniēſis. Adeo autē ſapienter ille geſſit
omnia quæq; pertinent ad eruditionē & ſtudia humanitatis vt ad
teſtamēta quoq; ſua nihilominus diligentia prudentiaq; pertende-
rit: ita vt in ea quoq; parte ſit ſtudioſe ſe imitandus.

Demetrius phalereus.

Demetrius Phanoſtrati filius phalereus auditor qdē fuit
Theophrasti. Ceterū cū apud atheniēſes cōcionaretur:
vbi p̄fuit ānos dccē: æreſq; ſtatuis honorat⁹ ē. ccc. lx.
quarū plures equēſtres erāt & in currib⁹ ſeu bigis ſtabāt
ūmoq; ſtudio ferme intra. ccc. dies cōſumatę erāt. Cœ-
piſſe at̄ rēpn. administrare quo tpe Harpalus Alexadrū fugiens athe-
nas venit. Demetrius: Manēſius in æquiucis teſtatur. Diu at̄ atq; p̄-
clare rē adminiſtrauit. Nāq; & red ditibus & ædificiis ciuitatē auxit
& qdē cū genere ſatis illuſtris nō eſſet. Erat. n. vt Fauorin⁹ in primo

Demetrius.

LIBER.

Oculorū
receptio.

cōmētariorum ait: ex canonis familia: verū vrbane ac nobili lamie amica: vt idē ait in primo: cōgrediebatur: Sed & a Cleone sese pessum eē in secūdo tradit. Porro Dydimus in symposiis ipsum & charito blepharō & Lāpetonē a meretrice quadā appellatū ait: Fertur cum alexandriæ amisisset oculos: a serapi illos rursus recepit. Quocirca & pæanas qui nūcūsq; canūtur fecisse. Verū cū apud athenienses clarissimus esset: sic quoq; & ipse ab ea quæ cūcta cōsumit inuidia tētatus est. Quippe insidias passus a quibsdā mortis sentētiā absens excepit. Nō tamen eius corpore potiti sunt: verū ipsius deicientes imagines erugine ex industria fœdatas: alias quidē vendiderunt: alias summerferunt: aliasq; in frustra cōciderunt. Quippe & hoc fertur. Vna autē sola in arce seruata est. Fecisse autē hoc athenienses. Demetrio iubente rege fauorinus auctor est in omnimoda historia. Sed & imperii ipsius indicia vt Fauorinus idē ait violatū. Enimvero Hermippus eū tradit post Cassandri necē Antigoni metu se ad Ptolemæū sotērē contulisse: multūq; illic tēporis moratū inter cætera consuluisse regi: filiis quos ex Euridice susceperat impartiri regnū: Illo nō obtēperante sed ei quē ex Beronice genuerat diadema tradēte: ab hoc ipso post patris mortē fuisse asseruatū in pūincia quoad aliqd de illo statuisset. Hic iā ille moestior vixit: ac veluti dormitās ab aspidē manū morsus ex vita migravit: sepultusq; ē in busirite regione prope diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma.

Ore venena ferens Demetrium abstulit aspis:
Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

demetrii
opera.

Porro Heraclides in epitome successionū sotionis Ptolemæum ait Philadelpho cōcedere voluisse regnū: illūq; phibuisse dicendo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū vero accusaretur athenis menander comicus (Fertur q; & hoc) parū absuit quin capitis exciperet sententiā: ob aliud nisi nihil q; amicus huius esset. Purgauit autē eū Telesphorus Demetrii gener. Verū. n. librorū multitudine ac verū numero omnes ferme sui tēporis peripateticos transcēdit doctissimus atq; peritissimus omnium. Sūt autē ipsius monumēta partim historica partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: eontionū ac legationū sed & orationū æsopiarū collectiōes & cōplura alia. Sūt autē de legibus atheniēsū libri qnq; de ciuib⁹ atheniēsibus duo. de ducēdo populo duo. de repu. duo. de legib⁹ vnū. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssica quattuor. Ptolemæus vnū Amatorius vnū. Phēdōdas vnū Medō vnū. Clæon vnū. Socrates vnū. Aristomachus vnū. Artaxerxes vnū. Homericus vnū. Aristides vnū. Aristomachus vnū. Exortatorius vnū. Pro rep. vnū. de decēnali tēpore vnū. de Ionibus vnū. de legatione vnū. de fide vnū. de

gratia vnū. de fortuna vnū. de magnificentia vnū. de legibus vnū. de nuptiis vnum. de trabe vnum. De pace vnum. De studiis vnum. De tempore vnum. Dionysius vnum. Chalcidicus vnum. Atheniensium incurſio vnum. de antiphane vnum. Prohæmiū historicum vnū. Epistolæ vnum. Cōcio iurata vnum. de senectute vnum. Iura vnū. Aesopiarū vnū. de vsu vnū. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore viribusq; permixtus. Hic vbi cōperit atheniēsēſes imagines suas euertisse. At inqt virtutē illi nō euerterūt: cuius gratia illas erexerāt. Aiebat nō esse paruū aut negligendū mēbrū supercilii: posse. n. vitā oēm obscurare. Nō modo diuitias cæcas assererat: verū & illarū auctorē fortunā. Quantūq; in bello posset ferrū: tū in repu. eloquentiā valere. Cū vidisset aliquū iuuenē luxuriosum: ecce inquit quadrata statua habēs syrma: ventrē: pudēda: barbā. Hominū fastu turgidorū aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; relinquere. Iuuenes assererat oportere domi quidē parētēs: in itineribus autē occursantes: in solitudine vero seipſos reuereri. Amicos dicebat secūdis in rebus adesse aduocatos: in calamitatib⁹ autē sua spōte atq; inuocatos. Fuerūt autē Demetrii memorabiles viginti. Primus calcedoniūſ orator thrasimacho antiquior. Secūdus hic ipse. Tercius byzantiūſ peripateticus. Quartus q cognominatus est graphicus. i. scriptoriūſ: aptus atq; ad differendū facilis idēq; ipse pīctor. Quintus Aspēdiūſ Appollonii Solēſis discipulus. Sextus Callantianus q de Asia & Europa scribit liberos. xx. Septimus Bizantiūſ q. xiii. libris Gallorū ex Europa in Asiā transitum: & octo aliis Antiochi & Ptolæmei gesta: Libyæq; sub ipsis administrationē cōscripsit. Octauus sophiſta q moratus Alexādrīę artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniuriis affecisse videretur. Decimus cyrenæus grāmatic⁹ cognomēto Stānus vir sanæ memorabilis. Vndecimus Scepsī⁹ vir diues: ac nobilis. ac iprimis studiosus. Hic etiā Metrodorū ciuē pmouit. Duodecimus grāmaticus Erythræus cuius scriptus in mno. Tercius decimus Bythinus Diphylī Stoici filius discipulusq; Penēti Rhodii. Quartus decimus orator smyrnæus. atq; isti quidē pſa oratione scripserūt. Poetę autē hi. Primus q comœdiā scripsit. Secundus Epicus poeta: cuius illa sola habentur quæ aduersus inuidos scripsit.

Concupit axanīmē quoq; viuum spreuerat olim.

Dat tumulus lites & simulachra viris.

Tercius ex Tharſo satyricus. Quartus iābicus amarus vir. Quintus sculptor cuius Polemo meminit. Sextus Erithræus varius scriptor qui historicos: & oratorios conscripsit libros.

Demetrii
imagines
athē. e.
uerterūt.

LIBER

Heracides ponticus.

Heracides.

Heracles Euthyphronis filius Heracleotes & pōto vir diues athenas concessit: Ibiq; primum quidem Speusippo se in disciplinam: dedit pythagoreorūq; auditor fuit Platonēq; imitari studens: postremo vt Sotion in successione ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris vestis

Pōpicus est heracides di-
ctus.

ysum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo vt illum attici nō iam pōticum: sed pompicum vocarent. Porro incessu mitis erat & verēdus Feruntur ingenii illius monumenta praeclara atq; optima Dialogi: quorum morales de iustitia tres vnumq; de temperantia: de pietate ac fortitudine: cōmuniterq; de virtute vnum: de felicitate vnū: de principio vnum: de legibus vnum: deq; similibus de nominibus vnum. Pacta vnum: Inuitus amatorius & clinias vnū. Naturales vero de mente: de anima: scorsumq; de anima: & de natura: & imaginibus: seu simulachris. Aduersus Democritum de coelis vnum. De his quę sunt apud inferos: de vitis duo: de causis morborum vnum de bono vnū. Aduersus zenonē idest aduersus Metronem vnum. Grammatici vero de Homeri: & hesiodi ætate duo: de Archilochō & homero duo. Musici vero de his qui sunt apud Euripidē & Sophoclem reperiuntur duo: de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus vnum: de tribus tragœdiis vnū: Figuræ vnum: de poetica & poetis vnū: de coniectura vnū: de præscentia τῶ ποῶ = τικῶ vnum. Heracliti expositiones quattuor. In Democritū expositiones vnū. Solutionū que in contentionē veniunt duo. Prologium vnum: de speciebus vnū. Solutiones vnum: monita ad Dionysium vnū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue protagoras: historici de pythagoreis & de inuentis. Ex his alia quidē comice finxit: sicuti de voluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his q̄ sunt apud inferos: & de pietate & de potestate. Obseruat autem se penumero & mediocritatem in dicēdo quandā: veluti philosophis & duobus. ciuibsq; iuris adinuicem loquentibus. Extant illius scripta & de geometria & de dialectica est autem in omni genere orationis varius & dictione distinctus: maximāq; habet capiendi animos: atq; oblectandi vim. Sunt qui asserant illū & patriā a tyranno liberasse: eo. s. necato: vt ait Demetrius magnesiensis in homonymis q̄ de illo tale aliquid tradit Nutrisse eū a iuuentute draconem: & cum iā moriturus esset: iussisse cuidā ex necessariis: vt eius corpus occuleret: draconemq; supponeret lectulo: vt putaretur ad deos migrasse: factūq; est: vt ille mandauerat. Interea cū Heraclidē efferrent ciues atque laudibus prosequerentur: audito clamore draco ex vestibus prodit: perturbauitq; plurimos. Postmodū vero aperta sunt omnia.

Heracides
dis
ma-
nis
glo-
ria.

nia: visusq; est Heraclides: non qualis putari voluit: sed qualis erat Draco
hera.
Eit & in hunc nostrum epigramma.

Clarus heraclide voluisti viuere fama

Omnibus extinctus q; draco viuus eras.

Es male mentitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc Hippobotus quoq; ait. Cæterum Hermippus Heracleotas tradit cum fames vastaret prouinciam incommodi absolutionem ex Pythia quæsisse. Porro heraclidem theoros & quam memorauimus Phytiam quoq; corrupisse pecuniis: vt dicerent tunc demum eos leuandos incommodis: si & viuum heraclidem Euthyphonis filium aurea corona honorarent: & vita functum: vt heroë venerarentur.

At vbi oraculum delatum est nihil illos qui hanc scenam finxerant inde esse lucratos. Continuo enim coronatum in theatro heraclidē

stupidum: amentemq; factum esse theoros vero deuolutos interisse Hera.
mors.
Pythiāq; ipsa hora cum ascendisset in aditum draconis morsu continuo efflata animā: atq; ista quidem de ipsius sine. Tradit autē Aristoxenus musicus illū tragedias etiam scripsisse thespidisq; illas prenotasse titulo. Climacleon quoq; ait illum sua furatum de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoque epicureus illum arguit eis contradicens que ille de iustitia scripsit. Insuper & Dionysius metathemenus: aut spintarus: vt quidam volunt Parthenopeū scribens Sophocli inscripsit. Ille ita credens in aliquo suorum operum eius testimoniis veluti Sophoclis vititur. Id sentiens illo negante & non credente misit ex exemplari videndos versus: & ita per omnia habebat: Amabat autem iste Dionysiū. Verū ille neq; ita fidē ac-

comodās forte aiebat & causa fieri posse: vt ita se haberet. rursus ad illum scripsit Dionysius: & hæc pro secto cōperies senex. Simia nō capitur laqueo. capitur quidē: postq̄ tēpus capitur & ad hæc heraclides litteras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt autē quattuordecī heraclides. Primus hic ipse. Secundus cōciuis huius q; Pyrrichias nugasq; cōposuit. Tertius Cuman⁹ q; persica qnq; libris absoluit. quartus Cuman⁹ orator q; artes rhetoricas scripsit. Quintus Callician⁹ siue Alexādrinus q; ex libris successionē explicauit: orationēq; lemeuticā. Vñ: & lēbus vocabat. Sextus alexādrinus psicarū proprietatē scriptor. Septimus dialecticus bargyleites q; cōtra epicurū scribit. Octauus Medicus Icesius. Nonus medicus Tarētinus empericus. Decimus poeticus q; præcepta cōscripsit. Vndecimus sculptor phocensis. Duodecimus argutus epigrammatū poeta. Tertiū decimus magnesiū qui scripsit mitridatica. Quartū decimus qui conscripsit de astrologia.

LIBER

LAERTII DIOGENIS DE VITIS PHILOSOPHORVM LIBER SEXTVS INCIPIT.

Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Anthiste
nes.

Tanagrē
sis pugne
victor an
tisth.

Antisth.
socratis
auditor.
Cynice
secte ori
go.

Anth. vo
luptatis
cōtēptor

Stata for
ma ab
anth. os
missa. Vi
de Au.
Gellū.

Nthisthenes antisthenis filius atheniensis fuit. Dicebatur autē nō esse indigena. Quod cū sibi probro daretur: dixisse fertur: & deū mater Phrygia est: videbatur. n. illius mater ex Thracia. Vnde cū in Tanagrēsi pugna fortiter egisset: auctor fuit Socrati. vt dicerūt ex duobus athenienibus ita fortē nūq̄ natū esse. Ipse quoq; atheniensibus q̄ indigenæ essent gloriātibus exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio quidē Gorgiam audiuit oratorē. Vnde & in dialogis oratoriū dicendi genus exprimit: maximeq; in veritate & in exhortando: Hermippus aut ait illū in celebritate Isthmia vituperare: ac laudibus efferre solitū Atheniēses Thebanos: & Lacedæmonios: deinde id vitasse intuentem plurimos ex vrbibus confluere. Postmodū Socrati sese addixit in tantūq; cū illo profecit: vt mone ret discipulos: vt sui sub Socrate essent condiscipuli. Cōmorāsq; in Pyreo quottidie. xl. stadiis emensis audiebat Socratē a quo & tolerantia addiscens tranquillitatisq; illius imitator effectus: cynicam prior sectā inchoauit. princepsq; in ea fuit. Quodq; labor bonū esset magni Herculis: ac cyri exēplo suadebat: id a græcis hoc a barbaris mutuans. Primusq; diffiniuit sermonē dicens. Sermo est qui quicq; sit aut fuerit exprimit. Dicebatq; iugiter insania potius q̄ voluptate corripui. & illud oportet eiusmodi propinquare mulieribus q̄ gratias habeant. Pontico autē adulescenti cum se illi in disciplinā dare vellet: rogaretq; quam re sibi opus esset. Libro inquit nouo: & stillo nouo nouaq; tabella animū. s. significās. Interroganti cuiusmodi vxorem duceret. Si inquit formosam duxeris cōmunem habiturus es: si deformē pœnam. Cū audisset Platonem aliquando sibi male dicere. Regiū inquit est male audire: cū benefeceris. Cū aliquando orpheicis mysteriis iniciaretur: diceretq; sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui. cur igitur ait ipse nō moreris? Probro si dabatur aliquādo q̄ non esset ex duobus liberis genitus. Neq; inquit ex duobus luctatoribus: & tamē luctator sum. In terrogatus cur paucos haberet discipulos: q̄ inquit argentea illos virga eiicio. Rogatus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in languidos. Cū vidisset aliquādo fugientē moechū: O inquit infelix quantū periculi vno obolo vitare potuisti. Prestare dicebat: vt hecaton ait. necessitate vrgente in coruos q̄ assentatores

incidere. Illos quippe mortuos: istos viuentes deuorare. Rogatus quidnā apud homines esset beatius. Foelicem inquit mori. Familia ri quodam apud se deplorante q̄ perdidisset cōmētaria: oportebat Anth. di inquit ista animo potius q̄ chartis inscribere. Sicuti rubigo ferrum: cū in al- ita inuidiā inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent immorta- sentato- les esse: oportere dicebat pie viuere ac iuste. Ciuitates tunc interire res. ait cū bonos discernere nequeūt a malis. Cū aliquando a malis lau- daretur: magna inquit anxietudine maceror: ne forte mali quidpiā fecerim. Fratrū qui essent concordēs conuictū omni pariete dixit esse fortiozem. Ea dicebat paranda viatica quæ cū naufrago simul enatarent. Probro sibi dabatur aliquādo q̄ congregaretur malis: at medici inquit inter infirmos versantur neq̄ tamen febricitant. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūq̄ inutili milite: rē ve- ro publi. inuidis non exhaurire. Rogatus quidnā ex philosophia lu- cratus esset: mecū ait colloqui posse. Cuidam sibi in cōuiuio dicēti cane: tu mihi inquit tibias infla. Diogeni tunicā petenti: palliū ex- plicare iussit: interrogatus quānam esset disciplina magis necessa- ria: mala inquit dediscere. Eos hortabatur qui maledictis it. cesserē- tur tolerare magis: q̄ si lapidibus se quispiā ageret. Platonem insimu- labat: vt fastu turgidū. Cū ergo fieret pompa inspicieus hinientem frementēq̄ equū ad Platonē conuersus. tu inquit iudicio meo p̄cla- rus fuisses equus. venerat aliquādo ad eū mala valetudine affectum & cum vas cerneret vbi Plato vomerat. cholen inquit hic video. fa- stum vero nō video. atheniēsisibus consulebat asinos vt equos decer- nerēt. quod cum illi irrationabile dicerēt. at inquit dūces apud vos qui nihil didicerūt: solūq̄ designati sunt. dicēti sibi cuidā: multi te laudant. quid enim ait mali feci? Cum pallij discissam partē conuer- sam in conspectū dedisset: intuitus Socrates video inquit per palliū tuā vanitatē. interrogatus a quodā. vt ait Phantias in libro de socra- ticis: quidnā faciendo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ habes a scientibus didiceris esse fugienda. Cuidā delitias lau- danti: inimici ait delicate viuant. Adulescenti qui se fictori suo cō- firmabat: dic ait si vocem æs acciperet: quānā in re gloriaretur: illo dicente in pulchritudine: nō inquit erubescis qui cū inanimis glo- riaris: Pontico adulescente pollicente illū sibi fore curæ: si nauis ap- plicaret qua salsa vehebantur: sumpto illo & vase nouo abiit ad eam quæ farinā venūdabat & onerans proficiscebatur. Illa vero preciū petente: hic inquit adulescens dabit: si falso ipsius nauis applica- uerit: Ipse & Anyto exilii & melito mortis auctor fuisse videtur. Nā q̄ ponticis iuuenibus ob Socratis gloriā aduenientibus congressus eos ad Anytū abduxit dicens illū moribus sapientiorē esse q̄ So-

LIBER

cratem: qua ex re indignatos circūstātes effugasse illū. Sicubi vero ornatā offendisset mulierē ad domū illius proficiscebatur: iubebatq; virū eius equū proferre & arma vt siquidē hęc illi essent: delitiis vacare sineret: his. n. vlcisci: sin alias cultū illū amoueret. Quæ autē Docibilis illi placuere ista sunt. Docibilem esse virtutē. Eosdē esse nobiles ac virtutis studiosos. Sufficere virtutē ad beatā vitā nullo indigētem nisi Socratis viribus. Virtutē quoq; operū esse neq; verbis plurimis neq; disciplinis indigētē: sapientēq; sibi ipsi sufficere. Sua quippe esse quę aliōz sunt oīa: Glorię priuationē bonū esse labori simile: sapientē nō secūdū cōstitutas leges victurū: sed iuxta virtutis normā: ducturūq; vxorem procreādoz liberoz causa: formosissimoz congressurū mulieribus atq; amaturū. Solū quippe scire sapientem quānā sit amanda. Inscribit illi Diocles & ista Sapienti. n. peregrinū aut nouū nihil: neq; indignus est qui amētur vir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi vna & iusti sunt. Virtutē arma esse quę tolli non possint. Præstat cū paucis bonis aduersus malos omnes: q̄ cū multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi. n. peccata sentiūt. Iustū virū pluris faciendū q̄ propriū. Viri: ac mulieris virtus eadem. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua omnia aliena puta atq; peregrina: murū tutissimū prudentiā esse: neq; n. decidere neq; prodi: mœnia struenda in nostris inuolabilibus cogitantibus. Differebat autē in gymnasio quid cynosarges appellatur nō longe a ianuis. Vnde quidā cynicam sectā appellatam volunt: ipseq; cognominabatur Haplocyon ac primus palliū vt ait Diocles duplicauit: ipsoq; solo utebatur: baculūq; sumpsit ac peram. Primus autē & Neanthes tradit simplicis quoq; palli vsum habuisse. Porro Soficrates in successionū tertio. Diodoz aspendiū & barbā dimisisse: & baculo: & pera: vsum esse ait. Hūc solū ex omnibus Socraticis Theopompus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloqui quēlibet capere ac traducere quo veller: Liquebat aut ex libris suis atq; ex illo Xenophontis symposio: videturq; & virilis sectæ stoicæ princeps fuisse. Quocirca & athæneus poeta epigrammatū sic de illis ait. O stoicarū rerum peritio: qui præclara dogmata sacris paginis imposuisti virtutem vnicū animæ bonū. Hęc .n. sola viroz & vitam liberauit & vrbes. Carnis autem amicam voluptatem finem viris alius vna memorię peregit filiarum. Hic & Diogeni tranquillitatis: & Crati continentię: & zenoni tolerantię dux & auctor fuit ipse qui ciuitati fundamenta subiecit. Enimvero Xenophon suauissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus aliis continentissimū. Feruntur & ipsius scripta tomi. x. Primus in quo de dictione siue de figuris: Alax siue atacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe.

Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates
 Aduersus Isocratis, *αμαρτυρον*. In secūdo tomo de animalīū na-
 tura: De procreatione filiorū: siue de nuptiis: siue amatorius. De so-
 phistis. *φυσιογραφικος*: Exhortatorius primus: secūdus: ter-
 tius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iustitia: de
 fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto:
 de libertate & seruitute: de fide: & curatore: de interrogatione: de
 victoria: æconomicus. In quarto tomo Gyrus. Hercules maior siue
 de fortitudine. In quinto tomo Cyrus siue de regno a spasia. In sex-
 to tomo veritas. De differendo, *αντιλογικος*. Sathō de cōtradi-
 ctione. iiii. de locutione. In septimo tomo de disciplina: siue de no-
 minibus. v. de moriēdo. De vita & morte: de his quę sunt apud infē-
 ros. De vsu nominū: siue cōtētiōsus: de interrogatiōe & respōsione
 de opiniōe & sciētia quattuor: de natura duo: Interrogatio de natu-
 ra duo. Opiniones siue cōtētiōsus: de addiscēdo pblemata. In octa-
 uo tomo de musica: de expositoribus: de Homero: de iniusticia &
 impietate. de Calchante: de exploratore: de voluptate. In ix. tomo
 de odyssea: de virga Mineræ: siue de Telemacho: Helena & Pene-
 lope. De Proteo. cyclops: siue de Vlyxe: de vini vsu: siue de ebrieta-
 te: siue de cyclope: de Circe. de amphiarao: de Vlyxe & Penelope: de
 cane. In x. tomo hercules: siue Midas: hercules. siue de prudētia: si-
 ue de fortitudine. Dñs siue amans. Dñs siue exploratores. menexe-
 nus siue de imperio. Alcybiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista
 quidē scripsit. Timō aut̃ ob multitudinē eorū quę scripsit increpās
 illū ingeniosum nugatorē eū dixit. Obiit morbo quo tēpore dioge-
 nes ingressus ad illū dixit. Num amico opus est: Aliquādo item in-
 trauerat siccā habēs ad quē ille cū diceret: quis me doloribus absol-
 uet: ille ostensa sicca hæc inquit: & ille doloribus dixi nō vita: vide
 batur enim ferme mollius præferre morbum præ amore vitæ.
 Est tibi vita causis mordaci natus in ore.

τομος
est diui-
sio & ciui-
tas in pō-
to & frag-
mētum li-
bri absis-
sum.

Nugator
ingenio-
sus anth.
a timone
dictus.

Non tamen vt rabido pectora dente petas.

Phthifiscus extinctus: forsā quis dicere posset.

Conuenit ad stygium flumen habere ducem.

Fuerunt aut̃ & alii antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: Alius
 ephesius. Tertius rhodius quidā historicus. Quoniā vero eos q ab
 Aristippo fluxere: ac phædone transegimus: age nūc illos q ab anti-
 sthene venerūt: cynicos: ac stoicos hoc ordine adiciamus.

Diogenes.

Diogenes Icañi Mensarii filius Synopeus fuit. fugisse il-
 lū cū pater eius publice mēsam haberet: ac falso pecuniā
 signaret. Diocles auctor ē. Porro Eubulides in libro de

Diogea-
nes.

Diogene diogenē ipsum hoc fecisse ait atq; cū patre vna pulsum fu-
 ille. Ipse quoq; in pordalo de seipso ait falso signare monetā. Qui-
 dā vero eū cū curator effectus esset persuasum ab opificibus aiūt ve-
 nisse delphos: atq; delū in patriā Apollinis. percontatūq; esse an id
 ageret quod ei suaderetur: quod cū sibi permissum eēt de ciuili mo-
 neta æs adulterasse: depræhēsūq; vt quidā volunt: exilio damna-
 tum esse: vt autē alii putant: mœtu perterritū sponte patriā liquisse.
 Sunt qui dicāt illum a patre acceptam pecuniā adulterasse: atq; illū
 quidem in carcere diem obisse: hūc autem effugisse: profectūq; del-
 phos sciscitatū esse nō vtrum pecuniam falso signaret: verum quid
 faciens clarissimus futurus esset: atq; ita hoc oraculum coepisse. Cū
 vero athenas concessisset: conuenit antisthenē. Eum ille cū repelle-
 ret: quippe ex constituto suo neminē recipiebat: vicit perseuerantia
 sua. Illo siquidem aliquādō intentante baculū: subiecto capite cēde
 inquit. Non. n. ita durū baculum reperies: qui me abs te quādiu ali-
 quid dixeris arcere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac veluti
 profugus ex patria se ad victum simplicem contulit: conspecto vt
 Theophrastus ait in megarico mure discurrente: qui neq; cubiculū
 inquireret: neq; tenebras reueretur: neq; aliquid eorū quæ ad ves-
 cendū idonea viderētur appetere: vnde & calus suos cōsolatus est.
 Palliū vt quidā volūt. primus duplicē in vsu habuit: ob necessarium
 vsū: vtq; illo se dormiens obuolueret perāq; tulit in qua & cibos
 ferebat. omniq; ad omnia vtebatur loco & prandens & dormiens:
 & loquēs. Quo circa & atheniēses aiebat Iouis porticū ostendēs sibi
 cōdidisse habitaculū. At baculo quidē primū innitebatur cū infir-
 mus esset: deinceps aut eū semper ferebat: nō quidē in vrbe: sed iter
 agens. ipsumq; ac perā. vt refert Athenodorus atheniēsiū princeps
 & Polyuctus rhetor & Lysianias æschrionis filius. Cū autē ad quē-
 dā scripsisset: vt sibi pararet cellulam: & ille tardius id exequeretur:
 doliū quod in metroo erat p domo habuit: sicut & ipse in epistolis
 scribit: atq; æstate quidē sese in feruida arena voluptabat: hieme ve-
 ro statuas niue perfusas cōplectebatur: omni ex parte seipsum ad la-
 borū tolerantia exercēs. Acer item erat in despiciēdis aliis. Vnde &
 Euclidis scholā alludens ad nomen cholen. i. bilem appellabat: &
 Platonis auditoriū cōsumptionē: Dionisiaca & certamina magna
 miracula stultoꝝ dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat autē
 cū intueretur in vita gubernatores medicos atq; philosophos: ani-
 maliū omniū sapientissimū hominē esse. Cū autē inspiceret somni-
 orū interpretes coniectores vates vel huiusmodi cæteros: vel qui
 gloriæ: aut diuitiis addicti essent: tunc demū nihil se inanius existi-
 mare homine aiebat: arbitrari se in vita sæpius parandū verbū q̄ la-

Diogenis
 perseue-
 rantia.

Diogenis
 domus.

queſſ. Intuitus aliquādo Platonē in cōuiuio magnifico: guſtāntem oleas: quid inquit ſapiens vir in Siciliam huiusmodi meſuram gratia profectus appoſitis modo non frueris. Et ille at Hercules inquit Diogenes & illic oleis & reliquis eiſmodi plurib⁹ veſcebar. Et ille quid inquit Syracuſas nauigare oportebat: an tūc attica oleas non ferebat: Fauorinus in oīmoda hīſtoria Ariſtippū hoc dixiſſe tradit: aliaſq; caricas comedens obuiāuit illi: dixitq; licet tibi deguſtare q; cū acceptas ediſſet: deguſtare dixi: nō deuorare. Calcans ipſius alia quādo ſtratū: praeſentibus dionyſii amicis quos ille inuitarat dixit: Calco Platonis inane ſtudio: ad quē Plato: quanto inquit o Diogenes faſtu tumes: dū ſuperbiam te calcare putas. Alii Diogenē hoc dixiſſe ferunt. Calco Platonis faſtum: illūq; reſpōdiſſe: at faſtu alio diogenes. Porro Sorion in quarto refert hoc illi dixiſſe Platonem cynicum. Vinū aliquādo poſtularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenam integrā miſit: ad quē Diogenes inquit: ſiquidē rogatus fueris duo & duo ſunt: reſpondeſ viginti: ita neq; ſecūdū ea quae poſceris daſ: neq; ad quae rogaris reſpondeſ: obiurgabat autē illū vt verboſum. Interrogatus ybinam grēcię viros viſiſſet bonos: viros quidē ait nuſq; ſed lacedaemone pueros vidi. Cū ſerio quādoq; loqueretur: nemoq; ſibi intēderet: ſeſe ad ſonū muſicū contulit. Cōgregatis autē ad ſe plurimis exprobrauit: vt qui ad inepta ſtudioſe cōcurrerent: ad ea vero quae grauiā eſſent & vtilia negligēter conuenirent: Dicebatq; de fodiendo & calcitrando certare homines: vt autē boni & probi fierēt curare neminē. Grāmaticos admirabatur q; cū Vlyxiſ mala requirerēt: ſua ignorarēt. Muſicos itidē in ius vocabat: q; cū lyræ cordas cōgrue aptarēt: animi mores inconcinnoſ haberent. Sed & mathematicos carpebat: q; ſolem & lunam & ſydera intuentes: quae ante pedes eſſent negotia negligēter. Oratores etiā agebat q; ſtuderent iuſta dicere: nō autē & facere. Cupidos quōq; q; pecuniā vituperarent: ac ſumme diligerēt. Reprehendebat eos qui iuſtos q; pecunias contemnerēt laudabāt: pecunioſos autē imitari ſatagebant. Stomachabatur eiſ qui p bona valetudine ſacra facerēt: inter ſacrificia cōtra ſanitātē cōenarent. Seruos admirabat q; cū edaces homines cernerēt: nihil diriperent cibos. Laudabat qui vxores ducturi fuiſſent & nō ducerent: & qui nauigaturi non nauigarēt: qui q; accelluri ad rēpu. minime accederēt: & qui pueros habituri in delictis ſe cōtinerent: & qui ſe cōponerēt ad cōueniendū regibus: neq; tamē accederent. Dicebat manus ad amicos nō complicatis digitis extendi oportere. Refert Hermippus in vēditione Diogenis: q; captus ac vēditus: cū rogareſ quid ſcīret agere reſpōderit: ſcīre ſe viris impare: atq; ad pconē praeſedica inq; quīſnā ſibi dominū emere vult.

Grāmati
cos dio-
genes ad
miratus.

Quos lau-
dare ſoli-
t⁹ erat di-
ogenes.

Vēndas
tus Dio-
genes.

Sedere prohibitus nihil inquit refert: nā & pisces quomōlibet iaceant emi. Mirari dicebat cū ollam quidē ac operculum nō sine ta^u ac tinitu emanātis: solo in homine emendo aspectu contenti sumus.

Dicebat Xeniadæ emptori suo: ipsum sibi quāuis esset seruus obtēperare oportere. Nā & medicus & gubernator si seruus sit: utiq; sibi pareretur. Eusebulus vero in libro qui inscribitur Diogenis vēditio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra non permittebat pedrotiue eos in morē athletarū exercere: sed id roboris tantū & bonæ valetudinis gratia. Tenebant vero pueri poetarū: ac scriptorū aliorū ipsiusq; Diogenis plura memoriter: omnēq; illis doctrinæ rationē vt facile memoria teneretur: breuiter collectā innuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui: ac vili contentos & aqua. Tonderi ad cutem faciebat: incōpositosq; deducebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tantū in via intuentes. Educabatq; eos sed ad venationes. Econtra illi Diogeni s curā habebant: parentibusq; cōmendabant. Senuisse ipsum apud Xeniadē idem ipse auctor est: ac vita functū a filiis eius fuisse sepultū. Vbi percontante Xeniadē quō se sepeliri mallet. in faciem inquit. Illo cām interrogante: qm̄ inquit post modicū inferiora conuertenda sunt. Dixit autē hoc quia macedones iam obtinerent: atq; ex humilibus sublimes fierēt. Cū se quispiā in domū magnifico instructā apparatu induxisset: & spueret vetaret: posteaq; excreauit: in illius faciē sputa coniecit: deteriorē locū vbi spueret se non inuenisse dicēs: alii aristippo id applicant. Cū: clamasset aliquādo heus homines: cōuenissentq; plurimi: virga illos agebat dicens homines nō purgamēta vocaui. Ait hoc

Alexandrū dixisse ferūt: q; nisi alexander esset Diogenē se esse voluisset. Debiles dicebat non surdos aut cæcos sed imperitos vel qui perā nō haberent. Ingressus aliquādo semitonso capite conuiuū iuuenū plagas rettulit. Postea nomina illoꝝ qui se ceciderant inscribens circuibat ea præ se ferens. Ita illis vicē cōtumeliæ reddidit: dū reprehendendos & obiurgandos omnibus exposuit Dicebat se canē esse laudabiliū: sed laudatoꝝ neminē secū ad venandū exire præsumere. Dicēte quodā viros se in pythia vincere. viros equidē inquit. sed tu mancipia. Cū diceretur sibi: senex es: iam quiesce a labore quid. n. ait si in stadio cūrerem: ad finē oporteret cursum remittere. & nō magis intendere. Vocatus ad cœna affuturū se negauit: neq; n. sibi priore die gratiā decreuisse. Nudis pedibus calcabat niuē. & alia quæ p̄dicta sunt: crudas item carnes edere conatus est: sed in eo non perstitit. Offendit aliquādo Demosthenē oratorē in diuersorio prandentē. Illo autē cedente: tanto

Carnes
crudas
dio. vo
rans.

inquit magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliquādo Demosthenē videre cupientibus mediū intēdens digitum: hic ait vobis est Atheniensiu orator. Panē efficiente quodā & resumere erubescens: corripere illū volēs: vrci collū per figuli trahebat officinā: Imitari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonū excedere: vt reliqui cōgruū tonū arriperent. Plurimos aiebat insanire pter digitū. Si quis igitur mediū digitū ptēdens pergat: insanire videbitur. sin aut indicē nō ita. Quæ sunt p̄ciosissima ea minimo venire & ecōtra: Deniq; statuā tribus milibus emi. farinæ vero choenicē duobus æreis. Ei q se emerat Xeniae dixit. Age vt qd p̄cipitur facias. dicēte illo sup flumina pergūt fontes. At si medicū ait æger emissēs: non illi obrēperassēs. sed dicerēs sup flumina p̄neāt fontes. Volebat quispiā apud se philosophari: cui ille pernā dedit: ac sequi se iussit. Vt aut ille p̄querecū dia abiecto qd ferebat abscessit: post aliquātulū tēporis: occurrens illi ridēs ait. Tuā & meā amicitia perna dissoluit. Enimvero diocles eā rē ita describit. Dixerat illi quidā iube nobis Diogenes. At ille ei abducto casei frustū ferendū dedit: illo renuēte: meā inquit ac tuam amicitia modicū casei rupit. Intuitus aliquādo puerū cōcau bibētē manu cotylā pera pductā abiēcit dicēs puer me vilitate superauit p̄iecit & catinū eodē studio cū vidisset puerū vasculo p̄facto concāuo pane lenticulā suscipientē. Ratiocinabatur aut in hūc modū. Omnia deorū sunt: diis aut amici sapientes sunt. Sūt aut amicoꝝ cūcta cōia: oīa igitur sapientum sunt. Insp̄xerat mulierē inhonestius diis p̄cidentē. Eius igitur sup̄stitionē auferre volēs: vt zoilus p̄geus ait: accurrit dicens Nō vereris mulier ne forte stāte post tergū deo: cuncta. n. plena ipso sunt: inhonesta te habeas. Asclepio percussorem sacrauit qui procūbentes in faciem accurens contereret. Solebat. n. dicere imprecationes tragicas sibi occurrissē. esse. n. sine domo: sine ciuitate: priuatum patria: pauperē: pallantē: vitā in dies habentem. Aiebat se obicere fortunæ quidē confidentiā: naturā legi: perturbatiōi rationē. Ad solē sedenti sibi assistens. Alexander ait: pete a me qd vis: at ille noli inquit mihi vmbra facere. Legerat quidē diutissimē: cūq; ad finē libri nihil vltra scriptū esse ostenderet: bono inquit este animo viri terrā intueor. Ratiocinanti cuidā & cōcludenti illū habere cornua manu frontē palpars equidem inquit illa non video similiter & dicente sibi quodā non esse motū: exurgens ambulabat. Ad eū qui de celestibus differebat: quādo inquit de cēlo venisti? Spadone quodā stolido domui suæ inscribente nihil ingrediatur malū: dominus ait domus vbi nā ingreditur. Vnguento inungens pedes dixit: a capite quidē in aerē ascēdere vnguentū: sed a pedibus in olfatū ire. Rogatibus atheniēsiū: vt iniciaretur: atq; dicētibus num

Medium
digitū q
ptēdens
pgit insa
nre vide
tur.

Cotyla,
vas cōca
uū dio. a
κοτυλη
quod est
cauū.

LIBER

Hois dif
finitio se
cūdū Pla
tonem.

Lysias
pharma =
copola.

Dioxip =
pus vic =
tor in o =
lympia.

Athlios
.i. infelix.
Cāthar?
aiā est a =
lio noie
scarabe?.

apud inferos hi qui iniciati sunt: president: pridiculū est inqt: siqdē
Agefilas & Epaminūdas in cæno degent: viles aut̃ quiq; iniciati in
beatōz: insulis erūt. Muribus ad ipsius mensam subrepentibus: ecce
inquit & Diogenes parasitos nutrit Platone canē ip̃sum appellante:
sane inqt: nā equidē ad venditores remeavi. Et balneis exiens p̃co =
tanti an multi hoies lauarēt negavit: addicienti nū turba multa? cō =
fessus est: Platone ita diffiniēte: hō est aiā bipes sine pēnis: cū place
ret ista eius diffinitio: nudatū pēnis: ac pluma gallū gallinaciū in ei?
inuexit scholā dicēs: hic Platonis hō est: vnde adiectū est diffinitio
ni latis vnguibus. Interrogāti quanā hora prandere oporteret: si dī
ues inqt est qñ vult: si paup cū pōt. Apud megarenses intuitus oues
pellibus tectas: illoz aut̃ filios nudos ait: p̃stat megarensis arietē eē
q̃ filium: ad eū qui se trabe cōcusserat: ac postmodū dicebat caue: nū
inquit iterū me ferire vis? aiebat oratores quidē plebis ministros: &
coronas aut̃ gloriæ bullas. Lucernā interdū accēdens hominē aie
bat quēro. Stabat aliqñ manātibus perfusus vndis: his vero qui cir
cūstabant illū miserantibus (Plato nā & his aderat) si vultis inquit
illū miserari abite gloriæ illius cupiditatē insinuās: Colaphū a quo =
piā accipiēs: hercules inquit cuiusmodi me latebat res q̃ operto p̃a
gerem capite. Midia quoq; ipsum colaphis agente ac dicēte tria mī
lia tibi in mensa posita sunt: postridie sumpto pugilū cæstu cæsoq;
illi dixit tria milia tibi in mēsa sunt posita: Lysia pharmacopola sci
scitāte an deos esse crederet: quomō inquit nō credo q te diis inimī
cū puto: alii Theodoz: hoc dixisse ferūt. Quēdam intuitus se vndis
respergentē ait. O infelix an ignoras qñ vt grāmaticæ peccatis:
ita respergens minime eripis: ita nec vitæ criminibus euades liber.
Culpabat maxime si q fortunā causarentur: dicēs homines quæ sibi
bona viderētur: nō q re vera bona essent postulare: eis vero q seque
rētur somnia dicebat: ea qdē q agitis nī in somnis qdē vt corrigas
tis cogitare vultis: quę vero dormiētes cernitis ea curiose disquiri
tis. In olympia buccinante præcōe. Dioxippus viros viticit. hic ait
mancipia. sed ego viros. Amabat aut̃ & ab Atheniēsisibus. Deniq; a =
dulsecti cū doliū illius cōtriuisset plagas intulerūt: illiq; aliud de
derūt. Refert Dionysius Stoicus illū post Chæroniā dephēsū ab
ductū esse ad Philippū a quo quid esset interrogātus: explorator in
quit p̃ insatiabilis auditatis tuæ. ex quo admirationi habitus liber
dimissus est. Miserat aliqñ Alexāder epistolā athenas ad Antipatrū
per Athliā quēdā: aderat Diogenes atq; ad vocabulū aīudēs: q̃ppe
athlios infelix diceit. Athlias inqt p̃ athliū ad athlium: per dīca cō =
mināte nisi ad se pergeret illū se occisurū: nihil inqt magnū facies:
Nā & cantharus & phalangiū id facerēt. Illud vt potius intentaret

monebat: quod si & absq; se vīueret: feliciter victurus esset clama-
 bat autē sepius dicēs hominū vitā facilē a diis dari: verū occultari il-
 lam q̄rētibus multū vnguenta & his similia. Vnde & ei q̄ a famulo
 calcitrabatur nondū ait beatus es: nisi te etiā abstergat: hoc autē erit si
 mācus fueris. Cū vidisset aliquñ magistratus qui hierōnemones dice-
 bātur: quēdā ex ærario phialam furatū adducētes: magni inquit fu-
 res parū ducūt. Intuens aliquādo adulescentē lapides in crucē ia-
 cientē: euge inquit scopo enim potieris. Circūstantibus se adulescē-
 tibus: atq; dicētibus cauebimus ne mordeas nos: bono inquit esto-
 te animo filioli. canis betas minime māducat. Gloriātī cuidā q̄ leo-
 nis pelle tegetetur: desine inqt virtutis stramēta cōfundere. Beatus
 dicebatur Calisthenes q̄ magnificis ab Alexandro apparatibus ex-
 ciperetur. At ille infelix inquit est qui tū prandet: ac cœnat cū Ale-
 xandro videtur. Cū pecuniis egeret eas se ab amicis repetere nō pe-
 tere dicebat. Quādoq; in foro manibus operās vtinā aiebat liceret
 se perficato ventre non esurire: adulescentē intuitus cū Satrapis ad
 cœnam abeuntē: abductū ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Cō-
 positū adulescenti quidpiā roganti nō antea se dixit responsurū q̄
 aperte exploraret vir ne esset an mulier. Plaudenti lasciuus in bal-
 neo adulescenti: quanto inquit melius: tanto deterius. Inter cœnā-
 dum cōsa illi quidā vt cani iactabant: at ille proprius accedēs iuxta
 illos imgebatur vt canis. Oratores atq; omnes in dicēdo gloriā q̄rē-
 tes ter homines pro eo qd̄ est ter infelices appellabat. Diuitem indo-
 ctū ouē aureo vellere dicebat. Cū vidisset luxuriosi cuiuspiā domui
 inscriptū venalis. sciebā inquit quia vini crapula otiosa facile do-
 minū euomeret. Causanti adulescenti perturbantiū se multitudinē:
 desiste inquit: & tu pturbationis indicia pferre. Ingressus sordidum
 balneū qui hic se lauant ait vbi lauātur. Cum rudē pinguēq; citha-
 rœdū oēs causarētur: solus ipse laudabat. Rogatus q̄obrē: ait q̄ ta-
 lis cum sit: cithara se nō latrociniis exerceret. Citharœdū qui semp
 ab auditoribus deferebatur ita salutabat. Salue galle: illo autē dicēte
 cur ita: quia inqt canens oēs excitas. Cū adulescentē plurimi inspi-
 cerēt: ille sinū lupinis cōplēs se incuruabat: multitudine in eū cōuer-
 sa mirari se dixit quomō illo dimisso se intuerēt. Dicēte sibi quo-
 dā valde superstitioso vno icū caput tibi pfringā: at ego inquit a si-
 nistris adstans te tremere faciā. Hegesia se depcante vt sibi librorū
 aliqd̄ exponeret: vanus inqt es Hegesia: qui caricas qd̄ nō scriptas
 eligis: sed veras: vera autē excitatiōe neglecta te ad scriptā cōfers. Ei
 qui sibi exiliū exprobrabat: at huius inqt miser cā philosophatus sū
 Alio rursus dicēte sinopei te exiliū arguūt: & ego illos inquit more.
 Intuitus aliquando olympionicē oues pascentem q̄ cito inquit ab

m ii

Phalan =
 giū gen⁹
 aranci.

σκοτος
 greci di-
 cūt locū
 quo tela
 sagittanē
 est scop⁹
 scopulus
 Beta her-
 ba q̄ ble-
 ta betari⁹
 & betatiū

Mingēs
 dio. lux-
 ta discū-
 bentes.

LIBER

olympiis ad nemea te cōtulisti. Rogatus cuius rei gratia athletæ in sensibiles sunt: quia inquit suillis ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliqui statuâ: rogatus cur hoc faceret: vt me inquit nō potiri assuefaciā: cū postulare quēpiam: quippe & hoc primū aiebat ppter inopiā: dicebat si quidē & alii dedisti & mihi da: si vero nemini a me incipe. Interrogatus aliqui a tyranno cuiusmodi ære præstaret statuâ sculpere: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quomō Dionysius amicis vteret: vt vasculis ait: dū plena euacuat. & abiicit vacua. Inscripterat quidā domui suæ vxore nupta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habitat: nihil ingreditur mali: inscripsit ipse: post bellū societas. Cupiditatē arcē omnium malorum dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edētē si sic prædisses ait: non ita cœnares. Bonos viros effigies deorum esse amorē vacantium occupationem. Rogatus quidnā esset in vita miserū: senex ait egens. Quæ nā perniciosissime morderet bellua: ex feris inquit obrectator: ex mitioribus autē adulator: intuitus aliquādo cōtauros duos pessime pictos ait: quis horū deterior est? Sermonem ad gratiā instructū melleum eē laqueū dixit. Ventre vite carybdim appellabat. Audiens didymonē mæchū fuisse cōprehensum: dignus est inquit ex ipso nomine suspēdi. Rogatus cur pallens esset aurum: quia multos habet insidiatores. Mulierē in lectica intuens non secundū ferā ait esse caueā. fugitiuū seruū ad puteū sedentē videns caue inquit adulescens ne incidas. Cernens vestimentorum furem in balneis: nū inquit ad vnguentū: an vero ad aliud vestimentū? Cum vidisset aliquādo mulieres ex oliuæ arbore pēdere suffocatas vti nam inquit arbores cæteræ fructū huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorū violatorē: quid hic ait tibi vis optime: aut quem prædარი paras defunctorū virorum. Rogatus nū seruulū aut ancillam haberet: negauit: dicenti si ergo mortē obieris: quis nā te ad sepulchrū efferret? qui domo inquit indiget. Cū animaduertetet formosum adulescentē passim: & sine custodia obdormientē manu pulsans excitauit dicens: ὦντις σολεῖ ὁ Δορτι μετὰ φρῶνερ Δορῶν ηἴη. Nequis tibi quiescenti pilū in renibus figat: ad eū qui preciosa parabat obsonia cito inquit timorieris fili. Platone de ideis diserente & nominante mensalitatē & cyathitatem: Equidem inquit o Plato mensam & cyathum video: mensalitatē vero cyathitatēq; non video. Et ille recte inquit qbus enim cyathus: mensaq; conspicitur oculos habes: quo autē mensalitas: & cyathitas intelligitur animū nō habes. Interroganti cuidam qualis sibi videretur Socrates: furēs respondit. Rogatus a quodam quo tēpore dncenda sit vxor iuuenib; inquit nondū: senibus vero nunquam. Interrogatus quidnā vellet

Quis pro
vter.

vt colaphū acciperet: galeam inquit. Adulescentē intuens se componentem si quidē inquit ad viros frustra: sin autē ad mulieres nequiter. Videns adulescentulū rubore perfusum: confide ait fili: huiusmodi est virtutis color. Cum duos aliquā audisset legis peritos: ambos dānauit dicens: alterū quidē furatū esse: alterū vero non perisse. Rogarus cuiusmodi vinū libentius biberet: alienū inquit. Dicēte sibi quodā plures te irrident: at ego inquit nō irrideor. Dicenti malum esse viuere: non inquit viuere: malū est: sed male viuere. Consulentibus vt fugitiuū requireret seruū: ridiculū inquit est si manes absq; Diogene viuat. Diogenes absq; mane non possit. Prædebat o leas: inuectā vero inter prandendū placentam proiecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset cās esuriens inquit blandus: satiatus vero molossicus. Hos permulti laudant: neq; tamen ob laborem audēt cū eis vna ad venationem egredi ita ne mihi quidem ob dolorū metū congregi atq; vna viuere. Rogatus an sapientes placentis vescerētur: oibus inquit sicut & homines cæteri. Interrogatus cur menticis impenderent: nō autē philosophis: quæ claudi inquit: ac cæci fieri potius q̃ philosophos euadere sperant. poscebat quiddā a cupido tardāte illo ad cibū inquit homo te postulo: non ad sepulchrū. Exprobranti sibi cur aliquā falso pecuniam signasset. tēpus inquit fuit cū talis eram qualis tu modo: qualis autē ego modo sum nūq; tu eris. Alteri sibi idem exprobranti: nāq; inquit emingebā tum celerius: sed modo nō. Myndū profectus cū videret magnificas portas & urbē modicā: viri inquit Myndi portas claudite ne vrbs vestra egrediatur Cū vidisset aliquando hominem in purpuræ furto deprehensum. Accepit te inquit purpureus obitus fataq; maligna. Cratēro deprecāte ad se illū proficisci: at mallo inquit sal athenis lingere: q̃ penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenem conueniēs pingui aqualiculo rhetorē: impartire inquit & nobis pauperibus: ventrem quippe & ipse leuigaberis: & nobis emolumento eris. Differente illo aliquā pernā prætendens auditores in se cōuertit. Indignante illo: disputationem inquit Anaximenis oboli precii dissoluit. Cum sibi probro daretur q̃ in foro manducaret: in foro. nā ait esurio. Quidam & illud huius esse aiunt: q̃ intuius illum Plato lauante olera: accedens silenter illi dixerit. Si Dionysio obsecutus esses: olera profecto non lauisses: illūq; ad aurē itē respondisse. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esses obsecutus. Dicenti cuidam cōplures te irrident: & illos inquit forte asini: sed nō illi asinos curant subdidit ille: neq; ego illos respondit. Conspecto adulescentulo philosophante. Heia inquit amatores corporis ad animæ pulchritudinem traducis. Admirante quodam ea que in Sa-

Myndus
vrbs mo
dica ingē
tes ha
bens por
tas.

Oboli p̃
ciū anaxi
menis o
rationē
dissoluit.

Phryne
aureā ve-
nerē del-
phis ob-
tulit.

Dio. lepi-
dū dictū
in scor-
ti filium.

Ab hec-
to re man-
cōtinēda

mothracia sunt donaria: longe ait plura essent: si & qui seruari non sunt: ea deuouissent. Alii Diogore medo hoc assignant. Formoso adulescenti ad cōuiuium eunti deterior inquit remeabis: illo redeū te & postridie sibi dicente: & perrexi: & deterior effectus nō sum: deterior inqt quorū Postulabat ab Eurytio difficile quiddā. illo dicēte si mihi persuaseris: equidē inquit si psuadere possim: suassim utiq; vti te suffocares. Reuertebat ex lacedæmone athenas: interrogatus quo & vñ: a viris inqt ad mulieres. Rediēs ad olympiū cū rogaret an multa tibi turba fuerit: turba inqt multa sed hoies pauci. Luxuriosos dicebat similes sicubus quæ p̄ p̄cipitia nascūtur: quarū fructus homo nō gustat: corui autē & vultures comedūt. Phryne scortū venerē aureā delphis obtulit: eā ille ita inscripsit. Ex græcorū intep̄rantia. Alexandro quoq; illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander magnus rex. at ego ait sum Diogenes canis. rogatus quid nā faciens canis vocaretur: q̄ eis inqt blādior qui dant: in eos vero qui nō dant oblatro: malos autē mordeo. Ex ficu quadā poma legebat: custode dicēte huic ante paucos dies hō suspensus est: ego inqt illā purgabo. Olympionicen intuens in scortū frequenter intendens: en inqt aries martius a puella vulgari per collū captus abducitur Formosa scorta lætali mulso similia dicebat. Prædenti in platea qui circūstabāt iugiter dicebāt: canis. At ille vos ait canes estis. q̄ prandentē circūsteteritis. Cū duo molles seipsi subducerent: nolite inqt vereri: canis betā nō comedit. De puero stuprato vñ esset rogatus: tegeates inqt. Cū vidisset ignauū luctatorē medicinā profitentem quid hoc inq; d: nū vt eos qui te aliqñ vicerūt: nūc ipse deiciat. Cū scorti filiū in turbas iactantē lapides cerneret. caue ait ne patrē ferias. Puero ostētanti sibi gladiū quē ab amatore acceperat: gladius inqt pulcher est sed capulus fædus. Laudatibus quibsdā eū qui sibi erogauerat: me autē nō laudatis q̄ accipere merui. Cū a quodā palliū exigeretur: si qd ait donasti habeo: sin autē eguisti vtor. Subornato quodā dicente sibi aurū habet in pallio. ita sane inqt iccirco illo obnolitus obdormio. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit vel hoc ipm q̄ ad oēm fortunā preparatus sum. Interrogatus vñ esset: mūdānus ait. Sacrificantibus quibsdā vt si liū acciperent: vt inqt bonū accipiat nō imolatis. Cū stipē aliquādo posceret ait egrotātī: alios expolia: sed ab Hectore cōtine man. Scorta dicebat regū esse reginas: petere. n. quod cūq; eis videretur. Atheniensibus Alexandrū liberū patrē decernētibus: & me inqt se rapin facite. Exprobrātī sibi q̄ loca immūda introiret: & sol inquit in secessibus abit: neq; inquinatur. In fano cœnans inter panes sortidos appositos sublato abiecit dicēs: in sacrū nihil oportere fora

didū ingredi. Dicēte sibi quodā cur nihil sciens philosopharetur:
 & si iquit philosophiā simulo hoc ipm philosophari ē Laudabatur
 puer ad illū adductus q ingenio excelleret: essetq optimis mori-
 b⁹ qd ergo ingt me idiger? Qui recta dicerēt nec facerēt eos cytha-
 re similes aiebat: & hāc. n. nihil audire: neq sentire. Theatrū igredie-
 batur ex aduerso exeūrium. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni
 vita facere studeo. Videns aliqñ adulescentulū effoeminari: nō pu-
 det ait deteri⁹ q naturā ipsā de te ipso statuere. Illa. n. te virū fecit: tu
 te cogis mulierē fieri. Intuens insipientē aptare psalteriū: nō erubel-
 cis inquit q sonos ligno aptes: an mū ad vitā non cōponas. Dicen-
 ti sibi cuidā idoneus ad philosophiā nō sum: qd ergo inquit viuis
 si vt bene viuas nulla tibi cura est? Contēnente quodam partē: non
 pudet ait istū contēnere. qui tibi vt magnum sapias est auctor. Vi-
 dens decorū Adulescētem indecēter loquētem: nō erubescis ait ex
 eburnea vagina plūbeū educens gladiū. Cū probro sibi dare⁹ q in
 caupona biberet: & in tōstrina tōdeor inquit. Exprobrabā sibi q
 ab Antipatro accepisset palli olū: tū ille reuicienda inquit nō sunt p-
 clara deū munera. Pulsante se quodā trabe: ac dicente caue: virga il-
 lū cādens ait caue. Supplicāte quodā meretrici: quid ait vis miser
 q pster frustrati. Vnguentis delibuto vide ait ne si agrātia capitis
 foetore vitæ pster. Seruos quidē dominis: malos autē cupiditatib⁹
 seruire dicebat. Rogatus cur mācidia andropoda sint appellata: q
 pedes inquit habēt viroz. animū autē quē tu modo habes qui hoc
 interrogas. A luxurioso petebat minā a quo rogare⁹ cur ab aliis o-
 bolū: ab se peteret minā: q inquit ab aliis oibus denuo me acceptu
 rū spero: abs te vero an rurius accepturus sim in deorū gremio sitū
 est. Cū exprobraretur cur Platone nō petente ipse peteret: & ille in-
 quit petit: sed proprius ad moto capitē ne discant alii. Sagittarium
 intuitus ignauum iuxta scopon: consedit dicens: ne forte me feriat
 Eos qui ad voluptatē aspicerent salū ac frustrari dixit. Interroga-
 tus an mala esset mors: quonā inquit modo mala: quā præsente nō
 sentimus. Alexandro stante atq interrogante num me times quid
 .n. inquit es bonū an malum? dicente bonum: quis ergo ait bonum
 timer? D. disciplinam iuuenibus quidē sobrietatem: senioribus sola-
 tiū: pauperibus diuitias: diuitib⁹ ornatū esse dixit. Dydimoni moe-
 cho curanti aliqñando puellae oculū vide inquit ne virginis oculū
 curans puellā corrūpas. Dicente quodā amicos illi insidiari: & qd
 ait agere oportet: si amicos & inimicis aeq vtendū erit rogatus qd
 esset in hoibus optimū: fiducia inquit. Ingressus aliqñ scholā cū vi-
 deret musas multas: paucosq discipulos: cū diis ingt magister mul-
 tos habes discipulos. Solebat autē oia ante oīum oculos facere &

Cythare
similes q
dicūt nec
faciunt.

avΔpo-
wov
habēs vi-
rorū pea-
des.
In deorū
gremio
volūtate.

Duplex
exercita-
tio.

quæ ad Cereæ & quæ ad Venerē pertinent: atq; huiusmodi conclusiunculis utebatur. Si prandere nihil mali est: neq; in foro prandere malū est: non est autē malū prandere: nec in foro quidem prandere malū est. Cūq; ante ora omnium iugiter operaretur: vtinā liceret atebat perfricato ventre a fame conquelescere: referūt in eum & alia q̄ cum sint multa prolixum esset & omnia prosequi. Dicebat autē duplicem esse exercitationē, alterā. n. elie animi alterā corporis: hęc. s. secundū quā in exercitio perpetuæ quæ fiunt fantasie pstant ad virtutis opera quædam adimicula. Porro alterā sine altera esse imperfectam: nihilominus bona habitudine & robore inter ea quę competitū dinumeratis: quippe quæ veluti circa corpus: ita & circa animā sint. Adiciebatq; argumentū quod ad virtutē facile exercitio proficiatur. Cernere. n. se in artibus mechanicis & aliis opifices ex consuetudine operis nō minimā operandi celeritatē fuisse consecutos. Athletas item & tibicines vtroq; eminere plurimū quanto maiore studio & labore versati iugiter fuerūt. Atq; ita istos si quidē exercitationē ad animū transtulissent: nequaquā inutiliter aut imperfecte laborarent. Nihil dicebat in vita omnino absq; exercitatione perfici: eā vero omnia exuperare posse. Cū igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales iniequir: ac viuere beate debeamus per summā demētiam infœlices sumus. Nāq; ipsius quoq; contemptus voluptatis si nos assuefecerimus: iucundū illius fit. & sicut hi qui conuiuierūt voluptuose viuere: moleste inde se auelli patiūtur: ita qui se aliter exercitati sunt: gratissime ipsas cōtemnūt voluptates. Talia docebat atq; in actū producebat vere cōsuetudines antiquas monetas vero resculpens: nihilq; minus naturalibus q̄ legitimis deferens: eandē vitæ formā quam Hercules se viuere affirmās: nihil libertati pferens omniaq; sapientū esse dicens: eiusmodi rationibus quas supra allegauimus vtens. Omnia inquit deorū sunt. Amici autē sunt sapientibus dii. Sunt autē amicoꝝ cūcta cōia: omnia igitur sapientiū sunt. Ac de lege q̄ sine ipsa geri rēp. possibile non sit. Nam sine ciuitate & eius p= nihil esse vtile: vrbs vero ciuitas est: lex vero absq; ciuitate ad nihilū utilis: est igitur vrba lex. Nobilitatem vero & gloriā & huiusmodi cætera ridebat: dicens: malitiæ esse velamēta. Solāq; rectam esse temp. quæ esset habenda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere nuptias nihil appellans. Sed qui suaderet ei quā induxisset congregari: cōmunesq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquū dicens ex templo quidpiam accipere: aut aliquod gustare animalium: ne iniustū quidē esse humanis vesci carnibus: idq; ex aliarū gentium consuetudine liquere: atq; hac recta ratione omnia in omnibus & p omnia esse dicens. Nāq; & in pane carnes esse: & in olere panē: cum

panis & corpora reliqua in omnibus per occultos quosdā meatus :
ac tumores ingerātur: atq; vna euaporent: Sicut & in Thieste maui
festū est: siquidē ipsius sunt tragœdiæ & nō philisei æginetæ ipsius
familiaris siue pasiphontis luciani: quē scribit Fauorinus in oīno-
da historia post obitū eius scripsisse. Musicæ vero & geometriæ &
astrologiæ ceterorūq; similū fuisse negligētē veluti inutilū & quæ
minime essent necessaria. Fuit aut̃ prōptissimus ad obuiandū his q̃
dicerētur: vt ex superioribus liquet. Venditionēq; sui fortissime p-
tulit. Nā cū i æginā nauigaret: atq; piratis fuisset cōprehēsus: quorū
princeps erat Scirpalus: cretāq; deductus venditus esset: p̃cone in-
terrogāte quid sciret facere respōdit: scire se hominibus dominari.
Cū repēte aspexit corinthiū quē dā habitu ingenuo p̃tereūtē Xenia-
adē quē p̃ diximus hūc digito denotans: huic inquit me vende: hic
n. domino indiget. Emit igitur illū Xenitades: corinthiūq; secū ad-
ducēs: & filius p̃ceptorē dedit: & oī domui p̃fecit. Is vero ita se ges-
sit in oībus: vt superstes ille diceret: bonus dæmon domū meā intro-
iuit. Refert Cleomenes in libro qui pedagogus inscribitur: necessa-
rios suos illū redimere voluisse: illū vero eos fatuos dixisse. Neq; n.
leones seruos esse nutriētū: sed ecōuerso illos seruire leonibus. Nā
serui timere est: feras vero hominibus terrori esse. Erat aut̃ viro mi-
rabilis persuadēdi ius: adeo vt quēlibet oratione facile caperet. Fer-
tur deniq; Onesicratus quidā æginensis athenas misisse: alterū ex
duobus liberis suis Androsthenē nomine: eūq; cū audisset Dioge-
nem illic p̃stitisse: misisse itidē quē p̃ dixeramus Phisicū qui erat ma-
ior natus: ipsumq; similiter detētū fuisse. Tertius vero ipse aduenisse
atq; vna cum filius philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus
suauitas inerat. Audiuit ipsum & Phocion qui cognominatus est bo-
nus: & stilpo megarētis: & cōplures alii ciuiles viri. Fertur nonagin-
ta ferme annorū obisse diem. Porro de ipsius morte varia habetur
bīdem incurrisse: atq; ex ea fuisse defunctū. Alii vero continuasse spi-
ritū atq; ita expirasse ex quibus est Cercidas megalopolita siue Cre-
tensis in meliambis sic.

Quidem finit non ante sinopeus ille
Gerens bacillum duplicis vestis lator.
Pascens in æthere dentibus labra admouens:
Et spiritum mordens qui obiit erat vere
Iouis diogenis stirps: canisq; cælestis.

Alii dicūt cū polipū canibus partiri voluisset: morsum in cruris ner-
uo accepisse ac ex eo defunctū esse ipsius tū necessarij: vt in successi-
onib⁹ ait Antisthenes: ad poti⁹ approbāt q̃ spiritū cōtinēdo animā

Scirpal⁹
pirata.

Dioge.
mors.

Polipus
piscis.

exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autē erat gymnasiū ante
 Cranium corinthum. Cum vero ex more familiares ademissent pallioq; ob-
 vel crane uolutum deprāhenderēt: non illum dormire arbitrati: erat quippe
 um gym- minime somnolentus: sed ex instituto suo durare peruigil cōsuetus
 nasiū apd reuellato pallio animam efflasse inuenerunt: suspicatioq; sunt illū hoc
 corinthū fecisse desiderio migrandi ex vita. Hinc vt aiunt inter eos qui eum
 sepeliret oborta seditio fere ad cōferēdas eos perduxit manus. Ad-
 uenientibus autē patribus illoꝝ: atq; primatibus ita sedata discor-
 dia sepultū esse tradunt iuxta portā quæ in isthmū fert. Erigentes
 aut super illius tumulū columnā. canē desuper ex lapide pario sculp-
 serunt. Postmodū & ipsius ciues æreis illū statuis honorarūt ita in-
 scribingentes. Senescet tempore quidē hoc æs: sed tua sane Diogenes
 gloria non obolescet omnibus seculis. Nam vitæ gloria mortales il-
 lustrasti: facilēq; viuendi viam prætulisti. Est idem de eo tale epigrā-
 ma carmine proceleumatico.

Diogenes age loquere rogo quæ te mors

Excepit in acherontis domū: canis acerbitas mordicus

Aiunt quidā illū dū moreretur mandasse in sepultū proici cadāuer
 vt oēs bestię particeps ipsius essent: siue in foueā superiecto modi-
 co puluere inticerent. Alii aut in elissum se immitti voluisse tradūt:
 vt esset fratribus utilis. Demetrius aut in æqui vocis ait eadem die
 Alexādrū Babiloniæ. Diogenēq; corinthi vita fundos esse. Erat at
 senex Olympiade. cxiii. Ferūtur eius ista volumina. Dialogi capitū-
 lorum. Ichthyas: cornix: pardus plebs: atheniensium respu. ars mo-
 ralis: de diuitiis Amatorus: Theodorus: Hypsias: Aristarchus: de
 morte: Epistolæ: Tragœdiæ: vii. Helena. Thyestes: Hercules: Achil-
 les: Medea: Crysipus: Oedippus: Porro Socrates in primo succes-
 sionū: satyrus in quarto de vitis nihil esse Diogenis affirmant. Tra-
 goœdiolas autem ait satyrus Philisici æginensis esse Diogenis disci-
 puli Sotion autem in septimo hæc sola Diogenis esse ait. De virtu-
 te: de bono: amatoriu pauperem. Tholomeum. Pardum: Cassandrū:
 Cephalionem: Philisicum. Aristarchum: Sysiphum: Canymedē: de
 vsu: Epistolas: Fuerunt autem quinq; Diogenes. Primus appolloni-
 ates physicus. Eius autem scriptorum istud initium fuit. Quodcūq;
 dicere aggredienti operæ precium esse videtur initium irrefragabi-
 le ponere. Secundus Sicyoniū qui peloponesiacam scripsit. Terti-
 hic ipse. Quartus stoicus ex seleucia: appellatus est autē babylonius
 ob vicinitatē. Quintus tarsensis q̄ de quæstionibus poeticis scripsit
 quas etiā soluere nititur. Hunc vero philosophum Athenodorus in
 quinto de abulationū ait q̄ vngi solitus sit: lucidū semp esse visum.

Mominus syracusanus.

Momius syracusanus Diogenis quidē discipulus: famu-
lus vero mensarii cuiusdam corinthii fuit: vt Socrates
tradit. Ad eum Xeniaes qui Diogenē emerat: frequēs
pergebat: virtutēq; ipsius operū atq; in dicendo vim p-
dicās. Mominiū in viri pellexit amorem. Ille. n. cōtinuo
simulata vesania abiicere monetam omnēq; mensæ pecuniā cepit.
donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenē contulit. Asse-
cutus est autē & Crates cynicum sapius cæterosq; id genus studi-
ose cōsectatus. Qua ex re factū est vt eum dominus suus adhuc ma-
gis insanire putarit. Fuit autē vires loquens & doctus: adeo vt Menā-
der comicus ipsius mentionem fecerit in quadā comœdia sic de eo
dicens: Mominus vir quidā fuit orphilo sapiens ignobilis modi-
co qui perā gessit. peras ergo tres: Sed & imagines verbo edixit si-
mile nihil ei esse p- louē quod dictū est: nosce te ipsum: neq; his quæ
sunt in laude: sed super hæc omnia mendicus ille & sordidus. Nam
quod reliquū est omne factum esse ait. Adeo vero grauis tantaq; cō-
stantia fuit: vt contempta gloria solam veritatem appeteret. Scrip-
sit autem ludicra sententiis seruis permixta: de appetitionibus duo:
& exhortatorium.

Mominus

Momini
simulata
vesania.

Onesicritus.

Onesicritum alii quidē æginensem tradūt. Porro Deme-
trius magnesijs astipalensem fuisse ait: & hic ex Dioge-
nis ludo probatissimus. Videtur autē quiddā habere si-
mile cū Xenophonte. Ille quidē cū Cyro hic cū Alexan-
dro militauit. ille cyri pædim: hic alexandri scripsit ini-
tia. Ille cyri: hic alexandri prosequitur laudes. Est autē & stilus vtri-
usq; simillimus: nisi inquantū q; trāscribitur secūdū ab exēplari est.
Fuit & Menander Diogenis discipulus: cognomento. Drymus Ho-
meri admirator: & Hegesæus sinopæus Cloeos cognominatus: &
Philiscus æginensis quem prediximus.

Crates thebanus.

Crates Ascondij filius thebanus ipse quoq; inter sapien-
tissimos Diogenis discipulos fuit. Cæterū Hippobotus
non Diogenis ipsum fuisse discipulum ait: sed bryonis
achiui ista ferūtur ludicra. Pera quedā ciuitas est in me-
dio nigro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil ha-
bens: ad quā nemo vir nauigat: neq; qui stultus parasitusq; sit neq;
audus meretricis: obsenifq; exultās opibus: sed animū atq; allia
fert & ficus & panes: de quibus inuicē nō certant: neq; sumūt arma
pecuniæ aut gloriæ gratia. Est & Ephemeris hæc habēs illa vulga-
tissima. Apponit coquo minas decē: medico dragmā: assentatori

Onesicri-
tus.

waide
ia. i. eru-
ditio & i
stitutio i
bonas ar-
tes. Vide
Au. gell.
Paedia
cyri Xe-
nophōti
adiudica-
tur.
Crates.
Pera ciui-
tas.

talēta quinq; cōsiliario fumū: meretrici talentū: philosopho triobolū. Vocabat autē & thyrepa noctes q̄ in oēm ingrederetur domū & corripere. Est eius & illud: hęc habeo quę didici: & quęq; curavi: atq; me diuę docuerunt munera mulsę: q̄q; ex philosophia fuisse adreptus lupinorū ehænicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorē se dat fames: sin min⁹ tēpus: eis vero si vti nō vales: laqueus. Floruit maxime circa cētesimā & tertiādecimā olympiadē. Hūc ait Antisthenes in successionibus cū ī tragœdia quadā cerne-
ret Helephū sportulā tenētē aliasq; opulētū ad cynicā philosophiā perexisse: illūq; patrimonio vēditū: erat qppe vir nobilis: cū aggressus esset plus q̄ ducēta talēta: ciuib; ea dimisisse: adeoq; cōstātē philosophatū esse: vt & Philemon comicus ipsius mentionem fecerit: Ait nēpe æstate quippe habuit palliū crassum vt se cōtineret: hieme autē pānū. Refert autē Diocles persuasisse sibi Diogenē vt peculium dimitteret: ac si quid pecunię haberet iactaret in mare. Atq; Cratis quiddē domus ab Alexandro: hipperchię vero a Philippo: Quosdā ex propinquis ad se veniētes atq; auertere ab instituto moliētes sę penumero baculo persequabatur cōstansq; p̄durabat. Porro Demetrius magnesiū ait deposuisse illū pecuniā ad trapezitā: ea cōdictiōne vt si quidē filii idiote essent. Eā illis redderet: sin autē philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Erastostenes autē refert: cū ex hipperchia de qua dicemus: natus sibi esset filius Pasicles noīe: eū iā adultū ad ancillę adduxisse domū ac dixisse: hoc ei paternū esse matrimoniū. Cæterū moechorū exilia & cædes tragicorū esse præmiū: eos vero qui scortis cōgrederētur comitorū: qppe ex luxu & ebrietate insanīā gigni. Huius frater Pasicles fuit Euclidis discipulus: eius facētā quidpiā fauorinus in secundo cōmentariore refert. Ait .n. p̄ quodam deprecās gymnasiū principem eius illa tetigit. Illo indignante: quid .n. ait nonne & ista tua sunt sic ut & genua. Dicebatq; possibile nō esse intueri q̄ lapsus nō sit: sed veluti in malo punico granū etiā aliq̄ putidū esse: Cū Nicodromū cytharœdū irritasset: cæsus in faciē est Cartulā itaq; imponēs fronti inscripsit. Nicodromus fecit. Scorta ex industria infectabatur maledictis. vna & se ipsum exercēs ad perferēda cōiugia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac vinū miserat exprobrabat dicens: vtinā & fontes panes ferrēt. Cōstat igitur aquā bibisse. ab Atheniensibus ciuilib; iuris peritis arguebatur cur sindone amicaretur: quibus ille Theophrastum inquit ostendam vobis opertum sindone: non credentibus induxit illos in tonstrinam vbi ille tondebatur: ostenditque lino coopertum. Cum thebis a principe gymnasii flagris cesus esset. siue secundum alios corinthis ab Eutycrate: ac pede

Pasicles.

Nicodrom⁹
cytharœdus.

traheretur ridebat dicens: Me pede diuino extendens protrahere volo. Diocles autem pertractatū eum a Menedemo cretienti testatur: Nam cum esset decorus & Asclepiadi phylasio vsui esse videretur: tetigit Crates illius coxas dicens intus Asclepiades: quae ex re indigatum Menedemū traxisse illū: idq; eū dixisse. Zeno vero citticus in libris de vsu pellē ouis quoq; insuisse pallio refert: vt esset infortior. erat autē & facie turpis: & cū se exercebat ridebatur. Solebat autē sublatiis manibus dicere cōfide Crates p oculis & corpore reliquo. Hos autē videbis irrisores iā iā & morbo cōtrahite beatū dice re: se autē ociositatis arguere. Dicebat autē tādiu philosophandum esse quoad videantur duces nobiles esse asinarii. Desertos dicebat quicū assentatoribus essent: non secus ac vituli cū inter lupos sunt: neq; enim cū illis propinquos: neq; cū his esse: sed insidiatores. Cū autem sentiret se morti proximū: inspiciebat seipsum dicens: perge iam amice: perge ad inferni sedes statu ob senū curue. Erat quippe ex senectute curuatus: Alexādro rogāte nū vellet resitui: ac refici patriā suā: quid ait opus est rursus. n. fortassis Alexāder eā alius di ruet. Habere se patriā cōtēptum glorię & paupertatē fortuna nunquam casura bona: diogenisq; ciuē esse inuidiā insidias nō metuētis. Meminit ipsius & Menāder in geminis dicens. Mecū. n. ambu labis pallio amicta: sicuti cū Crate cynico quandoq; cōiunx: & filiā tradebat illi: vt ipse ait probationi triginta inductis diebus discipuli eius.

Metrocles.

Metrocles Hipparchię frater cū prius audiret Theophrastum peripateticū adeo corruptus erat: vt cū saepe inter differendū crepitū ventris emitteret: preangorā animi domi inclusus moraretur continere velēs: Hoc agnito Crates ingressus est ad eū cōsolaturus: ac lupinis ex industria voratis persuasit quidē illi primū verbis nihil mali fecisse: forte quippe prodigiū si non & secundū naturam flatū emitteret. Tū vero & ipse in huiusmodi crepitū erūpens illū & similitudine operis erexit. Hinc ipsius iā auditor fuit: euasitq; vir in philosophia eminens: Hic libros suos vt ait Hecaton in primo vsu cōbussit dicens. Sunt ista somniorū phantasmata veluti deliramenta. Sunt qui Theophrasti cōmentaria quā ex illius ore perceperat: cōbussisse ferant: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partim emi pecunia ad domū: partim tēpore & diligentia vt disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quis eis digne vtatur. Obiit senex a se ipso suffocatus Porro discipuli eius fuere Theombrotus atq; Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alex

qđm phi
losophā
dum.

Metro
cles sepe
vtrius cre
pitum em
mittens.
Cratis sa
gacitas.

LIBER

xādrinus Cleomenis aut Timarchus alexādrinus & Echeclus ephesus: qui & ipse Theombrotū audiuit: a quo Menedemus: de quo poetā dicemus. Fuit iter illos insignis & Menippus sinopeus. Incidit aut in illoꝝ rētia Metroclis quoqꝫ soror Hipparchia.

Hipparchia.

Hippar =
chia me=
troclis so=
ror.

Ipparchia Metroclis soror: erat aut maronitæ ambo. Amabat vero & Cratis vitā atqꝫ verba: neqꝫ vlla oīno procoꝝ excellentia potuit auelli: nō opibus: nō nobilitate: nō pulchritudine: sed hæc oīa sibi Crates erat: parētibus qꝫ minabatur seipsam nisi huic traderetur necaturā. Cū

Hippar =
chiā pti=
nacitas.

igitur Crates a parētibus puellæ rogaretur. vti ab hoc illā pposito auerteret. Postqꝫ agit oīa nec psuasit: exurgēs oī sua supellestile ante illius oculos expōita: hic ait sponſus: hæc eius possessio est. ad hæc delibera. Neqꝫ. n. esse nostri cōsors poteris: nisi eadē studia attigeris. Elegit cōtinuo puella: sumptoqꝫ illius habitu vna cū viro circuibat: & cōgrediebatur in apto: atqꝫ ad cœnas pficiscebatur. Quo tpe & ad Lysimachū ad cōiuuiū venerūt: vbi & Theodoꝝ impiū coarguit sophisma huiusmodi obiiciēs. Quod faciēs Theodorus iniuste agere nō diceretur: id Hipparchia si faciat: facere iniuste nō dicitur. Theodorus aut se ipsum feriēs iniuste nō agit: ne Hipparchia qdem Theodoꝝ cādēs iniuste agit. Tū ille ad id quidē minime respōdit: sed illius palliū traxit: Sed neqꝫ territa neqꝫ perturbata Hipparchia vt mulier est: Verū & dicēte sibi illo. hæc est quæ textrini reliquit radios. Sū equidē inqt Theodore: sed nū tibi male de meipsa statuisse videor: si tps qđ in textrino cōsumptura erā disciplinæ potius impēdis. Hæc & alia innumera de philosophāte fœmina dicūtur. Fers & Cratis epistolarū liber in qbus pclare philosophatur. Stilus ipse sæpe Platoni similis videtur. Scripsit & tragœdias altissimo philosophiæ stilo quale illud est: Non vna patriæ mihi turris nō vna terra: sed terrę omnis & ciuitas & domus parata nobis: modo viuere detur. Obiit vetulus: atqꝫ in boetia sepultus est.

Textrinū
locus vbi
texi / dī
etiā tex=
trina.

Menippus phœnix.

Menipp⁹

Enippus & ipse cynicus patria quidē phœnix: cōditiōe seruus fuit: vt ait Achaicus in ethicis. Diocles aut domi nū ipsius & ponticū fuisse: batonēqꝫ vocatum tradit. Cū vero præ cupiditate importunius peteret: thebanus fieri valuit. Edidit quidē dignū memoria nihil. Porro. ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atqꝫ Meleagri quo tēpore sui fuit. Refert Hermippus diurnū fœneratorē fuisse: vocatūqꝫ Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica vsura fœnerari conariqꝫ vt pecunias complures cogeret: Tandem insidias perpeſsum omnibus

Hemero=
danista. i.
diurn⁹ fe=
nerator

priuatum esse: ac prae moerore laqueo sibi vitam ex torfisse. Et nos lulimus in ipsum.

Est canis in cieta quamuis sit patria phoenix

Tristia qui tota foenera luce dabat

Istum nouisti sed vos forasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis vt fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius esse sed Dionysii & zophiri colopho-
norum tradunt qui iocandi cā conscribentes eius disponere ido-
neo dederūt. Fuerūt autē Menippi sex. Primus qui de lydis scripsit
Kantūq; breuiavit. Secundus hic ipse. Tertius stratonicus sophists.
Quartus sculptor. Quintus & Sextus pictores: vtrosq; memorat ap-
pollodorus. Cynici autē volumina tredecim sunt. Nenix: testamē-
ta: epistolae compositaē ex deorum persona ad physicos & mathe-
maticos grammaticosq; & epicuri foetus: & eas: quae ab ipsiis religi-
ose coluntur imagines: & alia.

Menedemus.

Eenedemus Coloti lampsaceni discipulus fuit. Hic vt ait
Hippoborus in tñi. pdigiosae superstitionis venerat vt
sumpto habitu furiae circūiret: dicens speculatorē se ex
inferno venisse peccantiū: vt iterato descendēs haec ibi
dæmonibus renunciaret q̄ vidisset. Vestis haec erat pulla
tunica talaris astricta puniceo balteo: pilles arcadicus capiti ipo-
situs habēs intexta elemēta. xii. cothurni tragici: barba prolixa: vir-
ga in manu fraxinea. Atq; istae qdē vitę sunt singuli cuiusq; cynicorū
Subiciēda nūc & quę cōter illis visa sunt siquidē & sectā hāc phi-
losophiae esse iudicamus: vt quidā volūt cōstātā vitā. Placet ergo
illis rōnalē naturalēq; philosophiā tolli oportere ab Aristone chio
non discēdētibus: moralēq; soli intēdi. quodq; pleriq; Socrati: hoc
Diocles Diogeni inscribit: hūc asserens dixisse inquirendū quid no-
bis boni maliq; domi sit. Repudiant & disciplinas liberales. Deniq;
neq; discendas litteras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerte-
rentur alienis. Tollunt & geometriam & musicā: & cetera id genus.
Nempe enim & Diogenes cuidam ostendenti sibi horoscopium:
vtile sane inuentum ait ne priuemur cæna: ad eum vero qui musi-
cam sibi praeferbat ait: Nam virorum sententiis bene se habent vr-
bes atq; domus non cantibus nec pulsibus. Placet eis & finem esse
secundum virtutem vitare: vt Antisthenes ait in Hercule: simili-
ter vt stoicis. Nam societas quaedam est inter has duas sectas: vn-
de & cynisimū dixere breuem viam: atq; ita vixit & zeno citticus.

græci η
μερᾶν /
διὲ διῶν
λαριζα
iv. i. mus-
tuare.

Menede-
mus pec-
cantiū spe-
culator.

Horosco-
pium ab
οὐρο
horos &
σκοπε-
io. i. aspe-
cto.

LIBER

Placet item eis simplex & parabilis victus: quippe qui sobriis cibariis utitur: & solis palliis: diuitias gloriam nobilitatēque continent. Itaque plerūque herbis & aqua tantū frigida utitur: operimentisq; fortuitis & doliis. sicuti Diogenes: qui dicebat deorum esse propriū nihil indigere: eorum vero qui diis essent similes minimis egere virtutē dicunt esse docibilem: ut in herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendū: ac sine peccato sapientem & simili amicum: fortunæ quoque nihil permittendum. Quæ vero inter virtutem & vitia sunt æque: ut Aristochius in differentia appellant: & isti quidem cynici fuere. Veniendum iam ad stoicos: quorum princeps fuit. zeno Cratis discipulus.

DIOGENIS LAERTII DE VITIS PHILOSOPHORVM LIBER SEPTIMVS INCIPIT.

zeno Citticus.

zeno cictien-
sis.

z

Eno Mnasei siue Demei filius cicticus ex cipro græca ciuitate phoenicibus frequenter accolis: collo fuit in alteram partē inclinatione: ut refert Timotheus atheniensis in libro de vitis. Apollonius autē tyrius gracili corpore statu procerō & atracutē fuisse illum

zeno egyptius pal-
mes dictus.

auctor est. Vnde illū quidā ut Chrysippus in quinto prouerbio ait ægyptium palmitem dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus in cōmentariis conuiualibus ipsum refert complures coenas declinasse. Vescēbatur perlibenter ficibus recantibus atq; ad solem passis: Auditorq; ut dictū est Cratis fuit. Deinde Stilponē ēt audisse & Xenocratē decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicut Timotheus in dione: Polemonis itidē frequentasse auditoriū. Porro Hecaton & Apollonius tyrius in primo de zeno libro scribit: cum oraculū consulisset: quo pacto viuere optime posset: respondisse deum. si mortuis colore concors esset. Quod ille cum intellexisset se ad legendos antiquorum libros magno contulisse studio. Deniq; cratis hoc modo familiaritate vsus est. Purpuram ex phoenice mercatus aduectans ad pireum naufragiū fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit annos triginta natus sed itq; penes librorū venditorem. Legente autē illo secūdū Xenophontis cōmentariorū delectatus ille & iam lætior sciscitari pergit: vbinā eius modi viri morarentur. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostendens hunc inquit sequere. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidē aptissimus ad philosophiam: verū verecūdius q̄ ut se ad impudentiā cynicā conferre posset. Id ubi animad-

zenonis
fortuna.

zeno cratis audi-
tor esse
ctus.

uertit Crates: curare etiā in hoc illū studēs ollā lenticula refertā de-
dit: vt per ceramicū ferret. Cū autē videret pudescere illū atq; vere-
cūdari: baculo ictam perfregit ollā. Illo fugiēte & lenticula p̄ crurā
defluēte quid inq; fugis puniceolū: nihil mali passus es. Aliquādiu
igitur audiuit Cratē: quo tēpore cū scripsisset de repu. quidā iocātes
aiebāt in cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De vīta
secūdū naturā. de appetitu. siue de hoīs natura. de perturbationib⁹:
vel de vitiis. de officio. de lege. de græca peritia. de aspectu. de toto
de signis: siue de notis. Pythagorica vniuersalia. de dictiōibus. Pro-
blemātū homericoꝝ. v. de poetica auditione. Est ipsius itē & ars &
solutiones & argumēta. ii. cōmētaria Cratis moralia atq; isti quidē
libri eius sunt. Postremo discessit: & quos p̄ diximus audiuit ad vi-
ginti annos: vbi & illū dixisse ferūt. Tūc secūdis ventis nauigauī qū
naufagiū feci. Alii sub Crate hoc dixisse aiūt: Quā bene fortuna fe-
cit: quē nos philosophiæ applicauit. Alii dū athenis diuersaretur au-
dito naufragio dixisse illū ferūt. Recte sane ægit fortuna quæ nos
ad philosophiā impulit. Quidam deposito athenis onere sic demū
ad philosophiā fuisse conuersum. Vertens igitur se ad porticum va-
riam quæ & pesianacta appellabatur: ex varia & multē scientiæ pi-
ctura polygnoti orationē formabat volēs & locū illū stabilem face-
re: nullisq; seditionibus vltra violabilē. Nāq; ad mille quadri ng en-
tos triginta ciues ibi fuerant necati. Eo igitur ad illū audiendū dis-
cipulī tā confluebant atq; ideo stoici vocati sunt etiā qui ab ipso an-
tea zenonū appellabantur. vt epicurus in epistolis ait. Siquidē & an-
te illū stoici qui in illa morabātur: poeta: dicti erāt: vt ait Eratosthe-
nes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multū incremēti ea ap-
pellatio accepit. Enimuero summo in honore apud athenienses ha-
bebatur zeno: adeo vt vrbis ac moeniū apud illū clauēs deponerent
coronaq; aurea & ærea imagine honorarent. Hoc autē & ciues ipsi-
us fecisse ferunt magno sibi ornamento fore viri imaginem existi-
mantes. Amplectebantur illum & sydonii cittici. Suscipiebat illum
& Antigonus: & si quādo athenas contendisset: auditor eius erat:
multūq; orabat vt se ad eum conferret. Id ille quidē facere renuit.
Cæterum Perseum vnū ex familiaribus misit Demetrii filium gene-
re citticum: quippe olympiade. cxxx. florebat zenone iam sene. Est
autem hic textus epistolæ Antigoni: vt refert Apollonius tyrius in
his quæ de zenone scripsit.

Rex Antigonus zenoni philosopho salutem.

Go fortuna me quidē & gloriavitā tuā anteire existimo. Antig-
Cæterum disciplinis studiisq; liberalibus & perfecta foe n⁹ rex ad-
licitate quā tute possides longe abs te præcelli sentio. zenonē.

Ceramī-
cū dē te-
gulariū si-
ue figura
riū: κερα-
μιον̄ eni
tegula est
& erat lo-
c⁹ athēis
lege Plā-
nium. li.
xxxvi.

Aduersi-
tas boni
causa.

τολν-
τεppe-
τον græ-
ci dicunt
multorū
generum
quā textui
nō ē ab-
sonum.

Quocirca te orare statui uti ad me proficiscaris: id mihi persuadens te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igitur modis omnibus enitere ut tuo cōtubernio fruamur: hoc p̄ certo habens: te non mei tm̄: sed omniū simul macedonū eruditorū fore. Nā qui macedoniæ regem erudit: atq; ad virtutē imbuit: eū & subditos quosque instruere ad fortitudinē & probitatem certum est. Nam cuiusmodi fuerit dux tales ut plurimum subditos fieri necesse est. Vale Ad hęc zeno ita respondit.

zeno Antigono regi salutem.

zeno ad
antigonū.

Mplector tuū maxime discendi studiū: q̄ veram: ut lem atq; necessariā: nō populārē: & quæ ad peruertēdos mores tendit: eruditionē apprehēdere instituis. Qui. n. philosophiæ amore ac studio tenetur: declinatq; celebrē illam & vulgarē voluptatē: quæ quorūdam adulescentulorū aios efecminat: eū nō natura modo nobilitatē tñ: verū quidē virtutis quoq; instituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercitatio: neq; desit præceptoris copias: mature ad perfectā virtutis euadit frugē. Equidē nisi senectus mihi obfisteret (sum. n. octogenarius. corpusq; præterea inualidū) ip̄e ad te pergerē: ut iubes q̄a vero id nō datur quosdā ex cōtubernaliibus meis ad te mitto. q̄ animi bonis me minime inferiores sunt: & corporis etiā cōmodis exuperant. His si tu studiose cōgrediare: nihil quod ad verā pertinet beatitudinē desiderabis. Vale. Misit autē perfectū quē prædiximus thebanūq; Philonidā. Vtriusq; horū epicurus mentionē facit in epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressosq; Antigono: memorat. Placuit atheniensī quoq; de illo decretū: quoniam est memorabile subnectere. Est aut huiusmodi decretum. Arreanda principe acamādīs tribus quinto magistratu mamecteronis decima magistrat⁹ teritiadecima præsidētī cōciorata decreuit Hippio cratistotelis Xypeteō & cæteri primarij. Thraso thraſonis fili⁹ anaclicus dixit. Quoniā zeno Mnasei filius citticus cōplures ānos in ciuitate philosophie versatus est. atq; in omnibus vir bonus esse p̄stitit: ac iuuenes qui ad illū disciplinæ causa cōuenerunt ad virtutē & frugalitatē exhortando: ad ea quæ sunt optima incēdit: vitā suā verbis ac doctrinē suā cōsentaneā exēplar omnibus proponēs: bona fortuna visum est plebi laudare zenonē Mnasei filiū citticū & aurea corona coronare secundū legem virtutis ac tēperantiæ gratia: prætereaq; cōstruere illi sepulturā in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ ex ædificandiq; tumuli plebē iam quinq; viros ex atheniensibus eligere qui curam habeant. Decretūq; hoc scribā Plebis inscribere columnis duabus: licereq; sibi alteram in academia:

alteram in lycio ponere. Sumptus vero columnarum distribuere eū qui negociis præest. vt omnes intelligant atheniensium plebem bonos viros & viuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autē structurā electi sunt Thraso anacius: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius: Melon acharneus & Miccythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit: Refert autem Antigonus carystius ipsum se non negare citticū. Nam cum vnus eorū e numero fuerit atq; in colūna descriptus sit: qui ad lauacri structurā contulere in statua zenonis philosophi vt etiam citticus adiceretur orauit. Cū vero fecisset aliquando vasculo cauū operculum. circūferebat pecuniā: vt Crates præceptor prōptum haberet ac paratum necessariū victum. Aiūr illum plusq; mille talenta habuisse cū venit in græciam: eaq; nautis foenerari solitum. Edebatq; modice panem, & mel: & suauis vini paululū bibebat: Pueris semel fere aut bis vsus est: & ancillula quadā ne scum odisse videretur. Eandem quoq; domū ipse & perseus vna habuit. Is cum aliquando tibicinam mulierem ad eū induxisset: ab se raptam ad perseum abduxit: eratq; ad illum aditus facilis: neq; ipse difficile quo quisq; vellet circūducebatur adeo vt sæpe apud eum Antigonus cænaret rex: atq; ad Aristocle cytharœdū ad conuiuū cum illo vna pergeret. Sensim tamen id euitalse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis. adeo vt in summo gradu consideret deuitans vel alterā perturbationis partem: neq; vero cū pluribus quā duobus vel tribus ambulabat. Quibusdā vero vt Cleanthes ait in libro de ære iubebat æs dare circumstantes: vt ne sibi molesti essent Pluribusq; circūstātib; oñdēs in porticu in summo lignēā arē circūferētiā. hæc ait aliqñ i medio erat exposita: qā vero ipedimēto erat: seorsū posita ē: & vos igit̃ vosmet ex medio tollētes min⁹ molestiaꝝ nobis adibebitis. Demochare aut̃ Lachetis filio salutāte illū ac dicēte si qd op⁹ hēret: dicturū se ac scripturū Antigono pbituro: oīa i dignat⁹ cōtra illi cōgress⁹ nō ē. Ferē aut̃ post zenonis mortē antigonū dixisse: quale spectaculū pdidi. Vñ & atheniēsi b; p Thrasonē legatū vt in ceramico illi sepulturā facerēt petiit: Interrogat⁹ aut̃ cur illū adeo admiraref: quā ingt cū illi a me multa & magna sæpe data sint: nūq̃ emolit⁹ ē: neq; hūilis apparuit. Erat aut̃ & ad ingredū solers subtilisq; in oib; ac diligēs in disserēdo: Vñ & Timō i fillis ait. Et phoenicem vidi auiculā in adūbrato fastu cūctōꝝ audā fluebat autē eius sensim semē: mentēq; cælo habuit minorē. Diligēter aut̃ & accurate cum Philone dialectico se exercebat: atq; vna vacabat. Vnde non minori admirationi apud iuniorem zenonē est habitus q̃ diodorus præceptor eius. Erant cum ipso & nudi qdā & sordidi homines vt ait Timon. vbi pauperum congestit nubē qui omniū

Lycio ac
lii scribūt
& fuit
schola vbi
aristoteles
doctus
cui.

zenonis
ad ancillu-
lam ingres-
sus.

erant egentissimi leuissimiq; ciuiū viri. Enīmuero gestus ipsius subtristior: grauiq; & acer fuit Vnde & rugabat frontē & ora cōtrahebāt. Vili prætērea valde apparatu erat: & qui barbaricā tenuitatem redoleret: idq; sub prætēxtu frugalitatis faciebat. Si quē obiurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimīū sed veluti ex longinquo faciebat: vt exēpli gratia de eo qui se nimio studio componeret aliquādo ait. Cū. n. ille vehiculū quoddam lēte segniterq; transcenderet: merito inquit suspectum habet lutū: neq; n. se in illo veluti in speculo intueri potest. Cū vero cynicus quispiam oleū se in vasculo non habere diceret: atq; ab eo postulare: se minime daturum asseuerauit: abeūtem vero animaduertēre iussit: vter esset impudentior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso & Cleanthe assidentibus surrexit: cūq; admiraretur cleantes ait & medicos optimos audio dicētes: præclarū esse ad tumores quosq; remediū quietem: Duobus in conuiuiū iuxta se recūbentibus cū is qui sibi adiacebat inferiorē locium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi quid ergo ait illū abs te pati arbitraris qui sub te est? Ad eū qui pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait si semper inter pueros versentur: neq; illos. Dicebat autem eruditorū sermones & imperfectos alexandriæ pecuniæ esse similes. Nam gratos quidē oculis ac pictos monētē instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos vero qui seculi essent tetradrachmis atticis assimilabat: temere quidem ac rusticē incisis: sed qui pictam orationē superare possint. Aristone autē discipulo non satis vaniter multa: quēdam etiā temere audaciter q; differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacē appellabat. Breuis ipse in loquendo & circūcisus. Edaci cuidam nihil obsoniorū sociis inter cōuiuandum relinquenti appositum ingentē piscem sustulit: solusque comedere agressus est. Cū ille in eum intueretur quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatem ferre non valess? Adolescentem instantius q; per ætatem conueniret: quiddā inquirentem admoto speculo iussit inspicere: rogauit deinde nū sibi videretur ei faciei congruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi cōplura minime placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit nū sibi bona quædam etiā habere videret. Illo se nescire dicente non piget inquit si quid ab Antisthene male dictū sit: hoc indagare & memoriter tenere: si quid vero boni negligere neq; meminisse veller? Cuidam breuia esse philosophorū dicta asserenti. vera inquit loqueris: oportet nempe frīferi possit breues esse illorum & syllabas Dicente sibi quodam de Polemone q; alia proponeret: & alia loqueretur sub stomachas quanti. n. inquit facies

Eruditorū sermo
& imperfectus
& alexandrine pecunie similis.

bat quæ dabatur. Opere precium esse dicebat eum qui disputaret in morem histrionum voce viribusque magnam esse os tamen aperire non immodice: quod si faciunt qui plurima loquuntur quidem: sed ea bene dicere non possunt his qui bene dicerent locum minime relinquendum veluti præclaris opificibus ad discipendum. Contra vero auditorem sic eis quæ dicunt intantum esse oportere: ut non vacet illi ad notas faciendas. Adulescenti loquaciori aures inquit tuæ in linguam confluxere. Formoso cuidam dicenti non videri sibi amaturum sapiētem: nihil ait vobis formosis esset infœlicius. Dicebat & philosophorum plurimos multis in rebus esse insipientes: in parvis fortuitisque imperitos. Adiciebatque Caphesij illud: qui cum animaduerneret quendam ex discipulis inflatum atque turgidum percitens dixit: non si magnus fueris: bonus eris sed si bonus magnus. Adulescente quodam audacius loquente: dicere inquit non possum adulescens quæ occurrunt mihi. Rhodio cuidam formoso atque diuiti: alias vero nihil idoneo cum vellet aperire ad philosophiam aditum primo quidem super gradus concisos sed deinde illum fecit: ut chlamidem foedaret: postmodum vero in pauperum locum introduxit ut inter pannos eorum versaretur: postremo recessit adulescens. Nihil fastus esse indecentius dicebat: idque cum in cæteris: tum in iuuenibus maxime. Monebat non circa voces & vocabula memoriam sed circa intelligentiam mentem exercere oportere. Vt ne veluti lixaturam quandam assumamus. Conuenire maxime iuuenibus dicebat in omnibus vti summa honestate: habitu: incessu: amictu: habebatque semper in ore Euripidis de napeo versus quod opes quidem illi fuerint: sed opibus elatus non incesserit: neque plus fastus habuerit quam egens vir. Dicebat ad perceptionem disciplinarum nihil esse alienius poetica nulliusque nos rei maiorem inopiam perpeti quam temporis. Interrogatus quis esset amicus: alter inquit ego. Seruum in furto (ut aiunt) deprehensum verberabat: cumque ille diceret: fatale mihi erat furari & cædi inquit: Pulchritudinem dixit vocis florere esse. alii vero pulchritudinis vocem. Cum familiarium cuiusdam paruulum liuentem aspexit: video inquit ad illum tui furoris vestigia. Cuiusdam vnguētis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio cuidam querenti cur se solam non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inepta plurima loquenti adulescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os vnum ut plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuium tacitus sedebat: percontanti causam: nuntia inquit regi adesse quendam qui tacere sciat. Qui autem interrogabant legati a Ptolemæo aduenerant. & discere cupiebant quid de illo regi nuntiarent. Interrogatus quoniam esset animo aduersus maledicta: dixit veluti legatus absque responso remittatur. Refert Apollonius tyrius quod cum Crates eum per pallium a stilpōne retraheret: dixerit o Crates

zenonis dictum in adulescentem loquacem. Caphesij

Fastus iuuenibus indecentius in decens. Iuuenum decorum

Fur a zenone dephenus.

aptissima philosophorum captura est quæ fit per aures: persuadens igitur trahit: quod si per vim egeris: corpus quidem apud te sed animus apud stilponem erit. Verlatum illū & cū diodoro Hippobotus auctor est: penes quē & dialecticæ studuit. Iam vero proficiens atq; puerctus polemonis frequentabat auditoriū calcandi fastus causa. Deniq; illū dixisse ferūt. Nō latet nos zeno te per orti ianuas irripe furariq; dogmata. eaq; phœnicū tibi more circū dare. Ferē cū dialecticus sibi septē species dialecticæ: στερὶς οὐ τῷ. in sermone demonstrasset: interrogasse quidnam sibi mercedis dari vellet: poscentiq; centū ducentū dedisse: tanto discendi amore tenebat. Aiunt illum primū καὶ φηκορ. i. officiū vocasse librūq; de illo scripsisse. Hesiodi itē versus mutare solitū in hanc sententiā. Optimus ille quidem q; paret rite doceri. Clarus & ille quidē est qui ipse cūcta dignoscit: Præstantiorē. n. eum esse qui bene quod dicitur audire possit atque eo uti: q; q; per seipsum oīa assequitur: huic. n. solā adesse intelligentiā: qui vero obtēperet inesse præterea & actū: Rogatus cur severus cū esset: in cōuiuio tñ hilaresceret: & lupini ait cū sint amari. persuasi tñ aqua adulescūt. Porro Hecaton scribit in .ii. chriarū eiusmodi cōfortia non libenter admittere solitū: ac dicere melius esse pedib; q; lingua labi: bene paulatim fieri nō tamen parū esse. hoc alii Socratis dicunt. Erat autē patientissimus & simplicissimi victus: crudisq; tantū cibus utebatur & tenui pallio: ita vt de illo diceretur: q; cū ne q; sæua hiems: nec gelidus imber: nō dura vis morbi domuerit: neq; torridus sol. nō vt his quæ vulgo placēt raperetur sed studiis altis quibus solis intētus vigilaret die noctuq;: Comici tamē imprudēs hunc dū vituperante laudant. Nāq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis caricæ: obsonio: & potui aqua philosophiæ nouū hoc inuexit genus: Esuriē docet & discipulos capit. Alii Posidippū putant. Iā vero ferme & in puerbium transiit: dicebatur deniq; in ipso philosopho continentior: zenone: Sed & posidippus in translatis itaq; diebus decem zenone cōtinentius. Re. n. vera omnes trāscendebat ea spē & honestate magnaq; foelicitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ anno vita excessit incolumis atq; integer ac sine morbo. Persæ? aut i scholis moralib; septuaginta duorū ānorū migrasse tradit ex vita. Athenas qppe concessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta vero & octo annos scholę præfuisse Appolloni? auctor est. Sic autē obiit. Cum abiiret e schola offendit digitumq; perfregit. Manu vero terram feriens dixit illud ex niobe venio: quid me vocas: continuoq; se strangulans interiit. Athenienses autē illū in ceramico sepelierunt decretisq; vt prediximus honorauerūt: virtutis illi testimonium reddentes. Diximus quemadmodum mor-

tuus est zeno: & nos in pametro hoc modo.

Citticus hic patriæ zeno gratus adiuit olympum:

Non ope fessa sua pelion ossa tulit.

Herculis & numerum certamina dura subiuit:

In cælum inuenit dulce modestus iter.

Et Antipatrus sidonius sic fecit.

Citticus extinctus zeno: longa ætate solutum

Fama refert: alii sed periisse fame.

Aliter q̃ terram feriens: quid me petis? vltro

Vado ego: sunt hæc de funere nota suo:

zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit:

Tu zeno diuitiis voluisti viuere pretis:

Quod tibi sat essent tempora crura gerens.

Pugnasti ingenio: inuenisti mascula verba:

Et tibi libertas dulcis amica fuit.

Si phoenix patria est cadmo quo græcia seruat.

Scripturam tabulam: quæso quid inuidiæ?

Communitè autem de omnibus stoicis Athenæus epigrā-

matum scriptor sic dixit.

Stoicide menti solum æui fertis honestum.

O q̃ dogma bonum vestra tabella tenet.

Hoc etenim solum vita est seruata virorum.

Mœna & hostili tuta fuere manu

Meta viris aliis dulcis sit passio carnis

Vna viris dixit filia mnemosines.

Refert demetrius magnæsius in æquocis Mnaseã huius patrē sepe
q̃ppe mercatorē athenas aduētantē cōplures socraticos libros ze-
nonis adhuc puero inde aduexisse. Iāq; tunc in patria philosophiæ
desiderio flagrantē athenas perrexisse: Craticq; congressum eē. Vi-
detur aut̃ ingt & ipse circa negationes errantiū finē statuisse. Sed &
p capparī fert deierasse sicuti & Socrates p canē. Quidā tñ ex qb° ē
Cassī° s̃cepti° in plurimis zenonē accusant. Primo qdē cur discipli-
nas liberales inutiles denūciet in principio suæ reipu. Secundo cur
inimicos & hostes & seruos & alienos sibi inuicē dicat oēs q̃ pbita-
ti nō studeāt & parētes filiorū & fratres fratrū & p̃pinquos propin-
quorū. Rurīusq; in repu. cōmēdat ciues & amicos & p̃pinquos ac
liberos solos esse q̃ sint studiosi. Stoicis itaq; parētes ac liberi ini-
mici sunt. nō. n. sunt sapiētes: vxoresq; cōmunes itidē in repu. statu-
at: ac scđm ducētos neq; sacra neq; iudicia neq; gymnasia in vrbib°
cōstrui pmittat: atq; ita de moneta scribat. Num ū vero neq; cōmu-
tandi gratia neq; peregrinationis causa parari arbitrādū ē: eādēq;

vestē viros ac mulieres indui precipiat nullāq; corporis nudare par-
tem: Porro hanc eius esse rēpu. & Chrysippus in libro de repu. scia-
bit. de amatoris item differuit in principio libri qui inscribitur ars
amatoria. Similia idēdem scribit in diatribis: Huiusmodi quēdā
sunt apud Cassium: itēq; apud Hesiodum rhetorem pergamenum
qui etiam abscissa ex libris quæ male sentirent ac dicerent stoici tra-
dit ab Athenodoro stoico custode bibliothecæ pergamenæ: deinde
re inserta esse depræhensō ac periclitante Athenodoro. hæcenus
de his fuerunt autē octo zenonēs. Primus eleates de quo dicemus:
Secūdus hic ipse. Tertius rhodius qui locorū scripsit historiā. Quar-
tus historicus qui pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epitomēq; roma-
narum & carthaginensiu rerū: Quintus Chrysippi discipulus: qui li-
beros quidem scripsit perpaucos: sed cōplures discipulos reliquit.
Sextus medicus herophilus intelligentiæ acumine potius q̄ scrip-
tura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius inter cætera etiā epigrā-
mata ferūtur. Octauus sidonius genere philosophus epicureus sen-
su & elocutione clarus atq; apertus: zenonis vero discipuli fuere q̄
plures: hi tū nobiliores Perseus Demetrii filius citticus. Hunc ali-
quidē necessariū: alii vero famulū illius tradunt: vnūq; ex is qui ad
scribendos libros missi sibi ad antigono fuerant: cuius & filii alcyo-
nei nutrior fuerit. Eius igitur experimentū cū aliquādo capere An-
tigonus vellet: falso sibi nunciari fecit predia sua ab hostibus fuisse
direpta: & cū tristior effectus esset: vides inquit diuitias non esse in-
differentes. Feruntur eius ista volumina. De regno laconica respu.
de nuptiis de impietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorii Ναι-
ρῖς ὁ πρῶτος & Ναιρῖς ὁ δεύτερος. Cōmentaria in platonis leges. vii. Aristo mili-
tades chiūsq; & Ναιρῖς ὁ τρίτος in indifferentiā inuexit. Herillus calce-
donius qui finē dixit esse scientiam Dionysius qui in uoluptatem
transiit: Nā ob vehementē lippitudinem piguit iam dolorem di-
cere indifferentē: Fuit autē Heracleotes. phærus bosphoranus. cle-
anthes phanii filius alius qui in illi i scholę successit regimine. hūc
ille cereis durioribus tabulis cōparare solebat. q̄ nix qdē & cū diffi-
cultate scribuntur: sed quę inscripta fuerint seruant diutius. Porro
sphaerus post zenonis mortē Cleanthis itē auditor fuit: dicemus
q; de illo cū ad Cleanthem venerimus. Erant autem & isti discipu-
li zenonis: vt Hippobōtus ait: Athenodorus solensis Philonides
Thebanus Calippus corinthius Possidonius alexandrinus zeno-
donius. Cōmuniter vero de dogmatibus stoicis omnibus in zeno-
nis vita mihi dicendū putauī: q; is eius sectę auctor fuerit. Sunt qui
dem eius & quos prediximus liberi in quibus ita locutus est vt stois-
corū nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōmuniter. Dice-

mus autem summam ut in aliis consueuimus facere: Tripartitam esse dicunt philosophi ratione: aliam quippe physicam: ethicam aliam: tertiam logicam dici. Sic autem primus diuisit Zeno Citicus in libro de oratione Chrysippusque in primo de oratione: atque in primo physicorum. Appollodorus item ephorus in primo introductionum ad dogmata. Eudroniusque in morali institutione. Diogenesque babylonius possidonius. Has vero partes Appollodorus quidem locos vocat: Chrysippus vero atque Eudronius species alii genera. Enimvero philosophiam aiantem similem dicunt: omnibus ac neruis logicam carnibus ethicam: animam physicam assimilantes: Siue rursum ouis esse quippe omni superficie logicam: sequentiam ethicam: intimam & penitus abstrusam physicam: seu agro frugifero. quippe circumiectam sepem logicam: fructum ethicam: humum siue arbores physicam. Siue ciuitati muris optimis septem rationabiliterque administratam: Neutram vero partem preferri alteri: sicut quidam eorum mixtas arbitrantur: easque confusae ac permixte tradunt. Alii vero logicam primam: secundam physicam: tertiam ethicam statuunt. Ex quibus est Zeno in libro de ratione & Chrysippus & Archidemus & Eudronius. Ptolemaeus vero Diogenes ab ethicis inchoat. Appollodorus autem ethicam secundo in loco constituit. Porro Panaetius & Possidonius a physicis initia sumunt: ut Phantius inquit possidonius necessarius in principio possidonius quod de scholis inscribitur. Ceterum Clearchus sex philosophiae partes ait: dialecticam oratoriam moralem: civilem: naturalem theologiam. Alii has partis non rationis verum philosophiae ipsius tradunt: ut Zeno tartensis. Ad logicam partem in binas disciplinas diuidi plerique autumant: rhetoricam atque dialecticam. Quidam vero & in diffinitam speciem quae de regulis est atque iudiciis. Alii diffinitam ipsam diuidunt. nam de regulis atque iudiciis partem assumunt ad inueniendam veritatem. in ipsa. n. phantasia differentias dirigunt. Eandem item diffinitiuam ad agnitionem veritatis quippe per notiores res accipiunt. Porro rhetoricam quae ars est bene dicendi circa orationem ad persuadendum idoneam Dialecticam vero recte differendi scientiam circa orationem quae in interrogatione & responsione consistit. versari dicunt. Quocirca ipsam ita diffiniunt scientiam veri falsique & neutrius: ac rhetoricam quidem ipsam tripartitam esse dicunt: aliam quippe deliberatiuam: aliam iudicalem: tertiam demonstratiuam. Diuidi autem in inuentionem & elocutionem dispositionem & actionem: Orationem autem rhetoricam in exordium & narrationem & confutationem & epilogum. Ceterum dialecticam diuidi in figuram eorum quae significant & vocis locum: & locum quidem eorum qui significantur diuidi in figuram eorum quae finguntur atque eis subsistunt: & iis enunciationibus atque ex se perfectis & predicamentis & similibus rectis atque supinis generibus atque speciebus: similiter & ex orationibus ex modis atque syllo-

Scientie q
b^o rebus
comparat.

Sex philo
sophiae
partes.

Rhetorice diffinitio.
Dialectica quid.

Syllogis-
mi vis.

gismis. ex eis itē quæ præter vocē & res sunt sophismatib⁹: vt sunt sermones falsi atq; veri & negātes foricasq; & his similes deficientes & ambigui & cōcludentes & obscuri cornuti & vtides nihil importantes metentes. Esse autē dialecticæ locū propriū quē prædiximus de voce ipsa: in quo ostēditur littera vox & quædam orationis partes: ac de solocismo & barbarismo & poematibus & amphiboliis: & de canora voce & de musica & de terminis scđm quosdā diuisionibusq; & dictionibus. Ait autē vtilissimā esse: syllogismorum intelligentiā ac subtilitatē: quippe demonstratiū ostēdere: idē multum ad emendationē dogmatū cōferre: ordinēq; & memoriā doctum assumptū indicare: esse autē hanc orationē & ad cogendū & ad concludendū idoneam: porro syllogismū orationem ratiocinātem ex his cōstare demonstrationē orationem esse per ea quæ magis cōprehendūt id quod minus cōprehenditur de oibus colligētem: phantasiā vero ipressam in aīo noīs figurā pprie translatiuam figuris quæ in cera per anulū fiūt. Verū phantasiā aliā esse cōprehēdere: aliā vero cōprehēdere nō posse: cōprehendere qdē eā quā rerū esse iudiciū dicūt: q̄ fiat ab existēte scđm ipm existēs insignitā atq; imp̄ssam altius: nō cōphēdi vero eā q̄ aut nō ab existēte aut ab existēte qdē nō aut scđm ipm existēs pfificat. Ipsam vero dialecticā esse necessariā: virtutēq; in specie virtutes cōtinentē αρωτοσισια: scientiā. s. qua docemur qñ cōsentire oporteat: & qñ retinere cōsensum. Porro απεικα οθητα. validā orationē ad id qd decet: ne in pertinenti argumento cedamus itidē πελαρξια: quā dicunt vim esse orationis ne ab ipsa in cōtrariū abducamur. quā autē appellat. αματαιοθητα. habitū esse aduersus futile argumentū: intellectū ad rectā rationē referentem: Ipsamq; scientiā dicunt aut certā cōpræhensionē siue habitū in intellectum susceptione nihil a ratione deuiantē. Cæterū absq; dialecticæ speculatione sapientem in oratione sine lapsu nō futurū. Quippe ex illa dignosci verū atq; falsum. pbabileq; & qd ambigue dicatur intelligi. Ea remota fas nō esse rite iterrogare atq; respōdere sed pertingere eā q̄ in negationibus est temeritatē: ad ea etiā quæ fiūt adeo vt in absurditatē ac vanitatē vertātur qui phantasias minime exercitas habent: Neq; aliter acutū & ingentiosum cautūq; oīo in dicendo & fore & visum iri sapiētē. Eiusdē. n. eē recte & loqui recteq; cogitare: eiusdēq; ad ea q̄ pponant differere. & ad ea q̄ interrogātur respōdere: q̄ sint oīa viri dialecticæ periti. Hæc igit in eis q̄ rōne colligūtur summātīm illis visa sunt: atq; vt etiā particularia nō omittamus: & ista q̄ scđm illos ad institutionis artē rēdūt adiuciamus: q̄ ipsa ad verbū diocles magnesi⁹ in excursionē philosophorū: ponit dicens ita. Placet σοις

orationem de intellectu ac sensu pponere in ordine velut iudicium quoddam: quo rerū veritas noscitur secundū genus phantasia est: & secundū quod oratio de consensione & cōprehensione & intelligētia praece-dens. Cætera non absq; phantasia cōstat: ea quippe praece-dit. Deinde mens cuius officium sit enunciare quod a phantasia patitur exprimit, verbo. Differt autem phantasia a phantasmate. phantasma. n. visum animi est cuiusmodi in somniis fit: phantasia vero est formæ in animo impressio. i. imitatio: sicut Crypsippus in. xii. cōmendat. neq; n. suscipiendū est formationem huiusmodi esse veluti sigilli formā. Nam possibile nō est figuras plurimas eodem in loco simul fieri. Intelligitur autem phantasia ea esse quæ ab existente secundū existens impressa formata atq; insignita est: qualis pecto non fieret a nō existēte. Enimvero phantasiarū iuxta illos aliæ sensibiles sunt: aliæ non. Sensibiles quidē quæ per sensus siue seissum accipiuntur: Non sensibiles aut illæ sunt quæ percipiuntur animo veluti incorporaliū rerum & corū quæ ratione tantum accipiuntur. Porro sensibiles ab his quæ existunt cū cessione & consensione fiūt. Sunt autem phantasiarū etiā euidentia quæ ab existentibus rebus quomodo libet fiūt. Præterea phantasiarū aliæ sunt rationales: ac aliæ irrationales: rationales quidē rationalium animalium: irrationales irrationalium sūt. Rationales igit intelligentia sunt irrationales nomen hactenus nō habent. Et aliæ quidem artificiales sunt: aliæ autē in arte non cadunt: aliter quidē ab artifice spectatur imago: aliter ab artis imperito. At vero sensus secundū stoicos dicitur spiritus a principali ad sensum pertingens & quæ per illos fit cōprehensio: sensumq; ipsorum opificiū: secundum quod pleriq; fiunt debiles. Actioq; ipsa sensus appellatur. Cæterū cōprehensio secundū illos fit sensu quidem vt albi & nigri lenis & asperi. Ratione vero corū q̄ ex demonstratione colligūt: puta deos esse: eosq; hūanis reb⁹ p̄uide-re: Nā q̄ intelligūt parti p̄ incidentiā: parti p̄ similitudinē: alia p̄ rōnē: alia per cōpositionē: quædā per cōtrarietate intellecta & aduersa sunt: Per incidentiā quidē sensibilia intellecta sunt: per similitudinē vero quæ ab adiacente aliqua re: vt socrates ex imagine per rationē aut ex incremento quidē vt titius ac cyclops: ex detrimento autem vt pygmaeus. Sed ad centum terræ ex propositione intellectum est a minoribus orbibus. Per translationem vero vt in pectore oculi: per cōpositionem autē hippocentaurus intelligitur: & per aduersationē mors. Nonnulla itē per transitionē intelligūt: vt q̄ dicta sunt & loc⁹ naturaliter autē iustū quippiā & bonū noscūt: & p̄ priuationē vt mār. Hæc sunt q̄ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradūt decreta: Astruūt veritatis est iudiciū cōprehensibile

Phantasia
& phantasma
differe-
runt.

LIBER

- phantasiam: eam .i. quæ ab existente proficiscitur: vt Chrysippus in.xii.physicorū tradit:& Antipater & Appollodorus. Nā boethus quidā complura iudicia reliquit mētem sensum appetitionē & sciētiā.Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratiōe iudiciū dicit esse sensum & anticipationē. Est autē anticipatio naturalis intelligentia earū rerū quæ vniuersaliter sunt. Alii vero quidā ex antiquioribus stoicis rectā rationem iudiciū tradūt : vt Possidonius ait in libro de iudicio. Verū.n.dialecticæ speculationis cōcorditer videtur plurimis incipienda a vocis loco disputatio. Est autē
- Vocis difinitio.** vox aer ictus siue auditus sensibile propriū vt ait Diogenes babylo nius in arte quā de voce scripsit. Animalis quidē vox: est aer ex impetu percussus:hominis autē vox est articulata vox:& quæ ex mente proficiscitur.vt ait Diogenes:quæ a.xiiii.ætatis anno consumatur. Sed & corpus est vox secūdm stoicos.vt ait Archademus in libro de voce:& Diogenes & Antipater & Chrysippus in.ii.naturalium. Omne.n.quod facit aliquid corpus est:facit autē vox quæ a loquentibus ad auditores pertendit. Dictio autē secūdm stoicos vt Diogenes ait:vox litterata est vt dies est.Oratio autē vox significatiua quæ ex mente proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium varietatē:vt græce.ἡμερα. latine dies. Dictionis vero elementa
- Elemētū** .xxiiii.litteræ sunt apud græcos . Dicitur autē littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen:puta.a.Porro quinque sunt vocalia elementa.s.a.e.i.o.u. Mute sex.b.c.d.g.p.t. Differt autē vox a dictōe: Nam vox quidē & sonus est:fit.n.dictio nihil significans:vt blytiri non sic autē oratio. Differūt item dicere ac pronūciare.Nā proferūtur voces: dicūtur autē res quæ dici possunt. Orationis vero quinque sunt partes: vt ait Diogenes in libro de voce. Chrysippusq; nomē appellatio:verbum:coniūctio:articulus. Antipater mediū adiecit in libris de dictione & de his quæ dicūtur. Est autē appellatio secūdm Diogenem pars orationis significās communē qualitatem vt puta
- Nomen.** homo equus. Nomen verō est pars orationis significans propriam
- Verbum.** qualitātē vt puta diogenes socrates . Verbum est pars orationis significāns incompositū prædicatū vt Diogenes : vel sicut quidam volunt elementū orationis sine casu.significans aliquid constructū
- Cōiūctio** de aliquo vel aliquibus vt lego scribo. Coniūctio autē pars oratio
- Articul⁹.** nis est sine casu connectens orationis partes.Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominū genera & numeros: vt hic homo hæ arbores. Virtutes orationis quinque sunt: græcitas: euidētia:brevitas:decentia:compositio . Est igitur græcitas recta secūdm artem locutio vulgarem consuetudinē penitus repudiāns.
- Euidētia** Euidētia est dictio nota mētis interpres qua id quod intelligimus

aperte loquimur. Breuitas est dictio ipsa tantū quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quā molimur. Decentia dictio est cuiq; rei proprie accomodata. Compositio dictio est qua rusticitas dicendo deuitatur. Porro ex vitiis barbarissimus dictio est præter cōsuetudinem foeliciū græcorū. Solœcismus autē est oratio incōgrue constructa. Poema item est vt ait Possidonius in ea introductione quam de dictiōe scripsit dictio numerosa seu metrica siue aptissime iuncta atq; operosæ orationis speciem excedens: vt maxima tellus & Iouis æther. Poësis autem significatiuū est poema diuinarum humanarūq; rerū imitationem cōplectens. Diffinitio est vt ait Antipater in primo de diffinitionibus oratio per solutionem perficiēdo enunciata: siue vt Chrysippus ait in libro de diffinitionibus assignatio. Descriptio autē oratio est figurate ad res inducens: siue diffinitio diffinitionis vim simplicius & liquidius exprimens. Genus est pluriū ac manentium notionū cōceptio: vt cū dico animal: hoc. n. cuncta per species cōprehēdit animalia. Intelligentia est phantasma mētis neq; aliquid existēs neq; aliquid faciēs: sed veluti aliquid existens & veluti aliquid faciēs: vt puta cū cogitatur equus etiā nō p̄sens. Species est quæ sub genere cōtinetur: sicuti sub animalis nomine cōtinetur homo. Est autē maxime generalis quæ cum sit genus: genus nō habet. Est propria maxime quæ cum sit species nō habet speciē: sicuti Socrates. Est autē generis diuisio scissio in cōtinētes species: puta animalū sunt alia rationalia: alia irrationalia: Cōtraria diuisio est generis in speciem scissio per contrariū: velut per negationem: vt entium quædā sunt bona: quædā vero nō bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisione: vt illud existentiū alia bona sunt alia non bona: eorū aut quæ bona nō sunt alia mala sunt: alia indifferētia. Partitio autē est generis in locos ordinatio: vt Crinis ait: puta bonorū alia quidem circa animū: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est duas aut plures res significās per orationem ac pprie & secūdū eādem cōsuetudinē: vt plura simul in eadem dictione capiātur: veluti cū dicimus αὐλῆς τρις cecidit: significatur. n. eadē voce nūc aliquid tale: aula ter cecidit: & nūc tale: tibicina cecidit: incertum. n. est de muliere an de domo dicamus. Dialectica est vt ait Possidonius verorū falsorūq; neutrorūq; scientia. Versatur aut ipsa vt Crisippus ait circa significātiā & significata. Hæc igitur atq; huiusmodi stoici de speculatione vocis differūt. Porro in loco qui de rebus significatis est cōstruitur oratio de his quæ dici possunt & perfectis enūciatis ac syllogisimis: itēq; de deficientibus & p̄dicamētis rectisq; ac supinis. Aiunt aut illud dici posse quod secūdū rationalem subsistat phantasiā. Eorū vero alia dicunt esse perfecta. alia

Breuitas.
Decentia
Cōpositio.
Barbarissimus.
Solœcismus.
Poema.
Poësis.
Diffinitio.
Descriptio.
Genus.
Intelligentia.
Species.

Amphibologia.

Predica-
tum & di-
uisio.

Obliqui
casus.
Enūcia-
tum.

Interro-
gatio.

Percon-
ratio.
Impera-
tium.

deficientia: ac deficientia quidē sunt quæ imperfectā habent enū-
ciationem: vt cū dicimus scribit: queritur enim quis. Perfecta vero
sunt quæ plenā habent enunciationē: veluti cū dicimus. Socrates
scribit. Itaq; deficientibus quidē prædicamēta: perfectis vero enū-
ciata: syllogistici: interrogationes respōsionesq; applicātur. Est au-
tem predicatū qđ de aliquo enūciatur aut res de aliquo aliquibusue
cōposita: vt Appollochorus ait siue dicendū deficiens constructum
recto casu ad enunciati generationē. Prædicatōr autē alia quidem
sunt accidentia vt nauigare per scopulos: atq; alia quidē predicata
recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidē sunt quæ cōstruūtur
cū aliquo ex casibus obliquis ad prædicati generationē: vt est audit
videt loquitur. Supina vero sunt quæ cū particula passiuā cōstruū-
tur: vt est audior videor. Neutra sunt quæ neutro se habent modo:
vt est sapere ambulare. Reciproca in agendo & patiēdo vero sunt
quæ in supinis supina non sunt. Sunt autē actiones cuiusmodi est tō-
detur se enim qui tondetur cōplectitur. Obliqui vero casus sunt ge-
nitius: datius: accusatiuus: ablatiuus. Enūciatū vero id est quod
aut verum aut falsum est: aut perfecta res negās quantū in seipsa: vt
Crysippus in dialecticis diffinitionibus dixit. Enunciatum est aut
negans: aut affirmans quantum in seipso puta dies est Plato ambu-
lat. Appellatiuū autem est græce ἀξιωμα quod affirmet vel neget
nam qui dicit dies est: videtur affirmare diem esse: si. n. dies sit verū
est quod proponitur enunciātū: si vero non. falsum. Differt autē enū-
ciatū & interrogatio & percontatio & imperatiuū & iurans & sub-
stantiuū & appellatiuū & enunciatio simile. Enunciatum quippe est
quod dicentes edicimus: id autē verū aut falsum est. Interrogatio
res est perfecta quidē sicut enunciātū: sed quæ respōsionem requi-
rat: vt est an dies est: hoc neq; verū neq; falsum est. Itaq; dū dicim⁹
dies est enunciātū est: dū vero dicimus putas dies est: interrogatio.
Percontatio vero res est ad quā signanter respondere nō possumus
ita sicut in interrogatione: sed dicere in hoc loco habitat. Impera-
tiuū autē res est quā dicentes imperamus: vt est illud: ad inachi fluē-
ta vade. Iurans est res quā si dicat quispiā profecto. vt illud est apud
Homerū. ἀτρεΐδῃ κῡδισε ἀτὰρ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων. Est autē simile pronuntiatio id quod enunciati prolationē habens
ex quadam parte pleonasmos seu viriū extra genus enunciatorum
cadit: vt illud: pulcherq; thalamus quam priamidibus similis bubul-
cus. Est & ambigua res. quædam ab enūciatio differens: quā si dicat
quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atq; vita. Neq;
enim veræ neq; falsæ sunt interrogationes & percontationes & his
similia. Cū pronuntiata aut vera sint aut falsa. Enūciatōr alia sim-

plicia sunt: alia non simplicia: vt ait Chrysippus & Archedemus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia quidē sunt quæ cōstant ex enūciato nō ambiguo: vel ex enūciatis: veluti dies est. Non simplicia autē sunt quæ cōstant ex enūciato ambiguo: vel ex enūciatis: ex enūciato quidē ambiguo veluti si dies est: ex enūciatis vero si dies est lux est. In simplicibus vero pronūciatis est & enūciatiuū. & negatiuū: & priuatiuū: & predicatiuū: & infinitum. In his autem quæ simplicia nō sunt: est connexū & solutum & implicitū & disiunctū & causalē: & quod explicat id quod maius est: quodq; id qđ minus est: & pronūciati: vt puta nō dies est. Est autē huius species quæ super enūciatiua dicitur: ea vero est enūciatiui enūciatiuū vt non dies est: ponit autē dies est. Negatiuū vero est qđ cōstat ex negatiua particula & predicato: vt puta nullus amat. Priuatiuū vero genus est ex priuante particula & enūciato cōsistens secundū vim: vt inhumanus est hic. Predicatiuū autē est quod cōstat ex recto casu & predicato: vt hic ambulat. Indisinitū est qđ ex indisinita particula: siue ex indisinitis particulis cōstat: vt qui ambulat ille mouetur. Porro nō simpliciu enūciatorū coniunctū quidē est: vt Crisippus in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tradūt: qđ cōstat p si cōiūctionē cōiūctiuā. Pollicetur autē ista cōiūctio scđm sequi post primū. vt si dies est lux est. Adiunctū vero est vt Crinis ait in arte dialecticæ: enūciatū qđ a cōiūctione qm̄ dependet incipiens a pronūciato & in enūciatū desinens: puta qm̄ dies est lux est. Spondet autē coniūctio ista secundū item sequi post primū: primūq; subsistere: Cōplexū vero enūciatū est qđ cōplexiuis quibusdā cōiūctionibus cōstat: vt & dies est & lux est. Disiunctū autē est qđ siue cōiūctio disiuncta disiūgit: vt siue dies est siue nox est. Denūciat autē ista cōiūctio alterū enūciatum falsum est. Causalē autē est enūciatū qđ per quia cōnectitur: puta quia dies est lux est. Quasi. n. cā est secundū primū. Declarans autē magis quod dicitur enūciatū est quod construitur per eā cōiūctionē q̄ magis declarat & media enūciatorū: ponitur: vt magis dies est q̄ nox est. Declarans vero minus pronūciatū est superiori contrariū: vt minus dies est q̄ nox est. Præterea enūciata illa secundū veritatē & mendaciū sibi inuicē opposita sunt: quorū alterū negatur ab altero: vt dies est: & dies non est. Cōiunctū ergo verū est cuius oppositū principali intentioni dicentis resistit: puta si dies est lux est. Hoc verū est nā nō lux qđ dicitur oppositū designanti repugnat ei qđ dicitur dies est. Coniunctū autē falsum est cuius oppositū antecedenti nō reluctatur: vt si dies est: Dion ambulat: nā non Dion ambulat non repugnat ei qđ dicitur dies est. Adiunctum autē verū est quod a vero inhoans in consequens desinit: putat qm̄ dies est.

Negati-
uum.
Priuati-
uum.
Pred. ca-
tium.
Indis-
nitum.

Cōiūctū.

Adiūctū.

sol est supra terrā. Falsum autē a falso incipit: aut nō incōsequens de-
finit: vt quoniā nox nō est: Dion ambulat: si dicatur id de Die. Cau-
sale autē verū est quod a vero incipiens incōsequens definit: nō ta-
men habet desinenti initium consequens puta quia dies est lux est.
Eni enim quod dicitur est: sequitur necessario lux est: sed quod dici-
mus lux est: nō sequitur dies est. Causale vero falsum est quod siue a
falso incipit: siue nō incōsequens definit: aut habet initium desinen-
ti nō respondens vt quia nox est Dion ambulat. Probabile pronun-
ciatum est quod ad cōsensionē inducit: vt si quid aliqua peperit: es-
ius illa mater est. Est autem id falsum: neque enim auis oui est ma-
ter. Præterea sunt alia possibilia: alia impossibilia: alia item neces-
saria: alia nō necessaria. Possibile quidē est quod probat verum esse
his quæ sunt exterius nō aduersantibus ne verū sit: vt viuūt Diocles
Impossibile autē est quod verū esse probari nō potest: vt terra volat
Necessariū est quod cum verū sit falsum esse non potest: siue potest
quidē: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradicunt: vt virtus
utilis est. Nō necessarium autē est quod & verū est: & falsum tamen
esse potest: si exteriora nō repugnent: vt ambulat Socrates Rationa-
bile pronuntiātū est: quod plures. vt verū sit occasiones habet: vt
viuemus cras: Sūt item aliæ pronūciatorū differentiæ: ipsorūq; ex
inuiçē in falsa & cōuersa incidētia: de quibus latius dicemus: Ora-
tio est: vt crinis ait quæ cōstat ex maxima vel maximis: & assumptio
ne & cōclusionē. Est autē huiusmodi: si dies est: lux est: dies autē est:
cōclusio lux ergo est. Nā maxime est: si dies est lux est. dies autē est
assumptio: cōclusio lux ergo est. Modus autē est quasi orationibus
figura huiusmodi: si primus & secundus: atqui primus est: est ergo
secundus: Logotropos autem est quod ex vtriusq; cōponitur: vt si vi-
uit Plato: spirat Plato atqui primū est: ergo & secundū: Inuectum ē
autem id genus in prolixioribus verborū structuris necesse esset as-
sumptionē longam conclusionēq; dicere: sed tantūmodo inferre:
primum autē est: ergo & secundū Horatium vero aliæ quidē cōclu-
sionem admittūt: aliæ nō recipiunt Nō recipiunt quibus oppositū
cōclusionis reluctatur maximarū cōnexioni: cuiusmodi est hoc. si
dies est lux est: dies autē est: ambulat ergo Socrates. Quæ vero con-
clusionem admittunt partim quidē æquiuoce id genus cōclusionē
partim syllogistice. Syllogistice quidē sunt quæ siue absq; demon-
stratione sunt: siue ad eas quæ sunt huiusmodi adducunt secundū
aliquā vel aliquas pos. siones: sunt autē huiusmodi: si ambulat Dion
mouetur ergo Diō. Cōclu siue aut sunt specialiter quæ colligūt nō
syllogistice: vt falsum est: dies est & nox est dies autem est: nō ergo
nox est. Præter syllogismos aut sunt quæ probabiliter quidē syllo-

Logotro-
pos.

gisticis adiacent nō aut cōcludunt: vt si equus est. Dion: animal est
Dion. non ergo animal est Dion. Oratiōū item aliæ veræ sunt alię
falsæ. Veræ quidē sunt quæ ex veris colligunt. vt si virtus prodest.
vitiū nocet. Falsæ aut sunt q̄ falsum aliqd in assumptionibus habēt
siue nō cōcludūt: vt si dies est lux est: dies aut est: viuī ergo Dion.
Sunt quoq; possibiles orationes & impossibiles: necessariæq; & nō
necessariæ. Sūt etiā quæ q̄ demōstratione non egeant αὐτοΔει-
κτικαί dicūtur. Aliæ quidē apud alios. Cæterū apud Crysiippum
quinq; ex qbus omnis oratio textitur: accipiūtq; in cōcludentibus
& syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis ora-
tio textitur: & excōiūcto antecedente a quo inchoat coniūctū quid-
piā & dēsinens infert: vt si primus secūdus: atqui primus: ergo secū-
dus. Secūda est quæ per cōiūctū & oppositū consequētis oppositā:
habet antecedentis cōclusionem vt si dies est: lux est: atqui nox est:
nō ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito cōsequenti. cōclu-
siōq; ex opposito antecedenti. Tertia demōstratiua est qnē p negatē
cōplexionem & vnū aliquid eorū que in cōplexione sunt: infert op-
positū reliqui: vt illud: non est mortuus Plato & viuī Plato: atqui
mortuus est Plato: nō ergo viuī Plato. Quarta est quæ per disiūctū
& vnū eorū quæ sunt in disiūcto oppositā: habet cōclusionem reli-
qui. vt siue primū siue secūdū: atqui primū est: nō est ergo secūdum.
Quinta est in qua oīs oratio cōstruitur ex disiūcto & vno opposito
eorū quæ in distincto sunt: infertq; reliquū: vt siue dies est siue nox
est: nō est aut nox: dies ergo est: Nā in vero verū īsequitur secūdum
Stoicos vt dies est: lux est. In falso falsum: vt nox est falso tenebræ
sunt. & in falso verū: vt volare terrā esse terrā. Vero tamē falsum nō
infertur. Nā dū dicimus esse terrā: nō sequitur: vt volet terra. Sunt
item ambiguae quædā orationes obscuræ: ac latentes & foritæ &
ceratides & vtides. Est autē obscura & inuoluta oratio huiusmodi.
Nō duo quidem pauca sunt: non etiā tria: non aut ista quidem: non
autem & quatuor: atq; ita vsq; decem: duo autem pauca sunt: & de-
cem igitur. Si autem est oratio cōiunctiua ex infinito: & finito con-
stans assumptionem vero & cōclusionem habens: vt si quis est hic:
non est ille rhodi. Achuiusmodi sunt in logicis stoici vt maxime
asserant dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam
quæ in sermonibus est speculationem cerni quæq; ad naturā perti-
nent: & quæ ad mores logicæ egre adminiculo. Quid dicere opor-
tet de rectitudine nominū: quo pacto statuerunt leges in operibus
non possem dicere. Porro cum duæ sint cōsuetudines quæ virtuti
subincidūt: alia quidē quid quodq; entiū sit inspicit: alia vero quid
vocetur: atq; in hūc modū: de ratiōali philosophiæ pater differunt.

LIBER

Enimvero moralē philosophiæ partē in subiectos diuidunt locos: videlicet de appetitione: de bonis & malis: de perturbationibus: de virtute: de fine: deq; prima assumptione: & de actib⁹: ac de officiis: de adhortationib⁹ & hortationib⁹. In hūc autē modū subdistingūt. Chrysippus archedemus zeno tarsensis Appollodorus Diogenes antipater & Possidonius. Nam Citticus zeno & Cleantes: vt antiquiores simplicius ita tractarūt. At hi & rationalē naturalēq; philosophiæ partē diuiserūt. Primā autē hāc aīantis appetitionē fuisse dīcūt se ipm tuēdi atq; seruādī: natura sibi ipm ab initio ita cōciliāte vt Chrysipp⁹ ait in primo de finib⁹: primū ppiū cuiq; aīanti dicēs sui ipsius fuisse cōmēdationē huiusq; notionē. Neq; .n. fas erat aīal ipm vel ab se alienū fieri: vel oīno id fieri: vel nō sibi maxime ppin quū fieri. Restat vt dicam⁹ hāc ipm sibi maxima cōcordia & caritate deuinxisse. Ita .n. & noxia ppeilit: & q̄ ad sui cōstatiā sunt vtilia suscipit. Quod autē dicūt quidā primā appetitionē animantibus ad voluptatē fieri falsum pfecto est. Accessionē .n. dicūt si quid sit voluptatē esse: cū ipsam per se natura inquisierit & quæ cōmendationi suæ sunt accōmodata pcepit: quēadmodū exhilarescūt animalia virescūtq; arbores. Nihilq; aiūt differt natura in arboribus & animalibus: quādo de illis absq; motu volūtatis: ac sensu disponit: & in nobis quādā eadē rōne fiunt. Cū vero ex supfluo appetitio animā tibus asserit: qua vtētes peragāt quę sua sunt in eis qdē naturali cōstātia appetitionē illā disponi. Cæterū cū ratiōalibus perfectiore pcepto data sit ratio secūdū eā viuere. .f. recte fieri his quæ scdm naturā sunt: ea qppe artifex accedit moderatrixq; appetitionis. Quo circa primus zeno in libro de natura hominis finē ait cōsentaneē scdm naturā viuere. Id autē est scdm virtutē viuere: ad eā qppe natura nos duci. Similiter & Cleāthes in libro de voluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus scdm virtutē viuere idē est qd scdm peritiā eorū quæ scdm naturā accidunt viuere: vt Chrysippus in primo de finibus ait. Partes .n. naturæ vniuersi sunt naturæ nostræ. Iccirco finis efficitur cōsentaneē scdm naturā viuere secundū suā omniūq; naturā: nihil eorū faciēdo quæ a cōmuni lege prohibētur: quæ est recta ratio in oēs perminēs: eadēq; in Ioue hoc principe gubernationis omniū quacūq; sunt existēte. Esse autē hoc ipm foelicis hoīs virtutē & copiā: vitæ cū oīa gerūtur scdm cōcordiā cuiusq; genii pro volūtate gubernationis oīum. Diogenes igit finē diffinitē dixit rationi rite obtēperare in eis eligendis quę secundum naturā sunt. Archedemus autē nihil officiorū omittendo viuere. Naturā autē chrysippus quidē eā cui cōsentaneē oporteat viuere: & cōmunē intelligit: & propriē humanitatis. At vero Cleāthes

cōmunē tantūmodo naturā suscipit: quā seq̃ oporteat nō etiā particularē virtutēq; affectionē eiē cōsentientē: & ipsam ppter seipsam esse virtutē: nō ob metū aliquē aut spē: aut aliquid eorū quæ sunt exterius. inq; ipsa cōstitutā esse beatā vitā. Quippe cū sit animæ insita ad cōsentionē totius vitæ. Peruerit aut̃ rationale aīal plerūq; exterioribus negociis inductū: & quasi rationaliter persuasum: aliquando aut̃ ob præsentū instructionē. Natura. n. occasiones dat minime puerfas. Est autē virtus alia qdē cōmuniter oībus perfectio quædam veluti statuæ: alia inuisibilis veluti sanitas: & alia speculatiua vel intelligibilis. vt est prudētia. Ait. n. Hecato in primo de virtutib⁹ sciētīā qdē & speculatiuas quæ ex speculationib⁹ cōstātīā habeāt: virtutes tueri: & prudentiā atq; iustitiā: Speculatione aut̃ vacantes eas q̃ ita ferme per extēsiōē inspiciātur: vt illæ quæ ex speculationibus cōstāt: veluti sanitatē & robustitatē. Quippe & insipientiā q̃ ex inspectionis parte est seq̃ cōtingit: ac proferri sanitatē nō secus ac fornicis structuræ robur accedere: appellātur aut̃ α φ ε ω π η ο ι: quæ cōsentiones nō habēt sed accedūt: & circa ignauos sunt: vt sanitas & vires. Argumentū vero quod substantialis virtutis sit: ait Possidonius in primo moralis orōnis q; in pfectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse aut̃ & vitū subsistēs: quia virtuti oppositur. Docibile vero esse virtutē & Chrysippus in primo de fine dixit: & Cleātes & Possidonius in exhortationib⁹: & Hecato: q; at̃ docibilis sit ex eo cōstat q; boni ex malis fiāt: Panætius quidē duas posuit virtutes cōtemplatiuā & actiuā. Alii tres: rationale: naturale: & morale. Quatuor Possidonius plures Cleātes Chrysippus & Antipater. Nēpe. n. Apolophanes vnā dicit virtutē prudētiā. Porro virtutū alias quidē primas: alias vero eis subiectas primas quidem: ac veluti princeps: prudētiā: fortitudinē: iusticiā: tēperantiā: harū aut̃ in specie: magnanimitatem: continentīā: tolerantiam: ingenīū consiliū. Ac prudentiam quidē sciētīā esse bonorū: ac malorū: ac mediocorum. Iusticiam vero sciētīā eorū quæ eligenda sunt: quæq; fugiēda: quæq; sunt media. Cæterū magnanimitatem sciētīā quæ habitū faciat celsiorē omnibus quæ cōtingere possint æqualiter bonorū: ac malorū. Cōtinentiā vero affectionē inuiolabilē recte rōnis: siue habitū voluptatibus insuperabilem. Porro tolerantīā sciētīā siue habitū earū rerū quibus insistendū sit: vel nō atq; mediarū. Ingenium aut̃ habitū celerē officii inuentorem. Consiliū vero scientiam inspiciendi quænam & quo pacto gerentes vtiliter operemur: Cōsentaneū est autē vitiorū quoq; alia prima: alia his esse subiecta. Puta imprudentiā: formidinem: iniusticiā: intemperantiā: incontinentiamq; & hebetudinē & pessimū consilium his esse subiecta:

Docibilis est virtus.
Virtutis diuisio multiplex.

LIBER

Esse aut earū rerū ignorantia vitiū: quarū scientia virtus sit. Bonū vero cōiter quidē id esse quod sit vtile: proprie vero siue idē: siue ab vtilitate nō alienū. Quocirca ipsam quoq; virtutē: & particeps ipsi? bonū ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonū: ex quo cōtingit veluti virtutis actū. A quo aut veluti studiosum virtutis participē. Aliter ita proprie diffiniūt bonū quod sit perfectū secundū naturā rationalis vel quasi rationalis. Huiusmodi vero esse virtutē: vt qui participēt sui actus virtutis ac p̄pos esse. Accessiones vero ipsius gaudiū esse & læticiā & similia. Eodē modo & in malis aliud quidē esse imprudentiā: formidinē: iniustitiā & his similia: quæ autē participant viciosos esse actus & malos homines: hōz esse accessiones mœrorē & angorē: & cætera in hūc modū. Præterea bona alia esse circa animū: alia extrinsec⁹: alia neq; circa animū: neq; extra: & ea quidē quæ sint circa animū virtutes esse: virtutisq; actiones. Quæ vero extrinsecus: sunt: nobilē habere patriā & amicū carū: atq; probū. Harūq; rerū comitē fœlicitatē: quæ vero neq; extrinsecus neq; in animo sunt quēq; ipsum sibi ipsi esse bonū ac fœlicē. Rursus aut mala partim eē circa animū: ipsa. s. vitia actusq; viciosos: partim extrinsecus: vt stultā habere patriā & stolidū amicū: & q̄ ista cōsequūtur infœlicitatem partim neq; extrinsecus esse: neq; circa animū. vt ip̄m sibi ipsi eē malū atq; infœlicem. Itemq; bona alia versari circa fines: & dici finalia: alia in effectū cōsistere: & dici efficiētia: alia vtrūque simul esse: amīcū quidē & quæ ab ipso nobis pueniūt cōmoda efficiētia eē bona. Porro cōfidetiā & magnitudinē animi & libertatē & oblectationē & lætitiā & trāquillitatē omnēq; virtutis actū finis in parte esse: eū dē vero vtrūq; simul esse. Nā ex eo quidē q̄ perficiūt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo vero q̄ illā veluti partes ipsius implēt ad finē p̄tinēt. Pari ratiōe maloz quoq; alia eē finalia. alia effectiua: alia in vtrūq; modū se habētia. Inimicū nēpe & q̄ ab ipso exoriūtur incōmoda effectiua esse. Stupiditatē aut & humilitatem & seruitutē & molestiā & mœrorē ac tristitiā oēm q; actū maliciæ ad finē p̄tinere. Ea vero se vtroq; mō habent. Nā & ex eo qd̄ inferūt infœlicitatem effectiua sunt: & ex eo q̄ eā vtpote ipsius partes implēt ad finē p̄tinēt. Præterea bonoz animi alia habitus sunt: alia affectiones: alia neutrū. Affectiones quidē virtutes sunt: habitus at̄ studia. Porro actiones neq; hitus neq; affectiones sunt. Cōiter aut bona sūt mixta: vt fœcūditas prolis & geta senectus. Simplex vero bonū est scia: ac sp̄ qdē p̄sentiā bona virtutes: nō semp̄ aut. vt gaudiū deambulatio. Bonū at̄ oē cōdicēs & oportunū & cōmodū & vtile & aptū & pulchrū & iuuās & optabile & iustū esse. Cōferēs qdē q̄ ea cōferat: gbus cōtingentibus emolumentū capimus: oportunū quod ea quæ oportet

Bonum
triplex.

contineat cōmodū quōd ad id accōmodatū sit: vt excedat emolu-
 mento extrinsecus cōtracta cōmercia. Vtile quod vsū præstet vti-
 litatis. Aptū vero qđ laudabilē cōuenientiā opere. Pulchrū qđ ve-
 nistū: sui vsū præbeat. Iuuās qđ tale sit: vt iuuare possit. Optabile
 qđ eiusmodi: vt optione præposita merito id eligamus. Iustū vero
 quod iuri ac legi cōcordet: efficiatq; societates. Honestū aut qđ sit
 perfectū dicūt bonū quod oēs a natura quesitos habeat numeros:
 sitq; perfecte moderatū. Eius quattuor spēs tradūt: iusticiā: fortitu-
 dinē: temperantiā: & scientiā. Porro his honestas actiones cōsum-
 mari. Eadē itidē ratione turpe qđ ē in spēs qtuor scindūt in iniusti-
 tiā formidinē inēperantiā & insipientiā: Dicit aut honestū vnice q-
 dē qđ possessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter autē
 bene & aptē ad opus suū natū esse: aliter vero qđ ornat cū dicimus
 solū sapientē bonū: honestūq; esse. Dicūt aut qđ honestū sit id solū
 esse bonū: vt Hecato in primo de bonis ait: vt Chrysippus in libro
 de honesto. Id aut esse virtutē & qđ sit virtutis particeps cui equale
 illud est bonū omne qđ sit id honestūq; esse: honestūq; ac bonū tan-
 tundē valere. Id aut huic simile est. Nā qā bonū est honestū est: ē au-
 tem honestū: bonū ergo est: putāt: & oīa bona esse paria: bonūq; om-
 ne summopere esse appetendū: idq; nec augmentū suscipere nec de-
 trimentū. Eorum aut quæ sunt aut alia bona: mala alia: alia neutra:
 bona quidem virtutes est: prudētiā iusticiā fortitudinē tēperan-
 tiā & cætera id genus: mala vero his opposita vitia imprudētiā in-
 iusticiā & cætera. Neutra vero quæ neq; p̄sunt: neq; obsunt: vt ē vi-
 ta: sanitas: pulchritudo: voluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas,
 & quæ is opposita sunt: mors ægritudo: dolor: turpitude: infirmi-
 tas: inopia: obscuritas: atq; ignobilitas & his similia: vt ait hecato i
 septimo de sine: & appollodorus in ethice & Chrysippus: Non .n.
 esse ista bona: sed indifferentia per speciē p̄ducta: sicut .n. caloris p̄-
 priū est calefacere: nō refrigerare: ita & boni p̄priū p̄desse est: & nō
 nocere. Nō aut magis prosunt q̄ noceant opes atq; sanitas. Quo au-
 tē bene vti & male possumus: id bonū nō est: diuitis autem & san-
 tate bene & male vti possumus. Nō est igitur bonū opulentiā: & sa-
 nitas. Possidoniū tamen ista quoq; bona esse dixit. Sed neq; volu-
 ptatē bonum dicūt & hecato in nono de bonis: & Chrysippus in li-
 bris de voluptate. Esse .n. & fædas voluptates: nihil vero foedū esse
 bonū. Prodesse aut est mouere aut habere scđm virtutē. Cōtra vero
 nocere est moueri: aut habere scđm vitiū. Duobus autē modis dici
 idifferentia. Vno quidē ea quæ neq; ad fœlicitatē neq; ad infœlici-
 tatē cōferūt: vt sunt diuitiæ sanitas vires gloria & cætera id genus.
 Nam & sine his possibile est fœlicē esse: cum earum vsus vel rectus

Quadruplex turpe.

Voluptas ē neq; bonū neq; malum.

Indifferentia duo b^o modis dicuntur.

foelicitatis vel prauus infœlicitatis auctor sit. Aliter aut̃ dicuntur
 indifferētia quæ neq; appetitū neq; occasionē mouent: vt est vel pa-
 res in capite habere capillos: vel ipares: vel extendere: vel cōtrahe-
 re digitū. Priora. n. q̃ diximus indifferētia nō ita se habēt. Illa q̃ppe
 & appetitū & occasionē mouent. Iecirco alia quidē ex eis eligūtur:
 cū cætera æqua rōne vel eligenda sint: vel fugiēda. Porro indifferē-
 tiū alia quidē pducta sunt: quę ωπορημενα dicūt. Alia abducta
 quæ αωωπορημενα vocāt: pducta quidē q̃ habeāt existimatio-
 nē: sequētia vero q̃ existimatione careāt. Existimationē vero alia q̃
 dē cōferre aliqd ad cōsentaneā vitā: q̃ circa oē bonū est. Aliā vero
 mediā quandā vim aut vsum cōferre ad eā vitā quæ sit scdm natu-
 rā: cuiusmodi dicere possumus opes atq; sanitatē si quid afferāt ad
 naturalē vitā. Aliā vero esse nūq̃ sapientē. sed cauere. Cupiditati vo-
 luptatē contrariā dicūt quæ sit appetitio rationalis: quæ admodū
 igitur sub prioribus perturbationibus quædā adiūgūtur: ita & sub
 primis affectionibus. Nāq; voluntati adiūgi beniuolentiā: placidi-
 tatē: lenitatē: dilectionē. Cautioni aut̃ verecūdiam: castitatē: & cæ-
 tera id genus. Gaudio iocūditatē læticiā æquanimitatē. Aiunt aut̃
 & sapientē semper quietū esse: ac perturbationibus vacuū. Esse itē
 & aliū sine passiōe malū s. quod tantū dē valet: at si dicatur durus
 & ad virtutis actiones immobilis. Fastu itidē vacare sapientē: q̃ppe
 tantidē honorē & gloriā existimare quāti dedecus & ighominiam
 esse: & perditū quēlibet sine fastu. Quippe qui æque mouētur ad de-
 cus & ignominia. Seueros itē aiunt esse sapiētes oēs: q̃ neq; ipsi lo-
 quātur ad voluptatē. neq; ab aliis ad voluptatē dicta admittant: eē
 autē & alios seueros. qui ad rationē acrioris vini seueri dicātur: quo
 ad medicamenta potius q̃ ad pportionē vtūtur. Sinceros itē eē sa-
 pientes obseruareq; & cauere solicite ne qd de se melius q̃ sit cōmē-
 dare putemur fūco seu arte aliqua mala occultatē & bona q̃ insunt
 apparere faciēte: ac circūcidere vocis omnē fictionē: esse itidē spe-
 cie a negociis remotos. Cauere. n. ne qd præter officiū faciāt: ac vi-
 nū quidē bibere: nō autē inebriari. Nunq̃ itē sanitate mentis excide-
 re. Incidere tñ aliquando in phātasias mōstruosas propter atrā bi-
 lis redundantiā: siue ob delirationē nō quidē deuiationē rationis:
 verū ex imbecillitate naturæ. Neq; dolore capiendū sapientē q̃ is æ-
 gritudo sit animi ratione aduersante cōtractio: sic appollo dor⁹ ait
 in moralibus: diuinos quoq; esse: q̃ in se ipsis quasi habeant deūm.
 Malū vero & impiū sine deo esse: qd duplici ratione accipitur: siue
 q̃ deo cōtrarius dicatur: siue q̃ aspernetur deū. Id tamen malis om-
 nibus nō conuenire. Pios autē & religiosos esse sapiētes: peritos. n.
 esse diuini iuris omnes. Porro pietatem scientiā esse diuini cultus:

Pietas.

diis item eos sacrificia facturos castosq; futuros. Quippe ea quæ in deos admittuntur peccata detestari: diisq; caros ac graros fore: q; sanctiq; iustiq; in rebus diuinis sint: solos vero sacerdos esse sapiētes: consulere quippe: ac decernere vero cū errore fiūt: vt mutilare seipsum substantiāq; pronocere eadē ratione & de his quæ preter officiū sunt. Præterea officiorū alia quidē semper efficiēda sunt: alia vero nō semp: & semp sane vt est interrogare atq; respōdere & ambulare: & eius generis oīa. Eadē & in his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiā in medius officiū: aliquid: vt est pueros obtemperare pedagogis. Aiunt aut animā octo in partes esse diuisam. Esse autē has illius partis quinq; senius vocalēq; particulā & cogitabilem: quæ est ipsa mēs & generandi vim. Enimvero ex falsis accedere mētis peruerſionē ex eaq; cōplures pullulare perturbationes atq; incōstantiæ causas. Est aut secundū zenonē ipsa perturbatio irrationabilis: ac præter naturā animi motus siue appetitio abundans. Porro perturbationū supremarū: vt ait Hecato in secundo de perturbationibus: ac zeno in eo quē scripsit itidem de perturbationibus libro quattuor esse genera: dolorem metū cōcupiscentiā voluptatem. Putat aut perturbationes: iudicia esse: vt Chrysippus in libro de perturbationibus ait: Quippe auaritiā opinionē esse inherētē de pecunia q; honesta sit. ebrietatēq; itidē & intēperantiā & cætera similia. Ac dolorem quidem irrationabilē animi cōtractionē esse. Eius autē species misericordiā: inuidiā: emulationem: zelotypiā: angorem: cōturbationem: tristiā: mœrorem: cōfusionem. Misericordiā igitur ægritudinem esse ex alterius miseria iniuria laborātis. Inuidiā vero dolorem esse in alienis bonis: æmulationē dolorem esse ex eo q; alius eo potiatur qd quisq; cupierit. zelotypiā ægritudinē esse ex eo venientē q; adit alteri quod ipse quisq; habeat. Angorē vero ægritudinem esse prementē. Cōturbationem ægritudinē esse angustatē: difficultatēq; præstantem. Tristiā ægritudinē permanentē altius insitā animo atq; crescentē. Mœrorē ægritudinem laboriosam. Cōfusionem ægritudinē esse irrationabilē mordētem & præsentia cōspici prohibentē. Timorē autē esse metū ipendētis mali. Porro ad timorē & ista referūt. metū: pigritiā: pudorē terrorē tumultū anxietatē. Esse autē metū timorē trepidationē facientē: Pudorē metū esse ignominie. Pigritiā metū futuri laboris. Terrorē metū ex iſuetate rei imagine proficiscentē. Tumulū metum esse cū adhæſione vocis. cōcupiscentiam vero irrationabilē esse appetitū cui & ista subincidāt. Indigētia odiū cōtētio: ira: amor: iracūdia: excādescētia. Est autē indigētia cupiditas quæ dā cū eo non potimur: quod cupimus ac veluti a re ipsa separata frustra vero ad illam nitens. Odium vero est

Officioꝝ
diuisio
prima.

cupiditas qua male cuidā optamus cū profectu aliquo & incremento. Contētio cupiditas quædā est ab electione profecta. Ira libido puniendī eius est qui læsisse videatur iniuria. Amor autem est cōcupiscentia quædā in præstanti ingenio viros nō cadens: est. n. insidiatrix industriæ & studii per apertā: ac se ingerentē pulchritudinē. Iracundia est ira inueterata & plena odii vlciscendi tēpus obseruās quod hūc verbis ostenditur. Porro excalescencia est ira nascens & modico existens. Ceterū voluptas est irrationabilis eius rei appetitus que videatur expetenda. Eius partes sunt delectatio: gaudium: in malis oblectatio: effusio. Est autem delectatio: voluptas: suauitate: auditus animū deliniens: Insultatio autē voluptas in malis alienis. Oblectatio quædā est inductio animiq; inclinatio ad voluptatem emolliens. Effusio vero virtutis dissolutio est atq; remissio. Sicut autem in corpore sunt ægrotationes quædā veluti podagræ & articulorū dolores: ita & in animo gloriæ appetitio immodica: & mulierositas & cætera eiusdē generis. Est autē ægrotatio morbus cū

Morbus.

imbecillitate. Morbus autē opinatio vehemens eius rei quæ videatur expetenda: & sicut in corpore casu gignūtur ægritudines quas κατὰ πρὸς καὶ διαπρὸς dicūt: putabilis & pituita: ita & in animo sunt quædā procliuitates: vt inuidentiæ cōtentiones ac similia. Esse autē & bonas affectiones aunt tres gaudiū: cautionē: voluntatē: esse vero gaudiū placidū & constans cōtrariū dolori: rationabilēq; voluptatem. Cautionem vero malorū declinationē cū ratione timori cōtrariam quæ est declinatio sine ratione. Nā metus re existimationē probati vicissitudinē quācūq; statuerit peritus rerum: vt verbi gratia cōmutare cū ordeo triticū: esse igitur producta quæ & existimationē habēt: vt in eis quidē quæ ad animū pertinent ingeniū: artem: profectū & his similia. In corporalibus autē vitā: sanitatem: robur bonā habitudinē: integritatē: pulchritudinē. In eis vero quæ sunt exterius diuitias: gloriā: nobilitatē & his similia. cōtra autē superioribus in his quidē quæ ad aīum pertinent obtusio: hebetudinem inertā & his similia. Porro in corporalibus mortem: morbū: imbecillitatē: malā habitudinē: debilitatem: turpitudinē & his similia. In exterioribus autē paupertatem: obscuritatē: ignobilitatem & cætera in hunc modū. Neq; vero pducta sunt: neq; nō pducta: quæ neutro se habent modo: præterea productorū alia quidē per se ipsa pducta sunt: alia vero propter alia: alia & propter se ipsa: & propter alia: per se ipsa qdem: vt ingeniū: profectus & similia per alia vero vt diuitiæ: nobilitas & cætera id genus: ob se ipsa vero & alia: vt valentia viuacitas sensuū incolumitas: per se ipsa quidē quia p naturā sunt: per alia vero qā nō modico vñi sunt: eodem se.

modo habet abductū cōtraria ratione. Officiū autē id esse dicūt: qđ
 cur factū sit ꝓ babilis ratio reddi pōt: ptingere autē id ad arbores ēt
 & aiantes. Notari nāq; & in his officia. Cæterū & a zenone primo
 τοκαστικον ita appellatū officiū ex eo qđ per quosdā veniat ap=
 pellationē sumpta esse autē id actionē quādā naturalibus apparatib;
 bus ꝓpria. Nā ex his quę scđm appetitū gerūtur: alia quidē esse of=
 ficia: alia præter officiū. Ea vero officia intelligēda quę ratio faciē
 da suaserit: vt parētes honorate: fratresq; ac patriā tueri: amicos pa=
 rare: illisq; adesse. Præter officiū sunt quę ratio fugiēda suggeste=
 rit: vt est parētes negligere: fratrū omittre curā: amicis nō cōsenti=
 re: patriāq; aspernari: & cætera in hūc modū: quęq; autē ratio fieri:
 neq; vetat: ea neq; officiū esse neq; præter officiū: vt est festuca tol=
 lere: tenere stilū: vrceū & cætera id genus. Atq; Alia quidē officia
 esse abiq; errore: alia cū errore. Sine errore quidē vt se sensusq; tueri
 & similia. Quę de sacrificiis: tēploꝝ instructionib; Instructionibus
 qđ cæteris quę sunt diis gratissima. Colēdos itē parētes ac fratres
 post deos monēt: aiūt autē affectū & indulgentiā in filios ipsis esse
 naturalē malisq; inesse negāt. Peccata itē paria existimāt: vt Chry=
 sippus ait in quarto naturalū quæstionū per seusq; & zeno. Nam si
 verū vero maius nō est: nec falsum falso maius erit. ita nec fraus frau=
 de nec peccato peccatū: Nā & q centū stadiis abest a canopo & qui
 vno: æque in canopo nō sunt. Itaq; & qui minus peccat & q ampli⁹
 & que in recto opere nō sunt. Heraclides tñ tarsensis antipatri tarsē
 sis necessari⁹: atq; athenodorus iparia peccata dicūt. Accessurū itē
 sapientē ad rēp. nisi qđ ipediat: vt chrysippus in primo de vitis ait.
 nāq; & vitia ꝓpulsaturū & ad virtutē excitaturū ciues suos. Vxorē
 itē ducturū ꝓcreandoz liberorū cā: vt zeno ait i rep. Sapiētē ꝓterea
 nō opinaturū. i. mēdacio nō accessurū neq; assensurū cuiq; cynicā
 qđ sectā amplexurū: eē. n. illā validā ac celerē ad virtutē viā: vt ap=
 pollodorus in moralib; fateē. Gustaturū insup hūanas carnes si ita
 casu obuenerit. Solūq; sapientē esse liberū: malos autē seruos eē. n. li=
 bertatē ꝓtātē operādi qua stulti & malī oīno careāt: eē autē & serui=
 tutē aliā q in subiectione cōsistat: & tertiā q in cōditione ac subiecti=
 one sit: cui opponit dñatio & ipsa mala. Nō mō autē liberos esse sa=
 piētes verū & reges. Cū sit regnū iperū nemini obnoxīū: qđ de sa=
 piētibus solis asserit: vt chrysippus ait in libro qđ zeno ꝓprie sit v=
 sus noībus. Statuere. n. ait oportere principē de bonis ac malis: hęc
 at maloz scire neminē. Siler ad ingrat⁹ & iudicia & oratoriā solos
 illos idoneos: nemineq; maloz. Esse itidē & i peccātes qđ peccata
 icidere nō possūt: eēq; in oīuos. nā neq; aliis nocere neq; sibi: miseri
 cordesq; nō eē. neq; veniā alicui hēre neq; n. ꝓuāricatos cōstitutos

Officii
diffinitio

Officiorū
secunda
diuisio.

a lege cruciatus: nā cedere misericordiāq; & mansuetudo ipsa nulla inest anime aduersus cruciatus simulatione benignitatis: neq; illos arbitrari duriore. Sapientem nihil eorū admirari quæ videātur mirabilia & insperata vt charonia fluxusq; maris ac reflexus & fontes calentium aquarū atq; igniū euaporationes. Enimvero neq; solitarius inquit sapiens viuēt. Est. n. socialis per naturam atq; actione gaudet: exercitationēq; suscipiet firmandi ac roborandi corporis causa: orabitq; inquit sapiens ac vota faciet bona a diis postulans: vt Possidonius in primo de officiis: & Hecato in tertio de paradoxis aiunt. Dicūtq; item amicitia solos inter bonos quos sibi inuicē studiosa similitudo conciliet: posse consistere. Porro amicitia ipsam societate quandā esse dicunt omniū quæ sunt ad vitā necessariā: cū amicis vt nobis ipsis vtamur: obq; id amicū eligendū pronūciant: amicorūq; multitudinē inter expetenda ponūt: inter malos cōstare non posse amicitiam: cū nemine stultorū esse litigandū: omnesq; stultos insanire: neq; n. prudentes esse: verū per insanie æqualem stultitiā omnia gerere. Sapiētē omnibus benefacere sicuti & ismeniam dicimus tibiis omnibus bene cecinisse. Sapientē quoq; esse omnia. Quippe perfectā illi potestātē a lege prebitam. Cæterū malorū ac stultorū quædā esse quemadmodū & iniquorū aliter quidem ciuitatis: aliter vtentiū dicimus. Virtutes sibi inuicem ita esse cōnexas: vt qui vnam habuerit omnes habeat: esse quippe illarū cōes speculationes: vt Chrysippus in primo de virtutib; & Apollodorus in phisice secundū antiquū morem: & Hecato in. iiii. de virtutibus aiunt: qui. n. probus sit ea despiciere & agere quæ sint agenda: quæ vero faciendā sint ea & eligenda esse & sustinenda & distribuenda & perseveranda. Sequūtur autē prudentiā quādam consilioq; maturitas & intelligentia: temperantiā vero ordinis constantia & ornatus. Iusti etiam autē æquitas & gratitudo: fortitudinēq; constantia atq; valentia. Placet autē eis nullū inter virtutem & vitiū esse medium. Peripateticis econtra inter virtutem & vitiū profectū facientibus: quædam modū. n. lignū aut distortū aut rectum oportere esse aiunt: ita iustū vel iniustū: neq; vero iustius neq; iniustius: at in cæteris similiter. At virtutem Chrysippus quidē amitti posse: Cleantes vero nō posse ait ille posse amitti per ebrietatē & atrā bilem: ille non posse ob firmas ac stabiles cōpræhensiones: ipsam vero esse eligendā. Erubescimus deniq; in his que male agimus adeo qd sit honestum id solū scimus esse bonū: ipsamq; sibi sufficere ad bene beateq; viuēdū: vt ait zeno & Chrysippus in libro de virtutibus: & Hecato in secūdo de bonis. Si. n. inquit magnitudo animi sola sufficit: qua omnib; fastigio mētis transcendamus: ipsaq; pars virtutis est. Profecto & virtus sola suf-

Amicitia

Ismenia
oibus tibiis bene
cecinit.Virtutes
connexe.

ficit ad beatam vitam: ea quoq; contemnens que molesta videntur. Panætius tamen & Possidonius virtutem minime sufficere dicunt. Verum opus est bona valetudine & affluentia rerū & robore. Placet item eis virtute semper vti: sicuti Cleantes ait. Amitti. n. non potest semperq; perfecto animo vtetur sapiens. Natura quoq; ius non positione constare, sicuti & regem & rectam rationē: vt Chrysippus in libro de honesto ait. Videtur autē eis ne dissonantiā quidem a philosophia discedere. Hac. n. ratione prius defecturam omnē vitam q̄ defuturā philosophiā: vt Possidonius in exhortationibus ait. Liberales quoq; disciplinas esse magno vsui sapienti Chrysippus auctor est. Placet item illis nullū nobis ad animātes cāteras ius esse ob naturae dissimilitudinē: vt Chrysippus in primo de iusticia: & Possidonius in primo de officiis tradunt. Amaturū quoq; sapiētem eos iuuenes qui praeferant speciem indolis: ingeniuq; ad virtutem aptissimū: vt zeno in libro de repu. & Chrysippus in libro de viris primo: & Apollodorus in libro de moralibus aiunt. Amorē vero ad miniculum beneficentiā propter apparentē venustatē: neq; cōgressus est verum amicitiae. Nempe. n. Thrasonidem & quidem cū haberet in potestate amatā: abstinuisse ab ea: ne odiretur. Esse igitur amorem amicitiae nodum: vt Chrysippus in libro de amore ait: neq; esse eum in vitio: pulchritudinē item virtutis esse florem: & cum triplex vitae genus sit: speculatiuū: actiuū: & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale: animal ad speculationē & actionem. Rationabiliterq; aiunt sapientem seipsum educturum ex vita & patriae & amicorū causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue membroꝝ mutilationes: aut incurabiles morbos illi occubendum sit. Placet item illis vxores quoq; cōmunes esse oportere apud sapientes: vt quilibet illi congregiatur: quā sibi prior occurrerit: vt ait zeno in rep. & Chrysippus in libro item de rep. Diogenei tamen de Cynico: ac Platone huius cōitatis auctoribus. Omnes. n. patrū instar æqua caritate diligemus: tolleturq; adulterii suspicio & zelotypia. Eam vero remp. esse optimā quā sit mixta ex regno & populari dominatu optimatūq; potentia atq; in moralibus quidē decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradunt non improbabili ratione subnixi. Verum ista summam: ac veluti per capitula & elementa tetigisse sufficiat. Cāterum physicā rationem diuidunt in locum de corporibus & per principis & elementis & diis & finibus & loco & inani. Et ista quidem per species diuidūt: generaliter autem in locos tres: de mundo: de elementis: tertiūq; de causis. De mūdo locum in duas distingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius ascisci societatem & mathematicos: per quam de fixis vagisq;

Triplex
vite ge-
nus.

Vxorū
cōitas.

syderibus disputant: puta si sol tantus sit: quantus videtur: & lunæ
 itidem quanta sit magnitudo: & de ortu occasuq; syderū: atq; cæte-
 ris huiusmodi quæstionibus. Alterā eius considerationem esse quæ
 solis congruat physicis: quasi quæ sit illius substantiā quæritur: ac
 de sole utrū genitus an ingenuus sit: & utrū animatus sit: an vero
 inanimis corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: nec
 ne: ac in hunc modū de reliquis: Causalem quoq; rationem & ipsam
 esse bipartitā: Eius alterā speculationem medicorū esse cōmunem
 quæstionem: qua inquirunt de principali animæ & de his quæ fiūt
 in animo & de seminibus atq; eius generis cæteris. Reliquum vero
 mathematicos quoq; sibi vsurpare: quomodo. s. videmus: & quæ sit
 causa perspicacis phantasia: qua ratione consent nubes tonitruaq;
 & irides & arcæ & cometae & his similia. Videtur autem illis duo
 esse rerum omnium principia: faciens videlicet: ac patiens: quod igitur
 patitur sine qualitate esse substantiam materiā quod autē faciat
 verbum deū esse: quod in ipsa sit. Hūc. n. quippe sempiternum per
 ipsam omnem singula creare. Pōnit autem hoc decretū zeno Cittia-
 cus in libro de essentia. Cleantes quoq; in libro de Atomis & Chry-
 sippus in primo physicorum in fine. Archedemus quoq; in libro de
 elementis: & Possidonius in secundo naturalis rationis. Differre au-
 tem aiunt principia & elementa: nam illa quidē ingenua esse & cor-
 rumpi non posse: elementa vero per igneā euaporationem corrumpi:
 sed & incorporea esse principia: & ipsa informia: hæc vero formata
 Corpus autem appellat Appollodorus in physica quod secetur in
 tria in lōgitudinem latitudinē & altitudinem. Id autē & solidū cor-
 pus appellatur. Porro superficies est corporis finis: siue corpus lon-
 gitudinem solā habens: ac latitudinē: sed carens: altitudine. Hanc
 autē Possidonius in quinto de cælestibus & secundū intelligentiā &
 secundū substantiā reliquit. Linea planicie finis est siue longitudo
 absq; latitudine: siue corpus solā habens lōgitudinem. Pūctus autē
 est lineæ finis notaq; minima. Vnū quoq; deū esse: ipsumq; & men-
 tem & fatū & Iouem multisq; aliis appellari nominibus. Principio
 igitur illū cum esset apud se substantiā omnem per aerem in aquam
 conuertisse: & quēadmodum in foetu semen cōtinetur: ita & hāc se-
 rendi rationem in humore talē relidisse: materia ad operandū ap-
 titissime parata: ex qua cætera post hæc gignerentur. Tū genuisse pri-
 mum elementa quattuor: ignem: aquā: aerem: terrā. Disserit ista ze-
 no in libro de vniuerso: Chrysippusq; in primo physicorum: & Ar-
 chedemus in quodā de elementis. Est autē elementū ex quo primo
 prodeunt quæ fiunt & in quod extremū soluūtur. Esse autem quat-
 tuor elementa simul infectā seu incōpositam substantiam materiā.

Vn^o de^o.

Elemēta
quatuor.

Esse autem ignem calidum: aquam humidā: aerem frigidum: terrā
 q̄ aridam. Non solū sed etiam adhuc in aere inesse eandem partē.
 Sūmo igitur in loco ignem esse quem æthera dici oportet. In quo
 primum immobilī aīstorū orbem esse natū. Deinde errantiū: post
 hunc aera. Tum aquam: extremū autē omnium terrā: quam mediā
 omniū esse. Mundū vero tripliciter dicunt ipsūq; deū: quē ex om
 ni substantia dicunt propriam qualitatem: qui & incorruptibilis: &
 ingenitus sit opifex tāti operis cōponendi: vt quod annis orbes su
 os peragat sol in se ipsum omnē substantiam cōsumens: ac eam rur
 sus ex se ipso gignens. ipsūq; ornatū cēli mundū esse dicunt. Ter
 tium qui sit ex vtrīq; cōpositus: & est mūdus proprie qualitas vni
 uersorum substantiæ: siue vt ait Possidonius in metheoricis p̄cep
 ptis. qui cōstat ex cælo & terra & terrenis cælestib; q; naturis: siue
 qui constat ex diis & hominibus eīq; rebus quæ horū gratia condi
 tæ sunt. Cælū autem ex extrema circūferentia in qua diuinū omne
 fixum: ac locatum est. Mundū quoq; regi: ac disponi secundū men
 tem: ac prouidentia: vt Chrysippus ait in quinto de prouidentia: &
 Possidonius in tertio de deo: mente p̄ omnes illius partes
 pertingente: sicut & in nostra anima contigit: sed per alias magis: p̄
 alias minus. Per alias. n. veluti habit^o recessit vt per ossa: ac nervos:
 per alias veluti mens vt per principale. Sic igitur & mundū totum
 qui animal est & animatus: ac rationalis habere principale suū æthe
 ra: vt ait Antipater Tyrius in octauo de mundo: Chrysippus autē in
 primo de prouidentia: & Possidonius in libro de diis: cælum aiunt
 principale esse mundi. Cleantes vero solē. Chrysippus autē rursus
 a se dissidens in eodē purissimum dixit: ac liquidissimū æthera: quē
 etiā primum asserūt esse deū sensibiliter veluti infusum esse per æ
 ria omnia: cunctasq; animantes & arbores: per terrā aut ipsam secū
 dum habitum. Vnū esse mundū & hunc finitum rotunda globosaq;
 figura. Nāq; ad motum esse huiusmodi orbem aptissimū: vt ait Pos
 sidonius in quinto de ratione physica: & Antipater in libris de mū
 do. Extra ipsum autē circumfusum esse vacuū immensum: qd̄ sit in
 corporeum. Incorporeū autem id esse quod a corporibus contineri
 queat: non aut continetur. Porro nihil in mundo esse vacuum sed
 inter se mirabili esse vnitatem deuinctum. Id. n. cogere cælestiū ad ter
 renam cōcordiam & congruentiam. De vacuo autem disserit Chry
 sippus in libro de inani & in primo naturalīū artīū: & Appollopha
 nes in physica: Appollodorusq; & Possidonius in secundo rationis
 naturalis. Esse autem incorporea ista similia. Tempusq; præterea cē
 incorporeū: quod interuallū sit mundani motus: huic præteritū q̄
 dem esse infinitum ac futurū p̄sens autē finitum. Placet autem eis

Mūdus.

LIBER

corruptibile esse mundū quippe genitū eorū ratione quæ per sensus intelliguntur. Cuius & partes sunt corruptibiles: & totū. Partes aut mundi corruptibiles sunt. In se. n. inuicem mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicquid mutari in deterius potest corruptibile est: & mundus aut huic mutationi & corruptioni obnoxius est. Nāq; & siccatur & in humorē soluitur. Mūdū vero fieri cū ex igne substantia per aerem versa in humorem fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra porro subtilior in aerē cesserit. Eadēq; magis: ac magis extenuata in igne euaserit. Tū ex his permixtis exortas esse animātes: & arbores & alia genera mundanæ creaturæ. De generatione igitur & corruptione mūdi: & zeno in libro qui de toto inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physicoꝝ: & Possidonius in primo de mundo. Cleantesq; & Antipater in. x. de mundo. Porro Panætius corruptibile asserit mūdū: q; autē sit animal mundus & rationale & animatū: & intelligibile: & Chrysippus in primo de providentia disserit & Apollodorus in physica & Possidonius. Sic aut animal quod sit substantia animata sensibili. Animal. n. eo quod nō sit animal pstantius est. Nihil autē mūdo præstantius est. Est ergo animal mūdus Porro animatū esse inde manifestum est: q; anima nostra inde veluti auulsa sit. Boethius autē ait nō esse animal mūdū. Vnū autē esse & zeno in libro de toto: & Chrysippus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis rationis tradūt: omne autē dicitur: vt ait Apollodorus. Mūdusq; & secū dū alterū modū id quod ex mūdo & exteriorē vacuo constat: Mūdus igitur finitus est. Sed inane illud infinitū. Cæterum sydera illa quidē quæ fixa sunt cū cælo toto vna circūferri. Errantia autē suis motibus agi. Porro Solem obliquū iter peragere per signiferū orbē Lunāq; similiter nūc plenam esse: nūc cornibus fulgere. Esse autem Solem quidē purissimū ignem: vt ait Possidonius in decimo septimo de cælestibus. Ac terræ molem sua magnitudine vincere vt idē ait in decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbiculare ad mūdū rationē idem ipse auctor est. Ignem ergo esse quod omnia ignis peragat munera: maiorem autē terræ globo quod omnis ab illo illustretur. Neq; ipsa mō sed etiā cælum. Id & quod Terra conij instari vmbra faciat maiore esse significat. Omnibus autem ex partibus cerni propter magnitudinē. Lunam vero plus habere de terra quippe quæ illi propior est. Nutriti autē hæc ignea & alia cætera. Solā quidē ex mari magno quod sit intellectualis vapor, Lunam vero ex potabilibus vndis: quod sit permixta aeris: ac vicina terræ: vt Possidonius in sexto de ratione naturæ ait: ex terra cætera. Putant & sydera globosa esse & immobilē terrā. Lunāq; proprio carere lumine,

Fixa sy-
dera & er-
rantia.
Sol ignis
purissim⁹
est.

Luna pl⁹
terræ ha-
bet q̄ sol.

Sed id a sole mutuari. Deficere autē solem quidē cū ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: vt in libro de toto scribit zeno. Apparet enim quādo ex cōcursione mutua illū occultit: rursumq; restituit. Notatur id maxime per vas aerē patens in quo sit aqua: lunā vero cū in terrā inciderit ymbrā: quocirca tunc solū hoc defectū laborare: cū plena fuerit: & quidem cū per diametrū solī mē sibus singulis obiecta sit. Nā cū obliquo motu contra solē moueāt. Latitudine differt: cū vel ad australem: vel ad septētrionalem vergit plagam: cū tamē illius latitudo ad solis: & eā quæ media interiaceret latitudinē venerit. Deinde fuerit. emensa solem: tunc deficit. Mouetur autē eius latitudo per ea quæ media sunt in Chelis & scorpio & ariete & thauro: vt ait Possidonius. Deum vero esse animal immortale: rationale: perfectū siue intellectuale beatum: a malo omni remotissimū: prouidentia sua nūdū & quæ sunt in mūdo disponēs omnia nō tamē inesse illi humanæ formæ linamenta. Cæterū esse quidē opificem immensi huius operis: sicuti & patrē omnīū. Communiter autē & ipsius partē: quæ per omnia penetret: eāq; multis appellari nominibus iuxta proprietates suas. Nāq; Iouem dici quod oēs iuuēt: eūq; græce Δία appellari: quod per ipsum sint omnia. Eūδὲ ξυρα vocari: quod vitæ omnīū sit auctor ασθμηραν aut quod in æthere distentū sit principale eius ipsum ηραρ vero quod in aere. ηφαιστον quod in artificiali igne. κατωσσειδωνα quodq; in humore. λημντραν que qd in terra. Similiter & appellationes alias probabili quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. zeno ait nūdū totū atq; cælū. Chrysippus quoq; in primo de diis: & Possidonius in primo de diis: & Antipater in septimo de mūdo aeriam ipsius substantiā tradūt. Boethius autē in libro de natura dei substantiā fixorū syderum dixit: naturā vero aliquādo quidē exponūt quæ continent mūdū. Aliquando vero quæ germinare humū facit: nasciq; super terrā omnia. Est autem natura habitus ex se ipso motū accipiens iuxta seminalē rationalem: efficiensq; & continens quæp; ex ipso sunt statutis diffinitusq; temporalibus: eaq; faciens a quibus discreta per naturā est. Hanc autē & voluptati pferre cōmodū quod ex hominis constat opificio. Fato autē fieri omnia Chrysippus in libris de fato: & Possidonius in secūdo de fato & zeno: Boethius quoq; in primo de fato tradūt. Est autē fatū cōnexa rerū series siue ratio per quā mūdus administratur. Diuinationē item omnem aiunt subsistere siue etiam esse prouidentiam. Ipsamq; per ascensus quosdā artē diffiniūt: vt ait zeno & Chrysippus in secūdo de diuinatione. Athenodorusq; & Possidonius in duodecimo de rōne naturæ: & in qnto de diuinatiōe. Panætius autē hāc nō subsistere dixit.

Solis
eclipsis
quomodo
fit.

Dei diffi
nitio.

Iouis no
mina.

De fati
Fatum.

Materia.

Enimuero rerum omniū substantiam primā materiā dicunt: vt & Chrysippus in primo rerū naturalium & zeno. Est autē materia ex qua quodlibet sit. Appellaturq; dupliciter materia scilicet atq; substantia siue illa omniū siue rerum singularū. Ac veluti particulariū causa. Ac omniū quidem materia neq; maior neq; minor efficitur. Est autem alia eorū quę in parte sunt. Corpus autem esse substantiā diffiniunt: idq; finitum vt antipater ait in secundo de substantia: & appollodorus in physica: passibilisq; est, vt idem ait. Nā si esset immutabilis nulla ratione quę fiunt ex ea fieri possent. Hinc & illius sectio in infinitum tenditur: quā infinitū Chrysippus ait. Nihil .n. infinitum est: in quod sectio cadit. Verum finita est. Concretiones item fieri per totū vt Chrysippus in tertio naturalū ait: & non per circumscriptionē: & appositionem: quippe vini modicū pelago imiectum aliquādiu dorso se æquoris intendens oblectabitur: postmodum defluet atq; vna corrūpetur. Quosdam itē esse dæmones dicunt: quibus insit hominū miseratio: inspectores humanarū rerū heroas quoq; solutas corporibus sapiētē animas. Porro ex his quę manat ab aere: hyemem quidē esse aiunt aerem super terrā algidum ob solis in anteriora processum. Ver autem temperiē aeris quando suo ad nos cursu sol agitur: æstatem vero eminentem terræ aerē cōfotum: & calefactū solis ad septemtrionē cursu. Autūnum quoq; fieri recursum solis a nobis ad ea loca a quibus fluunt: Cæterum eiusmodi tempestatū gignendarum auctore esse solem nubes euaporātem. Irim vero reflexos esse ab humidis nubibus radios: siue vt ait Possidonius in cælestibus declaratio scissuræ solis. siue lunæ in nube rosca cōcaua atq; continua ad imaginationem veluti in speculo conspicuus magni orbis circūferentiam. Cometas autē & pognias & faculas ignes esse subsistentes quando crassior aer ad ethera loca peruehitur. subar autem repentini ignis incendiū quod cito per aerem fertur. Longitudinisq; phantasiā insinuat. Pluiiā vero cōuersionem ex nubibus in aquam cū siue ex terra siue ex mari visus sursum elatus humor effectū caruerit. Eam vero congelatā pruinam dici. Grandinem vero concretā nubem a vento cōminutā. Nivem autē humorem ex cōcreta excussum nube: vt ait Possidonius in octauo de ratione naturæ. Coruscationem accensionem nubiū quę a vento illudantur: atq; irrūpantur: vt zeno in libro de toto. Tonitruū vero fragorem esse: qui ex nubiū collisione perficitur. Fulmē autē incensionem validā vehementi cū impetu terris irruentem: cū inuicē vis ventorū colliduntur nubes atq; perrūpantur. Alii cōuersionem ignei: ac flāmantis aeris violenter delapsam. Typhonē vero fulmen violentū magna vis spiritus demissum: siue fumantē spi-

situm rupta nube dilapsum: presterem nubem igitur circūfusalē cum
fiatu interre concava liue concluso & coartato spiritu in terram vt
ait in. viii. Possidonius. Esse autē illius plura genera. scilicet. terremotus
hiatus: illuues: ebullitiones. Placet autē eis & ordinē ita se habere.
Terrā mediā cētri rationē obtinere: postq̃ globosam aquā & ipsam:
idē habere centrū cū terra. Ita in aqua terrā esse post aquā rotundā
aerē sphaerae instar. Esse autē in cālo circulos quinq̃. Ex his primū
septētrionalē q̃ temp̃ appareat. Secundū tropicū aestiuū. Tertiū aequi-
noctialē. Quartū hyemalē tropicū. Quintū antarcticū qui nō appa-
reat. Dicūt autē paralleli: q̃a nō in se inuicē cōueniunt. Describunt
tū circa idē centrū. Porro zodiacus: idēst signifer circulus obliquus
est: q̃ppe parallelos lustrās. Quinq̃ autē sunt zone super terrā. Prima
austrius sup̃ arcticū circulū rigore frigoris inhabitabilis. Secūda
tēperata. Tertia nimia vi aestus inhabitabilis: q̃ torrida dicit̃. Quar-
ta tēperata. Quinta septētrionalis itidē frigore inhabitabilis. Opi-
nantur itē naturā ignē esse artificialē suo itinere ad generationē tē-
dere. idēst spiritū ignis speciē artiq̃ prefeferentē. Animā vero sen-
sibile eāq̃ esse nobis inlitū & ingenitū spiritū: idēo & corpus eē ac-
durare poli mortē: esse tū obnoxii corruptioni. Cāterū mūdi ani-
mā esse incorruptibile cuius partes sint animātiū animā: z. nō autē
Citticus & Antipater in libris de aia: & Possidonius aiam spiritū ca-
lidū dicūt. Hoc. n. spirare nos atq̃ ab ipso moueri. Cleanthes qdē
oēs perdurare quas hic spiritus candor attigerit. Chrysippus solas
sapientū perpetuat. aias: partes autē aie octo esse dicūt: quinq̃ sen-
sus: & quē nobis in sunt seminales rōnes: vocalēq̃ & rationalē par-
tem: videre autē cū id quod intēsum visum subiectū que lumē est in
comū intēditur spēm: vt Chrysippus in secūdo naturalū ait. Appol-
lodorusq̃ equidē aeris illā partē quā cōmuni speciē habet prope
visum. Balin vero prope id quod cernitur fieri: quasi igit̃ per virgā
intēto aere qd̃ vidēatur renūciari. Porro audire cū is qui medius in-
ter loquentē & audientē est aer verberatur orbiculariter. Deinde agi-
tatus auribus influit: quēadmodū & cisternae aqua per orbes iniecto
agitatur lapide. Somnū vero fieri cū vis sensibilis circa principale
soluitur nostrū. Causas vero pturbationū reddunt eas: q̃ circa spiri-
tum fiūt cōuersiones. Semen autē esse dicūt: quod eius modi gigne-
re potest a quibus quoq̃ ipsum discretum sit. Porro hominis semē
quod emittit homo vna cū humido aia cōmisceri partibus p̃ com-
mixture maioris rationis. Id autē chrysippus in secūdo naturalium
ait spiritū esse scdm̃ substantiā: idq̃ ex iactis in humū seminibus cō-
stare: quā cū antiquata fuerint nō iā nascūtur: qd̃ scilicet spirauerit
illoz virtus. Atq̃ ex oībus corporis partib⁹ defluere id ait sphaerus.

Quinq̃ i
celo cir-
culi.
Paralleli.
Quiq̃ zo-
ne super
terram.

LIBER

Omnes ergo gignere corporis partes. Porro foemine semen in se-
cundū esse aiunt: imbecillūq; ac modicū: et aqueū vt spherus ait:
Principalē vero potissimā ac propriā esse aīae partē: in qua phātasie
appetitūsq; gignantur atq; vnde sermo amittat. Id autē in corde
esse: sed. n. ista sm illos de rebus naturalib⁹ quātū sufficere ad p̄sen-
tis operis cōpendium arbitrati sumus hactenus sunt dicta. Quenā
vtro sint in quibus illorū sentētię differant breuiter ad notandum.
Aristochius phalātusq; cognomēto sirem finē esse dicunt ad aliqd
inter virtutes ac vita indifferēter viuere nullā quālibet modicā va-
rietatem relinquendo: sed æq; se in oibus habendo. Esse autē sapiē-
tē preclaro histrioni simīlē qui siue therpsitę siue agamenonis per-
sonam fingat: vtrūq; decentissimo gestu imitatur. Naturalē item ac
rationalē locū sustulit: dicens aliū quidē esse supra nos: aliū nihil
ad nos. Solā aut quæ mores instituat partē ad nos pertinere. Simi-
les aut esse orationes dialeticas dicebat aranearū telis: quę & si qd
artificiosū indicare videant inutiles sunt. Virtutes quoq; neq; plus-
rimas inuexit. vt zeno: neq; vnā q̄ multis appellat noib⁹ vt megar-
zici. Sed & id quoq; qd ad aliqd hīe diciť In hūc aut modū philoso-
phans atq; in synofarge differēs ferme obtinuit vt sectę proprie in-
uentor dicereť. Milciades deniq; & dyphilus aristoniū appellabant
Erat aut illi magna persuadēdi vis: plebiq; se maxime accōmoda-
bat. Vnde & de illo Timon ait. Et si quis aristonis de stirpe popu-
lum attrahens. Cōgressus aut polemoni vt diocles ait Magnesi-
us Cū zeno longū incurrisset morbū snia decessit maxime autē stoico-
dogmati ille intendit animū quo dicunt sapiētē esse opinabilē Cui
perseus reluctatos geminos fratres induxit vt alter ex his illi depo-
sitū daret. Alter deinde reciperet atq; ita herentē eoarguit. Exerce-
bat aut aduersus arcesilaū inimicitias Vnde cū vidisset tantū mon-
struosum matricē habentē me miserū inquit. Datum est Arcesilao
epicherema aduersus euidentiā. Academico cui dā quicquā se com-
prehendere negāti. Ergo ne inquit hunc iuxta te sedentē nō vides
Negāte illo quis ergo te inquit excecavit: quis ipsa lumina abstulit
Ferunt eius ista volumina Exhortationū libri duo de zenonis dog-
matibus dialogi: de scolis sex: de sapiētia exercitatione septē Ama-
tori exercitationes: cōmentaria: de inani gloria cōmentaria quin-
decim cōmentarii tres: de vsu vnde decim aduersus oratores: aduers⁹
alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleanthē epistolares
libri quattuor Panctius aut & sosterates solas epistolas ipsius esse dē-
cunt: Cætera piparetici aristonis. Hunc fama ē cū caluus esset æstū
solis excepsisse capite atq; ita vita functum esse: lusimus autē & in
ipsum hoc modo.

aristoteli
mutata
sunt argu-
mentatio-
nes quas
alii vocāt
rationes.

Aristonif
mors.

Quid dum senex esses ariston et calvus
Soli caput summum dedisti coquendum
Quærens calorem nempe plusq̃ oporteret
Ditem neq̃ volens repperisti frigidum.

Fuit aut̃ et alius aristo iulietes peripateticus: alius it̃e musienus athe-
nienſis. Quartus tragicus poeta. Quintus a lænſis qui artes orato-
rias ſcripſit. Sextus alexandrinus peripateticus. Herillus aut̃ Chale-
cedoniens ſis finē ſcientiā dixit: qđ eſt ſemp viuere: cūcta referēdo
ad viuendū cū ſciētia: ne ignorantia diſciamur. Eſſe autē ſcientiā
habitū in phantaſiarū acceptione non verbis explicabilē Aliqñ di-
cebat nullū eſſe finem. Sed ſm caſus varios & res imutari ip̃m: vt
ſi idem æs et alexandri fiat ſtatua & ſocratis diſſerre aut̃ finē et eā
quā dicit *ωοτελιδα* id eſt fini ſubiectam. Hanc .n. et eos qui
ſapientes non ſunt cōſpicari: illū neminē niſi ſolū ſapientem quæ
autē inter virtutē & vitiū ſint indifferentia. Sunt eius libri breues
quidē ſed ſucci ac ſenſus pleni: cōtinentq̃ cōtradictiones aduerſus
zenonē. Fertur eum puerū cōplures adamalle quos zeno cū veſſet
auertere tōderi coegit herillū: illoſq̃ ab eo auerit. Sunt aut̃ eius li-
bri de exercitatione: de perturbationibus: de opinatione: Legiſer.
ματευτικοσ antiſtheron magiſter: parās: dirigens: mercuri⁹: me-
dea: dialogi queſtionū moraliū. Dionyſius vero finē dixit volup-
tatē. Eum in oculorū dolorē incidiffe. eo .n. cruciatus acriter do-
lorē dicere noluit indifferentē. Erat aut̃ diophanto patre natus: &
ciuitate heraclia: atq̃ vt ait Diocles: primo quidē audiuit heraclidē
ciuē ſuum Deinde alexinū: poſtremo zenonē: principio quidē ſtu-
dioſus admodū omnigenis ſe poematibus addixerat. Aratū tamē
cariuſ amplectabaſ: quē & imitari ſatagebat. Demū cū diſceſſiſſet
a zenone ſeſe ad cyrenaicos contulit ac palā luſtra ingrediebaſ. Cē-
teraq̃ ſub oim gerebat oculis quæ ad voluptatē pertinerent: Cūq̃
ad octogefimum vitæ annū perueniſſet: inedia cōſumptus interiit
Ferūt̃ autē eius libri de ſedatione perturbationū duo: de exerci-
tatione duo: de voluptate quattuor: de diuitijs & gratia & crucia-
tū: de hominum vſu: de ſœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ
laudant̃: de barbaricis cōſuetudinibus. Et iſti quidē a ſtoicis decre-
tis deuiauerunt. Succellit autem zenoni Cleanthes de quo dicēdū
nunc eſt.

Cleanthes.

Cleanthes Phami filius Aſſius vt antiſthenes ait in ſuc-
ceſſionibus primū quidē pugil fuit: profect⁹ autem athe-
nas cum dragmis quattuor: vt quidam aiunt: congreſ-
ſuſq̃ zenoni ſtudioſiſſime philoſophatus ē: inq̃ eiſdem

Cleāthef
ex pugile
philoso-
ph⁹ fact⁹

LIBER

Cleantis
labor.

Cleantē
ariopagi
te pecu-
nia dona-
re volūt.

Cleāthes
scd's her-
cules di-
ctus est.
Nota q̄-
tū diligē-
tia & la-
bor iuēt
Arieti ob
capitis
duriciam
cleāthes
cōparat.
Cleāthis
cōtīnētia

decretis perstitit: Memoriae pditum est ipm laboriosissimū fuisse:
adeo vt inopia cogenre se mercenariū faceret ac noctu quidem in
hortis hauriret aquas. Interdū aut operā studiis liberalibus daret:
vt & phreantles idest exhauriens puteos appellaretur. Aiunt illū cū
pertractus esset ad iudiciū redditurus rationē Vnde adeo robustus
ac tā boni habitus viueret: hortulano apud quē id muneris imple-
bat: ac muliere penes quā farinas pinsebat testibus victus sui vsū
absolutū esse. Areopagit: s̄q; admiratos decē illi minas dari cēsuisse
zenonē aut accipere illū vetuisset. Aiunt autē & antigonū sibi tria
milia dedisse: Item cū ad speculū quoddam puberes duceret venti-
flatu pene denudatū esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu
exceptum atq; ab atheniensibus fuisse honoratum: vt ait demetrius
magnesijs in aequiuocis. admirationi igitur ob eam quoq; rē habi-
tus est. Aiunt Antigonū auditorem illius cū rogāret cuius rei gra-
tia hauriret: audisse nū solum haurio: nūquid nō effodio & rigo &
cētera facio philosophiæ causa: Nempe. n. & zeno illū ad id exerce-
bat: iubebatq; obolū sibi ex labore afferre. Coactam aliquādo stipē
in medium familiarium intulit dicens. Cleanthes quidem. Clean-
them aliū posset nutrire si vellet. Qui vero vnde nutriantur assatim
habent ab alijs quærunt quæ sunt ad vsū vitæ necessaria & quidē
remissius philosophantes. Ea igitur ex causa secūds hercules Cle-
anthes dicebatur. Erat illi quidē eximium studiū: cæterum ingeniū
obtusum atq; tardissimū eam tamē tarditatē ingeniū labore studio
ac diligentia vincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste
aries virorū qui circuit orbē verborū parcus & cætera. Cūq; a con-
discipulis obiurgaretur tolerabat: & cū diceretur alius non abue-
bat d. cēs solum se ferre polle zenonis sarcinā: & cū aliquādo pro-
bro sibi daretur quod esset timidus: At ideo inquit parū pecco. Suā
vero inopiam diuitū opibus præferens dicebat dū illi pila ludunt:
ego durā infructuosamq; humum exerceo. Sæpe cū foderet seipm
inrepebat. Quē audiens aristoteles: quē inquit obiurgas? Et ille ri-
dens senem inquit canum quidem sed ex cordem & amentem. Cum
diceret quidam arcesilaum vitæ officia negligere: quiesce inquit ne
q; vituperes. Ille enim & si verbis officium tollit: operibus tamē cō-
mendat. Ad quē arcesilaus non inquit adulationes admitto & Cle-
anthes. Ad equidem ait tibi adulator: qui dixi alia te facere alia dice-
re. Rogante quodam quidnam filio crebro ingerere deberet: illud
ait electre file file tenue vestigium. Lacone quodam dicente labo-
rem esse bonum gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit
autem Ecato in vsibus: eum cum adulescens quidam formosus di-
xisset si pulsans ventrem ventrizat: num & pulsans coxas coxizet

dixit: habens tu adulescens coizationes: voces proportionales: proportionales tes oino nō significant. Adulescenti cuidā differēs an sentiret rogauit. annuēte illo cur inquit ego te sentire nō sentio? Sofitheo poeta in theatro ceram se dicente quos cleanthis infania vāstāt: eodem vultu & habitu perfluit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes Sofitheū abiecerunt. Agenti penitentiam quod illum hoc maledictō incessisset respondit dicens. indecens esse liberum patrē atq; herculē a poetis illud nec irasci: se autē leui maledictō indignari. dicebat peripateticos idē ferme pati quod lyrae quā cū bene sonent seipsas ramen nō audiūt. Fertur cū diceret secū dum zenonem ex specie cōprehendi posse mores: adulescētes quosdam scurras adduxisset ad illū libidinofum rusticū callis duratum: & illū vt de more eius sententiā ferret rogasse: illū cum aliquādiu hāsset iussisse abire hominē. Vt vero abire coepit gestu illū agnoscens hēo illum inquit Cleanthes. mollis est Cuidā soli secū loquenti homini inquit loqueris non malo. exprobrante sibi quodā senectutē & ego inquit abire volo. Cum vero me sanū omnia ex parte considero scribentēq; ac legentem rursus maneo. Atunt illū quā a zenone audierat testā bonūq; ossibus in cribere solitū: cū pecuniis careret quibus chartas emere posset. hoc vite instituto clarus obtinuit vt zenonī succederet. Et quidē cum plures essent illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit autē pulcherrimos libros de tempore: & physilogia: zenonis. ij. eracliti expositionū libri quattuor: de sensu: de arte: aduersus Democritū: aduersus aristarchū: aduersus herillum: de appetitione. ij. antiquitatum: de diis: de gigantibus: de hymenæo. de poeta: de officio. iij. de consilio: de graua: exhortatorius: de virtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgippo: de inuidencia: de amore: de libertate: politicus: de consilio: de legibus: de iudicādo: de instituto: de oratione. iij. de fine: de honestis: de actibus: de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit virtus viri & foeminae: quod sapiens sophista: de vsu duo. Atatpīσωp. de voluptate: de propriis ambiguīs: de dialectica: de modis: de predicamētis. Hæc ab illo scripta sunt. Moritur autē hoc mō. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autē interdicentibus biduū toto cibo abstinuit atq; in tñ conuolauit vt medici illo omnes consueta permitterent. Ea illū licentia minime vsum fuisse. sed & cōtra sine cibo perstitisse dicentē iter iā sibi cōfectū esse: atq; ita media cōsumptū exhalasse animā. Cū vt quidā voluit zenonis æquasset annos audissetq; illū annos. xviij. iulimus & nos ad hūc sic. Laudo cleantherem: sed magis laudo ditem. Non est enim passus senem cum vidisset.

Sofithe^o
in clean-
thē inue-
hens.

Cleanthis
mors.

LIBER

Post hac remissionem habere cū tantū hauisset in mortalibus vitæ
tēpus: vt prædixissimus post zenonē audiuit & spherus bosphora-
nus: qui cū in liberabilibus studiis multū profecisset alexandriā ad
Ptolemæū philopatera se contulit. Orto autē sermone aliquē de opi-
natione sapientis. Sphæroq; illū negante opinari: volens illū rex ar-
guere mala punica cærea iussit apponi. Sphæro autē decepto exclā-
mauit rex fallaci illū dicens consensisse phantasiæ. Ad quē spherus
prōpte ac parate sic respondens ait cōsensisse se nō esse ea mala pu-
nica: sed pbabile esse mala punica esse. Differre autē cōprehensibilē
phantasiam a pbabili. Mnesistrato se accusanti cur Ptolemæū non
dixit regē esse. At inquit eiusmodi cū sit regē quoq; esse Ptolemæū
dico. Scripsit autem ista volumina: de mūdo duo: de elementis se-
minis: de fortuna: de minimis aduersus atomos & simulacra: de se-
sibus: de heracliti. v. diatribus: de morali instituto: de officio: de ap-
petitione: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de
lygurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione dialogos amatori-
os: de eretriacis philosophis: de similibus: de diffinitionibus: de ha-
bitu: de his quibus cōtradicitur. iiii. de oratione: de diuitiis: de gl'o-
ria: de morte: artis dialecticæ. ii. de prædicamentis: de amphibolo-
gus: Epistolas.

Chrysippus.

Chrysip-
pus.

Dialecti-
caes chry-
sippee
laus.

Chrysippus appollonii filius solensis siue tarsensis: vt ale-
xander in successionibus ait: discipulus cleāthis fuit. pri-
us hic lōga exercitatione emensa zenonis siue cleanthis
vt dioeles & plurimi tradūt auditor fuit: a quo adhuc vi-
uente recessit: nec in philosophia mediocris fuit vir in-
geniosus ac acutissimus in oi genere orationis adeo vt in plerisque
dissentiret a zenone atq; a cleāthe ipso: cui sæpenumero dicebat so-
lius se dogmatū doctrinæ indigere. Nā pbationes se reperturum.
Quoties vero aduersus illū differendo egisset: penitentia tāta duce-
batur vt crebro diceret. Equidē alias vir sum fortunatus preterq; in
cleanthē. In hoc foelix nō sum. Adeo autē in dialectica insignis fuit
tātaq; apud oēs gloriæ vt pleriq; dicerēt si apud deos vsus esset di-
alecticæ non futurā aliā q̄ chrysippeam. Cæterū cū esset rerū foccū
dissimus nō vsq; adeo dictione clarus fuit: laborisq; patientissimus
vltra omnes fuit: quod ex eius voluminibus cōstat: quæ sunt nume-
ro septingenta quinq;. Ea vero tā multa cōscripsit: qđ de eadem re
sæpe scribere aggrediretur: omneq; quod incideret mādaret litte-
ris: ac sæpe emendaret magnaq; testimonioꝝ tūbe vteretur. Adeo
vero id in consuetudine habuit vt cū in quibusdā opusculis curipi-
dis medeā totam inseruisset: & quidā habens librū in manibus in-

interrogaretur quod nā in esset. Chrysippi inquit medea est. Appol-
 lodorus quoq; atheniensis in collectione dogmatū cū vellet asse-
 rere quae epicurus viribus suis fretus conscripisse absq; cuiuspiam
 adminiculo essent incomparabiliter plura q̄ Chrysippi opera: sic ad
 verbū dixit. Nā si quis tollat de Chrysippi libris quaeq; aliena sunt
 apposita: vacua illi charta relinquetur. Ita ferme Appollodorus. cæ-
 terū anus quædā quæ illi assidebat auctore Dioele dicebat quingē-
 rōs illū versūs quottidie scribere solitū. Hecato autē veniss: eū ad
 philosophiā dixit: cū illius patrimoniu in regiū vsum inuectū esset
 Erat autē imbecillo tenuiq; corpusculo vt ex eius imagine: quæ in
 ceramico est videre licet: quæ ferme proximo equite oeculitur. Quo
 circa illū carneades Chrysippū vocabat. Ei cū probro daretur: cur
 apud Aristonē cum plurimis nō se exerceat. Equidē inquit si in-
 ter plurimos intendere nūq̄ philosopharer. Ad dialecticū Cleanthi
 imminentē eiq; callidas conclusiūculas tendentem Desine inquit
 grandē natu a grauib; rebus abducere. Nobis autē iunioribus ista
 propone. Rursus illū quidam feorsum nescio quid quærens mode-
 ste alloquebatur. Vbi vero conspexit accedentem turbā contendere
 coeperat: ad quē ille Hei mihi frater obtutus perturbatur tuus. Sed
 cito pone rabiem recteq; senti. In potationibus autē agebat quietem
 crura tantū agitans: ita vt ancilla diceret Chrysippi sola inebriari
 crura. Adeo autē alta de se sentiebat vt cū rogaretur a quodā cui cō-
 mendarē filiū dixerit mihi. Nam si quempiā mihi excellere puta-
 rem ipse apud eū philosopharer: vnde de ipso dictū esse aiūt solus
 sapit: cæteri ymbre agitatū. Et nisi Chrysippus fuisset porticus nō
 esset. Tandē vero Arcefilao & lacide vt Sottion in. viii. ait in acade-
 miā adueniētibus se ad philosophandū cōiunxit. Quā ob causam
 & contra cōsuetudinē & pro ipsa differunt & de magnitudinibus ac
 multitudinibus academicoꝝ argumentis vtens. Hunc in cantandi
 tudo philosophantē hermippus ait: a discipulis ad sacrificiū voca-
 tam fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū hausset angustis spiritus fa-
 tigari cœpisse atq; ita demū quinta die defunctū esse: cū septuagin-
 ta & tres vixisset annos olympiade vt ait Appollodorus in chroni-
 cis. cxliii. Et in hunc est nostrum epigramma.
 Chrysippus nimio suffusus munere bachi
 Obscura & vertigine captus.

Nunq̄ porticibus patriæq; animæq; pepercit.

Persephones sed testa subiuit.

Sunt qui dicāt risu cōprehensum expirasse. Nā cū asinus māducas
 ret ficus amiculæ dixisse vinū asino sobēdū daret: nimioq; risu de-
 tentum exhalasse animam. Videtur autē aspernator immodice fuisse.

Chrysippi medea

Cerami-
 cū latine
 dī tegu-
 larium: &
 erat loc⁹
 athenis:
 vide Pli-
 nium. li.
 xxxvi. o-
 pera pra-
 xitel' sūt
 athenis i
 ceramico
 κερα-
 μισ est
 tegula.
 Chrysip-
 pi fidu-
 cia.

Chrysippi mors.

LIBER

Lycium
autlicueñ
loc^o arhe
nis aristo
tel^{is} scola.

Hæro-
phanta ē
sacrorum
demon-
strator.

q^{ui} tam multa scripserit regum neminē nunq^{uam} laudauerit. Sola autem
amula cōtentus erat vt etiā Demetrius in homonymis ait. Deniq^{ue}
eum Ptolemæus Cleantē litteris orasset vt vel ipse ad eum pergeret
vel quēpiā ex suis mitteret sphaerus quidē profectus est. Chrysi-
pus autē renuit. Accersitis autē sororis filijs aristocreonte & philo-
crate coactis discipulis primus ausus est sub diuo scholam in lycio
habere vt predictus Demetrius scribit. Fuit autē & alius Chrysi-
pus gni^{us} medicus: a quo Herasistratus testatur multa didicisse.
Alterq^{ue} huius filius Ptolemæi medicus qui calūniā passus flagris
cæsus ac supplicio affectus est. Alius item Herasistrati discipulus:
Quartusq^{ue} poeta georgicor^{um} scriptor. Porro hic ipse philosophus q^{ui}
busdam in hunc modū interrogatiunculis vti solebat. Qui mysteria
prophanis dicit ipius est. Dicit autē mysteria pphanis hærophanta.
Est ergo impius hærophanta. Item est quoddā caput. id autem nō
habes. Est autē caput aliquod: nō ergo habes caput. Item quod est in
vrbe id ē in domo est. Non est autē puteus in vrbe nec in domo igit^{ur}.
Aliud qui megaris est: athenis nō est. Est autē homo megaris: nō igit^{ur}
est homo athenis. Aliud quod loqueris: id per os tuū transit: currū
autē loqueris: currus ergo per os tuū transit. Item si quid non amissi-
sti hoc habes: cornua autē non amissi: habes ergo cornua. Alij eubu-
lidis hoc esse aiunt. Non desunt qui & Chrysippū lacerent dicētes
illum complura turpiter obsceneq^{ue} scripsisse. Nam in eo opere quod
de antiquis physiologis scripsit fœda de Iunone fingit ac loue ea
dicens sexcentis fere versibus quæ nemo nisi illoto ore dixit. Tur-
pissimā. n. aiūt hanc fingit historiā: & si vt naturalem laudat lustris
magis conuenientē q^{uam} diis. x. preterea & quæ apud eos qui de tabulis
vel pugillaribus scripserunt separata. neq^{ue}. n. apud Polemonē neq^{ue}
apud Ipsicratē esse: sed ne apud Antigonū quidem ab illo dicta esse
In libro autē de repu. matribus congrēdi & filiabus & filiis. Eadē in
libro de his que per se ipsa non sunt appetenda statim in principio
loquitur. In tertio autē de iure ad mille versus defunctos etiā vorare
iubens. In secundo autē de substantia & copia prouidere dicens quo
pacto sapienti quæstus sectandus sit & cuius rei gratia sectandus. Nā
si quidem vt iuuat viuere indifferens est. Quod si vt fruatur volup-
tate & ipsa indifferens est. Si autē virtutis cā sufficit ipsa ad beatam
vitā. Sunt autē perridiculi & quæstus huiusmodi. Quippe si a rege
suppeditentur cedendū illi erit necessario. Si autē ab amicitiā profi-
ciscantur venalis & quæstiosa erit amicitia. Sin vero a sapiētia mer-
cenaria erit sapientia. Atq^{ue} ista quidem sunt illius crimina: Quoniā
vero clarissimi sunt illius libri visum est hoc in loco eos per species
distingnere. Sunt autē isti logici loci quæstiones: logica: philosophi.

Contēplationū terminorū dialēcticoꝝ ad metrodorū. vi. de his q̄
sunt in dialēctica noībus aduersus zenonem idēst ars dialēctica ad
Aristogorā vnū: cōiunctoꝝ probabiliū ad dioscoridem. iiii. Logi-
ci modi eius circa res est. Cōstitutio. i. de p̄loquiis. i. de nō simplici-
bus p̄loquiis. i. de cōplicato vel cōnexo ad Athenadē. ii. de his quē
negātur ad Aristagorā. iiii. de p̄dicabilibus ad athenodorū. i. de his
quē dicūtur per priuationē ad theatrū. i. de optimis p̄loquiis ad di-
onē. iiii. de differētia in diffinitorū. iiii. de his q̄ scdm tēpora dicūt
duo: de p̄fectis p̄loquiis duo. Cōpositio secūda: de vero disiuncto
ad gorgippidē vnū: de vero cōiuncto ad gorgippidē quattuor. et e-
ssis ad gorgippidē vnū: ad id qđ de cōsequentibus est vnū. de eo qđ
est p̄pter tria ad gorgippidē. i. de possibilibus ad clitū quattuor ad
id quod est de significationibus philonis vnū: quānam sint falsa
.i. cōpositio tertia de preceptis. ii. De interrogatione. ii. De respon-
sione quattuor. Epitome de interrogationibus & epitome de res-
ponsionibus vnū quāstionis. ii. de responsione. iiii. quarta cōposi-
tio de p̄dicamētis ad metrodoꝝ. x. de rectis & obliquis ad philar-
chum vnū de corporibus siue coniunctionibus: ad appollonidē: ad
pasylū: de p̄dicamētis quattuor: q̄nta series de q̄ncq; casibus. i. de
enūciatis scdm subiectū diffinitis. i. de appellatiuis. ii. de sub infir-
matione ad thesagorā. ii. logice locū circa dictiones & quā ex his
cōstat orōnem. Cōpositio prima de gētilibus ac pluralibus enūcia-
tionibus. vi. de dictionibus ad sofigenē & alexandrū q̄ncq; de ines-
qualitate dictionū ad dionē. iiii. de sortis ad voces orōnibus. iiii.
de solēcismis. i. de solēcisantibus orōnibus ad dionysīū. i. oratio
nes p̄ter cōsuetudines. i. dictiones ad dionysīū. i. cōstructio secū-
da de elemētis orōnis. v. de cōstructione eoꝝ quā dicūtur. iiii. de
cōstructione & elementis eorū quā dicūtur ad philippū. iiii. de ele-
mentis ad nicīā. i. de eo qđ ad alia dicī. i. cōpositio tertia aduersus
eos qui nō diuidūt. ii. de ambiguīs ad apollā. iiii. de tropicis ambi-
guīs. i. de cōnexis tropicē amphiboliā. ii. ad id qđ scripsit p̄athod⁹
de ambiguīs. ii. de introductione ad ambigua. v. Epitome ambiguo-
rū ad epicratē. i. cōiuncta ad introductionē ambiguoꝝ. ii. logici lo-
ci ad orōnes ac tropos. Cōpositio prima ars orationū & modoꝝ
ad dioscoridē. v. de sermonib⁹. iiii. de modorū cōstantia ad tesago-
rā. ii. cōparatio tropicoꝝ proloquioꝝ. i. de conuertentibus oratio-
nibus atq; coniunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus problema-
tibus. i. de cōclusionibus ad aristagorā. i. quod eadem oratio pluri-
bus modis ordinetur. i. ad ea quibus contradicitur. i. q̄ eadē oratio
& collecto & nō collecto construatur modo. ii. ad ea q̄ obiciantur
syllogismorum solutionibus. iiii. aduersus id quod scripsit philo

LIBER

de tropis ad timostratū .i. logica cōiuncta ad timocratē & philomatem: de orationibus & tropicis .i. cōpositio secunda de concludentibus orationibus ad zenonē .i. de primis & demonstratione carentibus syllogismis ad zenonem de solutione syllogismorum .i. de fallacibus orationibus ad pasylū .i. de speculationibus syllogismorum idest de inductis syllogismis aduersus zenonē .iii. de syllogismis secundum falsas figuras quinque orationes syllogisticæ per resolutionem in his quæ demonstratione carent .i. tropicæ quæstiones ad zenonē & philomatē .i. hic falso videtur scriptus Cōpositio tertia de incidentibus orationibus ad athenadē .i. falso inscriptus orationes incidentes ad mesoteta .iii. falso inscriptæ aduersus disiunctiones amenii .i. Quarta cōpositio de ciuilibus quonibus ad meleagrum .iii. sermones hypothetici in leges ad meleagrū .i. orōnes hypotheticæ ad introductionē .ii. orationes hypotheticæ speculationū .ii. solutio hypotheticorū alexāndri falso inscripta de expositionibus ad lodamātē .ii. Quinta cōpositio de introductione ad falsū ad aristocreontē .i. falsæ orationes ad introductionē .i. de fallaci ad aristocreontē .vi. Sexta cōpositio aduersus eos qui putant & falsa & vera esse .i. aduersus eos qui per sectionē solūnt fallacē orationē ad aristocreontē .ii. Demonstrationes quæ infinita scindi nō oporteat .i. ad ea quæ obuii ciuntur his quæ contra sectionē infinitorum scripsit ad pasylū: Solutio scdm antiquos ad discoridē .i. de fallaci solutione ad aristocreontē .iii. Solutio hedili hypotheticorum ad aristocreontē & appellāvnum Septima cōpositio ad eos qui dicūt maximas falsam habere fallacem orationē vñū. de negāte ad aristocreontē duo: orationes negātes ad exercitationē vñū: de paruula orōne ad tesagorū .ii. de orationibus aduersus opinaciones & de quiescētibus ad onetorē duo: de operto vel obscuro ad aristobulū duo: de latēte ad thenadem duo. Octaua cōpositio de vtide ad menocratē octo: de orationibus quæ ex infinito de finito cōstant ad pasylū duo: de vtide oratio ad epicratē vñū. Nona cōstructio de sophismatibus ad heraclidē & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad discoridē quinque: aduersus arcesilai artē ad sphærū vñū. Decima constructio cōtra cōsuetudinē ad metrodorū quinque: de cōsuetudine ad gorgippidē septē: logici loci quæ extra prædictas quattuor differentias sunt quæstionesque logicas sparsim cōtinēt nō cōnexas & in corpus redactas de numeratis quæstionibus. xxxix. Sunt oia simul logicę partis volumina. cccxi. Ethicæ rationis quæ ad emendationē moraliū notionū cōpositio prima. Descriptio orationis ad theosporū .i. morales quæstiones .i. probabiles maxime ad dogmata ad philomathem .iii. Diffinitionū vrbani ad metrodorū .ii. Diffinitionum rustici ad me-

trodorū.ii. Diffinitionū mediarū ad metrodorū.ii. Diffinitionū ad metrodorū per genera. vii. Diffinitionū scđm alias artes ad metrodorū.ii. Ordo secūdus de similibus ad aristoclē.iii. de diffinitionibus ad metrodorū. vii. ordinatio.iii. de his quæ nō rectæ diffinitionibus obiciūtur ad laodamantē septē probabilia ad diffinitiones ad dioscoridē.ii. de speciebus & generibus ad gorgippidē.ii. de diuisionibus. i. de cōtrariis ad dionysīū.ii. probabilia ad diuisiones & genera & species & de cōtrariis. i. Quarta series etymologiæ ad dioclem. vii. etymologicē ad dioclē. iiii. Quinta series de prouerbis ad zenodotū.ii. de poematibus ad philomathē. i. quo modo oporteat audire poemata duo: aduersus citticos ad diodorū vnū. Moralis loci circa cōmunē orationē & eas q̄ ex ipso cōstant artes & virtutes. primus ordo aduersus rescriptiones ad timonactē. i. quo modo singula dicimus & cogitamus vnū: de notionibus ad laodamantē duo: de opinatiōe ad pitonactē tres. Probatio cōtra id quod dicitur nō opinaturū esse sapientē vnū: de cōprehensione & scientia & ignorantia quattuor: de oratione duo: de sermonis vsu ad leptinā. Ordo secūdus qđ recte antiqui dialecticā iudicent cū probatōibus ad zenonē duo: de dialectica ad aristocreontē quattuor: de his quæ cōtradiciuntur dialecticis tres: de rhetorica ad dioscoridē quattuor. Ordo tertius de habitudine ad eleonē tres: de arte & inertia ad aristocreontē quattuor: de differentia virtutū ad diodorum quattuor quod virtutes æquales sint vnū: de virtutibus ad polidem duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & voluptate ad aristocreontem. x. probatio quod non sit voluptas finis quattuor. probatio quod voluptas bonum non sit quattuor de dictis super.

LAERTII DIOGENIS DE VITIS PHILOSOPHORVM
LIBER OCTAVVS INCIPIT.

Hactenus de ionica philosophia quæ a thalete milesio initiū accepit: ac de viris q̄ in ea memorabiles fuere. Age vero iā & de ea q̄ italica cognominata ē loqui pergamus. eius vero princeps fuit pythagoras mnesarchi anulorū sculptoris filius: vt hermippus ait famiū: siue vt aristoxenus tradit tyrhenus ex vna insularū quas eiecit tyrrenis athenienses possederunt. Sunt qui marmacū illius patrē: autū hippasum & euthyphronem atauum cleonyūq; abauū qui phliunte perfergit dicant: habitasseque marmacum fami atq; ideo pythagoram

Italice
philosofie
pythagoras
princeps

LIBER

**Idæum
antrum.**

**Pythago
re dona.
Pytha.
trāsmuta
tionis.**

famiū dici: inde migrasse leſbū: ibiq; & a zoilo patruo pherecydi ſy
ro cōmendatū: tres ſubinde argenteolos calices fuiſſe fabricatum
eoſq; ſingulis in ægypto ſacerdotibus dono dediſſe. Habuit & fra
tres maiore quidē natu eunomum mediū tyrreniū ſeruūq; zamo
lem cui gæte ſacrificant ſaturnū vt herodotus ait exiſtımantes. hic
vt prædiximus principio quidē pherecydē audiuit ſyrū. Poſt ei⁹
vero obitū profectus ſamum hermodamāti iā ſeni creophyli nepo
ti ſe in diſciplinā dedit. Cū autē eſſet iuuenis addiſcēdi ſtudio ſiliū
muſ priam linquēs cūctis fere barbaris gręciſq; myſteriis iniciatus
eſt. Deniq; egyptū petiit quo tpe polocrates amaſidi p. eplam illum
cōmendauit: illorūq; linguā vt antiſpho tradit in eo libro quem de
his q in uirtute principes fuiſſe ſcripſit: edidit atq; apud chaldeos
cōgreſſus ē magis. Deinde apud cretā vna cū epimenide deſcendit
in idæū antrū. In ægypto quoq; adyta ingreſſus ē: ibiq; de aliis in
arcano edoctus eſt: deinde rediit ſamū: offēdēſq; priam a tyrāno
polcrate icubari. Crotonē i italiā prexit. ibiq; leges italis dediit: at
q; cū diſcipulis clarus habitus eſt: q; ſerme trecētū rēpu. præclare ad
miniſtrabāt: adeo vt merito ariſtocrata optimoꝝ. ſ. dominatus vi
dereſ. Refert heraclides pōtius hūc de ſe dicere ſolitum qđ fuiſſet
aliquādo æthalides: mercuriūq; filius putatus eſſet mercuriūq; mo
nuſſe illū vt peteret pter immortalitatē qđ uellet petiſſe igi⁹ vt vi
uēs & vita functus oīum quę cōtingerēt: memoriā haberet itaq; in
vita meminiſſe oīum. Eandēq; memoriā & poſt mortē reſeruafſe lō
goq; poſt tpe in euphorbū ueniſſe atq; a menelao fuiſſe vulneratū.
Euphorbus autē dixit ſe aliqñ æthalidē fuiſſe atq; a mercurio p mu
nere hoc accepiſſe: vt aīa illius iugiter circuitione vagareſ: & i quas
uellet arbores vel aīantes cōmigraret: & quæq; in inferno oīa per
peſſa eſſet: ac cætræ animæ quēnā patiātur. Poſtea uero q̄ euphor
bus diē obiit: ingreſſe in hermotimū ipſius aīam q & ipſe cū fidem
uellet facere: branchidas petiit: ingreſſus appollinis phanū oſtēdit
clipeū quē illic menelaus afixerat. ait. n. illū cū ex troia remeaſſet a
pollini ſacraſſe ſcutū iā putrefactū ſolāq; perdurare eburneam fa
ciem. Vbi autem & hermotimus vita functus ē: Rurſus in Pyrrhum
deliū piſcatorē migraffe: illūq; omnia memorafſe vt. ſ. primū ætha
lides fuerit: poſtea euphorbus: deinde hermotimus: ac poſtmodum
pyrrhus effectus ſit: ac deinceps poſt pyrrhū factū eſſe pythagorā:
omniūq; meminiſſe quæ prædiximus. Pleriq; pythagorā nihil ſcri
pſiſſe tradūt: ſed id ſtolide putant. Deniq; heraclitus phyſicus aper
tiſſime de illo ita loquitur Pythagoras menelarchi filius ſe in hi
ſtoria rerum exercuit vltra omnes homines: ſeligenſq; hæc ſcripta
ſuæ ſapientiæ multaq; peritiæ & artis documentum dedit. Sic autē

locutus est quod cum de natura Pythagoras scribere adorsus esset
 ita in principio dixerit. Nō per aerē quē spiro non per aquā quam
 cibo nō admittā huius sermonis vituperationem. Scripsit autē py
 thagoras tria volumina: de instructione: de ciuilitate: de natura: qđ
 autē veluti pythagoræ legitur lysidis tarētini pythagorici ē: q cum
 thebas p̄fugisset epaminōdæ p̄ceptor fuit. Refert theracides sera
 pionis filius in sotionis epitome scripsisse illū versus & de toto se
 cundū itē sacrū sermonē cuius ē initiū. O iuuenes hæc oīa cū quies
 te colite: tertiū de aia: quartū de pietate: quintū elothalē epicharmi
 coi partē: sextū crotonē & alios. Porro mysticū sermonē aiūt hippa
 si fuisse: q in iniuriā pythagoræ scripserit: plura itē ab astione croto
 niate scripta pythagoræ incripta eē. Ait aut aristoxenus complura
 moralū dogmatū accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion
 autē chiūs & triaguis ait ipm cū poema quoddā scripsisset orphei
 titulū adnotauisse. Scopiadas itidē ipsius eē aiūt cuius opis initiū
 ē. Nullius rex egēs esto. Socrates aut in successionib⁹ ait ipm ro
 gatū a leōte phiaiorū tirāno qs nā esset dixisset philosophus. pre
 sentēq vitā dicebat celebritatē esse simillimā. Quēadmodū .n. ad
 hāc alii certanturi: alii negocianturi: alii optimi futuri spectatores ve
 niunt: ita & in vitā alios quidē glorię mācipia nasci & cupiditatis
 aucupes: alios vero veritatis studiosos: & ista quidē sic se habēt. Sed
 .n. in tribus illis pythagoræ opusculis q diximus ferūtur ista in vni
 uersum nō p̄mittit quēq p se orare: qđ ignoret qđ sibi expediat. e
 brietate leō: sū p̄niciē vocat. oēq nimiū reprobat dicēs nō debere
 quēpiā neq laborē neq ciborū trāsgredi modū. Ac de venereis sic
 ait venereā hyeme nō æstate faciēda autūno ac venere leui⁹. Omni
 autē tpe esse grauia & ad sanitatē minime idonea. Rogat⁹ ē quādo
 esset cōcubedū tūc ingt cū te ipso infirmior fieri vis. humanā æta
 tē ita distinguit puer. xx. ānos implet. Adulescēs. xx. Iuuenis. xx. se
 nexq. xx. Sūt aut ætates iste & āni tpibus accōmodatæ. veri puer:
 ætati adulescens autūno iuuenis: & hyemi senex. Adulescētē intel
 ligit puberē: iuuenē virū. Prim⁹ itē Timæo auctore amicorū oīa cō
 munia dixit: amicitiaq equalitatē ipsius quoq discipuli facultates
 oēs in vnū depōnebāt: cōesq faciebāt, quinqueniū itē totū silebāt
 solū q dicerētur audiētes: ac donec p̄barētur nūq pythagorā vidē
 tes. Hinc iā ad domū ipsius aspectū p̄admittebātur. Abstinebant
 aut acervo cypressino: qđ inde sceptrū iouis factū eē vt hermiḡpus
 ait in secūdo de pythagora. Nēpe & venustissimę formæ fuisse tra
 ditur adeo vt illū discipuli opinarent apollinē q ex hiperboreis ve
 nisset. Nudatū aliq illius semur aureū apparuisse fama ē: nēssimq
 asonē cū transiret ab eo fuisse appellatū. Non desuere qui dicerent.

Omne ni
 miū ex
 probatur

Quādo
 veneri in
 dulgedū
 ætatū di
 uisio.

Sceptrū
 iouis ex
 qua re fa
 ctum est.
 Pythago
 re pul
 chritudo

Timæus quoq; in .x. historiarū ait dixisse illum quæ cū viris habitarent eas deorū nomine cenſeri coras quippe ac nymphas & deinceps matres appellari. Hūc & geometriā perfecisse: cū antea moeroris initio elementorū eius inuenisset Anticlidēs auctor est in .ii. de Alexādro: maximeq; vacasse Pythagorā circa speciē ipsius arithmeticā ac regulā quæ ex vna corda est repperisse ne medicinā qdē neglexit. Refert aut Appollodorus supputator hecatūbē illū imolasse cū inuenisset triāguli orthogonii subiectū latus tātūdē valere quātū quæ illum cōtinerent. Et est epigrāma sic se habens.

Clarum fecit opus pythagoras : nouam.

Tradens ingenio pectore liticam.

Propter quam iouis ara centeno mandauit boue.

Fertur & primus athletas nūtrisse carnibus antea vt in .iii. cōmentariorū ait Fauorinus caricis siccis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire vt ait idē Fauorinus in .viii. omnimodæ historiæ: alii vero Pythagorā aliū quēdam aliptem athletas ita solitū enutrire dicūt: nō hūc. Quo enim pacto cū hic & necare vetuerit: ne dū gustare animalia quæ cōe nobiscū ius habeant animæ & istud quidē fabulosum est. Nā re verā animatis abstinere iussit exercens atq; assuesciens mortales ad faciliorē victū vt cibos semper parabiles haberēt quibus igne ad coquēdū opus nō esset quicq; aquā simplicē biberēt. Hinc & sanitatē corpori & ingenii acumen acquiri. Deniq; & aram delii tm Appollinis genitoris q̄ post ceratīnū est adorare: frumētūq; & hordeū & placetas illi absq; vsu ignis imponere solitū: cāterū nulla tecinora vt Aristoteles in delioz repū. testatur. Primūq; hunc sensisse aut animā circū necessitatis immutantē aliis alias obligari animātibus primūq; grēcis pōdera mēsurasq; inuexisse: vt Aristoxenus ait musicus. Primū itē vesperū atq; luciferū idē sydus dixisse auctore parmenide. Adeo vero admirationi oībus fuit vt dicerēt familiares eius dei oīgenas voces. Ipse quoq; scribēs ait post ducētos & .vii. ānos ex inferis se ad hoīes venire. Itaq; cū illo p̄durabāt atq; adibāt illū disciplinē studiorūq; cā & lucani & picentes messapiiq; & romani. erat at ignotū pythagoricū dogma vsq; ad philolai tpa. Hic .n. tres illos libros p̄claros disseminauit quos Plato cētū minis tibi emi p̄ lras orauit. neq; vero pauciores sexcētis erāt: q noctū ad illū audiēdū cōsuebāt. Ac si q̄ p̄sentia illius frui meruissent scribebāt suis tāq; magnū qdā a p̄clarū se adeptos. Metapōtini nēpe illi? domū cēreris delubriū vocabāt: vicūq; sacratū musis vt Fauorinus in oīmodis historiis tradit: dicebātq; Pythagorici alit nō esse oībus pādēda oīa vt Aristoxenus ait in .x. insituentiū legū: vbi & Xenophilū Pythagoricū interrogatū quo pacto optime filii erudirentur.

Quib⁹ nu
trimentis
Pythago
ras fove
bat athle
tas.

Vide Au
lū Gellū
& Phauo
rinū rec
te sensisse
forſan pu
taris.

Ara delii

dixisse ait: si ex bene instituta ciuitate nati essent: & alios igitur plurimos p̄ italiā p̄fecit bonos & doctos viros: zaleucū quoq; & charōndā legū latores. Erat p̄terea cōciliādæ amicitie imprimis studiōsissimus maximāq; in ea re habebat vim: ac si quē didicisset symbolis suis cōcasse: eū cōtinuo sociū amicūq; cōscissebat. Erāt at̄ ista illius symbola ignē gladio nō fodiēdū. Staterā nō trāsiliēdā: super chœnice nō sedēdū. cor nō edēdū: onus vna tollēdū: nō adiciēdū: stramēta semp habēdū colligata: de imaginē in anulo minime circūferendā: ollæ vestigiū in cinere cōfundēdū: olco sedē nō tergēdā: cōuerso ad solē vultu nō loquēdū: extra publicāviā nō eūdū nō facile dexterā iniiciēdā: sub eodē tecto hirūdines nō hīdas: q̄ sunt vnguibus recuruis aues nō nutriēdas vnguīū capillorūq; partib⁹ su persuis resectis nō imigēdū neq; insistēdū: gladiū acutū deuitādū. In finibus pegre pegrinādī nō redeūdū. Erat at̄ hic sensus ei⁹ ignē gladio nō fodiēdū potētū irā tumētūq; indignationē nō cōmouēdā. In chœnice nō sedēdū æque & futuri faciēdā curā. Chœnix. n. diurna esca ē. Staterā nō trāsiliēdā: hoc ē equū & iustū nō trāsgrediēdū: cor nō edēdū: animū angorib⁹ dolorib⁹sq; nō excruciadū. Per id at̄ qđ pegre p̄ficiscētī minime redeūdū: admonebat ne q̄ vitæ excessissent: eos vitę cupiditate teneri nō oportere neq; voluptatib⁹ vitę p̄ntis manus dare. Ad hęc & alia iā exponēda sunt neq; p̄terisse videamur. Sup oīa erythino & sepia vesci p̄hibebat: corde itidē ac fabis addit Aristoteles & vuluā & trigliā solo plerūq; melle si ne fauo aut pane cōtētū vixisse qđā autumāt vinūq; quotidie nō gustare solitū obsoniū illi erat vt plurimū crudavel elixa olera: marinis raro vtebat. stola illi cādida semp ac mūda: stramentaq; itē cādida ex lana. Lineorū quippe vsus nec dū ad illa loca penetrarat. Nūq; vērō dephēsus est siue saturitati siue venereis reb⁹ siue ebrietati operā dare. Risu abstinebat & facetiis & iocis: onerosiq; narrationib⁹ irascēs nūq; vel seruū vel liberū cādebat. diuinationē ea sola vtebaturq; fit p̄ anguria & vaticinia. Minimū vērō ea q̄ fit p̄ ignē: thure tantū excepto sacrificiisq; vtebat inanimis. Sūt qui dicāt solis gallis galinaciis & hœdis etiā lacteolis quos teneros dicūt: Agnis aut̄ minime. cæterū Aristoxenus cūcta illū animata in cibū permisisse ait boue aratore: & ariete exceptis. Dogmataq; ab ea quę in delphis est temistoclea accepisse refert Hieronymus: descendisse illum ad inferos atque Hosiōdi quidem animā columnæ æreæ vinculis adstrictam stridentēq; vidi de. Homeri autem ex arbore pendētem serpentēsq; illam circūdantes pro his quæ de diis dixere: eos item cruciari notauisse qui suis vxoribus congregi nollent: eiusq; rei gratia a crotoniatis honoratum. Aristippus autem cyrenæus in libro physiolo-

zaleucus
& charō-
das legū
latores.

Pyth. sen-
tentia &
expositio.

gorū ait illū Pythagorā ideo appellatū quod vera pythio nō mī-
nus loqueretur. Fertur discipulos admonere solitus vt ista quoti-
die cū domū ingrederētur dicerēt. Vbinā excidi? quid feci? Quid
ex his quę facere debui omisi? Cruentas hostias dīs offerri phibe-
bat: solāq; arā q̄ eliet sine sanguine monebat adorandā. deierare itē
dē per deos vetabat. Quę p. n. id studiose curare oportere vt ex vi-
tæ merito sibi fides haberētur. seniores honorādos: quodq; tēpore
præcederet: id honorabilius existimandū: sicuti occasu ortū. In se-
culo principiū sine. In vitā aut generationē corruptione. Ad eos q̄
dem semideis in honore perferēdos: hoībus aut heroas: parētes ve-
ro hoībus cæteris inuicē ea rōne cōuersandū vti ne ex amicis inimi-
cos: verū ex inimicis amicos faciamus: ppriūq; nihil arbitrandū. le-
gibus opē ferēdā: iniquitatē debellandā: mittē arborē non violandā
nec lædēdā. Aīal itēdē qđ minime hoībus noceat verecūdiā & pie-
tatē esse colēdā. Risui æque ac tristitiæ nō dādas manus. fugiēdam
~~caris~~ ^{supflūā} pinguedinē. Itinerationibus remissi intēteq; vtēdū:
~~exercēdā~~ memoriā. In ira nihil aut dicēdū aut faciēdū. diuinationē
oīm honorandā. cātibus ad lirā vtēdū: laudeq; deorū virorūq; p̄stā-
stū: habēdā rōnabilē grām. Porro fabarū interdicbat vsum qđ vē-
to essent plenę atq; aiato maxime cōuenirēt. Ad hęc nisi sumantur
leuiiores ac pudiciores fieri vētres: atq; adeo quę in sonis cōtingūt
imagines leues ad pturbatiōē vacuas pfici. Refert autē Alexāder in
successiōibus philosophorū & ista se in pythagoricis cōmētariis no-
tasse principiū qđ oīm esse monadē. Porro ex monade indiffinitā
dualitatē veluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex monade ve-
ro ac interminata dualitate numeros gigni: ex numeris pūctas: ex pū-
ctis lineas surgere: ex qbus planæ figuræ cōstēt. Ex planis aut solis-
das figuras: ex qbus itē solida cōsistere corpora: quorū & quattuor
elemēta esse ignē/aquā/terrā/aerē: quę per oīa se mutant ac vertant:
ex quib⁹ fieri mūdū aiatū intelligibilē rotūdū mediā terrā cōtinētē
quā & ipam rotūdā esse & globosam ac circūhabitari. Esse aut anti-
podas nobisq; obuersa vestigia premere. Aequis ēt partibus mūdo
inēsse lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis
dū calor obtinet æstatē: dū frigus: hiemē fieri. Ea dū æquis partib⁹
sunt optima anni tpa cōfici. Nāq; virescēs est veris grata salubrisq;
tēperies. Occidēs vero autūni infirma foecūditas. Dici quoq; vire-
scere aurorā vespērā dilabi: quocirca infirmiorē eē eū. item qui ter-
ra cōplectit aera imotū ac morbidū & quęq; in illo sunt oīa eē mor-
talia. Porro summū æthera sp̄ moueri & eē liquidissimū ac salubere-
rimū & q̄ in eo sunt immortalia oīa atq; ideo diuina. Solē item & lu-
nā & reliqua sydera deos esse quippe in illis superare calorē qui sit

**Fabarū i-
terdictio
et vide.
An. Gel.**

**Antipo-
das esse
pith. as-
seruit.**

vitaē auctōr. Lunā quoq; a sole illustrari: hominib; esse cum diis
 cognationē: qđ & homo caloris particeps sit. Vnde & deū nōstri p
 uidentia gerere: fatū quoq; omniū & eorū quę sunt p partes admini
 strādoꝝ cām esse: penetrare itē a sole radiū p æthera frigidū & cor
 pulentū. Vocāt aut aerē quidē frigidū æthera. Mare aut & humore
 crassū æthera. Hūc vero radiū etiā profunda penetrare: atq; ideo
 viuificare omnia. Viuere item oīa quęq; colori participant: atq; iō &
 arbores esse animātes animā tū nō habere oēs: animā vero auulsiō
 nem ætheris esse & calidi & frigidi eo qđ sit particeps frigidi æthe
 ris. Differre āt a vita animā esseq; illā immortalē qñ quidē & id a quo
 auulsa est immortale sit. Porro aīalia & inuicē natiū seminali rōne: q
 vero e terra fiat generationē nō posse subsistere. Semen aut esse ce
 rebri stillā quā in se calidū cōtineat vaporē. Hāc vero dū ifunditur
 vuluā ex cerebro saniē: & humorē sanguinēq; profluere. Ex quib;
 caro nerui ossa pili totūq; cōsistat corpus. ex eo aut vapore sensum
 atq; animā constare. Formari aut primo quidem concretū & cōpā
 ctū intra dies .xl. Iuxta vero rationem harmoniā intra septem aut
 nouem aut decem vt plurimū menses consumatū atq; perfectū in
 fantem gigni. Habere autem in se omnes vitæ rationes quibus sua
 serie connexis cōtineri iuxta cōgruentiā rationem cū singula statu
 tis temporis accedūt. Sensem quoq; cōiter omnē ac per se speciem
 visum vaporem esse quendā nimis calidū: atq; ideo visā aerē aquā
 q; penetrare: affigi. n. calidū in frigidō. Nam si esset frigidus in ocu
 lis vapor: distaret profecto aduersus aerem similem. Sed. n. in ple
 risq; oculos solis ianuas appellat. eadē & de auditu decreuit ac sen
 sibus reliquis. Porro humanā animā trifariam diuidit in sensum &
 mentem & irā. Sensus igitur & irā cæteras quoq; animātes est: par
 ticipes. Mētem vero ad solū pertinere hominē: Esse aut principatū
 animæ a corde vsq; ad cerebrū: & eā quidem quę sit in corde ipsius
 partem cōcupiscentiā esse. Mentem vero atq; animū in cerebro cō
 stare. Guttas aut nosse: ab his manare sensus ac partem quidē pru
 dentiaē capacem esse i mortalem. Cætera vero mortalia: nutritiq;
 ex sanguine animā: ei; q; rōnes ventos esse: Ipsam vero vnā cū suis
 rōnibus esse inuisibilē quod æther quoq; sit inuisibilis. Cæterū ani
 mæ vincla venas esse & arterias & neruos. Vbi vero inualuerit & se
 cū fuerit quiescere: vinculaq; ipsius fieri rōnes atq; opera: electā eā
 in terrā in aere vagari corpori similē. Porro mercuriū animarū quā
 storē esse atq; ideo emissariū dici. Ianitorēq; ac terrenū: qđ is ex cor
 poribus & ex terra & ex mari animas imittat. & puras qđ atq; pur
 gas in excelsū duci: Impuras vero illis ne appropinquare qđē:
 neq; inuicem sibi ipsis: cæterū vinciri a furis fortissimis nexibus.

Mens ad
 solū per
 tinet ho
 minem.

Cunctū itē aera plenū esse animalib⁹ easq; & demones & heroes ex
 istimari: atq; ab his hoibus imitti & sōnia & signa atq; morbos: nec
 mō hoibus verū & pecudibus ac iumētis reliq; atq; ad hos referri
 lustrationes & expiationes: diuinationēq; oēm & vaticinia & cæte
 ra id genus. Maximū vero eorū quæ in hoibus dixit aiām esse siue
 ad bonū induceret siue ad malū: Foelicesq; ac beatos esse hoies: qb⁹
 bona aia aduenerit. Eā vero nūq̃ qescere neq; ipsius fluxū obtinere:
 Ius itē vi habere iuramēti: atq; ideo & iouē iuratore dici. virtutē &
 harmoniā esse & sanitatē bonūq; oē atq; deū: ideoq; ea cōgruentia
 cōstare oīa. amicitia itidē esse æq̃bilē cōgruentiā. honores diis exhi
 bēdos. heroes itē haud tñ æquo honore deducēdos. Cæterū diis
 sp̃ qdē cū laudibus amictuq; cādido & casto corpore honores adhi
 bendos. Heroibus vero ex dimidio diet. eā vero mūditiem expia
 tionibus lauacrisq; atq; asperginibus fieri vacādo a funere & cubili
 & inquinamēto omni. morticinisq; abstinēdo & carnibus. triglisq;
 ac sepiis: ouisq; & q̃ ex ouis nascūtur aialibus: fabis quoq; & cæte
 ris quæ hi monēt: qui quidem in tēplis mysteria ritulq; cōsumant.

Quare pi Ait aut aristoteles in libro de fabis ideo admonuisse illū fabis ab
 tha. disci stinendū siue qd̃ pudendis similes sunt: siue q; inferni ianuis. Sunt
 pulis iter .n. infœcūdæ solæ: siue quod cōrūpant: siue quod naturæ vniuer
 dixerit fa si similes sint: siue quod paucorū dominatu gaudēt. Deniq; magi
 bis. stratus ipsis eligūtur: quæ vero ceciderint nō tollenda: vt assuescat
 nō nisi castigate edere. Porro aristophanes heroū ait ea esse quæ ca
 dūt dicēs in heroicis ne gustato quidē quæq; intra mensem decide
 rint. Gallo plumis albis abstineūdū: quod ioui sacer sit atq; supplex:

Gall⁹ plu Mensi quoq; sacratus est. Nā & horas significat. Pisces item nō gu
 mis albis stans eos qui sacri sunt. Neq; .n. fas esse eadē diis & hoibus ap
 ioui sacer poni sicuti nec seruis & liberis: cā didum quidē qd̃ est ad bonū per
 tinere naturā: atrū vero ad mali. panē nō frangendū. Nāq; in vnum
 veteres amici coibāt quēadmodū nunc etiā barbari: neq; diuiden
 dū quod illos cogit. Alii ad id iudiciū referunt: qd̃ apud iferos sit.
 Alii quod in bello formidinē faciat. Alii quod ab hoc incipiat totū
 solidarūq; figurarū oīum pulcherrima sphæra planetarū vero circu
 lus sit. senectutē & omne detrimento obnoxiiū pari ratione teneri.
 Iuuentutē itidē & quicqd̃ incremēta suscipit idē esse sanitatem spe
 ciei esse constantiā morbum contra huius esse violationem. De sa
 le apponendo necessaria iccirco statuit: quod iustitiæ admonent.
 Hoc. n. quicquid occupauerit seruat. & ex liquidissimis rebus aqua
 & mari fit. Hæc alexāder in pythagoricis reperisse cōmentariis tra
 dit. Eadem ferme aristoteles. Enimvero pythagoræ ipsius graui
 tatem ac modestiam: & timon in sillis. cum illum carpere instituisset

non omisit in hanc sententiam loquens. Pythagoram quoque magis insignem opinionem gloriæ grauitatisque celebrem, quod autem alius idem alias fuerit xenophanes in elegia testatur: cuius est initium nunc alia dicere aggrediar: quod vero de illo dixit sic se habet: cum vidisset aliquando canem cædi miseratus ait desine hunc cedere. Est enim cari sodalis anima quam eius ex verbis agnouit: atque ita xenophanes sugillat illum. cratinus in pythagoricis atque in tarëtinis in hunc modum hæc inquit: eis consuetudo est si quem simplicem viderint decumque nacti fuerint ingressum experimentumque coepturum quantum illi dicendi vinibus præstant: perturbare illum obiectionibusque versare. conclusionibus. inæqualitatibus. fallaciis: magnitudinibus non inde emergeret. Mnesimachus alcmæoni pythagoreo more soli immolamus animatum nil omnino comedentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum descendisset in dietam qui apud inferos sunt vidisse singulos. Pythagoricos vero multum omnino a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutonem ob pietatem dixit. Facilem ais deum si plenis sorde cibus adesse gaudet. Item in eodem comedunt olera & aquam in potu sumunt. pediculos & pallium atque squalorem nemo ex aliis perferre posset. Moritur autem pythagoras hoc modo. confederat in domo milonis cum sociis: Eam vero domum quispiam ex his quos ille admittere noluerat: per inuidiam incendit. Sunt qui crotoniatis ipsos tyrannidis susceptione ac mortu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igitur incendi incommoda vitantem cum egrederetur comprehensum esse & a agro cuidam fabis pleno propinquantem ibi constitisse ac dixisse capi præstat quod has pare pestum: cædique satius est quam quicquam loqui: atque ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresque ex discipulis. nam se cum. ad. lx. erant: fuisse interceptos: paucosque effugisse ex quibus archytas tarentinus fuerit & lysis ille quem supra memorauimus. Porro dicearchus pythagoram in delubrum musarum: quod metapoti est confugisse: ibique cum quadraginta dies absque cibo perstitisset: defecisse ait. haraclides vero in epitome vitarum satyri illum postquam deli pherecydi iusta persoluerat: redisse in italiam: & cum in domo milonis crotoniata celebritate offendisset: subinde metapontum peruenisse: ibique cum viuere ulterius nollet in media vita finisse. Hermippus autem ait bello inter agrigëtinis atque syracusanos ex orto pythagoram exisse cum sociis agrigentinis opem laturum. Versis autem in fugam illum fabarum campum circuisse. ibique a syracusanis fuisse interfectum. Reliquos vero ad triginta quinque tarenti fuisse crematos cum primariis ciuitatis contrahere vellent: atque ab eis in reipublica administratione dissentirent. Aliud item quiddam huiusmodi de Pythagora Hermippus refert:

Quibus
pluto ve
scitur.

Pitha.
mors.

LIBER

Rheano
pytha.
vxor.
Damo pi
tha. filia.
Damo
cōtinens
Telauges
filius py-
tha.

Ait. n. illū eū in Italiā venisset subterraneam fecisse domū: matricq;
mādassee quæq; contingerent tabulis inscriberet tēpusq; adnotaret
deinde in illam descendisse: ac dū rediret: id matrē fecisse. Anno au-
tem exadio ascendisse pythagorā ex effossa domo squalidū ac ma-
cie confectū aduocatq; cōtione dixisse ex inferis se ascendere atq;
vt sibi fidem faceret recitasse quicquid euenisset. Eos vero his quæ
dicebātur esse & eos in lachrimas eiulatusq; prorupisse pythagorāq;
iam diuini quidpiā habere existimātes: vxores suas illi in discipulis
nam certatim dedisse: vt quidpiā ex illo adiscerent: easq; pythago-
ricas vocatas eē. Hæc heimippus. Erat aut pythagoræ & vxor rhe-
ano noīe brontini crotonitæ filia hanc alii brontini vxorē: pythago-
ræq; discipulā tradūt. Erat illi & filia damo vt lylis in epitiola ad
hipparchū ait de pythagora in hunc modum loquens. Aiunt autē
plurimi publice te id quod pythagoras semper inhibuerat philoso-
phari. qui cū damoni filia cōmentaria sua commendaret iussit ne
cui extra domū ea traderet. Ea vero cum ingenti pecunia posset il-
la distrahere oīno noluit. inopiam quippe patrisq; monita auro præ-
ciosiora cēsuit. Idq; cū esset mulier. Fuit autem illi & filius telauges
qui etiā patri successit: ac secundū quosdam empedoclis præceptor
fuit. hippobotus autē empedocle dixisse ait telauges claras theane
proles pythagoræq; telauges quidē nihil scripsisse fertur: at ipsius
mater nonnulla. rogata qñ mulier a viro munda sit dixisse ferunt a
suo quidē continuo: ab alienis vero nunq. Ei vero quæ ad virū per-
geret in mandatis dabat vt cū veste & verecundiā poneret. Exuro-
gensq; denuo cū ipsis illā vna resumeret. Rogata quæ nā hæc inq;
per quæ mulier vocor. Igit pythagoras quidem iuxta herachidem
serapionis filium. lxxx. ætatis anno moritur secundum propriā æta-
tum descriptionem. Iuxta plurimos autem nonagesimo.

Extant autem & quæ in hunc lusimus sic se habentia.
Non refugis solus: sed nos animata. vetamus
Vinibla pythagoræ fercula nullus edit.
Ast vbi lixatum vel coctum siue salitum
Tunc edimus quoniā spiritus omnis abit.

Aliud.

Pythagoras sapiens habitus q; tangere carnes
Nollet: vt iniustum: paut at ille viros.
Hunc admiror ego: iuxta nō tangere dixit:
Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Aliud.

Aspice in euphorbi radiantia scuta: renati
Pythagoræ mentem noscere quisquis aues:

Ante ego dicit eram mortalis: nec finit vnq̃
 Siue erat haud vel erat dicere semper eram.

Et aliud vt mortuus est.

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum

Pythagoras fabas peruenierat obis.

Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis

Agrigentino mortuus in triuio est.

Floruit autē olympiade sexagesima: ipsiusq; schola durauit vsq; ad
 nonam siue decimā generationem. Postremin. Pythagoreorū fue-

re quos & aristoxenus vidit xænophilus chalcidensis ex tharcia: &
 phlāto phliasius: & Echetrates & diocles & polimnastus phliasii &

ipsi. Erant autē auditores philolai & euriti tarentinorū. Fuerunt au-

tē pythagorē quattuor eodē fere tpe nec multū ab se inuicē distan-

tes. Vnus quidē crotoniata tyrānicus vir: alter phliasius corporum

exercitator aliptes: vt qdā aiūt. Tertius zacynthius cuius aiūt illud

esse philosophiæ arcanū magisteriū in quo & illud ait puerbium in

mūdū veni. Sūt q & aliū sculptorē theginū fuisse dicant pythagorā

qui primus vīsus sit numerorū & modorū repertor fuisse. Aliū item

sculptorē samiū & aliū oratorē non bonū: & aliū medicū qui de ce-

lo scripserit: ac de homero quādā cōposuerit. Aliū itē q dionysio

dorice scripserit auctore. Porro hūc Eratosthenes quē & Fauorinus

i oimoda historia seqt i libro octauo primū fuisse tradit qui .xlviij.

olimpiade pentus ac .pbus pugil effulserit: comatū atq; purpuratū

selectūq; ex puerorū ludo atq; irrisum cōtinuo viros petisse ac vicis-

se. Simplex & huic epigrāma quod fecit theætetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem.

Pythagoram sanium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hunc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā vsū materiā
 ampliasse vero illā socratē & q ab illo fluxere. Postmodum autē ari-

stotelem ac stoicos: primoq; cælū appellasse mūdū terrāq; rotun-

dam. Id autē theophrastus parmenidī: zeno hesiodo assignāt. huic

aiunt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at vero philosophi es

pistola legitur in hunc modū pugnās ad olympia cū pueris ephæ-

bis venit pythagoras crotonias. philosophus autē taliter scripsit py-

thagoras anaximeni at tu virorū optime si nihil pythagora & gene-

re & gloria prestantior esses profecto ad nos iam ex mileto migras-

ses: nunc vero te continuit paterna & auita gloria: quæ & me conti-

nuiisset si esse anaximeni similis. Cæterū vos si augurio vrbes dese-

retis: eis quidem ornatus adimitur: medicū illis infestius instabūt

Necq; vero semper continet astrorū ac celi vestigare rationes. præstat interdum ad patriam curas cogitationesq; cōuertero: & ego nō semper meis vaco fabulis: verū & bellis interium quibus in se inuicem itali sæuiunt. Quoniā vero de pythagora diximus: dicendū iā de pythagoricis illustribus viris: post quos dicendum erit de his qui sparsim a plerisq; referūtur. Tū deinceps adnectemus successionis seriem memorabilium virorū vsq; ad epicurū: sicuti supra promissimus: de theana quidem & thelaugē iam diximus dicendū modo de empedocle primū: nā scdm quosdā pythagore auditor fuit.

Empedocles.

Empedocles.

Empedocli vt ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigentinus fuit idem & timæus refert in .xv. historiārum libro insignem fuisse virū empedoclem poetæ auum. hermippus eadem ferme ait: heraclides itidē in libro de morbis clara ex familia fuisse auum. equosq; nutritisse tradit: dicit & eratosithenes in olympionicis. lxxi. olympiadem vicisse metonis patrem aristotelis vtens testimonio. Appollodorus autem grāmaticus in chronicis metonis quidē filium fuisse ait. cāterū ad thuriōs nuper oīno cōditos venisse glaucus ait: dein de post pauca: qui vero inquit domo profugū venisse syracusas & cū illis aduersus athenienses bellasse aiūt prorsus id mihi ignorare videtur. Aut enim iā defecerat: aut omnino valde senex erat: id qđ minime probatur. Nāq; & Aristoteles ipsum & heraclitū. lx. ætatis anno vita excessisse ait: qui vero. lxx. & primā olympiadem vicerat eques eodem censebatur nomine. Ita & tempus ab Appollodoro significatur: satyrus autē in vitis empedoclem ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse autē & illum filiū exanetū: eadēq; olympiade ipsum quidem equestri certamine vicisse: filiū vero illius lucta siue vt ait Heraclides in epitome cursū. Verū. n. ego in fauorini cōmentariis reperi empedoclem & boue mactatē spectantibus ex melle: & farina fratremq; habuisse callicratidē Telauges autē Pythagoræ filius: in epistola ad philolaū empedoclem ait archimomi fuisse filiū. Quod autem Agrigentinus ex Sicilia fuerit ipse in principio lustrationū refert: hactenus de genere ipsius: audisse autē illū Pythagoram Timæus auctor est in nono historiārum dicens: depræhensum quod orationem furatus esset sicuti & plato: atq; ideo ad cōsortium sermonū admitti prohibitum: ipsumq; meminisse Pythagoræ: dū illū insignem doctrinā virū appellat: qui maxima nossēt animiq; excelleret opibus. Sunt qui ista de parmenide dixisse putāt. Refert Neanthes Pythagoricos vsq; ad Philolaum & empedoclem ad sermonū cōmunionem admitti solitos. Vbi vero ipse poemata illa vulgare

Meto empedoclis pater.

Furatus est empedocles orationē

cepit: latā esse legem vti versificator omnis inde arceretur: Idē & Platonem pertulisse aiunt: quippe & hunc fuisse prohibitum: quem tñ illorū audierit empedocles nō dixit. Eam. n. quā telaeis fert epistolam quod hippalum ac Brontinum audierit: nō vsq; quaq; p bari. n. vero Theophrastus parmenidē illum imitatū dixit ipsiusq; æmulum & in poematibus fuisse quippe & illū versū physicæ ratio nis apparuisse: Hermippus aut nū parmenidis verum zenophannis fuisse imitatore tradidit. qui cum diu versatus eiusq; carmen imi tatus sit: postmodū pythagoricis congressum esse. Alcidas ve ro in physico refert eodem tēpore zenonem & empodoclem vna audiuisse: parmenidem demū ab se discessisse ac zenonem quidem seorsum phantū esse. Hūc vero Anaxagorā & Pythagorā audisse at q; alterius constantiā & gravitatē vitē atq; habitus alterius de natu ra rationes fuisse imitatum. Aristoteles vero in sophista primū em pedoclem oratoriæ inuentorē ait: zenonēq; dialecticē: in libro aut de poetis asserit homericū empedoclem: acutūq; in dicendo fuisse: translationibus item ac ceteris poeticis figuris vsum. Atq; ideo cū & alia poemata scripsisset: & Xerxis transitū & in Appollinem pro hemiū: ea postmodū ignibus tradidit soror quādā ipsius siue filia vt Hieronymus meminit prohemīū quidē imprudens. Persica au tem prudens: ac sciēs quod ea imperfecta essent. Tragedias illum p̄terea scripsisse refert ac politica. Verū heraclides serapionis fili⁹ tragedias: alterius fuisse memorat. Hieronymus vero quadragin ta tria illius opuscula se legisse asserit. Neāthes aut ad hunc iuuenē scripsisse & ipsum tragedias: in quas se postea incidisse. Porro sa tyrus in vitis refert & medicū illū fuisse oratorēq; optimū: gorgiā q; leontinū ipsius fuisse discipulū virū. s. in oratoria insignē: qui & artē rhetoricam scripserit: quem tradit Appollodorus in chronicis centū & nouē ætatis impleffe annos: hunc ait satyrus dicere solitū affuisse se empedocli magiā exercenti ipsumq; in poematibus id p fiteri & cōplura alia: inter quæ profitetur pharmaca: quibus & mor bi & senectus arceatur: & ventorū vel noxii pellantur flatus: vel sa lubres: ac læti adhibeantur: mortuiq; itē reuiuiscant. Multis autem modis eū virum admirationi habitū Timæus in. xviii. historiarum auctor est. Nāq; etesiis plerūq; vehementer flātibus adeo vt fruges corrūperent excoiari asinos iussit: factisq; vtribus eos collibus & montiū verticibus admoueri ad cōpellendos flatus: cessantibusq; ventis ab euentu rei colysancmā vocatū esse. Heraclides quoq; in libro de morbis ait ipsum paufaniā dictasse q̄ de apno ille scripsit. Erat autem paufanias. vt fatirus & Aristippus ait: amator eius: cui & de natura libros compositos ita declarauit.

Empe.
trage=

Φαρ= μακον.
græci dī
cūt vene
num aut
medici= nā & est
medium.
Etesie vā
ti.

LIBER

Pausania sapiens anchiri percipe fili:
Sed & epigramma in eum fecit.
Pausaniae medico anchito cognomine nato
Asclapiadeo patria clara gela est.
Qui languescens vario plerosq; labore
Sæpe achieronteū linguere fecit iter.

Empedo-
clis dictū
in agrigē-
tinos.

ῥῆτορ οὖν ἀπὸ πορρ. Heracitus tale quiddā eē ait quod. xxx. dies
corpus absq; spiritū integrum incorruptūq; seruaret. Vnde illum &
medicum & vatē dixit vt ex eius versibus patet: quibus incolas am-
pli agrigenti saluere iubet: a quibus & deum se credi vult: diuinofq;
sibi petit honores. Amplum vero agrigentū dixisse ferunt: q; in il-
la octingenta hominū milia in habitarent. Vnde & empedoclē illis
delitiis vacātibus dixisse agrigentini delitiis quidē ita quotidie se
dedunt: ac si postridie morituri: domos vero ita ædificāt quasi p-
petuo victuri: eas vero ipsas expiationes in vnum corpus coegisse
fertur. Cleomenes cōpactor quēadmodum & Fauorinus in cōmes-
morationibus ait fuisse vero eū imprimis liberū atq; ab omni prin-
cipandi fastu remotissimū Aristoteles tradit: siquidem & regnū cū
sibi offerretur: cōstanter renuit: sicuti Xanthus in illius laudibus me-
minit simplicitatem vitæ: q; regum delitias carius amplectēs: eadē
& Timæus refert causam simul adiiciens cur ita popularis fuerit. In-
uitatus. n. fuerat a quodam ex principibus ac procedente conuiuio
coena non inferebatur: Tacentibus aliis indigne ille ferens inferri
iussit. Qui vero illū inuitaret prestolari se curiæ ministerium dixit.
Vbi vero ille aduenit cōiuii princeps constitutus est: ideo agente
qui illum vocauerat: tū ille tyrannidis initia apud obscura prē se fe-
rens iubebat: aut bibere aut in caput effundi merū. Tunc igitur Em-
pedocles tacuit. Postridie vero coacto iudicio dānauit utrūq; ac p-
emit inuitatorē. s. & cōiuii principem. Istud. n. eius reipublicę tra-
ctandæ initium fuit. Rursus Acrone medico locū sibi ad construē-
dum paternū monumentū a senatu postulante quod inter medicos
arte præcipue excelleret in mediū surrexit Empedocles: ac fieri p-
hibuit: atq; inter cætera quæ de æqualitate differuit: ita illū rogare
cœpit. cuiusmodi monumento incidemus elogium? Nū hoc? sum-
mum te medicū summi patris in summo vertice summæ patriæ cō-
ditum: quidam autē secundū versum ita pronunciant. sublimis ver-
ticis tumulus sublimis continet. Hoc quidam simonidis esse tradi-
derūt. Postmodū vero empedocles & mille hominū cætū antiqua-
uit constituto triēniū magistratu: vt non solū esset diuitum verū &
mediocriū ac populariter scientiū. Deniq; & timæus in primo: &
secundo libro: ipsius. n. sæpe mentionem facit. cōtrariā reip. tradit

putatū eū habuisse sententiā: qñ quidē iactātia & amore sui ferebat-
 tur immodice: quippe qui in carmine se deū dixerit: qñ itē olympia
 adisset: in se cūctoz vertebat ora: vt null⁹ inter loquēdū tāta quāta
 Empedoclis fieret mētio. Postremo tñ cū agrigentū cōderet: obsti-
 terūt illius instituto inimicorū nepotes: quo ille incērore accepto in
 pelopōnesum secessit: ibiq; obiit diē. Timon autē ne hūc quidē pter
 misit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forensiū formator
 verborū quātū valuit tātū coepit imperās qui disposuit magistratus
 indigentes aliis. De illius vero obitu varia fertur opinio. Heraclites
 .n. cū enarrasset de apno vt. f. Empedocles maximā ex eo gloriā cō-
 secutus esset: q; mulierē defunctā viuā dimisisset: ait illū sacrificiū
 ad Pisanactis agrū fecisse: cōuocatis plerisq; ex amicis inter quos
 & pausanias erat. Vbi vero cōuiuio pacto alii qui dē loco paululū di-
 gressi: alii sub arboribus villæ se ad quiescendū cōposuerūt: alii quo-
 cunq; visum est in loco quieuerunt: ipse vbi accubuerat permansit.
 Mane autē facto e somno excitis cæteris solus ipse repertus non est.
 Facta autē diligenti inquisitione seruis qui rogabātur vn⁹ affuit: qui
 diceret se nocte mediā ingentē audisse vocē Empedocle vocātem.
 Tū vero vbi surrexisset celestē vidisse lucē & splēdorē tædarū nihil
 q; aliud. Illis vero in eo qd cōtingerat stupētib⁹ descendit pausanias
 vt mitteret qui q̄rerēt. Postmodū vero phibitus est vteri⁹ q̄rere di-
 cēs voti rē in primis cōtigisse: sibi q; veluti deo hostias offerri opor-
 tere. Hermippus autē illū cū pantheā quādā agrigentinā desperatā
 a medicis curasse hostias ob id litasse. Qui vero iuitati erāt ad .lxxx.
 ferme fuisse. Hippobotus vero illū ait vbi exurrexerat ætnā petisse
 quo cū peruenisset in ignis crateres se iniecisse. ibiq; dū fidem cupit
 facere famāq; adstruere qd deus effectus sit ignibus cōsumptū esse;
 postea vt sese res haberet agnitū & exploratū esse vnā ex illius ere-
 pidis vi flammæ ex intimis ad exteriora relecta: quippe calciari so-
 lebat ære: huic famæ pausanias reluctabāt. Cæterū Diodorus ephē-
 sius de Anaximandro scribens ait illū huius æmulū fuisse imitādo
 tragicam grandiloquentiā vestisq; grauitatē. Enimuero dū selenū-
 tios ex adiacentis fluuii fetore pestis inuasisset adeo vt & ipsi vxor-
 es partu periclitentur: excogitasse Empedoclem duos quosdā ex
 vicinis amnibus proprio sumptu in flumen illud immitere: vt ex ea
 cōmissione aquæ dulcescerēt. Hoc ordine sedata peste epulantibus
 selenūtis Empedoclem apparuisse: illi eo cōspecto surrexerūt: ei q;
 veluti deo diuinos honores detulerunt. Eā de se opinionē firmare
 vouētē se in ignes cōiecisse. Verū hisce timæus refragatur apte asse-
 rēs illū vbi in peloponesum se recepit: nūq; oino redisse atq; ideo il-
 lius incertum esse obitū, Heraclidi vero nomīne illum denotans

Empedo-
 clis mora

Empedo-
 clis teme-
 ritas.

Empe. sta
tua.
Empe.
habitus.

aperte contradicit pīfiana cta syracusanū dicens. neq; villā agrigen
ti habuisse. Verū a paufania factū amico monumētū. Is. n. huiusmo
di vulgata fama breuem statuam illi: quippe diues erat. siue arā qua
si deo condidit: quoniam ergo pacto inquit se in crateras iniecit
quorum nullam vnq; fecit mentionem & quidem cum prope essent
mortuus igitur est in peloponnefo q; si illius sepultura non cerni-
tur: nihil est cur admiremur? Nāq; & aliorum multorum sepulchra
ignorantur: Ista & huiusmodi timaeus refert. verum semper heracli
di consuetudo est miracula ista confingere: qui & ex luna cecidis-
se hominem dicit. Porro Hippobotus ait statuam empedoclis oper
tam agrigenti primum stetisse. Postea vero ante Romanorum curiā
constitutam fuisse romanis eam illuc transferentibus apertam: picte
quidem & nunc eiusmodi quaedam inueniuntur. Neantes vero cy-
zicenus qui & de Pythagoricis scripsit: refert Menone vita functo
tyrannidis pullulare exordia cepisse. Tum vero empedoclem A-
grigentinos induxisse: vti seditionibus omissis aequalitatem ciuile
amplecterentur: multas itidem ciuium quæ sine dote erant ex reli-
ctis sibi opibus adiecta dote viris tradidisse: atq; ideo & purpuram
se induisse: & strophium aureum circundedisse Fauorinus in com-
mentariis auctor est: crepidas item & aereas & delphicā sumpsisse
coronam. Coma item illi prolixa fuit: & pueri se deducentes: & ipse
grauis semper atq; in vno se feueritatis habitu perstitit. Eiu'smodi
igitur progrediebatur vt ciuib; sibi occurrentibus ac pro magno id
munere habentibus speciem quoddam & insigne regium præ se fer-
re videretur. Postremo vero dum celebritatis cuiusdam causam
sanam curru inuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo etiā
ex morbo defunctum esse ætatis anno .lxxvii. esse item sepulchrū
eius megaris. de ætate vero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxxv. anno
rum defecisse ait: alii centum & nouem vxisse annos contendunt.
Floruit autem circa. lxxx. & quartam olympiadē. Democritus autē
troezenius in libro contra sophistas refert illum iuxta. Homerū in
formis letiōdum sibi procera ex corna infauite nexuisse. In ea vero
quam prædiximus telaugis epistola fertur illū ex senio in mare p-
lapsum extinctumq; esse. Hæc de ipsius morte fertur: & nostrū in
hunc pāmetro mordax quidam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vitroneum taceam: te incendia sæua petisse.

Incidis inuitus delituisse volans.

Et illud.

Cruribus empedocles contractis dicitur esse

Mortuus: e curru cum cecidisset humi.

Si se flagrantem victurus iecit in etnam

Quomodo nunc megaris structa sepulchra vides?

Timon vero ne ab eo quidem lacerando abstinuit dicens empedoclesq; forēsium opifex carminū & cætera. Hæc autem illi visa sunt: elementa esse quattuor ignem: aquam: aerem: terram: amicitiamq; qua fœderentur & discordiam qua dissideant: Ait autem sic iuppiter: ac Iuno regina & aidoneus & veneranda nestis: Iouem ignem: iunonem terrā: aidoneū aerem: nestin aquam dicens: & hæc ait affi duas versare vices: desinere nusq; est quippe æternus iuxta illū hic rerum ordo. deniq; iniert. Nāq; alias cōnectit amor hæc omnia simul: sæpe etiam disiūcta iubet contentio ferri: solē ait ignis ingentem mallam: lunāq; maiorem: lunam disci habere similitudinē. Cælum ipsum cristalli obtinere speciem & animam & omnigenum animalium atq; arborū species indui. Ait nēpe se aliquando fuisse puerum atq; puellam arborem & auem atq; piscem: Quæ igitur illæ de natura deq; expiationibus scripsit: ad quinq; milia versuū pertigūt q̄ vero de medicina ad sexcentos. De tragœdiis supra iā diximus.

Epicarmus couis.

Picharmus elothalis filius Cous. & ipse Pythagoræ auditor fuit. Trimeniensis vero cum esset e Sicilia profectus peruenit megara: inde cōtendit syracusas: vt & ipse in suis testatur libris. Eius statuē istiusmodi carmen inscriptum est: quo dicatur tanto excellere doctis omnibus & claris viris quanto vel syderibus sol ceteris vel mare ānibus cunctis antecellat.

Quam superat phaeton ingentis sydera cæli.

Quanto vis pelagō maior inest fluuiis.

Tantum ego iam dico sophia præstare epicharmum.

Cui dedit hæc patria florida ferta comis.

Cōmentaria istæ reliquit in quibus de natura rerum: de sentētiis: de medicina disseruit. Notasq; breues commentariorum locis apposit: quibus aperte indicat ab se elaborata opuscula. Obiit anno ætatis nonagesimo.

Architas Tarentinus.

Rehytas Mnesagoræ siue vt Aristoxenus ait Estiæi filius Tarentinus pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonem: cū a Dionysio necandus esset: per epistolā eripuit: admirationi summæ apud plurimos habitus est in omni virtutis genere. Nēpe. n. septies ciuibus præfectus est: cū ceteri plusq; annū imperare lege prohiberentur. Ad hunc Pla

Elemēta
quattuor
Nestis a-
que sim-
bolū has
bens.

Epicar-
m⁹ couis.

Architas
tarētinus
platonē
necandū
eripuit.

to scribit epistolas: qđ is ad eū prior scripſisset: ita Architas platōi
 scilicet facis tu qđ recte: qđ nobis te cōualuisset ex ægritudine si-
 gnificasti: de damisco itē nūcians. De cōmētariis autē curauimus:
 uenimusq; ad lucanos: ibiq; cōuenimus occeli nepotes: Quæ igitur
 de regno legib⁹ iusticia: oīumq; generatione: & ipsi habemus & ex
 his quēdā misimus: reliqua mō repiri nō possunt: cū inuēta fuerint
 ad te deferēt: in hūc modū Archytas. Plato autē ita rescripsit. Plato
 Archytæ salutē. Quæ abs te nobis allata: sunt cōmētaria: dici non
 pōt qđ libenter accepimus: qđ illa scripsit iprimis admirati sumus:
 ostēdit. n. pfecto vir ille dignū se maioribus illis suis antiquissimis
 atq; optimis uiris. Ferūt autē isti uiri inueneri fuisse. Hi autē ex illis fu-
 ere Troianis: q cū Laomedōte migrarunt uiri boni: ut de illis tradi-
 ta fabula significat: q apud me sunt cōmētaria de qbus scripsisti mū-
 dū satis lubricata sunt: neq; vnq; satis erunt ea tū misi. De custodia
 uero ābo cōcorditer sentim⁹. Nihil itaq; adhortatiōe op⁹ ē: uale: in
 hūc modū illi ad se inuicē scripserūt. Porro Archytæ quattuor fue-
 re. Primus hic ipse. Secundus Mytilenæus musicus. Tertius q de a-
 gricoltura scripsit. Quartus poeta epigrāmatū. Quintū plærīq; ad-
 dūt Archytæ: cuius pferūt librū de machina: cuius istud initū
 ē: hæc de Teucro Charchedonio audiui. De musico dicūt qđ cū p
 bro sibi daret qđ nō exaudiret: dixerit organū. n. p me pugnās lo-
 quitur. Pythagoricū uero Aristoxenus refert cū exercitui pisset nū-
 q fuisse superatū. Semel autē dū inuidiæ cederet se iperio abdicat
 se: moxq; exercitū in ius hostiū cōcessisse: prim⁹ hic mechanica me-
 chanicis principiis vsus exposuit: primūq; motū organicū descri-
 ptioni geometricæ admouit ex dimidiū Cylindri sectione duas me-
 dias scđm pportionem sumere quærēs ad cubi publicationē: & in
 geometria cubū primus ut Plato in repu. testatur inuenit.

Alcmeon crotoniata.

Alcmeō.

Alcmeon Crotoniates & ipse Pythagoræ auditor fuit:
 ut plurimū uero in medicina versat. Plerūq; itē de natu-
 ra disputat dicēs multas humanarū rerū causas. Videtur
 autē primus de naturæ ratione scripſisse ut Fauorinus in
 omnimoda tradit. historia: lunāq; hāc sempiternā habe-
 re naturā dixit. Fuit autē Perithi filius sicut & ipse in principio sui o-
 peris testatur. Alcmeon crotoniates hæc ait Perithi filius Brōti-
 no & Leoni & Bathyllo: de inuisibilib⁹ de immortalibus rebus mani-
 festum quidem scientiam habēt dii: quantū uero conicere homini-
 bus licet & cetera. Animam uero immortalem dixit: moueri q iugi-
 ter instar solis.

Hippasus Metapontinus.

Ippasus metapōtinus & ipse Pythagoricus fuit: ait autē diffinitū esse tēpus mūdānæ mutationis finitūq; hoc totum esse ac semper moueri. Demetrius aut in homonymis refert illum nullū opus reliquisse. Fuerūt aut hippasi duo hic. s. & qui Laconum rēpub. quinq; libris compræhendit. Erat autem & ipse Lacon.

Hippas⁹.

Philolaus.
Hilolaus Crotoniatē filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos libros emēdos: vt curaret: Dionī scribit Plato: moritur aut suspectus quod tyrannidem inuadere moliretur: & nostrum est in ipsum sic.

Philola⁹
in suspici
onē reg
ni affecta
ti addu
& morit⁹

Suspicio dico cunctis est vsq; cauenda.

Nil agis infelix cum videaris agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim:

Regnum affectantes credula habere manus:

Opinatur aut oīa harmonia: ac necessitate fieri: terrāq; scdm primū circulū moueri dixit. Alii Icetā siracusānū id sensisse affirmāt. Scripsit aut librū in quo Hermippus quēpiā scriptorē dixisse refert Platonem philosophū cū in Siciliā ad Dionysiū pfectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argenti minas Alexādrinas. xl. atq; inde trāscripsisse. Timēū alii Platonē dicūt hēc a Dionysio accepisse. relucētā licet abductū ex carcere adulescētē & philolai discipulis: refert Demetrius in homonymis pythagorica de natura rerū hūc primū edidisse: quoz est initū: primo in mūdo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundusq; totus: & quæ sunt in ipso omnia.

Eudoxus

Eudox⁹.

Eudoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fuit: ac geometriā qdē ab archita didicit. In medicina vero philistiōe Siculo pceptore vsus ē: vt Callimachus in tabulis. Porro sotion in successione Platonis quoz auditorē fuisse scribit: Nā cū annū .xxiii. ætatis ageret: summoq; iter paupertatis angustias discēdi studio flagrare socraticorū glōria parcitū athenas cōtendisse cū theomedote medico: a quo & nutriti solitū: nec defuerūt qui dicerent ipsius pedicā fuisse. Deuēctus aut in pireū athenas quotidie ascēdebat. ibiq; cū sophistas audisset ad portū regrediebat. Duos autē ibi mēses remoratus domū reuertit. Vñ rursus amicorū largitate sufful⁹ iægyptū cū Chryippo medico pfect⁹ ē cōmēdatitias ab age⁹ laio litteras ad Nestabin ferēs: a quo & sacerdotib⁹ intēte cōmēdat⁹ tus est. Ibi annū vñū & mēses quattuor remoratus mēto aton⁹ so: atq; supercilio. viii. annorū historiā scdm quosdā conscripsit: inde iā

Cizice atq; in propontide phānus mausolum itidem visere voluit. Tum vero athenas rediit habens secum discipulos plurimos con-
tristandi vt quidam volunt Platonis gratia: q̄ iis ab initio illum ab
se dimiserat: sunt qui dicant conuiuū Platoni celebranti ipsum ad-
stantibus plurimis Hemycichium accubitus introduxisse. Enimue-
ro Nicomachus Aristotelis filius illum ait voluptatem bonum di-
cere. Exceptus autem in patria magno cum honore est: cuius rei in-
dicio est honorificum de illo factum decretum. Apud græcos quo-
q; clarissimus fuit: ciuibz q; suis leges conscripsit: vt Hermippus in
quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit item de astrolo-
gia & de geometria: & de aliis quibusdam insignia opuscula. Tres
autem habuit filias: Hactidem/Philitidem/Delphidem. Refert He-
ratosthenes in libris ad Hecatonem ipsum & cynicorum dialogos
composuisse: alii ægyptios quidem lingua sua illos conscripsisse.
Hunc vero traductos græcis edidisse tradūt: eius Chrysippus Eri-
nei filius Cnidius auditor fuit in his quæ de diis: de mūdo: de cæ-
lestibus docentur. In medicina vero Philistione siculo præceptore
vsus est. Reliquit autem & commentaria pulcherrima & eruditio-
nis plenam: huius filius Aristagoras fuit: cuius Chrysippus Ethlii
filius discipulus fuit: cuius feruntur modi illi ad videndas specula-
tiones naturales quæ in animam eius venerant accommodati. Fu-
erunt autem Eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus Rhodius hi-
storiarū scriptor. Tertius Sicular. Agathoclis filius poeta comicus:
qui ter vrbana vicit certamina: quinquiesq; lenaica: vt Appollodo-
rus in chronicis ait. Inuenimus & alium medicum Cnidium: quem
ait Eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitum articulos
iugi agitatione exercendos sensusq; similiter. Idem vero refert Eu-
doxum Cnidium circa centesimam & tertiam olympiadem claru-
isse atq; lenias curuas repetisse. Moritur autem tertium & quinquæ-
gesimū agens annū. Cum vero adhuc in ægypto moratur cū Iche-
nophi heliopolitano apīs illius pallium lingere visus est. Celebrem
ergo illum fore nec longeū ex eo ostento sacerdotes dixere: vt Fa-
uorinus in cōmentariis refert: est & nostrum in hunc.

Eudoxi
mors.

Viginti
primā p
ducit.

εὐ. ἰ. βñ.
καὶ δο-
ξα ἰ. glo-
ria: aliud
alias si-
gnificat.

A boue cornuto propriam prædiscere sortem
Eudoxum fama est quondam memphitis in vrbe:
At quia sermonem vitulo natura negauit
Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte
Hoc docuit moriere cito: non ocius alter
Illi igitur celeri venit mors horrida passu
Annos intuito ter denos trisq; viginti
Eudoxum hoc famæ claritatem gloritatēq; appellabant.

DIOGENIS LAERTII DE VITIS PHILOSOPHORVM LIBER NONVS INCIPIT.

¶ Heraclitus Ephesius.

Voniā ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nunc iam sparsim: vt aiunt: de claris quibuldam philosophis loquamur. ac primū de Heraclito dicendū. Heraclitus blifonis siue vt quidam volūt Heratiōtis filius Ephesius circa. lxxix. olympiadē clarus est habitus. Fuit autem vltra cæteros alto animo & contēnente omnes: vt ex ipso eius ope-

Heraclit⁹
homero
mastix.

re ostenditur: vbi ait multa peritia mentē non docet: Hesiodū siquidem docuit & Pythagoram rursusq; Xenophanē atq; Hecataū. Nā licere vnū scire sapientē sententiā qua gubernentur omnia per omnia. Homerūq; dicebat dignū qui ex certaminibus eiceretur: colaphisq; caderetur: archilochūq; similiter. Dicebat autē & iniuriā extingui oportet magis qui ardentem rogū: plebēq; pro lege non secus ac pro muro pugnare. Acriter autē Ephesios carpit quod amicum suū hermodorū eiecerant dicens: merent ephesii omnes adulti mori: impuberibusq; urbem derelinquere: quoniā hermodorū sui pstantissimū expulerunt dicentes: nostrū nemo inequalis sit: quoniā si quis erit talis: alibiq; & cū aliis. Cum autē rogaretur a ciuibz vt leges eis poneret: facere contēpsit: q; iam ciuitas pessima cōsuetudine imbuta esset. Secedens vero ad phanū dianæ. cum filius Talo ludebat. Circūstantibus autē se ephesius quid inquit miramini o perdit: nonne pręstat istuc facere q; vobiscū vltra rem administrare: tādē hominū odio percitus exiit: vitāq; in montibus ducebat olera comedens: eius rei gratia morbo aque intercutis arreptus ad urbē descendit: medicosq; per ænigmata sciscitabatur an possent ex imbre siccitatem facere. Illis non intelligentibus se ipsum boū stabulo includēs & fimo bubulino obruens eo calore arbitrabatur noxium ac exundatem humorem exhaurire posse. Vbi vero ne sic quidem aliū quid proficere conspexerat moritur. lx. ætatis agens annū & est in ipsum nostrum sic.

Ludus
heracliti.

Heracliti
mors vtē
tis enig
matibus.

Sæpe ego miratus quondam quonammodo posset

Hæraclitus vitæ viuere difficilis.

Est tamen extinctus: cum corpora nāq; rigasset.

Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermippus autē refert illū medicis dixisse. Nū potestis pressis intestinis humorem exhaurire? negantibus se ipsum solis obiecisse radis ac iussisse pueris boū fimo se oblinere: eo calore maceratū po-

Medicos
enigma
tice inter
rogās He
raclitus,

Obscuri
hera. li-
bri.
Atrabilis
quā greci
melācho-
liā vocāt
Hera. sen-
sentie.

stredie obuisse diā: sepultūq; in foro fuisse. Neanthes vero cizicenus
ait illū fimo bubulo cū se eximere nō posset ita perstisse: atq; ob eā
mutationē ignoratū a canibus discerptū esse. Fuit autē a puero mira-
bilis: & cū esset iuuenis nihil se dicebat scire. Vbi vero ad virilitatis
annos euasurat nihil igno-are: neminē quidē audiuit verū semet in-
uestigandę veritati dedisse: oiaq; ex semetipso didicisse ait. Sotion
autē quosdā dixisse refert Xenophanis illū frequētasse auditorium:
Aristonēq; in libro de Heraclito dicere aque intercutis illū curatū
ægritudine: morbo alio vitā finxisse ei opinionī & Hippobotus ac-
cedit. Eius vero q legi liber generaliter quidē de natura est: cæterū
tris in partes scindit. Nāq; & de vniuerso & de repu. & de theolo-
gia differit. Illū vero in tēplo Dianæ deposuit: vt qdā putāt: de idu-
stria obscuri? scriptū: vt soli eruditi illū legerēt: ne li a vulgo passim
legere cōtēptibilis esset. Hūc vero & Timon descripsit appellans
maledicū & turbæ infestū. Theophrastus illū atrabile laborantē alia
semipfecta: alia alias aliter scripsisse refert: eius aliti animi signū An-
tisthenes in successionib; id aſerit: qd fratri cōcesserit regnū. Tātū
vero glorię pmeruit ipsius liber vt sectatores habuerit q appellarē-
tur Heracliti. Sūt autē ista q illi summam visa sunt. Ex igne cuncta
cōstare in eūq; resolui oia. fato oia fieri: & ex cōuersione cōtraria q
sint oia cōgruere & coaptari. Aiarū itē & demonū plena est: oia di-
xit: & de his q in mūdo cōtingūt passionibus oibus. Solis eā eē ma-
gnitudinē q cernit oculis. Dicit & id de aīæ sensisse natura. Nūq; il-
lā repiri posse q talibet qs vie cōficiat spacia: adeo pfundā eius esse
rōnē. elationē siue aſtimationē sacrū morbū appellabat: aspectūq;
mētiri. Lucide qdē interdū & apte in suo ope loquit: & vt tardissi-
mo cuiq; facilis ad intelligendū sit. Breuitas quoq; & interp̄tatiōis
grauitas incōparabilis est. Iam vero p partes digerēda sunt eius de-
creta: Ignem elemētū esse dicit Ignisq; vicissitudinē tū raritate: tū
densitate cōstare quę sūt oia. Aperte vero nihil explicat. fieriq; oia
per contrarietate & fluminis in morē vniuersa decurrere: finitū que
esse hoc omne & vnū esse mūdū: eūq; ex igne nasci: & rursus p quos-
dā ambitus per vices hoc omne sæculū ignescere. Id autē fato fieri.
Ex his vero quę cōtraria sunt id quidē qd ad generationē adducat
vocari bellū & cōtentionē qd at ad incensionē cōcordiā & pacem.
Mutationē quoq; viā esse sup̄ra infraq; ducentem secūdū quā fieri
mūdū. Denſatū quippe ignem liqueſcere: cōstantēq; aquam fieri. cō-
cretā vero aquā in humū verti eāque inter inferiora eē humū ipsam
denuo effundi: atq; ex ea fieri humorē. Ex eo autē relique ferme om-
nia ad euaporationem eā referens quæ ex mari sit: ipsamq; ad supe-

flora viā esse. Porro euaporationes ex terra fieri & mari: alias quidā
perspicuas & liquidas alias vero tenebrosas: a liquidioribus ignē:
a reliquis humorē incrementa capere. Aerē vero cuiusmodi sit nō
significat esse tamē scaphas per concavū ad nos cōuerfas: in quib⁹
conuenientes euaporationes liquidas perferre flāmas: quā sint sy-
dera dicit. Ete autem lucidissimā candidissimāq; solis flāmā: nāq;
astra cētera remotiora esse: neq; adeo terrē p̄xima. Atq; ideo min⁹
lucere minusq; calefacere: lunā q̄ terrē vicinior sit: nō per liquidū
locū apparere: solē in suo splēdore nulli admixtioni obnoxiiū dura-
re: certis a nobis spātiis mēsurisq; distantē. Ex eo igitur magis cale-
scere atq; illustrare. Deficere itē solē ac lunā cum scaphæ ad supe-
riora vertuntur: menstrualib; figuras lunę fieri dū in illā sensim ver-
titur scapha. Diē itē ac noctē & menses & annos anniq; statuta tpa
pluiasq; & ventos atq; his similia secundū euaporatiōes varias fie-
ri. Nam liquidā euaporatiōē in solis circulo inflāmatā diē facere
Contrariā vero vbi obtinuerit efficere noctem. atq; ex lumine calo-
rem augeri: ēstatēq; p̄ficere ex tenebris humorē abūdare: vñ hyēs
oriatur. In hunc modū: & de causis cāteris disputat. Enimuero ter-
ram cuiusmodi sit penitus tacet: ac de scaphis itidem ista eius dog-
mata fuere. Porro quod ad socratem attinet quēnam eius de illo sen-
tentia fuerit cum eius legisset librū euripide sibi deferente vt Aristō
ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamen gramma-
ticus ait Cratoniātem quēdam in eo quē cratacolymbitē inscripsit
libro tradere Cratē quendam hunc librū primo grēcis inuexisse: ac
dixisse librū ipsum delio aliquo indigere natatore qui in illo nō suf-
focaretur: inscribunt illū pleriq; musas: alii de natura: diodorus ve-
ro gubernaculum diligens ad libram vitæ: quidam sententiam mo-
rum vnius omnium instituti ornamentum. Aiunt illum cum roga-
retur cur taceret dixisse: vt vos loquamini. Eius frui contubernio et
darius optauit: scripsitq; ad illū ita. Rex Darius hystaspis filius he-
raclytū ephesium sapientē virū salutat. librū de natura scripsisti ob-
scurū ad intelligēdū difficilēq; ad exponēdū in plerisq;: deniq; si
ad verbū exponat: vi quādā speculatiōis cōtinere vñ: mūdī qdē to-
tius & q̄ in eo fiūt oīm q̄ sūt in diuino motu cōstituta in quib⁹ plu-
rimi heserūt assensumq; continere: adeo vt et qui cōplura legerūt
ambigāt: cū recta abs te reo cōscripta videatur. Rex igitur Darius
hystaspis filius auditor esse tuus cupit: participesq; græcæ eruditio-
nis fieri. Venias itaq; q̄primū ad conspectū meū ac regiā domum.
Græci. n. vt plurimū sapiētibus viris obseruandis minus dediti as-
pernant que ab his recte fuerint ostensa studiose & audiēda & discē-
da. Apd me autē aderit tibi oīs honor: primatusq; oīs: quotidieq;

Rex Darius
ad Heraclitum.

LIBER

sollicita observatio & grata allocutio: vitæq; tuis montibus probabilis. Vale: his ille ita respondit. Heraclitus ephesius regi Dario hystaspis filio salu. Quicumq; mortales in terris sunt a veritate ac iusticia se longius remouent: auaritiæ autem & inani gloriæ inexplēbiler intendunt perditæ dementiæ causa. Ego autem omnis immemor nequitiae fastidiumq; deuitans omnis inuidiæ domesticæ: superbię item nunq̃ in persarum solum aduenirem paucis contentus: que sunt secundum meam sententiam huiusmodi ille & aduersus regem fuit. Demetrius autem in equiuocis ipsum & athenienses aspēnatum ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cum ephesiis esset contemptui nusq̃ alibi maluisse conuersari: meminit illius Demetrius quoq; Phalerius in Socratis defensione plurimiq; fuisse qui illius exponerent librum: quippe & Antisthenes & heraclides ponticus & Sphærus stoicus Pausanias præterea qui heraclitites appellatus est. Nicomedes quoq; ac Dionysius & ex grammaticis Diodorus: qui opus illud non de natura: sed de rebus dixit differere. Nāq; de natura differit in exempli speciem inserta illic esse. Hieronymus autem Scythinum quendam iamborum poetam in illius libro metro iocari illumq; euertere dixit: multa autem epigrammata in ipsum feruntur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me vexatis iniqui?

Non vos: sed doctos tam graue quærit opus

Est mihi solus homo triginta milia: plures:

Nullus homo stygiis hæc quoq; narro dies.

Item aliud.

Noli heraclitum rapido percurrere passu.

Est via difficilis: luce papyrus eget.

In sua si doctus te duxerit atria vates.

Cuncta videbuntur lucidiora die.

Quinq; autem heracliti: fuere: primus hic ipse: secundus poeta lyricus: cuius est illa duodecim deorū laus: tertius elegiæ poeta alcar-nasseus in quem callimachus fecit sic.

Heraclite mihi quidam tua funera dixit

Et subito lachrymis immaduere genæ.

Venit & in mentem quotiens accessimus ambo

Ad solem: vt nobis mutua verba forent.

Puluis es exiguus nunc hospes: sed tua musa

Viuit: plutonis non timet atq; manus.

Quartus lefbius qui macedonum scripsit historiam. Quintus ex industria ridiculus qui ex citharæ pulsu transiuit ad speciem.

Xenophanes.

Enophanes Dexii siue vt Appollodorus ait Orthomenis filius colophonius a Timone laudat: deniq; ait Xenophanē moderatū: ac sine fastu fuisse: pulsus aut patria in zacla Sicilię moratus est atq; catina. Sūt q neminē audis se dicāt: neq; defunt q Bottonis atheniēsis auditorē fuisse asseuerēt. Alii archelaū audisse: atq; vt Sotion ait Anaximandri ætate vixit. Scripsit aut versu elegias & iābos cōtra hesiodū atq; homerū q de diis dixere illis exprobrās ipse quoq; sua refarciebat. poemata. Thaletis ac pythagoræ opinionib; cōtraria sensisse ferē. epimenidēq; fugilasse. Fuit aut & lōgæus maxie sicuti & ipse quodā in loco testat dicēs sexaginta & septē ānos se a patria pegrinātū eē cū tunc .xxv. esset annor. Ait aut qtuor eē oīum rerū elemēta īfinitosq; mūdōs neq; variabiles: nubes cōsistere cū solis vapor sursum ferē: easq; in aerē cogit: dei substātiā rotūdā esse & globosam: nihiloq; cū hominib; habere cōmune. totū cernere totūq; audire. non tñ respirare: si mulq; esse oīa mentē. prudentiā. æternitatē. primusq; dixit omne qd fiat corruptioni obnoxīū esse. Aīamq; esse spiritū ait: & plurima deteriora mēte esse. Tyrānis cōgrediēdū aut minime aut suauissimē. Empedocle aut dicēte sibi difficile īueniri īuenē posse sapiētē recte inqt. Nā sapiēs sit necesse ē q norit explorare sapientē. Oīa incōphēsibilia eē primū hūc dixisse sotiō auditorē: sed fallit: Scripsit aut de colophonis cōditione & de italica in eleā colonia versus ad duo milia. claruit. lx. fere olympiadē. Refert vero demetri⁹ phalereus i libro de senectute: panætiusq; stoicus i libro de trāqllitate filios illū suos propriis sepelisse manibus sicuti & anaxagoram. Vides aut a pythagoricis pmenisco & orestade: vt fauorinus in primo cōmentariorū ait defecisse. Fuit autem & alius xenophanes poeta iambicus ex lesbo atq; hi quidem sparsim.

¶ Parmenides.

Armenides ci⁹ auditor fuit: piretusq; eleathes. cū theophrastus i epitome anaximādrū audisse tradit. licet aut xenophanis auditor fuerit: secut⁹ tñ illū nō eē soci⁹ itē adiūctus ē & ameniæ & diochetæ Pithagorico: vt Sotion ait paupi illi qdē sed honesto sane viro ac bono quē etiā poti⁹ secut⁹ ē: ac vita functo sacellū ædificauit. Cū & genere & opib; illustris esset: atq; ab amenia nō a xenophane ad quietā vitā inductus est. Primus hūc terrā globosam dixit: ac rotūdā & i medio sitā. Duoq; esse elementa ignē .s. & humidū: illū opificis. hanc materię tenere ordinem. Generationem item hominū ex sole primum esse ortā: solem ipsum calidū esse atq; frigidum: ex quibus constant omnia: animā ac mentē idem esse: sicuti & Theophrastus in phisicis

Xenophanes,

Mūdi ita
sinuti.

Parmenides.

LIBER

Phiam
carmine
parmeni
des ex-
pressit.

meminit: cū fere omniū opinioniones exponeret: philosophiā quoq; esse duplicē: aliā scdm veritatē: aliā iuxta opinionē: philosophiā & ipse carmine exp̄ssit: quēadmodū Hesiod⁹: & zenophanes atq; Empedocles: iudiciū rōnis esse dixit: sensusq; minus eē exactos & idoneos ad iudicādū: floruit aut̄ olympiadē sexagesima nona: primusq; aīaduertisse videt̄ eūdē esse vesperū atq; luciferū: vt Fauorin⁹ in quinto cōmētarioz ait: alii Pythagorā dicūt. Negat Callimachus: ipsius poema eē fertur. Ciuibus quoq; suis scripsisse leges: vt Speusippus in libro de philosophis ait. hui⁹ noīe Plato dialogū inscrip̄sit: vocauitq; parmenidē siue de ideis. Primus itē sermone interrogasse Achillē: vt Fauorinus ait in oīmodo historia. Fuit aut̄ & alius Parmenides orator qui artem scripsit oratoriam.

Melissus.

Melissus

Blissus Ithegenis filius Samius Parmenidis auditor fuit: & cū Heraclito itē collocutus est: quo tēpore illū etiā ignorantibus cōmendauit ephesiis: sicuti Democritum Hippocrates abderitis antea cōmēdarat. Fuit aut̄ & ciuilis imprimis vir ciuibusq; maxime accept⁹ atq; carus.

Vnde & p̄fectus classis electus magna virtutis documenta dedit. Videbatur aut̄ sibi loco omne infinitū eē & immutabile atq; immobile: & vnū sibi ipsi simile: ac plenū: motūq; nō esse: verū videri esse. De diis nihil diffiniendū dicebat neq; n. illoz certā esse notionem fuisse circa lxxxiiii. olympiadē Appollodorus refert.

zeno.

De diis
nihil dif-
finiendū.
zeno
eleates.

2 Eno Eleatres Piretri: vt Appollodor⁹ ait i chronicis fili⁹. Parmenidē vero natura qdē teletagorē: adoptōe vero parmenidis filiū dixit. De hoc atq; Melisso Timon hęc ait.

Magnum robur non molle zenonis Plato repræhensoris.

Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonem sumpsisse plurima: maximasq; ad fandū vires cōparasse: enimvero zeno Parmenidis auditor ac p̄dica fuit. Fuit autē prope ra statura quemadmodū Plato in Parmenide notat: idēq; in sophista ipsum eleaticum Parmenidem vocat: inuētozem autē dialecticæ sicuti & Empedoclē rhetoricæ fuisse Aristoteles auctor est. Fuit & in philosophia & in rep. vir sane nobilissimus. Feruntur nempe ipsius volumina sapientiæ plenissima. Is cum nearchum tyrannū siue Diomedontē deiicere ac profligare voluisset cōp̄rehensus est: vt in satyri epitome ait Heraclides: quo tēpore cū de conscis & armis q̄ in liparis habuit inquireretur: volēs ip̄m desertū destitutū q̄ oñdere oēs illius amicos cōiuratiōis eē cōscios dixit: deinde cū de qbusdā dixisset quiddā sibi ad aurē loqui velle significauit: eāq; mordicus

Empedo-
cles inuē-
tor retho-
ricis.

apprehensam nō ante dimisit quā hāc dētibus pforaret. Idē passus qđ Aristogiton tyrānicida. Demetrius vero in æquiuocis nām ei abscidisse ait: porro Antisthenes in successione illū cum amicis nūciaffet rogatū a Tyrāno esset ne alius quispiā dixisse: tu ciuitatis pncipes: atq; adstātib; ita locutū eē: admiror eqđē vestrā vecordiā si horū grā q̄ nūc ego tolero tyrāno seruire decernitis. Demū p̄cisā linguā in ora tyrāni cōspuisse ciuesq; cōtinuo facto ipetu lapidibus tyrānū obruit: hęc oēs ferme ita tradiderūt: ceterū Hermippus illū in cauū lapidē iniectū cōtūsq; fuisse ait: & in hūc nos sic diximus. Tu bona quesisti crudelis scēna tyranni:

Vide va-
leriū ma-
ximū.

zenoni
cōstātia.

Eleus vt populus libera turba foret.

Fractus es ast inter mortaria cāde tyranni

Non ego te zeno: sed tua membra cano.

Præclarus & in cæteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; Heraclitus quadā animi altitudine cōtēptor. Nā & ipse prius quidē hylē: post modū vero eleā phocēsiū coloniā suāq; patriā ciuitatē humilē: bonosq; tm̄ viros nutrire solita dilexit magisq; atheniensiu magnificētiā ad quos pgebat raro domi assidue cōmorās. Hic & achillē prius orationē cōpellauit: quis Fauorinus Parmenidē & alios cōpluris p̄fert. Placet aut̄ illi mūdōs eē plures: vacuūq; nō esse: naturā omniū rerū ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse p̄fectā: cū ista in alterutrū cōmutentur: generationē hominū e terra esse: animāq; ita ex his oibus cōmixtā q̄ p̄diximus vt a nullo eorū plusq; a cæteris obtineatur. Hūc aut̄ cū maledictis ageretur indignari solitū: causantibusq; quibusdā dixisse: si maledicta æquo animo admittā ne laudes quidem sentiā. Octo vero fuisse zenones cū de citrico loqueremur diximus: Floruit autem olympiade. lxx.

Leucippus.

Eucippus Eleates siue scđm quosdā abderites: aut iuxta alios Milesius zenonis auditor fuit. Placebat illi infinita esse oīa: & in se ipsa cōmutari: oēq; istud inane esse: plenūq; corporibus: mūdōsq; fieri corporibus in hoc inane incidētibus: & inuicē implicatis: atq; ex motu scđm illoz incrementa naturā syderū fieri. Solē in circo maiori scđm lunā ferre terrā: vehi: ac circa mediu verti: figurāq; illi⁹ tympano similē: primus hic atomos principia subiecit. Sumati ista illi visa sunt: sed sunt explicada p̄ partes. Omne quidē vt diximus infinitū ait: hui⁹ partē plenā esse partē inanē & elemēta ait: mūdōsq; ex eis infinitos esse: & in ea dilabi: atq; dissolui. Sicut aut̄ fieri mūdōs ex infinito p̄ abscessionē: multa corpora figuris oīgena in magnū vacuū ferri: eaq; in vnū coacta vnā vertiginē efficere: scđm quā offendere: ac circūiri

Leucipp⁹
oīa alle-
rens infi-
nita.

mōis oīb⁹ atq; ita discerni vt seorsū similia q̄ sunt sui similia petāt. Cæteq; equi libra cum ob multitudinē minime iā circūferri possint exilia quidē ad exterius vacuū contēdere sic ordināte natura: cæte ra sub sidere: & innexa atq; in se implicata inuicē cōcurrere: atq; ea cōcursione prius quādam cōcretionē efficere rotundā. Hanc autē veluti mēbranā subsistere cōtinētē in se oīgena corpora quę dū se cundū medii reluctationē circunvoluūtur tenuē p gyꝛ mēbranulā fieri iuxta vertiginis attractū corpib⁹ ppetuis sp̄ cōfluētib⁹: atq; ita fieri terrā cōmanētibus q̄ semel in mediū iniecta erāt: ip̄mq; rur⁹ cōtinētē mēbranę instar augeri iuxta extremorū effluētīā corporū: et dū vertiginē fer tur q̄cūq; attigerit ea acquirere. Ex his q̄dā cōpli cata cōcretionē facere. priō qdē humidā ac luteā exsiccata .s. & cir cūacta cū toti⁹ vertigine: deinde icēsa & agnita syderū efficere na turā esseq; solis circulū extimū. Lune vero terrę pximū: cæteris in medio istorū locatis ac sydera quidē oīa ob celeritatē motus igno scere. Solē vero iſlāmari a syderibus: lunā solūmodo ignis parū ad concionē admitti: solē lunāq; deficere: quod terra ad meridiē ver gat: quæ vero ad septētrionē sunt niuib⁹ super vrgeri & pruinis al gere: in glaciēq; concreſcere ac solē quidē raro deficere: lunā vero perpetuis incremētis: ac detrimentis affici: q̄ sint in paribus circu lis. Enīvero vt generatio: ita & incremēta mūdi esse. & diminutio nes & corruptiones fm quādā necessitatē. quę cuiusmodi sit ipse ex ponit ac diſſerit.

Democritus.

Demo-
critus.

Democritus hegistrati siue fm alios athēocriti vel certe Damasippi fm quosdā filius abderites siue vt alii putāt milesius fuit: Magnos aut quosdā & Chaldeoꝝ audiuit Xerſe Rege patrii illius preceptores qñ apd illū hospita tus est reliquēte: vt etiā refert herodotus a qbus & theo logiā & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset. Postmodū vero leu cippū cōuenit & fm quosdā Anaxagorā: cū annis. xxx. iunior: q̄ il le eēt. Refert Fauorin⁹ in oimoda hīstoria Democritū de Anaxa gora dixisse nō illi⁹ eē q̄s scripserit de sole: ac luna opinionē: verū illo antigores: ip̄mq; sibi eas furatū eē: derogasse item his q̄ ille de mūdi cōpositione & mēte dixisset iſesto aduersus illū aio. Cū ergo illū iprobarit quo pacto ille ei⁹ auditor fuit: Demetri⁹ aut in equo cis & Antisthenes in successionib⁹ tradūt: illū i egyptū contēdisse ad sacerdotes geometriā accepturū: & in persidē ad chaldeoꝝ atq; ad iubrū mare: nō defuere q̄ dicerēt & gymnasophistis i idia cōgres sum eē atq; i ethiopiā venisse. Cūq; tertī⁹ eēt frater: diuississe substā tiā minorēq; portione: q̄ erat i pecunia sibi elegisse: qua illi peregre

ꝑficiſcētī opus erat. hoc & illis dolo factū arbitratibus Deinetrius
 ipſius partē cētū talēta exceſſiſſe auctor ē. eūq; illa breui cōſumpſiſ-
 ſe. Adeo vero ſtudioſū fuiſſe: vt ex vicino hortulo ſibi cellulā ſelige-
 ret: ibiq; ſeipm includeret. & cū aliqn ipſi? pater bouē ad imolādū
 adduxiſſet: ibiq; alligaſſet tā diu hoc ab illo nō fuiſſe cognitū: quo
 ad hūc ille ſacrificiū obtētu excitauit ac bouis admonuit. Cōſtat in-
 q̃ illū athenas veniſſe atq; ob deſpectū gloriæ agnoſci noluiſſe. &
 cū agnouiſſet ſocratē ipm a ſocrate fuiſſe ignoratū. Veni. n. athenas
 inq̃t & me nemo cognouit. Siquidem platonis illic rituales ſunt ait
 traſylus hic ꝑfecto obſcure ac ſine noīe veniſſent. q̃ de cænopidis
 & anaxagore eſſet familia: cū alter in colloctione ſocratē de philo-
 ſophia alloquat: cui & dixit philoſophū quinq; certaminū victori
 eſſe ſimilē. Et erat re vera in philoſophia pentahluſi. i. quinq; cer-
 taminū. Nāq; naturalia moralia mathematica liberaliū diſciplina-
 rum rationes artiūq; omnē peritiā callebat. huius illud eſt ſermo
 operis vmbra. porro Demetrius phalereus in Socratis deſenſione
 ne veniſſe quidem illū athenas dixit. Id aut ꝑfecto maius eſt: ſi qui
 dem tantam contēpſit ciuitatē: nō ex loco gloriā aucupari volens
 verū loco gloriā imponere. Conſtat aut ex ſcriptis eius cuiuſmodi
 fuerit. Videtur aut: vt ait Thraſylus: & Pythagoreoz fuiſſe imitator
 Ipſius. n. Pythagoreꝝ meminuit illā ſingulari admiratione venerās in
 equiuoco opere: Adeo aut cernitur ab illo accepiſſe omnia: vt niſi
 tēporē rō obſiſteret: illū & audiſſe putareꝝ Pythagoreoz tñ quēpiā
 audiſſe Glaucus Rheninus æqualis ſuis indubitātē affirmat refert
 at & Appollodorus Cyzicen? Philolao illū in notiūā veniſſe: illoq;
 familiariter vſum fuiſſe. Curabat aut vt ait Antiſthenes etiā varie ꝑ-
 bare phantaſias: ſæpe ſolitarius viuēs atq; etiā ſepulchra incolens:
 rēgreſſum ex peregrinatione humillime vixiſſe. Ait quippe q̃ omnē
 ſubſtantiā cōſumpſerat: atq; a Damaſo fratre per ſummā inopiā nu-
 tritū fuiſſe. Vbi vero futura quædā ꝑdixerat ſequēſq; rerū euentus
 fidē prædictionibus fecerat diuinis iā honoribus dignus a pleriq;
 iudicatus eſt. Cū vero lege cautū eſſet: vt qui patrimoniū cōſump-
 ſerat: ſepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: vt ait Antiſthe-
 nes ne inuidoz & detrahentium pateret calumniæ legiſſe illi cōſtat
 magnū Diacoſmū: quod cūctis illius operibus facile excellit: quin-
 gentis talentis honoratus eſt: neq; id ſolum verum & æreis imagi-
 nibus: vitæq; functus publice ſepultus eſt: cum vixiſſet vltra cētum
 annos. Cæterum Demetrius propinquos eius magnū illud opus re-
 citariſſe refert: ſoliſq; centū talentis fuiſſe honoratos. Hęc & Hippo-
 botus ait. Porro Ariſtoſenus in naturalibus cōmētariis Platonem
 Democriti cōmētaria quæq; colligere potuit voluiſſe comburere.

Democri-
 tus nemi-
 ni cogni-
 tus.

Pentath-
 luſi a
 τερε
 quod eſt
 quinq; &
 ατλοο
 i. certa-
 mē lege.
 Iudicem.

Democri-
 ti ſolutu-
 do.

LIBER

Verum ab amycla & elinia pythagoricis fuisse prohibitum nihil id
referre dicētibz. Iā .n. eos libros apud plerosq; seruari. Quod itē
ex eo colligitur: quod cū antiquos ferme omnis memorauerit sapiē
tes: plato democriti nusq; mentionē vllā fecerit: ne in eis quidē lo
cis vbi illi quidpiā contradicendū erat sciens et prudens vt intel
ligi datur ne cōtra optimū philosophorum certamē inisse videretur
quē & Timō laudat illū cæteris præferēs: & audissimē legēdū mo
nens. Erat autē vt ipse in paruo diacosmo refert iuuenis quo tem
pore iam senior vivebat Anaxagoras illo minor natu annis. xl. Par
uum vero illum diacosmū ab se compositum refert anno post troiæ
excidiū. dcc. xxx. fuit vero vt ait appollo dorus in chronicis olym
piade. lxxx. vt autē Trasylus in eo libro qui inscribitur de legendis
democriti libris memorat. lxxvii. anno maior natu quā socrates;
ætate. f. Archelai anaxagoræ discipuli atq; cœnopie. Nāq; & hui
mentionē facit. Meminit itē & opinionis parmenidis ac zenonis.
De vno vt maxime sua etate claro & abderite protagoræ: qui om
niū consensu Socratis æqualis fuit: refert autē athenodorus in. viii.
deambulationū libro: cū ad illum hippocrates venisset: iussisse eum
afferri lac: inspectoq; lacte dixisse & capellæ primi partus & nigræ
est. Vnde maximū diligentie suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed
et puellā hippocratis comitē primo die ita salutasse. Salue virgo.

**Mulier &
virgo.**

postridie vero salue mulier. Fuerat. n. puella nocte illa vitata. Mo
ritur autem Democritus iuxta Hermippū in hunc modum. cū iam
ex senio deficeret: & propinquus videretur occubitus: mœrentē so
rorem quod illo in celebritate cereali morituro ipsa deæ vota exol
uere nequiret: bono animo esse iussit: panesq; calidos sibi quoti
die afferre. eos igitur naribus admouens viuum se dum ea transiret
celebritas seruauit. Vbi vero dies illi transierunt: tres autem erant
quieto sinu conclusit vitam: vt hipparchus ait centesimo & nono
ætatis anno. Nos sic lusimus in pammetro.

**Democri
ti mors
non vul
garis.**

Dixit opus sapiens vnquam quis tale peregit
Fecit quale sciens omnia democrytus
Qui per tres tenuit præsentia funera soles.
In panum calidis hospes anhelitibus.

Hæc viri vita hic occasus fuit. Sunt autem que ille opinatus est ista
principia omniū esse atomos atq; inane: cætera omnia legitimū
esse opinari. infinitos esse mundos generationi & corruptioni ob
noxios. Nihil ex eo quod nō suffieri: neq; in id quod haud quāq; sit
corrūpi. atomos præterea & magnitudine & numerositate esse in
finitos: ferriq; in hoc toto ac rotari. atq; ita concretiones omnes
gignere. ignē: aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis quibusdā

constare: effectq; passioni & immutationi ob firmitatem ac soliditatē
 minime obnoxia. Solē item ac lunam ex huiusmodi vertiginibus
 tumorumq; circumferētiis esse compositam: animāq; similiter quā
 idem esse quod mētem dicit intueri: nos incidentibus in obtutus
 nostros rerum imaginibus: cunctaq; secundum necessitatē fieri:
 cum sit vertigo causa generationis oīum quā necessitatē dicit Finē
 vero esse rectū quietūq; animi statū: quē euthymiā dicit quā nō vt
 quidam male intelligentes dixerē idē sit quod voluptas: verum se
 cūdum quē animus magna tranquillitate constantiaq; beatus ē: dū
 nullo metu nulla superstitione aut alii quauis perturbatione agitat.
 Eundē vero & εὐεστῶ appellata bonitate cōstantiæ cōpluribusq;
 nominibus aliis: quā vero fiāt esse legitima: natura vero indiuidua
 atq; inania Ita ille opinatus est. Cæterum ipsius libros & thrasylos
 notauit atq; in ordinē digessit secūdum platonis quadripartitū ser
 monē. Sunt autē isti morales pythagoras: de affectu sapientis: de
 his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. quod ex ea tria fiant q̄ hu
 mana cuncta contineant: de probitate amaltheæ cornu: de sedatio
 ne animi: cōmentariorū vel domorum. Nam is quē appellauit eue
 sto non inuenitur. atq; isti quidā morales. Porro naturales hi ma
 gnus diacosmus: quē theophrastus leucippi esse ait. paruus diacos
 mus: mundana descriptio: de syderibus vagis: de natura primus:
 de natura hominis siue de carne. ii. de mēte: de sensibus: Hos qdā
 simul scribentes: de anima inscribunt: de liquoribus: de colorib;
 de differentibus fragoribus περιλαμβει ψιπρὺς μὴ μικρὰ
 τυρ τηρία hoc est indicū ferentia: de supradictis: de imagine si
 ue de prouidentia: de pestibus norma. iii. ambiguorū. Et isti quidē
 naturales Porro incōpositi sūt isti cēlestes causæ: aeris causæ plenæ
 causæ: de igne & his q̄ sunt in igne causæ: causæ de vocib;
 de seminib;
 arborib;
 fructibus: causæ de animalib;. iii. promiscue
 causæ de lapide isti incōpositi. Mathematici vero hi sunt: de sentē
 tiæ differētiis siue de cōtractu circuli & spheræ: de geometria: geo
 metricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ii. explicationes: ma
 gnus ann⁹ siue astronomia ἀστρονομία certamē clepsydra
 cæli descriptio: terræ descriptio: poli descriptio: radiorū descrip
 tio. Hactenus de mathematica: de musica hi sunt: de iymis & har
 monia: de poesi: de carminis venustate: de consonis & dissonis re
 bus: de homero siue versuum rectitudine & linguis: de carmine: de
 verbis & de nominibus. Hæc illæ de musica: de medicina & de his
 quæ sub artem cadunt ista scripsit. Prenotio de regimine victus
 siue medicine sententia causæ intempestiuis: de tempestiuis: de a
 gricultura siue geometricis: de pictura: de re militari & armis ad pu

Euthy
 mia ē ani
 mi trāq
 litas.

κοσ
 μος est
 mūdus.

Clepsy
 dra ē. fōs
 & horolo
 giū aqua
 riū ακα
 εῶτω:
 tego siue
 furor. &
 ὑδρ. i.
 aqua.

LIBER

gnandū necessariis: de his hactenus. Sūt qui seorsum & cōmētariis ista constituāt: de sacris in babylone litteris: de his quę sunt in mæroe oceani navigatio: de historia caldaica: ratio: de febre & de his q̄ ex morbo tulli agitantur: legales causę: chernica siue problemata. Cætera quę ad illū quidā referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim oīno aliena cōsensu omniū sunt. Hęc de illius voluminib⁹. Sex autē fuere Democriti. Primus hic ipse: secūsus Chius musicus: eodē autē tēpore ambo vitā agebant: tertius sculptor: cuius Antigonus meminit: quartus qui de templo Dianę ephesię scripsit: quintus epigrammatum poeta clarius & floridus: sextus Pergamenus orator clarus.

Protagoras.

Protagoras.

Protagoras artemonis siue vt Appollodorus & Dion in persicis ait: Mæadri filius abderites fuit: vt Heracides pōticus in libris de legib⁹ tradidit: qui illū & thuriis leges dedisse ait. Vt autē eupolis in tragœdia q̄ inscribitur colaces refert. teius fuit. ait. n. nāq; est in intimis ptagoras teius. Hic & p̄dicus ceus libros p̄legētes inde emolūmēta capiebāt. Plato deniq; in ptagora graui voce fuisse p̄dicū ait. Auduit autē ptagoras Democritū: vocabaturq; sapiētia: vt Fauorinus in oīmōda historia refert primusq; dixit duas omniū rerū esse rōnes inuicē cōtrarias: quibus ēt interrogādo vtebatur: primus hoc agēs atq; in hūc ferme cœpit modū omniū rerū modus & mēsurā hō est: earū quidē quę sunt vt sunt. Quę vero nō sunt vt nō sunt: dicebat q; nihil eē animā citra sensus: sicut & Plato refert in theæteto: oiaq; esse vera. Alio autē in loco in hūc cœpit modū. De diis quidē statue re nequeo: neq; an sint: neq; utrū nō sint: sunt. n. plurima quę id sci re phibeāt. quippe & summa rei. obscuritas. & breuis hoīs vita. Ob hoc autē ille principiū operis pulsus ab atheniēsisibus est. libriq; illius in foro cremati sunt: sub præconis voce a singulis: qui illos habebāt requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cētū exegit: primusq; tēporis partes diffiniuit: ac tēporis vires exposuit. orationūq; certamina fecit: & sophisima his qui cōtētionis studio delectātur induxit: & omisā mēte de noīe disseruit ac superficiale & apertū illud cōtētionis genus. qđ modo in vsū est genuit. Vnde & ipsum timō mixtū cōtētiōsumq; appellauit. Hic & socraticū dicendi genus primus mouit. antisthenisq; rationē qua demonstrare nititur cōtradicere nō esse. vt Plato in euthydemo loquitur primus iste versauit. primusq; vt ait Artemidorus dialēcticus in libro aduersus Chrysippū: argumēta ad q̄stiones docuit. ac primus quā nūcupauit τῆς ἀληθείας in qua one raportāt inuenit: vt Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim

Protagoras ab Atheniēsisibus pulsus

vaſſer vt memorat ſane Epicurus atq; aduerſus Democritū hūc in
modū elatus eſt cū ligna dediſſe viſus eſſet. Diuiſit aut̃ ratione pri-
mus in quattuor:precationē:interrogationem:reſpōſionē:precep-
tum:alii ſeptem in partes diſtinxiſſe aiunt:narrationem.rogationē:
reſponſionem:præceptū:promiſſionē:precationē:vocationē: quas
etiā fundamēta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quat-
tuor partes dixit:diſtionē pronūciationē: interrogationē: appella-
tionē: primū vero libroꝝ ſuoꝝ de diis recitauit eū: cuius initiū ſu-
pra poſuimus. Recitauit aut̃ athenis in euripidis ſue vt quidā vo-
lūt:in megalidis domo. Alii in lycio dicūt archagora Theodoti fi-
lio ſub diſcipuli perſona recitāte. Accuſauit aut̃ Pithodorus Poli-
zeli filius ad quadringētos. Ariſtoteles ad euathlum accuſaſſe ait.
ſunt aut̃ qui ſeruātur eius libri hi:ars cōtentionis:de luſta: de diſci-
plinis:de republica:de libertate:de virtutib⁹: de priſco ſtatu:de his
quæ ſunt apud inferos: de his quæ nō recte ab hominibus gerūtur:
de præcepto:de cauſa:de mercede contradictionū.ii. Et ii quidem
habētur eius libri. Scripſit aut̃ & Plato dialogū in eū. Refert Philo-
chorus eo nauigāte in ſiciliā nauim qua ferebatur ſubmerſam fuiſſe
Idq; euripidem in Ixione ſignificare, quidā illū in via deſeciſſe iter
agentē cum ad nonageſimū ætatis perueniſſet annū. ſiue vt ait Ap-
pollodorus.lxx. Porro in ſtudiis philoſophiæ verſatum ānis.lx.ac
circa.lxxx.&.iiii. olympiadem clariſſe.

Protago-
remors.

¶ Eſt & in hunc noſtrum ita ſe habens epigramma.

Te quoq; protagoram redeuntē fertur athenis

Nigra ſenem media regna petiſſe via:

Cecropis vrbs potuit: potuiſti palladis vrbe:

Linquere: non potuit ſtyx violenta fugi.

Fertur cū mercedē aliqñ exigeret:euathluſq; illius diſcipulus dice-
ret:ac ne dū vici dixiſſe. At equidē ſi vicerō quodcūq; vicerō acci-
piā necelle eſt: ſin vero tu viceris id in tuū ius neceſſario concedet.
Fuit aut̃ & alius protagoras aſtologus:in quē & Euphorion epice-
dium ſcripſit: tertiuſq; ſtoicus philoſophus.

Diogenes appolloniates.

Diogenes Apollonemidis filius Appolloniates fuit vir
phyſicus & eloquētia & ſapiētia imprimis clarus. Ana-
ximenis auditorē fuiſſe antiſthenes tradit:fuit at̃ anaxa-
gore tpi⁹. Hūc ait Phalere⁹ Demetri⁹ in Socratis de-
ſenſione athenis magna inuidia laceſſitū:ac ferme periclitatū: opi-
nat⁹ eſt iſta. Elemētū eē aerē:mūdos infinitos:& inane īfinitū:deſū
q; aerē ac rareſcentē mūdos gignere nihil ex eo qd nō ſit fieri:necq;
in id qd minime ſit corrūpi. Terrā eſſe rotūdā atq; in medio ſitam

Dioge-
nes apol-
loniates.

eamq; coepisse constantiā secundū illā q̄ ex calido est circumferētiā ex frigido cōcretionē ac soliditatē accepisse. Est autē initiū operis sui. Qui docere aliquid instituit: ei mea quidē sentēcia opere p̄ceptū est certum & indubitatum pręstare principium: orationeq; simplici atq; pudica uti.

Anaxarchus.

Anaxarchus.

Naxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit alii metrodori chii auditorē tradunt. Hic se ne id quidē scire dicebat: q; nihil sciret. Porro metrodorum alii nesciū chii: alii democritū audisse tradunt. Anaxarchus igitur alexandro etiā congressus est. Floruitq; circa centesimā & decimā olympiadem. Inimicū autē habuit nicocreontem cypri tyrannū. & cū illum alexander aliquando in conuiuiū rogasset quidnam de cœna illa sentiret dixisse ferunt cuncta permagnifice o rex: verū oportebat iam caput satrapę cuiusdam apponi nicocreontem intuens. Hoc ille audito indignatur post mortē regis cū naui ferretur anaxarchus inuitusq; applicuisse cyprum: cōprehensū eum in saxum concauū iniecit: iussitq; ferreis malleis cædi. Illū pœnæ suę negligentē celebre id dictū ingeminasse aiunt. tunde tunde anaxarchi vasculū. Nam anaxarchum nihil teris: iubente vero illo ipsius præcidi. linguam: fama est precisam mordicus in eius faciem conpulsisse. & est nostrum in ipsum sic:

Anaxarchus si dictū in percussorē.

Tundite nicocreon cælla est panaria: rursus

Tundite: anaxarchus sydera cæssa petit.

Et te transmittens hæc verbulā nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi.

Fortuna eius Anaxarchus.

Hic ob animi cōstantiā & faciliē victū fortunatus appellabatur: habebatq; ad emendandū maximā auctoritatē Alexandrū deniq; deū se esse arbitrantē: cū ex ictu quodā sanguinē illi fluere vidisset: digito ostendens ita affectus est. Hic nēpe diuinus sanguis nō est. Plus tarchus Alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias item anaxarchum illi cū præbuisset ostendisse calicem & dixisse: feriet deum quispiam humana manu.

Pyrho heliensis.

Pyrho heliensis.

pyrro heliensis plitarchū habuit patrē: quod etiā diocles tradit. Is vt Appollodorus ait in cronicis pictor fuit primū: atq; vt Alexāder in successione scribit drisonē stilponis filiū audiuit. Deinde Anaxarchū illi vbiq; adhærēns: ita vt & gymnosophistas in indiā adierit. magisq; congressus sit. Vnde & nobilissime phātus videt incōphesus assensusq; retinēdi specie inuecta: vt Ascant⁹ abderites auctor ē. Negabat. n. quicq; turpe esse: aut honestum iustumue vel iniustum.

eadē ratione & in omnibus quicq̃ vere esse: cæterū lege atq; consue-
tudinē cuncta homines facere. Neq; n. esse quicq̃ istud potius q̃ il-
lud. cōsequens ad hæc illi & vita erat. Nihil quippe declinans. nihil
q; deuītans sustinebat omnia: currus si forte occurrissent & prærup-
ta & canes & quæq; talia nihil omnino sensibus permittēs. curari
inde: vt carystius antigonus refert: a sequētib; se necessariū. Por-
ro ænesidemus ipsum de assensu quidē retinēdo philosophatū esse
tradit: non tñ imprudenter gessisse singula. Vixit autē ad annos fer-
me nonaginta: cæterū antigonus carystius in libro quē de pyrrone
scripsit: hæc de illo memorat: ipm principio quidē obscurū & pau-
perē pictorēq; fuisse. seruariq; eū in helide in gymnasio atq; egredi
solitū: & solitariū viuere: raroq; redire domū. Hoc autē iccirco face-
re: q; audisset indū quendā anaxarcho exprobrantē: quod nullū do-
ceret virū bonū fieri: cū ipse regias aulas frequēs tereret: & regibus
obsequerēt: semperq; eodē perseuerasse vultu atq; habitu: & si quis-
piam illū iterū dicendū desereret ipse tñ quod cœperat perageret
& quidē cū in adulescentia mobilis fuerit: sæpe inquit peregre pfi-
ciscabatur: nemini quo pergeret p̄dicens: & quibus volebat cōgre-
diebatur: & cū aliquādo anaxarchus in scrobē incidisset: ille pertrā-
sit nihil ei opē ferens. Idq; cū pleriq; culparēt: anaxarchus ipse lau-
dabat vt indifferenter ac sine affectu se habentē. cū secū loqui ali-
quando deprehēsus esset: rogatus cur id faceret meditator inqt bo-
nus esse. in qōnibus a nemine contēnebatur: q; celeriter solumq; ad
interrogata diceret. qua ex re factū est vt nausiphanes adhuc adule-
centulus in eius rētia veniret. Aiebat deniq; oportere affectus qui-
dē esse pyrrhonis: sui ipsius autē verborū: dicebatq; se penumero epi-
curū cōuersationē institutūq; pyrrhonis admirantē ipsum de se per-
contari iugiter solitum. Tanto autē in honore patriæ vt ipsum pon-
tificē cōstituerit atq; illius gratia philosophos publico decreto om-
nis imunitate donauerit: cōplures itē habuit instituti sui æmulos.
āplectitur hūc mirifice timor in Pythone & in sillis & in dalmis q;
liber euaserit omnibus perturbationibus superstitioneq; & vanitate:
& captione sophistica: ac dei instar inter homines regnarit.
Fate senex pyrrho quonāmodo liber abisti.
Vtq; sophistarum soluisti vincula vanæ
Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima falsa:
Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius
Aura nunc tellus græcorum tota tenetur:
Vnde q; & aut inquit mundi sunt singula firma.
Et rursus in dalmis.
Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor.

Dicens
pyrrho
desert⁹ p
seuerabat:

LIBER

Quod solus populis facili cum pace ministres
Imperium. tanq̃ mundi si iuppiter esses.

Cotys
thracius
a pirrho-
ne cesus.

Philista
pirrhōis
soror ob
stetrix.

Pir. cōstā
tia.

Eurylo-
chi vicia.

Vide au-
tē geliū.
zetetica
philoso-
phia.

Hunc autē athenienses etiā ciuitate honorauerunt vt refert diocles
quod cotyn thraciū interemisset. Pie vero & cū sorore sua obstetri-
ce vixit: vt erat osthenes in libro de diuitiis & paupertate refert quo
tēpore ipse si opus esset publice aues quasq; porcellosq; venūdabat
domiq; indifferens mūditiā erat. fertur ob eiusmodi indifferentiā
& scrofam lauare solitus. & cū sorori quandoq; succensuisset: philis-
ta autē vocabat: argueretq; illū q̃spiā vt inemorē instituti sui. nō in-
quit muliercula documētū erit nostrā indifferentiā. Rursum cū se
inuadentē canē repulisset: causanti cuidā graue inq̃ est & perdiffi-
cile hominē penitus exuere. Certādū vero p viribus primū quidā
operibus sinautē vel rōne. Aduersum res autē illū & medicamenta
putria & sectiones & vstiones sibi vlceris cuiusdā grātia inectas tā-
ta tulisse cōstantia: vt ora ne cōtraxerit qdē. eius hāc dispositionē
& timō in his quē scripsit ad pytonē proleq̃tur. philo quōq; atheni-
enses ipsius necessarius illū democriti maxime fuisse studiosum tū
etiā homeri dixit illos eius versiculos iugiter p̃nūciare solitū.
Quale genus folium: tale est genus atq; virorum.
Amplectiq; q; hoies muscis & auibus cōpararet. Illos itē perlibē-
ter & sēpe p̃ferre sicut & cāterā illius qbus infirmitas & inania stu-
dia atq; pueriles hoīum motus indicātur. Possidonius autē de illo
tale quidā retulit. naui aliqñ ferebat & cū socii tēpestare acti mœsti
ores essēt: ipse tranquillo aīo pdurās porcellū in naui edētem attrēde-
bat dicēs: oportere sapiētē hāc illius imitari securitatē: sol' hūc nō
eius dogma etiā edidisse ait. Huius p̃terea memorabiles isti fuere di-
scipuli eurylochus cuius id notat vitiū. Aiūt illū aliqñ ira furore in-
stigmatū: vt sūpto veru cū carnib⁹ cocū in forū vsq; psequerēt: & i he-
lide qōnib⁹ discipulorū fatigatū abiecto pallio alphēū tranasse flu-
uiū. Erat autē sophistis infestissimus: sicuti & timon refert. philo au-
tē in disputationibus erat frequētior. Vnde sic & de illo ait. Hecate-
us p̃terea abderites: & timon philius poeta silloꝝ scriptor de quo
dicemus: Nausiphanes quoq; teius: Cuius pleriq; epicurū auditorē
fuisse tradūt: eius discipuli fuerūt. hi oēs a magistro quidē pyrrho-
niū: ceterū a dogmate aporetici & sceptici: p̃tereaq; & ephēctici & ze-
tetici appellabāt. Est. n. zetetica philosophia sic dicta: q; semp inue-
ritatis inq̃sitione verset. Porro sceptica qd semp q̃rat & nūq̃ inueni-
at. Ephesica autē dicūt ab euētū qd. s. post inq̃sitionē cōtineat assen-
sio. Aporetica vero q; eius sectatores semp addubitēt. atq; a pyrrho-
ne pyrrhonii vt dixim⁹ denominati sunt. Eniūvero Teodorus in sce-
pticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari oportet ait.

Nā siquidē motus & agitatio mētis alterius cōprehēdi a nobis nō potest, profecto Pyrrhonis affectū ignorabimus. At si illum ignoremus Pyrrhonii quo pacto dicemur. preterq̃ quod neq; pyrrho primus scepties inuētor fuerit: neq; ea dogma aliquod habeat. Rectius autē diceretur pyrrhonis moribus similis. eius sectæ principē Homerus fuisse pleriq; autumant: q̃ is in suis scriptis de rebus eisdem preter cæteros alias aliter loquitur: neq; diffinitē quicq; dogmatis in morem aut ex sententia asserit. Deniq; & septem sapientes in hoc genere fuisse versatos: quorum illa sint. nihil nimis: & spōsioni adiacet damnū: quo significetur qui firmiter ac sciens fideiussor existat: illum e vestigio in cōmoda subsequi. Archilochū item & Euripidem id genus exercuisse: vbi Archilocus dicit. Lemptime fili talis hominibus glauca mens Mortalibus: qualem in dies facit iuppiter.

¶ Item Euripides.

Sentire quid dicunt miseros hos mortales:

Suspensi. n. sumus facimusq; extra

Qualicūq; velis forte tu libenter.

Sed & zenophanes & zeno eleates ac Democritus secūdū eos sceptici sunt: ex quibus Xenophanes quidē ait atq; quidnam manifestum sit nullus virorum nouit: neq; crit quispiā qui sciat. zeno autē mortū tollit dicens: omne qd mouetur neq; in quo ē mouetur loco: neq; in quo nō est. Porro Democritus exclusis qualitatibus aut ait lege calidū & lege frigidū. Est autē cā atomi & vacuū: ac rursum cā qdē nihil nouimus. Nā veritas in pfundo est. Plato item id qdē qd verū sit diis deoz filiis cōcedit. cæterū rationē pbabilem pquirit. Euripides quoq; dubitat an viuere sit emori: moriq; viuere mortales putēt. Empedocles itē qdā vix dici posse: alia neq; auditu pcepti neq; mēte cōprehēdi ait: idq; solū pbari qd qsq; putarit. Heraclitus itidē de reb⁹ maximis qcq; cōiectandū ad astruēdūq; temere negat Hippocrates pari rōne ambigue atq; humano more loquit atq; lōge ante Homerus versatilē ait mortaliū linguā. multosq; sermones ingētēq; esse verborū legē & que quispiā dixerit. Eadē & auditurū: æquas verborū vires: obiectionesq; significās. Itaq; hmōi sceptici sectarū omnū dogmata euertere: pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne asserētes: atq; cæteroz tm enūciāda dogmata atq; enarranda procedentes nihil diffiniendo neq; hoc ipsum quidē ita & ipsum quoq; nihil diffinire tollebant dicentes puta nihil diffinimus. Nam profecto diffinerent: cæterum sententias aliorum proferimus nostrę in firmitatis indicium: Itaq; & si annuētes hoc indicare possibile esset at yoce diffinimus nihil: ex eo igitur quod dicūt nihil diffinimus.

appoσ- morbus qui appeψιασ dicitur: q̄ neutram in partem sententia
 τεια est propensius inclinet insinuatur: ac per id similiter quod pferunt ni-
 egrota= hil magis: atq; ob id omni rationi ratio obiecta reperitur & similia.
 tio appe Dicif autē nihil magis etiā positiue de qbusdam quasi similia sint:
 ψιασ id puta nihil magis pirata malus est q̄ mēdax. verū ab huiusmodi sce-
 appoσ= pticis nō positiue sed negādo dicif: sicuti ab iprobāte cū dicif: nō
 τημα. ē magis scilla fuit q̄ chimera. Ip̄m vtro magis aliqñ p cōparationem
 .n. appo pñiciatur: vt cū dicimus magis dulce mel q̄ vuā esse: aliqñ itē po-
 στεω= sitiuē ac p negationē vt cū dicimus magis pdest virtus q̄ obest. si-
 groto. gnificamus. n. virtutē pdesse nō obesse. Verū & ipsam vocem nihil
 magis eiusmodi homines tollunt: sicuti. n. non magis est prouidē-
 tia q̄ non est: ita & nihil magis est q̄ non est. significat igitur ex ea
 vox sicut & timon in pithone ait nihil diffinire verum herere ambi-
 guū. Porro quæ verbis omnibus inest vox: ea quoq; cogit assensus
 detentionem. Nam si quidē dissidentibus rebus verba tantundem
 valeāt: veritatis ignoratio sequitur: ne huic quidē rationi deest ra-
 tio quæ aduerfetur. Quæ & ipsa cū tulerit reliquas a semetipsa su-
 blata peribit nō secus atq; medicamenta: q̄ vbi epota prius materiā
 exhauserint & ipsa egeruntur ac pereunt. Aiunt autē dogmatici se
 non modo nō tollere verū sed & asserere rationē. Solū itaq; mini-
 stris vtebantur rationibus. neq; n. fas erat rationē non tolli: quē ad-
 modum dicere consueuimus locū non esse: & locū omnino dicere
 oportet: & si non dogmatis at demonstrationis ratione. nihilq; se-
 cundū necessitatē fieri: & tamē necessitatē dicere oportet. tali quo-
 dā interpretationis modo vtebātur. res nō eiusmodi per naturam
 esse: q̄les viderent: sed videri tm atq; ea ingreere dicebāt nō quē itel-
 ligerent. qd̄. n. intelligi liquet: sed quoq; participationē sensib⁹ tra-
 derent. Est igitur pyrrhonis ratio memoria quedā earū rerū q̄ vidē-
 tur: siue quomodolibet intelligūtur: scdm quā omnia omnibus cō-
 feruntur: eaq; cōparata lōge inutilia plenaq; perturbationis esse cer-
 nuntur. Sicut ait ænesidemus in introductione ad pyrrhonia. Por-
 ro ad eas q̄ in speculationibus sunt: oppositiones cum prius osten-
 derint quibus modis res quæq; persuadeant eisdem nominis illa-
 rū fidē tollunt. Nā psuadere quidē ea q̄ scdm sensus cōcorditer se
 habēt & quē nūq; vel raro certe incidūt. Cōsuetā itē & q̄ legibus vi-
 sa sunt oblectantia quoq; atq; admirationi patētia. Demonstrabant
 itaq; ex his q̄ cōtraria sunt persuasiones æquas esse persuadētibus.
 Porro ambigua scdm concordia earū rerū q̄ vel aspectu vel intelli-
 gentiæ subiecta sunt. x. modis tradebāt: quib⁹ subiecta differre vide-
 bātur. Ex his primus est qui cōstat ex animalū differentiis ad vo-
 luptatem & dolorē: cōmodaq; & incōmoda. Ex eo autē colligitur

.x. modi
 differen-
 tiarum.
 Primus.

non easdem ab eisde phantasias incidere quodq; eā pugnā necessa-
rio seqt assensū cōtinere: q̄ppe aīaliū alia absq; coitu gigni: vt sūt q̄
in igni. viuūt pyribiaq; vocant: phoenixq; arabicus atq; terenides: a-
lia itē ex cōgressu vt sūt hoies & cētera: atq; alia sic: alia sic cōparata
sunt. Quocirca etiā sensibus differūt puta aīa acutissime videt: ca-
nis sagacissime olfacit Est igitur valde rationi consentaneum, quā
differenter oculis incidunt: eorum itidem differre phantasmata:
atq; capræ quidē virgulta alimento esse hōi autem amaritudinem
gignere: Cicutam quoq; coturnici nutrimentum: hōi inferre perni-
ciem. Suē item fīmū edere quem minime equus attingat: Secundus
ex hominū ingeniis per gentes comparationesq; colligitur. deniq;
demophoon mensis prefectus alexandri ad ymbrā calefiebat: sole
q; rigebat andron itē argius vt ait aristoteles perarida libye loca
absq; potu iter agebat: alius item medicīne: agriculturæ alius: alius
mercaturæ studiosus est. atq; ista quidē aliis profunt aliis obsunt: q̄
ex re continendus assensus est. Tertius ex differentib⁹ sensuū po-
ris accipitur. nāq; malū aspectui quidem palidum: gustui dulce: ta-
ctui: lene olfactuiq; fragrantia odoris gratissimū incidit eademq;
forma pro speculorum varietate nō eadē cernitur. Consequēs igit
est quod apparet non magis id esse q̄ aliud. Quartus circa effectus
cōiter vicissitudinesq; versatur: puta sanitatem: morbum: sōnum
euigilationē: gaudium: tristitiā: iuuentā senectā: audaciam: metum
indigentiā: copiam: amicitiam: odium: calorē frigus: spirare spiri-
tusq; meatus intercludi: alia itaq; videntur quę incidunt preter dis-
positiones quaslibet. Neq; .n. qui vesani sunt præter naturam se ha-
bent. Quid enim illi magis q̄ nos, nāq; et nos solem veluti stantem
intuemur. Theon aut tithoreus stoicus dormiens in somniis ambu-
labat: periclisq; seruus in somno tecto. Quintus circa leges atq; in-
stituta fabulosasq; p̄bationes atq; artificialia fœdera dogmaticasq;
opinionēs vertitur. In eo continentur quę de honestis ac turpibus
verisq; & falsis deq; summo bono: de diis & generationibus & cor-
ruptione omniū quę apparent: disputātur: deniq; quod apud alios
iustum: apud alios iniustum est. Idēq; aliis bonū alius malū putatur
Nā persis quidem filiabus misceri legitimū est. Id vero græcis nefa-
rium existimatur: atq; masagetæ: vt eudoxus quidem in prima per-
odo refert: vxores habent omnes: græci eam cōionē detestant. ci-
lices item ieiuniis gaudēt: græci nō sic: de diis quoq; alii aliter sen-
tiunt. Quippe illorū prouidentia alii confitentur alii negāt ægyptii
quoq; cōdientes sepeliūt corpora: romani vero incēdētes pæones
q; in stagna proicientes. Vnde circa veri professionē cōtinetur as-
sensio. Sextus in congressionibus societatibusq; consistet: secundū

Que reb⁹
propria
sunt.

Secūdus
modus.

Tertius.

Quartus.

Quintus.

Filiabus
persis mi-
sceri legi-
timū.
Cilices
ieiuniis
gaudēt.
Mos va-
rius sepe
liendi.
Sextus.

quem liq̃de nihil per se & integre apparet. sed cū aere ac lumine liq̃
do ac solido calore frigore: motu: euaporatione: ac viribus aliis:
Nempe enim purpura colorē sui varium præfert ad solem ac luna
& lucerne igniculum. Color item noster diuersus sub meridiē ap-
paret: & sol itidē qui a duobus in aerē tollitur in aqua facile trāsfer-
tur: Siue. n. grauis existens ab humore leuigatur: siue leuis ab agere
grauatur. Ignoramus igit̃ qđ seorsum sit veluti in vnguento oleū.

Septim⁹.

Septimus circa recessiones & positiones q̃sdā & loca & ea q̃ in lo-
cis sūt versat̃: per eū q̃ vidēt magna esse: modica apparēt: quadratas:
rotūda: plana: tumulis plana: recta: pallida coloris alterius. Sol de-
niq; longinquūq; sit abesse vidēt. mōtesq; de lōge aerei ac lenes: e vi-
cino alperi esse cernūtur ac p̃rupti. Sol itidē oriēs quidē alius vide-
tur alius cū mediō cēlo se fuderit. Atq; idē corpus in nemore aliud:
aliud in patulis cāpis apparet effigiesq; p̃ter propriam positionē &
colūbe collū in cōuersione vidēt. Quoniā igitur extra loca & posi-

Octauus.

tionēs ista cōsiderari nequeūt: illorū quoq; natura ignoratur. Octa-
uus in quātitate earū rerū siue calore vel frigore vel velocitate vel
tarditate siue pallore siue calore imutato cōsistit. Nāq; vinū modi-

Nonus.

ce sumptū firmat ac roborat: imodice statū mētis euerit. idē de ci-
bo & similib⁹. Nonus est q̃ p̃ter solē naturæ morē vel nouū vel

Decimus

rarū cōtingit. deniq; terræ motus apud quos crebro cōtingūt ad-
mirationi nō sunt. Sol itidem quia quotidie cernitur. Decimus ex
alterna collatione cōstat: puta graue ad leue: forte ad ibecillū: mai⁹
ad minus: superius ad inferius: dextrū nō per naturā dextrū est: ve-
rū ex sinistri collatione intelligitur. nā si tollat̃ sinistrū: dextrū non

P̃r & fr̃ q̃

si ad ali-

qđ dicūt

erit. Eadē ratione & pater & frater quasi ad aliqđ dicūtur & dies ve-
luti ad solē: atq; oīa veluti ad mētē. q̃ igit̃ ad aliqđ dicūt̃ p̃ seipsa in-
cognita sunt. Atq; hi qđē. x. mōi sunt quos p̃dixim⁹. Cēterū agrip-
pa his qnq; alios iuexit eū: qui ex dissonātia colligit̃: & q̃ in īfinitū
pgreditur: & eū q̃ ad aliqđ dī: qđ ex tāq; p̃bato: & q̃ p̃ inuicē cōfi-
citur. Qui igitur ex dissonātia: qōnē quecūq; fuerit apud philoso-
phos. p̃posita: ex cōsuetudine ingētis pugnæ & pturbationis indi-
cat plenā. q̃ vero in īfinitū. p̃cedit qđqđ q̃sitū fuerit affirmari mi-
nime p̃mittit: qđ aliud ab alio fidē capiat atq; ita in īfinitū res. p̃-
deat. Qui aut̃ ad aliqđ nihil p̃cipi scđm oīa dicit: sed cū altero: quo
circa & ignota esse. Porro tāq; ex p̃bato cōstat modus. cū putāt qui
dē ex se ipsis principia rerū oportere p̃cipi quasi. p̃abilia: neq; vl-
terius: ingri qđ futile atq; inane ē. Cōtrariū. n. q̃ sp̃iā subiciet. p̃ in-
uicē aut̃ modus cōsistit cū qđ quæsitā rē firmare debuit: ipsum o-
pus habet ab eo quod quæritur fidē capere: puta si poros quispiam
fecit: esse asseueret qđ vapores fiant: ipsum ad affirmationem su-
mit: quod minime debuit. Tollūt autē isti omnē demonstrationem.

omnēq; iudiciū & signū & cām & motū atq; dīscētiā & gñationē:
 & qđ natura qppīa aut bonū aut malū sit. Ois em̄ aiūt demonstratio
 aut ex demōstratis reb⁹ cōstat: aut ex nō demōstratis. Si igit̄ ex de
 mōstratis & illa demōstratione aliq̄ egebūt: atq; ita in īfinitū pergef
 Sin vero ex nō demōstratis siue oīa siue qđā siue vnū etiā solū dīfi
 deat totū etiā demōstratione carere: quod si vidētur inquit̄ quedā
 esse q̄ demōstratione nō egeāt: mirra illoꝝ scientia ē. Si nō intelli
 gūt hoc ip̄m ip̄imis qđ fidē habeat ex eis p̄batione indigere. Ne
 q; enim quattuor esse elemēta inde astruendū est: q; quattuor sint e
 lemēta. p̄terea si negētur particulares demōstrationes: generalem
 quoq; demōstrationē tolli necesse ē: Vt aut̄ sciamus demōstratio
 nē esse iudiciū erit necessariū. Itidē vt iudiciū esse nouerimus: de
 mōstratione opus erit. Vnde vtraq; cū ad inuicē referātur incōpre
 hensibilia: sunt quonam ergo modo percipiantur quæ manifesta
 sunt: si ignoretur demonstratio? Quæritur autem non an talia ap
 pareāt: verū an per substantiā ita se habeāt stultos vero dogmaticos
 dicebāt. qđ. n. ex tāq; p̄bato cōcluditur: nō cōtēplationis verū po
 sitionis rationē habet. Porro eiusce ratione etiā ipossibilibus argu
 mētari licet. ceterū qui arbitrētur minime oportere ex his que scdm
 circūstantiā sunt verū iudicare: neq; ex his q̄ scdm naturā sunt le
 ges ferre: eos dicebāt modos rerū oīm sibi dīfinire nequaq; intuen
 tes quod appareat: omne id secundū reluctationē affectūq; appare
 re. Siue igit̄ vera oīa esse siue falsa oīa dicendū ē: Sin aut̄ qđā vera
 sunt: quonā ea discernemus modis? Neq; enim sensu que secundū
 sensum sunt: cū omnia sibi videantur equalia. neq; intelligentia ob
 eandem causam. His autem explosis iudicibus nulla iudicandi vis
 reliqua cernitur. Qui igitur aiunt de aliqua siue sensibili siue intelli
 gibili re astruit: prius que de ea re sunt opiniones constituere debet
 alii enim ista alii ista abstulerunt. Necesse est autē vel sensu vel intē
 ligentia iudicari: cāterum de vtrīsq; contentio est. Non igitur pos
 sibile est opiniones de rebus sensibilibus intelligibilibusq; iudica
 re: siue propter eam que est i intelligentiis pugnā omnibus renūcian
 dum est: tolletur mensura: qua cuncta diligenter exacta videntur.
 omnia igitur equalia arbitrabuntur. Ad hæc aiunt qui nobiscū in
 quirīt qđ apparet p̄babile sit nec ne: si quidē probabile ē nihil ad
 uersus illū dicere potuerit: cui cōtra videf. Sicut. n. ipse p̄babilis est
 q̄ apparere dicit: ita & aduersarius. Sin autē nō probabilis neq; ipsi
 credetur q̄ apparere dicit: qđ aut̄ persuadet: verū esse arbitradū nō
 est. Neq; n. idē oībus p̄suadet: neq; eisdē iugiter. Fit aut̄ p̄suasio es
 tiā p̄ter id qđ extrinsecus est: siue p̄ter dicētis opinionē: siue p̄ter
 curā: siue p̄ter suauitatē: siue p̄ter cōsuetudinē: siue p̄ter id quod
 gratū est. Tollebat autem & iudiciū ista ratione. Siue iudicatum est

Signum
negāt eē
pirrhonii

iudiciū siue iniudicatū at si quidē iniudicatū est improbatū cōsi-
sit exciditq; a veri falsiq; iudicio. Sin vero iudicatū vnū erit eorū
q̄ per partes iudicātur. Itaq; si idē est & iudicare & iudicari: id quo-
q; quod iudiciū iudicauit ab altero iudicabitur. Illudq; rursus ab al-
lio: atq; in infinitū procedet. p̄terq; quod de iudicio sentētia cōcors
non est: aliis hominē iudiciū esse dicētibus: aliis sensum: aliis ratio-
nē quibusdā itē perceptibilē phantasiā: atq; homo quidē & secū &
eū aliis diffidet: quod ex legū consuetudinūq; differentiis constat.
Porro sensus falsa renūciant. ratio autem discordat: perceptibilisq;
phātaſia ab animo iudicatur: animusq; ipse variis motibus vertitur
hac ergo ratione ignotū est iudiciū: ac per id veritas quoq; ignorat.
Signū item esse negāt. nā si quidē signū est inquit: aut sensibile sit
neceſſe est aut intelligibile. at sensibile nō est. nā sensibile cōmune
signū vero propriū est: ac sensibile quidē scđm differentiā: signum
vero eorū quē ad aliquid dicūtur est. intelligibile itidē nō est. Nam
intelligibile nō est siue qđ appareat ex eo qđ videtur: siue qđ nō ap-
pareat ex eo qđ nō videtur: siue quod nō videtur ex eo qđ apparet:
siue qđ videtur ex eo qđ nō apparet. & apparet. signū ergo nō est.
Nam nullus istorū signū esse potest. Ex eo autē ſeqtur nihil incertū
cōprehendi posse. Nā per signa dicūtur obscura cōprehendi. Cau-
sam itidē hac ratiocinatione tollunt. causa eorū quā ad aliquid dis-
cuntur est. quippe ad causale. Quā vero ad aliquid dicūtur solūmo-
do intelligūtur: nō autē existunt: & causa igitur tantū intelligitur.
Nā si quidē causa est. illi deesse nō debet cuius dicitur causa: aliogn
causa nō erit. At sicuti pater nisi ascitis ad quē pater dicitur: nequa-
q̄ pater est: ita & causa. Nō autē adest ad qđ causa intelligit: neq; n.
generatione neq; corruptione neq; aliud quippiā. nō ergo causa est.
Atqui si quidē causa est siue corpus corporis est causa: siue incorpo-
rale incorporalis. Nihil est autē horū. non igitur est causa. nā vtrāq;
eandē habent naturā: & si alterū dicitur causa inquātū corpus est &
reliquū corpus cū sit efficietur causa. At si cōmuniter ambo causæ
erunt nihil erit patiēs. Porro incorporeū incorporei nequaquā causa
erit. ob eandē rationē incorporeū itē corporis causa nō erit. quia ni-
hil incorporeū corpus facit. Corpus itidē incorporei causa non est
quia qđ fit ex patiente subiecta materia esse debet. Nihil autē patiēs
ex eo qđ incorporeū sit nec ab aliquo quidē fit. nō est igitur causa:
atq; ita colligitur minime subsistere principia rerū. Aliquid n. sit ne-
ceſſe est qđ facit atq; operatur. Enim vero neq; motus est. nā quod
mouet vel in loco vbi ē. vel in eo vbi nō est mouet nō in loco vbi ē
in quo autē nō est neq; mouet. Nō est igitur motus: Disciplinā itē hoc
modo auferebant. Si quid aiebant doceſ siue quod est eo ipso quod

est. siue quod nō est eo ipso qđ nō est docetur. neq; vero quod est eo ipso qđ est doceat. Nāq; natura oīm quæ sunt oībus patet atq; cognoscitur. neq; id quod nō ē eo qđ nō est. Ei qđ nō ē. nihil contingit: ita ne doceri quidē: ne generatio quidē inquit est. Neq; n. fit qđ est: est q̄ppe. neq; qđ nō est neq; n. subsistit. quod autē nō subsistit: neq; est neq; fieri quidē meruit. Natura quoq; bonum aliqd aut malū esse ita negāt. si quid aiūt natura bonū aut malū est: oībus bonū aut malū esse debuit: quēadmodū & nix oībus æque frigida ē nihil est aut bonū aut malū qđ sit cōmune oīm. nō igit est natura bonū aut malū. Aut. n. omne qđ a quopiā putat bonū dicendū est: aut nō oē. At oē quidē dicendū nō est nāq; idē ab aliquo putat bonū: sicuti voluptas ab epicuro ab aliquo ecōuerso malū. Contingit igitur id qđ fieri nō potest idē & bonū esse & malū: qđ si nō oē quod ab aliquo putatur: bonū dixerimus: necesse erit nos discernere opinionōes q; p parē rationū vim possibile nō est. Ignorat itaq; quid sit natura bonū. Licet aut totū cōclusiōis illorū modū ex his: qui reliqua re monumētis aiaduere. At. n. pyrrho qđ ipse nullū reliquit opus: verum dicipuli & necessarii sui. Timon & enesidemus numeni vsq; atq; nausiphanes atq; alii huiusmodi cōtradicientes dogmatici aiunt illos & comprehendere & dogmata asserre. nam in eo quod arguere: & cæteros euertere conātur pfecto cōprehendunt: atq; in eo ipso & asserūt & dogmata inferūt. Nam cū se nihil diffinire aiūt omniq; rationi cōtrariā obiectā esse rationē: ea ipsa & diffiniunt: & proferunt: cōtra quos illi respondent. Atqui ea quæ patimur vt homines fatemur. nā & qđ dies sit qđq; sit generatio: qđq; viuamus & cætera in hunc modū quæ inuita nostra manifesta sunt scimus. cæterū in his q̄ dogmatici asserūt ea se ratione comprehendere dicentes: veluti in certis continemus assensum, solas vero passionē agnoscimus. Nāq; & nos videre confitemur nosq; intelligere scimus: verū quo pacto videamus aut intelligamus ignoramus quodq; hoc alibi videatur narrando dicimus: nō asserendo an vera ita sit. Porro de ea voce. quæ nihil nos diffinire dicimus atq; similibus quæ dicūt nō dogmatibus neq; n. similia sunt his q̄ illi asserūt: puta globosus sphaeræ instar sit mūdus. nā id quidē incertū est. hæc vero certę cōfessiones sunt in eo. itaq; q; nihil diffinire dicimus: neq; hoc ipsum diffinimus: rursus illos dogmatici vitā etiā tollere asserūt. dum oīa ex qb⁹ vita cōstat euertūt: cōtra eos illi mentiri arguūt. nō. n. visum se auferre sed quomō se habeat vis videndi ignorare se dicūt. Atq; qđ apparet ponimus nō q; tale quale cernitur sit. ignis itē incendia sentimus: verū an habeat incendēdi naturā assensum continemus: quodq; moueatur quispiā & qđ intereat videmus. Verum ista quo

facto fiant ignoramus. Eis igitur aiunt solum reluctamur: quæ conspicuis rebus proxime assistunt incerta. Nāq; dū effigiem eminentias habere dicimus quod videtur exponimus cum vero non habere eminentias asserimus non iam quod cernitur: sed aliud dicimus. Vnde & Timon in pythone ait non excessisse consuetudinem: atq; in dalmis ita dicit. at quod videtur omni robore quocunq; peruenire: atq; in libro de sensibus q; inquit istud dulce sit non aio: quod autē videatur assentior. ænesidemus quoq; in primo de pyrrhonis rationib; nihil ait per modū dogmatis diffinire pyrrhonē propter contra dictionem: verū que sunt cōspicua sequi. eadem ferme ait in libro contra philosophiā & in libro de questione. zeuxis itidē ænesidemi necessarius in libro de duplicibus rationibus: Antiochusq; laodiceus & appelles in agrippa ea solū ponūt q̄ vidētur: Est igit iudiciū scdm eiusmodi scepticos qđ vī. sicuti & ænesidemus ait. in ea sentētia & epicurus fuit. Porro Democritus nihil se nosse ait eorū que vidētur. Quædā vero ex his ne esse quidē. Aduersus hmōi iudiciū dogmatici aiunt ab eis ipsis varias phantasias incidere: quæadmodū a turre vel rotūda vel quadrata. Scepticus si neutrum presert sine effectu erit. sin vero alterā sequitur. non iam inquit æquas vires his quæ vidētur reddet: Ad quos aiūt sceptici: q; quādo variæ incident phantasie veraeq; videri dicemus: atq; ideo visibilia ponere quia vidētur: postremo aut sceptici assensus cōtinentiam eam asserūt quā sequatur: ymbrae in morē animi tranquillitate atq; cōstantia: vt ait & Timon & ænesidemus. neq; n. ista aut fugerem? aut eligeremus quæ in nobis sunt: quæ vero in nobis nō sunt: sed per necessitatē vitare nō possumus: vt est scepticos esurire & sitire & dolere. neq; n. ista rōne auferri possunt. dicētib; vero dogmaticis posse viuere scepticos nō detractādo si inbeāt etiā patrē necare. respōdent illi de dogmaticis quō viuere poterit & abstinere qmibus nō de mūdānis & obseruādis. Itaq; & eligimus aliquid ex cōsuetudine & fugimus & legibus vtimur. Sūt aut qui dicāt scepticos finem dixisse tranquillū animi statū. Sunt item qui mansuetudinem.

Timon nicæus.

Timon
nicæus
choreis
deditus.

Timon appolloniates nicæus: de quo in. i. cōmentariis in sillos libro diximus q; opus suū ille tiberio cæsari de dicauit: timonē asserit patrē Timarcho genere philiassiū fuisse: iuuenēq; saltationi operam dedisse: choreasq; duxisse. postmodū vero choreis repudiatis Megara se ad Stilponē cōtulisse: qui cū diutius cōmoratū rursus in patriā redisset: vxorēq; duxisset. Tū in elidē venisse cū vxore ad pyrrhonem: ibiq; moratū esse: quoad illi filii nati essent: quorū qui maior natus erat.

Xanthū vocasse: medicināq; docuisse: vitāq; & instituti sui successore reliquisse. Erat autē sicut & Sotion in. xi. eloquentia & sapiētia insignis: cū tū egeret alimētis in hellepontū propontideq; concessit: atq; in calcedone philosophiā & oratoriā exercēs multū admiratio nis emeruit. Hinc iam locupletior factus athenas profectus est: atq; illic ad obitū vsq; perseuerauit cū breue tēpus thebis egisset: Antigono item regi & Ptolemæo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in iambis illi attestatur. Erat autem inquit Antigonus & potationis studiosus atq; philosophis interdū vacabat. Nāq; & poemata cōscripsit & versus tragœdias & satyras & comedias. xxx. tragœdias vero. lx. fillos item & cinædos. ferūtū eius & libri vari ad. xx. versuū milia tendētes quorū & Antigonus carystius meminit: qui vitā ipsius cōscripsit. fillos vero li. iiii. sunt in qbus vt potest scepticus in dogmaticos omnis maledicta atq; conuitia intorquet. ex his primus planā atq; pspiciuā hēt interpretatiōē enarrationis in modū. porro secūdus & tertius dialogi spēm tenēt. Videat autē zeno phanē colophoniuq; de singulis inquirere. Illeq; sibi rēdere. atq; in .iii. qdē de antigoribus. In. iiii. at de posterioribus agit. Vnde illū qdā epilogū inscribere: primus at eadē cōtinet pter qd poesis illa ex psona sua est. Hoc autē illius fuit initiū. Mortuus est at annoz ferme. lxxx. vt ait Antigonus & Sotion in. xi. Hūc ego luscū didici. nā & ipse cyclopē se appellabat. Fuit & alter Timō hoies imprimis ex osus. Fuit at philosophus Timō hortoz studiosus maxime ac solitudinis amās quēadmodū & Antigonus refert. Fertur Hieronym⁹ peripateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q fugiūt & q psecuntur sagittas intorquent: ita & apud philosophos aliū psequendo discipulos capiūt aliū fugiēdo: quēadmodū & Timon. Erat at acrim ingenio atq; ad irridendū prōptus & vehemēs: litteratorq; illustris & poetis fabulas scribere aptissim⁹ & poemata cōponere. Alexādrū vero & Homerū tragœdiarū socios accersere gaudebat. & cū vel ab ancillis vel a canibus pturbaret versificare solitus erat. nihil atq; studeat atq; tranquillā vitā apprehēdere. aiūt aratū ab illo quesisse quopactō quispiā Homeri poema sine mēda cōsequi posset: illūq; dixisse: si aliqua legat exēplaria nō ea q nup emēdata sunt: neglecta quoq; apud illū poemata iacebāt aliqñ & corrosa adeo vt cum & zopyreo oratori quiddā recitaret euolueretq; volumen & qd occurreret legeret: in medio ferme operis principiū notarit auulsum lego eate nus ignorās. Adeo vero indifferens ac facilis inuictu erat vt nullū prandii tempus obseruaret. aiunt autē ipsum cū vidisset Arcilaum assentatorē incedētē mediū dixisse: qd huc tu venisti vbi nos libesumus assidueq; dicere solitus erat ad eos qui sensus cum animi

Xanthus
Timonis
filius.

Luscus timon q & cyclops dictus est Timon hoim cōfortia fugiēs. Vide Ciceronem in lilio. Exēplaria antiq recētoribus tersiora. zopyreus orator.

LIBER

attestatione diiudicant conuenit attagas que numēus confueuerat
& ista ludere. Deniq; ad eum qui cūcta mirabatur ait. quid aut non
miraris. quia. iiii. cū simus. iiii. habem⁹ oculos. Erat aut ipse Iulcus
& diascorides discipulus eius. Rogatus aut aliquādo ab Arcesilao
ex thebis adesset: ait vt vos in aperto intuens rideam. Arcesilau
tamē cū in fillis carperet: laudauit illū in eo libro qui inscribitur Ar
cesilai de cenis: huius successor vt mēodotus refert nemo fuit: sed
eiusce defecit institutū: donec illud Ptolemæus cyreneus instaura
uit. Porro Hippobotus & Sotion ipsius auditores fuisse tradunt dia
scoridē cypriū & nicolochū rhodiū euphrāorēq; seleutiū & praylū
a troade qui a deo cōstanti animo fuit vt tradit Philarchus histori
cus: vt pateretur se iniuste veluti proditorē cruciari ciues ne verbo
quidem supplici exorans. euphranorem aut eubulus alexandrinus
audiuit ebuli vero Ptolemæus auditor fuit. Eū vero Sarpedon &
Heracrides audire. Porro Heraclidē ænesidem⁹ gnosiū audiuit: q
pyrrhoniārū rō. n. viii. conscripsit libros. ænesidemū zeutippus po
lites: zeutippū vero zeucis qui goniopus dictus est. Hūc Antiochus
laodiceus ex lyco: quē rursus Menodotus nicomedenſis medicus
empericus & theodas laodiceus audire Menodotū aut Herodo
tus Ariei filius tarsenſis. Herodotū vero sextus empericus audiuit:
cuius sunt decē illa volumina. Aliaq; pulcherrima. Porro sextū sa
turnius audiuit cognomēto cythinas & ipse empericus.

DIOGENIS LAERTII DE VITIS PHILOSOPHORVM LIBER DECIMVS INCIPIT.

Epicur⁹.

Picurus Neoclis & Chærestratæ filius patria athe
nienſis pago chagettius & philidarum familia: vt
Methrodor⁹ in lib. de ingenuitate refert fuit. Sūt
qui illū dicant & imprimis Heraclitus in Sotionis
breviatōe: cū athenienſes ſamū sortiti eſſent: illic
nutritū eſſe: ac demū. viii. x. agētē ætatis annū rur
sus athenas conſeſſiſſe: quo tempore Xenocrates
in academia: Ariſtoteles chalcide ſcholaſia habebant. Deſuncto aut
Alexandro macedonæ rege & athenienſiū ſub perdicæ aſſictis re
bus colophonē ſe ad patrē contuliſſe. Vbi cū aliquādiū cōmoratus
eſſet congregaſſetq; diſcipulos: athenas: iterū rediſſe ſub Anaxiera
te. ibiq; aliquatenus cū cæteris cōmuniter phātū eſſe. Deinde ſeor
ſum ſectam a ſe vocatā conſtituiſſe. xiiii. vero ætatis anno philoſo
phia dare operā cœpiſſe ipſemet teſtis eſt. Appollodorus aut epi
curus in primo de vita Epicuri refert illū ad philoſophiam ſe cōtū

lisse: grāmaticos arguentē: q̄ percōtātī sibi quidnā cēt apud hesio-
dū chaos exponere non potuissēt. grāmaticā vero illū docuisse pri-
mū ac demū lectis democriti libris philosophiē dedisse manus her-
mippus auctor est: Idq; timonē de illo dixisse: Vltimus rursus phy-
siorū & extremus ex lammo venit: litterarū p̄ceptiuus & inductiuus
viuentiū. adiecti sunt autē illi ad philosophandū ipso hortāte tres
ipsius fratres: neocles. s. chæredemus & aristobul⁹: vt ait philodem⁹
epicureus in. x. de philosophorū compositione. Seru⁹ itē illius mus
nomine: vt myronianus refert in legibus historicis capitulis. Eniue-
ro diotimus stoicus infesto aduersus illū aio accerrime illū insectat⁹
est quinquaginta ferēs impudicas & lasciuas veluti ab epicuro scrip-
tas epistolas: easq; quæ chrisippi feruntur veluti sub eius nomine cō-
ponens. Possidonius itē. stoicus & nicolaus & sotio in. xii. eorū quæ
inscribunt dioclis argumenta. Sunt autē fere. xxiiii. & dyonisiū ali-
carnaseus vna cū matre ediculas circūisse purgamēta legentē: litte-
rasq; cū patre docuisse mercedis exigue stipē tradūt. Vnus quoq; cū
fratrib⁹ lenocinatū esse: ipmq; leōtiæ meretrici cōgredi solitū. De-
mocriti quoq; de atomis aristippiq; de voluptate libros vt suos asser-
uisse: neq; fuisse legitimū ciuē vt timocrates ait & herodot⁹ in libro
de pubertate epicuri: mithroq; lysimachi dispensatori per epistolas
fede adulatū esse p̄xanē illū ac regem: appellando. Idomeneū itidē
et herodotū atq; timocratē: qui se eatenus obscurū: suaq; dogmata
illustrarent per epistolas laudare: eisq; ob hoc ipsum assentari. Scri-
bens ad leōtiā quidē in hunc modū: p̄q̄ rex o mea leōtia cuius mo-
di me impleuit plausu tuā epistolā legētē ad themistā itē leōtis vxorē.
Quotus. n. inquit ego sum nisi vos ad me proficiscamini? prom-
ptus ipse quocūq; vos ac themista me accersatis irruere. Ad pytho-
clē vero formosum adulescentē: cōsumor inquit atq; deficio: amabi-
lem tuū atq; diuinū ingressum sustinēs. Rursūq; ad themistā scri-
bens: mōere ipsam arbitratur: vt theodorus in quarto aduersus epi-
curum libro ait: aliis itē compluribus meretricibus scribit & leōtiē ī
primis: quē & methrodorus amarit. in libro quoq; de finibus sic lo-
quitur. Nam equidē nihil hēo: quod bonum intelligam: si saporum
voluptates & quæ ex venereis cōstāt & quæ auribus p̄cipiūtur. quæq;
ex forme venustate blādīunt ocul⁹ auferā. Scribit itē in epistola ad py-
thoclē. oēm autē disciplinā o fortunate fuge Epicætetus quoq; vt lasci-
uius loquētem sugillat maximisq; probriis lacerat & maledictis inces-
sit. Timocrates itē in his quæ inscribūtur de leticia. Metrodori fra-
ter ipsiusq; discipulus eius relicta schola bis illum diebus singulis vo-
mere solitū et nimis delitiis solutū refert seq; ipm narrat vix effu-
gere potuisse nocturnā illā philosophiā mysticūq; institutū. Epicur⁹

Grāmati-
cos epicu-
r⁹ arguēs

Mus epi-
curi seru⁹

Leōtia
meretrix
Themis-
ta.
Pytho-
cles.

quoque multa in oratione peccare atque in vita longe plura corporeque a deo miserabiliter affectum: ut coplures annos consurgere e sella neque- rit: minimamque quotidie in cibos consumere: ut ipse in epistola ad Leontium scribit: atque in eis quas ad mitylenenses philosophos scripsit: Congregatque sibi ac Metrodoro & sortita alia Marmarii & Hedeae & Erotii & Niciidii: in eis quoque voluminibus quae de natura scripsit. xxxvii. numero complura hominum inserere. Contrariaque in ipsis ac caeteris libris. Nausiphani plurima scribere: ita fere aduerbiis dicens: Sed habet: habuit. n. ille moerens oris gloriam sophisticam: quae admodum & alii coplures ex macipiorum numero. Ipse quoque epicurum in epistolis ista de Nausiphane dicere. Adduxit illum hoc in eiusdem excessum uti ne maledictis ipetere: magistrum inuocaret: platonem quoque ipsum ac deceptorum & sortum ac sine litteris vocabat. Platonis item sectatores Dionysii assentatores: platonem quoque ipsum aureum & Aristotelem prodigum. qui paterna substantia consumpta militasset. & venena vendidisset appellabat. Baiulum Protagoram: & librarium Democritum: qui in comassationibus vixisset litterasque docuisset. Heraclitum quoque Cicetem merobibum: Democritum mutata prima littera Lemocritum & Antidorum Sanidorum: Cyzice nos inimicos graeciae & dialecticos nimium inuidos: Pyrrhonem quoque rusticum & iperitum appellabat: Sed hi profecto insaniunt. Namque viri humani ad omnem incredibilem gratitudinem multi testantur. patria item quae statuis aereis illum honorauit. Amici quoque tam multi ut eos ne urbes quidem integre capere sufficiant. Sociique omnes ac discipuli quos illius dogmaticae Sirenes occuparunt: praeter unum Metrodorum stratonicensem: qui ab illo se ad Carneadem contulit: cui forte grauis erat viri ineffabilis & immensa bonitas: illiusque scholae iugis perpetuaque successio. quae caeteris ferme omnibus deficientibus sola persistit perpetuis vicibus discipulis illius inuicem succedentibus. Summa praeterea in parentes pietas: atque praecipua in fratres beneficentiam: mansuetudoque in seruos sicut & ex eius testamenti liquet. & quod secum illi una philosophati sunt: ex quibus tam clarissimus fuit is quem praediximus Mus. eximiaque eius in omnes humanitas. Nam quid de cultu ad deos & de amicitia ad patriam dicam. quam constantissime usque ad finem tenuit: quippe per summam modestiam ad rempublicam accedere noluit. Et cum difficillima tempora tunc graeciam praemerent semper ibi perseverauit. bis autem tertium solummodo ad Ioniam loca profectus ad amicos qui ad illum undique innumeratissimi conueniebant: secundumque in horto vivebant: ut ait etiam Appollodorus: quae & octoginta minas comparat. Porro Dioeles in tertio incursionis libro illos ait vilissimis & simplicissimis cibis vitam egisse. paucissimo enim inquit vini poculo contenti

erant: omnisq; aqua illis ad potū cedebat nolebat aut Epicur⁹ secta-
tores suos in cōe substantias deponere veluti Pythagoras: qui cola
omnia amicorū dicebat. Id quippe infidoꝝ esse nō amicorū dicēs
Ipse quoq; in epistolis aqua tantū & cibario pane se contentū esse te
statur: & mitte inquit mihi casei cythridi paululū: vt cū epulari prę
ciosius voluero possim. Hmōi illius vita fuit qui voluptatē finē asse
rit cū Athenæus ita suo laudauit epigrammate
In peiora trahat vos non explebile lucrum

Voluptas
finis iux-
ta epi. dō
gma.

Præbeat & rixas sæuag; bella viri.
Census habet nimium non tempora longa superbus:

Iudicium finis nullus inane petit.
Hoc epicurus ait quod musis audiūt olīm:
Aut plæbi tripodes edocuere sacræ.

Sciemus id manifestius in sequentibus ex dogmatibus & ex verbis
eius. Maxime vero auctore Diocle ex antiquis amplectebatur Ana
xagorā: & si in quibusdā illi contradixerit. Archelaū quoq; Socratis
magistrū exercebatq; inquit discipulos vt ēt memoriter illius tene
rent libros. Hunc appollodorus in chrōicis Nausiphane & Praxi
phanē audisse tradunt. Veg; hoc ille de se non dixit. Extat eius ad
euridotū epistola. Sed neq; Leucippū aliquē philosophum fuisse ait
neq; ipse neq; Hermachus quē Democriti fuisse præceptorē cū aliū
tradūt: tū ēt appollodorus Epicureus. Ceterū demetrius magnē⁹
xenocrates eū quoq; auditorē fuisse asserit. Vtitur autē in reb⁹ voca
bulis propriis q̄ quoniā simplicissima sunt. Aristophāes grāmatic⁹
culpat. Adeo aut aptus dictione fuit vt in libro de oratoria nihil a
liud q̄ pspicuitatē oratiōis inquirēdū ac psequēdū mōeret. Atq; in
epistis vbi ceteri scribebāt Χαίρειν: ipse pōebat ευωπαττειν hōe
ste viuere preclarū est: Alii tradūt in vita Epicuri normā illū scripsit
se de Nausiphāis tripode. cui⁹ fuisse auditorē volūt. Pāphiliq; pla
tonici apd Samū philosophariq; cœpisse duodecimū agentē ætatis
annū: scholāq; tenere. xxxii. ætatis anno. Nascit̄ aut inquit Appo
lodoros in chrōicis cētēsimē nonē olympiadis anno. iiii. sub Soti
gene principe mēse gameliōe. vii. mensis. vii. annis post platōis obi
itum. Cū vero triginta duorū cēt annorū primū mithylenæ & lapsa
ceni scholā instituit annis .v. demū inde Athēas migravit: vbi diē
obiit anno secūdo. cxxvii. olympiadis sub Pytharato: cum septua
ginta & duos vitæ impleffet annos. Successit illi in regimine schole
Hermachus Agemarchi filius mithylenæus. Obiisse ealeulo vrine ex
itum impediēte Hermachus in epistolis ait: morbo quatuordecim
diebus fatigatum. Quo etiam tempore tradit Hermip⁹ pus descen
disse illum in peluim æream aquis calentibus plenā petissēq; sibi

Gameliō
mensis.

merum ad scorbēdum dari : atq; monentē amicos meminisse dogmatum inter verba defecisse.

Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:

Dogmatis o memores vsq; valete mei.

Et calidam ingressus peluim: prædulce falemum

Hausit: & est stygias inde retractus aquas.

Ep. testa
mentū.

Hæc viri vita. hic finis fuit. Testamentū quoq; ipsius legimus: Mea oia Amynomacho Philocratis filio Bathizæ do: Timocratiq; Demetrii filio Potamio scdm eā: quæ in metroo scripta est: vtriq; factā donationē: ea cōditione: vt hortū quidē & quæ in illo sunt Hermacho Agemarchi filio mitylenæo assignēt: eisq; q cū illo vna philosophātur & quibuscūq; philosophiæ successoribus illū reliquerit. Hermachus: vt in eo philosophiæ dare operā possint. Vtq; semp hi qui a nostro nomine philosophi appellātur pdurēt. Amynomacho & Timocrati eā: quæ in horto est scholā depositi iure cōmendo: ipsorūq; posteris. Cauebunt autē ipsi mandabūtq; heredibus hortum illū seruent quēadmodū & ipsi: tradantq; philosophantibus ex nostro nomine. Porro. domū quæ est in melite: dabūt Amynomachus & Timocrates Hermacho inhabitandam. Vnaq; his qui secū philosophantur qdiu Hermachus vixerit. Ex earum autē rerū redditibus quæ a nobis legatæ sunt Amynomacho & Timocrati: quantū possibile est cū Hermacho curent vt natalis dies parentibus & fratribus ac nobis quotānis solēniter agatur intra diem decimā Gamelionis vt etiam in conuentu solēni eorum qui nobiscū philosophantur cuiusq; mensis vicesima die in nostram & Metrodori ordinationem. Curent quoq; diem fratrum. Posideonis. insuper curæ habeant diem Polizæni metagitniōe sicuti & nos facimus. Curæ autē sit Amynomacho & Timocrati Metrodori filium Epicurum: filiūq; Polieni educare: dum philosophantur & cū Hermacho degunt. Similiter & Metrodori filiæ curā habeant. & cum ad ætatem peruenerit: tradāt eam viro: quēcūq; elegerit Hermachus ex his qui secū philosophantur. sitq; illa obtēperans & pareat Hermacho: Dent autem Amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his annis singulis quoq; cōmode fieri posse videbitur id cum Hermacho delibērantibus. faciunt item secum reddituū dominū Hermachum: vt ex ei⁹ cōcilio q nobiscum consenuit in philosophia princeps. prelictus est scholæ nostræ fiant singula. Dotem vero puellæ cum ad annos nobiles venerit: dare curabunt Amynomachus & Timocrates ex substantia nostra: q̄tum eis satis esse videbitur: deducto cum Hermacho consilio: curam item habeant Nicanoris quemadmodum & nos hactenus: vt quicūq; nobiscum philosophati sunt:

atq; res suas in cōem vsum cōtulerūt omnēq; alacritatē ostendentes nobiscū in philosophiæ studiis cōsueuerūt: pro viribus & mūdo facultatū nostrarū nullius rei que ad victū necessaria est: egētes sint libros autē omnis nros Hermacho tradāt. Quod si quid humanum Hermacho cōtigerit priusq; Metrodori liberi ad ætatē perueniant. curā sit Amynomacho: & Timocrati: vt liberaliter illi educētur: accipiātq; ex facultatibus nostris quæcūq; illis erūt necessaria: curāq; cæterū rerū vt a nobis institutū est agāt: vt singula pro viribus fiāt. Ex seruis autē liberos dimitto: Murē: Niciā: & Lyconē. Phædrā itē dimitto liberā. Iā vero moriēs scribit ad Idomeneū epistolā hmoi. Cū ageremus vitæ beatū & eūdem supremū diē scribebamus hæc. Tanti autē morbi aderant vesicæ & viscerū: vt nihil ad eōs magnitudinem posset accedere. Compensabatur tamen cum his omnibus animi læticia: quā capiebant memoria rationū inuentorūq; nostrorū. Sed tu vt dignū est tua erga me & erga philosophiā volūtatē ab adulescentulo suscepta: fac vt Metrodori tueare liberos. hæc illius extrema dispositio fuit. Fuerūt autē illi discipuli plurimi egregii & sapientissimi Metrodorus atheniensis. Timocrates & Sandes lampfacenus: qui & ex quo agnouit virum ab eo nūq; discessit: nisi tātum .vi. menses quibus domū profectus denuo ad illū reuersus est. Fuit autem vir per omnia bonus quēadmodū & Epicurus in precipuis scribit. Attestatur autē in tertio: & Timocrati: huiusmodi autē cum esset sororē etiā Batidē idomeneo tradit vxorē. Leontiāq; atticam meretricē asūmēs pellicem habuit: erat autem intrepidus aduersus turbatiōes omnis atq; mortē: sicut Epicurus in primo Metrodoro tradit: autē illū. vii. annis ante Epicurū obisse diē quinquagesimū & tertium agentē ætatis annū. Et ipse autē Epicurus in iis que recitauimus testamentis ipsius vt vita functi filiorū curam haberi mādat: habuit autem & predictū familiarē quēdam Metrodī fratrem Timocratē. Porro Metrodorus hos scripsit libros ad medicos tres ad Timocratem de sensu: de magnificentia: de infirmitate: Epicuri aduersus dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapientiā de mutatione: de diuitiis: aduersus Democritū: de nobilitate. Fuit & Polyænus Athenodori filius Lampfacenus modestus & amabilis: vt Philodemus ait. Successor item eius Hermachus Agemachi filius Mytilenæus vir insignis. Patre quidē paupere: principio autē oratoricæ operā dedit. Ferūt & huius pulcherrima ista monumēta De Empedocle epistolæ. xxii. de disciplinis aduersus Platonē aduersus Aristotelē. Moritur autē apud Lysiā vir sane. vt diximus illustis. Leonteus itidem Lampfacenus. Eiusq; cōiū. x. Temista ad quā etiā scribit Epicurus: Colotes quoq; & Idomeneusq; & ipsi Lamp-

Batis so-
ror Epi.

LIBER

facient. atq; isti quidē nobiliores ex epicuri ludo fuere: adiecto & polylstrato successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides appollodorus quoq; qui Cepotyranus dictus est: clarus fuit q; vltra quadringenta volumina cōscripsit: Duo quoq; alexādrini Ptolæ mei melas atq; Leucus. zeno quoq; Sidonius Appollodori adiutor q; infinita scripsit. Demetrius etiam cognomēto Lacō. Diogenesq; Tarlensis qui lectas cōscripsit scholas. Oriō item & alii quos hi q; germani. Epicuri sunt sophistas appellant: erāt autē & alii Epicurei tres. Teleōtei filius: & Themistæ: alter Magnesijs: quartus Oplo machus. Scripsit autē Epicurus infinita volumina: adeo vt illorum multitudīne cūctos superarit. Nāq; Cylindri quidē ad trecētos sūt in quibus nullū extrinsecus quēsitū testimonium est: solisq; referti sunt Epicuri sententis. Emulatus est illū Chrysippus in scribēdo multa: sicuti Carneades etiā refert: parasitū illū librorū dicens. Nā si quid Epicurus scriberet tantūdem scribere & Chrysippus cōten debat: atq; ideo sæpius eadē scripsit. Vnde & ex tēpore scribere: ac parū emendate illi ex festinatione cōtingebat: totq; testimonia inse rit: vt ex folijs libri pleni esse videātur: quēadmodū & apud zenonē & apud aristotelē inuenire in prōptu ē: Tā multa: & tā p̄clara sunt Epicuri volumina. Ex qbus istayel optima sunt de natura. xxxvii. de atomis & vacuo: de amore: epitome eorū que aduersus physicos scripta sunt. Aduersus Megarēsis dubitationes. Ratæ opinionēs. De sectis. de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Chēredemus de diis: de sanctitate. Hegesinax: de vitis quattuor: de iusto opere: neocles. Ad Themistā: Symposiū: Eurylochus: Ad metrodorū: de vi dendo: de angulō: atomi: de tactu: de fato: de perturbationibus opi niones: Ad Timocratē Pronosticō. Exhortatorius: de imaginibus de phātasia. Aristobulus: de musica: de iusticia: de virtutibus aliis: de donis & gratia. Polymades. Timocrates. iii. metrodorus quinq; Antidorus duo. De ausuris opinionēs. Ad mithrē Callistolas dere gno: Anaximenes: epistolæ. Vnā autē ipsarū in ipsis conabor expo nere tribus eius appositis epistolis: in qbus omnē philosophiā suā breuiter collegit. Ponemus autē & κρυπτασ αὐτοῦ δοξασ: ratas: scilicet ipsius opinionēs: & siqd visū est eloq; electione dignū: vt oi ex parte cuiusmodi vir fuerit addiscas. Si autē ego ad hæc iudican da idoneus sum. Primā igitur epistolam scribit ad Herodotū Breui arium rerū omniū naturaliū. Secundā vero ad Pythoclē que de cæ lestibus corporibus est. Tertiā ad menæceum. Cōtinet autē ipsa de vitis. Oriendum autem videtur a prima. cum prius pauca dixerim us de diuisione philosophiæ iuxta ipsum. Tris igitur in partes & ipse philosophiā diuisit Canonicam: scilicet Physicam: ethicam,

Canonica igitur illa vel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur. Canon Porro physica naturæ totam speculationem continet: de qua in libris naturalium triginta septē atq; in epistolis per elementa dilleritur. Ethica vero de electione & fuga dillerit. que in voluminibus de viris & epistolis ac libro de fine tractatur. Consueuerunt autem Canonicā naturali coniungere: appellantq; illam de iudicio & principio sine introductione. Natū ralem vero de generatione & corruptione & de natura. Cæterum moralem de his quæ eligi vel vitari debent: & deuitis: & de fine dicunt. Enimuero dialecticam vt deuios agentem: improbāq; repudiānt. Posse. n. physicos abunde simplicibus: & propriis rerum vocabulis agere. At igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse verū tatis & anticipationes: & passionēs: epicurei præterea phantasticos intuitus mentis adiiciunt. Dicit autem & in ea quam ad Herodotum scripsit Epitome: atq; incertis illis opinionibus: omnis. n. ingt sensus irrationabilis est: nulliusq; memoriæ capax. Neq; n. a se ipso mouetur. neq; ab altero motus impotens est aliud. adicere siue auferre. nec est quod ipsos possit arguere. Nam neq; similis sensus similem potest: quod par sit vtriusq; vis: neq; dissimilis dissimilē: qppe qui non eorūdem rerū iudices sint: ne ratio quidem. Nāq; omnis ratio a sensibus ducta est: neq; alter alterum omnibus. n. intendimus: eoq; alleritur sensuū veritas q; quæ sensu vigent ea subsistant. Porro & videre nos: & audire non secus ac dolere subsistit. Quocirca & de incertis oportet ab his quæ appareant signa colligere. Nāq; & cognitiones omnes a sensibus manent secundū incidentiā: & proportionem & similitudinem & compositionem. cooperante aliquid etiam ratione ipsa. Insanorumque visa etiam in somnis vera sæpe sunt. Mouent enim non autem mouet quod non est. Cæterum dicunt veluti compræhensionem: siue opinionem ratam: siue cogitationem: siue vniuersalem intelligentiam insitam id est memoriam eius rei: quæ sæpe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi homo est: simul enim atque homo nominatur: continuo per anticipationem forma etiam illius intelligitur: præcedentibus: ac ducibus sensibus. Prorsus igitur quod prius omnibus nominibus ordinatū est: manifestum est. Neque enim profecto quæremus quod inquirimus nisi prius illud nouissemus. Verbi gratia quod longe est: equus ne an hos est: oportet enim antea per anticipationē agnouisse bouis & equi formam. Neq; enim aliquid nominarem nisi prius per anticipationē illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur anticipationes: qd; opinabile est a priore certo

LIBER

aliquo pendet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta vnde nouimus: an sit istud homo hanc enim opinionē appellāt siue opinationē & verā esse & falsam dicūt. Nam si quidē pro testimonio sumatur: pro illa siue contra illā agendū sit falsam esse. Vnde etiam introductū est τῶ ποτ' με περ, id est perseverare. & prope turrim accedere et dicere qualis prope videatur. Perturbationes autē esse duas dicunt voluptatē & dolorem: quę in omne animal cadāt. Ex his alteram propriam: alteram alienā esse: perq; eas iudicari electiones & euitatiōes. Questionē quoq; alias esse de rebus alias circa simplicē versari vocē. Atq; ista de diuisione ac iudicio summātim dicta sunt. Redeundū iā ad epistolam quam diximus.

Epīcurus Herodoto Salutem.

Epīcur⁹
ad herodotum.

Fūdamē
tis indi
gemusv
t mēbris.

Is qui nequeunt o Herodote singula quę a nobis de natura scripta sunt ad purū intelligere: neq; maiores de his rebus editos libros perscrutari: cōpendiū totius operis feci quantū satis esse putauī: vt integerrimarū opinionum memoriā facile tenerēt quo per singula tempora in his q̄ sunt rata illis opē ferre possint: inquātū arripuerint naturę speculationē. Quin eos etiā qui iam in contēplatiōe omnīū formā & veluti fūdamēta totius operis iecerunt huiusce cōpendio adiutū iri spero ad facile reminiscēdū. Nam fundamētis rei crebro indigemus: mēbris non ita pergendū igitur ad illa est faciendusq; ex iugi memorię exercitatione habitus: ex quo & ratus maxime validus que ad res intuitus nobis obuient: oīsq; particulariū rerū diligēs notio reperiet: cū formę plenissimę animo versantur memoriaq; tenētur. Nā ea sūma totius diligētīę isq; effect⁹ est: huiusce intuitu vt celeriter posse ad simplicia elementa atq; ad conclusionū voces. Neq; .n. fas est cōdensationē perpetue rerū circuitionis esse: nisi possit paucis vocibus totum in se ipso cōplecti illud quod ēt per partes diligenter explicatū fuerit Vnde cū omnibus perutilis sit qui sint illi familiari⁹ dediti naturę ratio huiusmodi vitę cōtinuationē fieri moneo in physiologia eā: que maxime. tranquillitatē afferat vitę: & eiusce cōpendiū: ac veluti summā opinionū omnīū tenere memoriter. Primū igitur o Herodote quę subiecta sunt vocibus oportet cōprehendere. vt ea quę opinamur. siue quęrimus siue de quibus ambigimus ad ea referētes diiudicare possimus. At ne indiscreta sint oīa nobis in infinitū demonstrantibus: siue inanes voces: habeamus necesse quidē ē primā notionē per vnāq; dispici vocē: nihilq; p̄bationē indigere. Siquidē habebimus q̄sitū vel dubitatū vel opinatū ad qđ referam⁹. Siue fr̄sensus: obseruare omnia oportet: ac simpliciter p̄sentes intuitus siue mentis: siue cuiuslibet iudiciorū. Eadē vero ratione ēt p̄turbationes

quæ ad sunt: vt & perseverans illud & incertum habeamus. quib⁹ notare possimus. hæc aut^{em} vbi perceperimus: de incertis iam conspiciari opus est. Primū quidē q^{uod} nihil sit ex eo quod non est: omnia enim ex omnibus fierēt seminibus nihil indigentia. Sed & si quid defluit interiret in id quod non est: omnia iādudū interiisse cū ea non essent: in quæ dissoluerentur. Atqui & omne sp^{eci} huiusmodi fuit quale nūc est semperq^{ue} tale erit nihilq^{ue} est in quod mutari posset. Nam preter ipsū omne nihil est q^{uod} in id ingressum mutationē opere^{re}. Eniūero istud quoq^{ue} ē in maiore cōpendio statim a principio dixit In primo item de natura ipsum omne est Corpora namq^{ue} ista vt sese habeant sensus ipse testatur in oibus secūdū quē necesse est incertū cogitationū coīcere quēadmodū antea dixi nisi enim eēt quod inane & locū & quæ tangi non potest naturā noīamus nequaquā haberent vbinā essent corpora neq^{ue} per quod mouerentur quæ profecto moveri perspicuum est Ad preter ista nihil neq^{ue} cogitatione cōprehendi potest neq^{ue} per modū cōprehensionis: neq^{ue} s^{ecundum} cōprehensibiliū proportionē. Quippe quæ per omnes naturas accipiūtur neq^{ue} veluti horū euentus accidētiae dicūtur: eadē ferme in primo de natura & in xiiii. & xv. atq^{ue} in maiore cōpēdio Corpa alia quidē sunt cōcretōes alia vero ex quib⁹ cōcretiones factæ sunt. At ista diuidua sūt & imutabilia: nisi oīa in id q^{uod} nō est interitura sūt. Ceterum in dissolutione cōcretionū plena p^{er} naturā sustinere valent. Cū non habeant quorsum aut quo pacto solui possint. Itaq^{ue} principia necesse est indiuiduas esse corporū naturas Præterea & omne istud infinitū est. Nā q^{uod} finitū est extemū habet: extemū autem preter illud quidpiā inspicitur. Itaq^{ue} quod extemū nō habet nec finē quidē. Quod autē finē nō habet infinitū sit necesse est nō finitū. Atqui & multitudine corporū & vacui magnitudine omne istud infinitū est. Siue enim esset infinitū vacuū & corpora finita: nusq^{uam} manerēt corpora sed ferentur per infinitū inane dispersa cū nō haberent quo se figerent atq^{ue} cohiberent: siue vacuum finitū esse: nō haberent infinita corpora: vbi nam subsisterent? Ad hæc vero indiuidua corporum ac plena ex quibus & cōcretiones fiūt: & in quæ dissoluuntur: incōprehensibilia sunt figurarū differētiis. Neq^{ue} enim possibile est ex eis dē figuris cōprehensīs tot factas esse differētiās at per vnāquamq^{ue} figurationē simpliciter infinite sunt similes. Porro differentiis non simpliciter infinite sed tantūmodo incōprehensibiles sunt. Neq^{ue} enim interius in infinita sectionē esse. Dicit autē quandoquidē qualitates imutantur: si quis eas non etiā magnitudinibus simpliciter in īmensum emissurus sit: mouentur que iugiter Atomī. Ait enim interius & æqua celeritate motus illos agitari vacuo similē motum exhibente perpetuo grauiissime atq^{ue} leuissime.

LIBER

Atq; ille quidē longe se inuicē distātes. Aliæ vero agitationē ipsam continent cū fuerint cōplexione inclinatæ. siue ipsis cōplexionibus sustētatæ fuerint. Quippe vacui natura q̄ illos singulos dirimit: hoc efficit q̄n quidē firmitatē siue affixionē facere ipsa nō pōt. Solidūq; qđ in illis inest p̄ collisionē agitationē facit inquātū cōplexio illa & collisione restitutionē dat: hoc aut̄ initiū nō eē: cū atomi & inanæ causæ sint. Ait aut̄ intrinsecus neq; vllā circa atomos inesse qualitatē p̄ter figurā & magnitudinē: & grauitatē. immutari aut̄ colorē circa positionē atomoz in duodecim institutionibus ait. omnēq; magnitudinē circa illas nō esse. Deniq; nūq̄ atomus sensu visa est: hæc autē vox cū ista omnia memorātur figurā idoneā amittit intētioni- bus: seu cōprehensionibus naturæ rerū: mūdi item infiniti sunt: qui- q; huic similes & qui dissimiles sunt. Atomināq; cū infinitæ sint vt modo demonstratū est: etiā lōgissime ferūtur. Neq; n. consumūtur eiusce atomi ex quibus fiat mūdus: siue a quibus effectus sit: neq; in vnū neq; in infinitos neq; in similibus: neq; in differentibus. Nihil igitur est quod hmōi mūdōz infinitatē impediāt. imo & formæ si- miliū figurarū solidis tenuitatibus lōge & apparētibus distāt. Neq; n. eiusce recessiones in aere fieri nō possunt: neq; aptitudines per ef- ficientiā cōcauoz atq; tenuiū. neq; vapores consequentem positionē: atq; incessum obseruantes eam. s. quam in solidioribus habebāt: has autē formas species: siue imagines vocamus. Motus item qui per va- cuū fit nullo contra incidentiū occurso fit omnē longitudinē com- prehensibilem in incōprehensibili cōsumat tēpore. Quippe tardita- tis: ac claritatis incisio aduersa nec aduersa similitudinē accipit: neq; tamen simul secūdum tēpora quæ per rationē speculamur: iuxta ad quod agitur: corpus ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō potest. Et hoc sensibili in tēpore simul adueniens vndecūq; infiniti non ex quocūq; cōplectamur motū loco recedens erit. Simile n. contrariæ illi incisioni erit etiam si tādīu celeritatem motus non interfecandū relinquamus: perutile est autē & hoc tenere elementū. Deniq; qm̄ si- mula chra tenuitatibus summis vtūtur. Nihil ex apparentibus cōtra testatur. Quocirca & celeritates habēt insuperabiles meatum omnē modicū habētia. Vti ne quid illoz infinitatē vel minimū interfecet: plurimas aut̄ & infinitas cōtinuo aliquid refringat. Ad hæc vero qm̄ imaginū generatio simul atq; cogitatur cōtingit. Nāq; fluxus a cor- poribus eius qui sit in multa angustia notationi perspicuus nō est ob cōtrariā replexionē seruans diutius solidi positionē: ordinēq; ato- morum: & si aliquādo cōfunditur celerescq; in aere cōuētus sunt: qđ minime oporteat altius repletionē recedere. Sunt autē & alii modi a quibus naturæ huiusmodi gignātur. Nihil n. horū contra sensus at-

testatur: si recipiat aliquis quodā mō actiones: vt ab exterioribus ad nos conueniētiā referant: & illud aut existimandū est: cū aliquid extrinsecus subrepat. Formas nos intueri atq; cogitare: neq; n. pfecto resignarent quę exteriora sunt: naturā suā coloris. s. atq; formæ per acré: qui inter nos & illā medius est: neq; per radios aut qualescūq; fluxus. qui a nobis ad illa manarint. ita veluti formis quibusdā a rebus ipsis ad nos penetrantibus quę a coloribus formæq; similitudine non differāt: iuxta modū congruæ magnitudinis in aciē aut mētem celeri vtētibus motu: deinde hac ex cā eo q; vnū & perpetuum est phantasiā consensionēq; reddens a seruante subiecto secundū eā quę inde proficiscitur æqualē in altioribus affixionem in solido fictionis atomorū: & quā animo siue sensibus phantasiā irruētē accepimus: seu formæ: seu accidentium: forma hæc est solidi: quæ fit iuxta subsequentē densitatem siue ex imaginū compræhensione. Porro eo quod opinamur mendacium semper ac falsum asseri: siue non refelli potest. Sin vero minus asseratur per immobile nobis ipsis connexū imaginale intuitū. perceptione predictū: per quā mēdaciū fit. Quippe similitudo visorū quę veluti in imagine accipiūtur: siue illa in somnis friant: siue per alios intuitus mentis: at iudiciorum reliquorū nequāq; in his esset quęq; fiūt: & vera appellabantur: nisi essent aliqua: & hæc ad quę iaculamur intuitū falsum vero nō esset nisi accepissemus & aliū aliquē motū in nobis ipsis coniūctū quidē cæterū perceptione p̄ditū. Secundū hunc autē coniunctum phantastico iactui perceptionēq; habentem: siquidem non afferatur siue refellatur fieri vt mendaciū sit: si autē asseratur: aut non refellatur verū. Et hæc igitur opere precii est: vt opinio fortiter teneat: vt neq; iudicia tollantur actionū. neq; falsum dū æquæ firmatur cūcta perturbet. Atqui & auditus fit: dū flatus aliquis fertur siue a vocante: siue a sonante: siue a strepente: aut quomodolibet audiendū passionē inferente. Porro fluxus hic inequaliū partium tumores vna diffunditur quādam ad inuicem seruantes consensionem: atq; vnitatem propriam ad id quod emisit: atq; ad sensum pertingentem qui in illo vt plurimū facit. Sin vero minus vel quod extrinsecus est: tantum manifestat. Nam absq; consensione aliqua inde adueniente nunquam profecto fieret huiusmodi sensus. Non igitur existimandum est aerem ipsum a procedente voce formari. Siue ab his quę non dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab alia pateretur: sed eū ictum qui fit in nobis simul: ac vocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdam tu moribus: qui ventosum efficiant fluxū: deinde nobis passionem audiendū insinuent: hoc ipsum de odoratu item sentiendū qđ de auditu diximus: nunq. s. vllam efficere passionē posse.

nisi sint tumores quidā: quia a re ipsa ad hunc mouendū sensum de-
bita mensura ferantur: dū partim quidē perturbati atq; alieni sunt:
partim vero quieti & conuenientes. Nēpe. n. & atomos existiman-
dum est nullā qualitātē eorū quæ videntur admittēre præter figu-
ram & grauitatē: & magnitudinem: & quæq; necessario figurā con-
tingunt: quippe qualitas omnis immutatur: atomi vero nihil mutā-
tur. Oportet. n. semper in dissolutionibus concretionū aliquid soli-
dum atq; insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non est
non faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundū transmutationes in
plurimis: quorundam vero accessus etiā ac recessus. Quocirca ne-
cesse est: vt ea quæ non transmutantur: incorruptibilia sint. & ab e-
ius quod mutatur natura prorsus aliena: verum tumores habere: ac
formationes suas: hoc enim subsistere necessariū est. Nam in his q̄
apud nos trāsformantur secundū ablationē figura accipitur infini-
ta. Enimvero qualitates cū in eo quod mutatur insitæ non sint se-
cus atq; illud relinquuntur ex corpore toto pereuntes. Sufficiūt igitur
ista quæ relinquūtur efficere concretionū differentias. Quippe a-
liqua necesse est relinquuntur: atq; in id quod non est defluant. Sed
ne semper omnem quidē in atomis magnitudinē esse putandū est:
ne ea quæ apparent reluctantur. Cæterū mutationes quādam esse
magnitudinum existimandū: præstat id quippe: hoc autē si addit: &
quæ secundū passiones & quæ secundū sensus fiunt. reddētur. Om-
nis autē subsistens magnitudo neq; utilis est ad qualitātū differen-
tias. Nam & ad nos veniunt visibiles atomi. Quod cū sit: minime
cernitur: neq; quo pacto fiat visibilis atomus agnoscere possumus.
Ad hæc putandū non est in corpore finito tumores infinitos esse:
neq; qualescunq;. Itaq; non modo eam sectionem quæ infinitū sit
ad id quod minus est tollere oportet. ne omnia infirma faciamus:
cogamurq; cōplexionibus repentinorū ea quæ sunt: in id quod non
est terendo cōsumere: verum ne transmutationē quidem in his quæ
finita sunt: in infinitū. neq; in minus fieri existimandū. Neq; enim
vbi semel quispiam dixerit tumores in plerisq; infinitos esse: quales
etiam sint intelligere potest: præterea ne id quidem quo modo fini-
ta sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nā si quidē
tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescunq; hi fuerint: infi-
nita profecto esset etiā magnitudo: extremitatēq; finitam habētes
perceptibilem: nisi & per se ipsum inspiciendū non est: ne & qđ de-
inceps sequitur. huiusmodi intelligamus atq; ita per consequēs in
anteriora tendendo in infinitum cōtingat cogitatione: procedere.
minimum quæ illud quod in sensu est considerandum est: vt neq; sit
huiusmodi cuiusmodi id quod habet transmutationes: neq; tamē

omnino diffimile: sed habeat cōmune cū transmutationibus aliqd. Cæterū perceptione partiū careat: aliasq; propter cōmunis illius similitudinē aliqd ipsius non percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatem nobis oportet occurrere. ex qua ista conspiciamus: a primo inchoantes: nō in eodem: neq; in partibus partiū sed improprietate sua metiendo magnitudines: q̄ maiores sunt magis & quę minores minus: hac proportionē arbitrandū. & qđ in atomominimū est vti. Cōstat. n. differre illud paruitate ab eō quod secundum sensus aspicitur: eadē vero proportionē vti. Nāq; & quam magnitudinē habet atomus scđm hanc p̄portionē prædicauimus modice solā excludendo lōgitudinem: præterea minos atq; immixtos fines esse putādū est: lōgitudinū dimensionē: & ex ipsis primis maioribus ac minorib; parādō rōnis speculatōe in his q̄ sunt inuisibilia. Nā cōe illud qđ eis est ad imutabilia sufficit: qđ hætenus ē p̄ficere. Collatōnē at ex his quę motū habēt: fieri possibile nō est: neq; p̄ & infiniti quod sup̄mū aut infimū sit prædicandū non est: sup̄ra: vel infra esse. Nā quod supra caput sit: vnde cūq; stemus: ducere in infinitū nunq̄ nobis istuc visum iri. Ita & qđ infra id quod intellectū est æqua ratione euadere in infinitū: supra esse atq; infra iuxta idē: hæc. n. intelligi possibile nō est. itaq; licet vnā accipere superiorē intelligibilē loci mutationē in infinitū vnāq; inferiorē: & similes ad superiorū pedes id quod a nobis ferē ad ea quæ supra caput nostrū sunt loca pertingat: aut ad inferiorū caput qđ a nobis ferē inferioris. Nāq; motus vniuersus nihilominus vterq; vtriq; oppositus in infinitū intelligitur. Verū. n. & æqua celeritate atomos esse necesse est. cū per inane inuehūtur nullo reluctāte: neq; n. grauiā paruis: ac leuibus celerius ferrētur: quandoquidē nihil occurrit eis: neq; parua itidē magnis: cū motū omnia habeant cōmensumivbi ne illis qđē aliquid oblectat neq; sup̄nus neq; obliquus per collisiones motus: neq; inferior per p̄pria pōdera. In quantū. n. vtrāq; cōtinent in tantū vna intelligēdo habebit motū: qđ aut extrinsecus: aut ex pōdere p̄prio reluctet aduersus feriētis vim. Sed. n. & p̄ concretionēs altera celerius q̄ altera dicet: qñ atomorū æqua celeritas sit: atq; in vnū ferantur locū atomi q̄ in cōuentibus sunt & cōtra minima perpetuo tpe: nisi in vnū scđm tpa q̄ ratione cernūtur: sed frequenter oblectētur: qđiu sub sensu motus assiduitas fiat: qđ. n. de inuisibili opinamur: quod. s. tēpora q̄ ratione cernūtur perpetuū motū habitura sint in huiusmodi verū nō est. Nā omne quod cernitur: aut animo per intuitū percipitur: verū est: post hæc inspiciendū est ad sensus passionēq; referendo. Ita. n. erit firmissima probatio: q̄ anima sit corpus tenuibus partibus per totam congregationem seminatū.

Ceterū spiritui simillimū calori quodā temperamētū habenti atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est autē pars quę multā accepit immutationē exilitate ptiū atq; horū ē ipsorū. Cōsentit autē huic magis ex reliquo cētui: At istud omne cōstat vires esse animi et perturbationes agilitatesq; motus & cogitationes & cetera quib⁹ priuati morimur: Eniuero & id oportet tenere q; habeat anima sensus plurimā causam. Non tamen istā accepisset nisi a conuentu reliquo ferme roboraretur Porro reliquus ipse conuētus cū ille hanc parauerit causā et ipse subinde huiusmodi casus ab illa particeps sit: nō tamē oīum quæ illa possidet iccirco discedente aīa sensu caret. Neq; enim ipm in se ipso possidebat hanc vim sed alteri quod simul factū fuerat: parabat: quod per consumatā circa ipsum virtutē secundum fluxū atq; cōsensum vt dixi: reddebat. Iccirco igit & insita aīa nūq; alia aliqua parte discedente priuatio sensuū fieret. Sed cū illa vna periret soluto eo: quod cōtinebat: siue toto: siue ēt parte aliq; siqdē sensus aīæ vigōre p̄sisteret Porro cōuentus reliqu⁹ pmanens & totus & per partes non habet sensum illo abscedēte quātalibet sit quæ se intēdat a totorū multitudo in aīæ naturā: verū .n. & soluto couētu toto diseminatur aīa neq; iā easdē vires habet: neq; mouetur Itaq; ne sensū quidē habet. Neq; enim intelligi potest sentire aliquid: nisi in cōuentu isto atq; in his motibus vtatur sensu quādo ea quæ roborat: & q; cōtinet huiusmodi nō sint in quibus nunc existens tales motus habet. Atqui & hoc in aliis dicit & ex leuissimis atomis atq; rotūdisimis illam esse cōpositā multū ab illis differentibus quæ ignæ sūt pars tamē eius quę ratione caret corpori quoq; reliquo connexa est rationalē autē partē & thorasce sedem habere: vt ex metu & gaudio manifestum est: somnūq; aīæ partiū fieri: quæ per omnē concretionem disseminate sunt: aut continentur: aut euacuānt deinde poris incidūt. Semē præterea ex omnibus corporibus fieri intelligendū est. Dicit enim per plurimā noīs familiaritatē in eo quod per se intelligitur incorporeū aut per se intelligere non possumus. præter vacuū: Porro vacuū ne facere aliquid neq; pati potest. Sed motū tātum per se corpib⁹ p̄bet. Itaq; qui in corporeā dicūt esse animā: vani sunt Nihil .n. aut facere posset aut pati si eēt hmōi: At nūc euidenter hæc vtrāq; in aīa esse casus manifestant: has igit de aīa rōnes: si quis ad perturbationes sensusq; referens memoria teneat quæ principio diximus satis intelliget ea; figuris cōprehenſa sunt in id quod particulare est ex his firmiter ac diligēter exposita. Verū enim & figuræ & colores & magnitudines & pondera & quęq; alia de corpore predictantur vt quæ per se ipsa tendāt siue ad omnia seu ad visibilia: & ea

quæ per sensum cognita neq; per seipsas naturas esse opinandum non. n. possibile est id scire. neq; omnino vt non sunt: vt neq; alia q̃ præexistunt huic incorporea: neq; vt huius particulæ sed vt corpus totum quod vniuersaliter quidem horum omnium quæ sua sunt naturam sempiternam habeat: possibile non est esse collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus maior constiterit conuentus siue proprium siue vniuersi magnitudinum aliquo autem minorum. Sed vt dixi ex his omnibus solis perpetua habens suam naturam. Atq; intuitus quidē priores habent hæc omnia & perceptiones. Cæterum consequente multitudinis subita: & nusquam scissionem admittente: sed iuxta subitam agnitionem corporis prædicamentum percipiente. Quinimo & corporibus contigit sæpe vt ea sequatur: & quod sempiternū nō est neq; in inuisibilibus neq; incorporeis: Ita secundum motum plurimū hoc nomine vtentes manifeste colligimus casus: neq; vniuersi habere naturam: quam assumentes secundum repentinum corpus appellamus: neq; item consequentium sempiternorum sine quibus corpus cogitare non possumus. per intuitus autem quosdam subsequente repentino singula appellarentur. Cæterum quandoq; contingentia singula inspiciuntur: non sempiternis casibus subsequentibus. Neq; hæc actio expellenda ex eo quod est: quia naturam non habet vniuersi: quod contingit quod profecto etiam corpus appellamus: neq; item sempiternorum subsequentium: neq; rursus per se existimandum. Neq; enim hoc vel in his vel in sempiternis contingentibus intelligendum: sed id quod etiam apparet casus omnes corpora existimandum: etiam si non sempiternæ subsequantur. neq; per se rursus naturæ ordinem habeant. Cæterum quemadmodum sensus ipse proprietatē inspicere faciūt. Sed. n. & hoc vehemēter præterea considerare opus est. Nāq; tempus minime quærendū est sicut & reliqua quæ in subiecto quærimus: referentes ad eas quæ apud nos ipsos inspiciuntur anticipationes. sed ipsam euidentiam per quam tempus aut multum aut modicum vocamus: hoc familiaris quadam propinquitate circūferentes reputandum: neq; locutiones quasi meliores persequendum: sed his que sunt ad manus in ea re vtendum: neq; aliud aliquid per seipsum prædicandum: quasi eādem quam proprietate hæc substantiam habeat. Quod quidem faciunt quidā: sed solum quo proprietatem connectimus. hoc etiā submetimur maxime animaduertendū. Nā hoc demonstratione nō indiget: sed animaduersione. Quippe diebus ac noctibus horūq; partibus connectimus: Similiter & perturbationibus ac tranquillitate & motibus & statibus propriū aliquē præterea casum. Rursus hoc ipsum cogitantes secundum quod tempus nominamus. At autē & in secundo

de natura libro: & in magna epitome atq; in his quę prædixim⁹. Mūdos & oēm finitam concretionē similē his quę inspiciuntur speciē frequenter habentem: existimandū est ex infinito horū hominū proditiē ex cōversationibus propriis discretis maioribus atq; minorib⁹ rursumq; dissolui omnia celerius alia: alia tardius: cū alia hoc ab his alia ab illis patiat⁹. Constat igitur & mundos illum dixisse interire cum partes mutāt⁹: & in aliis q; terra aeri superuehatu: præterea & mundos neq; ex necessitate arbitrari oportet vnā habere figurā: imo et differentes eos in. xii. de mūdo eē ait: alios nāq; sphere: alios oui præferre spēm: aliosq; aliā itidem formā: non tamē oēm formā admittere: neq; aiantes esse ab infinito discretas. Neq; enim probaret quispiam vt in eo qui sit huiusmodi cōpræhensa nō sint efficientia semina: ex quibus & animalia & arbores & cetera quę inspiciunt constant. In huiusmodi vero non potuisset: eadē autem ratione ēt innutriti. Pari modo & de terra existimandum sed & naturam quoq; opinandū est plurima & varia ex rebus ipsis edoctā fuisse atq; coactam porro rationē quę ab ea credita fuissent: ea postmodū diligētius explicuisse atq; adinuicē: præterea in quibūsdā celer⁹ in aliis tard⁹ et quibūsdā euolutionibus atq; temporibus ab his quę ex infinito in quibūsdā vero secundum minores. Quocirca & nomina ab initio nō positione facta sed ipsa hominū ingenia per singulas rationes propriis affectas perturbationibus ac propria percipientes visā: proprie aerē immittere immissum a perturbationib⁹ singulis ac visis. Vt esset quandoq; ēt gentiū per loca differentia. Postmodū autē cōmuniter per gentes singulas fuisse imposta propria vt significationes minus ambigue fierēt ad inuicē: breuiusq; significarent: quāsdā insup res ēt quę nō cōspiciantur inferendo: vt eos qui essent cōscii monerent in sonos quosdā erūpe coactos illos vero ratione duce plurimis ex causis ita interpretatos esse enim vero in meteoris morū & cōuersionem: ac defectū: ortumq; & occasum & his similia: neq; ministerio cuiusq; facta existimandū est. Verum illius ordinatione & imperio q; omnē simul beatitudinē & immortalitatē habeat. Neq; enim beatitati conueniunt negocia & curę & irę aut gratiæ sed infirmitate ac timor & indigentia opis proximorū ista sunt. Neq; rursus cū ignis simul sit conuersus in se quę beatitudinē possident secūdū voluntatē hos motus accipere. verū oēm seruare decentiā per oīa nomina quę in huiusmodi seruntur notionibus: si neq; contrarię honesto ex his opiniones fiant. Alioquin maximā in ciuius perturbationem huiusmodi cōtrarietas faciet. Quocirca & eas quę ab initio sunt huiusmodi conuersionum preceptiones in mundi generatione oportet opinari necessitatēq; hanc & ambitum perfici. Sed enim causam eorū

quæ sunt maxime propria diligenter exponere Physiologiæ opus esse putandum est: beatitudinemq; in scientia de cælestibus corporibus huc cecidisse: & in eo q; naturæ quædam sunt quæ inspectæ secundum huiusmodi meteora & quæq; his propinqua sunt ad huius rei exactam diligentiam conferunt: præterea non in huiusmodi ipsum multipliciter esse: ac ipsum se circa illa pro viribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non esse incorruptibili: ac beata natura eorum quæ discretionem suggerunt: aut perturbationē vllam & hoc mente compræhendere simpliciter esse. Porro quod in notitiam cadit de occasu & ortu & de conuersione. ac defectu & quæq; his similia sunt: nihil amplius ad beatitudinem scientiæ cōferre. Sed similiter habere moetus eos qui ista considerant: quænam vero naturæ sint: nesciunt: & quænam causæ vel maxime ratæ & nisi ista difficilia nouissent fortasse plurimi: cum timor ex consideratione horum solutionem capere nequeat. ac dispositionem eorum quæ sunt maxime propria. Idcirco & plures inuenimus causas conuersionū & occasus & ortus defectus & huiusmodi talium: sicut & in his quæ particulatim fiunt. Aut existimandū non est horum vsum diligentiam non accepisse. quanta possit ad tranquillitatem nostrā beatitudinemq; conferre. Itaq; quasi per transitum intuentes quod apud nos similitudo sit de ratione cælestium omnisq; incerti dissendendum est eos aspernando: qui ne id quidem sciunt: quod vno modo se habet aut fit. neq; quod multis contingat modis: imaginatio nemq; ex recessibus reddunt: ignorantq; præterea quænā sunt quæ perturbationem non ingerant. Si tamen arbitramur eo modo suspectum id fieri posse: & in quibus similiter perturbatione vacamus ipsum quod multis fiat modis non ignorātes: quemadmodū si quod ita se habeat nouerimus: perturbatione carebimus. Ad hæc omnia illud omnino oporteat itelligere: q; perturbatio humanis animis proprie omnino fit in eo q; hæc & beata opinentur: & incorruptibilia & vna contrarias his voluntates habeant: & actiones & causas: & in futura vita dirum esse aliquid secundum fabulas & sperent & suspicentur: siue hanc priuationem sensus que in morte est metuant: quasi post mortem aliquid pati: & in eo quod non opinionibus ista patiantur. Verum ratione & commendatione quadam. Vnde cum nō diffiniant malum æquam siue etiam maiorem perturbationem capere quasi hæc opinarentur tantum. Porro huiusmodi perturbationis vacatio est his omnibus euadere liberum & absolutum: perpetuāq; omniū & eorum que sunt plane propriam versare memoriam. Quocirca omnibus vtendum est præsentibus: ac sensibus communibus

quidem ratione communis: propria vero propriis: ac presenti omni per singula iudicia euidencia. Si enim hisce intenderimus: id vnde perturbatio metusq; fiebat excludemus habita recta ratioe: atq; soluemus: deq; celestibus ac reliquis quæ semper incidunt: quæq; summe terrent reliquos: causas afferemus. Ista tibi o Herodote de natura omnium summatis perstrinxerimus. Quæ tu si diligenter pro viribus tenere studueris arbitror: & si non ad omnia semper per partes diligenter explicata sufficient: incōparabilem tamen ex eis firmitatem atq; constantiam aduersus homines cæteros percepturum. Nam te ex te ipso promouebis plurimum ad ea etiā quæ in toto de natura opere sunt dicta per partes exponenda. Atq; hec ipsa mandata memoriæ perpetuo emolumento erunt. Sunt enim huiusmodi vt hi etiam qui iam particularia satis: aut etiam perfecte digesserunt: ad huiusce tamen intuitus plurimos habent: plurimū iuuari ex his possint in his quæ de tota natura differuntur. Quæq; autem non penitus cadunt in ea quæ conficiuntur: ex his autē secundum eū morem qui caret inuidia: simulatq; intelligitur ambitus eorum quæ sunt in primis rata ad tranquillitatem animi faciunt: & ista quidem de naturalibus eius epistola. Sequit de meteoris alia. Epicurus Pythocli salutem. Reddidit mihi Cleon abste epistolā: in qua nos fouere atq; diligere persistis: digne pro nostro in te studio: neq; ignauiter earum meminisse niteris: quæ ad beatam vitam ducūt rationū. Præcarisq; vt tibi de meteoris breuē mittam facilemq; tractatū quo facilius admonearis ea quippe que in aliis scripsimus difficillime teneri memoria: quis ea vt ais quis continue ferat. Nos autem perlibenter preces admisimus tuas: magnaq; de te ac iucunda spe fruimur. Cum igitur cætera iam absoluerimus omnia: agimus quæ postulasti plurimis & aliis emolumento futura inuenta hæc: & his maxime qui rudes adhuc veram nuper naturæ rationem degustarunt. his item qui alicuius disciplinarum liberalium sunt grauioribus curis impliciti. Ea igitur rite percipe mandataq; memoriæ iugiter volue: cum cæteris quæ in breui epitome ad Herodotum missimus. Primum igitur alium aliquē finem ex celestium corporum scientia siue per cōnexionem: siue absolute dicantur: putandū non est q̄ perturbationis vacationē: ac p̄bationē certā sicuti & in reliquis neq; qd sit impossibile vim aggredi. neq; speculationē habere per oia similem aut his libris quos de vitis scripsimus: siue de his quos de aliis naturalium q̄onū purgationibus: puta qd oē corpus ipalpabilis naturæ sit: qd indiuisibilia elemēta & oia hmōi aut quæ p̄ vnica his q̄ vidētur cōcordiā habēt: & in meteoris nō est. Verū ista quidā multiplicē

habēt generationis eā substantiæ p̄dicamētū sensibus confortiū
 Neq; n. fm plogoz vanitatē legiſq; ſanctiōē d̄ natura differēdū
 ſed ſicut ea q̄ vident̄ hortant̄. Non. n. iā vita noſtra aut ſtulticia: aut
 gloriæ vāitate op⁹ hēt ſed ſolū trāſſe ac ſecurē vinere oīa qd̄ im-
 mobili ac ſtabili rōe ſiūt p oīa ex his dūtaxat q̄ multiplici mō his q̄
 apparēt concorditer incidūt cū quis quod p̄babiliter de his dicitur
 cōgruenter omiſerit. Cū vero quiſpiā hoc quidē omittit: hoc autē
 eiicit qd̄ æq; ei qd̄ vī cōſonū eſt: eū profeſſo conſtat omni naturæ
 excidiſſe rōne: atq; ad fabulas eſſe deuolutū. Signa vero quædā eo-
 rum que in ſupnis conſumātur ferre quædā ex his q̄ nobis apparent
 et que inſpiciunt̄ aut ſunt non ea que in ſupnis apparent hæc enim
 multis modis fieri poſſunt cuiuſq; tamē viſum obſeruandū eſt: atq;
 in ea quæ illi adiunguntur diuidendū Quippe non contēditur plu-
 rimis modis perſici vt ea q̄ ſunt apud nos. Mundus eſt cæli quædā
 continentia. ſtellas & terram & que videntur omnia continens ab-
 ſciſſionemq; ex infinito habens atq; in finē deſinens: ſue rarū den-
 ſum. quo ſoluto quæ in illo ſunt omnia conſuſionē accipiet: & de-
 ſinens aut in eo quod circunagitur aut inſtantiam habet: et rotūdā
 aut triangularem aut quācunq; circunſcriptionem omnibus quippe
 modis fieri poſſibile eſt: quando eorum que videntur nihil obſiſtit
 mundo huic: in quo finem compræhendere nequimus. Quod au-
 tem et huiuſce mundi ſint infiniti multitudinē colligi poteſt: & quo-
 niam talis fieri mundus poteſt & in mundo & intermūdio quod in-
 teruallum dicimus inter mundos in loco vacui pleno: & non in ma-
 gno puro & vacuo quēadmodum aiunt quædam idoneorum quo-
 rundam ſeminum quæ ab vno mundo ſiue intermūdio fluxerint ſi-
 ue etiam a pluribus ſenſim. Abiectioneſq; & compoſitiones atq; mi-
 grationes facientibus in locum alium ſi ſic contingerit: & irroga-
 tiones ex his que opportune eas ſuggerunt quo ad conſumantur ac-
 cipiantq; conſtantiam: in quo etiam ſubiecta fundamenta ſuſceptio-
 nes huiuſmodi efficere poſſint. Non enim conuentum fieri oportet
 ſolum neq; vertiginem in eo vacuo in quo fieri eſt poſſibile mundū
 ſecundum quod ex neceſſitate putatur. Augeriq; tandiu quo ad al-
 terum offēdat vt ait quiſpiam ex his qui phyſici vocātur hoc enim
 his quæ videntur repugnans eſt. Sol item & luna & ſydera cætera
 ſeorſum facta poſſimodum a mundo cōpræhenſa ſunt. quæq; præte-
 rea conſtitiā ſeruant. Cōtinuo efficta ſunt: atq; incrementum percepe-
 rint pari ratione & terra & mare per cōparatiōes & vertigines quæ-
 rūdā tenuitate partium conſtitiū naturarū ſiue ſpiritualū ſiue ig-
 nis p̄ferētū ſpeciē ſiue vtrumq; ſimul & hæc. n. ita ſuggerit ſenſus.

LIBER

Porro solis cæterorūq; siderum magnitudo quantum ipsi sapimus ea est quæ videtur. hæc in vndecimo de natura dixit. Nam si inquit magnitudinem interualli ratione amisisset lōge profecto magis colorem. Alia namq; huic rationabilior distantia nulla. Cæterū secundum id quod per ipsum est siue maior sit q̄ videatur siue paulo minor siue tantus non simul. Ita enim & apud nos lumina quæ ex interuallo cernuntur per sensum cōspiciuntur: & omnis autem in hāc partem instantia soluetur facile si quis rebus certis intēdat. quod in libris de natura monstrauius ortus & occubitus Solis ac lunæ siderumq; cæterorumq; & per incensionem & extinctionē fieri posset cum talis sit circumstantia etiam per alia loca. vt ea quæ prediximus perficiantur. Nihil enim eorum quæ videntur oblectatur per euidētia & quoq; super terra & præterea per adiectionē quod prediximus confici posse. Neq; enim refragatur aliquid eorum: quæ cernuntur. Ipsorum quoq; motus non quidem fieri impossibile secundum vertiginem totius celi siue secundum ipsius quidem statū: horum vertiginem iuxta eam quæ ab initio in generatione mundi genita sunt in eorum necessitatem. Deinde calore per quandam ignis distributionem semper ad anteriora loca tendentis cōuersiones Solis ac lunæ fieri quidem possibile est per obliquum cæli ita temporū necessitate coacti. Similiter et secundum aeris obsistētiā siue etiā materiæ aptæ quæ semper adiaceat atq; inflammetur. Partim vero deferentis: siue etiam ab initio vertigo huiusmodi istius sit distributa sideribus vt in girum moueantur. Cuncta enim huiusmodi atq; his similia in nullo euidentia ratione dissentiant. si quis semp̄ i huiusmodi partibus possibili adherens: horum singula ad eorum quæ videntur consonantiam possint adducere nihil metuēs seruales astrologorum artes: euacuationesq; Lunæ ac rursus impleriones euerfionesq; huiusce corporis: fieri enim profecto possent & perfigurationes Aeris similiter: Atq; & quæ secundum appositiones & omnes alios modos per quos & ea q̄ apud nos apparent: euocant ad huiusce spēm reddendā: nisi forte q̄ vnico illo modo cōtētus reliquos neq; repudiet. Neq; speculatiuæ possibile est aliqd hōi aspicere & aliqd ipossibile: atq; ideo ipossibilia inspicere cupiēs: p̄terea possibile est lunam ex seipsa habere lumē. possibile item & a Sole mutuari: Et enim apud nox pleraq; cernuntur: quæ plura ex seipsis habent plura item ab aliis: nihilq; impedit eorum quæ in celestibus videntur: si quis multiplicis modi semper memoriam habeat: consequentesq; ipsis vna suppositiones & causas simul aspiciat: & ne aspiens in ea quæ non consequuntur hoc ipsum desine e alias aliter in

illum vnſcum modū. Porro faciei manifeſtatio fieri quidem in ipſis po-
teſt et per immutationes partium: & per cumulatam adiectionē
modiſq; omnibus quotquot cernuntur cum his qui apparent: con-
cordiam habere. Namq; in omnibus meteoris huiusmodi veſtigare
nequaquā adnitendum eſt. Si enim aliquibus repugnare euidentiſ cō-
tingat: nunq̄ vera tranquillitate poterimus frui. Solis ac Lunæ deſe-
ctus poteſt quidem fieri et per extinctionem quēamodum & apud
nos pleraq; fieri videmus. Iamq; per interpoſitionem quorundam
aliorum aut terræ ſiue cæli: ſiue cuiuſlibet alterius eiufmodi: ſicq; p-
prios adinuicem modos conſpiciendum & q; coniunctas concreti-
ones fieri impoſſibile non eſt. Porro in .xii. de natura dici obūbran-
te Luna Solem: Lunam vero terræ ymbra ſe opponente deficere ve-
rum ſecundum reſeſſum hoc & Epicure⁹ Diogenes in primo electa-
rum opinionum tradit. Preterea circuitiōnis ordo ſic accipiat: ſi-
cuti & quedam apud nos fiunt: diuinaq; ad hæc natura nuſq̄ admo-
ueat: ſed immunis a miniſterio in omni ſua pleniffima beatitate ſer-
uetur. Si minus autem hoc fiat: omnis de celeftibus inanis erit cō-
tradictio: ſicuti iam quibuſdam fuit: qui non modum attigere poſſi-
bilem: verum in vanitatem deciderunt: dum vno tantum modo ar-
bitrantur hæc fieri alioſq; omnes poſſibiles excludunt: quicq; & ad
id quod intelligi nequeant: & ad ea quę appareant ferant. Quæ ve-
ro ſigna ſuſcipere oportet cum non poſſimus valere ſinamus q̄ no-
ctiū ac dierum prolixitates immutant. preter id q; ſolis motus ce-
leres fiunt: ruſumq; tardiores ſuper terram pro locorum longitudi-
ne immutant: & loca quedam celerius peragunt: ſiue tardius: ſicuti
et apud nos quedam conſpiciuntur: quibus conſona de meteoris di-
cendum. Qui autem vnum aſſumentes his quę apparent reſeſtantur
eo etiam exciderunt. quod inſpicere homini poſſibile eſt. Nāq; ſi-
gnificatiōes fieri poſſunt etiam per collationes temporum ſicuti et
in his quæ apud nos videntur animantibus & in aliis ſicut aeris &
mutationis hæc enim vtraq; his quæ videntur non repugnāt. Qua-
litatibus præterea ſi ab hoc aut ab illo fit cauſa. Neq; valet aſpici: q̄
fieri atq; conſtare poteſt & concretiōes aeris impreſſioneſq; vento-
rum atq; implicationes ſe inuicem tenentium atomorum: & eorū q̄
ad hoc agendum idonea ſunt: fluxumq; ex terra aquisq; conuentū.
atq; modis aliis plurimis huiusmodi conſtātiās fieri impoſſibile nō
eſt. Iam vero in his partim ſe collidentib⁹ partim vero mutantibus
aquaſ perfici: & ventos item per relationem ex locis idoneis. Dūq;
per aerem mouentur vbi inundatio vehementior ex quibuſdam ad
huiusmodi immiſſiones idoneis conuentibus facta fuerit tonitruſ

fieri posse: ac per spiritus in cōcauis nubiū euolutionē sicuti in vā-
 sis nostris cōtingit. Atq; ex igne inspirato sonitū in ipsis fieri & fra-
 ctiones itē nubiū atq; dissidētias ac cōfricationes nubiū atq; ordi-
 nes quę cōcretionē Crystalli instar acceperint. Et totū ad hāc partē
 vt multis modis fieri dicere possumus: q̄ vidētur inducūt. Corusca-
 tiones itē eadē rōne modis plurimis fieri. Nā per cōfricationē col-
 lisionēq; nubiū figurā illū ignis effectricē elabentē coruscationem
 gignere: statūq; ex nubibus tallū corporis que hūc splēdorē efficiāt:
 & per pressurā aut collisionē nubbiū: fit siue ab se inuicē siue a ven-
 tis & p cōplexionē ea que a Sideribus manat se in'erēte luce siue a
 motū nubiū ventorūq; cōpulsā: & p nubes decidēte: siue per colla-
 tionem tenuissimi nubiū luminis aut ex igne coactas nubes efficere
 tonitrus & per huius motū & per ignis euaporationem que fiat per
 constantiā motus: volubilitatisq; vehemētiā. Fractiōnes quoq; nu-
 bium a ventis casum esse efficientiū ignis atomorū: coruscationisq;
 speciē peragentiū. Aliis item modis pluribus facie erit inspicere ei
 qui & que apparent teneat: hisq; similia queat cōspicari precedit au-
 tē coruscatio tonitruū in huiusmodi circūstātia nubiū & qđ simul
 atq; flatus irruerit. emittatur figura coruscationis efficiens. Postmo-
 dū vero spiritus inuolutus huiusmodi efficiat sonitū: & perytrorū-
 q; incidentiā. Coruscatio matore ad nos celeritate vtatur. Postre-
 mo autē venire tonitruū: sicuti in quibudā que ex interuallo inspi-
 ciūtur: ictusq; quosdā efficiūt. Fulmina fieri possunt: ac secūdū plu-
 rimos ventorū conuetus: & euolutiones validāq; vauaporationē: &
 fractiōnē pactis eiusq; vehementiorem ad inferiora loca: defensum
 fragore illo cōtingente qđ cōsequentia loca densiora sunt ob im-
 plicitas nubes: per hūc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possi-
 bile est. Tonitruū quoq; cū ignis amplior fuerit inspiratusq; vehemē-
 tius perruperit nubem: quod in anteriore procedere nequeat: circa
 eo quod limōi cōcretio fiat plurimū quidem ad excessum aliquem
 mōtem ibi maxime fulmina cadunt ad inuicem semper. Et aliis itē
 modis plurimis fulmina fieri possunt modo longe absit fabula: ab-
 erit autem si quis rite ea que apparent sequens de his quę sunt oca-
 cultiora ad eam normam iudicarit. Præsteres quoq; & per positio-
 nem nubis ad inferiora loca aliena specie a repentino impulsæ fla-
 tu fieri possunt. & per flatum qui vna & feratur vehemens: & nubem
 ad proxima impellat loca exterior flatus. Præterea & per circūstan-
 tiam spiritus cum in circulum aer quidam superne compellitur: ve-
 hementiq; ventorū collisio fit: neq; valet in transuersa diffilue pp-
 ter eam quę circa est aeris densitatem: atq; ad terram quidem vsq;

Prætere descendente strobili fiunt: vt generatio secundū motū spiritus fiat. Porro vsq; ad mare vertigines fiunt. Terræ motus autem & cum se in terram recipit ventus fieri possunt. & cum hæc paruis tumoribus perpetuoq; motu se obicit: quando agitationē terræ parat hic ventus: aut exteriore ex parte cōplectitur: dum in fundamēta ruit: aut in abstrusa speluncæ in morē terræ loca densatus a ventis aer: propter hanc autē distributionē motus ex lapsibus fundamentorum plurimorum: itemq; redditionem vbi condensationibus vehementioribus terræ obuiat: terræ motus perfici possibile est: & aliis item modis pluribus has terræ agitationes fieri. Porro ventos in tempore fieri contingit: cum semper fiat. sensumq; subrepat alienatio quædam & per collectionem aquæ copiosæ. Venti autem reliqui fiunt: & cum pauci in concava irruerint multa: horū dū diuisio fit. Grando perficitur: & per concretionem vehementiorē. Vndiq; autem ventosorum circumstantiam quorundam ac partitionem & cōcretionem & moderationem quorundam pariter. Aquæ preferentium speciem eruptionem simul atq; compulsionē ipsorum facientem: ac disruptionem ad id cōstare quod secundum partes cōcretas sit: & secundū soliditatem. Verū etiam circunferentiam fieri impossibile non est: extremis vndiq; conueniētibus & incōstantia omni ex parte vt dictū est & partes & plane siue aquosis quibuscūq; seu ventosis circūstantibus. Niuē autē perfici fas est & cū aqua tenuis ex nubibus funditur variis cōmensionis & præssuræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumēto. Deinde dū fertur cōcretionē accipiēte ppter vehemētiore quandā in locis inferiorib; nubū cōgelationis circūstantiā. Sed per cōcretionē huiusmodi lenē habēs in nubibus raritatē: emissio hæc ex nubibus fit dū se inuicē collidūt q̄ aquæ speciē præferunt: & quæq; his vna adiacent: q̄ dū veluti cōpulsione se feriunt grandinē faciunt quod maxime in aere fit. & per huiusmodi collisionem nubū: q̄ coagmentum acceperūt. fit vt desiliat nimis iste cōgestus: & aliis itē modis nix cōfici potest. Ros autē efficitur & per cōuentū ad inuicē ex aere talū: q̄ sint huiusce humoris efficientia. Sed. n. & per loci mutationē aut ex humētibus locis aut aquas habētibus maxime perficitur ros. Deinde cum hæc in id ipsum cōuenere humiditatē pergerunt: motūq; rursus ad inferiora loca quemadmodum fieri & apud nos pleraq; huiusmodi ceramus: vbi humores hirosidi concretionem quandam suæ qualitatis acceperunt: ob circumstantem frigidum aerem efficitur glacies & per detritionem quidem globosæ formationis: ac rotundæ ex aqua compulsionēq; scalenorū: & acutorum angulorum: qui in aqua

sunt: & per eam quæ extrinsecus fit talium collisione: quæ compulsa ut aqua in concretionem transiret effecerunt: detritis rotundorum quantitibus. Iris fit dum sol aquosam aera sua luce perstringit: siue per aeris propriam naturam: quæ lucis & aeris propria est: ex qua colorum huiusce proprietates fiunt siue omnes: siue unico modo ex ea item effulgente propinquiora quæque aeris eum percipient colorum quo partes has circumferentiæ fulgere conspiciamus. Fit autem huiusmodi visum quod per omni ex parte interuallum luminis pateat: siue quod cum huiusce compulsionē accipiant sectiones quæ vel in aerē vel in nubibus sunt & ex eodem aere se ingerente dum ad lunam referuntur atomi circumferentia quædam in hanc concretionem demittatur. Area circa lunam fit: dum ex omni parte aer ad lunam refertur. deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter eatenus coercentes: quoad in gyro circa ipsam nubes consilietur hec & non omnino diuidat: siue eum qui in circuitu est aerem ipsa vndique cogentæ æquabiliter ad circumferentiam suam crassioresque constituentes quod fit per partes quasdam: siue extrinsecus fluxu aliquo impulsio siue calore idoneos poros ad id efficiendum nā cūcente. Cometæ stellæ fiunt siue igne plerisque in locis temporibus suis & cælestibus coalescente: cum efficitur casus circumstantiam siue quod proprium quendam motum in tempore cælum supra nos habeat ut huiusmodi appareant stellæ: siue ipse temporibus quibusdam per quendam moueantur casum: atque ad loca nostra detinent: & manifestæ omnibus fiant: harum item defectus fieri propter his oppositas causas: quod contingit non modo quod pars mundi huius stet circum quā versentur reliqua: ut quidam aiunt: sed quod aeris vertigo circularis ipsam circumstet: quæ impedimento sit ut ne circueant sicut & stellæ reliquæ: siue etiam quod deinceps materia illis congrua non sit. Porro hoc in loco ubi constitutæ cernuntur etiam aliis pluribus modis hoc fieri potest: si quis colligere studeat ex eorum quæ cernuntur congruentia: ut vaga quædam sydera ferri contingat: si sic motibus suis vtuntur quædam vero immota durare: possibile est quidē ea ab his quoque quæ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: ut alia quidem secundum eandem ferantur vertiginem: quæ lenis sit Alia vero secundum eam quæ simul in æqualitatibus quibusdam vtatur: fieri autem potest ut quibus feruntur locis non intentiones aeris esse planiores: quæ in id ipsum deinceps compellant: leniterque & plane intendant neque ita inæqualiter ut & quæ videntur. immutationes fiant. Enimuero vnam istarum rerum causam assignare cum multiplicem ea quæ in conspectu sunt præbeant: insanum est & mis-

nime congrue ab his fit: qui vanam astrologiam profitentur: inani-
 terq; quorundam causas reddunt: quando quidem diuinam natu-
 ram nunq̃ huiusce abfoluūt ministeris. Sydera quedam aliis mino-
 ra conspici continget: tardioresq; motu circūferri: cum eundem or-
 bem circūeant contrariosq; ferantur motu ab eadem abducta verti-
 gine: & q̃ circūferantur alia maiore loco: minore alia: cum eandem
 vertiginem ambiunt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis con-
 uenit: qui prodigia confingere apud plerosq; volunt. Quæ autem
 cadere dicuntur stellæ & ex parte & ex collisione sua fieri possunt: &
 quod illic excidant quocunq; expiratio fuerit. Sicuti & de corusca-
 tionibus diximus. ex concursu quoq; atomorum ignis efficientium
 consensu incidente vt hoc fiat: ac secundum motum quocunq; impe-
 tus a principio secundum concursum fuerit. Ex collectione item vē-
 ti in condensationibus quibusdam nebulæ preferentibus speciem
 secundum euaporationem horum per inuolutionem siue eruptionē
 continentium & in quēcunq; locum impetus fuerit: motu quoq; in
 eum sublequente. Sunt & alii modi quibus hoc fiat: innumerabiles
 porro significationes: que in plerisq; animalibus fiunt per auctori-
 tatem temporis fiunt. non enim quæuis animalia necessitatem ali-
 quam inuehunt vt hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina. quæ
 horum animalium obseruet exitus: ac deinde huiusmodi efficiat si-
 gna: Neq; n. in animal quodlibet modo id sit modico gratius hu-
 iusmodi fatuitas cadet: nedum in id quod plenissimam obtinet fœ-
 licitatem. Hæc igitur omnia Pythocles memoriter tene. longe. n. es-
 uades fabulam: & quæq; his propinqua & similia discernere poteris
 Maxime autem te ipsum dede ad speculanda principia: & infinitatē:
 & his quæ similia sunt. Iudicia præterea & perturbationes & cuius
 rei gratia ista colligimus. hæc enim inprimis considerata: causas
 quoq; particularium rerum cognitu faciles facient. Qui vero isti vel
 maxime contenti non fuere: ne ista quidem ipsa rite conspexerunt.
 Neq; cuius rei gratia illa conspicienda erant cōsecuti sunt. Ista ille
 & de cælestibus corporibus opinatus est. Cæterū de his quæ ad vi-
 tæ moderationem pertinēt: quonam modo eligenda sint alia: & a-
 lia repudianda sic scribit. Primū itaq; quid de sapiente opinetur ex-
 ponamus. Detrimēta quæ ex hominibus siue odii siue inuidie si-
 ue contemptus gratia fiunt Sapientem autumat ratione superare.
 eum item qui semel fuerit sapiens: in contrarium habitum transire
 non posse: neq; perturbationibus cedendo errare. Immo continē-
 dū ne quod ad sapientiā impedimentū patiat: neq; tamē ex omni
 quidē corporis habitu: neq; in omni genere fieri sapiētē siue autem

LIBER

crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū nihilominus foelicē: grātiā q; solū amicis p̄sentibus æq; & absentibus habiturū sapientē percip̄ viā. Cū tamen cruciatur & ingemiscet: & eiulabit. Mulier item non cōgressurū sapientē: quā leges interdiciant: vt Diogenes in epitome Epicuri dogmatū moraliū ait: neq; cruciatu affecturū seruos verum miserturū: veniāq; habiturū probos quoq; amaturū sapiētem negat: neq; sepulture curā habiturū: neq; a deo amorē immitti Diogenes refert. Neq; itē oratoriæ daturū operā: dicēs illā nihil quidē vnq; p̄ fuisse. plurimū vero etiā obfuisse. vxorē tñ ducturū: ac liberos p̄creaturū sapientē. vt Epicurus in ābiguis & in libris de natura: cæterū p̄ vitæ interdū cōditione ducturū vxorē auersurūq; aliquos: neq; obseruaturū in ebrietate: vt Epicurus in symposio: neq; accessurum ad rēpublicā: vt in primo de vitis: neq; tyrānidē q̄siturū: neq; dominatū vt in fo de vitis: neq; vnquā pauperē futurū. cæterū & si illi eruātur oculi vitæ participatione fruiturū: vt in eo dē ait. Moerore itē nō cōficiēdū sapientē vt ait Diogenes in decimognto electorū nō litigaturū: libros atq; monumēta relicturū: nō autē celebritatib⁹ daturū operā. acqrendi curā ac futuri p̄uidentiā nō habiturū: fortunæq; reluctaturum: amicūq; neminē acquisiturū. gloriæ hactenus curā habiturū quoad contēptui nō habeatur. plus autē aliis leticia in speculationibus afficiendū. Peccata esse inæqualia sanitatē q̄busdā cōducere: plerisq; indifferētē esse. fortitudinē p̄ naturā nō cōtingere: sed rōne cōmodiq; notatione. Amicitia vsus grā necessitatib⁹ ineundā: a nobis tñ inchoandā. qppe & terrā serimus. Constare illā voluptatē cōsortio ac societate. foelicitatem bifariam intelligi suā premā illā quē in deo est: quæ incremētū nō admittat adiectionēq; & ablationē voluptatū. Imagines quoq; positurū si habeat indifferenter plane accipies. solūq; sapientē recte de musica & poetica verba facturū pangenda nō fingenda poemata dixit. Non mouetur si alter altero dicatur fuisse sapientior: sed ex sapientia sola si affluat rite appellandum sapientem putat: principem in tempore obsequio deliniturum gratulaturūq; cuilibet resipiscenti. scholam item habiturū: non sane vt turbas faciat: recitaturumq; in multitudine sed non sponte. Dogmata quoq; illaturum & non dubitaturū. In somnis quoq; similem futurum ac pro amico quādoq; moriturū. Ista illi opinantur: transeūdū iā ad epistolā est. Epicurus moeneci salutem. Neq; iuuenis quispiam dū est: philosophari negligat neq; senex exstans philosophando fatigetur. Neq; n. intempestiuus vllus est. neq; ad animæ sanitatem tēpus non habet idoneū. Qui autē dicit aut nondū philosophandi tēpus esse aut tēpus preferisse ei similis est: q;

dicit ad beatā vitā aut nō adesse tēpus aut nō iam eē. Philosophā
 dū igitur & iuueni: & seni: illi qdē vt senescēs in virtutib⁹ vigeat p
 teritoꝝ gratia: huic vt iuuenis vna & vetulus sit qd futurorū careat
 metu. Meditādū ergo q̄ faciāt beatā vitā. Siquidē si adsit illa: oīa
 suppetūt. Sin autē absit agimus oīa vt illam habeamus. Quē autē assi
 due te admonebā: ea & age & meditare bene viuēdi elementa hēc
 esse arbitrans primū quidē deū esse animal immortale ac beatū. pu
 ta sicuti cōmunis de deo dīcat intelligētia nihil illi aut ab immor
 talitate alienū aut a beatitudine applicās. Cēterū omne qd illius cū
 immortalitate beatitudinē seruare possit de eo opinare. dii nempe
 sunt vt certa est illoꝝ notio: nō autē eiusmodi sunt cuiusmodi eos
 pleriq; arbitrāt. neq; n. eos q̄les putāt obseruāt. Impius at est nō q
 tollit multitudinis deos: sed q diis opiniōes multitudinis applicat.
 Nō. n. sunt āicipatōes: sed opinationes fallā: q plurimi de diis sen
 tiūt hic detrimēta maxima pessimis qbusq; a diis inferūt & cōmo
 da itē p̄bis. q̄ppe virtutibus p oīa delectati similes āplectūt: ac fo
 uēt omne qd hūnōi non est alienū existimātes. Cōsuesce autē puta
 re nihil ad nos esse mortē. Bonū. n. omne ac malū in sensu est. sen
 sus autem priuatio mors ē. Vnde recta cognitio: quod nihil ad nos
 fit mors: id efficit vt mortale quod est: fruatur vita: non ambiguū
 adiiciens tempus: sed immortalitatis desiderium afferens. Nihil. n.
 in vita malum est ei qui vere comprehendit nihil esse in vitā priua
 tione malī: Vanus ergo est qui mortem se timere dicit: non quia *Mors*
 præsens mœrore conficiat: sed expectata & futura contristet: Nā
 quod præsens nihil perturbat expectatum ne quicq; conficit. Itaq;
 quod acerbissimum malorum est & omnino pauendum mors nihil
 ad nos: quoniam cum nos sumus mors non est: cum vero mors a
 dest: nos iam non sumus. Neq; igitur ad viuentes: neq; ad mortu
 os est. Nam his qui sunt illa non est: quibus vero adest iam illi non
 sunt. Atqui plurimi mortē aliquādo vt malorum maximum fugi
 unt: aliquando vero vt requiem eorū quæ in vita sunt tristium cu
 piunt. Neq; igitur non viuere metuit: nec. n. illi viuendi amor impe
 rat. neq; opinatur malī aliquid esse non viuere. Quemadmodū vero
 cibus nō qui plurimus: sed qui suauissimus est eligitur: ita & tēpus
 nō longissimum sed suauissimū cupitur: Porro qui iuuenem bene
 viuere senem bene ex vita discedere admonet fatuus est: nō modo
 ab amore vitæ ac studium: verum etiam quod eadē sit meditatio
 bene viuendi ac bene moriēdi. Lōge autē deterius q dicit: bonū qui
 dem nō natum esse. Natum vero q̄ celerrime intrare inferri ianuas.
 Nā si q̄ ita crederet: hoc dixit: quomodo non discedebat ex vita.

LIBER

Id quippe illi in promptu erat. si quidem hæc illi fuisset rata sententia. Sin autem inuehens vanus dū in his quæ ratione carent inuersatur. Memoria vero tenendū vt quod futurum est neq; nostrū sit neq; omnino nō nostrum vti ne tanq̃ futurum prorsus expectemus neq; item quasi non futurū desperemus. Reputandum præterea concupiscētiās partim esse naturales: partim inanes: neq; naturalium alias quidem necessarias: alias vero tantū esse naturales. Necessariæ vero quæ sunt partim ad foelicitatē: partim ad corporis. tranquillitatem: partim ad vitā ipsam esse necessarias. Horū quippe sine errore speculatio est. vt nouerimus quid eligendum quidue fugiendum sit ad bonam corporis tuendam valetudinem corporisq; quietē hic. n. finis est bene: beateq; viuēdi. Hui⁹. n. gratia omnia egerimus: vt neq; doleamus: neq; perturbemur. Vbi vero id penitus consecuti erimus soluitur omnis tempestas animi: cum non possit animal tendere quasi ad minus aliquid. & aliud querere quo animi corporisq; cōsumetur bonum. Tunc voluptate nobis opus est: cum illam non ad esse dolemus non etiam voluptate indigemus. Quocirca voluptatē finem dicimus: ac principium beatæ vitæ. hanc. n. primum bonum atq; ingenitum nouimus: atq; ab hac electionem omnem: ac deuotionem inchoamus. adq; hanc occurrimus perturbatione tāq̃ norma bonum discernentes. Quoniam vero primum istuc: & insitum bonum est. Iccirco non omnem voluptatem elidimus: verum sæpe pleraq; transgredimur: quando ex his maior molestia sequitur doloresq; nōnullos voluptatibus præstare arbitramur: quādo s. ex diutina tolleratione dolorum maior nos voluptas sequitur: omnis itaq; voluptas eo quod naturam propriam habet bonum est: non tamen eligenda omnis: sicuti: & dolor malū est: nō tamen omnis repudiandus est dolor. Cōensione itaq; & vtiliū. inutiliumq; discretionē diligendū: hæc omnia iudicare cōuenit. Vtimur. n. bono per tempora quædam vt malo: ita rursus malo tanq̃ bono: frugalitatem præterea magnum extimamus bonum: non vt semper vtamur modicis: sed nisi multa habeamus vtamur paucis: credentes verissime illos magnificentia frui suauissime qui illa nimium indigent: quodq; naturale sit omne esse parabile: noua vero difficile parari posse. Sapores itē simplices equā magnifico luxui ferre voluptatem: quādo omne q; dolet per inediam sublatum sit: & panis ergo cibariorum & aqua summam voluptatem afferunt: cum egens quis illa in cibū sumit: itaque simplicibus & non magnifice paratis cibus consuecere & salubritatis efficiens est & hominem ad vitæ vltus necessarios impigrum reddit: magnificentioribusq; si per interualla su-

mantur: nos commodius aptat atq; aduersus fortunam interitos facit. Cum itaq; dicamus voluptatem finem esse non luxuriosorum voluptates easq; quæ in gusto sunt positæ vt quidam ignorantes aut a nostra sententia dissentientes: aut male accipientes arbitrantur. sed non dolore corpore animoq; tranquillum esse & perturbatione vacare dicimus. Non enim conuiuia & commensationes non puerorum mulierumq; congressus: non piscium vsus & ceterorūq; afert preciosior mensa suauem gignit vitam: verum ratio sobria: causaq; perscrutans: cur quæq; vel eligenda vel fugienda sunt: opinioneq; expellens per quas animos vt plurimum occupat tumultus horum omnium initium maximūq; bonum prudentia est. Quocirca philosophiam quoq; prudentia æstimatione antecellit: ex qua relique virtutes omnes oriuntur docentes vt non sit iucunde viuere: nisi prudenter honeste iusteq; viuatur: quippe virtutes suauis ac iucundæ vitæ ac coniunctæ sunt iucundaq; vita separari a virtutibus nequit. Nam quem tu arbitraris eo præstantiorem esse: qui & pie de diis opinatur mortemq; semper interitus sustinet finemq; naturæ rectæ estimat: finemq; bonorum vt facilis ad implendum parabilisq; comprehendit. Malorum vero finem vt aut tempus aut dolorem breuem habeat dominamq; omnium vt a plerisq; inducitur nunciat: partim vero a fortuna partim a nobis quod necessitas obnoxia non sit instabilisq; fortuna. Quod autem a nobis est: dominatu caret: quod querimonia & contrarietas solet est iugio subsequi: præstat enim fabulam quæ de diis traditur sequi q̃ naturalium seruire fato: illa enim speciem excusationis obtendit honorem deorum. Hæc inuitabilem necessitatem habet: fortunam vero neq; deā: vt plures suspicantur putat. Nihil enim deus agit temere: neq; instabile causam nempe arbitratur bonum siue malum: ex hac ad beate viuendum hominibus dari principia: tamen magnorum bonorum aut malorum ab ista donari: præstat enim rationabiliter esse infelicem: q̃ absq; ratione foelicem. Melius est enim in actib⁹ quod bene iudicatum est per eam digeri. Hæc igitur atq; his similia tecū si die noctūq; meditare nunq̃ personam: in solōnaue perturbatione vlla capi poteris: verum quasi deus inter homines viues. Nihil, n. similis est mortali animæ ti animal homo immortalibus bonis inuersatus. Diuinationem autem omnem in aliis tollit sicuti & in parua epitome: dicens eam cære substantia: & si inquit substantialis sit: nihil ad nos existimes pertinere quæ fiunt. Ista & de his quæ vitam informant: pluraq; his aliis etiā in locis differit. Dissentit autem a Cyrenaicis de voluptate

LIBER

Illi. n. non eam quæ in statu est: sed eam solum quæ in motu sit ad-
mittunt. Hic autem utrâq; animi scilicet corporisq; cõplectitur: vt
in libro de electionibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo.
de vitis & in epistola ad Mytilenenses amicos: similiter & Diogenes
in. xvi. electorum & metrodorus in Timocrate dicunt ita intelligi
voluptatē in & quæ motu sit & in statu. At epicurus in libro de hæ-
resibus ita dicit. Nãq; perturbationis dolorisq; vacatio constantes
sunt voluptates: Gaudium vero ac læticia actio secundum motum
videntur. Item aduersus Cyrenaicos: Illi. n. corporis dolores q̃ ani-
mi deteriores arbitrantur. Corpore deniq; peccantes cruciari. Hic
autem animi dolores. Carnem enim præsentī tantummodo dolo-
re affici: animū vero & præterito & presenti & futuro. Ea ergo rati-
one maiores quoq; animi q̃ corporis esse voluptates. Demonstratio
ne vero vtitur: q̃ sit voluptas finis: q̃ animalia simulatq; nata sunt
istā deliniri: offendi illo naturaliter absq; rationis adminiculo cerni-
mus. Nostra ergo sponte dolorem fugimus: sicuti & hercules ab
tunica dum consumeretur: clamat mordens atq; eulans: Saxa cir-
cungemunt locorumq; montani vertices: & Euboeę promontoria.
Voluptatis vero causa virtutes quoq; eligi non propter se sicuti &
medicinam propter sanitatem vt ait & Diogenes in. xx. electorum:
At vero Epicurus inseparabilem quoq; dixit esse a voluptate virtu-
tē solam: cætera vero sperari: quippe mortalia. agendum igitur nūc
verticem apponamus: vt ita dixerim: & scriptorum omnīū & vitæ
philosophi ratas ipsius opinione adiicientes: hisq; omne hoc o-
pus nostrum concludentes sine illo vtentes qui foelicitatis ac beati-
tudinis initium sit. Quod beatum atq; immortale est: neq; ipsum. ne-
gocia habet. neq; alii præbet. Itaq; ne ira quidem neq; gratia tangi-
tur: quippe huiusmodi omnia infirmitatis indicia sunt. In aliis ve-
ro ait deos ratione conspici alios quidem numero subsistentem. A-
lios vero secundum speciei similitudinem ex perpetuo similiū ima-
ginum fluxu quæ in id ipsum perfectæ sint humana specie. Mors
nihil ad nos. Quod. n. dissoluitur: sensu priuatur: quod autem sensu
caret nihil ad nos. Terminus magnitudinis voluptatum omnis qđ
doleat sublatio est. Vbiq; vero fuerit id quod delectat: quandiu
ibi est nihil est quod doleat: aut afficiat mœrore aut vtrunq; simul.
Non moratur diutius in carne quod dolet: sed summus dolor mi-
nimum temporis adest: Quod autem nimīū delectat: solum secun-
dum carnem non multos dies durare contingit. At diuturni morbi
plus habēt in carne quod oblectet q̃ quod doleat. non potest incū-

de viui: nisi prudenter ac honeste ac iuste viuatur: neq; prudēter honeste ac iuste nisi incunde. q; autem cuiq; hoc non contingit: is nō viuit prudenter atq; honeste: & cui iuste non euenit: non est hunc incunde viuere: eo q; confidat hominibus aut secundum naturā principatus regniq; bonum ex quibuscunq; potuerit hoc parari. Gloriosi atq; conspicui quidam esse cupierunt ita se vt ab hominibus tuti sint adepturos existimantes: Itaq; si quidem tuta sit talium vita naturæ bonum receperunt: sin minus: nihil habēt cuius rei gratia principio secundū naturæ proprietatem appetierunt. nulla per sese voluptas malum est. sed efficientia quarundam voluptatū multiplices ingerunt voluptatū perturbationes. Si cumuletur voluptas omnis & tempore & ambitu congregatio fieret: aut maxime principales naturæ partes nequaquam se inuicē different voluptates si efficientia voluptatum luxuriosorū metus animi soluerent: qui & de cælestibus & de morte & de doloribus sunt: prætereaq; voluptatū doceret finē: nihil hēremus quos eos culpāre possemus vndiq; voluptatib⁹ hauriendis instantes: nullaq; ex parte neq; quod doleret neq; conficeret habentes. Quod profecto malum est: si nihil nos cælestium susceptiones perturbarent neque mortis opinione forte sit aliquid ad nos. Adhuc cogitare audeo dolorū ac voluptatum fines. Non indigem⁹ physiologia nec liceret de his quæ maxime rata sunt metuentem soluere: nisi plane nouisset quæ sit totius natura: sed fabulosum aliquid suspicaretur. non itaque liceret absq; physiologia accipere sinceras voluptates: neq; prodesse aliquid humanam sibi parare securitatem cum & superna & quæ sub terra sunt suspecta essent: ac simpliciter quæ sunt in infinito cū humana securitas fuerit vsq; ad aliquid virtusq; innixa & purissima fecunditas: sit quæ ex quiete & quæ a multis recedendo securitas provenit. Naturæ & omnes diffinitæ & parabiles sunt. Porro inaniam opinionem diuitiæ in infinitum excidunt. Breuis sapienti fortuna subincidit. Quæ vero sunt maxima & imprimis rata disposuit ratio: & perpetuo vitæ tempore disponit atq; disponet. iustus a perturbatione remotissimus. Iniustus vero perturbatione plenus est. Non crescit in carne voluptas cum semel quod per indigentiam dolebat: ablatum est: sed solum variatur. Porro mentis finis finem qui secundum voluptatem est genuit: horumq; ipsorum & eorū quæ his propinqua sunt: electio quæcunq; maximos metus animo parat. In infinitum tempus ac finitum æquam habet voluptatem si quis voluptatis ipsius fines ratione metiatur. Quippe caro voluptatis fines acceperit in-

finitos: infinitumq; ipsam efficit tempus Porro mens carnis finem
 ac terminum ratione pertractans æternisq; exuta, timoribus vitam
 omni experte cōsumatam fecit. Nihilq; iam infinito tempore opus
 habuimus: sed neq; voluptatem quidem effugit: ne tum quidē cum
 exitum ex vitā molestiæ nunciarent: quasi aliquid beatæ vitæ defi-
 ciat in qua vitæ terminos noscens non ignorat q̄ sit parabile id qđ
 indigentiae dolorem tollat: omnemq; vitam perfectam constituat.
 Itaq; nihil negotiis opus est: quæ certamina habent subsistentem si-
 nem versare animo oportet omnem euidē: iam ad quam ea quæ o-
 pinamur referamus. Alioquin omnia rationem iudicii desiderabūt:
 tumultuq; plena erunt: si sensibus omnibus repugnes: non habebis:
 neq; quolibet ipsorum mentiri dixeris: quo pacto iudices: aut ad
 quid te referas: si quem simpliciter eiicias sensum: neq; diuidas qđ
 opinaris iuxta id quod accessit: quodq; iam per sensum presens est.
 Affectus insuper & omnem imaginalem mentis intuitum confun-
 dens ac sensus reliquos opinione inani: vt qui iudicium eiicias om-
 ne: porro si & quod expectatur omne inopinabilibus notionibus
 firmes: idq; quod attestationē non admittit: vt quod falsum sit nō
 dimiseris: eris quasi omne certamen obseruans: omneq; iudicium
 rectum: siue non rectum: nisi per omne tempus quæ geruntur sin-
 gula ad naturæ referas finem: sed antea euertes siue fugam/ siue in-
 sectationem in aliud aliquid faciens non erunt verbis consentaneæ
 tibi actiones voluptatum: quæq; ad dolorem non inducunt nisi im-
 pletæ fuerint nō sunt necessariae: sed appetitum habent minus læ-
 tum: quotiens paratu difficiles auctoresq; detrimenti esse consite-
 rit: quas ad totius vitæ beatitudinem sapientia parat, longe maxi-
 mum amicitiae acquisitio: eadem sententia confidentiam parit. qđ
 durum nihil sit æternum neq; diuturnum, & ea quæ in ipsis diffini-
 tis est amicitiae securitas consumata maxime confert. Voluptatum
 aliæ naturales & necessariae sunt: aliæ naturales & non necessariae:
 aliæ vero neq; naturales neq; necessariae sunt. Sed circa inanem o-
 pinionem versantur. Naturales & necessarias existimat Epicurus
 eas quæ dolores sedant vt est in siti potus. Naturales vero non ne-
 cessarias: quæ voluptates solum variant: non autē dolorem tollunt:
 vt sunt præciosi cibi. Neq; naturales autem neq; necessarias putat:
 vt sunt statuarum collocationes. Naturalium voluptatum quæ do-
 lorem non inferant: nisi consumatæ fuerint sit vehemens circa in-
 nam opinionem studium: neq; circa naturam suam diffunditur: sed
 circa inanem opinionem hominis naturæ ius utilitatis est signum:

vt neq; se inuicem lædant neq; lædantur. Quæq; animantes eo fœdere iungi non possunt: vt neq; lædant mutuo neq; lædantur in his ius nullum aut iniuria est Eadem est in gentibus ratio quæ aut volunt aut nequeunt ita fœderari vt neq; lædāt neq; lædantur. Iusticia nihil p se cēt: verū in contractibus mutuis quibuscumlibet locis id fœdus initur: vt non lædamus neq; lædamur. Iniuria per se malū nō est: verū in suspicionis metu id malū sitū ē: nisi lateat q; huiusmodi sunt iniusticiæ iudices. Nō credat eos qui clā aliquid facit cōtra id qđ inter se cōstituerunt hoies ne lædantur aut lædant se latere posse: & similes impresentiarū lateat ad finē tamen incertū est an latere possit. Cōiter quidē omnibus ius idem est. Vtilitatis. n. aliquid cōfert in mutua societate: priuatim vero agri & quarūcūq; causarū nō omnibus idē cōsequitur ius esse Aliud quidē oīum attestatione firmatum quod expediat in vsu mutue societatis eorū quę iusta putatur esse ius dicitur siue idē sit oibus siue nō idem: porro si ponat tātum quispiā non autē proueniat cōmoditas mutue societatis: non iam hoc iuris naturā habet etiā si intercidat cōmodū iuris: quid dā autē temporis ad anticipationē congruit. Nihilominus id tempus iustū erat his qui nō inanibus vocibus semet cōfundūt: sed res plurimas cernunt. vbi vero cū variae fuerint circūstantes res non congruere ad anticipationē visa sunt (quæ putabantur iusta in ipsis rebus) ea iusta nō erant. Vbi vero vanescentibus circūstantibus rebus visa sunt non congruere ad anticipationē quæ existimata sunt iusta Vbi vero vanescentibus rebus iam nō vtilia erant ea clā posita iura Hic autē tū quidē iusta fuere quādo erant vtilia societati mutue si mul conuersantiū. Postea vero nō iā fuerunt iusta quādo neq; vtilia erant. Quibus rebus externis minime cōfidere preclare constituit. Hic ea quidē q̄ sunt possibilia propinqua & familiaria efficit. Quæ vero huiusmodi nō sunt nō aliena sane. Quæ autē nō poterat eis se studuit nō immiscere: exclusitq; omnia quæ agere non conducebat quicūq; vim acceperunt vt se ex eis maxime ad confidendū pararēt que sunt ppinqua et finitima. Hi etiā adinuicē vixere suauissimam vitam firmissimā habentes: fidē ac pbatōnē certissimāq; propinquitatē adsumentes lamentis prosecuti non sunt defuncti celeriorē obitum.

FINIS.

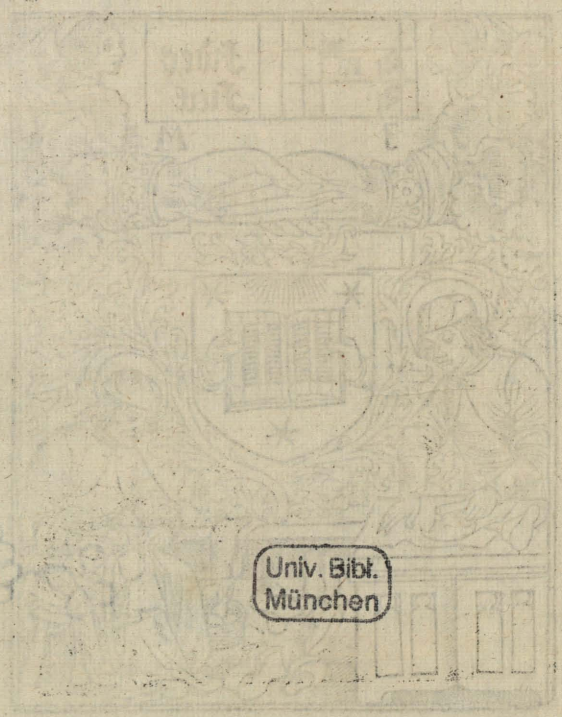
¶ Laertii Diogenis vitarū & sententiarū eorum qui in philosophia probati fuerunt non antea Parisiis Impressarū Pro Ioanne Paruo In vico diui Iacobi Sub Leone argenteo commorante.

ΤΕΛΟΣ ΤΩ ΘΕΩ ΧΑΡΙΣ.

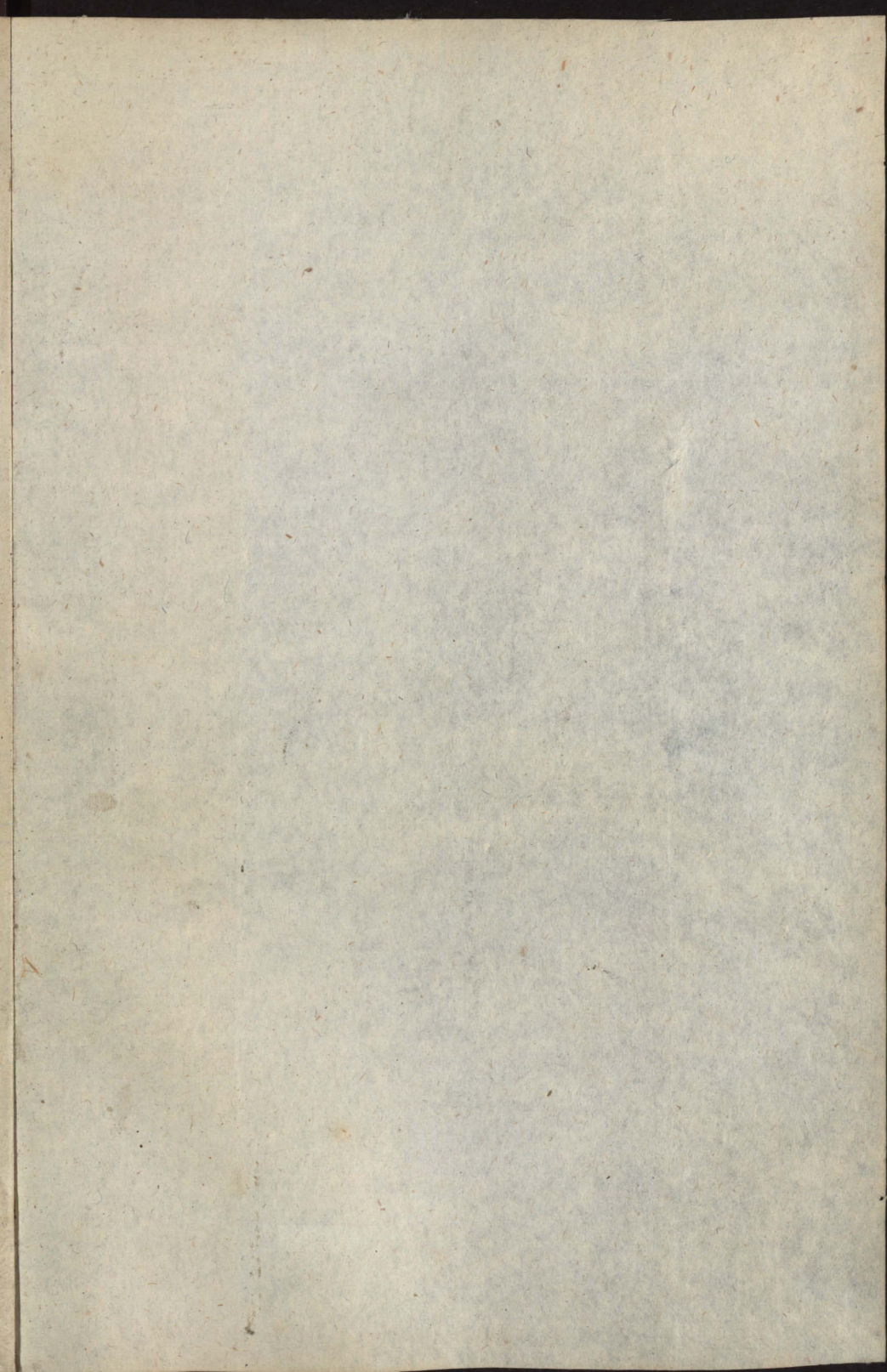
Univ. Bibl.
München

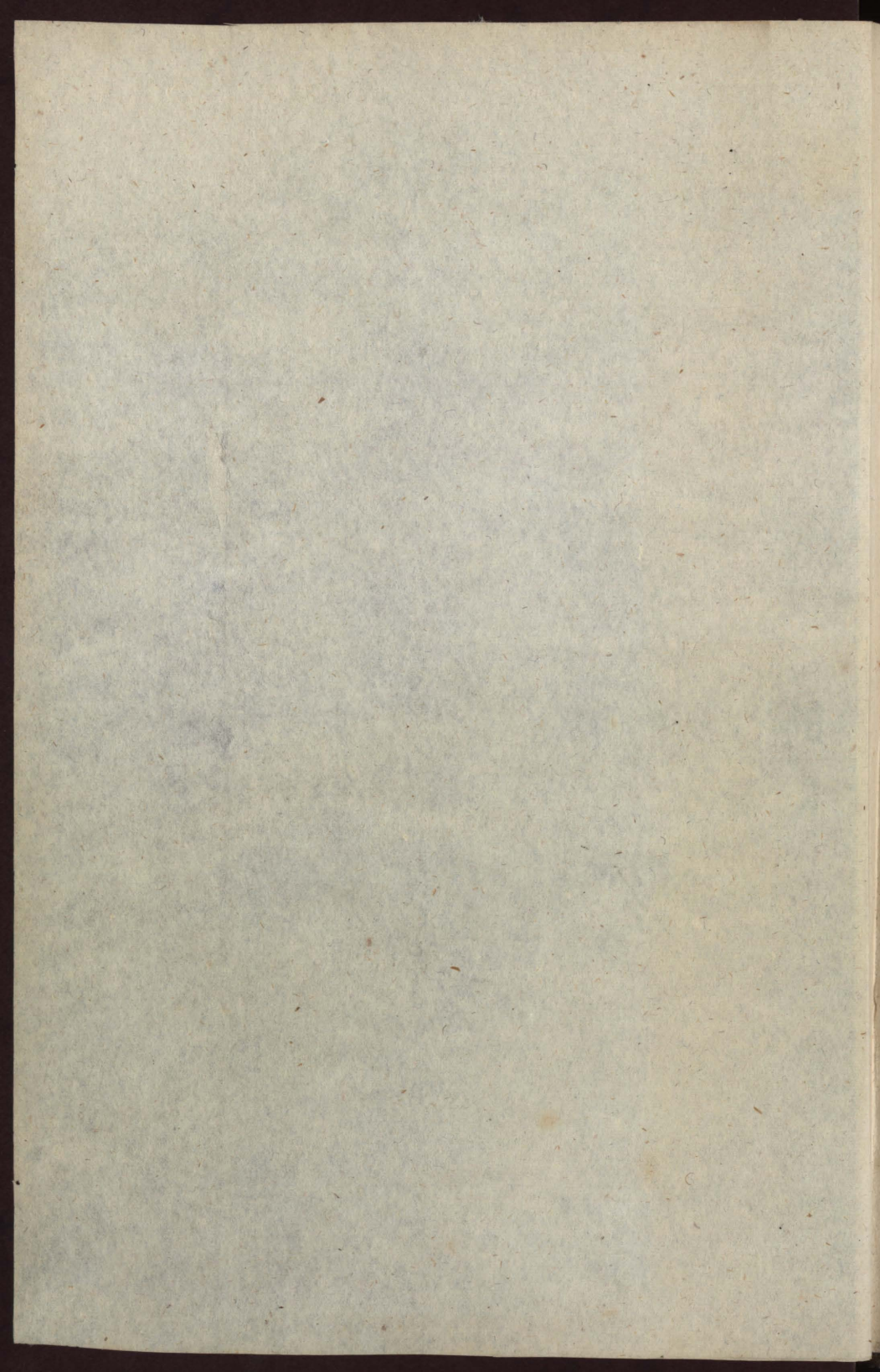

Jean Marchant

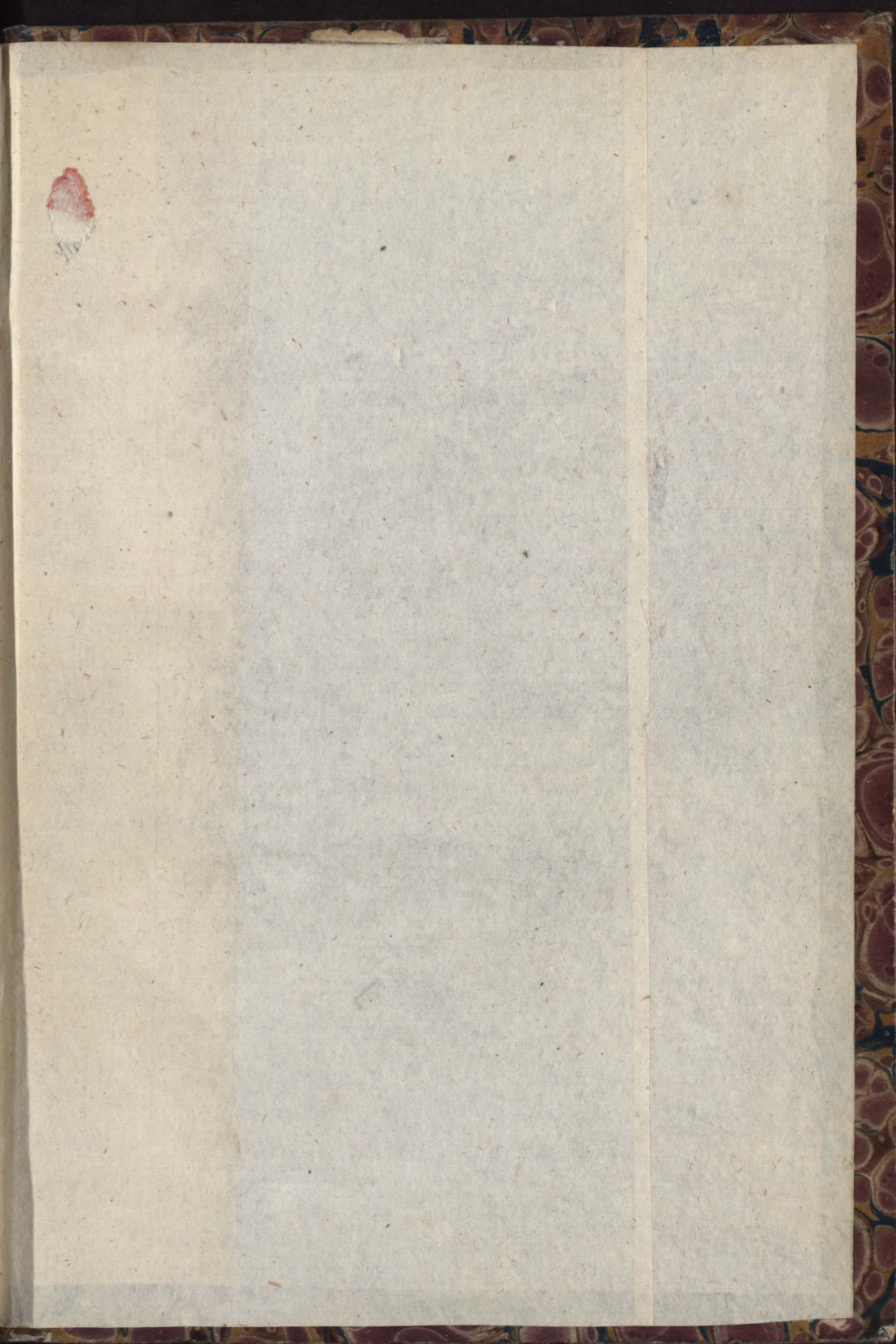

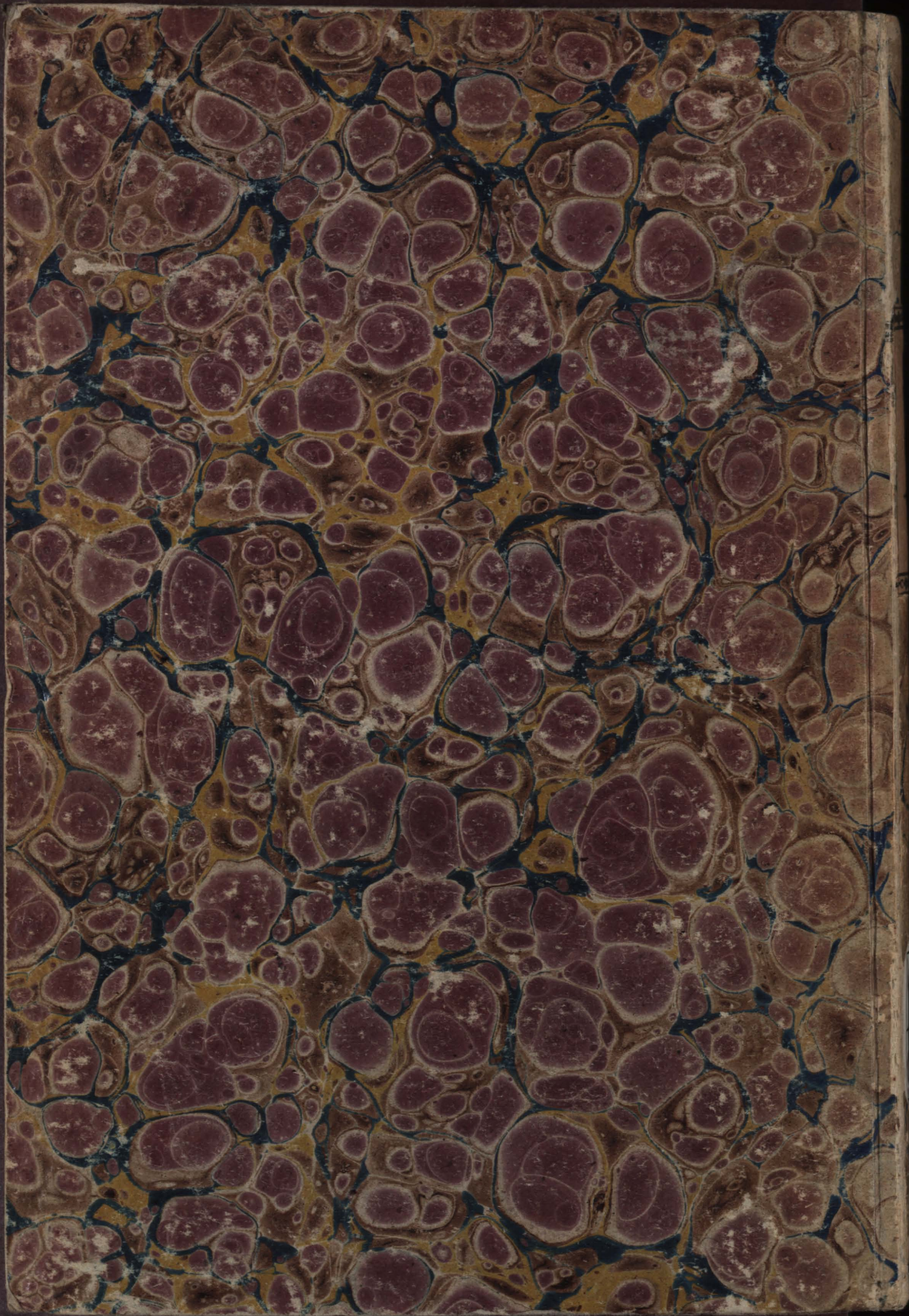

Diogenes

Laertius.

40

Inc. lat.

983